

การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

นางสาวสุกัญญา จันทวาลย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

DEVELOPMENT OF A SOCIALLY DESIRABLE RESPONDING SCALE OF THAI
UNDERGRADUATE STUDENTS

Miss Sukunya Jantawarn

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Measurement and
Evaluation

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ของนิสิตนักศึกษาไทย
โดย	นางสาวสุกัญญา จันทวาลย์
สาขาวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาชีผล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาชีผล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตังธนกันนท์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์)

สุกัญญา จันทวาลย์ : การพัฒนาแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย. (DEVELOPMENT OF A SOCIALLY DESIRABLE RESPONDING SCALE OF THAI UNDERGRADUATE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.ศิริเดช สุขชีวะ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร.โชติกา ภาษีผล, 338 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,437 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โปรแกรม LISREL โปรแกรม MULTLOG และโปรแกรม Microsoft Office Excel

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีจำนวน 40 ข้อ แบบมาตราประมาณค่า 7 ระดับ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ การหลอกลวงตนเอง จำนวน 20 ข้อ และการจัดการความประทับใจ จำนวน 20 ข้อ แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test โดยพิจารณาข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มีค่า t อยู่ระหว่าง 0.47 ถึง 14.70 ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า corrected item-total correlation มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.62 และค่าอำนาจจำแนกตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 1.35 ถึง 3.01

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89 และแบบวัดมีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง มีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 2.899.30, $df=644$, $p=0.71$, $GFI=0.91$, $AGFI=0.88$ และ $RMSEA=0.049$

3. ผลการสร้างเกณฑ์ปกติในการแปลความหมายคะแนนโดยการแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานที่เป็น 5 ระดับ พบว่า แบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 - T84

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r=.08$) และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ ($r=.09$) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร ($r=-.11$) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว ($r=.04$) และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก ($r=.03$) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ภาควิชา	วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ปีการศึกษา	2556	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

5284259727 : MAJOR EDUCATIONAL MEASUREMENT AND EVALUATION

KEYWORDS: SELF-REPORT / SOCIALLY DESIRABLE RESPONDING / SELF-DECEPTION /
IMPRESSION MANAGEMENT

SUKUNYA JANTAWARN: DEVELOPMENT OF A SOCIALLY DESIRABLE RESPONDING SCALE OF THAI UNDERGRADUATE STUDENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF.SIRIDEJ SUJIVA, Ph.D., CO-ADVISOR: A ASSOC. PROF.SHOTIGA PASIPHUL, Ph.D., 338 pp.

The purpose of this research were to develop the socially desirable responding scale of Thai undergraduate students, verify the quality of scale and analyze the relationships between personality and socially desirable responding of Thai undergraduate students. The sample were 1,437 undergraduate students who studying in higher education institution under the Office of the Higher Education Commission in Bangkok metropolis. Data were analyzed by the SPSS for windows, LISREL, MULTILOG and the Microsoft Office Excel.

Findings were as follows :

1. The socially desirable responding scale of Thai undergraduate students consists of 40 items using 7-point ratings. The 20 items were on self-deception scale and 20 items were on impression management scale. The item discriminations of the scale by using t-test and considering all the different t values significant at .05 level, t values are between 0.47 to 14.70. The discriminations based corrected item-total correlation varied from 0.20 to 0.62. According to the item response theory, the discriminations ranged from 0.35 to 3.01.

2. According to the results of the analysis of socially desirable responding scale's quality, the Cronbach's alpha reliability was 0.89. The second order confirmatory factor analysis of SDR measurement model fit quite well with empirical data set (chi-square=2.899.30, df=644, p=0.71, GFI=0.91, AGFI=0.88 and RMSEA=0.049).

3. The development of norms for score translation based on T-score conversion unveiled that the scale had T-score in the range of T16 – T84.

4. The results of the analysis of relationships between personality and socially desirable responding of Thai undergraduate students found that neuroticism ($r=.08$) and openness to experience ($r=.09$) were positively and significantly related to socially desirable responding at $p<.01$. Agreeableness ($r=-.11$) was negatively and significantly related to socially desirable responding at $p<.01$. Extraversion ($r=.04$) and conscientiousness ($r=.03$) were not related to socially desirable responding at $p<.01$.

Department:	Educational Research and Psychology	Student's Signature
		Advisor's Signature
Field of Study:	Educational Measurement and Evaluation	Co-Advisor's Signature

Academic Year: 2013

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างเป็นที่สุดของรศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรศ.ดร.โชติกา ภาษีผล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งทั้งสองท่านได้ให้การดูแลให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์และสำเร็จลงได้ด้วยดี นิสิตขอกราบขอบพระคุณอย่างสุดซึ้ง ตลอดจนคณาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตาแนะนำชี้แนะประสิทธิ์ประสาทศาสตร์วิชาการและประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ลูกศิษย์เสมอมา

ขอขอบพระคุณประธานและกรรมการสอบทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านตั้งรายนามในภาคผนวกที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์เพื่อพัฒนากรอบแนวคิด ตรวจสอบนิยามและตรวจพิจารณาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกท่าน รวมทั้งนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอย่างสุดซึ้งแก่อาจารย์วรรณรัตน์ บรรจงเขียน อาจารย์ศศิกัญญา เย็นเอง และดร.อัจตรา ประเสริฐสิน ที่ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณกรรณชลิลา ชัยสุวรรณ คุณพาลีฮะห์ อาแว ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการช่วยสอนโปรแกรมในการวิเคราะห์ข้อมูล คุณอนันดา สันธิตวิณิชย์ ที่เป็นที่ปรึกษาช่วยแนะนำการใช้โปรแกรมและการปรับโมเดล ดร.ทิพวัลย์ ปัญจมะวัต และครอบครัว ดร.ณัชภัส อีระเรืองไชยศรีและครอบครัว ที่คอยช่วยเหลือหาทางออกในทุกๆปัญหา และผลักดันให้ผู้วิจัยมีกำลังใจผ่านพ้นในทุกอุปสรรคจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จจนได้ ดร.ชเกียรติกมล ทองงอก ที่คอยให้กำลังใจดูแลห่วงใยรักกันเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษารหัส 52 ทุกคนที่ให้กำลังใจเอาใจใส่ดูแลกันร่วมทุกข์ร่วมสุขเสมอมา ขอขอบคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก “ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช เพื่ออุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ บิดามารดาซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้ลูกมีวันนี้ได้และดูแลลูกเป็นอย่างดีตลอดมา ทั้งให้การสนับสนุนและคอยอยู่เคียงข้างในทุกสถานการณ์และขอขอบคุณเพื่อนๆ ผู้ร่วมงานทุกท่านที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย และขอบคุณตลอดจนท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้ให้กำลังใจด้วยดี และมีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

อนึ่ง คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ต่อผู้ที่สนใจศึกษา ผู้วิจัยน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์.....	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ตอนที่ 1 การรายงานตนเอง.....	10
ตอนที่ 2 การตอบตามความปรารถนาของสังคม.....	19
ตอนที่ 3 การพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา.....	84
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	94
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	98
ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.....	99
ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.....	107
ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.....	117
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.....	118
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	120
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.....	122

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิต นักศึกษาไทย.....	157
ตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิต....	201
นักศึกษาไทย.....	201
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของ สังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	209
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	211
สรุปผลการวิจัย	212
อภิปรายผล	218
ข้อเสนอแนะ	224
รายการอ้างอิง	227
ภาคผนวก.....	235
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	236
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามและคู่มือการประเมิน	239
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องและผลการสร้างข้อคำถาม	252
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	289
ภาคผนวก จ คู่มือการใช้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย.	291
ภาคผนวก ฉ คำสั่งการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองและผลการวิเคราะห์ด้วย โปรแกรม MULTILOG	298
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	338

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2. 1 ประสิทธิภาพของการระบุ Fake good Fake bad และ Random..... 27

ตารางที่ 2. 2 แสดงองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม..... 35

ตารางที่ 2. 3 แสดงตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้วัดระดับความปรารถนาและความไม่ปรารถนาของสังคม
ของข้อความเกี่ยวกับบุคลิกภาพ..... 50

ตารางที่ 2. 4 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของตัวอย่างในรัฐอินเดีย..... 58

ตารางที่ 2. 5 แสดงข้อความและคุณสมบัติของข้อความในแบบวัด RD16..... 60

ตารางที่ 2. 6 ตัวอย่างข้อความจากแบบวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding
version 6 66

ตารางที่ 2. 7 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดฉบับย่อยของแบบวัด BIDR กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ
..... 67

ตารางที่ 2. 8 ประเภทของความลำเอียงที่เกิดจากความขึ้นชอบในตนเองที่นำเสนอโดย Paulhus
and John (1998)..... 68

ตารางที่ 2.9 สรุปแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม..... 70

ตารางที่ 2.10 การพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา..... 90

ตารางที่ 2.11 การเปรียบเทียบองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมตาม 96

ตารางที่ 3. 1การวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการจะวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
ของนิสิตนักศึกษาไทย 102

ตารางที่ 3.2 จำนวนข้อความในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
..... 105

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้แบบวัด (n = 590)..... 107

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001)..... 110

ตารางที่ 3.5 จำนวนนิสิต นักศึกษาจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษาและกลุ่มสาขาวิชา 113

ตารางที่ 3.6 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ 114

ตารางที่ 4. 1 สรุปประเด็นสัมภาษณ์และผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของ
..... 122

ตารางที่ 4. 2 แสดงนิยามเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบของการตอบ 125

ตารางที่ 4. 3 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคม 126

ตารางที่ 4. 4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด
..... 130

ตารางที่ 4. 5 แสดงข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม	147
ตารางที่ 4. 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม	153
ตารางที่ 4. 7 การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัย	155
ตารางที่ 4. 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา	157
ตารางที่ 4. 9 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ	160
ตารางที่ 4. 10 ความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	165
ตารางที่ 4. 11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test	166
ตารางที่ 4. 12 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า correlation item-total	168
ตารางที่ 4. 13 การประมาณค่าพารามิเตอร์ของข้อความในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม	171
ตารางที่ 4. 14 ผลการวิเคราะห์ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อของแบบวัดการตอบตามความปรารถนา	174
ตารางที่ 4. 15 ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด (TIF) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ($SE(\theta)$)	177
ตารางที่ 4. 16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนา	179
ตารางที่ 4. 17 แสดงผลการคัดเลือกข้อคำถาม	185
ตารางที่ 4. 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา	186
ตารางที่ 4. 19 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ	190
ตารางที่ 4. 20 ความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	193
ตารางที่ 4. 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	194
ตารางที่ 4. 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดของแบบวัด	198
ตารางที่ 4. 23 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	201
ตารางที่ 4. 24 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	203
ตารางที่ 4. 25 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	204

ตารางที่ 4. 26 การแปลผล คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) และคะแนนดิบของแบบวัดการ
 207

ตารางที่ 4. 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความ
 210

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 ตัวอย่างน้ำหนักองค์ประกอบของการวัด SDR	31
ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของ SDR ที่นำเสนอโดย Damarin และ Messick.....	31
ภาพที่ 2.3 องค์ประกอบของ SDR ที่นำเสนอโดย Sackeim และ Gur.....	32
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างของ SDR ที่นำเสนอโดย Paulhus (1984)	32
ภาพที่ 2.5 การปรับปรุงโครงสร้างของ SDR ที่นำเสนอโดย Paulhus (1988).....	33
ภาพที่ 2.6 โครงสร้างของ Big Five Residuals.	33
ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้นตาม แนวคิดของ Paulhus (1984)	97
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาแบบวัด	98
ภาพที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของ นิสิตนักศึกษาไทยรวมทั้งฉบับ	177
ภาพที่ 4.2 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของแบบวัดการตอบตามความถ นาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย	200

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการวัดทางจิตวิทยาได้เข้ามามีบทบาททั้งในชีวิตและในองค์กรต่างๆ เช่น สถาบันการศึกษา องค์กรธุรกิจอุตสาหกรรม และองค์กรอื่นๆ โดยได้นำผลจากการวัดมาใช้ในการประเมินและวินิจฉัยพฤติกรรมของบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจเลือกด้านส่วนตัวผลการวัดช่วยในการดำเนินชีวิตและการเลือกอาชีพ ด้านการศึกษาผลการวัดใช้ในการประเมินความสามารถ จำแนกกลุ่ม และการแนะแนวและให้คำปรึกษา ด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมผลการวัดจะช่วยในการตัดสินใจคัดเลือกบุคลากร การจัดวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงาน เป็นต้น (สมพร สุทัศน์ีย์, 2545)

การวัดทางจิตวิทยามุ่งเน้นวัดพฤติกรรมหลายๆ ด้านเพื่อบอกลักษณะของมนุษย์ทั้งทาง ด้านเชาวน์ปัญญา ความสามารถ ลักษณะนิสัย ความสนใจ และบุคลิกภาพ ผู้พัฒนาการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา (psychological traits) โดยมากจะใช้การรายงานตนเอง (self-report) เป็นเครื่องมือในการทดสอบ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการทดสอบ (Murphy & Davidshofer, 2001) ซึ่งในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา งานวิจัยเชิงปริมาณนิยมใช้การรายงานตนเองในการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจเนื่องด้วยข้อได้เปรียบในเรื่องความสะดวก ความเข้าใจง่าย ทั้งในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์แปลผลทางสถิติ

สถานการณ์การวัดในปัจจุบัน นอกจากการวัดด้านพุทธิปัญญา (cognitive) ซึ่งใช้แบบสอบเป็นเครื่องมือวัด ยังมีการวัดที่ไม่ใช่ด้านพุทธิปัญญา (noncognitive) ที่ใช้เครื่องมือวัดหลากหลายทั้งแบบสอบถาม แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งการวัดโดยใช้การรายงานตนเอง (self-report) ซึ่งตัวอย่างการวัดโดยใช้การรายงานตนเอง (self-report) ของคุณลักษณะที่ไม่ใช่ด้านพุทธิปัญญา (noncognitive traits) (Leary et al., 2009) เช่น การวัดบุคลิกภาพของวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ การวัดความสนใจในอาชีพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในอาชีพต่างๆ และในขั้นตอนการคัดเลือก ผู้สมัครงานต้องตอบคำถามในแบบวัดบุคลิกภาพและความซื่อสัตย์ของตนเอง ส่วนในทางจิตเวชและการให้คำปรึกษา คนไข้ต้องผ่านการทดสอบบุคลิกภาพซึ่งถือเป็นการประเมินทางคลินิก ผู้ต้องหาต้องได้รับการทดสอบบุคลิกภาพก่อนขึ้นศาล และในส่วนของ การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (admission) ในหลายสถาบันได้มีการทดสอบบุคลิกภาพเช่นกัน นอกจากนี้ การวิจัยทั้งทางด้านจิตวิทยาและด้านที่ไม่ใช่จิตวิทยา ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต้องตอบแบบสอบถามเช่นกัน จากสถานการณ์การวัดในรูปแบบต่างๆ ที่กล่าวมานี้ เห็นได้ว่าการวัดคุณลักษณะที่ไม่ใช่ด้านพุทธิปัญญา (noncognitive traits) นิยมนำการรายงานตนเองมาใช้เป็นจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการรายงานตนเองได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบรรยายความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมของตนเอง แต่ยังคงมีข้อสงสัยถึงความถูกต้องหรือความตรง (validity) ของข้อมูลที่ได้ (Hindelang, Hirschi, and Weis, 1979; Elliott and Ageton, 1980 อ้างถึงในพิระพงษ์

วงศ์อุปราช, 2550) โดยข้อมูลที่ได้จากการใช้การรายงานตนเองเป็นเครื่องมือในการศึกษาปัจจัยด้านความแตกต่าง ปริมาณความมากน้อยที่แตกต่างกันของตัวแปรจะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของแต่ละบุคคล แต่ละกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นความแตกต่างที่แท้จริง หรือความแตกต่างที่อาจเกิดขึ้นจากความคลาดเคลื่อนในการตอบ ซึ่งเป็นผลมาจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม เพราะนอกจากความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากข้อคำถามแล้ว ความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นได้อีกประการหนึ่ง คือ ความคลาดเคลื่อน (error) หรือความลำเอียง (bias) ที่เกิดจากผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ตอบที่ถูกถามในประเด็นที่อ่อนไหว (sensitive) เช่น ความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว หรือพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น การใช้สารเสพติด (Welte and Russell, 1993) เป็นต้น ซึ่งประเด็นเหล่านี้หลีกเลี่ยงความลำเอียงของผู้ตอบได้ยาก ดังนั้นในการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าว ตัวแปรที่ต้องนำมาพิจารณาร่วมด้วยในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ “การตอบตามความปรารถนาของสังคม (social desirability responding: SDR)” ซึ่งหมายถึงการตอบคำถามหรือการตอบแบบสอบถามที่ให้คำตอบของตนเป็นที่พอใจของสังคม หรือการแสวงหาคำตอบให้เป็นที่พึงปรารถนาและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยผู้ตอบมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม หรืออาจเกิดจากความเขินอายจนบิดเบือนความคิดและความรู้สึกของตนเองในการให้คำตอบต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังนั้นการนำการรายงานตนเองมาใช้ในการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึก ทักษะ และพฤติกรรม ฯลฯ ต้องคำนึงถึงข้อควรระวังต่อไปนี้ (พีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550) คือ ผู้ตอบอาจจะบิดเบือนคำตอบตามความปรารถนาของสังคม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและต้องการให้คนอื่นมองในแง่ดี ถึงแม้ว่านักวิชาการด้านสังคมศาสตร์พยายามที่จะควบคุมตัวแปร SDR โดยการให้คำชี้แจงต่อผู้ตอบในเรื่องวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญหรือผลที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งยืนยันถึงการเป็นความลับของข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบ เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบ และแจ้งให้ผู้ตอบทราบว่าไม่มีข้อใดที่ถูกหรือผิด แต่ถึงอย่างนั้นแล้ว ผู้วิจัยจะแน่ใจได้อย่างไรว่าคำตอบที่ได้จะปราศจากความลำเอียงจากผู้ตอบโดยสิ้นเชิง เพราะถ้าเกิดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจาก SDR อาจส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของคำตอบที่ได้ และส่งผลต่อความตรงในการตีความผลการวิจัย เพราะหากนำคำตอบนี้ไปวิเคราะห์แปรผลทางสถิติก็จะส่งผลถึงความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยเช่นกัน

ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจาก SDR นอกจากจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลแล้วยังส่งผลต่อการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Ganster et al. (1983) กล่าวว่า SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์วงหรือปลอมระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (King and Brunner, 2000) ส่งผลต่อค่าความตรงของแบบสอบถาม ทั้งความตรงเชิงทำนาย และความตรงเชิงจำแนก และทำให้เกิดปัญหา collinearity ขึ้นระหว่างตัวแปร กล่าวคือ เมื่อตัวแปรต้น 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันสูง ทำให้ไม่สามารถแยกอิทธิพลของสองตัวแปรนี้ได้อย่างชัดเจน ในเชิงตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อตัวแปรผลลัพธ์ จึงเกิดปัญหาลำบากในการแปลผลและความสามารถในการอธิบายตัวแปรตามลดลง โดยมีนักวิชาการบางท่านกล่าวยอมรับว่างานวิจัยของตนเองมีข้อผิดพลาด สาเหตุเนื่องจากละเลยประเด็นความลำเอียงในการตอบของผู้ตอบ ซึ่งเกิดขึ้นจาก SDR (Rogler, Mroczek, Fellows, and Loftus, 2001 อ้างถึงในพีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550) ดังนั้น การนำแบบวัดที่แก้ไขความบกพร่องมาใช้น่าจะสมเหตุสมผลมากกว่าจะพยายามหลีกเลี่ยง หรือไม่สนใจข้อมูลที่คลาดเคลื่อนนั้น

การตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR) เป็นการตอบเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเอง และเป็นเวลามากกว่า 50 ปี ที่นักจิตวิทยาได้ศึกษาอิทธิพลของ SDR ต่อความตรงของแบบสอบถาม (Paulhus, 1991; Huang et al., 1998) โดยในปี 1946 Meehl และ Hathaway ได้กล่าวถึงวิธีการวัด ที่ใช้แบบวัดจำนวน 8 ฉบับ (Paulhus, 1991) ซึ่งแบบวัดเหล่านี้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับตรวจสอบการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) ในการรายงานตนเอง (self-report) โดยเฉพาะ ตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1950 การตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) มีความสำคัญต่อการวัดบุคลิกภาพ และการตรวจผู้ป่วยที่มีความผิดปกติทางจิต รวมถึงการวัดทัศนคติ และการรายงานตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไวต่อความรู้สึก (sensitive)

ปัจจุบันแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมที่ได้รับการยอมรับ ถูกสร้างขึ้นโดยนักวิจัยและนักจิตวิทยาหลายฉบับ ดังนี้ แบบวัด Social Desirability Scale (SD) (Edwards, 1957) สร้างขึ้นเพื่อวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม เหมาะกับการวัดเกี่ยวข้องกับความลำเอียงทางบวก มี 39 ข้อคำถาม รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-39 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ามีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมมาก แบบวัด Marlowe -Crowne Social Desirability Scale (MCSD) (Crowne & Marlowe, 1960) สร้างขึ้นเพื่อวัดการต้องการการยอมรับ มี 33 ข้อคำถาม ลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพบเห็นได้ยากหรือไม่พึงปรารถนาแต่เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นทั่วไป เนื้อหาของข้อความในข้อคำถามจะเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันไม่เกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา โดยจะเน้นไปที่การวัดการจัดการความประทับใจ รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-33 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าต้องการการยอมรับสูง แบบวัด MMPI Lie Scale (MMPI Lie Scale) (Hathaway & McKinley, 1951 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) สร้างเพื่อวัดการโกหก มีข้อคำถาม 15 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติและการกระทำซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม แต่เป็นพฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติเป็นปกติทั่วไป รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-15 คะแนน ถ้าได้คะแนน 8 คะแนนขึ้นไป แสดงว่าเป็นการตอบที่โกหกเพื่อให้ดูดี แบบวัด MMPI K Scale (Meehl & Hathaway, 1946) สร้างขึ้นมาเพื่อระบุบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต มี 30 ข้อคำถาม รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-30 คะแนน ถ้าได้คะแนน 16 คะแนนขึ้นไปถือว่าเป็นคนป่วย

แบบวัด The CPI Good Impression Scale (Gough, 1987; Tellegen, 1982 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) สร้างขึ้นเพื่อวัดการโกหกเพื่อให้ดูดี และวัดสิ่งที่บุคคลพูดเกี่ยวกับตนเองเพื่อพยายามทำให้เกิดความประทับใจและเป็นที่ยอมรับ มีข้อคำถาม 40 ข้อ รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-40 คะแนน ถ้าได้คะแนน 30 คะแนนขึ้นไป แสดงว่าโกหกเพื่อให้ดูดี แบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16) (Schuessler, Hittle, & Cardescia, 1978) สร้างขึ้นมาเพื่อตรวจสอบ SDR ในการสำรวจทัศนคติและความคิดเห็นต่อประชากรทั่วไปโดยเฉพาะ มีข้อคำถาม 16 ข้อ รูปแบบการตอบให้ตอบว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-16 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมมาก แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CDS) (Crandall, Crandall,

& Katkovsky, 1965) สร้างขึ้นมาเพื่อวัด SDR ของเด็ก (เกรด 6-12) เนื้อหาข้อคำถามตามแบบวัด MCSD แต่ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจได้ มีข้อคำถาม 48 ข้อ รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-48 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ากลัวการไม่ยอมรับและแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (Paulhus, 1984) เป็นแบบวัดที่วัดใน 2 คุณลักษณะ คือ การจัดการความประทับใจ และเพิ่มคุณค่าการหลอกลวงตนเอง รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นการวัดแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ที่มีการวัด 7 ระดับ คะแนนรวมของแต่ละคุณลักษณะ คือ SDE และ IM มีช่วงระหว่าง 0-20 คะแนน การได้คะแนนแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ได้คะแนนที่สูงพูดเกินความจริงและตอบตามสังคมเท่านั้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการพัฒนาแบบวัด SD Edwards (1957) เป็นคนแรกในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม แต่ยังไม่ได้ระบุถึงองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่ชัดเจน ส่วนแบบวัด MCSD, MMPI Lie Scale, MMPI K Scale, CPI Gi Scale, RD-16 และ CDS เป็นการวัด SDR ในมิติที่ต่างกันไปและไม่ได้ระบุถึงองค์ประกอบเช่นเดียวกันกับ แบบวัด SD Edwards (1957) จนในปี 1984 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR ที่มีการจัดองค์ประกอบของ SDR อย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาถึงพัฒนาการของการจัดองค์ประกอบของ SDR พบว่าในระยะแรก Wiggins (1964) ได้ศึกษาองค์ประกอบของ SDR และได้แบ่ง SDR ออกเป็น 2 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่หนึ่ง เรียกว่า Alpha factor และองค์ประกอบที่สอง เรียกว่า Gamma factor และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Wiggins (1964) นี้ นักวิจัยจึงได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma ซึ่งในปี 1965 Damarin and Messick ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ autistic bias in self-regard และ propagandistic bias ในปี 1978 Sackeim และ Gur ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ other-deception จากนั้นในปี 1984 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR และแบ่งองค์ประกอบของ SDR โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Sackeim และ Gur ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ impression management ในปี 1988 ได้จัดองค์ประกอบของ SDR ออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การจัดการความประทับใจ (impression management) การหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) และการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธ (self-deceptive denial) ในปี 1991 Paulhus และ Reid ระบุว่า self-deception ถือว่าเป็น unconscious ซึ่งไม่ได้ตั้งใจ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ self-enhancement และ self-denial ในปี 1998 Paulhus และ John ใช้วิธี the self criterion residual method กับ the five factor model ประกอบด้วย extraversion, neuroticism, openness, agreeableness และ conscientiousness โดยได้ องค์ประกอบมา 2 องค์ประกอบ คือ egoistic bias และ moralistic bias จากพัฒนาการของการจัดองค์ประกอบที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักวิจัย ได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma โดยได้ตีความและนำเสนอในลักษณะที่ต่างกันไป แต่เมื่อพิจารณาแล้ว จะพบว่าองค์ประกอบของ SDR ที่นักวิจัยได้นำเสนอในเวลาต่อมา ยังอยู่บนฐานขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Wiggins (1964)

เมื่อพิจารณาถึงการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัด SDR ที่ผ่านมา สรุปได้ว่ามี 2 ลักษณะ คือ กำหนดคะแนนจุดตัดที่ชัดเจน ได้แก่ แบบวัด MMPI Lie Scale, MMPI K Scale และ CPI Gi Scale และไม่ได้กำหนดคะแนนจุดตัด กล่าวเพียงว่าหากได้คะแนนสูงแสดงว่ามีคุณลักษณะที่ต้องการวัดมาก ได้แก่ แบบวัด SD, MCSD, RD-16, CDS และ BIDR

อย่างไรก็ดีในประเทศไทย ยังไม่มีผู้พัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม มีเพียงแต่การศึกษาความลำเอียงในการตอบในประเด็นอื่น โดยศึกษาเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบอย่างมีอคติและสร้างภาพพจน์เพื่อให้ตนเองดูดี แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ ศึกษาความจริงใจในการตอบ และศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถามมีผู้วิจัยได้ศึกษาไว้หลายท่าน เช่น อนันต์ บัวบาน (2525) ศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการตอบจากแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีตั้งใจและวิธีตรวจสอบความจริงใจที่ต่างกัน กอบแก้ว ภูติธนาธิกร (2537) ศึกษาผลของเทคนิคการเตือนและการติดตามและการติดตามที่มีต่ออัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกื้อ กระแสโลม (2538) ศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยใช้มาตรวัดความเท็จ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง สุทธิศา บุญยงค์ (2540) ศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์โดยการวิเคราะห์ด้วยรหัสชโมเดล และการใช้ความคงที่ในการตอบข้อกระทงคู่ขนาน เมื่อได้รับวิธีส่งจดหมายนำและประเภทของเนื้อหาแบบสอบถามที่แตกต่างกัน และชยการ ศิริรัตน์ (2543) ศึกษาการเปรียบเทียบอัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตที่มีวิธีการส่งเทคนิคการติดตาม และเนื้อหาที่แตกต่างกัน เป็นต้น

ส่วนการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง วันวิสาข์ ฤกษ์ทวี (2549) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปรียบเทียบทางสังคมและผลป้อนกลับว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ต่อการเพิ่มคุณค่าให้ตนเอง ชิตศุภางค์ รังสีสมบัติศิริ (2550) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพื้นฐานนิสัยในการให้อภัยและการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์ และหยกฟ้า อิศรานนท์ (2551) ศึกษาอิทธิพลกำกับของตัวแปรการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้ต่อบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ในการทำนายการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัย และอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในการทำนุภาพทางจิต โดยมีความไม่สอดคล้องของการเห็นคุณค่าแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการศึกษาเกี่ยวกับความลำเอียงในการตอบของประเทศไทย ยังไม่มีผู้ศึกษาในประเด็น SDR ส่วนในต่างประเทศพบว่า ปัจจุบันแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายมีอยู่ 2 ฉบับ (Paulhus, 2010) คือ แบบวัด Marlowe-Crowne Social Desirability Scale (Crowne & Marlowe, 1960) และแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (Paulhus, 1984) โดยแบบวัด MCSD ได้รับความนิยมและมีการนำมาใช้ร่วม 46 ปี แบบวัดนี้ได้รับการทดสอบและวิพากษ์วิจารณ์ถึงความตรง รวมถึงประเด็นด้านเนื้อหาของข้อคำถามที่ถูกโจมตีถึงความลำเอียงและปัจจัยด้านวัฒนธรรมเข้าร่วมด้วยสูง (Ballard & Crino, 1988; Stober, 2001)

ส่วนแบบวัด BIDR มีข้อจำกัดในการศึกษาข้ามชาติ ข้ามวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน Li and Reb (2009) ศึกษาการตรวจสอบการวัดความสอดคล้องของ Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) ข้าม 2 ชาติ ระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศสิงคโปร์ โดยศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน 2 มิติ คือ horizontal individualism และ horizontal collectivism และเงื่อนไขแรงจูงใจ 2 เงื่อนไข คือ มาตรฐานและการโกหก พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ความเที่ยง และ intercorrelations มีค่าต่ำ และเมื่อพิจารณาตามเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจ พบว่าเงื่อนไขการโกหกมีค่าสูงกว่าเงื่อนไขมาตรฐาน ทั้ง 2 ตัวอย่าง และพบว่าค่าความสอดคล้องของ BIDR ข้ามวัฒนธรรมมีค่าสูงเมื่อเทียบกับค่าความสอดคล้องของ BIDR ข้ามชาติ จึงควรระมัดระวังในการใช้ BIDR ในบริบทข้ามชาติ (cross-national)

จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมมีความจำเป็นต่อการวัดเกี่ยวกับจิตวิทยาและทางสังคมศาสตร์ ทั้งยังสามารถเพิ่มความตรงและความน่าเชื่อถือให้กับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นการรายงานตนเอง แต่แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันยังมีปัญหาในด้านเนื้อหาของ ข้อคำถาม ที่ถูกโจมตีถึงความลำเอียงและปัจจัยด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะข้อจำกัดในเรื่องวัฒนธรรมภาษา เนื่องจากคนต่างวัฒนธรรมอาจมีการตอบสนองต่อคำถามต่างกัน หรือมีการตอบสนองต่อคำถามที่เป็นทางบวกและทางลบต่างกัน นอกจากนี้ Bernardi (2006) กล่าวว่า SDR ในแต่ละประเทศแตกต่างกันตามโครงสร้างวัฒนธรรม ซึ่งจะเพิ่มขึ้นตามปัจเจกนิยม การแสวงหาผลประโยชน์ของประเทศนั้น โดยในวัฒนธรรมที่หลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน (Uncertainty Avoidance culture) สูง และวัฒนธรรมรวมหมู่ (Collective culture) สูง บุคคลจะตอบตามความปรารถนาของสังคมมากขึ้น ดังนั้นในการออกแบบการวิจัยจำเป็นต้องมีการวัด SDR และด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวิจัยและพัฒนาเครื่องมือวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมสำหรับบริบทไทยโดยเฉพาะ เพื่อจะใช้ในการตรวจสอบการตอบตามความปรารถนาของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของ SDR ที่ทำให้การศึกษาวินิจฉัยที่ใช้การรายงานตนเองเป็นเครื่องมือมีความตรงลดลง (Huang et al., 1998) ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้แล้ว ในขั้นตอนการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ยังส่งผลต่อค่าความตรงในการตีความผลการวิจัย เนื่องจาก SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์ลวงหรือปลอมระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (Ganster et al. 1983; King and Brunner, 2000) ทำให้ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย จึงสนใจที่จะพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมสำหรับนิสิตนักศึกษาไทย เนื่องจากนิสิตนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งในวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านสังคม (สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล, 2552) โดยพัฒนาการด้านสังคม จะเป็นไปตามแบบพื้นฐานของพัฒนาการทางสังคมที่มีมาตั้งแต่เด็ก กล่าวคือ วัยรุ่นจะผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (socialization process) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม เพื่อที่จะปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานของกลุ่มตามแบบประเพณีวัฒนธรรมของสังคม วัยรุ่นที่มีความสามารถที่จะปรับตัวทางสังคมได้ดีจะแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ ซึ่งพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับนั้นจะต้องแสดงออกมาโดยไม่มีการแสวงหาหรือเมื่อทำพฤติกรรมแล้วมีผลกระทบต่อความรู้สึก หักศนคติของวัยรุ่น (ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร, 2530) นอกจากจะศึกษาในช่วงวัยที่มี

แนวโน้มจะตอบตามความปรารถนาของสังคมแล้ว ผู้วิจัยยังได้สนใจศึกษาด้วยว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพอย่างไรที่จะมีความโน้มเอียงในการตอบตามความปรารถนาของสังคม โดย Pauls และ Stemmler (2003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการหลอกลวงตนเอง (SDE) และการจัดการความประทับใจ (IM) กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การเปิดตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness) ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) ด้วยแบบวัด BIDR และแบบวัด the NEO Personality Inventory โดยใช้การรายงานตนเอง (self-reports) และการให้คะแนนโดยผู้สังเกตการณ์ (observer ratings) ในกรณีการรายงานตนเอง พบว่า องค์ประกอบของการหลอกลวงตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว (Extraversion) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ (Openness) องค์ประกอบของการจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร (Agreeableness) และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกรณีการให้คะแนนโดยผู้สังเกตการณ์ องค์ประกอบของการหลอกลวงตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว (Extraversion) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ องค์ประกอบของการจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ (Openness) และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่าโดยส่วนใหญ่สอดคล้องกับการศึกษาของ Paulhus และ John (1998 อ้างถึงใน Pauls & Stemmler, 2003) ที่กล่าวว่า แบบวัดการจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ในระดับสูง กับองค์ประกอบ Gamma-bias ซึ่งองค์ประกอบ Gamma-bias ประกอบด้วย ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) และแบบวัดการหลอกลวงตนเองมีความสัมพันธ์ในระดับสูง กับองค์ประกอบ Alpha-bias ซึ่งองค์ประกอบ Alpha-bias ประกอบด้วย ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การเปิดตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness) จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ของ Bernet-Martinez และ John (1998) ซึ่งประกอบไปด้วย 5 มิติได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การเปิดตัว การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตร และการมีจิตสำนึก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์นางค์ มณีศรี เป็นผู้พัฒนาโดยแปลและดัดแปลงข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ เนื่องจากเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพ และเหมาะสมกับบริบทของไทย

การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยนี้จะทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย เพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้การรายงานตนเอง (self-reports) เป็นเครื่องมือทั้งในการวัดและประเมินเพื่อให้ข้อมูล มีคุณภาพ มีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในเรื่องอื่นๆ ได้อย่างแท้จริง พร้อมทั้งได้แบบวัดที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยซึ่งอาจจะทำให้ผลวิจัยต่างๆ ที่เก็บข้อมูลด้วยการรายงานตนเองมีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอย่างไร
3. เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยเป็นอย่างไร
4. การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
4. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้กรอบแนวคิดของ Paulhus (1984) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษารอบแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านด้วยกัน เริ่มจาก Wiggins (1964) ได้แบ่ง SDR ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ Alpha factor และ Gamma factor ต่อมานักวิจัยได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma โดยในปี 1965 Damarin and Messick ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ autistic bias in self-regard และ propagandistic bias ในปี 1978 Sackeim และ Gur ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ other-deception จากนั้นในปี 1984 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR และแบ่งองค์ประกอบของ SDR โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Sackeim และ Gur ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ impression management ซึ่งแนวคิดของ Paulhus นับว่ามีความชัดเจนและยังได้รับการยอมรับมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดของ Paulhus (1984) มาใช้เป็นฐานในการพัฒนาแบบวัดในครั้งนี้ โดยวิธีการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดที่ไม่อิงเนื้อหาวิชา (content free) ลักษณะของแบบวัดที่สร้างขึ้นเป็นแบบวัดที่ให้ผู้ตอบ ตอบโดยใช้วิธีการรายงานตนเอง (self-report) โดยบริบทของข้อคำถามเป็นบริบทตามสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษา

นิยามศัพท์

การตอบตามความปรารถนาของสังคม หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยเลือกตอบข้อความที่เป็นความคิด ความรู้สึกที่ดีที่สังคมปรารถนา แต่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ขณะเดียวกันก็เลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม โดยตั้งใจให้ข้อมูลเกินจริง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม

การหลอกลวงตนเอง หมายถึง การให้คำตอบโดยการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และเชื่อว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง

การจัดการความประทับใจ หมายถึง การตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง บุคคลมีแนวโน้มที่จะดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม

การรายงานตนเอง (self-reports) หมายถึง วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือการทดสอบชนิดหนึ่ง ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือการทดสอบโดยให้บุคคล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเขาเอง เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดคุณค่าทั้งเชิงวิชาการ และเชิงปฏิบัติ ดังนี้

คุณค่าเชิงวิชาการ ผลการวิจัยจะทำให้ได้คุณค่าเชิงปฏิบัติ ดังนี้

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย
2. ได้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยที่มีคุณภาพทั้งด้านความเที่ยง ความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงโครงสร้าง
3. ได้โมเดลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย เป็นการพัฒนาคำรู้เกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม และวิธีการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

คุณค่าเชิงปฏิบัติ ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวคิดแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยที่ได้สามารถนำไปใช้เพื่อทำให้ทราบถึงสารสนเทศเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จากการใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และทำให้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้การรายงานตนเอง (self-reports) เป็นเครื่องมือ มีคุณภาพมีความเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในเรื่องอื่นๆ ได้อย่างแท้จริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปและนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การรายงานตนเอง

- 1.1 ความหมายของการรายงานตนเอง
- 1.2 รูปแบบของการรายงานตนเอง
- 1.3 ข้อดีและข้อเสียของการรายงานตนเอง

ตอนที่ 2 การตอบตามความปรารถนาของสังคม

- 2.1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม
 - 2.1.1 ความสำคัญของการตอบตามความปรารถนาของสังคม
 - 2.1.2 ความหมายของการตอบตามความปรารถนาของสังคม
 - 2.1.3 องค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม
 - 2.1.4 การวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
- 2.2 แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
 - 2.2.1 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 การพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา

- 3.1 การสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา
- 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา
- 3.3 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 การรายงานตนเอง

1.1 ความหมายของการรายงานตนเอง

การรายงานตนเองนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการวัดด้านสังคมศาสตร์ (social sciences) และด้านจิตวิทยาคลินิก (clinical psychology) เนื่องจากการนำการรายงานตนเองมาใช้ทำให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง และกว้างขวาง ครอบคลุมปรากฏการณ์อดีต ปัจจุบันและอนาคตของผู้ตอบได้เป็นอย่างดี (ดวงเดือน พันธุนาวิณ, 2550) เช่น การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าที่มาใช้บริการการให้คำปรึกษาสำหรับวัยรุ่น วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการให้บริการ โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากวัยรุ่นที่มาใช้บริการโดยตรง และกรณีที่ไม่สามารถได้ข้อมูลที่เป็นความจริงจากผู้ให้บริการโดยตรง นอกจากการเก็บข้อมูลจากตัวผู้ให้บริการโดยตรง อาจจะสอบถามจากบุคคลที่อยู่รอบข้างผู้ให้บริการ เช่น เพื่อน หรือสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนยิ่งขึ้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้รู้จักกับผู้ให้บริการเป็นอย่างดี และมีโอกาสที่

จะสังเกตผู้ใช้บริการในสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติมากกว่าตัวผู้ประเมิน ตัวอย่างเช่น การวิจัยในเด็ก หากให้พ่อแม่และครูเป็นผู้ประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กจะมีประโยชน์มากกว่าประเมินตัวเด็กโดยตรง อย่างไรก็ตามความหมายของ “self-report” ที่ใช้โดยทั่วไปจะครอบคลุมการรายงานข้อมูลทั้งจาก ตัวบุคคลที่ผู้ประเมินสนใจและจากบุคคลรอบข้าง (Barker et al., 2002)

ถึงแม้วิธีการรายงานตนเองเป็นที่นิยมแพร่หลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง แต่วิธีการนี้ยังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์จากการนำไปใช้ในการประเมินเกี่ยวกับจิตวิทยาในยุคแรกๆ จนกระทั่งปัจจุบัน (Dunning, Heath, & Suls, 2004) และการดำเนินงานเกี่ยวกับจิตวิทยาภายใต้การใช้การรายงานตนเอง ขณะนี้เป็นความเข้าใจที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง เนื่องจากการตรวจสอบการดำเนินงานเหล่านี้ ต้องการเจาะลึกเข้าไปในมูลฐานที่เป็น affective และ cognitive ของบุคลิกภาพ ประเด็นที่มีความท้าทาย คือ บทบาทของแรงจูงใจในความเข้าใจตนเอง (self-perception) ความเหมาะสมของ performative models ความมีประสิทธิภาพของการทบทวนความคิดของตนเองหรือ การพินิจพิจารณาตนเอง และความหมายของการไม่ตอบสนอง ไม่มีปฏิกิริยาหรือความรู้สึกตอบสนองต่อการกระตุ้น

เนื่องจากการรายงานตนเองเป็นวิธีที่นิยมมากในปัจจุบัน ถึงแม้จะมีวิธีอื่นให้เลือกก็ตาม จึงได้มีผู้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ เช่น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) การรายงานตนเอง (self report) เป็นเครื่องมือที่ต้องการให้ผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม หรือเป็นภาพเพื่อให้ผู้ทดสอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา

สายฤดี วรกิจโกศาการ (2544) การให้รายงานด้วยตัวเอง (self report) หมายถึง การทดสอบโดยให้บุคคล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเขาเอง ลงในแบบสำรวจรายงานตัวเอง (self report inventory) เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล

สมพร สุทัศน์ (2545) การรายงานตนเองเป็นวิธีศึกษาพฤติกรรมภายในที่เป็นข้อมูลส่วนตัว เช่น ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ค่านิยมที่ถูกต้อง

ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2546) การรายงานตนเอง (self report) เป็นการให้ผู้รับการทดสอบแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่ได้สัมผัส ซึ่งสิ่งเร้าอาจเป็นข้อความหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยผู้ตอบมีโอกาสตอบได้ตามความคิดความรู้สึกของตนเอง (การตอบแบบปลายเปิด) หรือเลือกคำตอบที่มีการจัดเตรียมให้แล้ว (การตอบแบบปลายปิด) จากมาตรวัดต่างๆ

Barker et al. (2002) การรายงานตนเองเป็นวิธีสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามที่ถามข้อมูลจากบุคคลโดยตรง

จากความหมายของการรายงานตนเอง (self-report) ข้างต้น พอจะสรุปความหมายของการรายงานตนเองได้ว่า การรายงานตนเอง หมายถึง วิธีที่ถามผู้ตอบเกี่ยวกับข้อมูล ความรู้สึก ทัศนคติ และความเชื่อ หรือข้อมูลอะไรบางอย่าง โดยผู้ตอบมีโอกาสตอบได้ตามความคิดความรู้สึกของตนเองอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการดำเนินการวิจัย โดยส่วนใหญ่การรายงานตนเองจะอยู่ในรูปแบบดังต่อไปนี้ คือรูปแบบของการสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการให้คะแนนมาตรฐานประมาณค่า (rating scales)

1.2 รูปแบบของการรายงานตนเอง

วิธีการรายงานตนเองแต่ละรูปแบบมีความแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยหรือผู้ประเมินที่จะนำการรายงานตัวเองมาใช้ในการศึกษาวิจัยต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของเรื่องที่จะศึกษาวิจัย ดังได้วางแนวปฏิบัติในการทดสอบไว้หลายวิธี เช่น วิธีการทดสอบการมองเห็นภาพ (projective tests) การวิเคราะห์ที่เขียนด้วยมือ (handwriting analysis) การให้เหตุผลแบบมีเงื่อนไข (conditional reasoning) และเทคนิคการลงรหัสแบบไม่ใช้ภาษา (nonverbal coding techniques) ด้วยเหตุนี้ จึงได้แบ่งการรายงานตนเองออกเป็น 3 กลุ่มกว้าง คือ Direct Self-Ratings, Indirect Self-Reports และ Open-Ended Self-Descriptions

1.2.1 การรายงานตนเองโดยตรง (Direct Self-Ratings)

การรายงานตนเองโดยตรงเป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดของวิธีการรายงานตนเอง บุคคลจะได้รับคำถามเพื่อให้รายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองโดยตรง ตัวอย่างแบบวัดที่ใช้วิธีการรายงานตนเองโดยตรง คือ แบบวัด the Single-Item Self-Esteem Scale (Robins, Hendin, & Trzeszniewski, 2001) นอกจากนี้ยังมีแบบวัด the Five-Item Personality Inventory (FIPI) (Gosling, Renfrow, & Swann, 2003) และ the Single-Item Measure of Personality (SIMP) (Woods & Hampson, 2005) ซึ่งแต่ละ factors ของ the Big Five ประกอบด้วยข้อคำถามที่มีองค์ประกอบเดียว

เหตุผลที่ผู้เขียนข้อคำถามเพียงองค์ประกอบเดียวก็เพื่อให้แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นมีค่าจำกัดความที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะนิสัยขณะที่ถูกประเมิน และมีความตรงเชิงประจักษ์ (face validity) สูง เนื่องจากความตรงของข้อคำถามที่ชัดเจนขึ้นอยู่กับความเต็มใจและความสามารถในการให้ข้อมูลของผู้ตอบ กล่าวได้ว่า ถ้าใช้ข้อคำถามที่ชัดเจนจะทำให้การเปิดเผยบุคลิกภาพของบุคคลทำได้ง่ายขึ้น

จากการศึกษาเปรียบเทียบค่าความเที่ยงของข้อคำถามที่มีองค์ประกอบเดียวกับข้อคำถามที่มีหลายองค์ประกอบ พบว่าข้อคำถามที่มีองค์ประกอบเดียวมักจะมีค่าความเที่ยงต่ำกว่าข้อคำถามที่มีหลายองค์ประกอบ ยิ่งไปกว่านั้น การใช้ข้อคำถามที่มีหลายองค์ประกอบทำให้การควบคุมรูปแบบการตอบง่ายขึ้น เช่น การยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง (acquiescence) และการตอบแบบสุดโต่งขั้นสูงสุด (extremity) เพราะว่าความหลากหลายของข้อคำถามสามารถนำมาบริหารจัดการเพื่อประเมินแต่ละโครงสร้างได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบพยายามที่จะทำความเข้าใจและการอธิบายตีความแบบวัด และเพื่อช่วยทำให้โครงสร้างชัดเจนต่อผู้ตอบ จึงได้จัดกลุ่มและตั้งชื่อข้อคำถาม แต่ในบางโครงสร้างถึงแม้จะใช้ข้อคำถามที่มีหลายองค์ประกอบก็ไม่สามารถจะประเมินหรือจัดอันดับได้ เช่น การเปิดเผยประสบการณ์ (openness to experience) และความยืดหยุ่นของตนเอง (ego-resiliency) เป็นต้น

โดยสรุป วิธีการรายงานตนเองโดยตรงถือเป็นวิธีที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย โดยเฉพาะอย่างคำถามข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพโดยตรงจะประเมินได้ตรงมากที่สุด

1.2.2 การรายงานตนเองโดยอ้อม (Indirect Self- Reports)

การรายงานตนเองโดยอ้อมเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ตอบ เช่นเดียวกับกับการรายงานตนเองโดยตรง แต่ทั้ง 2 กลุ่มนี้ยังมีความแตกต่างกันอยู่บางประการ ประการแรก คือ การรายงานตนเองโดยอ้อมมักจะมีโครงสร้างที่ไม่ชัดเจน เมื่อนำไปวัดผู้ตอบ ผู้ตอบอาจจะตั้งใจตอบออกนอกกลุ่มนอกทางทำให้ผิดเป้าหมายของการทดสอบ ตัวอย่างเช่น ในแบบวัด

the Narcissistic Personality Inventory (NPI; Raskin & Hall, 1981 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007) ที่ข้อความถามเกี่ยวกับความสามารถของผู้ตอบ เช่น ความสามารถเกี่ยวกับการเล่าเรื่องและการดึงดูดความสนใจ แต่วัตถุประสงค์ของแบบวัด the NPI ต้องการวัดบุคลิกภาพของตนเอง ไม่ได้ต้องการวัดคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากการใช้ข้อความที่ถามตรงไปตรงมา เช่น “ฉันเป็นคนหลงตัวเอง” (“I am narcissistic”) โดยให้ผู้ตอบตอบระดับของการเห็นด้วยกับข้อความ ข้อมูลที่ได้อาจจะไม่มีความหมาย ดังนั้นวิธีวัดทางอ้อมจึงเป็นแรงขับในทางทฤษฎี การวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมจำนวนมากที่ใช้การวัดทางอ้อม เช่นในแบบวัด the Marlowe-Crowne scale หรือแบบวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding โดยตัวอย่างข้อความข้อหนึ่งจากเครื่องมือวัด คือ “ความประทับใจแรกของฉันเกี่ยวกับตัวบุคคลมักถูกต้องเสมอ” (“My first impressions about people are always right”) (Paulhus, 1991) แม้ว่าความมุ่งหมายในการวัดไม่ได้ต้องการวัดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แต่ต้องการวัดความโน้มเอียงในการลงความเห็นหรือให้เหตุผลอันน่าปรารถนาเกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวผู้ตอบเอง โดยคะแนนของผู้ตอบอยู่บนฐานของคะแนนเต็มเกี่ยวกับความน่าปรารถนา ดังนั้น วิธีการวัดทางอ้อมได้พยายามวัด defense mechanisms โดยผ่านทาง self-report (Davidson & MacGregor, 1998)

การวัดทางอ้อมอีกประเภทหนึ่ง คือ การใช้ข้อความที่แนบเนียน (subtle items) ซึ่งวัตถุประสงค์ของข้อความยังคงคลุมเครือ คือ ข้อความ 49 ข้อ ในแบบวัด MMPI Alcoholism Scale ซึ่งข้อความทั้งหมดเป็นข้อความที่แนบเนียน ตัวอย่างเช่น “ฉันมีช่วงเวลาที่ไม่รู้ตัวว่าทำอะไรโดยไม่รู้ตัว” (“I have had periods when I carried out activities without knowing later what I had been doing”) และ “การแข่งขันที่ยากที่สุดของฉันคือการแข่งขันกับตนเอง” (“My hardest battles are with myself”) เนื้อหาข้อความจะไม่กล่าวถึงหรือพูดพาดพิงโดยตรง แต่เป็นการทำนายการมีใจโอนเอียง วิธีที่ใช้ข้อความที่แนบเนียนนี้เป็นเรื่องที่มีผู้สนใจศึกษาวิจัยอย่างมาก โดยส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าข้อความที่แนบเนียนมีความตรงน้อยกว่าที่เป็นอยู่จริงมากกว่าข้อความที่เห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม การวัดทางอ้อมที่ออกแบบมาเพื่อให้ความตรงเชิงประจักษ์ (face validity) มีค่าน้อยลงมากที่สุด การประเมินเกี่ยวกับบุคลิกภาพอยู่บนฐานของการอธิบายตีความคำตอบของนักวิจัย ไม่ได้อยู่บนฐานของเนื้อหาหรือการอธิบายตีความที่ผู้ตอบได้คาดหวังไว้ ข้อดีสำหรับการวัดที่เป็นเช่นนี้ คือ การป้องกันการโกหก ในกรณีถ้าผู้ตอบไม่มีความคิดหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ประเมินกำลังประเมินในขณะนั้น

อย่างไรก็ตาม การวัดทางอ้อม ผู้ตอบอาจจะมีการอธิบายตีความที่แตกต่างไปจากผู้วิจัยและในบางครั้งผู้ตอบแต่ละคนก็อาจจะมีแนวโน้มจะทำการลงความเห็นหรือลงสรุปแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในการวัดความวิตกกังวล ผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงตีความว่าเป็นแบบวัดความซื่อสัตย์ทางอารมณ์ (emotional honesty) ขณะที่ผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำตีความว่าเป็นแบบวัดความเจ็บป่วยทางจิตใจ เนื่องจากผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงจากการทดสอบความซื่อสัตย์ ตีความว่าผู้ประเมินจะว่าตลกจ้าน ผู้ที่ตอบว่าไม่มีความประพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ผู้ตอบที่ได้คะแนนต่ำเชื่อว่าผู้ประเมินจะยอมรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดความซื่อสัตย์ ในความเป็นจริงที่ว่าเครื่องมือให้ความตรง

เชิงทำนาย (predictive validity) อาจจะเป็นผลจากข้อค้นพบที่ว่าการอธิบายดีความที่แตกต่างเป็น ตัวตัดสินโดยตัวมันเอง

ความแตกต่างระหว่างการรายงานตนเองโดยตรงและการรายงานตนเองโดยอ้อมเป็นภาวะ ต่อเนื่อง (continuum) มากกว่าจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม และการวัดจำนวนมากที่ไม่เป็นการวัด ทางตรง หรือทางอ้อมโดยสมบูรณ์ อย่างเช่น แบบวัด the Big Five ข้อคำถามถูกผสมผสานหรือ สลับเปลี่ยนหมุนเวียน และมีบางส่วนเท่านั้นชัดเจนตรงไปตรงมา

1.2.3 การรายงานตนเองแบบปลายเปิด (Open-Ended Self-Descriptions)

การรายงานตนเองแบบปลายเปิด เป็นรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ตามวิธีการที่ต้องการ หรือสามารถเขียนตอบอย่างอิสระด้วยความคิดของตนเอง บางครั้งผู้วิจัยอาจจะต้องเน้นคุณลักษณะบางอย่างหรือให้อิสระเท่าที่เป็นไปได้ตามคำชี้แจงในการทำแบบวัด เช่น “บรรยายบุคลิกภาพของคุณในช่องว่างที่ให้มา” (“Describe your personality in the space provided.”) และ the Twenty Statements Test (TST; Kuhn & McPartland, 1954 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007) ถามผู้ตอบให้ทำประโยค 20 ประโยคให้สมบูรณ์ โดยแต่ละประโยคขึ้นต้น ด้วยวลีว่า “ฉันเป็น” (“I am”)

สำหรับการบรรยายตนเองที่เป็นเชิงปริมาณ รูปแบบของเนื้อหาจะต้องเป็นรหัส ดังนั้นจึงต้อง มีการพัฒนาระบบการลงรหัสอย่างเป็นระบบ โดยการสร้าง interrater reliability ที่ดี ถึงแม้ว่าการ ลงรหัสจะเกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากความรู้สึส่วนตัวหรือลักษณะอัตวิสัย แต่การทำให้การรายงาน ตนเองแบบนี้มีความเที่ยงสูงก็สามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น การประเมินความหลงตัวเองโดยใช้การลง รหัส อาจจะให้เลข 1 แทนความตั้งมั่นในสิ่งที่เป็นบวกของตนเอง และเลข 2 แทนคุณลักษณะด้านลบ อื่นๆ ซึ่งขั้นตอนหรือกระบวนการลงรหัสต้องใช้แรงงานมาก (labor-intensive) และยังไม่รับรองว่า การลงรหัสถูกต้องและน่าเชื่อถือ แต่การลงรหัสยังถือว่ามีความเป็นปรนัย (Objective elements) ตัวอย่างเช่น ความหลงตนเองที่วัดโดยการลงคะแนนการบรรยายตนเองหรือสัดส่วนของคำสรรพนาม ที่ใช้ในบุคคลแรกที่เป็นเอกพจน์ เช่น I หรือ me คำที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะสามารถใช้เป็นตัวชี้วัด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Linguistic Inquiry and Word Count (LIWC) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย Pennebaker, Francis และ Booth ในปี 2001 ซึ่งผู้วิจัยต้องกำหนดกลุ่มคำที่บ่งบอกคุณลักษณะ อย่างมีเหตุผล

โดยสรุป การรายงานตนเองทั้ง 3 กลุ่ม เป็นการบรรยายเกี่ยวกับบุคลิกภาพตนเองของผู้ตอบ อย่างอิสระ ซึ่งแต่ละวิธีจะแปรเปลี่ยนตามสมมติฐานที่ว่าผู้ตอบสามารถรายงานพฤติกรรมของพวกเขาเอง โดยมีข้อแม้ว่าทุกกลุ่มใช้สมมติฐานร่วมกัน ซึ่งการรายงานตนเองสามารถจะบอกข้อมูลเกี่ยวกับ บุคลิกภาพของผู้ตอบแก่ผู้วิจัยหรือผู้ที่ถามคำถาม

1.3 ข้อดีและข้อเสียของการรายงานตนเอง

การที่ผู้วิจัยจะตัดสินใจเลือกวิธีการวัดหรือวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการวิจัยของตน นั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องรู้ข้อดี ข้อจำกัด ของวิธีการวัดทั้งที่ตนนำมาใช้และไม่เลือกมาใช้อย่างถ่องแท้ โดยรู้จักพิจารณาว่าแบบวัดและวิธีวัดชนิดที่ตัดสินใจเลือกเอามาใช้ในการวิจัยนั้น จะต้องมิข้อดี มีประโยชน์มากกว่าที่จะมีข้อเสีย หรือมีโทษ โดยเฉพาะในบริบทและตัวอย่างประเภทที่ตนศึกษา

นอกจากนี้ นักวิจัยจะต้องพยายามด้วยตนเองในการเพิ่มข้อดี และลดข้อเสียเหล่านั้นให้มากที่สุดด้วย (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2550)

1.3.1 ข้อดีของการรายงานตนเอง

1.3.1.1 ผู้ตอบนำเสนอข้อมูลของตนเองโดยตรง ทำให้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆ เช่น ความเข้าใจและโลกส่วนตัวของผู้ตอบ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถได้มาโดยใช้วิธีอื่นๆ นักจิตวิทยาจำนวนมากเสนอแนะว่านักวิจัยควรถามข้อมูลจากตัวผู้ตอบโดยตรง นอกจากในกรณีที่ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เช่นเดียวกับ Kelly (1955 อ้างถึงใน Barker et al., 2002) ที่ใช้หลักการ “ถ้าคุณไม่รู้สิ่งที่เป็นความผิดพลาดของบุคคลให้ถามเขา เขาอาจจะบอกคุณ” (“If you do not know what is wrong with a person, ask him, he may tell you”) ในการพัฒนา Personal Construct Theory เนื่องจากวิธีการรายงานตนเองทำให้ได้ข้อมูลในสถานการณ์ที่ไม่สามารถใช้การสังเกตได้ ตัวอย่างเช่น การศึกษาเรื่องราวในการดำรงชีวิต หรือพฤติกรรมที่สำคัญ ถึงแม้ว่าข้อมูลที่ได้จากตนเองและผู้อื่นจะเหมือนกัน แต่บุคคลส่วนมากจะจดจำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้ดีกว่า (Rogers, Kuiper, & Kirker, 1977)

1.3.1.2 การรายงานตนเองเป็นวิธีที่สะดวก เข้าใจง่าย ความสะดวกของการให้รายงานตนเองนั้น คือ ความเรียบง่ายของการถามให้ได้ข้อมูลกว้างขวาง ทั้งอดีต และปัจจุบันในเรื่องหนึ่งๆ (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2550) และเข้าใจง่าย เนื่องจากการสื่อสารระหว่างผู้ประเมินและผู้ตอบใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ถึงแม้ว่าจะมีความแปรปรวนภายในวัฒนธรรม เช่น ผู้ประเมินต้องการให้บุคคลที่สามารถอ่านเขียนได้อย่างคล่องแคล่วให้คะแนนตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่พูด คำพูด และความวิตกกังวล เพื่อตั้งสมมติฐานว่าบุคคลนั้นมีความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว (Wiggins, 1973 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007)

เหตุผลที่ว่า ผู้ตอบเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆ เช่น ความเข้าใจและโลกส่วนตัวของผู้ตอบ รวมทั้งสามารถแสดงถึงลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเองได้ดีที่สุด ซึ่งไม่มีใครจะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่าตนเอง เนื่องจาก ประการแรก ตนเองมีโอกาที่จะสังเกตพฤติกรรมในระยะเวลายาวนาน ประกอบด้วยพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว ตัวอย่างเช่น การโกงข้อสอบ การจับลับในห้องเรียน โดยตัวผู้ตอบเองมีทางเข้าถึงปริมาณและความกว้างของข้อมูลได้มากที่สุด ประการที่สอง ตนเองสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจิตใจภายใน เช่น ความคิด ความรู้สึกและความรู้สึกซึ่งมีผลต่อผู้อื่น (Robins, Norem, & Cheek, 1999 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007) ด้วยเหตุผลนี้กล่าวได้ว่า ผู้ตอบมีข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมากที่สุดและเป็นข้อมูลมีคุณภาพดีที่สุดในตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยที่สังเกตคนขโมยลูกกวาดจากหลักฐานเกี่ยวกับการขโมย ซึ่งจะเห็นว่าการสังเกตจากหลักฐานไม่มีการเข้าถึงแรงจูงใจของขโมย คนที่ขโมยอาจจะมีความหวังใจจากความหิว ความอดอยากหรือความปรารถนาที่จะเลือกซื้อรายการที่มีเสน่ห์ต่อผู้ตอบ โดยทั่วไปการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ตนเองสามารถให้ข้อมูลได้ดีที่สุด และรายงานได้ตรงที่สุด

1.3.2 ข้อเสียของการรายงานตนเอง

1.3.2.1 ข้อเสียของการรายงานตนเอง คือ ปัญหาเกี่ยวกับความตรง หรือความน่าเชื่อถือของการรายงานตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากบางครั้งผู้ตอบอาจจะไม่พูดความจริง อาจจะหลอกลวง หรือโกหกตนเอง หรืออาจจะโกหกหลอกลวง

ผู้วิจัย เช่น กรณีผู้ล่วงละเมิดเด็กที่ไม่ต้องการเปิดเผยพฤติกรรมหรือความคิดที่สังคมไม่พึงปรารถนา นอกจากนี้ผู้ตอบอาจไม่สามารถให้ระดับของรายละเอียดได้ หรือเลือกตอบในแนวคิดที่ผู้วิจัยสนใจ

จากข้อจำกัดเรื่องความตรง (validity) ของการรายงานตนเอง ทำให้การศึกษาในเรื่องนี้ แบ่งออกเป็น 2 สาขา คือ สาขาจิตวิเคราะห์ และจิตวิทยาสังคม โดยนักจิตวิเคราะห์ให้ความสำคัญกับข้อจำกัดของความรู้ที่มีสติของบุคคล (conscious self-knowledge) และเชื่อว่าบุคคลจะปกป้องความรู้สึกและประสบการณ์ที่เป็นจิตใต้สำนึก โดยใช้ความอดกลั้น การควบคุมระงับอารมณ์อย่างเหมาะสม ทำให้ไม่สามารถประเมินบุคคลต่อหน้าได้ นักวิจัยที่เป็นนักจิตวิเคราะห์หรือทำงานเกี่ยวกับจิตวิเคราะห์บางคนจึงนิยมใช้การวัดแบบฉายความคิดมากกว่า อย่างเช่น The Thematic Apperception Test (TAT) การทดสอบหยดหมึกของโรชาส์ (The Rorschach inkblot test) และวิธีการทำประโยคให้สมบูรณ์ โดยแบบวัดที่กล่าวมาเหล่านี้ออกแบบมาเพื่อประเมินความรู้สึกและความคิดที่อยู่ภายในจิตใต้สำนึก (unconscious) ของบุคคล (Westen et al., 1999 อ้างถึงใน Barker et al., 2002)

ส่วนนักจิตวิทยาสังคมให้ความสำคัญกับทฤษฎีการอ้างเหตุผล (attribution theory) ในปี 1977 Nisbett และ เพื่อนร่วมงานของเขา กล่าวว่า บุคคลมักจะไม่รู้ถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเอง และไม่รู้ว่ตนเองมีความลำเอียงในการรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง และพฤติกรรมของผู้อื่น โดยความลำเอียงนั้นเกิดจากอิทธิพลของปรากฏการณ์ผู้กระทำ-ผู้สังเกต (the actor-observer effect) ซึ่งเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะอนุมานสาเหตุการกระทำของตนเองไปยังปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยทางสถานการณ์ ในขณะที่อนุมานสาเหตุของการกระทำของผู้อื่นไปที่ปัจจัยภายใน ซึ่งนับเป็นความลำเอียงในการอนุมานสาเหตุที่พิจารณาถึงเฉพาะมิติของแหล่งกำเนิดของสาเหตุและเน้นเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอนุมานสาเหตุของบุคคลหนึ่งๆ เมื่อผู้กระทำเป็นตัวบุคคลเอง (บุคคลมีบทบาทเป็นผู้กระทำ) กับเมื่อผู้กระทำเป็นบุคคลอื่น (บุคคลมีบทบาทเป็นผู้สังเกต) (Jones and Nisbett, 1971 อ้างถึงใน อรรถพรณ ภารพบ, 2546) ตัวอย่างเช่น นักเรียนอาจจะพูดว่าตนเองสอบตกเพราะไม่ได้นอนตลอดทั้งคืนก่อนสอบ ขณะที่เขาอาจจะพูดถึงเพื่อนร่วมห้องว่าเพื่อนสอบตกเพราะเป็นคนขี้เกียจเรียนมากๆ ความลำเอียงอีกประเภทหนึ่ง คือ ความลำเอียงจากการส่งเสริมสนับสนุนตนเอง (self-serving bias) ซึ่งถือว่าเป็นความโน้มเอียงเพื่อที่จะให้เกียรติหรือทำให้ตนเองน่าเชื่อถือ เพื่อความสำเร็จและปฏิเสธความรับผิดชอบสำหรับความผิดพลาดหรือความล้มเหลว (Fiske & Taylor, 1991 อ้างถึงใน Barker et al., 2002)

ถึงแม้ว่า การรายงานตนเองจะมีข้อเสียหรือข้อจำกัดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ข้อมูลที่ได้จากการรายงานตนเองจะไม่ถูกต้องเสียทั้งหมด วิธีการวัดทุกวิธีย่อมมีข้อจำกัดและข้อจำกัดของแต่ข้อมูลก็ได้รับการพิจารณาในขั้นตอนของการวิเคราะห์และการแปลความหมาย ดังนั้น ผู้วิจัยหรือผู้ประเมินยังสามารถใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีนี้ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยหรือผู้ประเมินอาจจะเพิ่มวิธีการวัดหรือเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลอื่นเพิ่มเติมเพื่อได้ข้อมูลในแง่มุมหรือทัศนะอื่นๆ

1.3.2.2 รูปแบบและชุดการตอบคลาสสิก (Classic Response Sets and Styles)

การแสดงความโน้มเอียงในการตอบข้อความคำถามของบุคคล ส่งผลต่อความตรงของการตอบ (Paulhus, 1991) รูปแบบและชุดการตอบที่เป็นที่รู้จักกันดี มีอยู่ 3 รูปแบบด้วยกัน คือ การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR) การตอบที่ยินยอม

(acquiescent responding: AR) และการตอบที่สุโต่ง (extreme responding: ER) โดยความโน้มเอียงในการตอบในสถานการณ์ที่เจาะจง การตอบลักษณะนี้หมายถึง ชุดการตอบ (response sets) และเมื่อตอบอย่างสม่ำเสมอและไม่เปลี่ยนแปลงข้ามเวลาและเนื้อหาหรือบริบทการประเมิน เช่นนี้จะหมายถึงรูปแบบการตอบ (response styles)

1.3.2.2.1 การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR)

ชุดการตอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมเป็นความโน้มเอียงในการตอบ เมื่อถูกสถานการณ์บีบบังคับ บุคคลจะให้การบรรยายตนเองในทางบวกมากเกินไป ตัวอย่างเช่น ผู้สมัครงานอาจจะมีความตั้งใจเพื่อให้ได้งาน จึงให้คำตอบที่มุ่งเน้นคุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่งงาน ซึ่งผู้สมัครงานอาจจะบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเกินจริง เหตุการณ์ดังกล่าวอาจจะสร้างความบีบคั้นสำหรับการนำเสนอตนเอง (self-presentation)

การนำเสนอตนเองเพื่อรวบรวมความโน้มเอียงในการรายงานตนเองทั้งหมดเข้าไปในคุณสมบัติการประเมิน (evaluative nature) ประกอบด้วยรูปแบบการสำนึกในตนเอง (self-aware forms) ซึ่งนั่นคือการจัดการความประทับใจ (impression management) และรูปแบบที่ไม่รู้ตัว (unconscious forms) ซึ่งนั่นคือการหลอกลวงตนเอง (self-deception)

การควบคุมอิทธิพลของความปรารถนาของสังคม

การควบคุมอิทธิพลของความปรารถนาของสังคม แบ่งเป็น 3 วิธี ดังนี้ (1) เทคนิคการมีเหตุผล (rational techniques) (2) การลดความต้องการ (demand reduction) และ (3) เทคนิคความแปรปรวนร่วม (covariate techniques) ซึ่งทั้ง 3 วิธีนี้สอดคล้องกับวิธีที่ใช้ระหว่างโครงสร้างการทดสอบ ระหว่างการบริหารการทดสอบ และระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

1. เทคนิคการมีเหตุผล (rational techniques) คือ การป้องกันผู้ตอบจากการตอบในรูปแบบน่าปรารถนาเกินไป เช่น การจำกัดตัวเลือกข้อความที่มีความปรารถนาของสังคมในระดับปานกลาง ข้อคำถามแบบบังคับเลือกสามารถมีความปรารถนาของสังคมเหมือนกันหรือเท่ากันได้

2. การลดความต้องการ (demand reduction) คือ ไม่ระบุชื่อผู้ตอบ (anonymity) และเก็บข้อมูลของผู้ตอบเป็นความลับ (confidentiality) ให้มากที่สุด การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ตอบ จะทำให้ผู้ตอบตอบอย่างซื่อสัตย์ โดยผู้วิจัยจะต้องให้ข้อแนะนำทั้งหมดไว้ใน คำชี้แจงก่อนการทดสอบ เพื่อลดความต้องการตอบตามความปรารถนาของสังคม

3. เทคนิคความแปรปรวนร่วม (covariate techniques) เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบวัด SDR ตามเนื้อหาของการวัดที่สนใจ เนื่องจากคะแนน SDR เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาการวัด ถ้าจะสร้างการวัดเนื้อหาที่บริสุทธิ์ไม่ควรใช้เทคนิคความแปรปรวนร่วม เพราะความแปรปรวนจะแปรเปลี่ยนไปและทำให้ความตรงของเนื้อหาการวัดลดลง (Ones, Viswesvaran, & Reiss, 1996) ผู้ประเมินจึงควรใช้วิธีที่มีเหตุผลและการลดความต้องการ

1.3.2.2.2 การตอบที่ยินยอม (Acquiescent Responding: AR)

การตอบที่ยินยอมเป็นความโน้มเอียงที่ผู้ตอบจะเห็นด้วยกับข้อรายการหรือข้อคำถาม โดยปราศจากความสนใจในเนื้อหาของข้อคำถาม ซึ่งการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง (acquiescence) แสดงถึงตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลในคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

ที่ถูกต้องกับการเชื่อมโยงแนวคิดเพื่อคล้อยตามโดยขาดการไตร่ตรอง ตัวอย่างเช่น แบบวัดความวิตกกังวลลักษณะข้อคำถามส่วนใหญ่เป็นประสบการณ์เกี่ยวกับลักษณะอาการของความวิตกกังวล ผู้ตอบที่ตอบเห็นด้วยกับอาการเหล่านั้นทั้งหมด อาจจะเป็นคนที่มีความวิตกกังวลมาก หรืออีกนัยหนึ่ง อาจจะตอบว่าเห็นด้วย แต่ไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้น ดังนั้น ผู้วิจัยบางคนกล่าวว่าการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งอาจส่งผลกระทบต่อผลการรายงานตนเอง และสรุปว่า อิทธิพลของการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง มีนัยสำคัญ (Rorer, 1965)

การยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งยังเป็นปัญหาในทัศนคติและการวิจัยเชิงสำรวจมากกว่าในการประเมินเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ซึ่งในปี 1981 Schuman and Presser ได้แสดงให้เห็นว่า ข้อรายการหรือข้อคำถามที่ซับซ้อนใช้มากในการวิจัยเชิงสำรวจที่ไวต่อการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งในการเห็นด้วย การไม่เห็นด้วยอย่างสูง โครงสร้างที่แสดงรูปประโยคคำถามเช่น ใคร อะไร ทำไม เป็นต้น หรือรูปแบบ ถูก-ผิด

ปัญหาเรื่องการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งที่จะพุดเกินความจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามที่ตรงกันข้าม น่าจะถือเป็นปัญหาใหญ่สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ แต่กลับมีปัญหามากกว่านั้น คือ การยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งใน domain เกี่ยวกับบุคลิกภาพหนึ่งสัมพันธ์กับการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งใน domain เกี่ยวกับบุคลิกภาพอื่นๆ (Knowles & Nathan, 1997) ด้วยเหตุนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดกับค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม ในทิศทางที่เหมือนกันอาจจะสูงขึ้น และแบบวัดทั้ง 2 ฉบับ อาจจะตั้งฉากกัน เพราะว่าคะแนนของข้อคำถามมีทิศทางตรงกันข้ามกัน (Paulhus, 1984)

การควบคุมอิทธิพลของการตอบที่ยินยอม

มาตรฐานการควบคุมความลำเอียงของการตอบที่ยินยอม ในขั้นตอนการสร้างแบบวัด คือ สร้างสมดุลของค่าเฉลี่ย นั่นคือ ครึ่งหนึ่งของชุดข้อคำถามจะเฉลยว่า “ถูก” และอีกครึ่งจะเฉลยว่า “ผิด”

วิธีนี้เป็นวิธีง่ายๆ ที่สามารถควบคุมอิทธิพลของการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะว่าการได้คะแนนจากแบบวัดสูง ผู้ตอบต้องเห็นด้วยกับบางข้อคำถามและไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามอื่นๆ โดยผู้ตอบจะไม่ได้คะแนนสูงจากการตอบว่าใช่ (yea-saying) หรือการตอบว่าไม่ใช่ (nay-saying) เสียทั้งหมด (wiggins,1973 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007)

การเฉลยที่ไม่สมดุลยังเกี่ยวกับการเกิด post hoc ถ้าความสัมพันธ์สูงระหว่างผลรวมย่อยของค่าเฉลี่ย “ถูก” และ “ผิด” และความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ย “ถูก” และ “ผิด” กับตัวแปรอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งอาจจะรวมทั้งสอง ถ้าไม่ใช่ น้ำหนักของผลรวมย่อยทั้งสองอาจจะต่างกันเพื่อจำลองค่าเฉลี่ยให้สมดุล

ความพยายามควบคุมการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง โดยการทำให้ค่าเฉลี่ยสมดุลกัน เกิดปัญหาขึ้น 2 ประการ ประการแรก คือ การลดค่าความเที่ยงของเครื่องมือ และประการที่สอง การวิเคราะห์ factor มักจะได้ 2 factor โดย factor หนึ่งสำหรับค่าเฉลี่ย “ถูก” และอีก factor หนึ่งสำหรับ ค่าเฉลี่ย “ผิด” หรือแม้แต่ภายใต้โครงสร้างเป็นมิติเดียว เหตุผลของทั้งสองปัญหาคือ ข้อคำถามซึ่งเฉลยในทิศทางที่เหมือนกันที่มีแนวโน้มจะให้ความสัมพันธ์สูงกว่าข้อคำถามที่เฉลยในทิศทางตรงกันข้าม

1.3.2.2.3 การตอบแบบสุดโต่ง (Extreme Responding: ER)

การตอบแบบสุดโต่ง คือความโน้มเอียงในการตอบที่ผู้ตอบจะเลือกตอบตัวเลือกที่ สุดโต่งบนมาตราประมาณค่า (rating scale) เช่น เลือกตอบในหน่วยปลายสุดของมาตรา โดย factor ที่ส่งผลต่อการตอบแบบนี้ เช่น ความกำกวม (ambiguity) การกระตุ้นทางอารมณ์ (emotional arousal) และการตอบเร็วๆ (rapid responding) ซึ่ง factor เหล่านี้ส่งผลให้การตอบแบบสุดโต่งเพิ่มขึ้นชั่วคราว ดังนั้น ผู้ที่ได้คะแนนต่ำบนตัวแปรการตอบแบบสุดโต่งนี้ อาจแสดงถึงการตอบที่เหมาะสม นั่นคือ ความโน้มเอียงที่จะใช้คะแนนจุดกึ่งกลาง (midpoint) บ่อยครั้งเท่าที่เป็นไปได้

การควบคุมอิทธิพลของการตอบแบบสุดโต่ง

ความลำเอียงจากการตอบแบบสุดโต่ง ไม่สามารถแก้ไขตรวจสอบหรือปรับให้เหมาะสมได้ง่ายๆ โดยการทำให้คำเฉลยสมดุลกัน เพราะว่าต้องจัดการส่วนปลายสุดหรือความสุดโต่ง ในทั้ง 2 ทิศทาง ขณะเดียวกันในการวัดการนับถือตนเอง (self-esteem) ความแปรปรวนของผู้ตอบปะปนกับค่าเฉลี่ยของผู้ตอบอย่างเกินกว่าจะแก้ไขได้ ตัวอย่างเช่น การตอบทางบวกมากที่สุดของมาตราประมาณค่า (rating scales) ดังนั้น การนับถือตนเองและความลำเอียงจากการตอบแบบสุดโต่ง จึงปะปนกันอย่างสูง

ด้วยเหตุนี้ ในบางสถานการณ์ ความลำเอียงจาก ER สามารถควบคุมโดยการแปลหรือการถอดความของข้อคำถามทั้งหมดในรูปแบบการตอบแบบ 2 ค่า (dichotomous format) หลังจากที่มีการตอบ “ใช่” ไม่สุดโต่ง มากหรือน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับการตอบ “ไม่ใช่” ความเที่ยงที่สูญเสียในการย้ายจากรูปแบบ multipoint ไปสู่รูปแบบการตอบแบบ 2 ค่า (dichotomous format) สามารถทดแทนการเพิ่มข้อคำถามได้

อีกวิธีหนึ่ง คือ กำหนดการกระจาย ตัวอย่างเช่น อาจจะถามผู้ตอบเพื่อให้จำนวนของการตอบตัวเลือกแต่ละตัวมีจำนวนเท่ากัน การกระจายที่ถูกบังคับ คือค่าประมาณถัวเฉลี่ยบนแบบวัดที่มี 5 ระดับ ตัวอย่างเช่น สัดส่วนความต้องการของแต่ละ rating จะเป็น 1(.05), 2(.01), 3(.70), 4(.10), 5(.05) อาจจะใช้การพิมพ์รายการข้อคำถามบนการ์ดเล็กๆ เพื่อช่วยทำให้การตัดสินใจของ สัดส่วนเหล่านี้ง่ายขึ้น วิธีนี้เรียกว่า Q-sort โดยใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงซึ่งง่ายมากในการลงความเห็นตัดสินจุดสูงสุดของกองของการ์ด (Block, 1961 อ้างถึงใน Paulhus & Vazire, 2007)

ตอนที่ 2 การตอบตามความปรารถนาของสังคม

2.1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม

อิทธิพลของความปรารถนาของสังคม (social desirability) ที่ส่งผลต่อการทดสอบทางจิตวิทยาเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานานแล้ว การวัดคุณลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับความรู้สึกตั้งอยู่บนสมมติฐานว่า บุคคลจะปกปิดและป้องกันโลกส่วนตัวของตนเองไม่ให้ผู้อื่นได้รับรู้อย่างแท้จริง โดยจะเลือกแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนความรู้สึกของตนเองที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นได้รับรู้ ในช่วงทศวรรษที่ 1920 มีการวัดคุณลักษณะภายในของนักศึกษามหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดยให้นักศึกษานำเสนอตนเอง (self-presentation) ด้านความสนใจในอาชีพของตนเอง ต่อมาในปี 1945-1946 Meehl และ Ellis ซึ่งเวลานั้นสนับสนุนวิธีการวัดคุณลักษณะ และสนใจข้อจำกัดของการวัดคุณลักษณะ ได้ให้

คำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องการตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เพิ่มมากขึ้น

ในช่วงทศวรรษที่ 1950-1960 มีการโต้เถียงประเด็นเรื่องความปรารถนาของสังคม (social desirability) เป็นอย่างมาก Jackson and Messick (1961, 1962s, 1962b อ้างถึงใน Leary et al., 2009) ได้ตีพิมพ์บทความเรื่องความแปรปรวนในแบบวัด Minnesota Multiphasic Personality Inventory (MMPI) แบบวัด MMPI เป็นแบบวัดหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในการวัดที่ใช้การรายงานตนเอง (self-report) เพื่อประเมินบุคลิกภาพของบุคคล ซึ่ง Jackson and Messick ได้อธิบายในเรื่องของรูปแบบการตอบไว้อย่างกว้างๆ และประเมินว่าความแปรปรวนปกติของคะแนนจากแบบวัด MMPI เป็นผลมาจากความปรารถนาของสังคม (social desirability) มากกว่า 30 % ในปี 1961 Edwards และ Walker กล่าวว่า แบบวัด MMPI มีความแปรปรวนที่เกิดจากความปรารถนาของสังคม เนื่องจากมีข้อคำถามที่เป็นความปรารถนาของสังคม 39 ข้อ จากข้อคำถามทั้งหมด 566 ข้อ และข้อคำถามที่เป็นการวัดบุคลิกภาพจะถูกบิดเบือนความจริง โดยเทคนิควิธีที่สะท้อนรูปแบบการตอบมากกว่ามิติของบุคลิกภาพ ข้อค้นพบดังกล่าว ทำให้เกิดการยอมรับว่าความปรารถนาของสังคม (social desirability) มีอิทธิพลอย่างมากต่อการรายงานตนเอง (self-report) (Huang et al., 1998; Leary et al., 2009) ซึ่งเป็นการวัดด้านคุณลักษณะที่ไม่ใช่ด้านพุทธิปัญญา (non-cognitive traits) ซึ่งในช่วงทศวรรษที่ 1970 Jackson ได้รวบรวมประเด็นนี้ไว้ในงานเขียนเรื่องความเสียหายจากการมองข้ามสาเหตุของระบบความแปรปรวนในการวัดทางจิตวิทยา

บางครั้งการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมสามารถสะท้อนทั้งการตอบที่ตรงกับเนื้อหาข้อคำถามและการตอบที่มีลักษณะเฉพาะ ในช่วงทศวรรษที่ 1980 มีข้อโต้เถียงเรื่องความสัมพันธ์ที่ซ้อนทับกันระหว่างการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) และแนวคิดของความสิ้นหวัง (hopelessness) แบบวัดความสิ้นหวังของ Beck (Beck Hopelessness Scale) เป็นการวัดจากการรายงานตนเองที่ได้รับอิทธิพลจากการคิดฆ่าตัวตายและเตรียมการฆ่าตัวตายไว้ล่วงหน้า ซึ่งมีอิทธิพลมากกว่าการทำนายทางจิตวิทยา ผลการวัดดังกล่าวพบว่ามีความลำเอียงที่เกิดจากความปรารถนาของสังคม อย่างไรก็ตาม ความแปรปรวนในการตอบไม่เกี่ยวข้องกับแบบวัดพฤติกรรมฆ่าตัวตายและความพยายามฆ่าตัวตายที่ทำนายโดยวิธีการทางสถิติตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ดังนั้น พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างแท้จริงสามารถทำนายจากสิ่งเร้าที่มีผลต่อความรู้สึกของบุคคลเป็นอย่างมาก ด้วยการคุกคาม (threat) จากความปรารถนาของสังคมที่มีผลต่อความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด

ในกรณีของแบบวัด Beck Hopelessness ซึ่งเป็นแบบวัดคุณลักษณะทางจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์สูงกับการทำนายความเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย โดยวัดจากผู้ป่วยจิตเวช จำนวน 78 คน ที่อยู่ระหว่างความเป็นความตาย คือ ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย 10 คน และผู้ที่คิดฆ่าตัวตาย 41 คน ในปี 1983 Mendonca Holden Mazmanian และ Dolan ได้รายงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้อคำถามจากแบบวัดความสิ้นหวัง และข้อคำถามจากแบบวัดความน่าปรารถนา ซึ่งนักวิจัยคาดคะเนว่ามีความเที่ยงที่แตกต่างกัน (differential reliability) ซึ่งหมายถึงส่วนหนึ่งของความแปรปรวนจากข้อคำถามด้านความสิ้นหวัง หลังจากการตัดข้อคำถามที่มีความแปรปรวนร่วมกันกับความปรารถนาของสังคมออกไป ผลแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามทั้งหมดจากแบบวัดความสิ้นหวังมีความสัมพันธ์สูงกับ

คะแนนรวมจากแบบวัดความสิ้นหวัง จากผลดังกล่าวทำให้นักวิจัยเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาแบบวัดให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (Beck et al., 1974) อย่างไรก็ตาม ค่าความสัมพันธ์ของข้อคำถามในแบบวัดความน่าปรารถนาแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามจากแบบวัดความสิ้นหวังมีความแปรปรวนซึ่งเป็นผลมาจากการตอบด้วยลักษณะเฉพาะ นอกจากนั้นค่า DRI (differential reliability index) ของข้อคำถามจากแบบวัดความสิ้นหวังเป็นค่าที่มีมาตรฐานเหมาะสมสำหรับปัจจุบัน แตกต่างจากความแปรปรวนของรูปแบบการตอบ ดังนั้น แบบวัดและข้อคำถามของแบบวัดจะไม่ปรากฏการวัดสิ่งอื่น มากกว่ารูปแบบการตอบที่ไม่เกี่ยวข้องตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ ผลการศึกษา พบว่าแบบวัดความสิ้นหวังสามารถทำนายพฤติกรรมที่แท้จริง ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมที่มีนัยสำคัญทางสังคมและจับต้องได้ เช่น การฆ่าตัวตาย เป็นต้น

ต่อมาการศึกษาเรื่องความปรารถนาของสังคมได้ซบเซา (subside) ลงไป ในขณะที่การประเมินบุคลิกภาพกลับได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้ง ในรูปแบบของ Big Five model และนำมาใช้ในการวัดบุคลิกภาพสมาชิกขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมและฝ่ายบุคคล ซึ่งส่งผลให้แนวคิดเรื่องความปรารถนาของสังคมได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้ง เนื่องจากเป็นประเด็นที่มีอิทธิพลต่อการตอบข้อคำถามด้านบุคลิกภาพเป็นอย่างมาก ผู้สมัครงานจะกรอกแบบฟอร์มการรายงานตนเอง (self-report) ใน 5 คุณลักษณะ คือ ภาวะของการเป็นโรคทางประสาท (neuroticism) ความกล้าหาญ ความเปิดเผยและความสามารถในการเข้าสังคม (extraversion) การเปิดกว้างเพื่อรับรู้สิ่งใหม่ๆ (openness) การประนีประนอม การยอมรับ การอยู่ร่วมกันในสังคม (agreeableness) การมีจิตสำนึก การมีสติรู้จักผิดชอบชั่วดี การมีเหตุและผล (conscientiousness) การวัดคุณลักษณะทั้ง 5 นี้สามารถทำนายผลการปฏิบัติงานได้ และในแบบวัดบุคลิกภาพดังกล่าวมีปัญหาจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการความประทับใจ (impression management) อย่างไรก็ตาม จากรายงานการศึกษาที่มีชื่อเสียงของนักวิจัยหลายท่าน (Hough, Eaton, Dunnette, Kamp, and McCloy (1990) Barrick and Mount (1996), and Piedmont, McCrae, Riemann, and Angleitner (2000) อ้างถึงใน Leary et al., 2009) ระบุว่าในระดับกลุ่ม ความปรารถนาของสังคมไม่ทำให้ความตรงของแบบวัดบุคลิกภาพที่เป็นแบบรายงานตนเอง (self-report) ลดลง Holden (2007) กล่าวว่า ปกติแบบวัดบุคลิกภาพที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมสามารถอธิบายความแปรปรวนของการทำนายในมาตรวัดที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนของเพื่อนได้ 10-15 % นอกจากนี้ สำหรับการทดสอบที่มีความเสี่ยงสูง เช่น การทดสอบทางการทหาร เป็นต้น ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับความตรงของการวัดบุคลิกภาพที่ทำนายผลการปฏิบัติงานและการลดสิ่งที่เป็นเหมือนความปรารถนาของสังคม

ในสถานการณ์อื่น ความปรารถนาของสังคมอาจจะไม่ส่งผลต่อลักษณะที่ถูกต้องของคุณลักษณะที่ถูกวัด ถ้าสามารถตั้งความปรารถนาของสังคมเป็นทฤษฎี ความปรารถนาของสังคมเป็นองค์ประกอบโดยธรรมชาติของตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องจากแรงจูงใจ เช่น บุคคลที่ต้องการพันธมิตรมากอาจจะมีแนวโน้มเอียงในการบรรยายตนเองในทางบวก ถึงแม้ว่าวิธีเฉพาะ เช่น การอธิบายอย่างเหมาะสมใช้เหตุผลนี้สร้างความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มการพิจารณาที่สำคัญ (Holden, 2001 อ้างถึงใน Leary et al., 2009) ถ้าความปรารถนาของสังคมเป็นแง่มุมที่ถูกต้องของความแตกต่างของคุณลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความสำเร็จ (achievement)

ความร่วมมือ (affiliation) การเป็นที่น่าพอใจ (agreeableness) และการดูแลเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น (nurturance) เป็นต้น และถ้าเป็นความปรารถนาของสังคมทางลบซึ่งเป็นที่สังคมไม่ปรารถนา นั่นคือองค์ประกอบที่แท้จริงของตัวแปรของบุคคล เช่น ความเศร้าซึม (depression) ความสิ้นหวัง (hopelessness) การไม่ยั้งคิด (impulsivity) และโรคจิต (psychopathy) เป็นต้น ดังนั้น คุณลักษณะของความปรารถนาของสังคมนั้น มีความแตกต่างกันทางแนวคิด และจะไม่ถูกตั้งเป็นทฤษฎี ภูควัด หรือถูกอธิบาย ความปรารถนาของสังคมนั้นเป็นส่วนของคุณลักษณะที่ถูกวัดหรือกระทบต่อรูปแบบการตอบที่ไม่สามารถกำหนดนิยามเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการได้

ดังนั้นจึงมีคำถามว่าความปรารถนาของสังคมสัมพันธ์กับตัวแปรด้านบุคลิกภาพอื่นๆ อย่างไร เพราะในนิยามเชิงทฤษฎีไม่ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ความปรารถนาของสังคม” เนื่องจากการวัดความปรารถนาของสังคมมีความผันแปรได้ง่าย และคุณลักษณะหรือโครงสร้างของความปรารถนาของสังคมยังไม่ชัดเจน แบบวัดความปรารถนาของสังคมมีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรบุคลิกภาพ เช่น ตัวแปรความซื่อสัตย์ (honesty) ความต้องการการยอมรับ (need for approval) และความสามารถในการฟื้นตัว (ego resilience) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แบบวัดย่อยของความปรารถนาของสังคมมีความสัมพันธ์ในขนาดอิทธิพล (effect size) ระดับกลางๆ ($r > .30$) กับทุกๆ ขอบเขตของแบบวัด (domain scale) คุณลักษณะทางบุคลิกภาพ Big Five (Paulhus, 2002) โดย Paulhus (2002) ใช้วิธีการทางสถิติ statistical residualization approach เพื่อแยกคุณลักษณะของความลำเอียงตามความปรารถนาของสังคม และได้ระบุว่าความลำเอียงด้านศีลธรรม (moralistic bias) และความลำเอียงจากความเห็นแก่ตัวหรือเย่อหยิ่งหลงตัว (egoistic bias) เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดของความลำเอียงตามความปรารถนาของสังคม โดยความลำเอียงด้านความเห็นแก่ตัวหรือเย่อหยิ่งหลงตัวของความปรารถนาของสังคมจะมุ่งเน้นการ ใ้อวดและหลงตัวเองของคุณลักษณะ agency-related traits เช่น อำนาจ (dominance) ความกล้าหาญ (courage) ความมั่นคงทางอารมณ์ (emotional stability) ความเฉลียวฉลาด (intelligence) และความคิดสร้างสรรค์ (creativity) เป็นต้น คุณลักษณะทางบุคลิกภาพที่ความเกี่ยวข้องกับความลำเอียงนี้ คือ ความสามารถในการฟื้นตัว (ego resilience) สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (achievement via independence) อำนาจทางสังคม (social potency) ความสามารถในการรับรู้ (perceived capability) การไม่เป็นทุกข์ (lack of distress) และการเจริญเติบโต (personal growth) (Paulhus and John, 1998) ส่วนความลำเอียงด้านศีลธรรมของความปรารถนาของสังคมเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะ communion-related traits เช่น หน้าที่ (duty) การเป็นที่น่าพอใจ (agreeableness) และการควบคุมแรงกระตุ้น (impulse control) (Paulhus, 2002) คุณลักษณะทางบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้อง คือ การควบคุมตนเอง (ego control) สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องตามผู้อื่น (achievement via conformity) การดูแลเลี้ยงดูด้วยความรัก (nurturance) ความใกล้ชิดทางสังคม (social closeness) ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล (interpersonal sensitivity) ความยับยั้งชั่งใจ (restraint) และสังคมประภิต (socialization) เป็นต้น คุณลักษณะเหล่านี้ของความปรารถนาของสังคมควรที่จะต้องมีการศึกษาและพัฒนาต่อไป

เนื่องจากยังไม่มีฉันทามติในประเด็นของผลการวัดที่ได้รับผลกระทบจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม ผู้พัฒนาแบบวัดและผู้นำแบบวัดไปใช้ควรตรวจสอบอิทธิพลของความปรารถนาของสังคม ดังนั้น สิ่งที่น่ากังวลจะต้องคำนึงถึงมี 2 ประการ คือ ประการแรก หากมิติของบุคลิกภาพมี

จำนวนมากและมีเป้าหมายการวัดแบบ Multiscale ด้วยแบบวัดที่อิสระและค่อนข้างเฉพาะ โดยในขั้นตอนการคัดเลือกข้อคำถามสำหรับแบบวัดต้องทำให้ข้อคำถามที่เป็นความปรารถนาของสังคมมีค่าน้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้แบบวัดเป็นอิสระ และใช้เทคนิคการคัดเลือกข้อคำถามที่ทำให้การตอบตามความปรารถนาของสังคมน้อยลงด้วย และทำให้นักวัดผลมีความพอใจกับผลการวัด แม้ว่าจะถูกแทรกแซงจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม ประการที่ 2 สำหรับสถานการณ์การวัดที่กระตุ้นให้เกิดการบิดเบือนการรายงานตนเอง ควรใช้แบบวัดที่มีการแยกคำถามที่อาจทำให้ผู้ตอบตอบตามความปรารถนาของสังคม และควรมีการพัฒนาเนื้อหาของแบบวัดเพื่อลดอิทธิพลของการตอบตามความปรารถนาของสังคม รวมทั้งสร้างแรงจูงใจในการตอบแก่ผู้ตอบแบบวัด โดยเฉพาะบุคคลที่คะแนนอาจจะสะท้อนเกี่ยวกับรูปแบบมากกว่าเนื้อหาของคำตอบ

2.1.1 ความสำคัญของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

ผู้พัฒนาการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา (psychological traits) โดยมากใช้การรายงานตนเอง (self-report) เป็นเครื่องมือในการทดสอบ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการทดสอบ ซึ่งผู้เข้ารับการทดสอบบางคนมีความเชื่อว่า ข้อมูลที่ผู้ทดสอบต้องการนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว หรือเป็นเรื่องน่าอายเกินไปที่จะรายงานหรือให้ข้อมูล จนบางครั้งผู้เข้ารับการทดสอบอาจรู้สึกว่าถูกข่มขู่หรือถูกบังคับจากข้อคำถาม (inventory) ในแบบวัด ทำให้ตัดสินใจที่จะไม่ให้ข้อมูลที่เป็นความจริงอย่างสมบูรณ์ และในบางสถานการณ์ ข้อคำถามอาจคลุมเครือไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบไม่แน่ใจว่าจะตอบในลักษณะอย่างไร กรณีที่ผู้ทำการทดสอบ (test takers) วัดเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก ทักษะคติ หรือพฤติกรรม ต้องพิจารณาการบิดเบือนการตอบของผู้เข้ารับการทดสอบ เนื่องจากปัจจัยต่อไปนี้ 1) การเดาข้อคำถามเมื่อคำถามข้อนั้นมีความหมายคลุมเครือ 2) การตอบคำถามอย่างหยาบๆ 3) การไม่ตั้งใจทำเครื่องหมายในกระดาษคำตอบ ปัจจัยดังกล่าวเพิ่มความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนต่อคะแนน และการแปลความหมาย เพราะเมื่อทดสอบความตรงของข้อมูลที่ได้จากการตอบของแต่ละบุคคล พบว่า มีบางสิ่งมากกว่าเนื้อหาของข้อคำถามที่แท้จริง ดังนั้น การทดสอบเกี่ยวกับจิตวิทยาที่ดีควรตรวจสอบสาเหตุของความแปรปรวนภายนอก (extraneous variance) เพื่อจำกัดแหล่งของความแปรปรวนในขั้นตอนการแปลความหมายให้มีค่าลดลง (Murphy & Davidshofer, 2001)

ปัญหาอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับแบบวัดบุคลิกภาพ คือ การตอบอาจจะได้รับอิทธิพลจากความลำเอียงต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดของแบบสอบถาม โดยความลำเอียงในการตอบ (response bias) สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ (Matthews et al., 2009) คือ รูปแบบการตอบ (response styles) การจัดการความประทับใจ (impression management) และการหลอกตัวเอง (self-deception) จากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพโดย Jackson และ St. John (Jackson, 1999 อ้างถึงใน Murphy & Davidshofer, 2001) กล่าวว่า ชุดการตอบซึ่งมีเจตนาเพื่อนำเสนอความประทับใจที่เป็นที่ชื่นชอบ อาจจะไม่มียุทธวิธีต่อคะแนนที่สังเกตเห็นได้เหมือนอย่างคะแนนที่ได้บนรูปแบบการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

Paulhus (2002) ให้คำจำกัดความของความลำเอียงในการตอบ (response biases) ว่าเป็นความโน้มเอียงที่เป็นระบบเพื่อตอบข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งสอดแทรกหรือรบกวนความเป็นจริงใน self-reports ตัวอย่าง ความโน้มเอียงที่เลือกตอบให้เป็นที่น่าปรารถนาหรือตอบให้เหมาะสม

มากที่สุด (Paulhus, 1991) Jackson and Messick (1958) กล่าวว่า รูปแบบการตอบ (response styles) เป็นความลำเอียงซึ่งสม่ำเสมอข้ามเวลาและแบบสอบถาม จากชุดการตอบ (response sets) ซึ่งก็คือความลำเอียงในช่วงสั้นๆ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากแรงจูงใจ สิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ หรือสิ่งรบกวนชั่วคราวบางอย่าง

Murphy และ Davidshofer (2001) กล่าวถึง ชุดการตอบในการวัดบุคลิกภาพว่ามี 3 รูปแบบ คือ ความปรารถนาของสังคม (social desirability) ชุดการตอบอย่างสุ่ม (random responding) และชุดการตอบที่ปิดบังอำพราง (dissimulation)

1) ความปรารถนาของสังคม (social desirability) เป็นชุดการตอบรูปแบบหนึ่งที่เป็นปัญหาและแพร่หลายมากที่สุด ความปรารถนาของสังคม เป็นความโน้มเอียงที่เกิดขึ้นในการวัดบุคลิกภาพ จากการวิเคราะห์เกี่ยวกับการวัดบุคลิกภาพ Edwards (1957) สรุปว่า มีแบบวัดบุคลิกภาพจำนวนมากที่ไม่สามารถวัดคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของแบบวัดได้อย่างแท้จริง ดังนั้น การระบุคุณสมบัติของบุคคลจึงทำได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากคำตอบที่ได้เป็นคำตอบที่ได้รับการยอมรับทางสังคม Edwards กล่าวว่า อัตราของการเลือกข้อความที่เป็นความน่าปรารถนาของสังคมในการวัดบุคลิกภาพเพิ่มขึ้นอย่างเป็นเส้นตรง แสดงว่า ผู้เข้ารับการทดสอบวัดบุคลิกภาพ ตอบข้อความโดยไม่ได้ใส่ใจต่อคุณลักษณะที่ถูกวัดเท่ากับข้อความที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ด้วยเหตุนี้ความโน้มเอียงในการให้คำตอบที่น่าปรารถนาจึงเป็นคุณลักษณะที่อาจจะปรากฏชัดเจนมากกว่าคุณลักษณะทางบุคลิกภาพอื่นๆ

การวิจัยเรื่องความปรารถนาของสังคมในการวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีเป็นจำนวนมาก ซึ่ง Edwards เป็นคนแรกๆ ที่ได้ศึกษาในประเด็นนี้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านเห็นด้วยและยอมรับว่าความโน้มเอียงที่จะให้การตอบตามความปรารถนาของสังคมค่อนข้างจะมีอิทธิพลในการวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ แต่ยังมีบางประเด็นที่ความเห็นไม่สอดคล้องกัน เช่น การตอบตามความปรารถนาของสังคมมีอิทธิพลต่อความตรงของการทดสอบมากน้อยเพียงใด และมีวิธีการจัดการกับปัญหานี้อย่างไร โดยนักวิจัยบางท่านเชื่อว่า ความปรารถนาของสังคม หมายถึง ความแปรปรวนที่ไม่ต้องการให้เกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องควบคุมความแปรปรวนนี้ เพื่อเพิ่มความตรงให้กับการวัด และนักวิจัยบางท่านเชื่อว่าความปรารถนาของสังคมซ้อนทับกับบุคลิกภาพเป็นอย่างมาก และมีอิทธิพลที่ไม่สามารถแยกออกได้โดยวิธีการทางสถิติ ดังนั้น เนื้อหาที่มีความสำคัญจึงสูญหาย รายละเอียด ดังรายงานการวิจัยของ McCrae และ Costa (1984 อ้างถึงใน Murphy & Davidshofer, 2001)

โดยส่วนมาก การควบคุมหรือกำจัดอิทธิพลของการตอบตามความปรารถนาของสังคมในการวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพจะใช้วิธีการต่อไปนี้ คือ มีข้อความ 2 ข้อ (pair items) ที่มีระดับของความน่าปรารถนาเท่ากันในรูปแบบที่เป็น an ipsative format หรือ forced-choice เพื่อคัดเลือกข้อความที่เป็นกลาง ไม่มีมิติของความปรารถนาของสังคมที่เป็นทางบวกหรือทางลบมากเกินไป เพื่อปรับคะแนนจากการวัดและจำกัดทุกๆ อิทธิพลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ซึ่งวิธีนี้จะใช้ได้ผล ในกรณีที่แบบวัดความโน้มเอียงในการตอบตามความปรารถนาของสังคมออกแบบมาเป็นอย่างดี

2) **ชุดการตอบอย่างสุ่ม** (random responding) ชุดการตอบอย่างสุ่มส่งผล เมื่อผู้เข้ารับการทดสอบไม่ใส่ใจต่อเนื้อหาของข้อคำถามของแบบวัดและการที่ผู้ตอบตอบอย่างสุ่ม ไม่ใช่เพราะว่าไม่มีแรงจูงใจหรือไม่มีความสามารถที่จะให้คำตอบที่ถูกต้อง แต่ผู้เข้ารับการทดสอบจะให้การตอบอย่างสุ่ม เมื่อไม่ต้องการถูกประเมินหรือไม่สามารถทำแบบวัดได้ อาจเพราะสาเหตุ ไม่สามารถอ่านคำถาม หรือถูกรบกวนมากเกินไป

แบบวัดที่สร้างมาเพื่อระบุการตอบในรูปแบบนี้ ประกอบด้วยข้อคำถามที่โน้มน้าวให้เชื่อว่าเป็นจริง (true) หรือไม่จริง (false) เกี่ยวกับบุคคล ถ้าผู้ตอบใส่ใจในเนื้อหาของข้อคำถามจะตอบในทิศทางที่คาดหวัง แต่ถ้าตอบในรูปแบบอย่างสุ่ม ผู้ตอบจะเลือกจำนวนของข้อคำถามเหล่านี้ในทิศทางตรงกันข้ามทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือให้คะแนนที่สูงจากการตอบอย่างสุ่ม

3) **ชุดการตอบที่ปิดบังอำพราง** (dissimulation) โดยมากจะเกี่ยวข้องกับการตอบแบบวัดในลักษณะท่าทางเพื่อให้ดูเหมือนว่ามีสุขภาพดี (faking good) หรือมีอาการทางจิตประสาท (faking bad) การปิดบังอำพรางนี้ เป็นไปโดยผู้ตอบรู้สึกตัว (the conscious efforts) ผู้ตอบจะนำเสนอภาพลักษณ์ที่ปิดบังหรือปิดบังอำพรางจากความจริง ชุดการตอบนี้มีอิทธิพลอย่างมากในสถานการณ์ที่ใช้ทดสอบเพื่อดำเนินการคัดเลือกในเรื่องงาน การให้รางวัล และการให้ความดีความชอบ หรือการตัดสินลงโทษ

เมื่อผู้ตอบตอบด้วยชุดการตอบดังกล่าวข้างต้นอย่างสม่ำเสมอ การตอบในลักษณะนี้ถือว่าเป็น **รูปแบบการตอบ** (response styles) Jackson and Messick (1958)

รูปแบบการตอบ (response style) หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อรายการหรือข้อคำถาม โดยไม่ใส่ใจเนื้อหาที่แท้จริงของข้อคำถาม และเรียกความโน้มเอียง ซึ่งมีลักษณะการเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ว่า acquiescence และส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า criticalness ความโน้มเอียงทั้ง 2 รูปแบบ ส่งผลต่อประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ประเมินเกี่ยวกับจิตวิทยา เพราะว่าผู้ป่วยมักจะตอบด้วยความโน้มเอียงเหล่านี้มากกว่าเนื้อหาของข้อคำถามในแบบวัด ตัวอย่างเช่น ถ้า John ให้คำตอบเห็นด้วยกับคำถาม “ฉันชอบที่จะไม่กินเนื้อมากกว่า” (“I prefer to not eat meat”) และ “ฉันเชื่อว่าการกินเนื้อเป็นการทำผิดศีลธรรม” (“I believe that eating meat is morally wrong”) แพทย์ไม่สามารถตัดสินใจหรือลงความเห็นได้อย่างชัดเจน ถ้า John มีความเชื่อในหลักปรัชญากลุ่มมังสวิรัตจริงๆ หรือแค่ตอบด้วยความโน้มเอียงว่าจะเห็นด้วยกับข้อคำถามเท่านั้น

ความสำคัญของปัญหานี้ในการวัดบุคลิกภาพ เป็นที่โต้เถียงกันเป็นระยะเวลายาวนานโดยผู้เชี่ยวชาญ (Rorer, 1965) บางท่านเชื่อว่า อิทธิพลของ acquiescence หรืออิทธิพลของ criticalness พบเฉพาะในข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน หรือผู้เข้ารับการทดสอบตีความหมายได้ 2 นัย หรือเนื้อหาของข้อคำถามกำกวม ไม่ชัดเจน จากกรณีดังกล่าวเป็นไปได้ที่การให้คำตอบจะขึ้นอยู่กับความชอบที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้เข้ารับการทดสอบ

เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นว่าจะสามารถตรวจสอบชุดการตอบอย่างไรให้มีความจริง (How Accurately Can Response Sets Be Detected?)

ผู้สร้างการทดสอบได้พัฒนาวิธีการตรวจสอบชุดการตอบที่เป็นความแปรปรวนที่ไม่ต้องการขึ้นหลายวิธี หนึ่งในวิธีเหล่านั้น คือ การรวมแบบวัดเพื่อวัดขนาดหรือขอบเขตของสิ่งที่ ผู้เข้ารับการทดสอบใช้ในชุดการตอบต่างๆ ในการตอบเนื้อหาข้อคำถามที่ได้พัฒนามาเป็นอย่างดี ตัวอย่างเช่น แบบวัดความประทับใจที่ดีจาก The California Psychological Inventory (CPI) หรือ the F scales จาก the MMPI ซึ่งแบบวัดทั้ง 2 ฉบับนี้มีประโยชน์ในการตรวจสอบชุดการตอบ เช่น ความพยายามให้ภาพลักษณ์ของตนเองเป็นที่ชื่นชมมากเกินไป หรือการตอบในรูปแบบอย่างสุ่ม ความถูกต้องในการตรวจสอบชุดการตอบสามารถทำได้ โดยการรวมแบบวัดที่มีความตรงหลายๆ แบบวัดเข้าด้วยกัน บางครั้ง ความตรงได้จากการบวกข้อมูลบุคลิกภาพอื่นๆ สำหรับข้อมูลความตรงของแบบวัดในสมการเชิงทำนาย (regression equation) ขึ้นอยู่กับ ประสิทธิภาพและความถูกต้องแม่นยำในการตรวจสอบความบิดเบือนในการตอบจากการโกหกหรือ การตอบอย่างสุ่มของแบบวัดเหล่านี้

การตรวจสอบการบิดเบือนความจริง โดยการสังเกตจากประสบการณ์ทำได้ค่อนข้างยาก ดังนั้น แบบวัด CPI ฉบับปัจจุบัน ได้พัฒนาวิธีการคำนวณ เพื่อตรวจสอบชุดการตอบ (response sets) ตัวอย่างเช่น สมการ 3 สมการ ดังต่อไปนี้ ปรากฏใน the CPI Manual (Gough & Bradley, 1996 อ้างถึงใน Murphy & Davidshofer, 2001)

$$\text{Fake good} = 41.225 + .273 \text{ Dominance} + .198 \text{ Empathy} + .538 \text{ Good Impression} \\ - .255 \text{ Well Being} - .168 \text{ Flexibility}$$

$$\text{Fake bad} = 86.613 - 1.0 \text{ Communality} - .191 \text{ Well Being} + .203 \text{ Achievement via} \\ \text{Conformance} - .110 \text{ Flexibility}$$

$$\text{Random} = 34.096 + .279 \text{ Good Impression} + .201 \text{ Well Being} + .225 \text{ Psychological} \\ \text{Mindedness} + .157 \text{ Flexibility}$$

การทดสอบความมีประสิทธิภาพของวิธีการคำนวณและตรวจสอบชุดการตอบเหล่านี้ ใช้แบบวัด CPI ทดสอบกับตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิง เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งด้านดีและไม่ดี โดยข้อตกลงของ CPI คือ การให้คะแนนและการให้การตรวจสอบที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เพื่อตรวจสอบว่าสามารถระบุการโกหกได้อย่างถูกต้องเพียงใดเมื่อนำสมการเหล่านี้มาใช้กับคะแนนการทดสอบ รายละเอียดดังตารางที่ 2.1 ซึ่งแสดงสรุปเกี่ยวกับผลของการตรวจสอบ

ตารางที่ 2.1 ประสิทธิภาพของการระบุ Fake good Fake bad และ Random โดยใช้แบบวัด CPI

Instructional Set	Percentage Correctly Identified		
	Fake good	Fake bad	Random
Fake good	Males	68.0	
	Females	57.7	
Fake bad	Males		84.0
	Females		78.0
Random	Computer Generated		64.6

ที่มา: Murphy & Davidshofer (2001)

จากตารางที่ 2.1 แสดงให้เห็นว่า ขณะที่การตรวจสอบอัตราแปรปรวนระหว่างกลุ่ม จากข้อมูลชี้ว่า การพยายามที่จะโกหกกว่าดี ถูกระบุ 2 ใน 3 ครั้งโดยประมาณ ความพยายามเหล่านี้ นำเสนอความประทับใจทางลบมากกว่า 80% และข้อตกลงที่ว่าการทำงานเครื่องหมายอย่างสุ่มระบุได้ ถูกต้องใกล้เคียง 2 ใน 3 ครั้ง อย่างไรก็ตาม the randomly generated protocols 22.5% ถือว่าเป็นจำนวนที่มากพอสมควร ซึ่งถูกระบุว่า “Fake bad” แทนที่จะเป็นการสุ่ม และเพื่อให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้อง แต่วินิจฉัยผิดพลาดว่า “Fake bad” ด้วยเหตุนี้ กล่าวได้ว่าเมื่อสมการอย่างสุ่มถูกนำไปใช้ตรวจสอบวิธีอย่างสุ่มประมาณ 87% ของประวัติการเจ็บป่วย ซึ่งสามารถระบุการเจ็บป่วยนั้นได้อย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะระบุได้ถูกต้องไม่ทั้งหมดเหมือนการสุ่ม ตัวอย่างเช่น ระบุได้ถูกต้อง 64.7% เท่ากับการสุ่มได้ถูกต้อง + 22.5% แต่การระบุการเจ็บป่วยได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ผู้วิจัยพบว่า ในที่สุดใบบางกรณีวิธีการคำนวณคะแนนออกแบบมาเพื่อตรวจสอบการเจ็บป่วย ซึ่งคะแนนการทดสอบดูเหมือนว่าจะใช้ได้ดีอย่างสมเหตุสมผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าชุดการตอบในการวัดบุคลิกภาพ ทั้ง 3 รูปแบบ การตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) เป็นปัญหาที่แพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากนักจิตวิทยาและนักวิจัยจำนวนมากได้ตระหนักถึงความสำคัญของชุดการตอบนี้ จะเห็นได้จากความพยายามในการควบคุมความลำเอียงที่เกิดจาก SDR โดยการให้คำชี้แจงต่อผู้ตอบในเรื่องวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสำคัญหรือผลที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งยืนยันถึงการเป็นความลับของข้อมูลที่ได้จากผู้ตอบ เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบ และแจ้งให้ผู้ตอบทราบว่าไม่มีข้อใดที่ถูกหรือผิด (Gordon, 1987 อ้างถึงในพีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550) นอกจากนั้น ในการพัฒนาแบบวัด Devellis (1991 อ้างถึงใน ญัฐภรณ์ หลาวทอง, 2546) ยังได้แนะนำให้เพิ่มเติมข้อคำถามที่คล้ายคลึงกันหรือคู่ขนานในแบบวัด เพื่อช่วยในการตรวจสอบความตรงของแบบวัด เพราะมีความเป็นไปได้ที่ผู้ตอบจะตอบตามความปรารถนาของสังคม (social desirability) นอกจากนั้นควรตรวจสอบถึงความลำเอียงในการตอบก็จะช่วยให้ได้แบบวัดที่มีความตรงอย่างสมบูรณ์ และจากงานวิจัยของ T van de Mortel (2008) ซึ่งศึกษาความลำเอียงใน

การตอบตามความปรารถนาของสังคมในงานวิจัยที่ใช้การรายงานตนเอง จำนวน 14,275 ชิ้น พบว่า มีงานวิจัยที่ใช้แบบวัด SD 0.2%(31) ซึ่ง SDR มีอิทธิพลต่อผลการวิจัย 43% และที่ SDR ไม่มีอิทธิพลต่อผลการวิจัย 45% และได้เสนอแนะว่า หากนักวิจัยใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่อ่อนไหวทางสังคม (socially sensitive items) ควรจะพิจารณาถึงอิทธิพลของ SDR ที่ส่งผลต่อความตรง (validity) ของงานวิจัย และควรใช้แบบวัด SD เพื่อตรวจสอบและควบคุมความลำเอียงจาก SDR เพราะถ้าเกิดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจาก SDR (Huang et al., 1998; พีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550) อาจส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของคำตอบที่ได้ และส่งผลต่อความตรงในการตีความผลการวิจัย เพราะหากนำคำตอบนี้ไปวิเคราะห์แปรผลทางสถิติก็จะส่งผลถึงความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยเช่นกัน

ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจาก SDR นอกจากจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลแล้วยังส่งผลต่อการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ Ganster et al. (1983) กล่าวว่า SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์ลวงหรือปลอมระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (King and Brunner, 2000) ส่งผลต่อค่าความตรงของแบบสอบถาม ทั้งความตรงเชิงทำนาย และความตรงเชิงจำแนก และทำให้เกิดปัญหา collinearity ขึ้นระหว่างตัวแปร กล่าวคือ เมื่อตัวแปรต้น 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันสูง ทำให้ไม่สามารถแยกอิทธิพลของสองตัวแปรนี้ได้อย่างชัดเจนในเชิงตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อตัวแปรผลลัพธ์ จึงเกิดปัญหาลำบากในการแปลผลและความสามารถในการอธิบายตัวแปรตามลดลง โดยมีนักวิชาการบางท่านกล่าวยอมรับว่างานวิจัยของตนเองมีข้อผิดพลาด สาเหตุเนื่องจากละเอียดประณีตความลำเอียงในการตอบของผู้ตอบ ซึ่งเกิดขึ้นจาก SDR (Rogler, Mroczek, Fellows, and Loftus, 2001 อ้างถึงใน พีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550) ดังนั้น การนำแบบวัดที่แก้ไขความบกพร่องมาใช้น่าจะสมเหตุสมผลมากกว่าจะพยายามหลีกเลี่ยง หรือไม่สนใจข้อมูลที่คลาดเคลื่อนนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Norman (1967, 1990 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) ที่กล่าวว่า การกำจัด SDR ออกจากแบบวัดทางบุคลิกภาพจะทำให้มิติของเนื้อหาชัดเจนขึ้น

ดังนั้นจะเห็นว่า SDR มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจาก SDR ที่ทำให้การศึกษาวิจัยที่ใช้การรายงานตนเองเป็นเครื่องมือมีความตรงลดลง (Huang et al., 1998) ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้แล้ว ในขั้นตอนการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ยังส่งผลต่อความตรงในการตีความผลการวิจัย เนื่องจาก SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์ลวงหรือปลอมระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (Ganster et al. 1983; King and Brunner, 2000) ทำให้ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

ด้วยเหตุนี้ จึงมีนักจิตวิทยาและนักวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับความลำเอียงที่เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมกันอย่างกว้างขวาง และพบว่าประเด็นดังกล่าว ยังเป็นประเด็นที่นักวิจัยสนใจศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เห็นได้จากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า พัฒนาเครื่องมือ และหาวิธีการทางสถิติ เพื่อวัดและควบคุม หรือเพื่อลดความลำเอียงที่เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริงมากที่สุด มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ในการศึกษา วิจัย หรือพัฒนาศาสตร์ด้านต่างๆ เช่น ด้านสังคมศาสตร์ (social sciences) ด้านจิตวิทยาคลินิก (clinical psychology) และด้านอาชญาวิทยา (criminological literature) เป็นต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นที่นิยมศึกษา คือ SDR ในรูปแบบ “การจัดการความประทับใจ” (impression management) ผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุดเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ซึ่งบุคคลอาจจะบิดเบือนความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงความไม่พอใจ ความไม่เห็นด้วยในสังคม (Crowne, 1979 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) โดยคุณลักษณะนี้จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจชั่วคราวในบางสถานการณ์ และจะถูกควบคุมภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Paulhus, 1986 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) เช่น การคัดเลือกบุคลากร โดยปัจจุบัน นักจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กรได้ให้ความสนใจและศึกษาการจัดการความประทับใจในองค์กรเพิ่มมากขึ้น (วิธัญญา วัฒน, 2553) สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรมักจะเกิดความผิดพลาดขึ้นจากอิทธิพลของการจัดการความประทับใจ เช่น ผู้สัมภาษณ์งานตัดสินใจคัดเลือกผู้สมัครงานที่เล่าความสำเร็จในอดีตให้ฟังอย่างเกินจริง หัวหน้างานตัดสินใจเลื่อนตำแหน่งให้กับลูกน้องที่ประจบเอาใจและยกย่องตน การจัดการความประทับใจจึงมีบทบาทต่อคุณภาพของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรเป็นอย่างมาก

2.1.2 ความหมายของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

นักจิตวิทยาและนักวิจัยจำนวนมากได้ให้คำจำกัดความหรือนิยามของคำว่า “ การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) ” (Leary et al., 2009) ไว้ดังนี้

Edwards (1957) ให้คำนิยาม “ การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) ” ว่า เป็นความโน้มเอียงของแต่ละบุคคลในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยใช้ความปรารถนาของสังคมเพื่อปฏิเสธข้อคำถามหรือรายการที่สังคมไม่ปรารถนา

Crowne and Marlowe (1960) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นการสะท้อนความต้องการของบุคคลที่จะได้รับการยอมรับ โดยลักษณะท่าทางที่เหมาะสมและเป็นที่น่าพอใจ

Jackson (1984) ได้ให้คำจำกัดความ คำว่า “ การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) ” ว่าเป็นลักษณะของบุคคลในการตัดสินใจหรือลงความเห็นในการนำเสนอตนเอง (self-presentation)

Paulhus (1991) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นความโน้มเอียงในการตอบเพื่อทำให้บุคคลดูดี

Stober (1999,2001 อ้างถึงใน Blake et al., 2006) กล่าวว่า “การตอบตามความปรารถนาของสังคม” เป็นความพร้อมที่จะลำเอียงในการตอบ โดยการบิดเบือนการบรรยายตนเอง ในลักษณะที่สามารถสร้างความประทับใจที่ดีกับคนอื่น ๆ

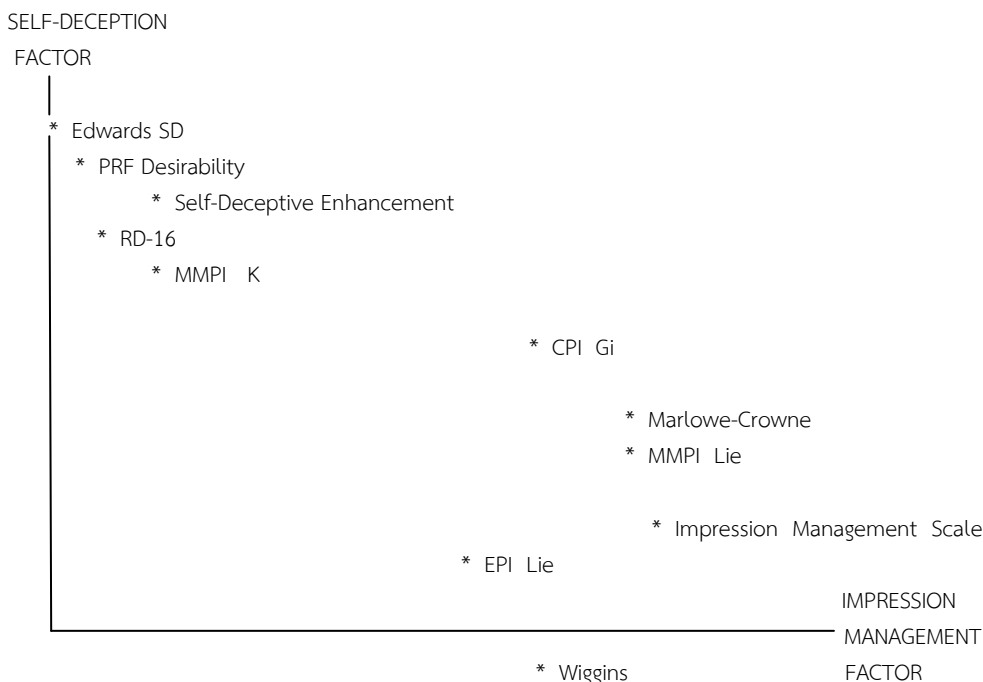
Johnson and Fendrich (2002) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นความโน้มเอียงที่ผู้ตอบนำเสนอตนเองในภาพลักษณ์ที่เป็นที่ชื่นชอบ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปเกี่ยวกับความหมายของการตอบตามความปรารถนาของสังคมได้ว่าการตอบตามความปรารถนาของสังคม หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความโน้มเอียงที่จะให้คำตอบ หรือรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ หรือพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม โดยปฏิเสธข้อคำถามหรือรายการที่สังคมไม่ปรารถนา

2.1.3 องค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

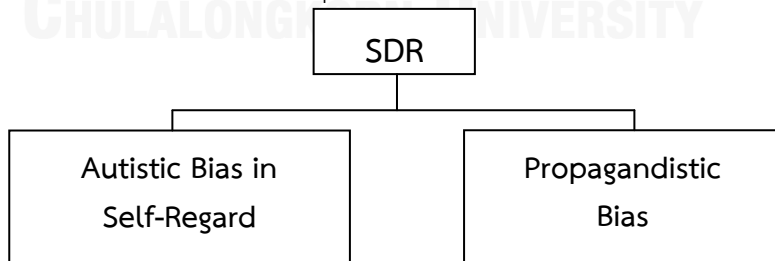
เมื่อมีการใช้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) กันอย่างกว้างขวาง จึงได้มีการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร SDR โดยในยุคแรกนักวิจัยมองว่า SDR ปรากฏลักษณะใน 2 รูปแบบที่แตกต่างกัน (Edwards, Diers, & Walker, 1962; Jackson & Messick, 1962; Wiggins, 1959) และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า การวัดแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ในลักษณะที่ค่อนข้างอิสระ โดย Wiggins (1964) ได้แบ่ง SDR ออกเป็น 2 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่หนึ่ง เรียกว่า Alpha factor แสดงแบบวัด the Edwards scale และองค์ประกอบที่สอง เรียกว่า Gamma factor แสดงแบบวัด the Wiggins scale และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Wiggins (1964) นี้ นักวิจัยจึงได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma และจากการวิจัยที่ตามมาได้จัดการวัดอื่นๆ ไว้น้องค์ประกอบแรก คือ แบบวัด the MMPI K-scale แบบวัด Byrne's Repression-Sensitization scale และแบบวัด Sackeim and Gur's Self-Deception Questionnaire และการวัดในองค์ประกอบที่สอง คือ แบบวัด Eysenck's Lie scale และแบบวัด Sackeim and Gur's Other-Deception Questionnaire และการวัดอีกชุดที่ตกลงใกล้เคียงกับองค์ประกอบที่สอง คือ แบบวัด the Marlowe-Crowne scale และ the Good Impression scale และแบบวัด the MMPI Lie scale และการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดที่ว่า SDR มี 2 องค์ประกอบก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนั้น นักวิจัยยังได้สนใจศึกษาในประเด็นหรือแนวความคิดเรื่องโครงสร้างเกี่ยวกับจิตวิทยาภายใต้ SDR ทั้ง 2 องค์ประกอบนี้มีลักษณะอย่างไร

เช่นเดียวกับกับบทความเรื่อง "Will the real social desirability scale please stand up?" ที่นำเสนอเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบวัด SDR ซึ่งได้นำเสนอว่าแบบวัด SDR มี 2 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่หนึ่งเกี่ยวกับความกังวลทั่วไปใน MMPI เรียกว่าองค์ประกอบ Alpha องค์ประกอบที่สองเกี่ยวกับการเห็นพ้อง/ยินยอม (agreeableness) และประเพณีนิยม (traditionalism) เรียกว่าองค์ประกอบ Gamma ซึ่งใกล้เคียงกับ Paulhus ที่นำเสนอข้อมูลว่า การวัด SDR มี 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกลวงตนเองทางบวก (มีความเชื่อสัจยในการนำเสนอตนเองแต่นำเสนอตนเองในทางบวกมากเกินไป) และการวัดความประทับใจ (การพิถีพิถันในการนำเสนอตนเองต่อหน้าผู้คนและแสดงออกอย่างเหมาะสม) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบนี้ รายละเอียดดังรูปภาพที่ 2.1

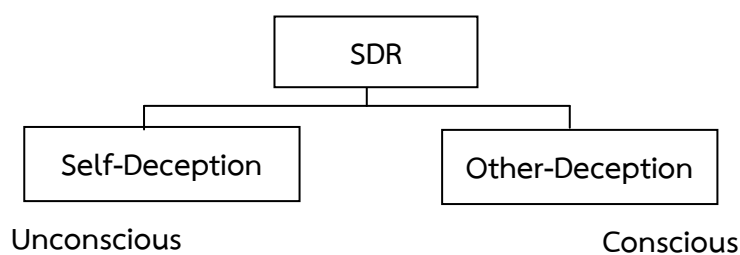
ภาพที่ 2.1 ตัวอย่างน้ำหนักองค์ประกอบของการวัด SDR
ที่มา: Paulhus (1991)

ในปี 1965 Damarin and Messick ได้นำเสนอ เกี่ยวกับองค์ประกอบของ SDR ว่าประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ดังได้แสดงในภาพที่ 2.2 โดยองค์ประกอบที่หนึ่งเกี่ยวกับการบิดเบือนเพื่อปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง และให้ชื่อองค์ประกอบนี้ว่า autistic bias in self-regard (ความลำเอียงในความเคารพนับถือตนเอง) ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ 2 คุณลักษณะ คือ การเห็นคุณค่าตนเอง (self-esteem) และความสามารถในการฟื้นพลัง (ego-resiliency) องค์ประกอบที่สองชื่อว่า propagandistic bias (เป็นความลำเอียงที่เกี่ยวข้องกับการโฆษณาชวนเชื่อ) ซึ่งระบุหรือแสดงความโน้มเอียงทางลบเพื่อที่จะส่งเสริมชื่อเสียงหรือกิตติศัพท์ความน่าฟังปรารถนาที่เปิดเผยแก่สาธารณชน ภายใต้แรงจูงใจที่เชื่อมโยงองค์ประกอบที่ผันแปรจากการยอมรับจากสังคมกับการโกหกจนเป็นนิสัย สำหรับการวิเคราะห์บุคลิกภาพครั้งแรกให้รายละเอียดไว้ทั้ง 2 องค์ประกอบ

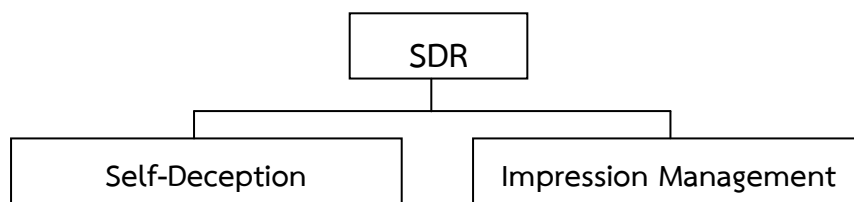
ภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของ SDR ที่นำเสนอโดย Damarin และ Messick
ที่มา: Paulhus (2002)

ในปี 1978 Sackeim และ Gur ได้พัฒนาเครื่องมือที่มีสมมติฐานเกี่ยวกับการแบ่งประเภท ซึ่งเครื่องมือที่พวกเขาได้พัฒนาประกอบด้วย 2 factor คือ การหลอกกลวงตนเอง (self-deception) และการหลอกกลวงคนอื่น (other-deception) ผู้ตอบบางคนจะบรรยายเกี่ยวกับตนเองไปในทางบวกมากเกินไปซึ่งเป็นที่ไม่น่าจะเป็นจริง ความโน้มเอียงนี้วัดโดยแบบวัด the Self Deception Questionnaire ในทางตรงกันข้าม ผู้ตอบบางคนที่บรรยายตนเองในทางอย่างจริงจังหรือเจตนา ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าววัดโดยแบบวัด the Other Deception Questionnaire ดังได้แสดงในภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2. 3 องค์ประกอบของ SDR ที่นำเสนอโดย Sackeim และ Gur
ที่มา: Paulhus (2002)

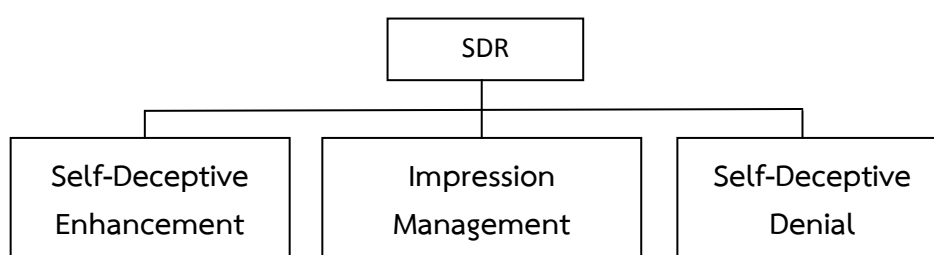
ต่อมาในปี 1984 Paulhus ได้ศึกษาและแก้ไขเปลี่ยนแปลงประเภทหรือองค์ประกอบของ SDR ที่นำเสนอโดย Damarin and Messick ในปี 1965 และตัวอย่างของ Sackeim and Gur ในปี 1978 โดย Paulhus ได้แบ่ง SDR ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ impression management (ดังแสดงในภาพที่ 2.4) โดยให้คำจำกัดความของ self-deception ซ้อนทับอยู่กับการใช้ให้เป็นประโยชน์ของ Sackeim and Gur นอกจากนี้ยังได้ให้คำจำกัดความของ impression management ซ้อนทับอยู่กับคำจำกัดความของ other-deception ของ Sackeim and Gur และในปี 1984 Paulhus ได้ตีพิมพ์เผยแพร่แบบวัด BIDR ซึ่งแบบวัดนี้มีแบบวัดย่อย 2 ฉบับ ฉบับแรกวัด self-deception เพื่อประเมินขนาดของการพูดเกินจริงของบุคคลเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือคุณลักษณะนิสัยในทางบวกและปิดบังคุณสมบัติหรือคุณลักษณะนิสัยในทางลบ ฉบับที่สองวัด impression management เพื่อประเมินระดับความโน้มเอียงของบุคคลที่จะเลือกตอบในพฤติกรรมที่น่าปรารถนามากกว่าพฤติกรรมที่ไม่น่าปรารถนาอย่างจริงจัง ตั้งใจและไตร่ตรองไว้แล้ว

ภาพที่ 2. 4 โครงสร้างของ SDR ที่นำเสนอโดย Paulhus (1984)

ที่มา: Paulhus (2002)

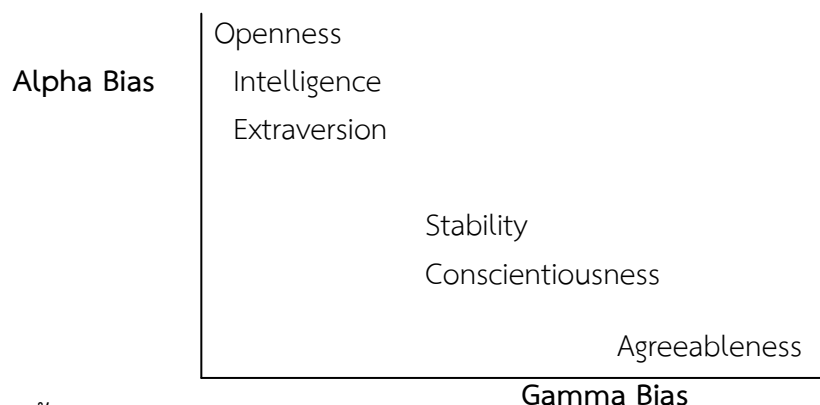
ในปี 1991 Paulhus และ Reid ระบุว่า self-deception ถือว่าเป็น unconscious และไม่ได้ตั้งใจ ตั้งใจและไตร่ตรองไว้ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ self-enhancement และ self-denial โดย self-enhancement กล่าวถึง ขอบเขตซึ่งบุคคลพูดเกินจริงเกี่ยวกับคุณสมบัติที่น่าปรารถนาของตนเองอย่างไม่ได้ตั้งใจ และ self-denial กล่าวถึง ระดับของบุคคล ซึ่งปิดบังคุณสมบัติที่ไม่น่าปรารถนาอย่างไม่ได้ตั้งใจ ลดขนาดหรือทำให้คุณสมบัติที่ไม่น่าปรารถนาให้มันน้อยที่สุด และใน ปี 1991 นี้เองที่ Paulhus และ Reid ได้ปรับปรุงแบบวัด BIDR version ก่อนหน้านี้ที่มีแบบวัดย่อย 3 ฉบับ (ดังแสดงในภาพที่ 2.5) คือ แบบวัด impression management แบบวัด self-deceptive enhancement แบบวัด self-deceptive denial

ภาพที่ 2.5 การปรับปรุงโครงสร้างของ SDR ที่นำเสนอโดย Paulhus (1988)

ที่มา: Paulhus (2002)

ในปี 1998 Paulhus และ John ใช้วิธี the self criterion residual method กับ the five factor model ประกอบด้วย extraversion, neuroticism, openness, agreeableness และ conscientiousness ผลปรากฏดัง ภาพที่ 2.6 องค์ประกอบที่ 1 แสดงให้เห็นโดย Extraversion และ Openness residuals ขณะที่องค์ประกอบที่ 2 แสดงให้เห็นโดย Agreeableness และ Conscientiousness residuals อย่างเห็นได้ชัดเจน โครงสร้างของความลำเอียงมีความคล้ายคลึงกันเพียงเล็กน้อยกับโครงสร้างมาตรฐาน Big Five หากสิ่งใดก็ตาม factors เหล่านี้ดูเหมือนการกระทำ (agency) และการแลกเปลี่ยนความคิดหรือความรู้สึก (communion)

ภาพที่ 2.6 โครงสร้างของ Big Five Residuals.

ที่มา: Paulhus (2002)

ในปี 1998 Paulhus และ John ได้นำเสนอรูปแบบ ซึ่งไม่จัดให้อยู่แนวเดียวกันกับการแบ่งแยกหรือความแตกต่างระหว่าง impression management และ self-deception โดยศึกษาตัวอย่างโดยใช้แบบวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding แบบวัด the Crowne-Marlowe scales และแบบวัด the Narcissistic Personality Inventory และได้เพิ่มเติมการศึกษาเกี่ยวกับเพื่อนและผู้ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับตัวอย่างโดยใช้แบบวัดเหมือนกัน ความแตกต่างของการให้คะแนนระหว่างตนเองและเพื่อนถูกคำนวณและวิเคราะห์หองค์ประกอบ โดยเรียกวิธีนี้ว่า a self criterion residual method โดยได้องค์ประกอบมา 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่หนึ่ง กล่าวถึง egoistic bias คือ self-enhancement และ narcissism ส่วนองค์ประกอบที่สอง กล่าวถึง moralistic bias คือ self-denial และ impression management ซึ่ง self-denial และ impression management ตกลงบน factor เดียวกัน ซึ่งไม่ได้คาดหมายหรือทำนายไว้ก่อน โดยตามรายงาน self-denial เป็นการจิตใต้สำนึก (unconscious) และ impression management เป็นการ จงใจและตั้งใจ

อย่างไรก็ตาม Paulhus และ John เสนอให้ egoistic bias หมายถึง ความโน้มเอียงของบางคนที่ย้ายหรือเพิ่มสถานภาพ (status) ความเป็นที่นิยม (popularity) ความสามารถหรืออำนาจ (competence) และกำลังหรือการกระทำ (agency) ของตนเอง ซึ่งพวกเขาปรารถนาแสดงลักษณะนิสัยใจคอของตนเองเหมือนเป็น “superhero” ความลำเอียงนี้ คือ การกระทำโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่รู้สติเกี่ยวกับคุณสมบัติของตนเอง และได้บรรยายหรือแสดงให้เห็นโดย the self-enhancement scales พอๆกับการพูดเกินจริง ที่จงใจ ตั้งใจ หรือรู้ตัว (conscious) ของสถานภาพที่แสดงให้เห็นโดย narcissism

moralistic bias หมายถึง ความโน้มเอียงของบางคน ซึ่งจัดให้อยู่แนวเดียวกันกับบรรทัดฐานทางสังคม (social norms) ของพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยจะบรรยายเกี่ยวกับตนเองเหมือนเป็น “saint like” ความลำเอียงนี้คือ การปฏิเสธอย่างไม่รู้ตัวไม่รู้ตัว (unconscious denial) ของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือแรงดลใจ สิ่งกระตุ้นพอกๆกับความพยายามอย่างมีสติ เพื่อแสดงลักษณะนิสัยใจคอของบุคคลของพวกเขาเหมือนเป็นการยินยอม ยอมจำนนกับบรรทัดฐานทางสังคม บ่อยครั้งที่ความลำเอียงนี้เป็นที่ประจักษ์เหมือนเป็นข้อแก้ตัวหรือข้ออ้างสำหรับการกระทำที่ไม่เหมาะสม (Paulhus, 2002)

จากพัฒนาการของการจัดองค์ประกอบที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักวิจัยได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma โดยได้ตีความและนำเสนอในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่เมื่อพิจารณาแล้ว จะพบว่าองค์ประกอบของ SDR ที่นักวิจัยได้นำเสนอในเวลาต่อมา ยังอยู่บนฐานขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Wiggins (1964) รายละเอียดองค์ประกอบของ SDR ที่นักวิจัยได้นำเสนอไว้ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2. 2 แสดงองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

Wiggins (1964)	Damarin and Messick (1965)	Sackeim and Gur (1978)	Paulhus (1984)	Paulhus (1988)	Paulhus and John (1998)
1) Alpha	1) ความลำเอียงจากความเคารพนับถือตนเอง (autistic bias in self-regard)	1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception)	1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception)	1) การหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement)	1) ความลำเอียงจากความหลงตน (egoistic bias)
2) Gamma	2) ความลำเอียงจากโฆษณาชวนเชื่อ (propagandistic bias)	2) การหลอกลวงคนอื่น (other-deception)	2) การจัดการความประทับใจ (impression management)	2) การหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธ (self-deceptive denial)	2) ความลำเอียงด้านศีลธรรม (moralistic bias)
				3) การจัดการความประทับใจ (impression management)	

2.1.4 การวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

การวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) มีประโยชน์ คือ ทำให้ผลการวัดมีความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) และเชื่อมั่นได้ว่าเนื้อหาของแบบวัดและผลการวัดจะไม่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมรวมอยู่ด้วย ในอดีตผู้วิจัยใช้การวัด 2 อย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของผลการวัด คือ การวัดที่เจาะจงวัดเฉพาะ SDR กับ การวัดสิ่งที่ต้องการวัดโดยรวม โดยใช้ตัวอย่างที่มีความเท่าเทียมกัน หากผลการวัดทั้ง 2 อย่างมีค่าความสัมพันธ์ต่ำ แสดงว่าผลการวัดที่ได้มีคุณภาพ

การวัด SDR สามารถประเมินความต้องการตามสภาวะการณ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยใช้การวัด SDR เพื่อกำหนดขอบเขตงาน ซึ่งการวัด SDR อาจจะช่วยในการกำหนดคุณสมบัติของผู้สัมภาษณ์หรือกำหนดเงื่อนไขของการทดสอบเพื่อสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูล

การวัด SDR ที่ใช้เป็นครั้งแรกใช้ในการประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้รูปแบบการตอบ เช่น รูปแบบการตอบได้สะท้อนลักษณะส่วนลึกทางจิตวิทยาที่สนใจในความถูกต้องของตนเอง ตัวอย่างการศึกษาเกี่ยวกับการวัด SDR เช่น การศึกษาการต้องการยอมรับของ Crowne และ Marlowe (Crowne & Marlowe, 1960) และในช่วง 1960 มีศึกษาเกี่ยวกับการวัด SDR ในลักษณะบุคลิกภาพอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้รูปแบบการตอบ เช่น ความอดกลั้นและความไวต่อสิ่งกระตุ้นการหลีกเลี่ยงการตำหนิตีตน และการหลอกลวงตนเอง (self-deception) เป็นต้น

การศึกษาเกี่ยวกับ SDR แสดงให้เห็นว่า ชุดของการวัดบุคลิกภาพมักจะมีข้อคำถามที่ทำให้ผู้ตอบตามความปรารถนาของสังคม เพื่อแก้ไขปัญหาคำถามที่แบบวัด MMPI จึงมีแบบวัด 2 ชุด คือแบบวัดการโกหก (Lie scale) และแบบวัด K (K scale) รวมทั้งรายการประเมินบุคลิกภาพ Eysenck และแบบสอบถามบุคลิกภาพ Eysenck (The Eysenck Personality Questionnaire)

ที่ประกอบด้วยแบบวัดการโกหก และในปี 1980 Comrey ได้รวมแบบวัดความลำเอียงในการตอบเข้าไปในแบบวัดบุคลิกภาพของตนเอง การศึกษาด้านบุคลิกภาพจากแบบวัดความน่าปรารถนา รวมกับคำถามที่เกี่ยวกับความน่าปรารถนา เช่น แบบสอบถามบุคลิกภาพที่แตกต่าง (The Differential Personality Questionnaire) ประกอบด้วย แบบวัดคุณธรรมความดีและแบบวัดความน่าปรารถนา รายการวัดบุคลิกภาพ California (The California Psychological Inventory) ประกอบด้วยแบบวัดสุขภาวะและความประทับใจที่ดี และแบบวัด 16-PF ได้พัฒนาการวัดการโกหกเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีและเพื่อทำลายภาพพจน์ที่ดีของตัวเอง เป็นต้น

2.1.4.1 การดำเนินงานและการนำแบบวัด SDR ไปใช้

นักจิตวิทยาได้ตกลงร่วมกันว่าความโน้มเอียงจะให้การตอบตามความปรารถนาของสังคมเป็นโครงสร้างที่มีความสำคัญ จึงได้พยายามพัฒนาการวัด SDR ซึ่งมีการดำเนินงานและการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน นักจิตวิทยาบางคนสงสัยเกี่ยวกับแนวคิดของ SDR (Kozma & Stones, 1988; Nevid, 1983) การวัดบุคลิกภาพที่มี SDR รวมอยู่ด้วยยากที่จะพิสูจน์ได้ โดยไม่ต้องอธิบายโครงสร้าง SDR โดย Paulhus กล่าวว่า ความสนใจวิจัย SDR ไม่สามารถจัด a red herring (Ones, Viswesvaran, & Reiss, 1996) แต่แสดงให้เห็นขั้นตอนการดำเนินการสร้างการตรวจสอบ โดยได้รวบรวมบูรณาการเชื่อมโยง และนำเสนอไว้ 3 วิธี ดังนี้

1. วิธี minimalist (minimalist constructs) คือ การนำ SDR ไปใช้อย่างตรงไปตรงมาโดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีน้อยที่สุด ซึ่งกำหนดเงื่อนไข ดังนี้ (1) รวบรวมคะแนนความปรารถนาของสังคมจากข้อคำถาม และ (2) รวบรวมการวัด SDR ที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ให้คะแนนความน่าปรารถนาอย่างสุดโต่ง (Edwards, 1953; Jackson & Messick, 1961; Saucier, 1994 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) เนื่องจากบุคคลจะเลือกข้อคำถามที่เป็นความน่าปรารถนาสูงและไม่เลือกข้อคำถามที่ไม่น่าปรารถนา กล่าวคือ การตอบจะลำเอียงเลือกข้อคำถามที่เป็นความน่าปรารถนามากกว่าจะเลือกข้อคำถามตามความเป็นจริง

การตรวจสอบความตรงของการวัด SDR ตรวจสอบจากความสม่ำเสมอของการลงความเห็นในการให้คะแนนความน่าปรารถนาของข้อคำถามเหล่านั้น (Jackson & Messick, 1962) ยิ่งกว่านั้น คะแนนจากแบบวัด SDR เกิดจากข้อคำถาม 2 ด้าน (domains) ซึ่งแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ปัญหาทางคลินิก (clinical problems) และปัญหาทางบุคลิกภาพ (personality) ซึ่งข้อคำถามจากทั้ง 2 ด้านนี้มีความสัมพันธ์ภายในสูง (Edwards, 1970 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) ผู้ตอบชุดเดียวกันจะมีคุณลักษณะอันน่าปรารถนา (desirable traits) แตกต่างกัน

ต้นแบบของวิธี minimalist approach คือ แบบวัดของ SD ของ Edwards โดย Edwards (1957) ใช้คะแนน SD แสดงถึง “ความแตกต่างระหว่างบุคคลในอัตราของการตอบตามความปรารถนาของสังคม” (“individual differences in rates of SD responding”) (Edwards, 1990) ในขณะเดียวกันงานของ Edwards มีชื่อเสียง เนื่องจาก (1) คะแนน SD สูงบ่งบอกถึงการบิดเบือนความจริง และ (2) การวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับแบบวัด SD ทำให้ข้อมูลที่ได้มาแปล่าประโยชน์ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่การวัดเกี่ยวกับบุคลิกภาพต้องไม่มีความสัมพันธ์กับ SD (Edwards, 1957)

การนำ SDR ไปใช้อีกทางเลือกหนึ่ง คือ role playing (Wiggins, 1959) โดยแบ่งผู้ตอบออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้ตอบอย่างเป็นความน่าฟังปรารณาของสังคม “fake good” เพื่อจัดกลุ่มของข้อความกว้างๆ กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มนี้เป็นกลุ่มนี้ “ทำอะไรซื่อสัตย์ เปิดเผยตรงไปตรงมา” (straight-take) และให้บรรยายเกี่ยวกับตนเองอย่างเป็นความจริงและมีความเป็นไปได้ ข้อคำถามที่ใช้แยกผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่มนี้ออกจากต้องเป็นคำถามที่ใช้วัด SDR ซึ่งวิธีนี้ใช้สร้างแบบวัดแบบวัดการแกล้งป่วยของ MMPI (the MMPI Malingering scale) และแบบวัด Sd ของ Wiggins (Wiggins’s Sd scale)

2. วิธี elaborate (elaborate constructs) เป็นการพัฒนารวัด SDR ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทฤษฎีมากขึ้น ในขั้นตอนการนำไปใช้และมีการให้รายละเอียดเพิ่มขึ้น และองค์ประกอบข้อคำถามเกี่ยวกับสมมติฐานเฉพาะเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน (Crowne & Marlowe, 1964; Eysenck & Eysenck, 1964; Hartshorne & May, 1930; Sackeim & Gur, 1978 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) ลักษณะข้อคำถามจะกระตุ้นการตอบที่หลากหลายในผู้ตอบที่ซื่อสัตย์มากกว่าในผู้ตอบที่มีแรงจูงใจให้ตอบตามความปรารณาของสังคม ซึ่งแบบวัดดังกล่าววัดความคิดของการพูดเกินความจริงในทางบวก

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะนี้ คือ แบบวัดการโกหกของ Hartshorne and May ในปี 1930 ข้อคำถามจะถามเกี่ยวกับพฤติกรรมซึ่ง “มีการยอมรับของสังคม แต่ยากที่จะทำได้” ถ้าได้คะแนนสูงจากแบบวัดการโกหก สันนิษฐานว่าเป็นบุคลิกภาพที่ไม่ซื่อสัตย์ ส่วนแบบวัดการโกหกที่ได้รับการยอมรับมาก คือ แบบวัด MMPI Lie scale สร้างขึ้นเพื่อระบุการปิดบังอาการทางคลินิกของผู้ตอบ (Hathaway & Mckinley, 1951 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) และในปี 1964 Eysenck and Eysenck ใช้วิธีเดียวกันนี้ในการพัฒนาแบบวัดการโกหก the Eysenck Personality Inventory

Crowne and Marlowe (1964 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) ใช้วิธีนี้ในการพัฒนาแบบวัดความปรารณาของสังคมของพวกเขา โดยรวบรวมข้อคำถามซึ่งกล่าวถึงความดี คุณธรรม ความสามารถ ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้หรือไม่น่าจะเกิดขึ้น และปฏิเสธความอ่อนแอของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป และผู้ตอบที่ได้คะแนนสูง ถือว่าต้องการการยอมรับจากสังคม

3. วิธี accuracy (accuracy constructs) การพิจารณาอย่างจริงจังต้องให้นักทฤษฎีที่ยืนยันว่าการให้คะแนนสูงบนแบบวัด SDR ควรได้จากคำพูดของพวกเขาซึ่งมีคุณลักษณะที่น่าปรารณาอย่างแท้จริง (McCrae & Costa, 1983) เพื่อสนับสนุนความถูกต้องของข้อสันนิษฐานผู้วิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า การรายงานตนเองบนแบบวัด SDR สัมพันธ์กันกับการรายงานโดยผู้สังเกตการณ์ที่มีความรู้เรื่องนั้นๆ และจากการวิเคราะห์พบว่าหลักฐานเกี่ยวกับความถูกต้องของการกล่าวอ้างโดยผู้ตอบที่ SDR สูง คือการมีส่วนร่วมที่ดีที่สุด (Paulhus & John, 1998)

ตัวอย่าง คือ หนังสือของ Block ชื่อ Challenge of Response Sets ซึ่งที่ศนะของ Block มองว่า คะแนนสูงบนแบบวัด SD ของ Edwards แสดงให้เห็นถึงลักษณะอาการเกี่ยวกับบุคลิกภาพอันน่าฟังปรารณา ซึ่งเรียกว่า ego-resiliency หลักฐานของ Block ประกอบด้วยการยืนยันจากผู้สังเกตการณ์ที่มีความรู้ในคุณลักษณะอันน่าปรารณาจำนวนมากซึ่งเป็นการลงความเห็นเกี่ยวกับตนเอง (self-ascribed) บนแบบวัด SD มีข้อสงสัยถึงระดับความถูกต้องในคะแนน SD แต่

การวิเคราะห์การวัด Block's Ego Resiliency ของ Paulhus ยืนยันว่ายังมีระดับที่พิสูจน์การบิดเบือนได้ (Paulhus, 1998a อ้างถึงใน Paulhus, 2002)

2.2 แบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม

การศึกษาความลำเอียงในการตอบ โดยส่วนมากจะศึกษาจากการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR) ซึ่งเป็นการตอบเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเอง และเป็นเวลามากกว่า 50 ปี ที่นักจิตวิทยาได้ศึกษาอิทธิพลของ SDR ต่อความตรงของแบบสอบถาม โดยในปี 1946 Meehl และ Hathaway ได้กล่าวถึงแบบวัด 8 แบบ ที่ใช้ในการวัด SDR (Paulhus, 1991) คือ 1) แบบวัด Social Desirability Scale (SD) (1957) 2) แบบวัด Marlowe-Crowne Social Desirability Scale (MCSD) (1960) 3) แบบวัด MMPI Lie Scale (1951) 4) แบบวัด MMPI K Scale (1946) 5) แบบวัด The CPI Good Impression Scale (1982) 6) แบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (1984) 7) แบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16) (1978) 8) แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CDS) (1965) และแนะนำว่าหากนักวิจัยสนใจนำแบบวัดเหล่านี้ไปใช้ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในการตัดสินใจเลือกวิธีการวัดให้มีความเหมาะสมและตรงกับปัญหาที่ต้องการศึกษา เนื่องจากแบบวัดแต่ละแบบมีวิธีการใช้ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป (Paulhus, 1991) ซึ่งยากที่จะบอกได้ว่าใช้แบบวัดแบบไหนดีและมีความคุณค่ากว่ากัน

2.2.1 แบบวัด Social Desirability Scale (SD) (1957)

แบบวัดความพึงปรารถนาของสังคมของ Edwards มี 39 ข้อคำถาม จากแบบวัด MMPI ซึ่งมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการวัดมาตรฐานเกี่ยวกับการวัดความกังวล การเคารพตนเอง ความซิมเศร้า และการวัดบุคลิกภาพ ตัวอย่างเช่น การวัดการควบคุมการรับรู้ การวัดความมั่นใจ เป็นต้น และแบบวัดของ Edwards มีความสัมพันธ์สูงกับ SD จึงไม่เหมาะในการวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล เหมาะกับการวัดเกี่ยวข้องกับความลำเอียงทางบวก รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด ถ้าตอบได้ตรงกับเฉลย ก็จะได้คะแนนเพิ่ม 1 คะแนน ดังนั้น คะแนนอยู่ในช่วงระหว่าง 0-39 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ามีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมมาก

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .83 ถึง .87 และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) เพศชายมีค่าความเที่ยง เท่ากับ .66 และเพศหญิงมีค่าความเที่ยง เท่ากับ .68

Edwards Social Desirability Scale		
ตัวอย่างข้อคำถาม		
ถูก	ผิด	1. ฉันมีความสุขมากตลอดเวลา (ถูก)
ถูก	ผิด	2. มือและเท้าของฉันมีความอบอุ่นเป็นปกติ (ถูก)
ถูก	ผิด	3. ไม่มีใครสนใจเท่าไรว่าอะไรเกิดขึ้นกับคุณ (ผิด)

2.2.2 Marlowe-Crowne Social Desirability Scale (MCSD)

Crowne และ Marlowe (1960) สร้างแบบวัดมาเพื่อวัด SDR ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบวัด Edwards แต่ในแบบวัดของ Edwards ไม่มีข้อคำถามที่เกี่ยวกับโรคหรือความเจ็บปวด Crowne และ Marlowe สนใจศึกษาบุคลิกภาพที่ปกติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จึงได้รวบรวมข้อคำถามไว้ทั้งหมด 50 ข้อ จากนั้นวิเคราะห์และจัดลำดับจากประสบการณ์ของกรรมการตัดสินเหลือ 33 ข้อคำถาม

ลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพบเห็นได้ยาก หรือไม่พึงปรารถนา แต่เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นทั่วไป เนื้อหาของข้อความใน ข้อคำถามจะเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ไม่เกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา โดยจะเน้นไปที่การวัดการจัดการความประทับใจ แบบวัด Marlowe-Crowne แบบวัดสามารถตรวจสอบการโกหกเพื่อให้ คูดีในการทดสอบทางลบ เท่านั้น ผู้ตอบจะถูกถามให้ตอบ “ถูก” หรือ “ผิด” เมื่อเฉลยจะมี 18 ข้อคำถามที่ตอบ “ถูก” และ 15 ข้อคำถามที่ตอบ “ผิด” ดังนั้น คะแนนจะมีค่าตั้งแต่ 0-33 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าต้องการยอมรับสูง

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .73 ถึง .88 และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) Crowne และ Marlowe รายงานว่าได้ค่าเท่ากับ .88 โดยเว้นระยะเวลามากกว่า 1 เดือน ส่วน Fisher รายงานว่าได้ค่าเท่ากับ .84 โดยเว้นระยะเวลามากกว่า 1 สัปดาห์

Marlowe- Crowne Scale

ตัวอย่างข้อคำถาม

ข้อคำถามด้านล่างนี้ เกี่ยวกับบุคลิกภาพ (personal) ทัศนคติ (attitudes) และลักษณะอุปนิสัย (traits) จงอ่านข้อคำถามและเลือกตอบว่าข้อใดถูก หรือผิด เกี่ยวกับตัวท่าน

ถูก	ผิด	1. ก่อนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ฉันจะตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครทุกคน
ถูก	ผิด	2. ฉันไม่เคยลังเลใจที่จะใช้วิธีของฉันเพื่อช่วยบางคนจากปัญหา
ถูก	ผิด	*3. บางครั้งฉันยากสำหรับฉันที่จะทำงานของฉันต่อไป ถ้าฉันไม่ได้รับการสนับสนุน
ถูก	ผิด	4. ฉันไม่เคยรู้สึกไม่ชอบใครมากๆ
ถูก	ผิด	*5. บางครั้งฉันถูกตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของฉันที่ทำให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

หมายเหตุ ข้อคำถามที่มีเครื่องหมายดอกจันเฉลยไปในทางลบ

ต่อมาได้มีการสร้าง MCSD ที่เป็นฉบับสั้นๆ (short forms) ขึ้นมาอีกมากมาย (verardi et al., 2010) เพื่อที่จะประเมินค่า social desirability โดยใช้ข้อคำถามที่น้อยกว่าฉบับเต็ม ซึ่งแบบวัดเหล่านี้เป็นผลของการวิเคราะห์ factor analyses และค่าความสอดคล้องภายในที่มีค่าต่ำกว่า แต่ก็เทียบได้กับฉบับเต็ม ในปี 1972 Strahan และ Gerbasi ได้พัฒนาแบบวัดเป็น 3 version ด้วยกัน version แรกมี 20 ข้อคำถาม ($\alpha = .81$) และอีก 2 version มี 10 ข้อคำถาม ($\alpha = .64$ และ $\alpha = .62$)

ปี 1982 Reynolds ได้พัฒนาไว้ 3 ฉบับ นั่นก็คือ ฉบับ A ฉบับ B และฉบับ C ฉบับ A มี 11 ข้อคำถาม ($\alpha = .74$) ฉบับ B มี 12 ข้อคำถาม ($\alpha = .75$) และฉบับ C มี 13 ข้อคำถาม ($\alpha = .76$) ปี 1989 Hays Hayashi และ Steward ได้พัฒนาแบบวัดที่มี 5 ข้อคำถาม เพื่อใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับทางการแพทย์ และสุดท้าย และในปี 1992 Ballanrd ได้สร้าง version ที่แตกต่างกัน 4 version โดย version หนึ่ง มี 11 ข้อคำถาม ($\alpha = .69$) version หนึ่งมี 12 ข้อคำถาม ($\alpha = .69$) และอีก 2 version มี 13 ข้อคำถาม ($\alpha = .70$)

2.2.3 แบบวัด MMPI Lie Scale (1951)

แบบวัด L สร้างขึ้นมาเพื่อระบุผู้ตอบที่ตอบตามความปรารถนาของสังคม ขณะที่ได้วัด MMPI เสร็จสิ้น แบบวัดประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ เนื้อหาของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ และการปฏิบัติที่ธรรมดาทั่วไปซึ่งไม่เป็นไปตามความปรารถนาของสังคม ขอบเขตของเนื้อหาประกอบด้วยการหลอกลวงหรือความไม่ซื่อสัตย์ที่ไม่ค่อยสำคัญ เช่น ความก้าวร้าว ความคิดที่ไม่ดี และลักษณะนิสัย รูปแบบการตอบเป็นแบบ ถูก-ผิด สำหรับข้อคำถามทุกข้อที่ตอบ “ผิด” ถือเป็นการตอบที่โกหกในการใช้ปัจจุบันคะแนน 8 คะแนนขึ้นไป หมายความว่ามีการนำเสนอตนเอง (self-presentation) หรือแสดงว่าเป็นการตอบที่โกหกเพื่อให้ดูดี

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งในปี 1965 Gocka ได้รายงานค่าความเที่ยงว่ามีค่าเท่ากับ .72 โดยใช้ผู้ป่วยเป็นตัวอย่าง และ Paulhus (1984) รายงานค่าความเที่ยงว่ามีค่าเท่ากับ .60 โดยใช้นักเรียนเป็นตัวอย่าง และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) พบว่ามีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .70 ถึง .85 โดยเว้นระยะเวลา 1 สัปดาห์ และพบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง .35 ถึง .60 เมื่อเว้นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป

MMPI Lie Scale

ตัวอย่างข้อคำถาม

1. บางครั้งฉันรู้สึกอยากพูดคำหยาบ (ผิด)
ถูก ผิด
2. ฉันรู้สึกโกรธเป็นบางครั้ง (ผิด)
3. บางครั้งเมื่อฉันรู้สึกไม่สบาย ฉันจะฉุนเฉียวหรือหงุดหงิด (ผิด)

2.2.4 แบบวัด MMPI K Scale (1946)

แบบวัด K (Meehl & Hathaway, 1946) สร้างขึ้นมาเพื่อวัด SDR บนแบบวัด MMPI เพื่อคัดแยกบุคคลที่มีสภาวะของจิตที่ไม่ปกติ ที่ผ่านการทดสอบจากแบบวัด MMPI แล้ว แบบวัดนี้มีข้อคำถาม 30 ข้อ รูปแบบการตอบข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0-30 คะแนน ขั้นตอนในการเลือกข้อคำถามใช้การสังเกต ลำดับการตอบในรูปแบบปกติของแบบวัด MMPI แล้วเปรียบเทียบกับบุคคลที่ชำนาญทางจิตวิทยา ซึ่งได้คะแนนปกติจากแบบวัดคลินิก กระบวนการนี้เป็น

ผลมาจาก 22 ข้อคำถามที่แยกผู้ป่วยที่ซึมเศร้าและผู้ป่วยซึ่งมีอาการโรคจิตที่มีบุคลิกภาพแบบ แดกแยกตัดขาดจากสิ่งแวดล้อม ดังนั้น 8 ข้อคำถามที่ถูกเพิ่มเข้าไปเพื่อแยกแยะความแตกต่างของ ทั้ง 2 กลุ่ม จากกลุ่มปกติ ส่วนการใช้ในปัจจุบัน คะแนน 16 คะแนนขึ้นไปถือว่าเป็นคนป่วย

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ในปี 1965 Gocka ได้รายงานค่าความ เที่ยงว่ามีค่าเท่ากับ .82 โดยใช้ผู้ป่วยเป็นตัวอย่าง และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) พบว่ามีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .78 ถึง .92 โดยเว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ และพบว่ามีค่าอยู่ ระหว่าง .52 ถึง .67 เมื่อเว้นระยะเวลา 8 เดือนถึง 3 ปี

MMPI K Scale

ตัวอย่างข้อคำถาม

1. ฉันชอบที่จะให้ผู้คนรู้ว่าฉันยืนอยู่ที่ไหน (ถูก)
ถูก ผิด
2. ฉันทะเลาะกับสมาชิกในครอบครัวของฉันน้อยมาก (ถูก)
3. บ่อยครั้งที่ผู้คนผิดหวังในตัวของฉัน (ผิด)

2.2.5 แบบวัด The CPI Good Impression Scale (1982)

แบบวัด CPI สร้างขึ้นมา เพื่อวัดสิ่งที่บุคคลกล่าวเกี่ยวกับตนเอง โดยพยายามทำให้เกิดความ ประทับใจและเป็นที่ยอมรับชมชอบ กล่าวคือ เป็นการวัดการโกหกเพื่อให้ดูดี ภายหลังที่ Ruch ได้ พัฒนาการทดสอบเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่ม เรื่องแรกที่ใส่เข้ามาไว้ใน booklet คือ ข้อคำถามภายใต้สภาพแวดล้อมปกติทั่วไป และการทดสอบซ้ำกับ “ความประทับใจที่ดี” (good impression) หมายถึง ความพยายามให้เกิดความประทับใจและชื่นชอบในตนเอง เหมือนที่ตั้งใจไว้

แบบวัดมีข้อคำถาม 40 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่สามารถคัดแยกได้ดี รูปแบบการตอบ ข้อคำถามเป็นแบบถูก-ผิด คะแนนจะมีช่วงระหว่าง 0-40 คะแนน ถ้าได้คะแนน 30 คะแนนขึ้นไป แสดงว่า โกหกเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับตัวเอง

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งในปี 1987 Gough ได้รายงาน ค่าความเที่ยงว่ามีค่าเท่ากับ .77 สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยทั้งหญิงและชาย และประเมินค่าความเที่ยง โดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) พบว่ามีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .68 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ทั้งหญิงและชาย โดยเว้นระยะเวลา 1 ปี

ข้อมูลของ CPI มีความตรงอย่างมาก และลักษณะเด่นของ CPI คือ มีข้อมูลที่มีความตรงเป็น อย่างมากในการวัด SDR คนทำคะแนนสูง คือ บุคคลที่เป็นที่น่าปรารถนาของสังคม อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจควรตรวจสอบด้วยว่า คนทำคะแนนได้สูงถูกควบคุมมากเกินไปหรือไม่ และได้มีการแยก ความรู้สึกต่อต้านออกไปหรือยัง คือ การแสดงว่าไม่เต็มใจต่อการรับรู้คุณลักษณะที่น่าปรารถนา

และได้ข้อเท็จจริงที่ว่าคะแนนสูงจาก CPI แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบมีคุณลักษณะดีๆ ที่น่าปรารถนา นอกเหนือไปกว่านี้ยังผ่านการรับรองจากคณะกรรมการ ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมที่ถูกสนใจ ทักษะทางสังคม และหลักฐานอื่นๆ คือ ผู้สัมภาษณ์ที่เตรียมตัวมาดีอาจจะเป็นผู้ที่ได้คะแนนสูง

หากผู้ตอบได้คะแนน 30 คะแนน สันนิษฐานได้ว่าผู้ตอบโกหกเพื่อให้ดูดี การพัฒนาเครื่องมือขึ้นมาวัดคุณลักษณะนั้น พัฒนาโดยการอธิบายบทบาทสมมติต่อกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการทดลอง โดยอาจจะใช้ข้อคำถาม CPI อ้างอิงในการสัมภาษณ์งาน ดังนั้น ประเภทของกลุ่มเป้าหมายจะมีระเบียบแบบแผน เชื่อถือได้ มีความอุตสาหกรรมและมีความร่วมแรงร่วมใจ ลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีความประทับใจที่ดี

CPI Gi Scale

ตัวอย่างข้อคำถาม

1. ฉันทำตามกฎระเบียบเสมอ : หน้าที่มาก่อนความพอใจ (ถูก)

ถูก ผิด
2. ฉันไม่เคยพูดโกหก โดยไตร่ตรองก่อน (ผิด)
3. ฉันชอบฟังบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ บนโลก (ถูก)

2.2.6 แบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (1984)

แบบวัด BIDR เป็นแบบวัดที่วัดใน 2 คุณลักษณะ คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) ทางบวก คือมีแนวโน้มว่าจะรายงานตนเอง (self-reports) ว่ามีความซื่อสัตย์ แต่เป็นความลำเอียงทางบวก และการจัดการความประทับใจ (impression management) คือ การนำเสนอตนเองอย่างจริงจังต่อคนอื่น

แบบวัด BIDR ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามการหลอกลวงตนเองและผู้อื่น (the Self- and Other-Deception Questionnaires) ที่พัฒนาโดย Sackeim and Gur (1978 อ้างถึงใน Paulhus, 1991) ในต้นฉบับข้อคำถามการหลอกลวงตนเองพัฒนาบนสมมติฐานที่ว่าบุคคลที่มีนิสัยชอบหลอกลวงตนเอง มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการให้ความคิดหรือความรู้สึกที่เป็นการคุกคามในทางจิตวิทยา เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการคุกคามอยู่บนฐานทฤษฎีทางจิตวิทยา ตัวอย่างเช่น ความรู้สึกที่ไม่ชอบพ่อแม่ ชอบเล่นอูจจาระเป็นต้น ในทางตรงกันข้ามแบบวัด version ปัจจุบันของ Paulhus (1984) ให้ความสำคัญกับการยืนยัน การกล่าวอ้างลักษณะนิสัยที่ผิดปกติก่อเกี่ยวกับการรับรู้ทางบวก เช่น ความรู้สึกมั่นใจในตัวเองมากเกินไปในการตัดสินใจหรือให้เหตุผล ดังนั้น ประเด็นจะเปลี่ยนจากการป้องกันอัคคี คือ ความถือตนเป็นที่ตั้งมาเป็นการเพิ่มคุณค่าของอัคคี

ข้อคำถามเกี่ยวกับการจัดการความประทับใจ พัฒนบนสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบบางคนจะบอกหรือเล่าเกินจริง เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบ ทั้งที่เป็นพฤติกรรมที่น่าปรารถนาและไม่น่าปรารถนา แต่ผู้ตอบก็ไม่ได้กล่าวออกมา เพราะว่า ผู้ตอบต้องการปิดป้องพฤติกรรมที่แสดงออก หรืออาจเรียกว่าเป็นการโกหกที่มีสติ โดยผู้ตอบคาดการณ์ว่าการตอบดังกล่าวจะสามารถปกปิดพฤติกรรม ที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ เช่น ฉันเก็บขยะของฉันเสมอ ซึ่งในความเป็นจริงผู้ตอบอาจไม่ได้เก็บขยะของตนเองทุกครั้ง แต่ผู้ตอบต้องการสร้างภาพพจน์ที่ดีของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นต้น

แบบวัด BIDR ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ เป็นการวัดแบบ rating scale ที่มีการวัด 7 ระดับ และมีการให้คะแนนอย่างยุติธรรมหลังจากการพลิกกลับข้อคำถามที่เฉลยในทางลบ 1 คะแนน จะถูกเพิ่มสำหรับแต่ละคำตอบที่สุดโต่ง (6 หรือ 7) ดังนั้น คะแนนรวมของแต่ละคุณลักษณะคือ SDE และ IM มีช่วงระหว่าง 0-20 คะแนน การให้คะแนนแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ได้คะแนนที่สูงพูดเกินความจริงและตอบตามสังคมเท่านั้น

แบบวัดนี้มีความตรงตามสภาพ (concurrent validity) จากข้อคำถามรวมทั้งหมด 40 ข้อ จากการวัด SDR มีค่าความสัมพันธ์กับแบบวัด Marlowe-Crowne เท่ากับ .71 และมีค่าความสัมพันธ์กับ The Multidimensional Social Desirability Inventory ของ Jacobson Kellogg Cauce และ Slavin และตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) ทั้ง 2 คุณลักษณะ คือ การหลอกกลางตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่ง SDE พบว่ามีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .68 ถึง .80 และ IM พบว่ามีค่าความเที่ยงตั้งแต่ .75 ถึง .86 และ SDR ซึ่งรวมข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ พบว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .83 และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) โดยเว้นระยะเวลา 5 สัปดาห์ พบว่า SDE มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .69 และ IM มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .65

แบบสอบถามเกี่ยวกับการหลอกตนเองและการหลอกกลางอื่นๆ มีมาก่อนหน้านี้แต่ไม่เคยถูกตีพิมพ์ ต่อมา Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR โดยสร้างระบบการวัดและรวมเข้ากับการประเมินค่าประเด็นสำคัญในการพัฒนาแบบวัดมี 2 ประการ คือ การเขียนพลิกกลับเพื่อสร้างความสมดุลของเฉลย และการแทนที่ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานะของจิตที่ไม่ปกติ ต่อมา มีการกำจัดความสัมพันธ์หลอกๆกับการวัดสถานะของจิตที่ไม่ปกติออกไป

ลักษณะที่สำคัญของ BIDR คือ การแยกการวัด 2 องค์ประกอบของ SDR ทั้งการหลอกตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) และการจัดการความประทับใจ (impression management) เกิดการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับ BIDR อย่างมากมาย เพื่อรู้ถึงองค์ประกอบในการตอบ และสังเกตความสัมพันธ์ระหว่าง SDR และตัวแปรอื่นๆ นอกจากนั้นวิธีการให้คะแนนแบบ 2 ค่า คือ การกำหนดคะแนนสำหรับการตอบที่น่าปรารถนาอย่างสุดโต่ง เป็นรูปแบบที่ให้ความเชื่อมั่นมากกว่าเนื้อหา และมีความเป็นไปได้อย่างมากที่องค์ประกอบของการจัดการความประทับใจ (impression management) จะทำให้รูปแบบการตอบเกิดความชัดเจนขึ้น

ข้อสังเกต คือ ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ มีการสังเกตระหว่าง SDE และมาตรการในการปรับแก้เนื้อหาของการวัด SDE เป็นอิสระจากจิตพยาธิวิทยา (psychopathology) ข้อค้นพบ คือ การหลอกตนเองทางบวกมีอยู่เดิมตามธรรมชาติ และปรับให้คงที่ที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง การวิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้ที่ทำคะแนนสูง ซึ่งบางทีอาจจะตอบกลับภายใต้สถานะเครียด โดยคุณลักษณะที่ไม่แน่นอนหรือแนวคิดของคุณลักษณะส่งผลต่อความตรงของการวัดการหลอกตนเอง

BIDR Version 6 – Form 40

ตัวอย่างข้อคำถาม

จงตอบคำถามเหล่านี้ โดยเขียนตัวเลขไว้หน้าแต่ละรายการ เพื่อระบุคุณเห็นด้วยมากน้อยแค่ไหน

1-----	2-----	3-----	4-----	5-----	6-----	7
ไม่จริง			บางอย่างจริง			จริงอย่างมาก
-----	1.	ความประทับใจแรกของฉันเกี่ยวกับผู้คน มักจะถูกต้อง				
-----	*2.	มันยากสำหรับฉันที่จะเลิกนิสัยที่ไม่ดี				
-----	3.	ฉันไม่สนใจจะรู้ว่าผู้คนคิดอะไรกับฉัน				
-----	*4.	ฉันมักจะไม่ซื่อสัตย์กับตนเองเสมอ				
-----	*21.	บางครั้งฉันพูดโกหกถ้าจำเป็น				
-----	22.	ฉันไม่เคยปกปิดความผิดของตนเอง				
-----	*23.	เมื่อมีโอกาสฉันมักจะฉกฉวยประโยชน์จากคนอื่น				
-----	24.	ฉันไม่เคยพูดคำหยาบ				

หมายเหตุ ข้อคำถามข้อที่ 1-20 ประเมิน SDE ข้อที่ 21-40 ประเมิน IM บวกเพิ่มทุกๆ 6 หรือ 7 (คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20) ข้อคำถามที่มีเครื่องหมายดอกจันเฉลี่ยไปในทางลบ

ต่อมา Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR version 7 โดยใช้ชื่อว่า The Paulhus Deception Scales (PDS) ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่ให้รายงานตนเอง ใช้วัดความโน้มเอียงในการให้คำตอบที่เป็นที่ยอมรับหรือปรารณาของสังคม (SDR) แบบวัด PDS พัฒนามาจาก BIDR ซึ่งวัดใน 2 คุณลักษณะเช่นกัน คือ self-deception และ impression management ตามทฤษฎีรูปแบบการหลอกลวงตนเอง ซึ่งแสดงถึงการหลอกลวงตนเองที่อยู่ใต้สามัญสำนึก เพื่อปฏิเสธความคิดและความรู้สึกที่เป็นการคุกคามทางจิตวิทยา ซึ่งสะท้อนถึงความขัดแย้งเกี่ยวกับจิตวิเคราะห์ และการหลอกลวงคนอื่น ซึ่งแสดงถึงการบิดเบือนที่อยู่ในสามัญสำนึกเกี่ยวกับ self-enhancement ซึ่งแบบวัดย่อยทั้ง 2 ฉบับ ของ PDS ออกแบบมาเพื่อตรวจจบบูแบบการตอบตามความปรารณาของสังคม 2 แบบ คือ Impression Management (IM) ที่เกี่ยวกับสามัญสำนึก ที่ใช้การบรรยายตนเองมากเกินไป การโกหกและความคิดที่ระบุนความอ่อนไหวมากเกินไป (hypersensitivity) ต่อความต้องการนำเสนอตนเองตามแต่ละสถานการณ์ self-deceptive Enhancement (SDE) มีจุดมุ่งหมายที่จะตรวจจบบความโน้มเอียงที่จะให้ความซื่อสัตย์ แต่เพิ่มการสะท้อนการบรรยายตนเอง ซึ่งขาดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และความลำเอียงที่อยู่ใต้สามัญสำนึกต่อนิสัยใจคอของตนเองที่เป็นที่นิยมชมชอบโดยเนื้อหาข้อคำถามของทั้ง 2 แบบวัด จะสะท้อนและแยกทั้ง 2 ความลำเอียงเกี่ยวกับแต่ละบุคคลใน self-report อย่างมีเหตุผล แบบวัด SDE มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.70-0.75 และ IM และ PDS มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.81-0.86 The PDS ใช้ประโยชน์ในการระบุบุคคลซึ่งบิดเบือนการตอบของพวกเขาในการประเมินความซื่อสัตย์ของการตอบของพวกเขา PDS ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในความต้องการทดสอบสถานการณ์ ซึ่งตรวจสอบความตรงของการตอบการทดสอบที่ใช้ self-report ใช้ทดสอบกับบุคคลที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป

2.2.7 แบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16) (1978)

แบบวัด RD-16 เป็นแบบวัด SDR ที่สร้างขึ้นมาเพื่อตรวจสอบการตอบตามสังคมในการสำรวจทัศนคติ และความคิดเห็นของประชากรทั่วไปโดยเฉพาะ มีข้อคำถาม 16 ข้อ ประกอบด้วย 8 คู่ แต่ละคู่มาจากการทดสอบของความโศกเศร้า (detection) การห่างเหินจากสังคม (social estrangement) การฉวยโอกาสทางสังคม (social opportunism) ความรับผิดชอบ (trust) ความพอใจทางสังคม (social contentment) ภาวะจิตไม่ปกติ (anomie) ความเหมาะสมหรือประโยชน์เฉพาะหน้า (expediency) และการตัดสินใจตนเอง (self-determination) และแต่ละคู่มีเฉลยที่สมดุล รูปแบบการตอบให้ตอบว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับข้อคำถาม ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0-16 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าตอบตามความปรารถนาของสังคมมาก

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่ง Schuessler et al. (1978) ได้รายงานค่าความเที่ยงว่ามีค่าเท่ากับ .64 โดยใช้ national probability sample

แบบวัด RD-16 ประกอบด้วยทัศนคติหลายแบบ จึงเหมาะสำหรับใช้ในการสำรวจทัศนคติ และความคิดเห็น ประการแรก ข้อคำถามเขียนจากการวัดทัศนคติและความคิดเห็นทั่วไป ประการที่ 2 การคัดเลือกข้อคำถามเลือกจากการจัดลำดับข้ามกลุ่มของผู้ใหญ่มากกว่านักศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัย ประการที่ 3 ข้อคำถามผ่านการคัดกรอง ดังนั้นความน่าปรารถนาจึงไม่มีข้อแตกต่างข้ามเชื้อชาติวงศ์ตระกูลและการศึกษา

RD - 16

ตัวอย่างข้อคำถาม

1. ฉันพบว่าฉันสามารถช่วยผู้อื่นได้ในหลายๆ วิธี
2. ฉันรู้ดีกว่าฉันรวยกว่าพ่อแม่ตอนที่ท่านมีอายุเท่าฉัน
3. แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ยังมีกฎเกณฑ์ในการใช้ชีวิตที่ชัดเจน
4. ใครก็สามารถหาเพื่อนได้ถ้าเขาพยายาม

2.2.8 แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CDS) (1965)

แบบวัด CSD ได้พัฒนาขึ้นหลังจากแบบวัด Marlowe-Crowne เพื่อประเมิน SDR เกี่ยวกับความต้องการการยอมรับของเด็ก ต่อมาภายหลังได้ตีความหมายของคุณลักษณะใหม่เป็นกวีการไม่ยอมรับ

แบบวัดมี 48 ข้อคำถาม ข้อคำถาม 26 ข้อแรกเป็นคำถามจากแบบวัดของ Marlowe-Crowne และได้เพิ่มเติมข้อคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็กโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่น “บางครั้งฉันต้องการทำสิ่งที่พ่อแม่ของฉันคิดว่าฉันเด็กเกินไปที่จะทำ หรือข้อคำถามที่เป็นคำศัพท์ในภาษาของเด็ก ตัวอย่างเช่น “บางครั้งฉันปรารถนาให้ฉันสามารถทำความสับสนุ่นวายและความไม่เป็นระเบียบ

รอบๆ แทนที่จะไปโรงเรียน” รูปแบบการตอบข้อความนี้เป็นแบบถูก-ผิด ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 0-48 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ากลัวการไม่ยอมรับ

แบบวัดนี้ตรวจสอบค่าความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) พบว่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัด โดยใช้วิธีแบ่งครึ่งข้อความ (Split-half method) ซึ่งในปี 1965 Crandall และคณะรายงานค่าความเที่ยงว่ามีค่าตั้งแต่ .82 ถึง .95 และประเมินค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีการสอบซ้ำ (test-retest) พบว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .85 หลังจากเว้นระยะเวลา 1 เดือน และในปี 1972 Allaman และคณะได้รายงานค่าความเที่ยงเท่ากับ .90 หลังจากเว้นระยะเวลา 1 เดือน และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .43 และ .19 เมื่อเว้นระยะเวลาไว้เกินกว่า 3 ปี สำหรับทั้งหญิงและชาย

Crandall et al. (1965) ได้พัฒนาเป็น version สำหรับเด็กเล็กๆ (เกรด 3-5) รูปแบบข้อความและได้เสนอผ่านการจัดบันทึกมาตรฐานของวัตถุประสงคืในตัวอย่างเกรด 5 จำนวน 43 คน การวัดนี้มีความสัมพันธ์ .85 กับการเขียน version ที่รูปแบบการตอบเป็น ถูก-ผิด

ข้อมูลที่พัฒนาขึ้นมากระตุ้นว่า SDR เป็นผลจากความโน้มเอียงของมารดา เช่น ความรู้สึกไม่เป็นมิตร การวิพากษ์วิจารณ์ การเข้างวด การลงโทษ และขาดการให้กำลังใจ และสนับสนุนช่วยเหลือ นอกจากนี้ การไม่ยินยอมทำตาม และสภาวะการณ์ที่ต้องการการครอบครองในวัยทารก สัมพันธ์กับ SDR ในวัยผู้ใหญ่

ในปี 1965 Crandall และคณะได้เสนอว่า ความสัมพันธ์จากการทดสอบซ้ำมีค่าสูงหลังจาก 1 เดือน แต่จะต่ำหลังจาก 3 ปี และได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความมั่นคงที่ได้พัฒนาขึ้นมา จนมีความสัมพันธ์กับ Marlowe-Crowne ถึง .78 ถึงแม้ว่าขนาดตัวอย่างจะเล็กมาก (n=12) Allaman และคณะ แนะนำว่าวัยรุ่นน่าจะทำให้ SDR คงที่

CSD	
ตัวอย่างข้อความ	
-----	1. ฉันจะมีความสุขเสมอในงานเลี้ยง
-----	2. บางครั้งฉันพูดโกหกบางเล็กน้อย
-----	3. ฉันไม่เคยโกรธถ้าหยุดทำอะไรกลางคัน
-----	4. บางครั้งฉันไม่ชอบที่ใช้ของร่วมกับเพื่อน

จากการศึกษาแนวคิดและแบบวัด เพื่อใช้ในการวัดและควบคุมความลำเอียงในการตอบที่เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมทั้ง 8 ฉบับแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจในแบบวัด 2 ฉบับ คือ Marlowe-Crowne Social Desirability Scale และ Balanced Inventory of Desirable Responding เพราะเป็นแบบวัดที่น่าสนใจ เนื่องจากแบบวัด MCSD สามารถวัด SDR ได้เป็นอย่างดี และยังได้มีพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสั้นๆ ขึ้นมาอีกหลายฉบับ ส่วนแบบวัด BIDR ก็สามารวัดได้ถึง 2 คุณลักษณะ คือ การจัดการความประทับใจและการหลอกลวงตนเอง ในขณะที่แบบวัด SDR ฉบับอื่นๆ วัดได้เพียง 1 คุณลักษณะเท่านั้น และมีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดทั้ง 2 ฉบับนี้อย่างแพร่หลาย

นอกจากแบบวัดที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีความพยายามจะลดความลำเอียงในการตอบที่เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมโดยใช้เทคนิคการตอบอย่างสุ่ม (Randomized responding technique: RRT) ซึ่งเทคนิคการตอบอย่างสุ่มนี้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรกโดย Warnner ในปี 1965 (Warnner, 1965 อ้างถึงใน Brace, 2004) เทคนิคนี้กำหนดวิธีการตอบของผู้ตอบให้พูดแต่ความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมที่น่าอายหรือแม้แต่พฤติกรรมที่ผิดกฎหมายของตนเอง

เทคนิคนี้จะใช้ได้ผลในแบบสอบที่มีข้อคำถาม 2 แบบ และมีชุดของรหัสการตอบเหมือนกันที่จะแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ของตนเอง (self-completion) คำถามแบบแรกจะเป็นคำถามที่ไวต่อความรู้สึก หรือที่เป็นการคุกคาม (threatening) และคำถามแบบที่ 2 ก็จะไม่คุกคาม (non-threatening) และไม่มีอันตราย (innocuous) ผู้ตอบจะตอบคำถามเหล่านี้ด้วยวิธีการสุ่มผลลัพธ์ของสิ่งซึ่งผู้สัมภาษณ์ไม่รู้ ตัวอย่างเช่น มีลูกบอล 2 ลูกที่มีสีต่างกันอยู่ในถุง และให้ผู้ตอบหยิบออกมา 1 ลูก โดยไม่ให้ผู้สัมภาษณ์เห็นหรือโยนเหรียญโดยไม่ให้ผู้สัมภาษณ์เห็น อย่างไรก็ตาม นี่ก็คือความไม่สะดวกในสถานการณ์สัมภาษณ์

ตัวอย่างคำถามการตอบอย่างสุ่ม

ด้านล่างนี้มี 2 คำถาม เลือกตอบเพียง 1 คำถามเท่านั้น กรุณาตอบคำถาม A ถ้าคุณเกิดในเดือนพฤศจิกายนหรือเดือนธันวาคม และตอบคำถาม B ถ้าคุณเกิดในเดือนอื่นของปี ไม่ต้องบอกฉันเกี่ยวกับคำตอบของคุณ ขณะที่ฉันไม่รู้และจะไม่ถามคุณเกี่ยวกับเดือนที่คุณเกิดจะไม่มีใครรู้เกี่ยวกับคำตอบของคุณ กรุณาซื่อสัตย์เกี่ยวกับคำถามที่คุณตอบและคุณจะตอบมันอย่างไร

A. จงตอบคำถามนี้ ถ้าวันเกิดของคุณอยู่ในเดือนพฤศจิกายนหรือเดือนธันวาคม หมายเลขโทรศัพท์บ้านของคุณลงท้ายด้วยเลขที่จากหลักหน่วย เช่น 1 3 5 7 9 หรือไม่ ตอบ ใช่ ถ้าเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น

B. จงตอบคำถามนี้ ถ้าวันเกิดของคุณไม่ได้อยู่ในเดือนพฤศจิกายนหรือเดือนธันวาคม

คุณเคยใช้กัญชาครั้งล่าสุดภายใน 12 เดือนนี้หรือไม่

ใช่

ไม่ใช่

ผู้วิจัยรู้ว่ามี 17 เปอร์เซ็นต์ของคนที่เกิดในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ซึ่งเป็นตัวอย่างที่มากพอ ตัวอย่างจำนวน 1,000 คน สมมติว่า 830 คน ถูกคุกคามด้วยคำถามที่คุกคาม (the threatening question) และ 170 คน เป็นคำถามที่ไม่คุกคาม (the non-threatening question) ครั้งหนึ่งของ 170 คน (85 คน) ตอบ “ใช่” กับคำถามเกี่ยวกับหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ตอบ

ถ้า X เป็นผลรวมของตัวอย่างที่มีคำตอบ “ใช่” สามารถสรุปได้ว่า คนที่ตอบคำถามที่คุกคามเท่ากับ $X/85$ และสามารถประมาณสัดส่วนของประชากรที่ใช้กัญชาครั้งล่าสุดภายใน 12 เดือนนี้ คือ $(X-85)/830$ ซึ่งเป็นการสมมุติที่เสี่ยงที่ผู้ตอบจะซื่อสัตย์ทั้งเกี่ยวกับการเลือกตอบคำถามของตนเอง และเกี่ยวกับวิธีในการตอบคำถามที่คุกคาม ถ้าบุคคลจะหลีกเลี่ยงการตอบคำถามที่คุกคาม ก็เพียงเสแสร้งว่าไม่ได้เกิดในเดือนนั้น และไม่มีอะไรที่จะทำให้ผู้ตอบไม่ละเลยต่อคำแนะนำและในส่วนของการตอบคำถามที่ไม่คุกคาม ผู้ตอบบางคนอาจจะไม่มั่นใจว่า ผู้วิจัยจะไม่ตัดสินสิ่งที่พวกเขาตอบคำถามไปเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่ว่าจะด้วยแเงไหน ผู้ตอบอาจจะไม่เข้าใจหรือไม่สามารถทำตามการแนะนำ ผู้ตอบบางคนอาจจะลงความเห็นว่าคุณถามไร้จุดหมาย และไม่เข้าใจกลไกการทำงานของคำถามจึงอาจจะไม่ตอบหรือไม่ทำตามคำแนะนำ

Sudman และ Bradburn กล่าวว่า เทคนิค RRT ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับเรื่องที่ค่อนข้างจะไม่คุกคาม เช่น กรณีที่เกี่ยวกับศาลล้มละลาย (a bankruptcy court) แต่เรื่องที่คุกคามมากกว่า เช่น การเมาแล้วขับรถ ยังคงอยู่ภายใต้ระดับของพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ

เทคนิคนี้มีข้อจำกัดภายใต้เงื่อนไขที่ว่า การประมาณค่าสัดส่วนการตอบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” จากคำถามที่คุกคามระหว่างผลรวมของตัวอย่าง หรือระหว่างกลุ่มย่อยที่มีขนาดตัวอย่างมากพอในการสันนิษฐานเกี่ยวกับสัดส่วนการตอบคำถามที่ไม่คุกคาม ยังคงถือว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะแยกผู้ตอบแต่ละบุคคลที่ตอบคำถามที่คุกคาม และเป็นไปไม่ได้ที่จะวิเคราะห์ cross-analyse ตรงกันข้ามกับตัวแปรอื่นจากการสำรวจในลำดับที่กำหนด การพูด ประวัติดโดยย่อของผู้ที่ยอมรับพฤติกรรม และสิ่งที่ไม่ได้ทำ

เทคนิคนี้จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้ตอบให้คำตอบด้วยความซื่อสัตย์ ซึ่งถ้าผู้ตอบพูดหรือกล่าว (addresses) เกี่ยวกับการจัดการความประทับใจ (impression management) จะไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับการหลอกลวงตนเอง (self-deception) ได้เลย เทคนิคนี้จะได้ผลในเรื่องที่ไม่คุกคามเกินไป และการตัดสินหรือได้ข้อสรุปที่วิธีนี้จะประสบผลสำเร็จเมื่อเรื่องคุกคามเกินไปเป็นไปได้อย่าง

2.3 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

การพัฒนาแบบวัดโดยทั่วไปจะมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน คือ ศึกษา ทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการวัด นำมากำหนดนิยามปฏิบัติการและ กำหนดผังข้อคำถาม เพื่อคัดเลือกหรือกำหนดสัดส่วนของตัวแทนของสิ่งที่มุ่งวัด กำหนดรูปแบบ สำหรับการวัดว่าจะมีลักษณะของมาตราเป็นเช่นไร จากนั้นร่างข้อคำถามที่ตรงตามนิยาม ปฏิบัติการและเป็นตัวแทนพฤติกรรมบ่งชี้ลักษณะที่มุ่งวัดตามสัดส่วนของผังข้อคำถามที่กำหนดไว้ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อดูความเหมาะสมและความครอบคลุมของนิยาม และปรับปรุงแก้ไข นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลจริง นำมา วิเคราะห์คุณภาพรายข้อของข้อคำถาม เลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ นำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อ ประเมินค่าความเที่ยงของเครื่องมือ จากนั้นนำไปเก็บรวบรวมกับตัวอย่างจริงเพื่อประมาณค่า ความเที่ยงและความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือ วิเคราะห์และรายงานผลการวิจัย (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552; ญัญญุภรณ์ หลาวทอง, 2548; วราพร เอราวรรณ, 2553) แต่เพื่อให้ทราบถึง เทคนิควิธีการดำเนินการสร้างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม โดยเฉพาะเทคนิค วิธีการสร้างข้อคำถามที่เกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการ พัฒนาแบบวัดที่เป็นแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมดังนี้ แบบวัด Edwards Social Desirability Scale (SD) (1957) แบบวัด Marlowe-Crowne Social Desirability Scale (MCSD) (1960) แบบวัด MMPI Lie Scale (MMPI Lie Scale) (1951) แบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16) (1978) แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CDS) (1965) และแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (1984)

2.3.1 การพัฒนาแบบวัด Edwards Social Desirability Scale

นักจิตวิทยาหลายท่านได้สร้างแบบวัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการตั้งข้อคำถาม เกี่ยวกับบุคลิกภาพบนความต่อเนื่องของความปรารถนาของสังคม เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Edwards (1957) ที่ใช้วิธีการเปรียบเทียบจับคู่ระหว่างวิธีช่วงลำดับเวลา (successive intervals) และวิธีเท่ากัน-ปรากฏช่วงเวลา (equal-appearing intervals) เพื่อให้ได้ข้อคำถามทางบุคลิกภาพที่ เกี่ยวกับความปรารถนาของสังคม ซึ่งนักวิจัยจำนวนมากใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อวัดระดับของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ และเพื่อวัดระดับความปรารถนาและความไม่ ปรารถนาของสังคมของข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ตัวอย่างของเครื่องมือดังแสดงในตารางที่ 2.3 โดยเครื่องมือนี้สามารถนำไปใช้ได้หลากหลาย การศึกษา

ตารางที่ 2.3 แสดงตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้วัดระดับความปรารถนาและความไม่ปรารถนาของสังคมของข้อ
คำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

Instructions Used in Obtaining Judgment of Social Desirability for Personality Statements Trait Rating Schedule

Your Name: Age: Sex:

Below you will find an example of four things that a person says that he likes or would like to do. These like are called traits. Underneath the list of four traits and opposite the numbers corresponding to each of the traits are nine boxes. These boxes represent different degrees of desirability or undesirability of each trait as it appears in others, as indicated by the adjective at the top. A judge, such as yourself, has made an estimate of the degree of desirability or undesirability of these traits in people by placing an X in the box opposite each trait.

Example: 1. To like to punish your enemies.
2. To like to read psychological novels.
3. To like to make excuses for your friends.
4. To like to go out with your friends.

	Trait Undesirable			Neutral			Desirable		
	Extreme	Strong	Moderate	Mild	Neutral	Mild	Moderate	Strong	Extreme
1.		X							
2.					X				
3.							X		
4.								X	

The person who judged these traits believes that “to like to punish your enemies” is a definitely undesirable trait in others, “to like to read psychological novels.” is neither desirable nor undesirable, “to like to make excuses for your friends.” is moderately desirable, and “to like to go out with your friends.” is quite a desirable trait in other people.

Indicate your own judgments of the desirability or undesirability of the traits which will be given to you by the examiner in the same manner. *Remember that you are to judge the traits in terms of whether you consider them desirable or undesirable in other. Be sure to make a judgments about each trait.*

ที่มา: Edwards (1957)

วิธีการที่ใช้สร้างแบบวัดทัศนคติ คือ ให้กลุ่มผู้ตอบตัดสินระดับของการเป็นที่นิยมชมชอบและการไม่เป็นที่นิยมชมชอบของตนเองที่แสดงความคิดเห็นหรือทัศนคติออกมา จำนวนของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่บรรยายเกี่ยวกับจิตวิทยา ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการตัดสินของผู้ตอบ คุณค่าของแบบวัดได้มาจากแต่ละข้อคำถาม โดยค่าเฉลี่ยของวิธีกำหนดขั้นคะแนนเท่ากัน (equal-appearing intervals) หรือวิธีใดวิธีหนึ่งในวิธีวัดเกี่ยวกับจิตวิทยา และคุณค่าของแบบวัดของข้อคำถามเอามาระบุตำแหน่งของข้อคำถามบนการจัดอันดับหรือประเภทความต่อเนื่องเกี่ยวกับจิตวิทยา

แล้วเรียงลำดับจากการไม่เป็นที่นิยมชมชอบอย่างสูง “ความเป็นกลาง” (“neutral”) และการเป็นที่นิยมชมชอบอย่างสูง (Edwards, 1957)

Edwards ได้ค้นพบวิธีการในทำนองเดียวกันนี้ ที่สามารถใช้ประเพณีหรือชนิดของข้อคำถามที่มีในเครื่องมือเกี่ยวกับบุคลิกภาพ โดยถามกลุ่มของผู้ตอบเพื่อตัดสินระดับของความปรารถนาหรือความไม่ปรารถนาของสังคม (social desirability or undesirability) ของพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่แสดงผ่านแต่ละข้อคำถาม คุณค่าแบบวัดของข้อคำถามอยู่บนฐานของการแสดงความเห็นเหล่านี้ โดยนำมาระบุตำแหน่งของข้อคำถามบนการจัดอันดับความต่อเนื่องเกี่ยวกับจิตวิทยาจากความไม่ปรารถนาของสังคมอย่างสูง “ความเป็นกลาง” (“neutral”) และความน่าปรารถนาของสังคมอย่างสูง

ความโน้มเอียงของผู้ตอบที่จะให้คำตอบตามความปรารถนาของสังคมต่อข้อคำถามในเครื่องมือเกี่ยวกับบุคลิกภาพแตกต่างกันระหว่างบุคคล Edwards เชื่อว่าความโน้มเอียงในการเห็นด้วยกับข้อคำถามที่เป็นความปรารถนาของสังคมและไม่เห็นด้วยกับข้อคำถามที่เป็นความไม่ปรารถนาของสังคมแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน ผู้ตอบบางคนอาจแสดงความโน้มเอียงนี้ในระดับสูงและบางคนอาจจะแสดงความโน้มเอียงในระดับน้อยกว่าหรือต่ำกว่า คะแนนที่วัดความโน้มเอียงได้จากแบบวัดบุคลิกภาพทุกฉบับ ถ้าผู้ตอบรู้ว่าข้อคำถามในแบบวัดข้อใดที่เป็นความปรารถนาของสังคม ถ้าข้อคำถามเป็นความปรารถนาของสังคมและผู้ตอบตอบ “Yes” ในการบรรยายตนเอง ก็จะทำให้คะแนนการตอบ 1 คะแนน ถ้าข้อคำถามเป็นความไม่ปรารถนาของสังคมและผู้ตอบตอบ “No” ก็จะทำให้คะแนนการตอบนี้ 1 คะแนนด้วย คะแนนบนแบบวัดจะเป็นจำนวนของครั้ง (times) การตอบที่ให้น้ำหนัก 1 คะแนน อ้างอิงถึงการตอบความปรารถนาของสังคม คะแนนที่ได้มาในนี้สำหรับทุกชุดของข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ อาจจะอ้างอิงถึงคะแนน SD ซึ่งคะแนน SD อยู่บนฐานของจำนวนของการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่ผู้ตอบให้ในการบรรยายตนเอง

ข้อคำถามชุดแรกได้จาก แบบวัด the F scale แบบวัด the L scale และแบบวัด the K scale ซึ่งแบบวัดทั้ง 3 ฉบับนี้รวมอยู่ในแบบวัด MMPI ที่พัฒนาโดย Meehl และ Hathaway (1946) แบบวัดดังกล่าวเป็นแบบวัดความวิตกกังวล ซึ่ง Meehl และ Hathaway ที่ระบุว่าแบบวัดทั้ง 3 ฉบับ มีความตรง สามารถวัดได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของแบบวัด โดยเชื่อว่าความวิตกกังวลเป็นคุณลักษณะที่คลุมเครือไม่ชัดเจน และเครื่องมืออีกอย่างที่ใช้วัดความวิตกกังวลมีชื่อว่า the Biographical Inventory (Taylor, 1953)

จากแบบวัดทั้ง 3 ฉบับ มีข้อคำถาม 150 ข้อ ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มของคณะกรรมการ จำนวน 10 คน ว่าเป็นรูปแบบความน่าปรารถนาของสังคมและผู้ตอบให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม และมีเพียง 79 ข้อจากข้อคำถาม 150 ข้อ ที่ได้รับการลงความเห็นอย่างเป็นทางการว่าเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการว่าเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ด้วยเหตุนี้ ข้อคำถาม 79 ข้อ จึงได้กลายมาเป็นแบบวัด SD ฉบับแรก การให้คะแนน (the scoring key) อยู่บนฐานของการตัดสินของกลุ่มที่เป็นต้นแบบที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง (the original group) ของคณะกรรมการ 10 คน และแบบวัด SD ฉบับที่มี 79 ข้อ นำไปทดสอบกับตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัย 106 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67.0 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.2 นี้คือแบบวัดที่ Edwards ใช้ในการรายงานความสัมพันธ์ระหว่าง SD และ the PPS variables

(Edwards, 1953b อ้างถึงใน Edwards, 1957) และที่ Fordyce (1956) ใช้ในรายงานความสัมพันธ์ระหว่าง SD และแบบวัดทางคลินิกของ the MMPI

ข้อคำถามในแบบวัด SD ฉบับแรก ได้ถูกวิเคราะห์ในเวลาต่อมา และได้คัดเลือกชุดข้อคำถามเหลือเพียง 39 ข้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างอย่างมากถึงมากที่สุด ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำในความหมายของคะแนนรวมของ SD บนแบบวัด 79 ข้อคำถาม การกระจายของคะแนนบนแบบวัด SD ฉบับสั้นนี้ ค่อนข้างจะเอียงไปทางลบ แบบวัด SD ฉบับ 39 ข้อคำถาม นำไปทดสอบกับตัวอย่างนักเรียนที่เป็นเพศชาย 84 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.6 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.5 ตัวอย่างนักเรียนที่เป็นเพศหญิง 108 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.1 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.5 ค่ามัธยฐานของทั้ง 2 กลุ่ม คือ 29.5 และ 27.9 ตามลำดับ สำหรับการพิจารณาโดยรวมของนักเรียนทั้ง 192 คน ค่าความเที่ยงโดยวิธี split-half reliability เท่ากับ .83

2.3.2 การพัฒนาแบบวัด the Marlowe - Crowne (MC) Scale

เป็นที่ยอมรับกันว่าคะแนนการทดสอบบุคลิกภาพได้รับอิทธิพลโดยที่ไม่ใช่การทดสอบที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการตอบสนอง และในปี 1959 Wiggins และ Rumrill ได้แยกแนวทางการแก้ปัญหาไว้ 3 แนวทาง โดยสรุปได้ดังนี้ 1) ความสนใจในปัญหาของการบิดเบือนการตอบสนองที่เกี่ยวข้องกับความพยายามที่จะแก้ไข “การโกหกว่าดี” หรือ “การโกหกว่าไม่ดี” โดยใช้วิธีการทางสถิติ (Meehl & Hathaway, 1946) 2) การวิเคราะห์ชุดของการตอบ (Cronbach, 1946, 1950 อ้างถึงใน Crowne & Marlowe, 1960) และ 3) การจัดอันดับหรือการให้คะแนนของความปรารถนาของสังคมของข้อคำถามเกี่ยวกับการทดสอบบุคลิกภาพ (Edwards, 1957) อย่างไรก็ตาม คำถามที่บิดเบือนการตอบสนองส่งผลแตกต่างกันบ้าง จากแนวทางการแก้ไขการโกหกว่าดีและการโกหกว่าไม่ดีของทั้ง Meehl และ Hathaway และแนวคิดเกี่ยวกับชุดการตอบที่น่าสนใจในการทดสอบพฤติกรรมของผู้ตอบของ Cronbach ในอีกทางหนึ่งความปรารถนาของสังคม ตามความหมายของ Edwards คือ คุณค่าของแบบวัดสำหรับข้อรายการทางบุคลิกภาพ อย่างเช่นคุณค่าของแบบวัดระบุถึงตำแหน่งหรือสถานะของข้อรายการบนความต่อเนื่องของความปรารถนาของสังคม (Edwards, 1957) ด้วยเหตุนี้ ความปรารถนาของสังคมถูกใช้อ้างอิงถึงคุณลักษณะของข้อคำถามในแบบวัด

การทดสอบของผู้ตอบหรือคุณสมบัติความปรารถนาของสังคมของข้อคำถามเป็นจุดที่น่าสนใจ อย่างไรก็ตาม ภายใต้วิธีเหล่านี้ คือแนวคิดของค่าความเบี่ยงเบนทางสถิติ ในโครงสร้างของแบบวัด the MMPI K scale ซึ่งตัวอย่างข้อคำถามที่ได้รับคัดเลือกมีความแตกต่างระหว่างการสร้างแบบวัดความผิดปกติ เพื่อวัดบุคคลที่ปกติทางคลินิกและวัดบุคคลที่ไม่ปกติทางคลินิก และมีความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ไม่ปกติทางคลินิก ด้วยแบบวัดความปกติและผู้ตอบที่ไม่ปกติซึ่งการวัดรายงานว่าผิดปกติ ค่าเฉลี่ยในการตอบข้อคำถาม K scale ที่มีแนวโน้มที่จะเบี่ยงเบนทางสถิติในประชากรที่เป็นพ่อแม่ ทำนองเดียวกัน การพัฒนาแบบวัด Edwards Social Desirability Scale (SDS) อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการนี้ ข้อคำถามเขียนขึ้นจาก MMPI scale หลายๆ แบบ เช่น แบบวัด F, L, K และแบบวัด the Manifest Anxiety Scale (Taylor, 1953) และส่งไปยังกรรมการที่จัดประเภทของแบบวัดเหล่านี้ ไว้ในกลุ่มของความปรารถนาของสังคมหรือไม่ใช่ความปรารถนาของ

สังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อคำถามเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นข้อตกลงที่เป็นเอกฉันท์ระหว่างคณะกรรมการ 10 ท่าน ซึ่งรวมอยู่ใน SDS ดูเหมือนข้อคำถามในแบบวัด Edwards SDS จะเป็นความปรารถนาของสังคมแบบสุดโต่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นความเบี่ยงเบนทางสถิติ

จากความเคร่งครัดที่ใช้โมเดลการเบี่ยงเบนทางสถิติในการพัฒนาแบบวัดความปรารถนาของสังคมด้วยข้อคำถามที่เขียนจาก MMPI จะเกิดผลกระทบบางอย่างตามมา นอกเหนือจากความสามารถทางการวัดของข้อคำถามเกี่ยวกับความปรารถนาของสังคมอาจจะเป็นลักษณะเฉพาะโดยเนื้อหาของข้อคำถามในความหมายทั่วไปมีความหมายเกี่ยวกับทางเวชศาสตร์ เมื่อสร้างแบบวัดความปรารถนาของสังคมตามกระบวนการเหล่านี้ที่ถูกนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ความหมายของคะแนนความปรารถนาของสังคมที่สูงยังไม่ชัดเจนทั้งหมด เมื่อผู้ตอบให้การปฏิเสธในแบบวัด Edwards SDS ตัวอย่างเช่น พวกเขาหลับเป็นครึ่งเป็นคราวเมื่อกระวนกระวายใจ (ข้อคำถามข้อที่ 6) หรือ พวกเขาค่อนข้างเป็นกังวลกับเหตุการณ์ร้ายที่จะเกิดขึ้น (ข้อคำถามข้อที่ 35) และไม่สามารถตรวจสอบว่าการตอบเหล่านี้มีส่วนที่เป็นความปรารถนาของสังคมหรือขาดความแท้จริงของอาการดังกล่าว ความเป็นไปได้ของการเกิดอาการแสดงในข้อคำถามของ MMPI ในประชากรระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำอย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ของคะแนน SD สูงอาจเพียงแค่อ่อนให้เห็นถึงความถี่ต่ำของอาการทางพยาธิวิทยา ในประชากรนี้และไม่ใช่ความต้องการของผู้ตอบที่จะนำเสนอในสิ่งที่เป็นที่นิยมชมชอบ แน่แน่นอนว่า ถ้าเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของข้อคำถาม หมายถึง ความสามารถในการวัดความปรารถนาของสังคมของข้อคำถามนี้ ไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาถ้าความสำคัญหลักๆ พ่วงท้ายมากับความต้องการของผู้ตอบในสถานการณ์ทางจิตวิทยาและอิทธิพลของความถี่ในการตอบแบบวัด จำเป็นต้องจำแนกระหว่างอิทธิพลของเนื้อหาข้อคำถามและความต้องการของผู้ตอบที่จะนำเสนอในสิ่งที่เป็นการปรารถนาของสังคม และสิ่งที่ไม่ใช่ความปรารถนาของสังคม

ในงานวิจัยปัจจุบัน แบบวัดความปรารถนาของสังคม (Social Desirability Scale) ได้พัฒนาตามโมเดลทางจิตมิติที่แตกต่างกัน โดยหลีกเลี่ยงความคลุมเครือของวิธีการเบี่ยงเบนทางสถิติ เริ่มแรกโมเดลนี้เริ่มจากขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเลือกของรายการหรือข้อคำถามจากเอกภพที่กำหนดไว้ รายการหรือข้อคำถามที่ได้คัดเลือกมากำหนดโดยพฤติกรรมซึ่งมีการสนับสนุนยอมรับและได้รับการยอมรับทางวัฒนธรรม แต่เป็นพฤติกรรมที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น นี้จะได้รับการยอมรับเหมือนเป็นหลักการและเหตุผลพื้นฐานแบบวัด Lie Scale ของ MMPI (Meehl & Hathaway, 1946) รายการหรือข้อคำถามในแบบวัดปัจจุบัน โดยวิธีใดก็ได้แล้วแต่อาจจะน้อยเกินไปกว่ารายการหรือข้อคำถามที่วัดการโกหก

จำนวนเครื่องมือวัดบุคลิกภาพในปัจจุบันได้รับการพิจารณาโดยผู้สร้าง เพื่อที่จะออกแบบชุดของข้อคำถามสำหรับแบบวัด a new social desirability scale (M-C SDS) เพื่อรวมเข้าไว้ในแบบวัด ข้อคำถามต้องตรงตามเกณฑ์ของความเห็นชอบทางวัฒนธรรมที่อธิบายไว้ข้างต้น และต้องมีผลกระทบหรือความผิดปกติทางพยาธิวิทยาน้อยที่สุดถ้าตอบอย่างใดอย่างหนึ่งในทิศทางที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาทางสังคม มีชุดรายการหรือข้อคำถาม 50 รายการที่อยู่ในเงื่อนไขเหล่านี้ ที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการ 10 คน ทั้งที่เป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในภาควิชาจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยรัฐโอไฮโอ (Ohio State University) และเป็นผู้ให้คะแนนความ

ปรารณาของสังคม คณะกรรมการได้รับคำสั่งให้ให้คะแนนแต่ละข้อรายการในทิศทางความปรารณาของสังคมจากมุมมองของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยใช้ประเภทของการตอบเป็นถูกและผิด (true or false) มี 36 ข้อรายการที่ได้รับความเห็นเป็นเอกฉันท์ และความเห็น 90% มีข้อรายการเพิ่มเติมอีก 11 ข้อรายการ ซึ่งข้อรายการ 47 ข้อเหล่านี้ถูกตั้งขึ้นเป็นรูปแบบเบื้องต้นของแบบวัด

จุดประสงค์หรือเป้าหมายหลักๆในการพัฒนาแบบวัด M-C SDS คือการกำจัดเนื้อหาของข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับพยาธิวิทยา เพื่อการทดสอบและเพื่อการเปรียบเทียบทั้ง M-C SDS และแบบวัดของ Edwards ที่มีข้อคำถาม 39 ข้อ (Edwards, 1957) ซึ่งได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการ 10 คน ซึ่งเป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะจิตวิทยา โดยการตอบข้อรายการที่ไม่พึงปรารณาของสังคม โดยใช้ rating scale 5 ระดับ ให้ 1 แทน ดีมาก และ 5 แทน ไม่ดีมาก ค่าเฉลี่ยคะแนนของทุกข้อคำถามใน M-C SDS มีค่าเท่ากับ 2.8 ต่ำกว่าค่ากลางของแบบวัดเล็กน้อยซึ่งบ่งบอกถึงการปรับตัวดีหรือไม่ดี คะแนนเฉลี่ยสำหรับข้อคำถามของแบบวัด Edwards SDS คือ 3.9 ทำให้รู้ว่าคณะกรรมการพิจารณาการตอบที่ไม่พึงปรารณาของสังคมบนแบบวัดนี้เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงการปรับตัวได้ไม่ดีกับสภาพแวดล้อม ทดสอบ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหล่านี้พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0001

แบบวัดในเบื้องต้นใช้นักศึกษา 76 คน ที่เรียนจิตวิทยาเบื้องต้น 2 ครอส และวิเคราะห์ข้อคำถามครบ มี 33 ข้อคำถามที่ถูกจำแนกหรือแยกแยะได้ที่ระดับ .05 หรือดีกว่าระหว่างคะแนนรวมสูงและต่ำ ใน 33 ข้อคำถาม เฉลยว่าถูก (true) 18 ข้อและเฉลยว่าผิด (false) 15 ข้อ ทำการแปลความหมายหรือตีความชุดการตอบของคะแนนที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นอย่างมาก ซึ่งลักษณะที่สำคัญที่สุดของข้อค้นพบในการศึกษานี้พบว่าความแตกต่างโดยรวมในขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัด SDSs 2 ฉบับและ MMPI สหสัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างสูง ระหว่าง Edwards SDS กับแบบวัด MMPI มากกว่าความสัมพันธ์ระหว่าง M-C SDS กับแบบวัด MMPI

2.3.3 การสร้างข้อคำถาม MMPI Lie (L) Scale

ข้อคำถามในแบบวัด L Scale มีทั้งหมด 15 ข้อ (Meehl & Hathaway, 1946) ซึ่งข้อคำถามทั้ง 15 ข้อ สร้างขึ้นภายใต้แรงบันดาลใจในงานของ Hartshorne and May ข้อคำถามแต่ละข้อจะนำเสนอสถานการณ์ที่เป็นความปรารณาของสังคม แต่ไม่บ่อยที่บุคคลจะทำได้จริง ตัวอย่างข้อคำถาม “ฉันอ่านทุกบทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์ทุกวัน” (I read all the editorials in newspaper every day.) พวกเรามีประเภทของพฤติกรรมที่อาจจะพิจารณาแล้วว่า โดยส่วนมากเป็นความน่าปรารณา แต่เปอร์เซ็นต์น้อยที่จะเกิดขึ้นจริงในบุคคล มันเป็นพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับ บุคคลที่ซื่อตรง/ยุติธรรมมากๆ จะมีความถี่มากกว่าค่าเฉลี่ยทางบวกจริงๆ ของข้อคำถาม L เหล่านี้ แต่สำหรับบุคคลที่มี 6 หรือ 8 ข้อดูเหมือนเกือบจะต่ออย่างเป็นไปไม่ได้ 15 ข้อคำถามของประเภทนี้ยังกระจายกระจายระหว่างตัวหลัก (the main body) ของข้อคำถาม ข้อคำถามประกอบกันขึ้นเป็น (สร้างขึ้นจาก) ชุดหลุมพรางอันแนบเนียนพอสมควร สำหรับใครก็ตามที่ต้องการให้เกิดความประทับใจที่ดี

2.3.4 การพัฒนาแบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16)

ผู้เชี่ยวชาญ (specialists) ให้คำจำกัดความ ชุดการตอบ (a response set) ว่าเป็นการสร้างความโน้มเอียงภายในบุคคล เพื่อตอบในลักษณะท่าทางหรือกิริยาหรือวิธีการกระทำที่สม่ำเสมอต่อข้อคำถามที่เขียนขึ้นจากความหลากหลาย (Wiggins, 1968) ชุดการตอบเป็นความลำเอียงที่เกิดจากความชื่นชอบคำตอบที่ไม่มีเนื้อหาที่เป็นเนื้อหาของข้อคำถาม (Messick, 1968 อ้างถึงใน Schuessler, Hittle, & Cardescia, 1978)

การควบคุมอิทธิพลของชุดการตอบในการวัดบุคลิกภาพและในการวัดทั่วไป ดำเนินการตาม 1 ใน 2 แนวทาง ดังต่อไปนี้ (1) กำจัดโอกาสที่ชุดการตอบจะชัดเจนในการทดสอบเชิงสถานการณ์เท่าที่เป็นไปได้ โดยการบังคับผู้ตอบให้เลือกระหว่างข้อคำถามที่มีความหมายตรงข้ามกันแต่มีความปรารถนาของสังคมเท่าเทียมกัน หรือ (2) พยายามทำให้การวัดมั่นคง ทั้งภายในบุคคลและต่อมาภายหลัง การควบคุมอิทธิพลของชุดการตอบทำได้โดยการปรับแก้ทางสถิติ โดยการทดสอบการตอบที่น่าปรารถนา

แน่นอนว่า 2 วิธีนี้ เป็นสมมติฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคลในชุดการตอบ ข้อคำถามที่สามารถวัดได้ ในกรณีการตอบอย่างน่าปรารถนา มีสมมติฐานว่าบุคคลมีความโน้มเอียงแตกต่างกัน และความแตกต่างจะคล้อยตามการวัดที่เชื่อถือได้ การวัดที่เชื่อถือได้มีสมมติฐานว่า ข้อคำถามมีระดับของความปรารถนาของสังคมแตกต่างกัน การวัดที่เชื่อถือได้ของข้อคำถามกำหนดว่าการตัดสินบุคคลบนค่าระดับความปรารถนาของสังคม (the social desirability scale values (SDSVs)) ขึ้นอยู่กับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviations) เพียงเล็กน้อย เมื่อค่าคงที่ (k) เป็นข้อคำถามที่มีคุณสมบัติเหมือนกันทางสถิติกับค่า SDSVs สูง และค่า SDSVs ต่ำเป็นการให้คะแนนหรือการเฉลยของการตอบอย่างน่าปรารถนา ข้อคำถามเหล่านั้น เป็นการให้คำจำกัดความการทดสอบการตอบอย่างน่าปรารถนา (Edwards and Abbott, 1973)

วิธีการสร้างและตรวจสอบแบบวัด SD ของ Schuessler และคณะ ดำเนินการสร้างแบบวัดตามวิธีต่อไปนี้ (1) หา SDSVs (หมายถึงการให้คะแนนหรือการตัดสิน) ของข้อคำถามวัดทัศนคติจำนวนมาก (2) คัดเลือกข้อคำถามที่ดีที่สุดสำหรับการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนา (3) วิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงของคะแนนบนของข้อคำถามกับตัวอย่างระดับชาติ (a national sample) และ (4) เปรียบเทียบกลุ่มทางสังคม เช่น เชื้อชาติ (race) บนการคัดเลือกแบบวัดทัศนคติหรือการวัดทัศนคติ ก่อนและหลังการแก้ไขอิทธิพลของการตอบอย่างน่าปรารถนา

การตอบตามความปรารถนามีมากขึ้นในการวัดบุคลิกภาพ (Edwards, 1957) และการวัดความโน้มเอียงอยู่บนฐานของข้อคำถามที่เขียนขึ้นจากวัดบุคลิกภาพ การวัดการตอบอย่างน่าปรารถนาโดยใช้ข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ พบปัญหา คือ การได้รับการวัดคุณลักษณะที่เสรีจากอิทธิพลของทัศนคติ ในการแก้ปัญหานี้ วิธีหนึ่งอาจจะเลือกทัศนคติที่เป็นความปรารถนาของสังคม 2-3 อย่างที่เกิดขึ้นในประชากร ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับ Marlowe and Crowne (1960) หรือทัศนคติที่น่าปรารถนาของสังคม ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเหล่านั้น ทำนองเดียวกันกับ Jackson (1967 อ้างถึงใน Schuessler, Hittle, & Cardescia, 1978) Marlowe และ Crowne คัดเลือกคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่เป็นความปรารถนาของสังคมโดยไม่มีใครในประชากรมี

บุคลิกภาพเช่นนี้ได้อย่างแท้จริง และอธิบายตีความหมายคะแนนบนฐานของคุณลักษณะเหล่านั้น เหมือนเป็นการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนา

การพัฒนาแบบวัดของ Schuessler และคณะ คล้ายคลึงกับวิธีของ Jackson's (1967 อ้างถึงใน Schuessler, Hittle, & Cardescia, 1978) ซึ่งอยู่บนฐานของข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพและในเนื้อหาตาม Taylor's (1961) บนฐานของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ อย่างไรก็ตามวิธีดังกล่าวมีข้อดีหลายข้อที่อาจมีประโยชน์มากกว่าในการสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับสังคมวิทยาของประชากรทั่วไป

(1) ข้อคำถามเขียนจากการวัดทัศนคติและความคิดเห็นทั่วไป มากกว่าในกรณีของการทดสอบ SD อื่นๆ

(2) การวัดของ Schuessler และคณะ จัดหาตัวอย่างที่ดีเพื่อการให้คะแนน SDSV แบบวัด SDSVs อยู่บนฐานของการคัดเลือกข้ามกลุ่ม (a cross-section) ของผู้ที่อยู่อาศัยในเมืองใหญ่ๆ เพื่อให้เชื่อมั่นว่าข้อคำถามถูกคัดกรองในความหมายที่เหมือนกันข้ามกลุ่มย่อยและตามเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนาในประชากรทั่วไป ยิ่งไปกว่านั้น ข้อคำถามที่ได้รับการคัดกรองหรือคัดเลือกจะไม่มี ความแตกต่างใน SDSV ข้ามกลุ่มย่อยๆ ที่สำคัญในสังคม ตัวอย่างเช่น คนผิวขาวและคนที่ไม่ใช่คนผิวขาว ด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ซึ่งไม่แตกต่างอาจจะคงอยู่เกณฑ์นี้อาจจะไม่จำเป็น อย่างไรก็ตาม ข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติซึ่งมีความแตกต่างเป็นการประกอบข้อคำถามใหม่ ที่แสดงให้เห็นว่าความปรารถนาของสังคมสูงต่อบางคนหรือบางกลุ่ม แต่ต่ำสำหรับคนอื่น ๆ หรือกลุ่มอื่นๆ

(3) การวัดในปัจจุบันให้คะแนนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะอย่างแท้จริงบนฐานความเป็นไปได้ของตัวอย่างของประชากรวัยผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา คะแนนอยู่บนฐานการยอมรับหรือการปฏิเสธความจริงของข้อคำถาม ตามที่ได้กล่าวไว้ที่นี่ ต้องแยกจากการให้คะแนนความน่าปรารถนาหรือความไม่น่าปรารถนาทางสังคมของข้อคำถาม ที่กล่าวถึงภายใต้หลักการกระจายคะแนนซึ่งไม่มีลักษณะเฉพาะต่อประชากรกลุ่มย่อยเป็นพิเศษ เช่น นักโทษที่อยู่ในคุก นักศึกษาในระดับปริญญาตรี และอื่นๆ ซึ่งยอมเปิดโอกาสให้การกระจายคะแนนสำหรับกลุ่มย่อยเป็นการคาดคะเนและ/หรือเป็นมาตรฐานสำหรับกลุ่มย่อยที่เป็นการกำหนดโดยไม่แน่นอน

สำหรับงานของนักสังคมวิทยาไม่ได้เน้นที่วิธีการทดสอบ แต่ให้ความสำคัญไปที่คำถามในแบบวัด SDSVs ที่แตกต่างระหว่างกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งความเป็นหญิงชาย อาจจะเป็นมูลเหตุของความแตกต่างระหว่างกลุ่มในการรายงานทัศนคติและความรู้สึก โดย Schuessler และคณะ อ้างอิงจาก 3 แหล่งอ้างอิง ต่อไปนี้ แหล่งที่ 1 Phillips and Segal (1969) กล่าวว่าลักษณะอาการเกี่ยวกับศาสตร์ที่ว่าด้วยการบำบัดโรคจิตเวชศาสตร์ ผู้ชายมี SDSVs ต่ำกว่าผู้หญิงและความแตกต่างนี้ อาจจะเป็นมูลเหตุสำหรับความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในการรายงานลักษณะอาการ ต่อมาในปี 1970 Phillips and Clancy กล่าวว่า คำถามของ SDSVs เกี่ยวกับลักษณะอาการในศาสตร์ที่ว่าด้วยการบำบัดโรคจิตเวชศาสตร์แตกต่างตามชนชั้นทางสังคม Gove and Geerken (1977) ศึกษาผลกระทบที่เกิดร่วมกันของข้อคำถาม SDSV ความต้องการการยอมรับวัดโดยใช้แบบวัด Marlowe and Crowne และความโน้มเอียงที่จะยอมรับโดยไม่มีข้อโต้แย้ง (acquiescing tendency) วัดโดยแบบวัดของ Gove and Geerken โดยใช้การรายงานลักษณะดี

พอๆ กับ the zero-order effects ของ factors เหล่านี้ ข้อค้นพบอยู่บนฐานของการสำรวจระดับชาติ ซึ่งถือเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานสุขภาพจิตและการคัดเลือก factors ทางสังคม เช่น อายุ เพศ และอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยขั้นตอนที่ดำเนินการร่วมกันของ factors ทั้ง 3 เหล่านี้

Schuessler และคณะ ดำเนินการสร้างข้อคำถามในการวัด 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 จากตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาสังคมวิทยา และนักเรียนนักบินจำนวน 750 คน ซึ่งได้ให้คะแนนว่าเป็น SD จำนวน 250 ข้อ โดยประมาณ จาก 270 ข้อ ข้อคำถามเหล่านั้นได้มาจากคลังข้อคำถามมากกว่า 1,000 ข้อ ที่ปรากฏในเกินกว่า 100 การทดสอบที่ทดสอบเกี่ยวกับ “ศีลธรรม” และสัมพันธ์กับแนวคิดนี้ ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1935-1970 นักเรียนได้รับการสอนการให้คะแนนหรือประเมินความปรารถนาหรือความไม่ปรารถนาของสังคมของข้อคำถามที่เกี่ยวกับตนเอง หรือเกี่ยวกับบุคคลอื่น และเกี่ยวกับชีวิตประจำวันทั่วไป ตัวอย่างเช่น “บุคคลคนหนึ่งสามารถประสบความสำเร็จในชีวิต โดยปราศจากการดำเนินชีวิตที่เหน็ดเหนื่อยกว่าคนอื่น” ก่อนข้างจะแตกต่างจากว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับบุคลิกภาพกับเนื้อหาของข้อคำถาม แบบวัดใช้การให้คะแนน 9 ระดับ โดย 9 แทนความปรารถนาของสังคมของข้อคำถามนั้นสูง 1 แทนความปรารถนาของสังคมต่ำ และ 5 แทนความปรารถนาของสังคมในระดับกลาง ถึงแม้ว่าข้อคำถามหลายข้อจะได้รับการตัดสินอย่างไม่สม่ำเสมอหรือได้รับการตัดสินเป็นกลางๆ ในการให้คุณค่าแบบวัด ข้อคำถามจำนวนมากที่ดึงออก เนื่องจากการตัดสินที่ตกในระยะห่างจากค่าที่เป็นค่ากลาง Schuessler และคณะนำผลนี้มาใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงสำหรับความเป็นไปได้ของการวัดการตอบตามความปรารถนา โดยหมายถึงการแสดงออกของข้อคำถามจากการเยาะเย้ยหรือความเห็นถากถางดูถูก (cynicism) การมองโลกในแง่ร้าย (pessimism) ความเชื่อเรื่องพรหมลิขิตหรือการยอมรับเหตุการณ์ต่างๆ ว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (fatalism) และอื่นๆ

ขั้นที่ 2 Schuessler และคณะเอาการให้คะแนนหรือประเมิน SD บนข้อคำถามชุดที่น้อยลง กล่าวคือมีข้อคำถาม 195 ข้อ จากตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มผู้ที่อยู่อาศัยใน รัฐอินเดียนา ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 295 คน การสุ่มตัวอย่างเพื่อระบุข้อคำถามที่เหมาะสมสำหรับการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนาในประชากรที่เป็นวัยผู้ใหญ่และเพื่อลงทะเบียนเท่าที่เป็นไปได้ของนักเรียนที่ให้คะแนนหรือประเมิน แบบสอบถามก็คล้ายคลึงกับที่ให้นักศึกษา

การให้คะแนนหรือประเมินค่าของรัฐอินเดียนาในสหรัฐอเมริกามีรูปแบบของความแปรปรวนคล้ายคลึงกับการให้คะแนนหรือประเมินค่าของนักเรียน แต่แตกต่างกันใน 2 ประการ คือ ตอบสุดโต่งมากน้อยสอดคล้องกัน โดยเฉลี่ยผู้ตอบที่อยู่ในรัฐอินเดียนาในสหรัฐอเมริกาส่งกว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัย และมีแนวโน้มหลีกเลี่ยงกลุ่มที่ สุดโต่งและมีความแตกต่างมากระหว่างแหล่งที่มาของข้อคำถามบนแบบวัด ความหมายโดยนัยของข้อค้นพบนี้ คือ ความเหมาะสมของข้อคำถามสำหรับการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนาในประชากรที่เป็นวัยผู้ใหญ่ต้องถูกกำหนดจากตัวอย่างของประชากรนั้น มากกว่าจากตัวอย่างย่อย เช่น บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี โดยเหตุที่ SDSVs อาจจะแตกต่างกันมีนัยสำคัญจากประชากรกลุ่มย่อยกลุ่มหนึ่ง คือ บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับอีกประชากรกลุ่มย่อยอีกกลุ่มหนึ่ง คือ บุคคลที่มีอายุมากกว่า 30 ปี

เพื่อยืนยันว่ากลุ่มประชากรย่อยอาจจะมี SDSVs แตกต่าง จึงสร้างการกระจาย SDSV สำหรับผู้ชายและผู้หญิง คนผิวขาว และคนที่ไม่ใช่คนผิวขาว นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (high school) และไม่ใช่มัธยมศึกษาตอนปลายและบุคคลที่มีอายุเกินกว่า 45 ปี (old) และบุคคลที่อายุน้อยกว่า 45 ปี (young) รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 2.4 แสดงร้อยละของ SDSVs สำหรับช่วงกลาง คือ 4.5 ถึง 5.5 สำหรับแต่ละกลุ่ม ตารางนี้แสดงให้เห็นระดับความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างเช่นความแตกต่างระหว่างกลุ่มบุคคลที่ไม่ใช่คนผิวขาว และกลุ่มบุคคลที่เป็นคนผิวขาว ($55.4 - 20.0 = 35.4$) ซึ่งสำคัญกว่าความแตกต่างระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ($34.4 - 30.7 = 3.7$) ความสัมพันธ์ระหว่าง SDSVs สำหรับความแตกต่างของตัวอย่างย่อย ก็แสดงไว้ในตารางที่ 2.4 ด้วยเหมือนกัน สำหรับผู้ชายและผู้หญิงมีความสัมพันธ์ SDSVs สูงกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ใช่คนผิวขาวและกลุ่มคนผิวขาว คือ 0.94 และ 0.75 ตามลำดับ ซึ่งในความสัมพันธ์เหล่านี้ ข้อคำถามที่เป็นกรณีนี้ และ SDSVs อยู่บนฐานของตัวอย่างย่อยที่แตกต่างกันของผู้ตอบเป็นความแปรปรวนแต่ละความสัมพันธ์อยู่บนฐาน 195 กรณี หรือ 290 คู่ ที่เป็น SDSVs ข้อสรุปชั่วคราวบนฐานของข้อค้นพบเหล่านี้ที่เป็นสิ่งที่ SDSVs สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติเป็นเรื่องอิทธิพลของเชื้อชาติและระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าอย่างชัดเจนแต่ค่อนข้างจะเป็นอิสระของอิทธิพลของอายุและเพศตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มย่อยของตัวอย่างในรัฐอินเดียนา
โดยใช้ข้อคำถาม 195 ข้อ

Classification		% SDSVs 4.5-5.5	Correlation between SDSVs	
Women	(145)	34.4		
Men	(141)	30.7	.94	
Young	(143)	33.3		
Old	(142)	36.9	.94	
Black	(99)	55.4		
White	(187)	20.0	.75	
Not HS Graduate	(125)	50.8		
HS Graduate	(155)	26.2	.91	
<i>Correlations between Subgroup SDSVs for 195 Items:</i>				
		WNG	BG	BNG(41)
WG	(101)	.91	.73	.56
WNG	(84)		.80	.69
BG	(54)			.82

B=Black, W=White; G=High School Graduate, NG=Not High School Graduate

ที่มา: Schuessler, Hittle, & Cardescia (1978)

เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของเชื้อชาติบน SDSVs ที่มีเงื่อนไขบนการศึกษาและในทำนองเดียวกัน จึงสร้างการกระจาย SDSV สำหรับกลุ่มย่อยเชื้อชาติและการศึกษา (race-by-education subgroups) และคาดคะเนความสัมพันธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด 6 แบบ ซึ่งความสัมพันธ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นคนผิวขาวและนักเรียนมัธยมศึกษาตอน

ปลายที่ไม่ใช่คนผิวขาวมีสิ่งที่เหมือนกัน คือมี SDSVs น้อยที่สุด ($r = 0.56$) ซึ่งคนผิวขาวที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและไม่ใช่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีสิ่งที่เหมือนกันมากที่สุด ($r = 0.91$) และอิทธิพลของเชื้อชาติเกือบจะเหมือนกันทั้ง 2 ระดับการศึกษา (0.73 และ 0.69) โดยรวมข้อค้นพบเหล่านี้นำไปสู่การตัดสินใจต่อทุกข้อคำถาม บุคคลที่เป็นที่ต้องการแตกต่างกันสำหรับการเป็นสมาชิกในแบบวัดสำหรับการวัดการตอบอย่างน่าปรารถนาต่อการวิเคราะห์ a race-by-education analysis ของความแปรปรวนกับแนวคิดของการคัดกรองและการตัดข้อคำถามออกทุกๆ ข้อคำถามในแบบวัดย่อย ค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่ากลาง 5.00

การคัดเลือกข้อคำถาม Schuessler และคณะ พิจารณาจาก 3 ข้อต่อไปนี้ (1) แบ่งข้อคำถามที่มีลักษณะความน่าปรารถนาและความไม่น่าปรารถนาให้มีจำนวนเท่าๆกัน (2) ค่าเฉลี่ยที่ตอบว่าเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยก็ต้องมีปริมาณเท่ากันด้วย และ (3) แสดงความแตกต่างของทัศนคติในการคัดกรองข้อคำถาม โดยเริ่มจากคลังข้อคำถามซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 195 ข้อ และตัดสินใจโดยตัวอย่างในรัฐอินเดียนาในสหรัฐอเมริกา จากชุดข้อคำถาม 195 ข้อนี้ ขึ้นตอนที่ 1 ตัด ข้อคำถามทุกข้อที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สำหรับการให้คะแนนของแต่ละบุคคลสูงกว่าค่ากลางของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 195 ข้อ และข้อที่ SDSV ตกอยู่ภายในช่วงของอินเตอร์ควอไทล์ (interquartile) ของ SDSVs การคัดกรองนี้ทำให้ได้ข้อคำถามมา 77 ข้อ ซึ่งการให้คะแนนของแต่ละบุคคลค่อนข้างจะเหมือนกันและ SDSVs สูงหรือต่ำ ขึ้นตอนที่ 2 จากส่วนที่เหลือนี้พวกเขาตัดข้อคำถามทั้งหมด ที่ race-by-education ที่มีค่า SDSVs ที่มีค่ากลาง 5.00 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่ การคัดกรองนี้ทำให้ได้ข้อคำถามออกมาทั้งหมด 55 ข้อ ซึ่งมีการให้คะแนนของแต่ละบุคคลเหมือนกัน และ SDSVs โดยที่เหมือนกันสูงหรือต่ำข้ามกลุ่มย่อย race-by-education

ขึ้นตอนที่ 3 จะได้การรวมกันจากคลังข้อคำถามนี้ ซึ่งแบ่งเท่าๆ กันระหว่างค่าเฉลี่ยและเนื้อหาที่ไม่เหมือนกันและข้ามกลุ่มข้อคำถามโดยคำตอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และโดย 14 กลุ่มของเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของการคัดกรอง 1 คู่ ของข้อคำถามที่เฉลยแตกต่างกัน จากแต่ละกลุ่มเนื้อหาบนการแบ่งกลุ่มโดยเนื้อหา พวกเขาค้นพบว่าเพียง 8 กลุ่มใน 14 กลุ่ม เท่านั้นที่เป็นตัวแทนอย่างน้อยที่สุด 1 คู่ และพวกเขาจำกัดไว้ 8 คู่ การเลือกคู่ที่ดีที่สุดที่ซึ่งตัวเลือกมีความเป็นไปได้จากแต่ละกลุ่มในแค่ 8 กลุ่มตัวแปรได้ 16 ข้อคำถามที่มีเนื้อหาที่ไม่เหมือนกัน และ social desirability สูงหรือต่ำใน ข้อคำถาม 16 ข้อเหล่านี้ ต่อมาก็ได้อ้างอิงมาเป็น RD16 ซึ่งให้รายละเอียดไว้ในตารางที่ 2.5

แบบวัด RD16 ในระยะเริ่มแรกเป็นส่วนหนึ่งของรายการเพิ่มเติมของข้อคำถามสำหรับการวัดประเภทของทัศนคติต่อตนเองและผู้อื่นในสังคม การบริหารข้อคำถามฉบับเต็มต่อตัวอย่างระดับชาติ (a national probability sample) ของผู้ใหญ่ที่อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 1,522 คน ในปี 1974 ทำให้เป็นไปได้ที่จะประเมินมิติ (dimensionality) ความเที่ยง (reliability) ความตรง (validity) ของคะแนน RD16 การสำรวจดำเนินการโดยการวิเคราะห์การตอบ (Response Analysis) ใน Princeton New Jersey กับการคัดเลือกผู้ตอบในความสอดคล้องกับการออกแบบ national probability sample ของ Response Analysis ข้อมูลที่ศึกษาโดยใช้การเปรียบเทียบหรือการหาเกณฑ์ปกติ (norming) บนฐานตัวอย่างระดับชาตินี้

ตารางที่ 2. 5 แสดงข้อความและคุณสมบัติของข้อความในแบบวัด RD16

RD16	SDSV	Key	r_{jj}	R^2	a11*	Content**
1. I find that I can help others in many ways.	7.27	A	.07	.08	.29	d
2. I feel that I am better off than my parents were at my age.	7.26	A	.07	.06	.25	so
3. In spite of many changes, there are still definite rules to live by.	7.18	A	.06	.05	.25	a
4. One can always find friends if he tries.	7.16	A	.09	.07	.34	se
5. Anyone can raise his standard of living if he is willing to work at it.	7.12	A	.06	.05	.22	sd
6. Most people really believe that honesty is the best policy.	6.62	A	.12	.19	.43	e
7. In general, I am satisfied with my lot in life.	6.55	A	.12	.13	.45	sc
8. People will be honest with you as long as you are honest with them.	6.39	A	.10	.17	.40	t
9. It is difficult to think clearly about right and wrong these days.	4.21	D	.12	.14	.47	a
10. Many people are friendly only because they want something from you.	4.11	D	.11	.16	.45	e
11. If the odds are against you, it's impossible to come out on top.	4.04	D	.09	.15	.39	sd
12. At time I feel that I am a stranger to myself.	3.84	D	.10	.12	.39	se
13. The future looks very bleak.	3.77	D	.14	.17	.54	so
14. I often feel that no one needs me.	3.49	D	.12	.14	.45	d
15. I am so "fed up" that I can't take it any more.	3.38	D	.13	.14	.50	sc
16. To get along with people one must put on an act.	3.14	D	.13	.13	.49	t
mean RD16 score	12.68					
RD16 standard deviation	2.43					
mean inter-item correlation	0.10					
K-R 21 (a) reliability	0.64					
mean SDSV (SDSVs<5.0 reflected)	6.60					
first-factor variance/total variance	.16					
first-factor variance/common variance	.41					
correlation of RD16 and first-factor score	0.98					

* First-factor loading. ** Subdomains: Trust (t), civic morale (dm), self-determination (sd), dejection (d), anomie (a), social contentment (sc), social worries (sw), social optimism (so), social estrangement (se), expediency (e), despair (d), social disenchantment (sd), social vitality (sv), job morale (jm)

ที่มา: Schuessler, Hittle, & Cardescia (1978)

ความสัมพันธ์ของ factor ระหว่าง 16 ข้อคำถาม Schuessler และคณะ ได้ factor ที่มีนัยสำคัญ 4 factors ความสัมพันธ์ของ RD16 กับ factor scores พบว่า factor ที่ 1 มีค่าเข้าใกล้ 1.00 และ factor อื่นๆมีค่าเข้าใกล้ 0

The first Principal factor มีน้ำหนักองค์ประกอบปานกลางในน้ำหนักทั้งหมดของ ข้อคำถาม ดังแสดงในตารางที่ 2.5 ขณะที่น้ำหนักอื่นๆ ในข้อคำถามเพียง 2 หรือ 3 ข้อ อธิบาย ตีความหมายของรูปแบบลักษณะนี้ว่าเป็น factor ทั่วไป (the first) ว่ามีความโน้มเอียงในการตอบ อย่างน่าปรารถนาและกลุ่มของ factors (2nd, 3rd, 4th) เป็นทัศนคติเฉพาะซึ่งอิทธิพลเป็นกลาง การอธิบายตีความหมายนี้มีความสอดคล้องกับความคล้ายคลึงกันในเนื้อหาระหว่างข้อคำถามน้ำหนัก จึงตกลงใน factor กลุ่มเดียวกัน the second factor น้ำหนักที่ตกลงในข้อคำถามที่เกี่ยวกับการ แสดงออกเกี่ยวกับคำพูดหรือลักษณะท่าทางของความไว้วางใจหรือความรับผิดชอบ (ข้อ 6 และข้อ 8 ในตาราง 2.5) ลำดับที่ 3 ในข้อคำถามที่เกี่ยวกับการแสดงออกเกี่ยวกับคำพูดหรือลักษณะท่าทางของ ความพอใจเกี่ยวกับบุคลิกภาพ (ข้อ 1 และข้อ 7) และ the fourth factor ในการระบุข้อคำถาม เกี่ยวกับศีลธรรม กำลังใจหรือความมั่นใจ (ข้อ 12 และ 14) เนื้อหาที่คล้ายคลึงกันเหล่านี้ พวกเขา คาดการณ์ว่ารายงานหรือมูลเหตุสำหรับการปรากฏหรือการมีอยู่ของ group factors

2.3.5 การพัฒนาแบบวัด Children's Social Desirability Scale (CSD)

แบบวัด CSD พัฒนาขึ้นโดยใช้เด็กนักเรียนเกรด 3,4,5,6,8,10 และ 12 เป็นตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 956 คน และทดสอบเด็กเกรด 3,4,5 ด้วยรูปแบบคำถาม ที่ถามตรงๆ และให้ตอบ ใช่-ไม่ใช่ และทดสอบรายบุคคลกับเด็กเกรด 6,8,10 และ 12 ด้วยรูปแบบคำถาม ที่ให้ตอบจริง-ไม่จริง แบบสอบถามทั้ง 2 รูปแบบ หาค่าความเที่ยงโดยใช้ split-half reliabilities และ test-retest reliabilities โดยเว้นระยะเวลา 1 เดือน พบว่าค่าความเที่ยงมีค่าสูง การตอบตามความปรารถนาของ สังคมมีความถี่สูงมาก โดยเด็กอายุน้อยมีความถี่สูงกว่าเด็กที่อายุมาก เด็กที่เรียนไม่เก่งมีความถี่สูงกว่า เด็กเรียนเก่ง เด็กผู้หญิงมีความถี่สูงกว่าเด็กผู้ชาย และเด็กผิวดำมีความถี่สูงกว่าเด็กผิวขาว สังคมในชั้น เรียน ขนาดของครอบครัวและลำดับการเกิดไม่เกี่ยวข้องกับการตอบแบบวัด CSD ข้อคำถามเกี่ยวกับ เรื่องทั่วไปและเกี่ยวกับหลักฐานซึ่งแสดงว่าการวัด social desirability ใช้ได้ดีเท่ากับแบบวัด Crowne and Marlowe

การตอบแบบสอบถามและการวัดรายงานเรื่องอื่นๆ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากเนื้อหาที่ประจักษ์ของสิ่งเร้าที่เสนอให้ผู้ตอบ (Edwards, 1957; Taylor, 1961) ปรากฏการณ์นี้ส่งผลให้ระมัดระวังในสร้างเครื่องมือที่เป็น self-report มากขึ้น และพยายามควบคุม “การไม่ตรงประเด็น” ซึ่งเป็นอิทธิพลจากการยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้ง (acquiescence) และความ ปรารถนาของสังคม (social desirability) ดังนั้น จึงได้สร้างแบบวัดความปรารถนาของสังคมขึ้น (Crowne & Marlowe, 1960; Edwards, 1957; Wiggins & Rumrill, 1959) เพื่อประเมินความโน้มเอียง ที่แตกต่างกันของผู้ตอบที่ให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม การใช้แบบวัดเหล่านี้ มีความ เป็นไปได้ที่จะตรวจสอบขอบเขตหรือขนาดของ factor ความปรารถนาของสังคมที่มีอิทธิพลต่อ เครื่องมือ self-report และเพื่อทดสอบความโน้มเอียงที่สืบเนื่องจากความปรารถนาของสังคมที่มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมอื่นๆ หรือสถานการณ์ที่ไม่ใช่การทำคะแนน ในการวิจัยเรื่องความปรารถนาของ

สังคมถูกจำกัดให้ศึกษาในเรื่องผู้ใหญ่ ที่มีเพียงไม่กี่ฉบับเกี่ยวกับ factor ความปรารถนาของสังคม ระหว่างเด็กๆ และการศึกษาในปัจจุบันเป็นการตรวจสอบการตอบในเด็กๆ

ส่วนสำคัญของการวิจัยในปัจจุบัน การพัฒนาบุคลิกภาพที่ศึกษากับเด็กโดยใช้เทคนิค self-report เพื่อการวัดทัศนคติ แรงจูงใจ ความคาดหวัง และความเชื่อ ดังนั้นผู้ตรวจสอบพฤติกรรมเด็กยังเป็นปัญหาการบิดเบือนการตอบตามความปรารถนาของสังคม และส่งผลโดยการลดประโยชน์ในการทำนายของเครื่องมือ self-report

Edwards (1957) ได้แนะนำวิธี 2 วิธี เพื่อการกำจัดแหล่งของความแปรปรวนที่ไม่ต้องการนี้ (1) กลยุทธ์ที่หนึ่งเกี่ยวกับข้อคำถามในเครื่องมือเกี่ยวกับบุคลิกภาพในรูปแบบที่แนบเนียน และเป็นกลางต่อความปรารถนาของสังคม ซึ่งยากที่ผู้ตอบจะตัดสินใจให้คำตอบ เขาจะให้คำตอบที่เป็นความปรารถนาของสังคม ถ้าเขาปรารถนาให้ได้รับการยอมรับจากสังคม และการตอบต้องอยู่บนฐานของเนื้อหาของข้อคำถาม อย่างไรก็ตาม Edwards (1957) กล่าวว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลโดย Fordyce and Rozycko ระบุว่าข้อคำถาม MMPI ในรูปแบบที่แนบเนียนยังคงมีผลกระทบจาก factor ความปรารถนาของสังคม (2) จำนวนของความปรารถนาของสังคมอาจจะเสมอกันเท่าเทียมกันในตัวเลือกของข้อคำถามในแบบสอบถามที่บังคับเลือก และต่อมา Edwards ได้ใช้วิธีนี้ในตารางความเอนเอียงส่วนตัว (Personal Preference Schedule) ของตนเอง อย่างไรก็ตาม จำนวนของผู้วิจัยคนอื่นๆ ได้อธิบายว่าวิธีนี้ไม่สามารถที่จะควบคุมความปรารถนาของสังคมได้อย่างสมบูรณ์ (Corah, Feldman, Cohen, Gruen, Meadow, & Ringwall, 1958; Dicken, 1959; Feldman & Corah, 1960; Heilbrun & Goodstein, 1961 อ้างถึงใน Crandall, Crandall, & Katkovsky, 1965) นอกเหนือจากนั้น ประการที่ 2 นี้ วิธี "equating" กำจัดผู้สร้างการทดสอบในรูปแบบที่บังคับเลือก (a forced-choice format) อาจจะไม่เหมาะสมสำหรับวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงหรือจำเพาะ

การวิเคราะห์ขั้นสุดท้าย หลังจากการควบคุมความปรารถนาของสังคม ดูเหมือนจะดีที่สุดต่อการวัดผู้ตอบโดยตรงเกี่ยวกับความโน้มเอียงที่จะให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม ความสัมพันธ์ของคะแนนแบบวัดความปรารถนาของสังคมกับคะแนนจากเครื่องมือเกี่ยวกับบุคลิกภาพอาจจะถูกตรวจสอบ ถ้าระดับนัยสำคัญของความแปรปรวนบนเครื่องมือเกี่ยวกับบุคลิกภาพ แสดงให้เห็นความโน้มเอียงจากความปรารถนาของสังคม ดังนั้น การทำให้ factor ถูกต้อง โดยจะต้องหาคำตอบหรือวางรายละเอียดเพื่อลดอิทธิพลส่วนที่หลงเหลืออยู่บนคะแนนรวม วิธีนี้ใช้โดย Mckinley, Hathaway, และ Meehl ในการใช้ K score เหมือนเป็น factor ที่ทำให้การคัดเลือกแบบวัด MMPI ถูกต้อง (Mckinley, Hathaway, & Meehl, 1948; Meehl & Hathaway, 1946) เพื่อการบรรลุมติวัตถุประสงค์นี้ ในการวิจัยกับเด็ก แบบวัดความปรารถนาของสังคมได้ถูกพัฒนาให้เหมาะสมกับประสบการณ์ของวัยเด็ก

อย่างไรก็ตาม อาจจะเป็นสิ่งที่ปรารถนาเพื่อให้เกิดการยอมรับของสังคมไม่ใช่ให้คำตอบในการทดสอบเท่านั้น แต่สะท้อนให้เห็นการจำแนกปัจจัยชี้ขาดที่กระจายมากของพฤติกรรมของบุคคลในหลายๆ สถานการณ์ ความเป็นไปได้นี้ถูกแนะนำโดย Jackson และ Messick (1958) Marlowe และ Crowne (1961) และ Allison และ Hunt (1959) ถ้าปรากฏการณ์นี้ถูกทดลองกับเด็ก ดังนั้นคะแนนจากแบบวัดความปรารถนาของสังคมอาจจะเกี่ยวกับพฤติกรรมในสถานการณ์ที่เป็น

การทดลองและสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เพื่อตรวจสอบสถานะการตอบตามความปรารถนาของสังคม สำหรับทั้งสองเหตุผลนี้จึงได้สร้างแบบวัดความปรารถนาของสังคมของเด็กขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษาแบบวัดความปรารถนาของสังคมของเด็กนี้มี 2 ประการ คือ ประการที่ 1 จำเป็นต้องตรวจสอบจุดแข็งและข้อจำกัดของแบบวัดความปรารถนาของสังคมของเด็กสำหรับผู้ตอบแต่ละประเภทตามจุดมุ่งหมาย การตรวจสอบในแต่ละกลุ่มกับการบริหารรายบุคคล ในแต่ละช่วงอายุ และความสอดคล้องภายในของการตอบวัดจาก test-retest reliability และอื่นๆ ประการที่ 2 วัตถุประสงค์ คือ การพิจารณาการมีอยู่จริง ตัวอย่างเช่น ตรวจสอบความสัมพันธ์ของความปรารถนาของสังคม ความพยายามในตอนแรก ก็คือตรวจสอบตัวแปรที่เกี่ยวกับสถิติจำนวนประชากรหรือที่เกี่ยวข้องกับประชากรศาสตร์ทั่วไป เช่นอายุ เพศ IQ ภูมิหลังเศรษฐกิจ คุณธรรม ลำดับการเกิด และขนาดของครอบครัว ตัวแปรเหล่านี้อาจจะเหมาะสมกับจำนวนของการให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม

แบบวัด CSD ได้แบบอย่างจากเทคนิคที่พัฒนาแบบวัดของ Crowne and Marlowe ที่ใช้วัด SDR ในผู้ใหญ่ (Crowne & Marlowe, 1960) The CSD ใช้วัดSDR ในเด็กมีข้อคำถาม 48 ข้อ รูปแบบการตอบเป็นแบบ ถูก-ผิด ตามที่ระบุในเรื่องที่สามารถตอบข้อคำถามในลักษณะท่าทาง หรือการกระทำที่เป็นความปรารถนาของสังคมโดยการปิดบังอำนาจหรือการเสแสร้งแก่งทำ กล่าวคือ ในบางข้อคำถามที่ใช้ถามเด็ก เช่น ถ้าเขามีพฤติกรรมนั้นบ่อยในบางรูปแบบ ซึ่งกำหนดโดย middle-class American หรือถือว่าเป็นทัศนคติและความเชื่อ ตัวอย่างเช่น “ฉันแสดงความนับถือกับบุคคลที่อายุมากกว่าฉันเสมอ” (“I am always respectful of older people.”) ข้อคำถามข้ออื่นๆ ก็จะถามในสิ่งที่เด็กไม่เคยทำหรือไม่คิดที่จะทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับการเห็นชอบในวัฒนธรรมของเด็ก “ฉันไม่เคยพูดจาในเรื่องไร้ความเมตตาปราณีกับผู้อื่น” (“I have never felt like saying unkind things to a person”) และนี่คือตัวอย่างของข้อคำถาม ข้อคำถามข้ออื่นก็ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือความคิดที่ไม่สามารถจะยอมรับได้ ในรูปแบบนี้ ตัวอย่างเช่น “บางครั้งฉันรู้สึกโกรธเมื่อฉันไม่ได้ในรูปแบบของฉัน” (“I sometimes feel angry when I don't get my way”) ถ้าผู้ตอบอยากให้เกิดการยอมรับของสังคม จากการตอบข้อนี้ ผู้ตอบต้องยืนยันว่าไม่เคยกระทำกิริยาลักษณะท่าทางที่ไม่เป็นที่ยอมรับนี้เลย ตัวอย่างของข้อคำถามอื่นๆ ก็คือ/มี “บางครั้งฉันไม่ชอบใช้ของร่วมกับเพื่อนของฉัน” (“Sometimes I don't like to share my things with my friends”) “เมื่อฉันทำความผิดฉันยอมรับว่าฉันผิดเสมอ” (“When I make a mistake, I always admit I am wrong”) “ฉันไม่ลืมพูด “ขอความกรุณา” และ “ขอบคุณ” ” (“I never forget to say “please” and “thank you” ”) “ฉันล้างมือก่อนกินข้าวหรือก่อนมืออาหารเสมอ”(“I always wash my hands before every meal”) ขั้นตอนการตรวจสอบจำนวนของความปรารถนาของสังคมเป็นจำนวนของข้อคำถามบนสิ่งที่เด็กยังคงไว้ว่าตนเองมีทัศนคติหรือพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของสังคม

ข้อคำถาม CSD 20 ข้อ มาจากแบบวัด Crowne-Marlowe scale สำหรับผู้ใหญ่ แล้วนำมาปรับเปลี่ยนภาษาให้เป็นภาษาง่ายๆให้เหมาะสมสำหรับเด็ก การคงข้อคำถามไว้เป็นวิธีเฉพาะที่เป็นตัวอย่างเป็นช่วงกว้างๆ ของประสบการณ์ทางสังคมทั่วไปของเด็กวัยเรียน ความเป็นไปได้ของชุดการตอบที่เป็นที่ยอมรับเป็นส่วนน้อย คือ 26 ใน 48 ข้อคำถาม ซึ่งผู้ตอบจะต้องตอบ “ถูก” และ 22 ซึ่งผู้ตอบต้องตอบ “ผิด” เพื่อปรากฏว่าเป็นที่ยอมรับของสังคม

The CSD ทดสอบกับนักเรียนเกรด 6 8 10 และ 12 ตามคำแนะนำที่ได้รับการตีพิมพ์ ที่เป็นส่วนแรกของแบบสอบถาม “แบบสอบถามนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับประสบการณ์ซึ่งเด็กส่วนใหญ่เคยมี 1 ครั้งหรือมากกว่า” อ่านแต่ละข้ออย่างระมัดระวังหลังจากนั้น เลือกข้อที่ถูกและผิดเกี่ยวกับตนเอง ถ้าใช่เติมอักษร T หน้าข้อนั้น ถ้าไม่ใช่เติมอักษร F หน้าข้อนั้น ถ้ามีข้อสงสัยให้ยกมือขึ้นแล้วกรรมการที่สร้างแบบสอบถามนี้จะมาและจะอธิบายให้ฟัง เด็กถูกรับรองอีกครั้งที่การตอบจะไม่แสดงต่อ/ถึง หรือถูกอภิปรายด้วยคนในโรงเรียน และเด็กสามารถวางใจได้ว่าการตอบจะไม่เปิดเผยต่อบุคคลในโรงเรียน

ก่อนดำเนินการศึกษา จะสัมภาษณ์รายบุคคลกับตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่าและทดสอบความรู้เบื้องต้น (pretest) แล้วระบุว่าเด็กที่ต่ำกว่าเกรด 6 จะปฏิบัติกับคนอื่นยาก ก็จะเลือกถูก-ผิด จากแบบสอบถาม CSD อาจจะไม่คุ้นเคยกับรูปแบบ ถูก-ผิด เด็กอาจจะไม่รู้ความหมายของคำหลายๆ คำที่ปรากฏอยู่ในข้อคำถามและบางคำอาจจะไม่สามารถอ่านได้ จึงเป็นผลให้รูปแบบของ CSD ถูกออกแบบสำหรับการสอบปากเปล่ารายบุคคล สำหรับเด็กที่ต่ำกว่าเกรด 6 ในแบบสอบถามข้อคำถามที่เป็น ถูก-ผิด ก็เปลี่ยนเป็นถามโดยตรง ดังนั้นเด็กสามารถตอบถูกหรือผิด และคำที่ง่ายกว่าก็ถูกใช้แทนที่คำที่ยาก ตัวอย่างเช่น “คุณเคยพูดจาในเรื่องไร้ความเมตตาปราณีกับผู้อื่นหรือไม่” (“Have you ever felt like saying unkind things to a person ?”) อย่างไรก็ตามในการเปลี่ยนแปลงข้อคำถามแบบ ถูก-ผิด ไปเป็นคำถามโดยตรง เป็นไปไม่ได้ที่จะแบ่งข้อคำถามที่ตอบถูก-ผิดไว้เท่าเดิม โดยปราศจากประโยชน์ที่อัดอัด ประโยคทางลบเป็น 2 เท่าและอื่น ดังนั้นในการถามคำถามโดยตรงในรูปแบบของ CSD จึงเฉลี่ยว่าตอบถูก 13 ข้อ ผิด 34 ข้อ เนื่องจากข้อ 12 ไม่ได้ใช้ในรูปแบบนี้เนื่องจากบางโรงเรียนไม่ได้ให้การบ้านในระดับเด็กเล็กๆ

2.2.1.6 การพัฒนาแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR)

Paulhus พยายามที่จะเชื่อมโยงและบูรณาการแนวคิดและเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นโดย Sackeim and Gur ร่วมกับโครงสร้างของ Damarin and Messick (Paulhus, 1984) แบบวัดของ Paulhus และแบบวัดของ Gur มี 2 องค์ประกอบอย่างชัดเจน ทั้ง 2 แบบวัดอธิบายตีความองค์ประกอบอย่างสอดคล้องกัน มากกว่าแนวคิดของ Damarin and Messick ดังนั้น Paulhus ได้กำหนดชื่อองค์ประกอบเป็น self-deception และ impression management โดยเรียก impression management แทน other-deception เนื่องจาก other-deception เกี่ยวกับความตั้งใจโกหกแบบไม่เกรงใจ แต่เนื่องจาก Paulhus ไม่เห็นด้วยกับแนวคิด Damarin and Messick ซึ่งเสนอว่าเป็นการนำเสนอตนเองต่อหน้าสาธารณชนโดยเฉพาะในเชิงบวกจนเป็นนิสัย อาจจะถือได้ว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพมากกว่าการหลอกลวง จึงใช้เป็นการจัดการความประทับใจ (impression management) เนื่องจากมีความเหมาะสมกว่า

ทั้งที่บางทีตัวอย่างที่ชัดเจนมากที่สุดของวิธีที่มีเหตุผล (the rational approach) เพื่อการพัฒนาแบบวัด SDR เป็นผลงานของ Sackeim and Gur (Gur & Sackeim, 1979) เนื่องจากนำไปใช้กับขั้นตอนการตอบแบบสอบถามที่แตกต่างระหว่างโครงสร้างของการหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการหลอกลวงคนอื่น (other-deception) ผู้ตอบบางคนรายงานการบรรยายตนเอง

ทางบวกอย่างไม่เป็นตามที่เป็นจริง ปรากฏว่าได้รับการวางใจ ซึ่งผู้ตอบอื่นๆ บิดเบือนการบรรยายตนเอง เพื่อหลอกลวงผู้ชมอย่างไต่ตรงและอย่างมีสติ

เพื่อเขียนชุดของข้อความที่แสดงถึงการหลอกลวงตนเอง (self-deception) ผู้เขียนเขียนจากความเชื่อในเรื่องจิตแบบไดนามิก (psycho-dynamic notion) ที่เกี่ยวกับความคิดทางเพศและความคิดก้าวร้าวทั่วไปที่มักถูกปฏิเสธ ถ้าผู้ตอบตอบสนองหรือโต้ตอบ ต่อข้อความที่มีเนื้อหาที่ซึ่งเป็นการล่อลวงละเมิดมากเกินไป ตัวอย่างเช่น “คุณเคยคิดที่ฆ่าใครบางคนหรือไม่” (“Have you ever thought about killing someone?”) Sackeim and Gur จะสันนิษฐานว่ามีควมโน้มเอียงในการหลอกลวงตนเอง ส่วนการวัดการหลอกลวงผู้อื่นๆ ผู้เขียนเขียนข้อความที่บรรยายพฤติกรรมอันน่าพิงปรารถนา ซึ่งเปิดเผยแก่สาธารณชนตั้งว่าจะไม่อยู่ภายใต้การหลอกลวงตนเอง ตัวอย่างเช่น “ฉันเก็บขยะของฉันเสมอ” (“I always pick up my litter”) ตามการให้เหตุผลของผู้เขียนนั้น การกล่าวอ้างที่มากเกินไปจากพฤติกรรมที่น่ายกย่องต้องเกี่ยวกับการปิดบังอำพรางที่มีสติ

ผลลัพธ์ขององค์ประกอบข้อความที่มีเหตุผลของ Sackeim and Gur's เป็น “dynamic” (การเปลี่ยนแปลง ซึ่งไม่คงที่) การวัดทั้ง 2 แบบ ทั้งของแบบสอบถามการหลอกลวงตนเองและแบบสอบถามการหลอกลวงอื่นๆ ใช้คำเดียวกันคือ การหลอกลวง (deception) ในทั้ง 2 ชื่อ ทำให้ชัดเจนว่า การคุยโวโอ้อวดหรือการพูดเกินจริงเป็นส่วนสำคัญของทั้ง 2 แนวคิด แต่แน่นอนว่าความโน้มเอียงในการคุยโวโอ้อวดหรือการพูดเกินจริง สามารถตรวจจับได้โดยข้อความ จึงแนะนำกระบวนการให้คะแนน ซึ่งให้ความเชื่อถือสำหรับการตอบข้อความทางบวกอย่างคุยโวโอ้อวดหรือการพูดเกินจริงเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตอบ 6 หรือ 7 บนแบบวัดที่มี 7 ระดับ เท่านั้นที่จะถูกนับคะแนน

Paulhus ยังทุ่มบทความพยายามที่จะประเมินคุณสมบัติด้านจิตมิติของแบบสอบถามการหลอกลวงตนเองและการหลอกลวงคนอื่นของ Sackeim and Gur เริ่มต้นด้วยข้อความทั้งหมดบนการวัดแต่ก่อน เฉลยไปในทางลบ และข้อความทั้งหมดบนการวัดต่อมาภายหลัง เฉลยไปในทางบวก เพราะว่าการวัดปะปนในทิศทางตรงกันข้ามกับความยินยอมพร้อมใจ (acquiescence) ค่าความสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .30 กล่าวคือ แนวโน้มที่จะประเมินได้ต่ำกว่าค่าที่แท้จริง เกรงว่าเมื่อได้เพิ่มการพลิกกลับ (reversals) หรือการถามกลับเข้าไปในแต่ละแบบวัด ความสัมพันธ์ภายในจะเพิ่มเป็น .50 ถึงแม้ว่า versions ที่เหมาะสมของการวัดเหล่านี้ยังคงมีน้ำหนักไปตกลงบน factors ดั้งเดิม และความสัมพันธ์ภายในที่สูงทำให้ประโยชน์ของการวัด factor เดียว (single-factor) ลดลง ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีข้อความบางส่วนในแบบสอบถามการหลอกลวงตนเองที่ปะปนกับการปรับแก้อย่างเด่นชัด

แทนที่ยอมรับแนวคิด 1 factor กลุ่มวิจัยของ Paulhus เริ่มดำเนินการการเขียนข้อความเฟสใหม่ (a new phase) ความหลากหลายหรือขอบเขตกว้างๆของข้อความที่ได้เขียนขึ้นมาอย่างมีเหตุผลต่อทุกๆ รูปแบบที่พอจะนึกได้ และพอที่จะเป็นไปได้ของการหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) กลุ่มของการวิเคราะห์ factor แสดงให้เห็นการจัดการความประทับใจ 1 factor และการหลอกลวงตนเอง 2 factors ข้อความที่จัดการกับความประทับใจส่วนใหญ่ข้อความเหมือนกันกับ versions ก่อน ของการวัดที่ย้อนไปเมื่อปี 1978 ในการวัดของ Sackeim and Gur กลุ่มของข้อความการหลอกลวงตนเอง 2 กลุ่มปรากฏว่า

เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่า (enhancement) การสนับสนุนคุณลักษณะทางบวก (promoting positive qualities) และการปฏิเสธ (denial) การปฏิเสธคุณลักษณะด้านลบ (disavowing negative qualities) (Paulhus & Reid, 1991) โดยแบบวัดย่อย Impression Management (IM) Self-Deceptive Enhancement (SDE) และ Self-Deceptive Denial (SDD) ทั้ง 3 ฉบับ รวมเป็นแบบวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) version 6 ซึ่งเริ่มเผยแพร่ในปี 1988 ตารางที่ 2.6 ได้ให้ตัวอย่างของข้อคำถามทั้ง 3 ประเภท

ตารางที่ 2.6 ตัวอย่างข้อคำถามจากแบบวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding version 6

Subscale	Items
Self-Deceptive Enhancement	My first impressions always turn out to be right.
Self-Deceptive Denial	I have never thought about killing someone.
Impression Management	I always pick up my litter on the street.

ที่มา: Paulhus (2002)

ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด BIDR (Construct Validity of the BIDR)

แบบวัด SDE และ IM เป็นรูปแบบการผสมผสานที่มีประโยชน์จากการวัดรูปแบบการตอบ (response style) เนื่องจากค่อนข้างไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ตรวจจับ 2 มิติหลักๆ ของ SDR (Paulhus, 1991) ประโยชน์ของทั้ง 2 ฉบับ เห็นได้จากการศึกษาการนำเสนอตนเอง (self-presentation) ระหว่างสถานการณ์การสมัครงาน แบบวัด IM วัดต่อความรู้สึกต่อเครื่องมือการโกหกที่กำลังถามหาระดับของการนำเสนอตนเองอย่างมาก การวัดต่อความรู้สึกของแบบวัด IM ยังใกล้เคียงกว่าที่แบบวัด the NEO-FFI วัดคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพของ the Big Five และในปี 1998 ซึ่ง Rosse และคณะได้ศึกษารูปแบบคล้ายคลึงกัน โดยสังเกตการณ์จากการสมัครงานและการดำรงตำแหน่ง

บุคลิกภาพและการปรับแก้ความสัมพันธ์ของ the BIDR (Personality and Adjustment Correlates of the BIDR)

เกิดการโต้แย้งเกี่ยวกับการอธิบายองค์ประกอบของ SDR ในฐานะที่องค์ประกอบของ SDR เป็นโครงสร้างเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ซึ่งในการวิเคราะห์ factor ที่ครอบคลุมเนื้อหาบุคลิกภาพไม่ค่อยปรากฏ factor ที่เป็นอิสระ การอธิบายหนึ่งที่เป็นไปได้ คือ รูปแบบการตอบ BIDR เป็นเพียงแค่การวัดบุคลิกภาพทั่วไปที่แสวงหาหรือปิดบังอำพราง และเพื่อทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและองค์ประกอบของ SDR ชัดเจนขึ้น Paulhus และเพื่อนร่วมงานได้ทำการวัดทั้ง 2 ประเภท โดยใช้ตัวอย่างเป็นนักเรียน และวัดภายใต้เงื่อนไขที่นักเรียน ไม่ได้ระบุชื่อเหมือนกันทั้ง 2 ประเภท (Meston, Heiman, Trapnell, & Paulhus, 1998) ผลปรากฏดังตารางที่ 2.7 แสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบการตอบ 3 รูปแบบ จากการวัดด้วยแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (the Big Five) ของ Costa and McCrae ในปี 1989

ถึงแม้ว่า รูปแบบการตอบจะไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (the Big Five) แต่ดูเหมือนว่าความสัมพันธ์ของแบบวัดย่อยของ self-deception 2 ฉบับ คือ SDE และ SDD จะกระจายไปทั่วทุกองค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 5 องค์ประกอบ ซึ่งการให้เงื่อนไขที่ไม่ต้องระบุชื่อพบว่า ความลำเอียงจากการหลอกตัวเอง (self-deceptive bias) มีบทบาทในมิติเกี่ยวกับบุคลิกภาพทั้งหมด และความสัมพันธ์กับแบบวัด Impression Management ถึงแม้ความสัมพันธ์จะน้อย แต่ค่าความสัมพันธ์ก็ไม่ใช่ศูนย์

ตารางที่ 2. 7 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดฉบับย่อยของแบบวัด BIDR กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

	Self-Deception		Impression Management
	Enhancement	Denial	
Extraversion	.40	.16	.10
Openness	.48	.10	.11
Stability	.29	.32	.13
Conscientiousness	.19	.41	.29
Agreeableness	-.10	.50	.25

ที่มา: Paulhus (2002)

การปรับแก้ความสัมพันธ์ของการวัดรูปแบบการตอบเหล่านี้ ถูกตรวจสอบเช่นกัน โดยทั่วไป SDE มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าใจตนเอง (self-perceptions) (Paulhus & Reid, 1991) SDE สูง สามารถส่งผลกระทบทางบวก บนการปฏิบัติในบางสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์บางอย่างในการศึกษาเกี่ยวกับการปรับแก้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ได้คะแนน SDE สูง ได้รับผลกระทบทางลบ หลังจาก 7 สัปดาห์ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่ได้คะแนน SDE สูง แต่ IM หรือ SDD ไม่สูง แสดงออกถึง ความไม่สอดคล้องกับการระบุสภาพความเป็นจริง โดยการขยายในการให้คะแนนตนเอง (self-ratings) สัมพันธ์กับการให้คะแนนตามสมาชิกของกลุ่ม

การวิจัยแสดงให้เห็นการโต้ตอบเกี่ยวกับภาพลวงตาหรือสิ่งไม่จริงทางบวกโดยตรง จะมีการปรับ (adaptive) ((Taylor & Brown, 1988 ; Yik, Bond, & Paulhus, 1998 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) หรือไม่มีการปรับ (maladaptive) (Colvin, Block, & Funder, 1995 ; John & Robins, 1994 อ้างถึงใน Paulhus, 2002) แบบวัด SDE รวมไปถึงการวัดการหลงตนเองบรรยายคุณลักษณะของภาพลวงตาหรือสิ่งไม่จริงทางบวก นั่นคือ คุณลักษณะการเพิ่มคุณค่าตนเอง (self-enhancement) การศึกษาทั้ง 2 เรื่อง (Paulhus, 1998a อ้างถึงใน Paulhus, 2002) โดยระบุว่าคุณลักษณะการเห็นคุณค่าตนเองปรับเปลี่ยนได้ในการสนับสนุนส่งเสริมการเคารพนับถือตนเอง (self-esteem) สูง และความประทับใจแรกทางบวก แต่มีผลที่ตามมาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นทางลบ

บุคคลผู้ที่มีแนวโน้มหลอกลวงตนเอง ถือว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกลักษณะอันน่าปรารถนา ทั้งที่ในความเป็นจริงไม่ได้มีบุคลิกลักษณะเช่นนั้น ตัวอย่างเช่น ความซื่อสัตย์ บุคคลปฏิเสธว่า ตนมีคุณสมบัติที่ไม่ดึงดูดใจ ไม่มีเสน่ห์ การหลอกลวงตนเองอย่างเหมาะสมในระดับปานกลางอาจมีเหตุผลดีในการสนับสนุนภาพลักษณ์ของตนเองทางบวก อย่างไรก็ตาม คนที่หลอกลวงตนเองดูเหมือนว่ามีไหวพริบสติปัญญา หรือฉลาดในการพูดโอ้อวดหรือการพูดเกินจริง เกี่ยวกับคุณค่าของตนเองอย่างสูง ซึ่งเป็นระดับที่ก้าวเข้าสู่การบิดเบือนทางบุคลิกภาพ Paulhus and John (1998) กล่าวว่า คุณลักษณะการหลอกลวงตนเองเป็นคุณลักษณะที่ดีที่สุดที่ถูกปฏิบัติ แบบที่เป็นคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่มีอยู่จริง ซึ่งอาจจะถูกตรวจสอบในความถูกต้องชัดเจนเท่าที่เป็นไปได้ แต่อาจจะมีบางส่วนที่ซ่อนทับกับ the Big Five บุคคลที่หลอกลวงตนเองมีแนวโน้มหรือความโน้มเอียงที่ไม่น่าอภิมรยที่จะแสดงออก ตัวอย่างเช่น The Self-Deceptive Enhancement Scale วัตถุประสงค์เพื่อวัดความลำเอียงอย่างไม่รู้ตัว (the unconscious bias) เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนตนเอง (self-promotion) เพื่อให้เป็นที่นิยมชมชอบ ซึ่งแยกความลำเอียงกลายเป็น 2 แบบวัดย่อยๆ แบบวัดหนึ่งสำหรับการเพิ่มคุณค่าในตนเอง (self-enhancement) และอีกแบบวัดหนึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิเสธความผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ในปี 1998 Paulhus และ John (Paulhus, 2002) ยืนยันว่าการจัดการความประทับใจที่จิตใจ ตั้งใจ ตกอยู่ใน factor ที่เกี่ยวข้องกับการเน้นไปในทิศทางบวก ตัวอย่างเช่น การคุยโว โอ้อวด และการทำให้ทางลบเล็กน้อยหรือลดน้อยลงมากที่สุด ตัวอย่างเช่น การปกป้องสิ่งดีๆ สักอย่าง

ตารางที่ 2. 8 ประเภทของความลำเอียงที่เกิดจากความชื่นชอบในตนเองที่น่าเสนอโดย Paulhus and John (1998)

Type of bias	Value	Motive	Self-deceptive mechanism	Self-Favouring Bias on
Exaggeration of Self-worth	Agency	need for Power	Egoistic bias	Extraversion
Conformity to social norms	Communion	need for Approval	Moralistic bias	Openness Agreeableness Conscientiousness

Paulhus (1998) พัฒนาแบบวัดการจัดการความประทับใจที่วัดคนที่ตั้งใจบิดเบือนตนเอง (self-distortion) การบิดเบือนที่มีสติและไร้สติ อาจจะเกี่ยวข้องกัพื้นฐานของแรงจูงใจหรือคุณค่า ตามที่นำเสนอใน ตารางที่ 2.8 เกี่ยวข้องกับการวัด the Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR; Paulhus, 1991) ซึ่งมี 2 แบบวัด สำหรับการจัดการความประทับใจและการหลอกลวงตนเอง ซึ่งถูกใช้ในการสร้างองค์ประกอบเพื่อทดสอบความลำเอียงโดยตรงต่ออิทธิพลหรือผลกระทบของความปรารถนาของสังคมต่อการใช้ประโยชน์ได้จริงของการประเมินเกี่ยวกับบุคลิกภาพ การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Li and Bagger, 2006) แสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 มิติของ social desirability มีความสัมพันธ์กันอย่างพอประมาณต่อคะแนนคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ประกอบด้วย การมีจิตสำนึก (conscientiousness) และความมั่นคงทางอารมณ์ (emotional stability) แต่ไม่

ประเมินผลการปฏิบัติงาน (job performance) ดังนั้น ดูเหมือนว่าทั้งการจัดการความประทับใจและการหลอกลวงตนเองจะไม่คุกคามความตรงของการวัดคุณลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพพอๆ กับการทำนายผลการปฏิบัติงาน

สรุปคือในช่วงแรก Paulhus แยกประเภทหรือองค์ประกอบของ SDR ออกเป็น 2 factors คือ self-deception และ impression management (IM)ต่อมาได้แยกองค์ประกอบ self-deception ออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย Self-Deceptive Enhancement (SDE) และ Self-Deceptive Denial (SDD) ดังนั้นใน the Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) version 6 ของ Paulhus จะสร้างแบบวัดย่อย 3 ฉบับด้วยกัน คือ แบบวัด IM มีข้อคำถาม 20 ข้อ แบบวัด SDE มีข้อคำถาม 20 ข้อ และแบบวัด SDD มีข้อคำถาม 20 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ แต่เนื่องจากข้อคำถามที่ใช้วัดคุณลักษณะ IM และ SDD ใกล้เคียงกันมาก แบบวัด BIDR version 6 จึงมีเพียง 40 ข้อคำถามเท่านั้น Paulhus ลงมือดำเนินการเขียนข้อคำถามแบบที่ขอบเขตกว้างๆ ของข้อคำถามที่ได้เขียนขึ้นมาอย่างมีเหตุผลต่อทุกๆ รูปแบบที่พอจะนึกภาพออกเท่าที่เป็นไปได้ ของการหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) ซึ่งของข้อคำถามการหลอกลวงตนเอง ปรากฏว่าเกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่า (enhancement) การสนับสนุนคุณลักษณะทางบวก (promoting positive qualities) และการปฏิเสธ (denial) การปฏิเสธคุณลักษณะด้านลบ (disavowing negative qualities) Sackeim and Gur's แนะนำกระบวนการให้คะแนน ซึ่งให้ความเชื่อถือเฉพาะสำหรับการตอบข้อคำถามทางบวกอย่างคุยโว้อ้ววดหรือการพูดเกินจริงเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ 6 หรือ 7 บนแบบวัดที่มี 7 ระดับ เท่านั้นที่จะถูกนับ

ตารางที่ 2.9 สรุปแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

แบบวัด	Social Desirability Scale (SD)	Marlowe - Crowne Social Desirability Scale (MCSD)
ผู้สร้าง/พัฒนา มิติหรือโครงสร้าง ที่วัด	Edwards (1957) - วัดความโน้มเอียงที่จะตอบตาม ความปรารถนาของสังคมในการ บรรยายตนเอง ซึ่งระดับของ บุคลิกภาพ/ลักษณะนิสัยในการ นำเสนอตนเองเป็นลักษณะเฉพาะ ของบุคคล	Crowne & Marlowe (1960) - วัด SDR ในการรายงานตนเอง เพื่อ ต้องการการยอมรับและหลีกเลี่ยงการไม่ ยอมรับ
ประชากร/ตัวอย่าง	นักศึกษามหาวิทยาลัย	นักศึกษามหาวิทยาลัย
จำนวน	192 คน (ชาย 84 หญิง 108)	300 คน
มิติ/องค์ประกอบของแบบวัด	-	-
ลักษณะ/ ข้อคำถาม	-	- นำเสนอลักษณะอาการของลักษณะ นิสัยการค้นหากการยอมรับ (the approval-seeking character) เช่น ลักษณะนิสัย ที่เป็นที่น่าพอใจ (congenial) ทำตามปฏิบัติตาม (conforming) และมีความระมัดระวัง (caution) - ลักษณะข้อคำถามเป็นพฤติกรรมที่น่า ปรารถนาแต่เป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้ เกิดขึ้นตามปกติธรรมดา และพฤติกรรม ที่ไม่น่าปรารถนาแต่เป็นพฤติกรรมที่ เกิดขึ้นตามปกติธรรมดา
จำนวนข้อคำถาม	39	33
รูปแบบการตอบ	ถูก-ผิด	ถูก-ผิด
ช่วงคะแนน	0-39	0-33
เกณฑ์การพิจารณา	ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ามีการตอบ ตามความปรารถนาของสังคมมาก	ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าต้องการการ ยอมรับสูง
ความตรงของแบบวัด	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก
ความเที่ยงของแบบวัด	- สัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = .83 - .87$) - วิธีการสอบซ้ำ (เพศชาย = .66 และเพศหญิง = .68)	- สัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = .73 - .88$) - วิธีการสอบซ้ำ (Crowne และ Marlowe รายงานว่า ได้ค่าเท่ากับ .88 ส่วน Fisher รายงานว่าได้ค่าเท่ากับ .84)

ตารางที่ 2.9 สรุปแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

แบบวัด	MMPI Lie Scale	MMPI K Scale
ผู้สร้าง/พัฒนา	Hathaway & McKinley (1951)	Meehl & Hathaway (1946)
มิติหรือโครงสร้างที่วัด	- ระบุผู้ตอบที่จงใจตอบตามความปรารถนาของสังคม	- วัด SDR - ระบุบุคคลที่เป็นโรคทางเวชศาสตร์
ประชากร/ตัวอย่าง	นักศึกษามหาวิทยาลัย	นักศึกษามหาวิทยาลัย
จำนวน	765 คน	100 คน
มิติ/องค์ประกอบของแบบวัด	-	-
ลักษณะ/ข้อคำถาม	- เนื้อหาของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ และการปฏิบัติที่ธรรมดาทั่วไปซึ่งไม่เป็นไปตามความปรารถนาของสังคม ขอบเขตของเนื้อหาประกอบด้วย การหลอกลวงหรือความไม่ซื่อสัตย์ที่ไม่ค่อยสำคัญ เช่น ความก้าวร้าว ความคิดที่ไม่ดี และลักษณะนิสัย	- เนื้อหาข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ
จำนวนข้อคำถาม	15	30
รูปแบบการตอบ	ถูก-ผิด	ถูก-ผิด
ช่วงคะแนน	0-15	0-30
เกณฑ์การพิจารณา	ได้ 8 คะแนนขึ้นไปแสดงว่าเป็นการตอบที่โกหกเพื่อให้ดูดี	ได้ 16 คะแนนขึ้นไปถือว่าเป็นคนป่วย
ความตรงของแบบวัด	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก
ความเที่ยงของแบบวัด	- สัมประสิทธิ์แอลฟา โดย Gocka ($\alpha = .72$) และ Paulhus ($\alpha = .60$) - วิธีการสอบซ้ำ (เว้นระยะเวลา 1 สัปดาห์ = .70 - .85 และเว้นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป = .35 - .60)	- สัมประสิทธิ์แอลฟา โดย Gocka ($\alpha = .82$) - วิธีการสอบซ้ำ (เว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ = .78 - .92 และเว้นระยะเวลา 8 เดือนถึง 3 ปี = .52 - .67)

ตารางที่ 2.9 สรุปแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

แบบวัด	The CPI Good Impression Scale	Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD – 16)
ผู้สร้าง/พัฒนา	Gough (1952,1987)	Schuessler, Hittle, & Cardescia (1978)
มิติหรือโครงสร้างที่วัด	- วัดสิ่งที่บุคคลพูดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อพยายามทำให้เกิดความประทับใจและเป็นที่ยอมรับชมชอบอย่างมาก - วัดการจัดการความประทับใจ	- วัด SDR โดยเฉพาะการตอบตามความปรารถนาของสังคมในการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติของประชากรทั่วไป
ประชากร/ตัวอย่าง	ตัวอย่างมีหลายกลุ่ม คือ นักศึกษามหาวิทยาลัย/พยาบาล/ผู้ต้องขัง	ผู้ใหญ่
จำนวน	4,126 คน/ 100 คน/ 345 คน	1,522 คน
มิติ/องค์ประกอบของแบบวัด	-	-
ลักษณะ/ข้อคำถาม	-	-เกี่ยวกับความโศกเศร้า (detection) การห่างเหินจากสังคม (social estrangement) การฉวยโอกาสทางสังคม (social opportunism) ความรับผิดชอบ (trust) ความพอใจทางสังคม (social contentment) ภาวะจิตไม่ปกติ (anomie) ความเหมาะสมหรือประโยชน์เฉพาะหน้า (expediency) และการตัดสินใจตนเอง (self-determination)
จำนวนข้อคำถาม	40	16
รูปแบบการตอบ	ถูก-ผิด	เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย
ช่วงคะแนน	0-40	0-16
เกณฑ์การพิจารณา	ได้ 30 คะแนนขึ้นไป แสดงว่า โกหกเพื่อให้ดูดี	ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่าตอบตามความปรารถนาของสังคม
ความตรงของแบบวัด	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก
ความเที่ยงของแบบวัด	- สัมประสิทธิ์แอลฟา โดย Gocka ($\alpha = .77$) - วิธีการสอบซ้ำ (เว้นระยะเวลา 1 ปี = .68)	- สัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = .64$)

ตารางที่ 2.9 สรุปแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

แบบวัด	Children's Social Desirability Scale (CSD)	Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR)
ผู้สร้าง/พัฒนา	Crandall, Crandall, & Katkovsky (1965)	Paulhus (1984)
มิติหรือโครงสร้างที่วัด	- วัด SDR ในเด็กที่ต้องการการยอมรับหรือกลัวการไม่ยอมรับ	- วัด SDR ใน 2 คุณลักษณะ คือ การหลอกลวงตนเองไปในทางบวก (self-deceptive positivity) และการจัดการความประทับใจ (impression management)
ประชากร/ตัวอย่าง	นักเรียนชั้นประถมศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	นักศึกษามหาวิทยาลัย
จำนวน	956 คน	433 คน
มิติ/องค์ประกอบของแบบวัด	-	2 องค์ประกอบ - การหลอกลวงตนเอง (self-deception) - การจัดการความประทับใจ (Impression management)
ลักษณะ/ข้อคำถาม	- ข้อคำถามมีเนื้อหาตามข้อคำถามของแบบวัด MCSD แต่มีการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กโดยใช้ภาษาสำหรับเด็ก	-
จำนวนข้อคำถาม	48	40
รูปแบบการตอบ	ถูก-ผิด	แบบมาตราประมาณค่า (rating scale)
ช่วงคะแนน	0-48	แต่ละคุณลักษณะคือ SDE และ IM มีช่วงระหว่าง 0-20
เกณฑ์การพิจารณา	ถ้าได้คะแนนสูงแสดงว่ากลัวการไม่ยอมรับ	ได้คะแนนสูงแสดงว่าพูดเกินความจริงและตอบตามสังคม
ความตรงของแบบวัด	- ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก	- ความตรงตามสภาพ - ความตรงแบบลู่เข้า - ความตรงเชิงจำแนก
ความเที่ยงของแบบวัด	- วิธีแบ่งครึ่งข้อคำถาม (.82 - .95) - วิธีทดสอบซ้ำ (เว้นระยะเวลา 1 เดือน = .85 Allamam และคณะ ได้รายงานค่าความเที่ยง = .90 และเว้นระยะเวลา 1 เดือน และเว้นระยะเวลาไว้เกินกว่า 3 ปี = .19)	- สัมประสิทธิ์แอลฟา (SDE มี $\alpha = .68$ - .80 IM มี $\alpha = .75$ - .86 และ SDR มี $\alpha = .83$) - วิธีทดสอบซ้ำ (เว้นระยะเวลา 5 สัปดาห์ SDE มีค่าความเที่ยง = .69 และ IM มีค่าความเที่ยง = .65)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดและควบคุมการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าในขอบเขตของการนำแบบวัดและวิธีการที่ใช้ในการวัด และควบคุม SDR ในวัตถุประสงค์และบริบทที่แตกต่างกันออกไป ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Li and Bagger (2007) ได้ศึกษาความเที่ยงของแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) เพื่อตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของคะแนนจาก BIDR และสำรวจ องค์ประกอบที่อธิบายความแปรปรวนของค่าความเที่ยง โดยมีสมมติฐานว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพและคะแนนจาก BIDR มีค่าต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตอบที่เป็นการประเมินบุคลิกภาพเป็นอิสระจากความปรารถนาของสังคม การศึกษาความเที่ยงทั่วไปของ BIDR อาจจะทำให้ข้อมูลสำคัญในเรื่องการเป็นตัวแทนของคะแนนสัมประสิทธิ์ความเที่ยงข้ามตัวอย่างและการตรวจสอบลักษณะนิสัยที่อาจจะมีอิทธิพลต่อความแปรปรวนของความเที่ยง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบวัด BIDR version 6 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าแบบวัด BIDR ทั้งหมดให้คะแนนที่มีความน่าเชื่อถือ ค่าเฉลี่ยคะแนนความเที่ยงประมาณค่าได้ทั้ง 2 แบบวัดย่อย คือ การหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deception enhancement) และการจัดการความประทับใจ (impression management) ถึงแม้ว่าจำนวนของการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะโดยใช้ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อประมาณค่าความเที่ยงแล้วยังได้อธิบายเพียงส่วนเล็กๆ ของความแปรปรวนทั้งหมดในการประมาณค่าความเที่ยง

Lanyon and Carle (2007) ได้ศึกษาความตรงภายนอกและความตรงภายในของคะแนนจากแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) และแบบวัด Paulhus Deception Scales (PDS) ซึ่ง PDS ได้พัฒนามาจาก BIDR เพื่อวัดใน 2 องค์ประกอบของความปรารถนาของสังคม โดยศึกษาจากตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มลูกความและอีก 2 กลุ่ม เป็นนักศึกษาปริญญาตรี (จำนวนทั้งหมด 519 คน) แบบวัดทั้ง 2 ฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในตัวอย่างทุกกลุ่มและเครื่องมือทั้ง 2 ฉบับ วัดใน 2 องค์ประกอบที่เหมือนกัน โมเดลการวัดที่ตั้งฉากกันถูกปฏิเสธในทุกกลุ่ม อย่างไรก็ตาม โมเดล 2 องค์ประกอบได้ cross-loading ระหว่างข้อคำถามและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ ที่ให้ความเหมาะสมเพียงพอ ข้อมูลของความตรงตามสภาพ (concurrent validity) แสดงคะแนนของทั้ง Impression Management (IM) และ Self-Deceptive Enhancement (SDE) เพื่อวัดอย่างน่าพอใจของแต่ละวิธีและความปรารถนาของสังคมต่อไป สำหรับทั้งลูกความ นักศึกษาปริญญาตรี ซ้อยกเว้นถูกพบในความสัมพันธ์ของ PDS

แบบวัด BIDR มีหลากหลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่ใช้ในปัจจุบัน คือ BIDR version 6 ซึ่ง version นี้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ และปัจจุบันยังมีการนำแบบวัดมาใช้และมีการตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่ มีการศึกษาข้อมูลทางจิตมิติจำนวนมากที่ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา พบว่าคะแนนด้าน SDE และ IM มีความสัมพันธ์กันทางบวก และจากการศึกษาทั้ง 2 แบบวัด คือ BIDR และ PDS เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของ BIDR และ PDS พบว่า มี validity correlates สูง โดย SDE(B) มีค่าสูงกว่า SDE(P) และคะแนน IM ของ ทั้ง BIDR และ PDS มีผลลัพธ์เท่ากัน

Jan-Erik Lönnqvist (2008) ได้ศึกษาอิทธิพลของการตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR) บนผลลัพธ์ (outcome) ของการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ประเมินโดยใช้แบบทดสอบถามการรายงานตนเอง (self-report) การศึกษาแบ่งเป็น 4 กรณี โดย 2 กรณีแรกเป็นผู้ที่ตอบโดยไม่บิดเบือน โดยศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของ BIDR และอีก 2 กรณีศึกษาเกี่ยวกับแบบวัด SDR และการสืบสวนต่างๆ ไป ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลในกรณีที่ 1 และ 2 แสดงให้เห็นว่าแบบวัด BIDR ของ Paulhus ถูกออกแบบมาเพื่อบ่งบอก SDR ทั้งแบบวัดการจัดการการแลกเปลี่ยนความคิดความรู้สึก (communion management) และแบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) เป็นการวัดความลำเอียงในการตอบ และวัดความแตกต่างระหว่างบุคคลในพฤติกรรม นอกจากนี้ แบบวัดการจัดการการแลกเปลี่ยนความคิดความรู้สึก (communion management) และแบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) ของ BIDR เป็นการวัดเกี่ยวกับความลำเอียงที่เป็น communal bias และ agentic bias ที่ค่อนข้างแม่นยำ กรณีที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการกำหนดสมมติฐานอาจอยู่ในส่วนผลของ SDR แต่ไม่ทั้งหมด กรณีที่ 4 เสนอแนะว่าการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพระหว่างตัวอย่างที่อาสาเข้าร่วมและตัวอย่างที่ไม่ได้อาสาเข้าร่วมแตกต่างกัน อาจเกิดจาก SDR ของตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของบุคลิกภาพไม่ได้หมายถึงเฉพาะส่วนที่เป็นความแตกต่างใน SDR

Cervellione et al. (2009) ได้ศึกษาการสร้าง Rasch Modeling ของแบบวัดการหลอกลวงตัวเอง (Self-Deception Scale) ของ BIDR ซึ่งการศึกษานี้ใช้ Rasch Modeling เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของแบบวัดการหลอกลวงตัวเองของ BIDR ใน 2 มิติ โดยใช้ประเภทของการตอบตามความเหมาะสมและความเที่ยงของตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอายุ 18-21 ปี จำนวน 315 คน โดยใช้แบบวัด BIDR เพื่อวัดการหลอกลวงตัวเอง (self-deception) แล้วเปรียบเทียบระหว่างวิธีให้คะแนนแบบ 7 ระดับ และแบบ 2 ระดับ โดยผู้พัฒนาแบบวัดเป็นผู้พิสูจน์ ผลการศึกษาพบว่าโดยรวมแล้วแบบ 7 ระดับเหมาะสมที่สุดสำหรับข้อมูลและตัวอย่าง สรุปได้ว่าแบบวัดจากการใช้แบบ 7 ระดับและตัดข้อ 13 ออกไปมีความเที่ยงมากที่สุด (แบบวัด BIDR มีข้อคำถาม 40 ข้อ) เพราะว่าการแบ่งแยกและค่าความเที่ยงการวัดบุคคลมีค่าลดลง จึงไม่แนะนำให้ใช้การวัดนี้ในกลุ่มประชากรที่มีขอบเขตกว้าง

Li and Reb (2009) ได้ศึกษาการตรวจสอบการวัดความสอดคล้องของ Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) ข้าม 2 ชาติ ระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศสิงคโปร์ โดยศึกษาข้ามวัฒนธรรมใน 2 มิติ คือ horizontal individualism และ horizontal collectivism และเงื่อนไขแรงจูงใจ 2 เงื่อนไข คือ มาตรฐานและการโกหก ตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีจากประเทศสิงคโปร์จำนวน 158 คน และนักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 166 คน ครั้งที่ 1 ตัวอย่างจะถูกถามด้วยคำถามง่ายๆ โดยใช้แบบวัด BIDR และ INDCOL (เงื่อนไขที่เป็นมาตรฐาน) ครั้งที่ 2 ตัวอย่างจะใช้เครื่องมือที่เกี่ยวกับ Social desirability (เงื่อนไขที่เป็นการโกหก) แล้ววิเคราะห์ Multigroup confirmatory factor เพื่อประเมิน equivalence ของ BIDR พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์ความเที่ยง และ intercorrelations มีค่าต่ำ และเมื่อพิจารณาตามเงื่อนไขที่เป็นแรงจูงใจ พบว่าเงื่อนไขการโกหกมีค่าสูงกว่าเงื่อนไขมาตรฐาน ทั้ง 2 ตัวอย่าง และพบว่าค่าความสอดคล้องของ BIDR ข้ามวัฒนธรรมมี

ค่าสูงเมื่อเทียบกับค่าความสอดคล้องของ BIDR ข้ามชาติ จึงควรระมัดระวังในการใช้ BIDR ในบริบทข้ามชาติ (cross-national)

Bernard et al. (2008) ได้ศึกษาการวัดแรงจูงใจแบบหลายมิติ โดยพัฒนาแบบสอบถามเพื่อใช้ประเมินแรงจูงใจรายบุคคล (Individual Motives-Questionnaire: AIM-Q) ซึ่งเป็นเครื่องมือใหม่ที่ตั้งอยู่บนฐานของทฤษฎีทางจิตวิทยาด้านแรงจูงใจของมนุษย์ โดยใช้ MTMM ประเมินความแตกต่างระหว่างบุคคล มีข้อคำถาม 15 ข้อ ศึกษากับตัวอย่าง 1,251 คน ศึกษาทั้งหมด 8 กรณี ซึ่งกรณีที่มี 8 ศึกษาผลกระทบของ Socially Desirable Responding ศึกษากับตัวอย่างที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้การสำรวจความสัมพันธ์ระหว่าง social desirability และแบบวัด AIM1 AIM2 และ AIM3 แต่วิธีการได้มาของตัวอย่างจะแตกต่างกัน AIM1 ตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 38 คน ดังนั้นก็จะมีช่วงอายุที่จำกัด แต่ก็ยังคงมีตัวอย่างซึ่งถึงศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆ AIM2 ตัวอย่างสุ่มมาจากการศึกษากรณีที่มี 4 จำนวน 50 คน และ AIM3 ตัวอย่างจำนวน 66 คน โดยสุ่มตัวอย่างมาจากเครือข่ายคนรู้จัก รายละเอียดอยู่ใน “General Procedures Used to Develop the AIM-Q” มีช่วงอายุที่ดี ดีพอๆ กับการระบุศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆไป

ปี 1972 Strahan และ Gerbasi ได้พัฒนา Marlowe-Crowne Version 20 ข้อคำถาม (M-C 20) โดยการตัดหลายข้อคำถามที่กระจายเล็กน้อยต่อการวัดแบบดั้งเดิมและหาความเที่ยงของ M-C 20 โดยใช้สูตร K-R 20 พบว่ามีค่าตั้งแต่ .73-.87 ใน 4 กลุ่มทดสอบ M-C 20 ถูกออนไลน์กับ AIM1 AIM2 หรือ AIM3 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาระหว่าง M-C 20 กับแต่ละตัวอย่างพบว่าตัวอย่าง AIM1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .69 ตัวอย่าง AIM2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .78 และตัวอย่าง AIM3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .78 ค่าสัมประสิทธิ์เหล่านี้ก็คล้ายกับรายงานของ Strahan และ Gerbasi ที่แนะนำว่า M-C 20 มีความคงที่ภายในเพียงพอในตัวอย่างปัจจุบัน ซึ่งเป็นไปได้ที่จะใช้อธิบายตัวอย่างที่มีขนาดเล็กกว่าสัมประสิทธิ์แอลฟาสำหรับตัวอย่าง AIM1 ที่ตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอาจจะถูกจำกัดช่วงคุณสมบัติหรือธรรมชาติในบางคน (inherent) ขณะที่อีก 2 ตัวอย่างแตกต่างกันมาก โดยทั่วไปไม่พบว่าการตอบความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) มีอิทธิพลมากหรือมีความสัมพันธ์อย่างกระจายต่อคะแนนแบบวัดแรงจูงใจที่ได้มาจาก 3 วิธีของ AIM-Q

Verardi et al. (2010) ได้ศึกษาคุณสมบัติทางจิตวิทยาของ Marlowe-Crowne social Desirability Scale ใน 8 ประเทศในทวีปแอฟริกาและประเทศสวีเดนแลนด์ เพื่อประเมินค่าความตรงข้ามวัฒนธรรมของแบบวัด MCSD ฉบับสั้น ฉบับ C (short form C) ในตัวอย่างขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นผู้ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาพูดจาก 8 ประเทศในทวีปแอฟริกาและประเทศสวีเดนแลนด์ ผลการวิเคราะห์ Exploratory และ Confirmatory analysis แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะทั้ง 2 องค์ประกอบ ยังคงอยู่เหมือนเดิม การตรวจสอบความลำเอียงของข้อคำถาม ตามที่ได้ใช้ข้อคำถามทั้ง 13 ข้อคำถาม ในแต่ละประเทศ และศึกษาอิทธิพลของมันจากคำนวณจากค่า R^2 เพื่อการแก้ไข 2 องค์ประกอบ พบว่าข้อคำถาม 9 ข้อที่เกี่ยวกับขนาดอิทธิพลที่มีค่าน้อยมาก ข้อคำถาม 3 ข้อ เป็นตัวส่งผ่าน (moderate) และข้อคำถาม 1 ข้อ เป็นข้อคำถามที่ถามกว้างๆ ชุดการวิเคราะห์ covariance ของตัวแปรการยอมรับ (acquiescence variable) แสดงว่า การยินยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งมีแนวโน้มจะไม่ให้ความลำเอียงต่อระดับข้อคำถาม การวิจัยบ่งชี้ว่าคุณสมบัติทางจิตมิติของ

เครื่องมือจะไม่ไปถึงความสมดุลของ scalar แต่การวัดที่น่าเชื่อถือทางวัฒนธรรมของความน่าปรารถนาของสังคม (social desirability) สามารถพัฒนาได้

Himmelfarb (2008) ได้ศึกษา The Multi-Item Randomized Response Technique ซึ่งเทคนิค The randomized response technique (RRT) พยายามลดความลำเอียงตามความปรารถนาของสังคมใน self-report โดยการสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวกับความน่าจะเป็นระหว่างการให้คำตอบ และการสร้างตอบคำถาม the multi-item ของ RRT ขยายขั้นตอนของ RRT เพื่อสเกลที่ถูกปรับของ multi-item the multi-item ของ RRT ลดการให้ variability ที่เพิ่มขึ้น โดยขั้นตอน และสามารถประมาณค่าของ parameter ได้อย่างถูกต้อง มากกว่า single-item RRT

Miner and Center (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงการวัดพฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวกับอาชญากร โดยใช้เทคนิค randomized response technique (RRT) ซึ่งเป็นวิธีสำหรับการรักษาผู้กระทำความผิด โดยใช้ตัวอย่างเป็นผู้ล่วงละเมิดทางเพศที่รับเข้าไปบำบัดรักษาก่อนที่จะปล่อยจากการจำคุก ตัวอย่างมี 3 กลุ่ม โดยให้การรักษาให้อย่างสุ่ม เหตุที่กำหนดอย่างสุ่มก็เพื่อควบคุมการไม่รักษาและปฏิเสธที่จะยอมเข้าร่วมในการวิจัยการรักษา แต่ยินยอมให้สัมภาษณ์แทนการเข้าร่วมรับการรักษาก่อนการปล่อยตัว ซึ่งถือเป็นการเข้าร่วมในวิธี RRT ทางหนึ่ง วิธีนี้ประกอบด้วยคำถามที่ไม่ไวต่อความรู้สึกและคำถามที่ไวต่อความรู้สึก ผู้ตอบต้องตอบคำถามที่ไวต่อความรู้สึกหรือไม่ไวต่อความรู้สึก ขึ้นอยู่กับผลของวิธีการสุ่ม (การหมุนลูกเต๋า roll of dice) การกระจายของคำถามที่ไม่ไวต่อความรู้สึกถูกบิดเบือนอย่างสูง ดังนั้นสิ่งที่อยู่ข้างนอก (outliers) แยกออกและการคำนวณเพื่อประมาณค่า RRT ของการทำผิด (2.20 prior offenses) มีค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญ มากกว่าการบันทึกการทำผิดอย่างเป็นทางการ (0.51 prior offenses) รูปแบบระหว่างการรักษาและกลุ่มควบคุมประมาณค่า RRT แตกต่างกัน และการถูกบันทึกอย่างเป็นทางการเหมือนกับความสัมพันธ์ระหว่างการประมาณค่า RRT และแบบวัดการรายงานตนเองอื่นๆ (self-report scales) ผลการศึกษาทำให้หลักฐานเบื้องต้นที่ว่า RRT เป็นวิธีที่มีประโยชน์สำหรับข้อมูลการเกิดการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งไวต่อความรู้สึกมากกว่าการทำผิดที่ถูกรายงานอย่างเป็นทางการ เนื่องจากมีความลำเอียงน้อยกว่าการรายงานตนเองอื่นๆ

Ostapczuk et al. (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติหรือลักษณะนิสัยที่ไวต่อความรู้สึกโดยใช้ Randomized Response Technique (RRT) เพื่อลดความลำเอียงจากความปรารถนาของสังคมในการประเมินคุณสมบัติที่ไวต่อความรู้สึก แต่แตกต่างจากการป้องกันความลับหรือความเป็นส่วนตัว เหมือนกับการตอบที่โกงโดยการไม่เชื่อฟังการแนะนำ ในการออกแบบ RRT ที่ไม่สมมาตร การตอบที่ไม่เหมาะสมกับคุณสมบัติที่ไวต่อความรู้สึกมีความปลอดภัย หากจะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ก่อให้เกิดการโกงต้องออกแบบ RRT ให้เหมาะสม พวกเราทดสอบความแปรเปลี่ยนที่สมมาตรของโมเดลตรวจสอบการโกง (CDM) และเพิ่มความยืดหยุ่นด้วยการแนะนำในการสำรวจความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ระหว่างนักเรียนชาวจีน 2,254 คน ขณะที่พวกเราสังเกตความไม่ยินยอมในความแปรเปลี่ยนที่สมมาตรและไม่สมมาตร เราก็แนะนำให้ใช้ CDMs ที่สมมาตร ที่สามารถทดสอบได้ง่ายๆ ภายในโมเดล multinomial

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบรายงานตนเอง (self-report) เป็นเครื่องมือ การใช้เทคนิค RRT บรรยายโดยเขียนโมเดล multinomial ซึ่งมุ่งที่จะแยกประชากรเป็น 3 กลุ่ม π (เป็นประชากรของ

การตอบ “yes” ที่ว่าง่ายและซื่อสัตย์ ผู้เข้าร่วมที่ยอมรับความจริง เกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์) β (เป็นประชากรของการตอบ “No” ที่ว่าง่ายและซื่อสัตย์ ผู้เข้ารับการทดสอบที่มีความซื่อสัตย์ และ γ ($= 1 - \pi - \beta$ ประชากรของคนโก่งคนหลอกหลวงที่ไม่ยอมจำนน ผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังกฎของ RRT โดยปฏิเสธคุณสมบัติที่ไวต่อความรู้สึก ซึ่งปราศจากความสนใจผลที่ตามมาของวิธีการสุ่ม) มี 2 parameters ที่เป็นอิสระในโมเดลนี้ เพราะว่าสัดส่วน π β และ γ ถูกบังคับให้เพิ่มขึ้นจน มีค่าถึง 1 parameter สามารถถูกประมาณค่าบนพื้นฐานของ 1 สัดส่วนของการตอบ “yes” ภายใต้เงื่อนไขของโมเดล RRT แบบดั้งเดิม แทนการได้มาของฐานข้อมูลที่เพียงพอ

จากการสังเคราะห์ข้อมูลจะพบว่า ปัจจุบันมีการนำแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) และแบบวัด Marlowe-Crowne Social Desirability Scale และเทคนิคการตอบอย่างสุ่ม (Randomized responding technique: RRT) มาใช้ในงานวิจัยอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบวัด BIDR ที่มีการศึกษาในบริบทต่างๆ ทั้งตรวจสอบความเที่ยง ความตรง ตรวจสอบอิทธิพลของการตอบตามความปรารถนาของสังคมเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และการศึกษาข้ามวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดและเทคนิคดังกล่าวข้างต้นมากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของนิสิต นักศึกษาไทย เพื่อนำมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพของข้อมูลหรือสารสนเทศที่ใช้ การรายงานตนเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจในการตอบ

อนันต์ บัวบาน (2525) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการตอบจากแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีจงใจและวิธีตรวจสอบความจริงใจที่ต่างกัน 3 วิธี คือ วิธีที่ 1 (สเกลชุดที่ 1) ใช้ข้อความที่ซ้ำกัน วิธีที่ 2 (สเกลชุดที่ 2) ใช้ข้อความที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน และวิธีที่ 3 (สเกลชุดที่ 3) ใช้การสรุปซ้ำในทุกตอนของเนื้อหาในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตัดสิน 75% ขึ้นไป คือ จะต้องได้คะแนนความจริงใจตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน แยกพิจารณาตามแต่ละวิธีดังนี้

วิธีที่ 1 (สเกลชุดที่ 1) ถ้าคำตอบในข้อกระทงคู่ที่ซ้ำกันคู่ใดตรงกัน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกันถือว่าได้ 0 คะแนน ดังนั้นคำตอบฉบับที่ถือว่าผู้ตอบๆอย่างจริงจังจะต้องได้คะแนนความจริงใจ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

วิธีที่ 2 (สเกลชุดที่ 2) ถ้าคำตอบในข้อกระทงคู่ที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกันคู่ใดตรงกัน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกันถือว่าได้ 0 คะแนน คำตอบฉบับที่ถือว่าผู้ตอบๆอย่างจริงจังจะต้องได้คะแนนความจริงใจ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

วิธีที่ 3 (สเกลชุดที่ 3) ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละตอนของเนื้อหา กับคะแนนที่สรุปให้แก่เนื้อหาในตอนนั้นๆ ไม่แตกต่างกันเกิน 1 คะแนน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าต่างกันเกิน 1 คะแนน ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 0 คะแนน คำตอบฉบับที่จริงจังจะต้องได้คะแนนความจริงใจตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน

ตัวอย่างเป็นครูระดับประถมศึกษา จำนวน 300 คน จากโรงเรียนที่ต่างกัน 3 โรงเรียน คำนวณค่าสหสัมพันธ์ โดยใช้วิธีของเพียร์สัน และทดสอบความแตกต่างของค่าสหสัมพันธ์ที่ได้โดยใช้การทดสอบ

ค่าพิชเชอร์-ซี ผลการวิจัยพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความที่สื่อความหมาย คล้ายคลึงกัน มีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีจูงใจกับวิธีใช้ข้อความสรุปเนื้อหาในแต่ละตอนอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนการเปรียบเทียบในคู่อื่นพบว่า ไม่มีคูใดที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่ากันอย่าง มีนัยสำคัญ

เกื้อ กระแสโสม (2538) ได้ศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยใช้มาตรวัดความเท็จ โดยใช้ตัวอย่างเป็นครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร 817 คน แบ่งเป็นกลุ่มครูที่ตอบมาก่อนกำหนดวัน ส่งกลับ 404 คน และหลังกำหนดวันส่งกลับ 413 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการเห็นคุณค่า ในตนเอง ซึ่งวัดความจริงใจโดยใช้มาตรวัดความเท็จ และข้อกระทงคู่ขนาน โดยคะแนนความจริงใจในการตอบแบบสอบถามมี 2 วิธี คือ คะแนนความจริงใจโดยใช้ข้อกระทงคู่ขนาน หมายถึง คะแนนที่ พิจารณาจากคำตอบในข้อกระทงที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน (ข้อกระทงคู่ขนาน) ถ้าผู้ตอบตอบ ข้อกระทงคู่ขนานคูใดห่างกันไม่เกิน 1 ช่วงระดับ คือ ช่วงระดับ 1-2,2-3,3-4,4-5 และ 5-6 จะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบข้อกระทงคู่ขนานคูใดห่างกันเกิน 1 ช่วงระดับจะได้ 0 คะแนน และคะแนนความ จริงใจโดยมาตรวัดความเท็จ หมายถึง คะแนนที่วัดจากมาตรวัดความเท็จ (Lie scale) ที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้น มีทั้งหมด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน โดยแต่ละข้อ จะให้ผู้ตอบประเมินระดับสภาพ ความเป็นจริงของตนเอง ว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งมีทั้งหมด 6 ระดับ ผู้ตอบที่ตอบระดับสภาพความเป็น จริง ตรงมากที่สุด ตรงมาก ตรงค่อนข้างมาก ค่อนข้างไม่ตรง ไม่ตรง ไม่ตรงเลย จะได้ 1,2,3,4,5,6 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยการห่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ (1) ตัวอย่างมีคะแนนความจริงใจในการตอบแบบสอบถามโดยมาตรวัดความเท็จ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง หรือร้อยละ 60.57 ของคะแนนเต็ม และมีการกระจายของคะแนนความจริงใจค่อนข้าง น้อย (2) คะแนนความจริงใจโดยมาตรวัดความเท็จมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนความจริงใจจาก ข้อกระทงคู่ขนาน (3) คะแนนเฉลี่ยความจริงใจโดยมาตรวัดความเท็จจากกลุ่มครูที่ตอบแบบสอบถาม ก่อนกำหนดวันส่งกลับและหลังกำหนดวันส่งกลับ ไม่แตกต่างกัน

กอบแก้ว ภูติธนาธิกร (2537) ได้ศึกษาผลของเทคนิคการเตือนและการติดตามและการ ติดตามที่มีต่ออัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ของครู มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 405 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนเป็นรายคู่ด้วย สัดส่วน z ในอัตราการตอบกลับ และเซฟเฟในความจริงใจในการตอบแบบสอบถาม โดยคำตอบที่ จริงใจ หมายถึงคำตอบที่เกิดจากการตั้งใจตอบจริงของผู้ตอบ ได้แก่ คำตอบซึ่งถูกตรวจสอบว่า ผู้ตอบ ตอบอย่างจริงใจ โดยใช้วิธีตรวจสอบความจริงใจที่สร้างขึ้นจากข้อความที่สื่อความหมายที่คล้ายคลึง กัน จำนวน 10 ข้อ และกำหนดคะแนนความจริงใจ จากคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบความจริงใจใน การตอบแบบสอบถามตามวิธีการตรวจสอบที่กำหนดขึ้นจากการสร้างข้อกระทงที่สื่อความหมายที่ คล้ายคลึงกัน โดยคิดคะแนนในการตอบที่มีระดับคะแนนไม่ต่างกันเกิน 1 ระดับ เช่น 1-2 2-3 3-4 4-5 ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน ถ้าข้อกระทงที่มีระดับคะแนนต่างกันเกิน 1 ระดับ เช่น 1-3 1-4 1-5 2-4 2-5 3-5 ถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 0 คะแนน พบว่าผลการวิจัยโดยสรุปมี

ดังนี้ (1) กลุ่มที่ได้รับการเตือนและการติดตามด้วยโทรศัพท์มือถือการตอบกลับสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ (2) กลุ่มที่ได้รับการติดตาม 2 ครั้ง มีอัตราการตอบกลับสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ (3) เทคนิคการเตือนและการติดตามกับความถี่ในการติดตามมีผลร่วมกันต่อความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

สุทิตา บุญยงค์ (2540) ศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์โดยการวิเคราะห์ด้วยวิธี Rasch Model และการใช้ความคงที่ในการตอบข้อกระทงคู่ขนาน เมื่อได้รับวิธีส่งจดหมายนำและประเภทของเนื้อหาแบบสอบถามที่แตกต่างกัน โดยคะแนนความคงที่ในการตอบข้อกระทงที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน (ข้อกระทงคู่ขนาน) พิจารณาดังนี้ ถ้าผู้ตอบตอบข้อกระทงคู่ขนานคู่ใดห่างกันไม่เกิน 1 ช่วงระดับ จะได้ 1 คะแนน คือ ช่วงระดับ 1-2 2-3 3-4 4-5 ถ้าตอบข้อกระทงคู่ขนานคู่ใดห่างกันเกิน 1 ช่วงระดับจะได้ 0 คะแนน และความจริงใจในการตอบแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ด้วยวิธี Rasch Model หมายถึงร้อยละของผู้ตอบที่ตอบเหมาะสมกับโมเดล โดยพิจารณาจากค่า MNSQ outfit ของผู้ตอบมีค่าไม่เกิน 1.20 และค่า ZSTO ของ INFIT และ OUTFIT มีค่าไม่เกิน |2| และถ้าค่า MNSQ outfit มีค่าต่ำมากๆ โดยประมาณ ไม่เกิน 1.00 จะยอมให้ค่าสถิติ INFIT และ OUTFIT มีค่าต่ำกว่า 2 ได้ การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างที่เป็นครู อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,200 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ความจริงใจที่วัดได้จากข้อกระทงคู่ขนาน โดยการหาค่ามีขมิ้มเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ด้วยโปรแกรม SPSS/PC+ และวิเคราะห์ความเหมาะสมของผู้ตอบด้วยโปรแกรม BIGSTEPS ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนด้วยวิธีการทดสอบค่าสัดส่วนซี

ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวอย่างร้อยละ 80 ตอบแบบสอบถาม สอดคล้องกับโมเดล โดยการวิเคราะห์ด้วยวิธี Rasch Model (2) ตัวอย่างที่ได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และไม่ได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าค่าร้อยละการตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องกับโมเดลไม่แตกต่างกัน (3) ตัวอย่างที่ได้รับแบบสอบถามที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู และตัวอย่างที่ได้รับแบบสอบถามที่ไม่เกี่ยวกับวิชาชีพครู มีค่าร้อยละการตอบแบบสอบถามที่สอดคล้องกับโมเดลไม่แตกต่างกัน (4) ตัวอย่างที่ได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้ามีคะแนนความจริงใจโดยใช้ข้อกระทงคู่ขนานสูงกว่าตัวอย่าง ที่ไม่ได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า (5) ตัวอย่างที่ได้รับแบบสอบถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาชีพครู มีคะแนนความจริงใจโดยใช้ข้อกระทงคู่ขนาน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับแบบสอบถาม ที่มีเนื้อหาไม่เกี่ยวกับวิชาชีพครู (6) วิธีวัดความจริงใจโดยการวิเคราะห์ด้วยวิธี Rasch Model และการใช้ข้อกระทงคู่ขนาน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชยการ ศิริรัตน์ (2543) ศึกษาการเปรียบเทียบอัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตที่มีวิธีการส่งเทคนิคการติดตาม และเนื้อหาที่แตกต่างกัน โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2542 และเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจริงจำนวน 162 คน ซึ่งคำตอบที่จริงใจจากแบบสอบถามเรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ คือ คำตอบที่เกิดจากการตอบแบบสอบถามข้อกระทงคู่ขนานและได้รับการตรวจสอบความจริงใจในข้อกระทงคู่ขนานนั้น ผลต่างไม่เกิน 1 คะแนน ถือว่า ได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน และคำตอบที่จริงใจจากแบบสอบถามเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ คำตอบที่เกิดจากการวิเคราะห์ความถูกต้องของข้อ

กระทงที่เหมือนกัน 2 ชุด โดยชุดหนึ่งใช้วัดทัศนคติ และอีกชุดหนึ่งใช้วัดข้อเท็จจริงที่มีทั้งคำตอบทางบวกและคำตอบทางลบเป็นตัวควบคุมในการหาความจริงใจ ผลการตรวจข้อมูลต้องตรงกันทั้ง 2 ชุด จึงถือว่าได้คะแนนความจริงใจ 1 คะแนน การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถาม ใช้สถิติทดสอบ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถาม สามารถสรุปได้ดังนี้ (1) กลุ่มที่ได้รับแบบสอบถามที่ส่งด้วย WWW และกลุ่มที่ได้รับแบบสอบถามทาง E-mail มีคะแนนเฉลี่ยความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (2) กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามประเภทเนื้อหาทั่วไป และกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามประเภทเนื้อหาที่กำลังเป็นที่สนใจ มีคะแนนเฉลี่ยความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (3) กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งด้วย E-mail เนื้อหาทั่วไป ติดตามด้วย E-mail และกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งด้วย E-mail เนื้อหาที่กำลังเป็นที่สนใจติดตามด้วย E-mail มีคะแนนเฉลี่ยความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (4) กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งด้วย WWW เนื้อหาทั่วไปกลุ่มที่ส่งด้วย E-mail เนื้อหาทั่วไป และกลุ่มที่ส่งด้วย E-mail เนื้อหาที่กำลังเป็นที่น่าสนใจมีคะแนนเฉลี่ยความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2.6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง

วันวิสาข์ ฤกษ์ทวี (2549) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเปรียบเทียบทางสังคมและผลป้อนกลับว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ต่อการเพิ่มคุณค่าให้ตนเอง การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อกระทงในมาตรวัดความหลงตนเองจากการพัฒนาของพรสวรรค์ ตันโชติศรีรินทร์ (2547) จำนวน 42 ข้อ มาพัฒนาเพิ่มเติมร่วมกับนิภาพร รุจิพิพัฒน์กุล (2549) ซึ่งพรสวรรค์ ตันโชติศรีรินทร์ได้นำข้อกระทงในมาตรวัดความหลงตนเอง (The Narcissistic Personality Inventory หรือ NPI) ของ Raskin และ Terry (1988) จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (forced choice items) มาดัดแปลงเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) แปลเป็นภาษาไทยและเขียนข้อกระทงเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะนิสัยของคนไทย โดยผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงเพิ่มเติมจากเดิมที่พรสวรรค์ ตันโชติศรีรินทร์ได้พัฒนาไว้แล้ว อีกจำนวน 43 ข้อ มีข้อกระทงทางบวกและข้อกระทงทางลบ รวมเป็น 85 ข้อ แบ่งความหลงตนเองออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ อำนาจหน้าที่ ความสามารถในการพึ่งตนเอง ความเหนือกว่า การชอบแสดงออก การแสวงหาผลประโยชน์ ความทะนงตน และการสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ศึกษาในนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 578 คน ทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวนครึ่งหนึ่งทำงานเป็นคู่ (เงื่อนไขเปรียบเทียบ) และอีกครึ่งหนึ่งทำงานเดี่ยว (เงื่อนไขไม่เปรียบเทียบ) จากนั้นให้ทำมาตรวัดความหลงตนเอง อีก 1-2 สัปดาห์ต่อมาผู้ร่วมการทดลองได้รับผลป้อนกลับลงว่างานที่ทำประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวโดยการสุ่ม และให้ประเมินระดับการเพิ่มคุณค่าให้ตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า (1) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่มีปฏิสัมพันธ์กับการเปรียบเทียบ (2) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่ำมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองทั้งในสถานการณ์ที่ไม่เกิดการเปรียบเทียบและไม่เกิดการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (3) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองทั้งในสถานการณ์ที่ไม่เกิดการเปรียบเทียบและ

สถานการณ์ที่เกิดการเปรียบเทียบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (4) บุคลิกภาพแบบหลงตนเองมีปฏิสัมพันธ์กับผลป้อนกลับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (5) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่ำเมื่อได้รับผลป้อนกลับทางบวกมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองสูงกว่าเมื่อได้รับผลป้อนกลับทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูง มีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองเมื่อได้รับผลป้อนกลับทางลบสูงกว่าผลป้อนกลับทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (6) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ชิตศุภางค์ รังสีสมบัติศิริ (2550) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพินินัยในการให้อภัยและการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์ วัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบบทบาทของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง พินินัยในการให้อภัย และการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์ การวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ซึ่งเป็นมาตรที่ผู้วิจัยร่วมกับ นุชารัตน์ มงคุณปฏิการ นาครอด และประพิมพา จรรย์ตันกุล ภายใต้การดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัตนางค์ มณีศรี พัฒนาขึ้นตามโครงสร้างของ Narcissistic Personality Inventory (NPI) ของ Raskin และ Terry และ Hypersensitive Narcissism Scale (HSNS) ของ Hendin และ Check ลักษณะของมาตรเป็นมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการแสดงอำนาจ ความสามารถในการพึ่งตนเอง ความเหนือกว่า การชอบแสดงออก การแสวงหาผลประโยชน์ การทะนงตน การสมควรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ และด้านการหวั่นไหวมากกว่าปกติ ประกอบด้วยข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกแล้วจำนวน 45 ข้อ ในการวิจัยนี้หาคุณภาพของมาตร โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความเที่ยงและความตรงกับตัวอย่างจำนวน 500 คน มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเองทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .89

การศึกษาที่ 1 กลุ่มคนทำงานจำนวน 200 คน ทำมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน และมาตรวัดพินินัยในการให้อภัย ผลการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายพินินัยในการให้อภัยได้ โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบหลงตนเองสูงมีการให้อภัยตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่ให้อภัยผู้อื่นและสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การเห็นคุณค่าแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่านของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองในการทำนายการให้อภัยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การศึกษาที่ 2 กลุ่มคนทำงานจำนวน 300 คน ตอบมาตรวัดพินินัยในการให้อภัยและถูกสุ่มเข้าเงื่อนไขของการทดลอง เงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งจาก 2 เงื่อนไข ได้แก่ เหตุการณ์ที่ทำให้เสียใจและเหตุการณ์ที่ทำให้โกรธเคือง ซึ่งตัวอย่างต้องนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตเพียงหนึ่งเหตุการณ์ที่มีคนทำให้เสียใจหรือโกรธเคือง ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขการทดลอง จากนั้นให้ทำมาตรวัดการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์ มาตรวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน และมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ผลการวิเคราะห์เส้นทางปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง การเห็นคุณค่าแห่งตน พินินัยในการให้อภัยและลักษณะเหตุการณ์สามารถทำนายการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หยกฟ้า อิศรานนท์ (2551) ศึกษาอิทธิพลกำกับของตัวแปรการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้ต่อบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ในการทำนายการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัย และอิทธิพลของบุคลิกภาพ

แบบหลงตนเอง ในการทำนายสุขภาวะทางจิต โดยมีความไม่สอดคล้องของการเห็นคุณค่าแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน ผู้ร่วมการวิจัยจำนวน 272 คน แบ่งเป็นเพศชาย 98 คน และเพศหญิง 174 คน ทำมาตรวัดการเห็นคุณค่าแห่งตน แบบทดสอบความขึ้นชอบตัวอักษร แบบทดสอบความขึ้นชอบชื่อ มาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง มาตรวัดสุขภาวะทางจิต และทดสอบการเชื่อมโยงโดยนัย โดยสลับลำดับประเภทของการวัดด้วยวิธีการสุ่ม

บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง หมายถึง บุคลิกภาพประเภทหนึ่งที่มีลักษณะของการแสวงหาอำนาจสูง ต้องการเป็นจุดสนใจของผู้อื่น ต้องการอยู่เหนือผู้อื่น ต้องการได้รับสิ่งต่าง ๆ มากกว่าที่ตนเองควรจะได้รับ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้อื่นและสถานการณ์ มีความสามารถในการพึ่งตนเอง มีความทะนงตน และหวั่นไหวมากกว่าปกติ ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบมาตรวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง จำนวน 48 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมด 8 ด้าน ด้านละ 6 ข้อ ได้แก่ การแสวงหาอำนาจ ความสามารถในการพึ่งตนเอง ความเหนือกว่า การชอบแสดงออก การแสวงหาผลประโยชน์ ความทะนงตน ความต้องการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ และการหวั่นไหวมากกว่าปกติ โดยให้ผู้ตอบประเมินบนมาตรประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ช่วง ตั้งแต่ 1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง พบว่า บุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่สามารถทำนายการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัยได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้เป็นตัวแปรกำกับ แต่บุคลิกภาพแบบหลงตนเองสามารถทำนายสุขภาวะทางจิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างไรก็ตาม บุคลิกภาพแบบหลงตนเองไม่สามารถทำนายสุขภาวะทางจิตโดยมีความไม่สอดคล้องของการเห็นคุณค่าแห่งตนเป็นตัวแปรส่งผ่าน ทั้งนี้ ผู้ที่มีการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัยต่ำและการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้สูง มีระดับสุขภาวะทางจิตสูงกว่าผู้ที่มีการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัยสูงและการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากการสังเคราะห์ข้อมูลจะพบว่า ปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบอย่างมีอคติและสร้างภาพพจน์เพื่อให้ตนเองดูดีใน 2 ลักษณะด้วยกัน คือ ศึกษาความจริงใจในการตอบ และศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ยังไม่พบการศึกษาที่เกี่ยวกับความลำเอียงในการตอบหรือการสร้างภาพพจน์เพื่อให้ตนเองดูดีที่ศึกษาในประเด็นที่เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคม ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในประเด็นของการตอบตามความปรารถนาของสังคมเพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพของข้อมูลหรือสารสนเทศที่เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การรายงานตนเอง

ตอนที่ 3 การพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา

การนำเสนอเกี่ยวกับการพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 การสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา
- 3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา
- 3.3 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

3.1 การสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา

แบบวัดทางจิตวิทยาเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะภายใน (construct) อย่างหนึ่งที่มีความเป็นปรนัยและมีมาตรฐาน ซึ่งใช้วัดความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือวัดความแตกต่างภายในตัวบุคคลในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน แล้วแปลค่าสิ่งที่วัดได้ออกมาเป็นคะแนนที่เป็นดัชนีบ่งชี้คุณลักษณะเฉพาะของบุคคล แบบวัดที่ดีต้องมีคุณภาพ สามารถวัดได้ตรงกับลักษณะที่ต้องการ ดังนั้นการสร้างแบบวัดจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญมาก จำเป็นจะต้องมีหลักการและวิธีการสร้างที่ดี

การสร้างแบบวัดจิตวิทยานั้น ผู้สร้างต้องยึดหลักสำคัญ 2 เรื่อง (สมพร สุทัศนีย์, 2545) คือ

- 1) ความครอบคลุมของเนื้อหา 2) ความเหมาะสมของรูปแบบของข้อคำถาม
 1. ความครอบคลุมของเนื้อหา ผู้สร้างแบบวัดต้องรู้ว่าเนื้อหานั้นครอบคลุมความรู้ หรือประสบการณ์มากน้อยแค่ไหน และจะต้องวัดเนื้อหาอะไร ในที่นี้หมายถึงจะวัดความสามารถทางเชาว์ปัญญา ความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือบุคลิกภาพ เป็นการวัดคุณลักษณะด้านใดด้านหนึ่งนั่นเอง เมื่อตัดสินใจจะวัดคุณลักษณะใดก็เลือกเนื้อหาที่เป็นตัวแทนของคุณลักษณะนั้นๆ อาจจะได้โดยการสุ่มปัญหา มาสร้างเป็นแบบวัด ตัวอย่างเช่น ต้องการวัดความสามารถในการวิเคราะห์ความหมายคำศัพท์ ก็สุ่มเนื้อหาจำนวนหนึ่ง เนื้อหาที่สุ่มมานั้นจะเป็นตัวแทนความสามารถในการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ การกำหนดขอบเขตเนื้อหาสำหรับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์คงทำได้ไม่ยาก แต่คุณลักษณะบางอย่างอาจจะวัดได้ยาก ตัวอย่างเช่น การวัดความซื่อสัตย์ของเด็ก วิธีการหนึ่งที่ผู้สร้างแบบวัดอาจจะนำมาใช้คือ การเลือกสภาพการณ์หรือจัดสภาพการณ์ให้เด็กได้แสดงความซื่อสัตย์ของเขาออกมา แล้วสังเกตพฤติกรรมความซื่อสัตย์ เช่น ให้ทำแบบฝึกหัดแล้ว เก็บและตรวจโดยไม่ให้เด็กเห็นเครื่องหมายการตรวจในกระดาษคำตอบนั้น (เด็กไม่รู้ว่าตรวจแล้ว) ส่งกระดาษคืนแล้วบอกว่า “ยังไม่มีเวลาตรวจให้” จะเฉลยคำตอบแล้วให้เด็กตรวจกันเองในห้องเรียน เมื่อเก็บกระดาษคำตอบคืนหลังจากเด็กตรวจ และตรวจสอบดูว่าคะแนนที่เด็กตรวจกับคะแนนที่ผู้ทำการทดสอบตรวจตรงกันหรือไม่ จะทำให้ทราบคุณลักษณะซื่อสัตย์ได้
 2. ความเหมาะสมของรูปแบบของข้อคำถาม คือต้องรู้ว่าจะเสนอข้อคำถามในรูปแบบใดหรือลักษณะใด เช่น เสนอความเรียงร้อยแก้ว รูปภาพหรือกิจกรรม หรือบทละคร ในเรื่องของรูปแบบนั้น ผู้สร้างควรรู้ในเรื่องต่อไปนี้ คือ 1) ลักษณะของผู้รับการทดสอบ 2) วัตถุประสงค์ในการนำแบบวัดไปใช้ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะของผู้รับการทดสอบ หมายถึง กลุ่มผู้รับการทดสอบเป็นคนประเภทใด มีลักษณะเช่นใด การสร้างแบบวัดจะต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ เหตุที่ผู้สร้างต้องคำนึงถึงลักษณะของผู้รับการทดสอบเพราะมีองค์ประกอบของผู้รับการทดสอบหลายอย่างที่แตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา อารมณ์ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ภูมิหลังด้านครอบครัวและอาชีพ ย่อมมีผลต่อการสร้างแบบวัดในเรื่องเนื้อหา รูปแบบ ภาษา สัญลักษณ์และเวลาที่ใช้ การตั้งจุดมุ่งหมายเช่นนี้ก็เพื่อพิจารณาใช้ภาษา รูปแบบ สัญลักษณ์และเวลาให้เหมาะกับผู้รับการทดสอบแต่ละประเภท ตัวอย่างเช่น กลุ่มผู้รับการทดสอบเป็นคนตาบอดหรือหูหนวกก็ต้องใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์ที่เหมาะสมกับคนเหล่านั้น การกำหนดเวลาในการทำแบบวัดสำหรับคนแต่ละประเภทก็ย่อมแตกต่างกัน

2.2 วัตถุประสงค์ในการนำแบบวัดไปใช้ อาจจะมีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำผลไปใช้ในงานต่างๆ เช่น

2.2.1 อธิบายคุณลักษณะของบุคคล เช่น วัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ สุขภาพจิต การปรับตัวทางสังคม เป็นต้น การวัดลักษณะดังกล่าวเพื่ออธิบายลักษณะบุคคลและสามารถทำนายอนาคตได้ เช่น การวัดความถนัดด้านช่างเพื่อทำนายอนาคตนายแดง ว่านายแดงสามารถเรียนด้านช่างสำเร็จหรือไม่

2.2.2 คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาหรือทำงานบางอย่าง การสร้างแบบวัดเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ก็ใช้แบบวัดที่แตกต่างจากแบบวัดบุคลิกภาพ คือ ใช้แบบวัดความถนัดทางการเรียนหรือแบบวัดความถนัดทางวิชาการ เป็นต้น

2.2.3 จำแนกกลุ่มเพื่อจัดผู้รับการทดสอบเข้ากลุ่มตามลักษณะต่างๆ เช่น กลุ่มที่มีความสามารถด้านช่าง หรือกลุ่มที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ เป็นต้น

การสร้างแบบวัดนั้น ควรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และกลุ่มบุคคลผู้รับการทดสอบ เพราะคุณลักษณะของบุคคลนั้นมีตัวแปรหลายอย่างมาเกี่ยวข้องดังได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ผู้สร้างแบบวัดจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการสร้างแบบวัดด้วย

3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา

ขั้นตอนหรือกระบวนการในการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยานั้น เกี่ยวกับการที่ผู้สร้างแบบวัดต้องเชื่อมโยงระหว่างแบบวัดที่สร้างขึ้นกับเป้าหมายและจุดประสงค์ของการวัดอย่างสมเหตุสมผล แบบวัดทางจิตวิทยาแต่ละประเภทมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน วิธีการสร้างจึงเปลี่ยนไปตามรูปแบบและจุดประสงค์ของผู้ใช้ เช่น วิธีสร้างแบบวัดความสนใจหรือบุคลิกภาพ ย่อมแตกต่างจากวิธีสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตามแม้ว่าวิธีการสร้างจะแตกต่างกันไปตามประเภทและจุดมุ่งหมายของแบบวัด แต่ก็มีขั้นตอนในการสร้างที่คล้ายคลึงกัน การสร้างแบบวัดบางประเภทอาจจะข้ามขั้นตอนการสร้างบางขั้น แต่ก็เพิ่มขั้นตอนบางอย่างเข้าไป หรืออาจจะดำเนินการหลายๆ ขั้นตอนพร้อมๆ กันได้ อย่างไรก็ตามการสร้างแบบวัดต้องอาศัยศาสตร์ที่เป็นวิทยาศาสตร์และศิลปะควบคู่กัน ใช้เหตุผลทางสถิติและตรรกวิทยาประกอบกัน รวมทั้งต้องพิจารณาในแง่ของการปฏิบัติ หรือการนำไปใช้ด้วย (สมพร สุทัศนีย์, 2545)

โดยปกติแบบวัดทางจิตวิทยาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 แบบวัดความสามารถทางสมอง ได้แก่ แบบวัดเชาวน์ปัญญา แบบวัดความถนัด และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 แบบวัดบุคลิกภาพ เป็นแบบวัดที่วัดพฤติกรรมด้านจิตใจ สังคม และพฤติกรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับเชาวน์ปัญญา

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา

ขั้นตอนของการพัฒนาแบบวัดเกี่ยวกับจิตวิทยาคล้ายคลึงกับการทดสอบที่ไม่เป็นทางการ (the informal test) โดยการวัดเกี่ยวกับจิตวิทยาจำเป็นต้องวางแผนอย่างรอบคอบ การเขียนข้อคำถามและบริหารจัดการต้องมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพสามารถนำมาใช้ในการวัดตัวอย่าง และนำมาสร้างค่าความตรง ความเที่ยง เกณฑ์ปกติ รวมทั้งคู่มือการทดสอบ โดยขั้นตอนของการพัฒนาแบบทดสอบมี 7 ขั้นตอน (Foxcroft, 2005) ดังรายละเอียดต่อไปนี้ พร้อมทั้งได้สรุปขั้นตอนทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 2.10

1. การวางแผน (Planning phase) การสร้างแบบวัดต้องมีการกำหนดโครงร่าง (blueprint) สำหรับการวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้มองเห็นรายละเอียดในทุกขั้นตอนของแผนพัฒนา

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการวัด (Specifying the aim of the measure) โดยผู้สร้างจะต้องกำหนดขั้นตอนดังต่อไปนี้ให้ชัดเจน เช่น วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการวัด กำหนด คุณสมบัติลักษณะนิสัย หรือโครงสร้างที่จะวัด กำหนดตัวอย่าง และเลือกเกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

1.2 กำหนดเนื้อหาของการวัด (Defining the content of the measure) เนื่องจากเนื้อหาของการวัดเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวัด ดังนั้นผู้สร้างต้องกำหนดเนื้อหาของการวัดให้ชัดเจน โดยอาจจะศึกษาจากรวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 การพัฒนาแผนการทดสอบ (Developing the test plan) รูปแบบการทดสอบประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ลักษณะข้อคำถามและวิธีการตอบ โดยข้อคำถามมีรูปแบบดังต่อไปนี้ 1) ข้อคำถามปลายเปิด 2) ข้อคำถามบังคับเลือก 3) การเติมประโยคให้สมบูรณ์ และ 4) ข้อคำถามเกี่ยวกับภาคปฏิบัติ และวิธีการตอบข้อคำถาม 2 รูปแบบ คือ 1) objective formats ผู้ตอบต้องเลือกตอบข้อที่ถูกเพียง 1 ข้อเท่านั้น เช่น ข้อสอบแบบหลายตัวเลือก และข้อสอบแบบจับคู่ 2) subjective formats ผู้ตอบต้องตอบข้อคำถามโดยใช้การพูด เช่น ในการสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบในรูปแบบปลายเปิด หรือแบบอัตนัย

2. การเขียนข้อคำถาม (Item writing)

2.1 การเขียนข้อคำถาม (writing the item) ผู้สร้างสามารถนำวัตถุประสงค์ของการวัดมากำหนดแนวทางในการพัฒนาข้อคำถาม และสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากแนวคิดทฤษฎีหนังสือที่เกี่ยวข้องและจากแหล่งอื่นๆ โดยการเขียนข้อคำถามจะขึ้นอยู่กับประเภทของการวัดต้องคำนึงถึงข้อควรระวังต่อไปนี้

- การเลือกใช้คำ รูปแบบของคำจะต้องชัดเจนและสั้น กะทัดรัด เนื่องจากคำที่ไม่สละสลวยและยืดยาว หรือประโยคที่ซับซ้อนอาจทำให้ผู้ตอบสับสน ไม่เข้าใจในสิ่งที่ถามได้
- ควรเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับตัวอย่าง
- ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำพูด/ความคิดเห็นในเชิงลบ เช่น “ไม่” หรือ “ไม่เคย” และปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ และหลีกเลี่ยงข้อคำถามที่มีความหมายเป็น 2 นัย
- เนื้อหาของข้อคำถามควรครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวัด และครอบคลุมเฉพาะแก่นของเรื่องในข้อคำถาม
- กรณีที่รูปแบบการตอบเป็นแบบถูก-ผิด ควรจะมีความยาวเท่ากันและข้อที่เฉลยว่าถูกและผิด ควรมีจำนวนข้อเท่ากัน

2.2 การตรวจสอบข้อคำถาม (Reviewing the items) ข้อคำถามที่พัฒนาขึ้นต้องได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญจะเป็นผู้ตรวจสอบ พิจารณาเนื้อหาหรือมิติของการวัด รวมทั้งให้คำแนะนำเรื่องวัฒนธรรม ภาษา และความเหมาะสมของข้อคำถามกับลักษณะของตัวอย่าง การเลือกใช้คำและรูปแบบของคำของข้อคำถาม และคุณสมบัติของเนื้อหาของข้อคำถาม

3. การรวบรวมและการทดลองใช้ (Assembling and pre-testing the experimental version of the measure) มีขั้นตอนดังนี้

3.1 จัดเตรียมข้อคำถาม (Arranging the items) การจัดเตรียมข้อคำถามต้องเป็นไปตามหลักตรรกวิทยาและมีเหตุผลในความหมายของโครงสร้างหรือวิธีวัด นอกจากนี้ข้อคำถามจำเป็นต้องจัดกลุ่ม หรือจัดเตรียมเพื่อให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษในชุดการทดสอบ (the test booklet)

3.2 กำหนดความยาวของแบบวัด (Finalizing length) ผู้สร้างต้องตรวจสอบความยาวของแบบวัด โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของจำนวนของข้อคำถาม เพราะหากแบบวัดยาวเกินไป อาจทำให้ผู้ตอบข้อคำถามได้ไม่สมบูรณ์ตามที่กำหนด จึงต้องกำหนดความยาวของชุดข้อคำถามให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดให้

3.3 กระดาษคำตอบ (Answer protocols) ควรต้องออกแบบหรือพัฒนากระดาษคำตอบ เพื่อให้สะดวกในการให้คะแนนและการนำไปใช้

3.4 การพัฒนาคำแนะนำในการใช้แบบวัด (Developing administration instructions) กำหนดคำแนะนำให้มีความชัดเจน ไม่มีความหมายเป็น 2 นัย และควรทดลองใช้คำแนะนำในการทำแบบวัดก่อนลงมือทำแบบวัดในขั้นตอนการนำข้อคำถามไปทดลองใช้ โดยทดลองใช้กับตัวอย่างจากกลุ่มประชากร และต้องอบรมให้ผู้ใช้แบบวัดมีความเชี่ยวชาญในการนำแบบวัดไปใช้

3.5 การทดลองใช้แบบวัด (Pre-testing the experimental version of the measure) ควรจะทดลองใช้แบบวัดกับตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ โดยจำนวนที่เหมาะสมอยู่ประมาณ 400-500 คน จากประชากรกลุ่มเป้าหมาย นอกเหนือจากข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับประสิทธิภาพของแต่ละข้อคำถามระหว่างขั้นตอนนี้ ควรจะสนับสนุนในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อคำถามที่ผู้ตอบดูเหมือนยากหรือไม่เข้าใจ ตัวอย่างเช่น ระหว่างการกลั่นกรองข้อคำถามและขั้นตอนการคัดเลือกข้อคำถามในขั้นสุดท้าย ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบสนองอย่างไรต่อเนื้อหาที่กระตุ้น ทำตามคำสั่งหรือการเรียงลำดับของข้อคำถาม และความยาวของการวัด ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้พัฒนาการทดสอบ

4. การวิเคราะห์ข้อคำถาม (Item analysis) เพื่อตรวจสอบแต่ละข้อคำถามว่าวัดได้ตรง และสะท้อนถึงวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยใช้วิธีการทางสถิติมาคำนวณค่าคุณลักษณะ โดยมากจะวิเคราะห์ข้อคำถามเพื่อตรวจสอบค่าความยาก ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก และตรวจสอบความลำเอียง เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อคำถามในขั้นสุดท้าย เพื่อการรวบรวมข้อคำถามในแบบวัด

5. การแก้ไขปรับปรุงและทำให้ version สุดท้ายของการวัดได้มาตรฐาน (Revising and standardizing the final version of the measure)

5.1 การแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามและแบบทดสอบ (Revising the item and test) หลังจากขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อคำถาม ผู้สร้างต้องพิจารณาและตัดสินใจว่าจะเลือก จะตัดทิ้งหรือแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามข้อนั้น

5.2 การคัดเลือกข้อคำถามใน version สุดท้าย (Selecting the items for the final version) ในขั้นตอนนี้ ผู้สร้างมีคลังข้อคำถามซึ่งได้รับการแก้ไขปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความยาก อำนาจจำแนกและความลำเอียงของข้อคำถาม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ใช้ประกอบการคัดเลือกข้อคำถามสุดท้ายในแบบวัด หลังจากการคัดเลือกข้อคำถามฐานข้อมูลสามารถใช้ตรวจสอบสัมประสิทธิ์ค่าความตรงและค่าความเที่ยง

5.3 การขัดเกลาขั้นตอนการให้คำแนะนำในการทำแบบทดสอบและการให้คะแนน (Refining administration instructions and scoring procedures) พิจารณาความเหมาะสมและแก้ไขปรับปรุงจากการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างขั้นตอนการทดสอบก่อน

5.4 การบริหาร version สุดท้าย (Administering the final version) version สุดท้ายได้รับการบริหารให้มีขนาดใหญ่ เนื่องจากตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของบุคคล สำหรับวัตถุประสงค์ของการสร้างคุณสมบัติทางจิตมิติ เช่น ความตรง ความเที่ยงและเกณฑ์ปกติ

6. เทคนิคการประเมินและการสร้างเกณฑ์ปกติ (Technical evaluation and establishing norms)

6.1 การสร้างความตรงและความเที่ยง (Establishing validity and reliability) คุณสมบัติทางจิตมิติของการวัดจำเป็นต้องสร้างสัมประสิทธิ์ค่าความตรงและค่าความเที่ยง ซึ่งมีวิธีการคำนวณหลายวิธีด้วยกัน ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและวัตถุประสงค์ของการวัด ผู้ประเมินสามารถเลือกให้เหมาะสมกับการวัดในแต่ละครั้งได้

6.2 การสร้างเกณฑ์ปกติหรือการสร้างมาตรฐานของคุณสมบัติหรือคะแนนจุดตัด (Devising norm tables, setting performance standards or cut-points) กรณีการวัดอ้างอิงเกณฑ์ปกติ ขั้นตอนสุดท้ายในการวัดที่เป็นมาตรฐานต้องพัฒนาเกณฑ์ปกติให้เป็นมาตรฐาน คะแนนการทดสอบของบุคคล โดยการเปรียบเทียบคะแนนกับกลุ่มของบุคคลที่คล้ายคลึงกัน (the norm group) คะแนนของบุคคลสามารถอธิบายตีความที่มีความสำคัญ และในกรณีการวัดใช้การอ้างอิงเกณฑ์ ต้องกำหนดคะแนนจุดตัด หรือ performance standards เพื่ออธิบายตีความคุณสมบัติของการทดสอบและเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

7. การตีพิมพ์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Publishing and ongoing refinement) ก่อนที่แบบวัดจะได้รับการตีพิมพ์จะต้องมีคู่มือการใช้แบบวัดที่สมบูรณ์ และต้องปรับปรุงแก้ไขคู่มือให้ข้อมูลทันสมัยอยู่เสมอ

7.1 การรวบรวมคู่มือการทดสอบ (Compiling the test manual) คู่มือการทดสอบควรจะให้ข้อมูลต่อไปนี้

- ระบุวัตถุประสงค์ของการวัด
- ระบุบุคคลที่สามารถใช้การวัดนี้ได้
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติ เช่น ระยะเวลาในการทดสอบ และระดับของกลุ่มเป้าหมาย
- ระบุคำแนะนำในการดำเนินการและการให้คะแนน
- สรุปรหรือวางโครงสร้างของขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบพอสังเขป
- ให้รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างความตรงและความเที่ยง และข้อค้นพบ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมทางวัฒนธรรมของการวัดและขอบเขตของการทดสอบและการตรวจสอบความลำเอียงของข้อคำถาม
- ให้รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเกณฑ์ปกติว่าจะสร้างเมื่อใด และมีวิธีการสร้างอย่างไร และรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ภูมิภาคหลังทางวัฒนธรรม ภูมิภาคหลังการศึกษาและเศรษฐฐานะ เป็นต้น
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น และคะแนนจุดตัด หรือการโต้แย้งโดยผู้ฝึกวิชาชีพเกี่ยวกับการประเมิน เพื่อเพิ่มคุณค่า เกณฑ์หรือทำนายความตรงของการวัด
- ให้คุณลักษณะบนการวัดที่ควรจะอธิบายตีความ

7.2 การยอมรับการวัดสำหรับการจัดหมวดหมู่ (Submitting the measure for classification) ขณะที่ใช้การวัดเกี่ยวกับจิตวิทยามีข้อจำกัดทางวิชาชีพเกี่ยวกับจิตวิทยา กล่าวคือ การวัดต้องได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางจิตวิทยา ซึ่งสามารถตัดสินได้ว่าการวัดนี้ควรจัดเข้าหมวดหมู่ใด และเป็นกรวัดเกี่ยวกับจิตวิทยาหรือไม่

7.3 การตีพิมพ์การวัดและการทำการตลาด (Publishing and marketing the measure) ขั้นตอนสุดท้าย การวัดพร้อมที่จะตีพิมพ์และทำการตลาด ในเนื้อหาการตลาด ผู้พัฒนาการทดสอบและสำนักพิมพ์ควรจะดูแลไม่ให้บิดเบือนความจริงข้อมูลใดๆ หรือทำการกล่าวอ้างว่าไม่สามารถพิสูจน์หรือยืนยัน ตัวอย่างเช่น ถ้าเกณฑ์ปกติสำหรับการวัดไม่มีการพัฒนาสำหรับกลุ่มวัฒนธรรมทั้งหมดใน South Africa เนื้อหาที่ส่งเสริมการขาย ไม่ควรกล่าวอ้างว่าการวัดสามารถบริหารหรือใช้ได้ ใน South Africa ทั้งหมด การแบ่งแยกที่ชัดเจนควรทำระหว่าง การตลาดและเนื้อหาที่ส่งเสริมการขายและคู่มือการทดสอบ (the test manual) จะต้องมีข้อมูลที่เป็จริงเกี่ยวกับการวัดมากกว่าจะทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์การขายที่พยายามจะวางการวัดในแง่ที่เป็นที่ชื่นชอบ

ผู้พัฒนาการทดสอบและสำนักพิมพ์เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับผู้ซื้อและผู้ใช้การวัด อย่างเช่น มาตรฐานอาจรวมถึงการยืนยันว่าการประเมินผลการปฏิบัติได้รับการฝึกอบรม การใช้การวัดเป็นพิเศษ รวมทั้งการติดตามกิจกรรมโดยผู้พัฒนาการทดสอบและสำนักพิมพ์ตรวจสอบว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานมีการใช้การตีความการวัดอย่างถูกต้องและอย่างยุติธรรม

7.4 การทบทวนและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Ongoing revision and refinement) ขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของการวัด เมื่อเนื้อหาของข้อคำถามล้าสมัย จำเป็นต้องมีการแก้ไขปรับปรุง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดระยะเวลาของการแก้ไขปรับปรุง คือ 1) ความเป็นที่นิยมของการวัด การวัดที่เป็นที่นิยมมากก็จะถูกค้นคว้าวิจัยบ่อยครั้งมากขึ้น 2) มีการเปลี่ยนแปลงการบริการและวิธีการให้คะแนน หรือ 3) ผู้พัฒนาการทดสอบได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการวัดที่ทันสมัยและเป็นประโยชน์ให้ได้มากพอ ที่จะปรับปรุงการทดสอบครั้งต่อไป

ตารางที่ 2.10 การพัฒนาแบบวัดทางจิตวิทยา

Phase	Specific steps
Planning	<ul style="list-style-type: none"> - Specifying the aim of the measure. - Defining the content of the measure. - Developing the test plan.
Item writing	<ul style="list-style-type: none"> - Writing the items. - Reviewing the items.
Assembling and pre-testing the experimental version of the measure	<ul style="list-style-type: none"> - Arranging the items. - Finalizing length. - Answer protocols. - Developing administration instructions. - Pre-testing the experimental version of the measure.
Item analysis	<ul style="list-style-type: none"> - Determining item difficulty values. - Determining item Discrimination values. - Investigating item bias.
Revising and standardizing the final version of the measure	<ul style="list-style-type: none"> - Revising the item and test. - Selecting the items for the final version. - Refining administration instructions and scoring procedures. - Administering the final version
Technical evaluation and establishing norms	<ul style="list-style-type: none"> - Establishing validity and reliability. - Devising norm tables, setting performance standards or cut-points.
Publishing and ongoing refinement	<ul style="list-style-type: none"> - Compiling the test manual - Submitting the measure for classification - Publishing and marketing the measure - Ongoing revision and refinement

ที่มา: Foxcroft (2005)

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

คุณสมบัติที่สำคัญของเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัด คือ ความตรง (validity) และความเที่ยง (reliability) ความตรง หมายถึง การวัดได้ในคุณลักษณะที่ต้องการวัด ความเที่ยง หมายถึง ความคงที่ หรือความคงเส้นคงวาของผลที่ได้จากการวัด ซึ่งความตรงและความเที่ยงมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน คือ คุณภาพของข้อมูลที่ได้จากการวัด มีส่วนที่แตกต่างกันคือ ความเที่ยงเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวัด ส่วนความตรงนั้นเป็นข้อมูลสรุปจากการอนุมานจากหลักฐานที่มีอยู่จึงถือว่าความตรงเป็น validity evidence ความตรงเป็นคุณลักษณะของแบบวัดที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างให้ความสนใจในทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการวัด ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตรวจสอบสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีนั้น ศิริชัย กาญจนวาสิ (2552) และCohen (2010) ได้กล่าวถึงการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบไว้อย่างสอดคล้องกัน ซึ่งประกอบด้วยความตรง ความเที่ยง และอำนาจจำแนก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 ความตรง (Validity)

ความตรงถือเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวัดผลการศึกษา เครื่องมือที่มีความตรงจะต้องสามารถวัดคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดได้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัด ความตรงเกี่ยวข้องกับความถูกต้องในการแปลความหมายผลที่ได้จากการทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ แบบทดสอบฉบับหนึ่งอาจมีความตรงสูงในสถานการณ์หนึ่ง แต่อาจจะไม่มีความตรงในสถานการณ์อื่นๆ ในด้านการประเมินทางจิตวิทยาความตรงหมายถึงการเชื่อมโยงความหมายจากคะแนนสอบถึงพฤติกรรมใดทางจิตวิทยาอย่างแท้จริง ความตรงจำแนกออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง ความสามารถในการวัดตัวอย่างเนื้อเรื่องวัดได้ครอบคลุม และเป็นตัวแทนของมวลเนื้อเรื่องหรือประสบการณ์ทั้งหมดที่ต้องการจะวัดโดยมีวิธีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้แก่ 1) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของนิยามและขอบเขตมวลเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่มุ่งวัด 2) ตรวจสอบตัวอย่างของพฤติกรรมที่นำมาทำการทดสอบว่ามีความครอบคลุมตามเนื้อหาหรือมวลประสบการณ์ทั้งหมดหรือไม่ และ 3) เปรียบเทียบสัดส่วนของข้อคำถามว่าสอดคล้องกับน้ำหนักความสำคัญของแต่ละลักษณะเนื้อเรื่อง ที่มุ่งวัดมากน้อยเพียงใด

2) ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity) หมายถึง ความสามารถในการวัดลักษณะที่สนใจได้สอดคล้องกับเกณฑ์ภายนอก ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) และความตรงเชิงทำนาย (predictive validity)

2.1) ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) หมายถึง ความสามารถในการวัดคุณลักษณะที่สนใจได้ตรงตามสมรรถนะของสิ่งนั้นในสภาพปัจจุบัน มีวิธีการตรวจสอบ ได้แก่ การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่กับคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือมาตรฐาน ซึ่งวัดได้ในสภาพปัจจุบัน

2.2) ความตรงเชิงทำนาย (predictive validity) หมายถึง ความสามารถในการวัดคุณลักษณะที่สนใจได้ตรงตามสมรรถนะของสิ่งนั้นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีวิธีการตรวจสอบ ได้แก่ การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่กับคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือมาตรฐาน ซึ่งสามารถวัดได้ในเวลาต่อมาหรือในอนาคต

3) ความตรงเชิงทฤษฎีหรือโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงความสามารถในการวัดได้ตรงตามลักษณะที่มุ่งวัดโดยผลการวัดมีความสอดคล้องกับโครงสร้างและความหมายทางทฤษฎีของลักษณะที่มุ่งวัดนั้น การสร้างแบบทดสอบให้มีความตรงตามโครงสร้าง จึงต้องให้คำนิยามและกำหนดกรอบของคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดให้ละเอียดและชัดเจนตามทฤษฎีหรือตามแนวคิดก่อน แล้วจึงสร้างข้อคำถามให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ การตรวจสอบความตรงเชิงทฤษฎีจำเป็นต้องอาศัยการสรุปอ้างอิงถึงลักษณะที่มุ่งวัด มีวิธีการสำหรับหาหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อใช้สนับสนุนความตรงเชิงทฤษฎีหลายวิธีวิธีที่นิยมใช้กัน ได้แก่

3.1) วิธีตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถึงความเหมาะสมของทฤษฎีและนิยามของลักษณะที่มุ่งวัด ผังข้อสอบ และคุณภาพของข้อสอบ

3.2) วิธีเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มที่ทราบผล (Comparing the scores of known groups) ในกรณีที่เชื่อมั่นตามทฤษฎีว่าคะแนนการวัดลักษณะที่สนใจนั้นจะมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มผู้สอบที่ทราบแน่ชัดว่ามีลักษณะบางประการแตกต่างกัน สามารถหาหลักฐานมาใช้สนับสนุนความตรงเชิงทฤษฎีโดยการเปรียบเทียบคะแนนที่วัดได้ระหว่างกลุ่มที่ทราบแน่ชัดแล้วว่ามีลักษณะที่มุ่งวัดนั้นแตกต่างกัน (known groups) ถ้าเครื่องมือสามารถวัดลักษณะที่สนใจนั้นได้ ผลการวัดจะต้องมีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

3.3) วิธีการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดลอง (Comparing scores from experiment) คะแนนจากเครื่องมือวัดลักษณะใดก็ตาม คาดว่าน่าจะเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขของการจัดกระทำตามการทดลอง อาจมีการเปลี่ยนแปลงระหว่างกลุ่มทดลอง ก่อน-หลังได้รับการจัดกระทำตามตัวแปรทดลอง ถ้าผลที่ได้จากการทดลองสอดคล้องหรือยืนยันคำทำนายของทฤษฎีผลที่ได้จะเป็นหลักฐานส่วนหนึ่งสำหรับใช้สนับสนุนความตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบได้

3.4) วิธีวิเคราะห์เมทริกซ์พหุลักษณะ-พหุวิธี (Multitrait-Multimethod: MTMM) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการวัดลักษณะหลายลักษณะตามคำทำนายของทฤษฎี วิธีนี้ต้องการวัดอย่างน้อย 2 วิธีสำหรับวัดลักษณะที่สนใจ จากนั้นคัดเลือกลักษณะอื่นที่มีความแตกต่างจากลักษณะที่สนใจ และสามารถวัดได้โดยวิธีการดังกล่าว สร้างเครื่องมือวัดลักษณะทั้งหลายด้วยวิธีการที่ต่างกันตามกำหนดไว้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการวัดแต่ละลักษณะโดยใช้เครื่องมือแต่ละชนิด

3.5) วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) เป็นคุณสมบัติของการวัดได้ตรงตามตัวประกอบที่มุ่งวัด การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิคทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สังเกตค่าได้เพื่อหาลักษณะร่วมกันของชุดตัวแปรเหล่านั้น การวิเคราะห์องค์ประกอบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมี 2 แบบ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและระบุองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ผลที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ ทำให้สามารถลดจำนวนตัวแปรสังเกตได้ใน

การวิเคราะห์ต่อไปโดยการสร้างตัวแปรใหม่ในรูปตัวประกอบรวม และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์องค์ประกอบ สํารวจและระบุองค์ประกอบ อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างตัวแปรใหม่ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

3.3.2 ความเที่ยง

ความเที่ยง หมายถึง ความคงที่หรือความคงเส้นคงวาของผลที่ได้จากการวัดซ้ำการประมาณค่าความเที่ยงหรือสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability coefficient) เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุดที่ได้มาจากเครื่องมือเดียวกันหรือเครื่องมือที่คู่ขนานกัน สามารถทำได้หลายวิธีดังประเภทของความเที่ยงต่อไปนี้

1) ความเที่ยงแบบความคงที่ (Measure of stability) หมายถึง ความคงเส้นคงวาของคะแนนจากการวัดในช่วงเวลาที่ต่างกันโดยวิธีสอบซ้ำด้วยแบบสอบเดิม (Test-retest method) ซึ่งการประมาณค่าความเที่ยงด้วยวิธีการสอบซ้ำคือ การประมาณค่าความเที่ยงที่ได้มาจากความสัมพันธ์ของคะแนนคู่จากประชากรกลุ่มเดียวกันซึ่งมีความแตกต่างกันในการจัดการสอบในแบบทดสอบฉบับเดียวกัน การวัดแบบวัดซ้ำมีความเหมาะสมเมื่อการประเมินค่าความเที่ยงของแบบสอบที่มีวัตถุประสงค์ในการวัดบางอย่างที่มีความสัมพันธ์คงที่ตลอดเวลา เช่น ลักษณะบุคลิกภาพ หากลักษณะการวัดมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นั้นจะเป็นเรื่องที่สำคัญน้อยที่จะใช้การวิธีการแบบวัดซ้ำ

2) ความเที่ยงแบบความสมมูล (Measure of equivalence) หมายถึง ความสอดคล้องกันของคะแนนจากการวัดในช่วงเวลาเดียวกันโดยใช้แบบสอบที่สมมูลกัน (Equivalent forms method) โดยมีวิธีการประมาณค่าคือคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้ในเวลาเดียวกันจากคนกลุ่มเดียวกันโดยใช้เครื่องมือ 2 ฉบับที่หัดเทียบกัน

3) ความเที่ยงแบบความคงที่และสมมูล (Measure of stability and equivalence) หมายถึง ความสอดคล้องกันของคะแนนจากการวัดในช่วงเวลาที่ต่างกัน โดยวิธีสอบซ้ำด้วยแบบสอบที่สมมูลกัน (Test-retest with equivalent forms) โดยมีวิธีการประมาณค่า คือคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้ในเวลาที่ต่างกันจากกลุ่มคนกลุ่มเดียวกันโดยใช้เครื่องมือ 2 ฉบับที่หัดเทียบกัน

4) ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Measure of internal consistency) หมายถึง ความสอดคล้องกันระหว่างคะแนนรายข้อหรือความเป็นเอกพันธ์ของเนื้อหาหรือข้ออันเป็นตัวแทนของคุณลักษณะเด่นเดียวกันที่ต้องการวัด โดยมีวิธีการประมาณค่าคือคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเป็นเอกพันธ์ระหว่างคะแนนของกลุ่มข้อสอบ 2 กลุ่มจากการวัดด้วยแบบสอบเดียวกัน โดยมีวิธีการประมาณค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน ดังนี้

4.1) วิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ (Split-half method) โดยมีวิธีการประมาณค่าคือคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่วัดได้จากการแบ่งครึ่งข้อสอบที่สมมูลกัน เช่น แบ่งเป็นข้อคู่ข้อคี่ เป็นต้น จากนั้นจึงใช้สูตรของ Spearman-Brown มาปรับให้เป็นสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเต็มฉบับ

4.2) วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson method) โดยมีวิธีการประมาณค่า คือ คำนวณค่าสถิติของคะแนนรายข้อที่ให้คะแนนแบบสองค่า (0 และ 1) และคะแนนรวม จากนั้นจึงใช้สูตรของ Kuder-Richardson (KR20)

4.3) วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha method) โดยมีวิธีการประมาณค่าคือ คำนวณค่าสถิติของคะแนนรายข้อและคะแนนรวม จากนั้นจึงใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

3.3.3 อำนาจจำแนก

การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกข้อคำถาม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์คุณภาพรายข้อตามแนวทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (Item Respond Theory) ซึ่งกล่าวว่า โอกาสของการตอบข้อคำถามได้คะแนนสูงมีความสัมพันธ์กับลักษณะการตอบข้อคำถาม รายละเอียดของการวิเคราะห์อำนาจจำแนกตามแนวทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ มีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ของแบบวัด ประกอบด้วย (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550; ญัฐภรณ์ หลาวทอง และ ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ (พันธุ์มงคล), 2553)

a_i = พารามิเตอร์อำนาจจำแนกของข้อคำถามข้อที่ i (Discrimination parameter) มีค่าเป็นสัดส่วนโดยตรงของค่าความชันของ ICC ที่ตำแหน่ง b_i ค่า a_i ที่สูงแสดงถึง การจำแนกผู้ตอบที่มีคุณลักษณะภายในแตกต่างกันได้ดี ในทางทฤษฎีมีค่าอยู่ระหว่าง $(-\infty - +\infty)$ ควรมีค่าเป็น + ตามปกติมีค่าไม่เกิน + 2.5 แต่ในทางปฏิบัติ นิยมใช้ข้อคำถามที่มีค่า a_i อยู่ระหว่าง +0.5 ถึง +2.5 (ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ จะใช้เกณฑ์ ค่าอำนาจจำแนกต้องมากกว่า 0.5 ทุกข้อ และในกรณีที่ค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 2.5 ก็จะใช้ได้ และนับข้อคำถามข้อนั้นผ่านเกณฑ์อำนาจจำแนก)

b_i = พารามิเตอร์ความยากของข้อคำถามข้อที่ i (Difficulty parameter) ในทางทฤษฎีมีค่าอยู่ระหว่าง $(-\infty - +\infty)$ แต่ในทางปฏิบัติมีค่าอยู่ระหว่าง -2.5 ถึง +2.5 ค่า b_i ที่อยู่ใกล้ -2.5 แสดงว่าเป็นข้อคำถามที่ง่าย ส่วนค่า b_i ที่อยู่ใกล้ +2.5 แสดงว่า เป็นข้อคำถามที่ยาก

θ = ระดับคุณลักษณะภายในของผู้ตอบ ซึ่งประมาณได้จากโมเดลตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ ปกติมีพิสัยอยู่ระหว่าง $-\infty$ ถึง $+\infty$ แต่ผลการวิเคราะห์ส่วนใหญ่มักให้ค่าอยู่ในช่วง -3 ถึง +3

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding) เป็นจำนวนมาก ทั้งไทยและต่างประเทศ ตลอดจนได้ศึกษาการพัฒนาและการสร้างรายการหรือข้อคำถามของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมจำนวนหลายฉบับ เช่น แบบวัด Social Desirability Scale (SD) (1957) แบบวัด Marlowe-Crowne Social Desirability Scale (MCSD) (1960) แบบวัด MMPI Lie Scale (MMPI Lie Scale) (1951) แบบวัด Responding Desirably on Attitudes and Opinions (RD-16) (1978) แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CDS) (1965) และแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) (1984) ซึ่งจากการศึกษาการพัฒนาและการสร้างรายการหรือข้อคำถามของแบบวัดที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า Edwards (1957)

เป็นคนแรกในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม แต่ยังไม่ได้รับบงถึงองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่ชัดเจน ส่วนแบบวัด MCSD, MMPI Lie Scale, MMPI K Scale, CPI Gi Scale, RD-16 และ CDS เป็นการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในมิติที่แตกต่างกันและไม่ได้รับบงถึงองค์ประกอบเช่นเดียวกันกับแบบวัด SD Edwards (1957) จนกระทั่งในปี 1984 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR ที่มีการจัดองค์ประกอบของ SDR อย่างชัดเจน

โดย Paulhus (1984) กำหนดให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) มี 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) และต่อมา Paulhus ยังได้พัฒนาการจัดองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้งการศึกษาเพียงลำพังและศึกษาร่วมกับนักวิจัยท่านอื่น โดยในปี 1988 ได้จัดองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การจัดการความประทับใจ (impression management) การหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) และการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธ (self-deceptive denial) (Paulhus, 2002) ในปี 1991 Paulhus และ Reid ระบุว่า self-deception ถือว่าเป็น unconscious ซึ่งไม่ได้ตั้งใจ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ การเพิ่มคุณค่าตนเอง (self-enhancement) และการปฏิเสธตนเอง (self-denial) ในปี 1991 Paulhus และ Reid ได้ปรับปรุง (refined) แบบวัด BIDR version ก่อนหน้านี้ที่มีแบบวัดย่อย 3 ฉบับ คือ แบบวัดการจัดการความประทับใจ แบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่าแบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธ แต่เนื่องด้วยข้อคำถามที่ใช้วัดคุณลักษณะการจัดการความประทับใจ และการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธใกล้เคียงกันมาก กล่าวคือ แบบวัดการจัดการความประทับใจ และแบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธมีความสัมพันธ์กันสูง และแบบวัดการหลอกลวงตนเองจากการปฏิเสธมีเนื้อหาข้อคำถามเกี่ยวกับการลวงละเมิด จึงไม่ได้รวมเข้าไว้ในแบบวัด BIDR ฉบับมาตรฐานซึ่งมีเพียง 40 ข้อคำถามเท่านั้น (Paulhus, 1999) และในปี 1998 Paulhus และ John ใช้วิธี the self criterion residual method กับ the five factor model ประกอบด้วย extraversion, neuroticism, openness, agreeableness และ conscientiousness โดยได้ องค์ประกอบมา 2 องค์ประกอบ คือ ความลำเอียงจากความหลงตน (egoistic bias) และความลำเอียงด้านศีลธรรม (moralistic bias) ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ยังต้องมีการศึกษาเพื่อให้คุณลักษณะเหล่านี้มีความชัดเจนขึ้น ประกอบกับแบบวัด BIDR Paulhus (1984) ยังได้รับความนิยมและนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (Paulhus & Holden, 2009; Paulhus, 2010) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจนำแนวคิดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมตามแนวคิดของ Paulhus (1984) มากำหนดกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้น โดยผู้วิจัยได้เปรียบเทียบองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมตามแนวคิดของ Paulhus (1984) และ Paulhus & John (1998) และได้กำหนดนิยามจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11 การเปรียบเทียบองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมตามแนวคิดของ Paulhus (1984) และ Paulhus & John (1998)

Paulhus (1984)	Paulhus & John (1998)
<p>1. การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การสร้าง อคติโน้มน้ำที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง ถือเป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่ง เพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ถือเป็นความลำเอียงในการตอบที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (unconscious bias)</p> <p>2. การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจปิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งการตอบนี้เป็นไปอย่างรู้สึกตัวหรือมีจิตสำนึก (conscious bias) บุคคลมีแนวโน้มดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนามากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา</p>	<p>1. ความลำเอียงจากความหลงตน (egoistic bias) คือ บุคคลที่มีความโน้มเอียงที่จะรับรู้ว่าตนเองเป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคม ความรู้ความสามารถ และความเป็นที่นิยม โดดเด่นอย่างเกินความเป็นจริง จึงได้แสดงคุณสมบัติเหมือนเป็น “superhero”</p> <p>2. ความลำเอียงด้านศีลธรรม (moralistic bias) คือ บุคคลที่มีความโน้มเอียงที่จะปฏิเสธพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือสิ่งที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม (social norms) ซึ่งจะบรรยายเกี่ยวกับตนเองเหมือนเป็น “saint like” โดยแสดงคุณลักษณะของการเป็นคนดี หรือเป็นพลเมืองดี และยอมจำนนกับบรรทัดฐานทางสังคม</p>

ปรารถนาของสังคม ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) กล่าวคือ การหลอกลวงตนเอง ถือเป็นกระบวนการที่ผู้ตอบไม่รู้ตัวที่กำลังให้คำตอบเพื่อให้ดูเหมาะสม โดยคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง อาจกล่าวได้ว่ากระบวนการให้คำตอบประเภทนี้เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก ซึ่งรายละเอียดสามารถนำแนวคิดเรื่องกลไกการป้องกันตนเอง (defense mechanism) ชนิดปฏิเสธ (denial) ของฟรอยด์มาเทียบเคียงได้ โดยอาจกล่าวได้ว่า การหลอกลวงตนเอง จะรวมถึงความพยายามในจิตใต้สำนึกของบุคคลที่พยายามหลีกเลี่ยงการยอมรับบางสิ่ง ซึ่งจะทำให้ตนเองไม่เป็นที่พึงพอใจโดยที่ไม่รู้ตัว ตัวอย่างเช่น การตอบสนองในแง่ลบจากบุคคลรอบข้าง (negative feedback) เป็นต้น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าแรงจูงใจของผู้ตอบที่ไม่รู้ตัวเองที่กำลังให้คำตอบในลักษณะแสร้งตอบอยู่ คือ พยายามปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง รวมถึงความต้องการเพิ่มพูนความรู้สึกยอมรับนับถือจากคนรอบข้างเอาไว้ และอาจจะกล่าวได้ว่าคนเหล่านี้ขาดการหยั่งรู้หรือความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองอย่างแท้จริงนั่นเอง โดย Paulhus & John (1998) ได้ขยายขอบเขตแนวคิดด้านองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม โดยกล่าวว่าองค์ประกอบด้าน การหลอกลวงตนเอง สามารถอธิบายได้โดยนำแนวคิดของความหลงตน (egoistic) มาใช้ กล่าวคือ คนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะรับรู้ว่าเป็นผู้มีความสามารถ ฉลาดเฉลียว โดดเด่นอย่างเกินความเป็นจริง ส่วน การจัดการความประทับใจ คือ กระบวนการตั้งใจปิดเบือนคำตอบเพื่อให้ดูดีให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งเป็นไปโดยรู้สึกตัว (พีระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550)

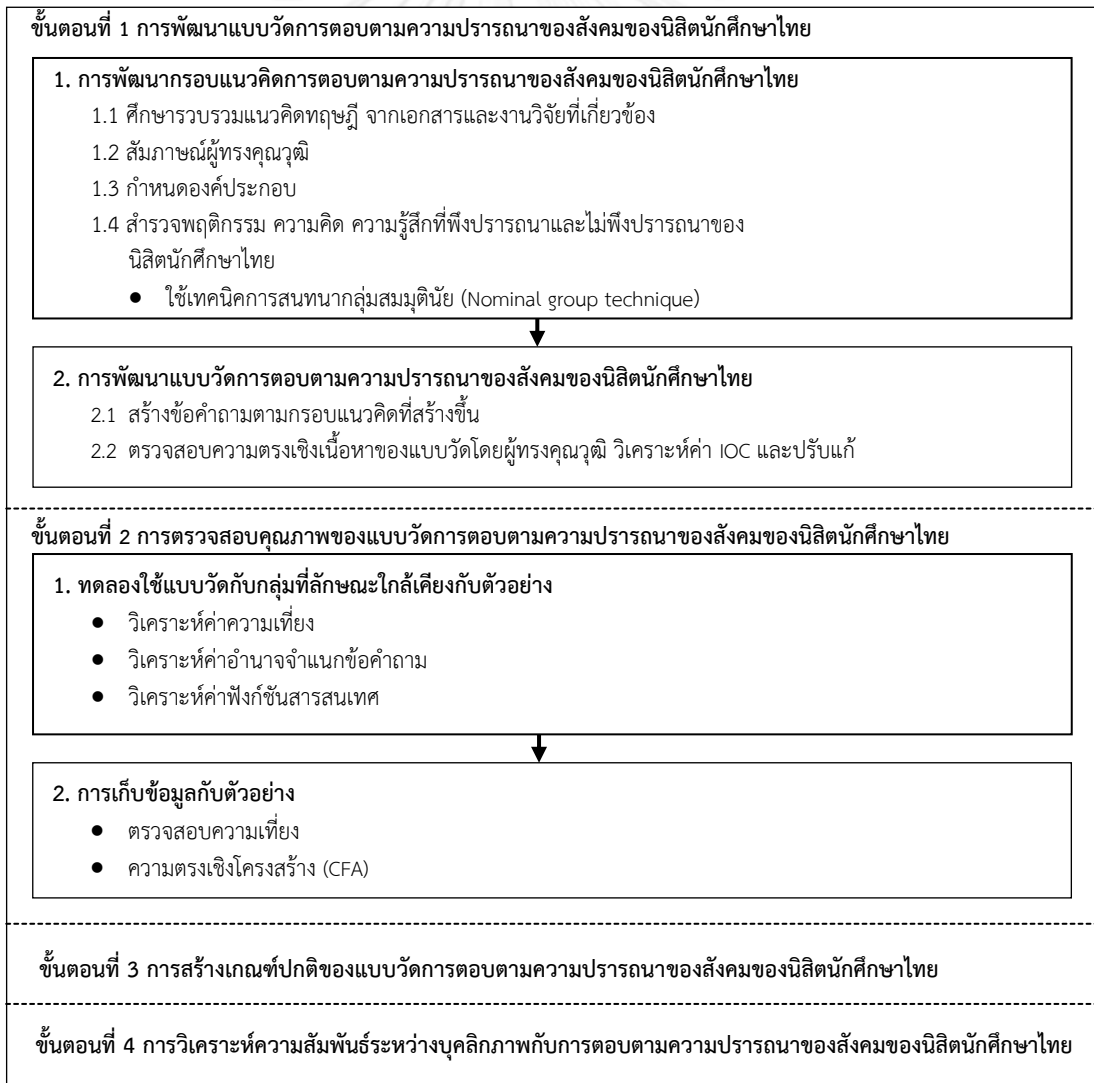
เหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจนำแนวคิดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของ Paulhus (1984) มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิต นักศึกษาไทย คือ ในปี 1998 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) version 7 ขึ้นมา โดยใช้ชื่อว่า The Paulhus Deception Scales (PDS) (Whyte, Fox, and Coxell, 2006) ซึ่งวัดใน 2 คุณลักษณะเช่นกัน คือ การหลอกลวงตนเองจากการเพิ่มคุณค่า (self-deceptive enhancement) และการจัดการความประทับใจ (impression management) โดยไม่ได้วัดในองค์ประกอบ ความลำเอียงจากความหลงตน (egoistic bias) และความลำเอียงด้านศีลธรรม (moralistic bias) ตามการศึกษาของ Paulhus & John (1998) โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้น ตามแนวคิดของ Paulhus (1984) ดังแสดงใน ภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้นตามแนวคิดของ Paulhus (1984)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย สรุปได้ดังแผนภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาแบบวัด

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ดังนี้ 1) การพัฒนากรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย 2) การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

1. การพัฒนากรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การพัฒนากรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding: SDR) ผู้วิจัยได้ศึกษาครอบคลุมถึงแบบวัด SDR ที่พัฒนาขึ้นมาแล้วในต่างประเทศ เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้น

โดยเน้นศึกษาในเรื่องมโนทัศน์ ความสำคัญ ความหมาย องค์ประกอบ การวัด และแบบวัดรวมทั้งศึกษาการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ความสำคัญของการตอบตามความปรารถนาของสังคม ความหมายของการตอบตามความปรารถนาของสังคม องค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม การวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมมากที่สุด คือ การรายงานตนเอง (self-report) ดังปรากฏรายละเอียดใน บทที่ 2

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่า ผู้พัฒนาการทดสอบเพื่อวัดคุณลักษณะทางด้านจิตวิทยา (psychological traits) โดยมากใช้การรายงานตนเอง (self-report) เป็นเครื่องมือในการทดสอบ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เข้ารับการทดสอบ เนื่องจากสะดวก เข้าใจง่าย และผู้วิจัยหรือผู้ประเมินสามารถใช้ภาษาง่ายๆ ในการสื่อสารกับผู้ตอบได้ และผู้ตอบเองก็เป็นผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองได้ดีที่สุด ถ้าเทียบกับบุคคลอื่นที่อยู่รอบข้างหรือแม้แต่ตัวผู้วิจัยหรือผู้ประเมินเอง ซึ่งมีโอกาสในการสังเกตหรือทำความรู้จักกับผู้ตอบเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การรายงานตนเองเป็นรูปแบบที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่พบว่าการรายงานตนเองยังมีข้อเสีย คือ ปัญหาเรื่องความน่าเชื่อถือในเรื่องของความตรง ซึ่งสาเหตุหนึ่งของปัญหาเรื่องความตรงก็คือประเด็นเรื่องการตอบตามความปรารถนาของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าผู้ตอบรู้สึกว่าคุณค่าหรือถูกถามหรือถูกถามในประเด็นที่อ่อนไหว กตสัน หรือเป็นเรื่องส่วนตัวมากเกินไป อาจทำให้เกิดความเขินอาย จนบิดเบือนความคิดและความรู้สึกของตนเองในการให้คำตอบต่อข้อคำถามในแบบสอบถามหรือแบบวัดนั้นได้

ความปรารถนาของสังคมส่งผลต่อความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดการรายงานตนเอง ซึ่งการอธิบายคะแนนที่ได้จากแบบวัดมีอยู่ 2 นัย คือ คะแนนจากการวัดการรายงานตนเองซึ่งถูกยก

เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ (orderliness) เพื่อแสดงถึงระดับความจริงของผู้ตอบอย่างมีระบบ หรือ แนวโน้มการตอบของแต่ละบุคคลนั้นเป็นไปตามความปรารถนาของสังคม

การตอบตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding) มี 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management)

1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และคิดว่านี่คือตัวตน หรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง ถือเป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ถือเป็นความลำเอียงในการตอบที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (unconscious bias)

2) การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งการตอบนี้เป็นไปอย่างรู้สึกตัวหรือมีจิตสำนึก (conscious bias) บุคคลมีแนวโน้มดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนามากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นการกำหนดโครงสร้างการตอบตามความปรารถนาของสังคม ดำเนินการดังนี้

หลังจากได้นิยามเชิงทฤษฎี (theoretical definitions) ของการตอบตามความปรารถนาของสังคม และองค์ประกอบย่อย ที่ได้มาจากการทบทวนทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยจึงนำกรอบแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมดังกล่าว มาตรวจสอบกับแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน (รายนามปรากฏในภาคผนวก ก) ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ซึ่งคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของนิยามองค์ประกอบได้อย่างอิสระ ผู้วิจัยได้ส่งโครงร่าง (พอสังเขป) และประเด็นการสัมภาษณ์ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาล่วงหน้าก่อนถึงกำหนดวันนัดสัมภาษณ์ โดยประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบ และนิยามองค์ประกอบ รวมทั้งผู้วิจัยได้แสดงตัวอย่างข้อคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาด้วย (ภาคผนวก ข) ผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นอาจารย์ที่สอนภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา มีความสนใจหรือเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา หรือมีคุณวุฒิระดับปริญญาโททางด้านจิตวิทยา ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าองค์ประกอบ และนิยามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นโดยรวมมีความเหมาะสม และได้ปรับสำนวน ภาษาให้มีความครอบคลุม และชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากประเด็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านยังได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อสังเกต และแนวทางเกี่ยวกับการวิธีดำเนินการและประเด็นอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์กับการพัฒนาแบบวัดในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปพิจารณาปรับใช้ในขั้นตอนต่อไปด้วย

1.3 กำหนดองค์ประกอบ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้จากการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding) และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มากำหนดกรอบแนวคิดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ก่อนนำไปสร้างข้อคำถาม

1.4 สํารวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิต นักศึกษาไทย ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิต นักศึกษาไทย โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มสมมุติ (Nominal group technique) และตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ นิสิตคณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวัดผลการศึกษา จำนวน 28 คน โดยสนทนาเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 9 คน กลุ่มที่ 3 จำนวน 9 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มมีวิธีดำเนินการดังนี้ จัดให้นิสิตนั่งเป็นวงกลม ซึ่งเมื่อเริ่มการประชุม ผู้วิจัยได้อธิบายและให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง พฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของสังคมในความคิดเห็นของนิสิต เมื่อชี้แจงรายละเอียดแล้ว จากนั้นให้นิสิตนั่งเงียบๆ เพื่อให้คิดเกี่ยวกับหัวข้อ โดยห้ามไม่ให้พูดคุยปรึกษากัน ประมาณ 5-10 นาที และให้เขียนความคิดของตนเองลงในแบบสอบถามที่แจกให้ โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นิสิตผู้ให้ข้อมูล ทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการสำรวจในครั้งนี้ ว่าต้องการทราบถึงสิ่งที่สังคมได้คาดหวังเป็นอย่างยิ่ง ให้แสดงพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาเช่นใด และหลีกเลี่ยงหรือไม่กระทำเช่นใดที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม โดยผ่านข้อคำถามตามแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ภาคผนวก ข) จากนั้นให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นของตน ทีละ 1 ความคิด โดยให้สมาชิกแต่ละคนนำเสนอความคิดทีละคน แล้วไล่เรียงไปเรื่อยๆ จนครบทุกคน จากนั้นก็ย้อนหรือวนกลับมายังนิสิตคนแรกอีก จนกระทั่งไม่มีผู้ใดเสนอความคิดเพิ่มเติมอีกแล้ว หลังจากนั้น จึงเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในประเด็นความคิดเห็นทั้งหมดที่มีการนำเสนอและมีการลงคะแนนเสียง เพื่อคัดเลือกประเด็นที่ผู้ให้ข้อมูลเห็นพ้องกันมาอภิปราย ส่วนประเด็นที่ไม่มีผู้สนับสนุนหรือสนับสนุนน้อยก็ไม่นำมาอภิปราย

นอกเหนือจากการสำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกจากนิสิตนักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์แบบวัดในประเด็นเนื้อหาข้อคำถามของแบบวัดต่างประเทศ (Paulhus, 1984) ว่าใช้เนื้อหาแบบวัดเป็นอย่างไร รวมทั้งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้ข้อค้นพบว่าข้อคำถามการหลอกลวงตนเองพัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า คนที่ชอบหลอกลวงตนเองมีความโน้มเอียงที่จะปฏิเสธการมีความคิด ความรู้สึกที่ถูกต้องใจ และเนื้อหาข้อคำถามเป็นเรื่องของคุณลักษณะหรือลักษณะนิสัยส่วนตัว ซึ่งไม่ส่งผลต่อผู้อื่น ดังนั้นเป้าหมายในการตอบก็เพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง เช่น ฉันไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดกับฉันอย่างไร สำหรับข้อคำถามการจัดการความประทับใจพัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบจะรายงานการกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาเกินจริง และเนื้อหาข้อคำถามจึงเป็นเรื่องคุณธรรม ศีลธรรม การปฏิบัติตนตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่วางไว้ ซึ่งแสดงออกว่าเป็นคนดีของสังคม ดังนั้นเป้าหมายในการตอบก็เพื่อสนองความพึงพอใจของผู้อื่น เช่น ฉันไม่เคยทิ้งขยะลงบนถนน เป็นต้น

2. การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดและพฤติกรรมที่ได้ มาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการจะวัด ตามกรอบแนวคิดที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และจากการสนทนากลุ่มสมมติ (Nominal group technique) กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาข้างต้น และจากผลสรุปของการศึกษา การวัดและแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ในบทที่ 2 (รายละเอียดตามตารางที่ 2.9) จำนวนข้อคำถามในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมส่วนใหญ่จะมีประมาณ 15-48 ข้อ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจำนวนข้อคำถามในแบบวัดให้ใกล้เคียงกับแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่ใช้ในปัจจุบัน สอดคล้องกับองค์ประกอบที่วัด และเพื่อไม่ให้แบบวัดมีความยาวมากเกินไป จึงกำหนดให้แต่ละองค์ประกอบมีข้อคำถาม 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 ข้อคำถามรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3. 1 การวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการจะวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ร้อยละ
1.การหลอกลวงตนเอง	20	50
2.การจัดการความประทับใจ	20	50
รวม	40	100

2.3 กำหนดรูปแบบของแบบวัดและวิธีการให้คะแนน ผู้วิจัยได้เลือกการสร้างข้อคำถามแบบวัดมาตรฐานค่าของ ลิเคิร์ต (rating scale) แบบ 7 ระดับ ทั้งที่จากการศึกษา การวัดและแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ในบทที่ 2 (รายละเอียดตามตารางที่ 2.9) รูปแบบของแบบวัดในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมมีหลายรูปแบบ เช่น ถูก-ผิด เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย และแบบมาตรฐานค่า (rating scale) แต่เนื่องจากแบบมาตรฐานค่าเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้วัดหรือสังเกตพฤติกรรมได้อย่างละเอียดชัดเจน และเป็นรูปแบบที่นิยมใช้จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นของความเหมาะสมของรูปแบบของการวัดที่เป็นแบบมาตรฐานค่า ผู้วิจัยจึงเลือกใช้รูปแบบของแบบวัดเป็นแบบมาตรฐานค่า

สำหรับวิธีการให้คะแนน ในตอนแรกผู้วิจัยเลือกใช้การให้คะแนนแบบ 2 ค่า (dichotomous scoring) คือ การนับคะแนนเฉพาะการตอบที่สุดโต่งเท่านั้น โดยจะนับคะแนนก็ต่อเมื่อผู้ตอบเลือกตอบแบบสุดโต่ง (extreme) หรือเลือกส่วนปลายสุดของสเกล กล่าวคือ ข้อคำถามที่เป็นเชิงบวก

จะนับคะแนนเมื่อผู้ตอบเลือกตอบ ระดับ 6 หรือ 7 และข้อคำถามที่เป็นเชิงลบ จะนับคะแนนเมื่อผู้ตอบเลือกตอบ ระดับ 1 หรือ 2 และรายงานคะแนนแยกตามองค์ประกอบ แต่หลังจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอให้พิจารณาถึงความเหมาะสมของรูปแบบการให้คะแนน ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้ให้ข้อสังเกต ถึงการให้คะแนนรูปแบบนี้ ซึ่งนับคะแนนเฉพาะ 2 ระดับ อาจจะเป็นช่วงที่แคบเกินไปหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้รูปแบบการให้คะแนนมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น น่าจะมีการเปรียบเทียบรูปแบบการให้คะแนนเป็น 3 ระดับ คือ ข้อคำถามที่เป็นเชิงบวกจะนับคะแนนเมื่อผู้ตอบเลือกตอบ ระดับ 5 หรือ 6 หรือ 7 และข้อคำถามที่เป็นเชิงลบ จะนับคะแนนเมื่อผู้ตอบเลือกตอบ ระดับ 1 หรือ 2 หรือ 3 ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของ Stober & Dette (2002) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการให้คะแนนของแบบวัด The Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) 2 วิธี คือ การให้คะแนนแบบต่อเนื่อง (Continuous Scoring) และการให้คะแนนแบบ 2 ค่า (Dichotomous Scoring) จากงานวิจัยดังกล่าว ได้ข้อค้นพบว่าการให้คะแนนแบบต่อเนื่องให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Conbach's alphas) สูงกว่าการให้คะแนนแบบ 2 ค่า และเมื่อศึกษาทบทวนวรรณกรรม (review literature) การศึกษาวิจัยที่ใช้แบบวัด BIDR เป็นเครื่องมือ พบว่านักวิจัยส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำของ Paulhus's (1991,1994) โดยจะเลือกใช้รูปแบบการตอบที่เป็นมาตราวัด 7 ระดับ แต่จะไม่ใช้วิธีการให้คะแนนแบบ 2 ค่า กลับเลือกใช้การให้คะแนนแบบต่อเนื่องแทน โดยให้เหตุผลไว้ 3 ประการ ดังนี้ 1) ความปรารถนาของสังคมอาจจะไม่ใช่ทั้งหมด และอาจเป็นไปได้ที่จะสันนิษฐานว่า การตอบภายใต้ความปรารถนาของสังคม จะส่งผลทั้งต่อข้อคำถามและแบบวัด (Becker & Cherny, 1992) 2) การนับคะแนนเฉพาะคำตอบที่ สุดโต่ง อาจจะเป็นการละเลยบุคคลที่มีความโน้มเอียงที่จะตอบตามความปรารถนาของสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็หลีกเลี่ยงที่จะให้คำตอบแบบสุดโต่ง การให้คะแนนแบบ 2 ค่า อาจจะนำไปสู่ความลำเอียงสุดขีดของการตอบตามความปรารถนาของสังคม และ 3) การให้คะแนนแบบ 2 ค่า ทำให้ข้อมูลสารสนเทศสูญหายได้

อย่างไรก็ตาม ในทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (classical test theory) การให้คะแนนแบบ 2 ค่า อาจเพิ่มความคลาดเคลื่อนของการวัดในแบบวัด (Cohen, 1983) เนื่องจาก 1) ความแปรปรวนของคะแนนสังเกตได้ คือ ความแปรปรวนของคะแนนจริงบวกกับความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน 2) ความเที่ยง คือ สัดส่วนของคะแนนจริงในความแปรปรวนของคะแนนสังเกตได้ และ 3) รากที่ 2 ของความเที่ยงแทนค่าสูงสุดที่เป็นไปได้ของความตรง (Gulliksen, 1950; Lord & Novick, 1968) ด้วยเหตุนี้ การเพิ่มความคลาดเคลื่อนของคะแนนการวัดจะส่งผลให้คะแนนมีค่าความเที่ยงและค่าความตรงต่ำ ซึ่งจากการวิเคราะห์ของ Cohen's (1983) สามารถสันนิษฐานได้ว่าการให้คะแนนแบบ 2 ค่า ไม่น่าจะเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดสำหรับแบบวัด BIDR และการให้คะแนนแบบต่อเนื่องจึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้รูปแบบการให้คะแนนแบบต่อเนื่องแทนรูปแบบการให้คะแนนแบบ 2 ค่า เพื่อความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามตามวิธีดังต่อไปนี้ คือ เขียนข้อคำถามตามนิยามขององค์ประกอบหรือการวิเคราะห์เนื้อหาในข้อ 2 โดยสร้างให้ครอบคลุมตามนิยามและครอบคลุมโครงสร้างซึ่งยึดหลักจำนวนการสร้างข้อสอบที่ว่าการสร้างข้อสอบที่ดีต้องเขียนเพื่อไว้ 25 % หรือถ้าเป็นไปได้ควรสร้างเพื่อไว้ประมาณ 1-2 เท่าของจำนวนที่ต้องการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ผู้วิจัยได้พิจารณานำข้อคำถามจากแบบวัดต่างประเทศ ซึ่งมีเนื้อหาเหมาะสมกับบริบทของไทยมาใช้บางส่วน หลังจากสร้างข้อคำถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ผู้วิจัยจะนำข้อคำถามมาจัดชุดเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

การสร้างข้อคำถามมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจากคุณลักษณะ พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึกที่พึงปรารถนา และไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาที่ได้จากการสำรวจ โดยสร้างข้อคำถามให้ครบทุกกลุ่มคุณลักษณะ และแต่ละพฤติกรรมสร้างข้อคำถามอย่างน้อย 1 ข้อ และเริ่มสร้างข้อความเป็นเชิงบวกก่อน ในการสร้างครั้งนี้ ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 112 ข้อ จากนั้นนำมาพิจารณาภาษาให้เป็นภาษาเขียน และตัดข้อคำถามที่ใกล้เคียงหรือซ้ำกันทิ้ง ทำให้เหลือข้อคำถาม 91 ข้อ (ภาคผนวก ค) หลังจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจารย์ได้แนะนำว่าข้อคำถามยังไม่เกินจริง ไม่สุดโต่งพอที่จะทำให้หลอกลวงตนเองได้

2. ผู้วิจัยนำคำแนะนำมาปรับปรุงข้อคำถาม และแยกตามองค์ประกอบคือ การหลอกลวงตนเอง และการจัดการความประทับใจ และสร้างข้อคำถามที่เป็นทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ (นิเสธ) ให้มีความเกินจริงและสุดโต่งยิ่งขึ้น โดยฉบับนี้ยังไม่ได้ใส่ลำดับข้อ (ภาคผนวก ค) จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง หลังจากนั้นนำข้อคำถามมาพิจารณาคัดเลือกก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยข้อคำถามทางบวก พิจารณาคัดเลือกข้อความที่มีความเกินจริงและสุดโต่งเป็นอย่างมาก แต่ข้อคำถามทางลบพิจารณาคัดเลือกข้อความที่อาจจะเกิดขึ้นได้ หรืออาจจะโดยไม่ได้ตั้งใจ โดยรายละเอียดการเขียนข้อคำถามจะนำเสนอในคู่มือการประเมิน (ภาคผนวก ข)

3. หลังจากสร้างข้อคำถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ก่อนที่นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำข้อคำถามไปให้นิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ่านพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษา และระดับข้อคำถามว่าเหมาะสมกับช่วงอายุของพวกเขาหรือไม่ พบว่ามีข้อคำถามบางข้อที่ไม่เหมาะสมกับช่วงอายุของเขา เช่น “ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น” ซึ่งนิสิตนักศึกษาบางคนยังมีอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อความนี้ออกไป ผลการสร้างข้อคำถามแสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม		จำนวนข้อ
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบหรือนิเสธ	
การหลอกลวงตนเอง	1, 5, 7, 11, 21, 23, 27, 30, 32, 33, 37, 41, 46, 50, 51, 63, 64, 65, 69, 74, 77, 80, 82, 88, 92, 95, 96, 100, 102, 105, 126, 127, 132, 134, 138, 143, 144, 147, 155, 159, 163, 165, 170, 175, 176	14, 15, 18, 19, 26, 29, 45, 48, 56, 57, 58, 61, 67, 78, 91, 97, 103, 106, 109, 110, 113, 115, 117, 120, 124, 130, 133, 150, 153, 154, 157, 158, 160, 166, 167, 171, 172, 173, 174, 179	85
การจัดการความประทับใจ	2, 3, 4, 6, 9, 10, 12, 13, 16, 22, 24, 25, 28, 36, 38, 43, 47, 49, 54, 55, 59, 60, 62, 66, 70, 71, 72, 79, 81, 83, 84, 86, 89, 90, 93, 98, 107, 108, 112, 118, 119, 122, 131, 135, 136, 142, 146, 149, 151, 161, 177, 178	8, 17, 20, 31, 34, 35, 39, 40, 42, 44, 52, 53, 68, 73, 75, 76, 85, 87, 94, 99, 101, 104, 111, 114, 116, 121, 123, 125, 128, 129, 137, 139, 140, 141, 145, 148, 152, 156, 162, 164, 168, 169	94
รวม			179

จากตารางที่ 3.2 ข้อความทั้งสิ้น 179 ข้อ แบ่งเป็นองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง 85 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 45 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 40 ข้อ องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 94 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 52 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 42 ข้อ โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

2.5 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 ท่าน (ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดิมจากระยะที่ 1 จำนวน 6 ท่าน และคัดเลือกเพิ่มอีก 2 ท่าน วิทยานามปรากฏในภาคผนวก ก) วิเคราะห์ค่า IOC โดยจะพิจารณาข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.8 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) และปรับแก้ตามคำแนะนำ สูตรในการคำนวณ มีดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบกับข้อคำถาม
R	หมายถึง	คะแนนการตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้คะแนนดังนี้ คือ
1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับองค์ประกอบ
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับองค์ประกอบ
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับองค์ประกอบ
N	หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาความสอดคล้องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน มาคำนวณความสอดคล้องขององค์ประกอบกับข้อคำถาม (IOC) เป็นรายข้อ พบว่า แบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .80 ขึ้นไป มีจำนวน 79 ข้อ จากทั้งหมด 179 ข้อ แบ่งเป็น การหากลองตนเอง จำนวน 40 ข้อ (ข้อความทางบวก 30 ข้อ และข้อความลบ 10 ข้อ) และการจัดการความประทับใจ จำนวน 39 ข้อ (ข้อความทางบวก 25 ข้อ และข้อความลบ 14 ข้อ) โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .88 -1.00 โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคม จำนวน 79 ข้อ ไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาจำนวน 590 คน จาก 2 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการศึกษาซึ่งผู้วิจัยขอเรียกว่า “กลุ่มทดลองใช้” ได้แก่ นิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 78 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 512 คน เพื่อนำมาหาคุณภาพของแบบวัด ได้แก่ ค่าความเที่ยง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และฟังก์ชันสารสนเทศ ก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับตัวอย่างต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่

1) คู่มือการประเมิน (ภาคผนวก ข)

2) แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบของการติดตามความปรารถนาของสังคม

โดยแบบประเมินมีข้อความทั้งสิ้น 179 ข้อ แบ่งเป็น การหากลองตนเอง 85 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 45 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 40 ข้อ การจัดการความประทับใจ 94 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 52 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 42 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นิยามขององค์ประกอบการหากลองตนเอง และการจัดการความประทับใจ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับนิยามองค์ประกอบของการติดตามความปรารถนาของสังคมหรือไม่ และข้อความสามารถใช้วัดการติดตามความปรารถนาของสังคมในแต่ละองค์ประกอบได้หรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องตามหลักภาษา ตัวอย่างของแบบประเมินมีดังนี้

ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง			สิ่งที่ควรจะต้องปรับปรุง/ ข้อเสนอแนะ
	-1	0	1	
0. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท				
00. ฉันไม่เคยโกรธใครเลย				
000. ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม				
0000. ฉันไม่เคยอมใช้กล่องโฟมหรือ พลาสติกและนำภาชนะไปใส่เองทุกครั้ง				

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลเพื่อนำมาตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดจากการนำแบบวัดไปใช้กับตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 590 คน โดยใช้แบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 79 ข้อ และตัวอย่าง จำนวน 1,437 คน โดยใช้แบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทดลองใช้แบบวัดกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง

การทดลองใช้แบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมกับที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาหาคุณภาพของแบบวัดก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และฟังก์ชันสารสนเทศ โดยผู้วิจัยได้ทดลองกับนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเขตของกรุงเทพมหานคร จำนวน 590 คน จาก 2 มหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่ง Nunnally (1987) เสนอว่าตัวอย่างควรมี จำนวน 300 คน จึงถือว่าเพียงพอที่จะลดความเสี่ยงในเรื่องความแปรปรวนระหว่างข้อที่อาจไม่คงที่และไม่เป็นตัวแทนของประชากรที่ตั้งใจจะใช้แบบวัด (Nunnally, 1987 อ้างถึงใน ญัตติฎฐกรณ หลาวทอง, 2548) และเพื่อให้ข้อมูลเพียงพอต่อการวิเคราะห์ IRT ด้วยโปรแกรม MULTILOG มีการประมาณค่าพารามิเตอร์ของผู้สอบมีความแม่นยำสูงควรมีตัวอย่าง 500 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสิ , 2550) ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดตัวอย่างที่ใช้ให้มีจำนวน 590 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองใช้แบบวัด (n = 590)

มหาวิทยาลัย/คณะวิชา	ระดับชั้นปี				รวม
	1	2	3	4	
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (คณะศึกษาศาสตร์)	-	-	-	78	78
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (คณะครุศาสตร์)	135	194	128	55	512
รวมทั้งหมด	135	194	128	133	590

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่

แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 79 ข้อ ซึ่งตัวอย่างของแบบวัดมีดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และ/หรือ เติมค่าลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง 2. อายุ..... ปี
3. ระดับชั้นที่ศึกษา 1) ปีที่ 1 2) ปีที่ 2 3) ปีที่ 3 4) ปีที่ 4 5) ปีที่ 5 6) อื่นๆ ระบุ)....
4. สาขา.....
5. คณะ
6. สถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อและทำ เครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับลักษณะของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยการเลือกตอบมีเกณฑ์ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงมากที่สุด
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงมาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงน้อย
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงน้อย
- 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงมาก
- 7 หมายถึง ข้อความนั้นตรงมากที่สุด

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคมทุกประเภท							
2. ฉันไม่เคยโกรธใครเลย							
3. ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย							

ซึ่งหลังจากที่ผู้วิจัยได้นำแบบวัดฉบับนี้ไปให้นิสิตนักศึกษาที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างนั้นก็ คือ กลุ่มทดลอง พบว่า นิสิตนักศึกษาบางรายมีข้อสงสัยและเกิดความสับสน เกี่ยวกับคำอธิบายเกณฑ์ การให้คะแนน ซึ่งผู้วิจัยต้องอธิบายเพิ่มเติมเพื่อไม่ให้กลุ่มทดลองเกิดความสับสน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ ปรับคำอธิบายใหม่เพื่อใช้ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอ ๆ กัน

- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
 7 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดที่ทดลองใช้กับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดด้วยสถิติดังต่อไปนี้

1.1.1 วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดแบบความสอดคล้องภายใน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบวัดทั้งฉบับ และ 2 องค์ประกอบย่อย

1.1.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ

ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อของแบบวัดด้วยวิธีทางสถิติ 3 วิธีด้วยกัน คือ ตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (item discrimination indices based on CTT) 2 วิธี โดยวิธีที่ 1 ใช้สถิติ t-test และวิธีที่ 2 พิจารณาจากค่า corrected item-total correlation และวิธีที่ 3 ตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item discrimination indices based on IRT) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a รายละเอียดดังนี้

วิธีที่ 1 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบวัดที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรการทดสอบค่า t ของคะแนนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ สูตรในการคำนวณมีดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

t	หมายถึง	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
\bar{x}_1	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
\bar{x}_2	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
s_1^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
s_2^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
n_1	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบวัดในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
n_2	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบวัดในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

พิจารณาจากค่าสถิติ t-test รายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % (Edwards, 1957 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2537; อ้างถึงใน ไตรรงค์ เจริญหงส์, 2544) เพราะโดยสภาพที่น่าจะเป็นผู้ที่ได้คะแนนรวมสูง ควรทำคะแนนข้อนั้นได้สูง ผู้ที่ได้คะแนนต่ำควรทำคะแนนข้อนั้นได้ต่ำกว่า ซึ่งเทคนิคดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคะแนนได้เด่นชัด โดยแต่ละข้อจะแยกเป็นกลุ่ม

คะแนนรวมสูงและกลุ่มคะแนนรวมต่ำ กลุ่มละ 148 ฉบับ (จากทั้งหมด 590 ฉบับ) จากนั้นดำเนินการคัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้โดยคัดเลือกที่ t-test มีนัยสำคัญ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ขึ้นไป โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

วิธีที่ 2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยพิจารณาจากค่า corrected item-total correlation

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบวัดที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (corrected item-total correlation) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

วิธีที่ 3 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) ด้วยโปรแกรม MULTILOG แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a ของข้อคำถามที่มีค่าสถิติตามเกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985, 2001) รายละเอียดดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001)

ค่าอำนาจจำแนก	ความหมาย
0.01 – 0.34	ต่ำมาก
0.35 – 0.64	ต่ำ
0.65 – 1.34	ปานกลาง
1.35 – 1.69	สูง
1.70 ขึ้นไป	สูงมาก

1.1.3 การวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ ได้แก่ ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ (item information function) และค่าฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด (test information function) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) ด้วยโปรแกรม MULTILOG

1.2 การจัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ฉบับสมบูรณ์

สำหรับการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อจัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงนั้น ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามด้วยวิธีทางสถิติ 3 วิธี คือ การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) ด้วยการพิจารณาค่า a โดยใช้โปรแกรม MULTILOG และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001) และการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CTT) ด้วยการพิจารณาค่า corrected item-total correlation และการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การวิเคราะห์ค่าความเที่ยง และหาค่าอำนาจจำแนก ไปเก็บข้อมูลกับตัวอย่างที่เป็นนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 1,437 คน มีรายละเอียดการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

2. นำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่คัดเลือกข้อคำถามแล้วไปใช้วัดกับตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่าง จำนวน 1,437 คน จาก 2 มหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบค่าความเที่ยงด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย และตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดของตัวอย่าง รวมถึงวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนนี้

ประชากรที่ใช้ในระยะนี้เป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 44 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 741,667 คน ซึ่งเป็นข้อมูลจากเว็บไซต์อุดมศึกษาเพื่อสาธารณะ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (http://www.thaiuniversity.net/index.php?option=com_content&view=category&id=6&Itemid=11&lang=th, 20 มีนาคม 2555)

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย นิสิตจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 693 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 744 คน รวมทั้งสิ้น 1,437 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ขนาดของตัวอย่างที่ใช้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างจากการประมาณขนาดของตัวอย่าง โดยใช้ตารางประมาณขนาดตัวอย่างของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ $\pm 5\%$ ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน แต่เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ใช้สถิติอนุมาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ ตัวอย่างควรมีขนาดใหญ่ สำหรับการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรล เพื่อให้การวิเคราะห์โมเดลลิสเรลมีความแกร่ง เป็นไปตามเงื่อนไขของการประมาณค่าด้วยวิธีไลค์ลิฮูดสูงสุด (maximum likelihood) และการทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้กำหนดขนาดของตัวอย่างเพิ่มเป็น 1,437 คน

การกำหนดตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยหลายขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้การคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งเปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กับสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จากเกณฑ์ดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาที่คัดเลือกเพื่อให้เป็นตัวแทนจากแต่ละประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. แบ่งนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในแต่ละคณะ ตามกลุ่มสาขาวิชา 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กลุ่มมนุษยศาสตร์และกลุ่มสังคมศาสตร์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์/เทคนิคการแพทย์ คณะจิตวิทยา สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

กลุ่มที่ 2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรม และคณะทรัพยากรธรรมชาติ

กลุ่มที่ 3 สาขาวิชามนุษยศาสตร์

ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์/วิจิตรศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์

กลุ่มที่ 4 สาขาวิชาสังคมศาสตร์

ได้แก่ คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะสังคมศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวอย่างนิสิต นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ครอบคลุม ทั้ง 4 กลุ่มสาขาวิชา โดยเลือกคณะวิชาต่างๆ ที่มีศาสตร์เหมือนกันหรือเป็นศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันและมีพื้นฐานการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน ของทั้ง 2 สถาบัน และเลือกจำนวนตัวอย่างจากแต่ละคณะในจำนวนที่ใกล้เคียง และต้องไม่น้อยกว่าคณะละ 100 คน ได้ตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 1,437 คน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 จำนวนนิสิต นักศึกษาจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษาและกลุ่มสาขาวิชา

มหาวิทยาลัย/คณะวิชา		ระดับชั้นปี				รวม
		1	2	3	4	
1.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เภสัชศาสตร์	-	-	73	34	107
	วิทยาศาสตร์	30	30	29	30	119
	ศิลปกรรมศาสตร์	42	33	17	13	105
	ครุศาสตร์	35	23	66	17	141
	รัฐศาสตร์	2	39	41	33	115
	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	57	24	3	22	106
รวม		166	149	229	149	693
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	45	52	-	13	110
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	36	41	37	6	120
	ศิลปกรรมศาสตร์	37	43	27	16	123
	ครุศาสตร์	23	-	75	40	138
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	45	46	35	6	132
	วิทยาการจัดการ	49	50	22	-	121
รวม		235	232	196	81	744
รวมทั้งหมด		401	381	425	230	1,437

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยนำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือถึงมหาวิทยาลัยที่เป็นตัวอย่าง
2. ประสานงานกับทางมหาวิทยาลัยที่เป็นตัวอย่างเพื่อกำหนดวัน เวลาที่จะดำเนินการทดสอบ โดยถือเอาความสะดวกของทางมหาวิทยาลัยในการอนุญาตให้ผู้วิจัยไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการทดสอบโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเองตามวัน เวลาที่ได้นัดหมาย ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการบริหารการสอบโดยแจ้งวัตถุประสงค์ในการสอบ และประโยชน์ที่ตัวอย่างจะได้รับ เพื่อให้ตัวอย่างเห็นถึงความสำคัญของการสอบและตั้งใจทำอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งชี้แจงคำสั่งและข้อปฏิบัติในการสอบเพื่อให้ตัวอย่างปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง
4. นำแบบวัดมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ข้อมูล ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่

- 1) แบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 40 ข้อ
- 2) แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ที่พัฒนาโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์นางค์ มณีศรี จากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีรายละเอียดข้อคำถามและคุณภาพของแบบวัด ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ	รวม	α
ความไม่มั่นคงในอารมณ์	6	6	12	0.85
การเปิดตัว	6	6	12	0.89
การเปิดรับประสบการณ์	6	6	12	0.82
ความเป็นมิตร	4	8	12	0.77
การมีจิตสำนึก	6	6	12	0.87
รวม	30	30	60	0.80

โดยนิยามของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism: N) คือบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะเกิดอารมณ์ทางลบ เช่น ความกลัว ความเศร้า ความอับอาย ความโกรธ รู้สึกผิด และความรู้สึกรังเกียจ เกิดความทุกข์ได้ง่าย เนื่องจากอารมณ์ที่แปรปรวน ทำให้มีปัญหาในการปรับตัว ผู้ที่มี N สูง จึงมีแนวโน้มที่จะมีความคิดที่ขาดเหตุผล สามารถควบคุมความต้องการของตัวเองได้น้อยกว่าผู้อื่น และจัดการกับความเครียดได้ไม่ดีนัก ผู้ที่มีคะแนน N สูง อาจมีความเสี่ยงที่จะมีปัญหาทางจิตบางประเภท แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่มีคะแนน N สูง จำเป็นต้องมีความผิดปกติทางจิตเสมอไป ส่วนผู้ที่มีคะแนน N ต่ำ เป็นบุคคลที่มีอารมณ์มั่นคง สงบเยือกเย็น อารมณ์ราบเรียบและผ่อนคลาย สามารถเผชิญความเครียดได้โดยไม่เสียอารมณ์

2. การเปิดตัว (Extraversion: E) คือบุคคลที่ชอบเข้าสังคม ชอบผู้คนและชอบอยู่กับกลุ่มคนจำนวนมาก เป็นคนกล้าแสดงออก กระตือรือร้น ช่างพูดช่างคุย ชอบความตื่นเต้น มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะนิสัยร่าเริง กระปรี้กระเปร่า และมองโลกในแง่ดี ผู้ที่มีคะแนน E ต่ำ ซึ่งเป็นลักษณะของ Introvert ไม่ได้มีลักษณะตรงข้ามกับผู้ที่มีคะแนน E สูงเสมอไป แต่เป็นผู้ที่ไม่มีลักษณะของ extravert พวกเขา introvert เป็นคนเก็บตัว ซึ่งไม่ใช่ไม่เป็นมิตร เป็นตัวของตัวเองมากกว่าจะเป็นผู้ตามทำอะไรแบบเรื่อย ๆ สบาย ๆ แต่ไม่ได้เฉื่อยชาหรือเกียจคร้าน ชอบอยู่คนเดียว แต่ไม่ได้ขี้อาย ถึงแม้ introvert จะไม่ได้ร่าเริงกระปรี้กระเปร่าแบบพวก extravert แต่ก็ไม่ใช่ว่า introvert ไม่มีความสุขหรือมองโลกในแง่ร้าย

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Openness: O) คือบุคคลที่ที่เต็มไปด้วยจินตนาการอยู่ตลอดเวลา ชื่นชมความสวยงามงาม ชอบความหลากหลาย มีความสงสัยใคร่รู้ และตัดสินใจด้วยตนเองโดยไม่อยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่น คนที่มีลักษณะ O จะสนใจใคร่รู้ทั้งเรื่องของตนเองและเรื่องของผู้อื่น ชอบแนวคิดใหม่ ๆ และค่านิยมที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม เป็นคนที่จัดการกับอารมณ์ทั้งทางบวกและทางลบของตัวเองได้ดีกว่าคนที่มีลักษณะ O ต่ำ ลักษณะ openness สัมพันธ์กับการคิดที่ผิดแผกไปจากปกติ ซึ่งเป็นที่มาของความคิดสร้างสรรค์

คนที่มีคะแนน O ต่ำ มักทำอะไรตามแบบแผนปกติ มีลักษณะอนุรักษ์นิยม ชอบสิ่งที่คุ้นเคยมากกว่าความแปลกใหม่ ไม่ค่อยแสดงอารมณ์

4. ความเป็นมิตร (Agreeableness: A) คือบุคคลที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นหลัก มีความเห็นใจผู้อื่น กระตือรือร้นที่จะช่วยผู้อื่น และเชื่อว่าผู้อื่นก็จะช่วยเหลือตนเองเช่นกัน คนที่มีลักษณะตรงข้ามจะเป็นคนที่เอาตนเองเป็นหลัก ระวังเจตนาของผู้อื่นและชอบแข่งขันมากกว่าร่วมมือ ถึงแม้คนที่มีลักษณะของ A จะมีเพื่อนมากกว่าคนที่มีลักษณะตรงข้าม อย่างไรก็ตามบ่อยครั้งที่การพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองเป็นคุณสมบัติที่เป็นข้อได้เปรียบอีกทั้งการคิดเชิงสงสัยใคร่รู้และวิเคราะห์วิจารณ์ยังเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ศาสตร์ต่าง ๆ ให้เกิดความแม่นยำ

5. การมีจิตสำนึก (Conscientiousness: C) คือบุคคลที่มีการควบคุมตน มีการวางแผน จัดระบบระเบียบ และทำงานจนสำเร็จ มีวัตถุประสงค์ และมีความตั้งใจแน่วแน่ คนที่มีคะแนน C สูงมักประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน แต่ก็อาจเป็นคนจู้จี้จุกจิก พิถีพิถันจนเกินเหตุหรืออาจมีพฤติกรรมบ้างงาน คนที่มี C สูงเป็นคนมีศีลธรรมจรรยา ตรงเวลา และเชื่อถือได้ คนที่มี C ต่ำไม่ได้หมายความว่าไม่มีจริยธรรม เพียงแต่เอาหลักจริยธรรมมาใช้ในชีวิตค่อนข้างน้อยหรือใช้อย่างไม่ถูกต้อง เช่นเดียวกับการทำงานให้ถึงเป้าหมายโดยขาดความกระตือรือร้นหรือใส่ใจ

ผู้วิจัยขอแนะนำตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ดังนี้

ตัวอย่างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับลักษณะของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยการเลือกตอบมีเกณฑ์ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอ ๆ กัน
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
- 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
- 7 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1. ฉันไม่เคยรู้สึกซัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย							
2. ฉันไม่เคยอยากรู้หรืออยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม							
3. ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย							
4. ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวมตลอดเวลา							

เกณฑ์การให้คะแนน

สำหรับแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยนี้มี 2 ลักษณะ ดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1	7
ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก	ให้คะแนน 2	6
ข้อความข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย	ให้คะแนน 3	5
ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอๆ กัน	ให้คะแนน 4	4
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย	ให้คะแนน 5	3
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก	ให้คะแนน 6	2
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 7	1

ตัวอย่างแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้แบบสอบถามบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับลักษณะของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยการเลือกตอบมีเกณฑ์ดังนี้

- หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงอย่างยิ่ง
- หมายถึง ข้อความนั้นค่อนข้างไม่ตรง
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน
- หมายถึง ข้อความนั้นค่อนข้างตรง
- หมายถึง ข้อความนั้นตรงอย่างยิ่ง

ข้อคำถาม	1	2	3	4	5
1. รู้สึกหดหู่บ่อย ๆ					
2. ทำทุกอย่างตามแผนที่ตนเองวางไว้					
3. ไม่ค่อยเข้าใจความคิดเชิงนามธรรม					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ข้อความนั้นไม่ตรงอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1
ข้อความนั้นค่อนข้างไม่ตรง	ให้คะแนน	2
ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงพอ ๆ กัน	ให้คะแนน	3
ข้อความนั้นค่อนข้างตรง	ให้คะแนน	4
ข้อความนั้นตรงอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5

การแปลผลคะแนนแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 - 2.5	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.6-3.5	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.6 ขึ้นไป	สูง

2.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดที่ใช้กับตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ด้วยค่าสถิติดังต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์หาความเที่ยง (reliability) ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)

2.2 การวิเคราะห์หาความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมาคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (percentile) แล้วเทียบหาค่าที่ปกติ (Normalized T-Score) สร้างเป็นตารางเกณฑ์ปกติในภาพรวมและแยกรายด้าน เพื่อใช้เป็นคะแนนบอกระดับ การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการนำแบบวัดนี้ไปใช้ประโยชน์ โดยคู่มือประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ 2) การสร้างแบบวัด 3) การดำเนินการสอบ 4) การตรวจให้คะแนน 5) วิธีการแปลผลความหมายคะแนน และ 6) วิธีการนำผลการวัดไปใช้ โดยรายละเอียดจะนำเสนอในภาคผนวก ง ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คัคณางค์ มณีศรี มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การเปิดตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness) ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) โดยรายละเอียดจะนำเสนอในบทที่ 4 ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
2. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis)
3. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบด้วยวิธีทางสถิติตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (item discrimination indices based on CTT) โดยใช้สถิติ t-test และพิจารณาจากค่า corrected item-total correlation และตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item discrimination indices based on IRT) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a
4. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ ได้แก่ ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ (item information function) และค่าฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด (test information function) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) ด้วยโปรแกรม MULTILOG
5. การวิเคราะห์หาความเที่ยง (reliability) ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)
6. การวิเคราะห์หาความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรม LISREL

7. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้องค้กับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และใช้เกณฑ์เปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542 อ้างถึงในสิกานต์ เอี้ยวเล็ก, 2553)

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
ค่าระหว่าง 0.70 ถึง 1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่าระหว่าง 0.30 ถึง 0.69	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าระหว่าง 0.29	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

เครื่องหมาย + หรือ - แสดงถึงลักษณะของความสัมพันธ์ดังนี้
 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดตามกัน
 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดตรงกันข้าม

8. หาเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อสร้างคะแนนปกติคือคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และคะแนนที่ปกติ

จากการดำเนินงานที่กล่าวมา สามารถสรุปผลการดำเนินงานเป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งรายละเอียดจะกล่าวต่อไปในบทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ผู้วิจัยจึงเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

อย่างไรก็ดีเพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทำความเข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อและความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปรต่างๆ ในการนำเสนอ ดังนี้

สัญลักษณ์หรืออักษรที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปร

M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
Sk	หมายถึง	ค่าความเบ้
Ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง
χ^2	หมายถึง	ค่าสถิติไคสแควร์
df	หมายถึง	ค่าองศาอิสระ
p	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
a	หมายถึง	พารามิเตอร์ a

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดอักษรย่อไว้ดังนี้

SDR	หมายถึง	การติดตามความปรารถนาของสังคม
SD	หมายถึง	การหลอกกลวงตนเอง
IM	หมายถึง	การจัดการความประทับใจ
sdr1- sdr20	หมายถึง	ข้อคำถามข้อที่ 1 ถึงข้อคำถามข้อที่ 20
sdr21- sdr40	หมายถึง	ข้อคำถามข้อที่ 21 ถึงข้อคำถามข้อที่ 40
NEU	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์
EXT	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว
OPEN	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์
AGR	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร
CON	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนากรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการนำเสนอผลการกำหนดองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมจากการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนผลการตรวจสอบนิยามจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการสำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

1. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ตลอดจนศึกษาการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของต่างประเทศ และสรุปองค์ประกอบการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้นได้เป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และ 2) การจัดการความประทับใจ (impression management) จากนั้นผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมดังกล่าวมาสัมภาษณ์เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบจากการที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ผลการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าองค์ประกอบและนิยามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นโดยรวมมีความเหมาะสม พร้อมกับได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สรุปประเด็นสัมภาษณ์และผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

ประเด็นสัมภาษณ์	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) โดยถามความเหมาะสมในประเด็นเรื่องความครอบคลุมเนื้อหา ความเหมาะสมกับบริบทของไทย และความสามารถในการจำแนกองค์ประกอบ	6	-	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องความครอบคลุมเนื้อหา ขึ้นอยู่กับทฤษฎีและแนวคิดที่ผู้วิจัยจะใช้เป็นหลัก - องค์ประกอบที่เลือกมีความเหมาะสมเพราะสังคมมีค่านิยมหรือบรรทัดฐานบางอย่างที่อาจจะทำให้คนไทยตอบแบบสอบถามในประเด็นที่มีความละเอียดอ่อน เช่น พฤติกรรมทางเพศ คุณธรรมจริยธรรม ตามความปรารถนาของสังคมค่อนข้างมาก - เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะทำให้แบบวัดไม่ bias - องค์ประกอบย่อยทั้ง 2 องค์ประกอบมีความคล้ายคลึงกันค่อนข้างมาก แตกต่างกันก็แค่เป็น unconscious bias กับ conscious bias ซึ่งตรวจสอบด้วย item แบบ self-report ค่อนข้างยาก แม้แต่เจ้าตัวเองก็อาจจะไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็น unconscious หรือ conscious (จึงขอเสนอว่าไม่ต้องแยกองค์ประกอบหรือไม่ต้องเน้นว่าเป็นเรื่องของ unconscious หรือ conscious น่าจะชัดเจนกว่า)

ตารางที่ 4.1 สรุปประเด็นสัมภาษณ์และผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ									
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม										
			<p>- คำแนะนำเพื่อให้เห็นความแตกต่างของทั้ง 2 องค์ประกอบ</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>รู้ตัว</th> <th>ไม่รู้ตัว</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>เป้าภายใน</td> <td>-</td> <td>หลอกกลางตนเอง (ข้อมูลไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง) ความคิด ความรู้สึก</td> </tr> <tr> <td>เป้าภายนอก</td> <td>จัดการความประทับใจ (ข้อมูลเกินจริง) พฤติกรรม</td> <td>-</td> </tr> </tbody> </table>		รู้ตัว	ไม่รู้ตัว	เป้าภายใน	-	หลอกกลางตนเอง (ข้อมูลไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง) ความคิด ความรู้สึก	เป้าภายนอก	จัดการความประทับใจ (ข้อมูลเกินจริง) พฤติกรรม	-
	รู้ตัว	ไม่รู้ตัว										
เป้าภายใน	-	หลอกกลางตนเอง (ข้อมูลไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง) ความคิด ความรู้สึก										
เป้าภายนอก	จัดการความประทับใจ (ข้อมูลเกินจริง) พฤติกรรม	-										
2. ความเหมาะสมของค่านิยมของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม	6	-	<p>- นิยามชัดเจนดีแล้ว แต่น่าจะเน้นประเด็นว่าโดยเฉพาะการรายงานในเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน เช่น เรื่องคุณธรรมหรือเรื่องเพศ เพราะเรื่องเหล่านี้ผู้ตอบ (โดยเฉพาะคนไทย) มีแนวโน้มที่จะตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมมากกว่าเรื่องทั่วไป</p> <p>- การนิยามองค์ประกอบหลักต้องครอบคลุมองค์ประกอบย่อยทั้ง 2 องค์ประกอบ</p>									
3. ความเหมาะสมของค่านิยมของการหลอกกลางตนเอง	6	-	<p>- นิยามเหมาะสมแล้ว แต่ควรปรับภาษาและเรียบเรียงให้กระชับ เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>- ไม่ควรเน้นว่าเป็นการตอบที่เป็นไปอย่างรู้สึกตัว (unconscious bias) เพราะจะวัดด้วยข้อคำถามได้ค่อนข้างยาก</p>									
4. ความเหมาะสมของค่านิยมของการจัดการความประทับใจ	6	-	<p>- นิยามเหมาะสมแล้ว แต่ไม่ควรเน้นว่าเป็นการตอบที่เป็นไปอย่างรู้สึกตัว (conscious bias)</p> <p>- ควรระบุด้วยว่าเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของใคร</p>									
5. ความเหมาะสมของตัวอย่างข้อคำถาม	2	4	<p>- ข้อคำถามถึงคุณลักษณะออกมายังไม่ได้ ข้อคำถามต้องเป็นความดีที่ไม่น่าเกิดขึ้นจริง จึงควรเพิ่มความลึกซึ้งคำถามให้เพิ่มขึ้น</p> <p>- ลักษณะข้อคำถามเป็นข้อเท็จจริง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจริงและหากเอามาว่าตัวเขามีลักษณะเช่นนั้นหรือไม่ อาจจะไม่ค่อยเหมาะสม เพราะฉะนั้นต้องระวังข้อนี้ด้วย</p> <p>- จากข้อคำถามยังมองไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง unconscious กับ conscious ที่เป็น key word ของ</p>									

ตารางที่ 4.1 สรุปประเด็นสัมภาษณ์และผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
			<p>นิยามองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบนี้ และตรวจสอบไม่ได้ด้วยว่าคนที่ตอบเช่นนั้น เขาเป็นจริงตามนั้นหรือไม่ เช่น คนที่ตอบว่าฉันเป็นคนที่มีระเบียบวินัย เขาก็อาจจะเป็นเช่นนั้นจริงๆ ไม่ใช่ IM แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากกว่าเมื่อพิจารณาจากตัวอย่างข้อคำถามข้างต้น ก็คือ self-deception เน้นมิติ Affective กับ Cognitive ส่วน IM จะเน้นมิติ Behavior</p> <p>- คำแนะนำในการสร้างข้อคำถาม <u>วิธีที่ 1</u> สร้างขึ้นใหม่โดยยึดองค์ประกอบของเขา (ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีนี้อยู่) <u>วิธีที่ 2</u> แปลแบบวัดของเขาแล้วพัฒนาบางข้อคำถามเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของไทย (ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ)</p> <p>- ควรนำแบบวัดต่างประเทศที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมาวิเคราะห์ลักษณะข้อคำถามว่ามีเนื้อหาลักษณะไหนและถามในเรื่องอะไร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม</p>
6. ความเหมาะสมของรูปแบบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม หากเลือกใช้แบบวัดมาตราประมาณค่าของลิเคิร์ต (rating scale)	6	-	<p>- การใช้ rating scale มีความเหมาะสม และนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย</p> <p>- การใช้ rating scale มีความสะดวก แต่จะตรวจสอบได้อย่างไรว่า การตอบของผู้ตอบเป็นตัวตนของเขาจริงๆ (ซึ่งก็เป็นไปได้) หรือเป็นเพียงแค่การตอบตามความปรารถนาของสังคม ดังนั้น ควรจะต้องตรวจสอบความสม่ำเสมอหรือความเสมอต้นเสมอปลายของการตอบด้วย เช่น มีข้อคำถามที่เป็นประเด็นเดียวกัน 2-3 ข้อ ในแบบสอบถาม แต่ถามด้วยวิธีหรือเทคนิคที่แตกต่างกัน เพื่อตรวจสอบความเสมอต้นเสมอปลายในการตอบ ถ้าผู้ตอบตอบแบบเดียวกันในข้อคำถามเหล่านี้ แสดงว่ามีแนวโน้มว่าเขาจะคิด รู้สึก กระทำเช่นนั้นจริงๆ แต่ถ้าตอบไม่เหมือนกัน แสดงว่า คนๆนี้มีแนวโน้มที่จะตอบตามความปรารถนาของสังคม ดังนั้น ถ้าจะใช้ rating scale จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นกับดักด้วย</p>

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าองค์ประกอบ และนิยามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นโดยรวมมีความเหมาะสม ยกเว้นในประเด็นความเหมาะสมของตัวอย่างข้อคำถามที่เห็นด้วยเพียง 2 ใน 6 หรือร้อยละ 33 เท่านั้น โดย Lynn (1986) เสนอว่า การพิจารณาความตรงตามเนื้อหา นั้น ควรมีสัดส่วนจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นด้วยอย่างน้อยร้อยละ 80 แต่ก็ได้ให้ข้อสังเกตและ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้องค์ประกอบและนิยามมีความชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งได้ปรับสำนวน ภาษาให้มีความครอบคลุม กระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากประเด็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านยังได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และแนวทางเกี่ยวกับการวิธีดำเนินการและประเด็นอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์กับการพัฒนาแบบวัดในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อเสนอแนะและข้อแนะนำเกี่ยวกับวิธีการสร้างข้อคำถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวแล้ว และได้นำผลการศึกษาไปปรับใช้ในขั้นตอนนั้นๆแล้ว

ดังนั้นจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ปรับนิยามหรือคำจำกัดความของการตอบตามความปรารถนาของสังคมใหม่ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4. 2 แสดงนิยามเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบของการตอบ

ตามความปรารถนาของสังคม

นิยามเชิงทฤษฎี (theoretical definitions)	นิยามเชิงปฏิบัติการ (operational definitions)
“การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ หรือพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม โดยปฏิเสธข้อคำถามหรือรายการที่สังคมไม่ปรารถนา”	“การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยเลือกตอบข้อคำถามที่เป็นความคิด ความรู้สึกที่ดีที่สังคมปรารถนา แต่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ขณะเดียวกันก็เลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม โดยตั้งใจให้ข้อมูลเกินจริง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม”
“การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การสร้าง อคติโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง ถือเป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ถือเป็นความลำเอียงในการตอบที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (unconscious bias)”	“การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การให้คำตอบโดยการสร้างอคติโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และเชื่อว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง”
“การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งการตอบนี้เป็นไปอย่างรู้สึกตัวหรือมีจิตสำนึก (conscious bias) บุคคลมีแนวโน้มดึงดูดความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนามากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา”	“การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ การตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง บุคคลมีแนวโน้มที่จะดึงดูดความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม”

2. ผลการสำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย

ผู้วิจัยได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มสมมุติ (Nominal group technique) และตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ ได้แก่ นิสิตคณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการวัดผลการศึกษา จำนวน 28 คน โดยสนทนาเป็นกลุ่มย่อย จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 9 คน กลุ่มที่ 3 จำนวน 9 คน

จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของสังคมนิสิตทั้ง 3 กลุ่ม พบว่าผลการสำรวจมีทั้งคุณลักษณะ พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของคุณลักษณะที่พึงปรารถนา และนำเสนอพฤติกรรม ความคิดและความรู้สึกในเชิงบวก ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจดังกล่าวไปเป็นฐานในการสร้างข้อคำถามโดยสรุปรวมได้เป็นกลุ่มคุณลักษณะ 21 กลุ่ม รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4. 3 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคม

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก
กลุ่ม 1 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น	1.1 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม 1.2 ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น 1.3 ไม่ข่มเหงรังแกคนอื่น 1.4 ไม่ก้าวร้าวเรื่องที่เพื่อนไม่สะดวก เว้นช่องว่างให้เพื่อน
กลุ่ม 2 คุณลักษณะเกี่ยวกับความซื่อสัตย์	2.1 ตรงต่อเวลา 2.2 ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดี 2.3 ประกอบอาชีพสุจริต 2.4 ไม่โกหก 2.5 ไม่ขโมยของ 2.6 ไม่ทุจริตในการสอบ
กลุ่ม 3 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	3.1 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น 3.2 ปล่อยโยนเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ 3.3 เอาใจเขามาใส่ใจเรา
กลุ่ม 4 คุณลักษณะเกี่ยวกับการนินทา	4.1 ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของเพื่อนไปเปิดเผย 4.2 ไม่เอาข้อเสียเพื่อนมาพูด
กลุ่ม 5 คุณลักษณะเกี่ยวกับความมีน้ำใจ	5.1 ช่วยเหลือคนอื่น 5.2 ไม่เห็นแก่ตัว 5.3 รู้จักการแบ่งปัน 5.4 ช่วยเหลือเพื่อนเวลาเพื่อนมีปัญหา 5.5 ตักเตือนเพื่อนเวลาเพื่อนทำผิด 5.6 ไม่ทอดทิ้งเพื่อนเวลามีปัญหา

ตารางที่ 4.3 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคม (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก
กลุ่ม 6 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ	6.1 เสียสละเพื่อส่วนรวม 6.2 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม 6.3 รักษาสิ่งแวดล้อม 6.4 รักษาทรัพย์สินส่วนรวม 6.5 ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
กลุ่ม 7 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสำนึก	7.1 มีความละเอียดต่อการทำผิด
กลุ่ม 8 คุณลักษณะเกี่ยวกับกาลเทศะ	8.1 ปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม 8.2 แต่งตัวให้เหมาะสมถูกกาลเทศะ
กลุ่ม 9 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีสัมมาคารวะ	9.1 เคารพพ่อแม่ครูอาจารย์ 9.2 การเคารพผู้อาวุโส
กลุ่ม 10 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย	10.1 เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด 10.2 เคารพกฎหมาย 10.3 เคารพกฎระเบียบ 10.4 แต่งกายถูกระเบียบ
กลุ่ม 11 คุณลักษณะเกี่ยวกับกิริยามารยาท	11.1 พุดจาสุภาพ 11.2 มีมารยาท 11.3 ไม่ใช้ความรุนแรง 11.4 ทำผิดแล้วรู้จักขอโทษ 11.5 ขอบคุนเมื่อมีคนทำดีด้วย
กลุ่ม 12 คุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมอารมณ์	12.1 สามารถควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆได้ 12.2 ไม่โมโหง่าย
กลุ่ม 13 คุณลักษณะเกี่ยวกับความกตัญญู	13.1 ทำให้พ่อแม่มีความสุข 13.2 ไม่สร้างปัญหาให้พ่อแม่เป็นห่วง 13.3 เชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์ 13.4 แบ่งเบาภาระพ่อแม่ 13.5 ไม่ลืมบุญคุณ
กลุ่ม 14 คุณลักษณะเกี่ยวกับสามัคคี	14.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นคนอื่น 14.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคี
กลุ่ม 15 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี	15.1 การคิดบวก
กลุ่ม 16 คุณลักษณะเกี่ยวกับการให้อภัย	16.1 รู้จักการให้อภัย
กลุ่ม 17 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	17.1 ยิ้มแย้มแจ่มใส
กลุ่ม 18 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนรู้	18.1 ตั้งใจเรียน 18.2 ใฝ่เรียนรู้ 18.3 มีความกระตือรือร้น
กลุ่ม 19 คุณลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบ	19.1 มีความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.3 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคม (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก
กลุ่ม 20 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง	20.1 เห็นคุณค่าของตนเอง
กลุ่ม 21 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง	21.1 มีความเชื่อมั่นในตนเอง
กลุ่ม 22 คุณลักษณะเกี่ยวกับความอิจฉา ริษยา	22.1 ไม่อิจฉา ริษยาคนอื่น

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคุณลักษณะทั้ง 22 กลุ่มดังกล่าว ไปเป็นฐานในการสร้างข้อคำถาม โดยแต่ละคุณลักษณะและแต่ละพฤติกรรมสร้างข้อคำถามอย่างน้อย 1 ข้อคำถาม

3. ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการนำเสนอ 1) ผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด และ 2) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด ซึ่งรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

3.1 ผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด

จากนิยามเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการขององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม ตามตารางที่ 4.2 จะเห็นว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคมไม่ใช่คุณลักษณะที่เป็นบุคลิกภาพ จึงไม่สามารถสร้างข้อคำถามที่วัดจากพฤติกรรมหรือตัวแปรสังเกตได้โดยตรง เพราะการตอบตามความปรารถนาของสังคมเป็นรูปแบบในการตอบ หรือความโน้มเอียงในการตอบ ทำให้ไม่สามารถสร้างข้อคำถามได้จากนิยามเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาไทย แล้วนำคุณลักษณะเหล่านั้นมาสร้างเป็นข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ไม่ได้ต้องการวัดว่าผู้ตอบมีลักษณะตามคุณลักษณะเหล่านั้นหรือไม่ แต่ดูความโน้มเอียงในการตอบว่าจะตอบตามความปรารถนาของสังคมคือตอบแบบหลอกกลวงตนเอง หรือจัดการความประทับใจหรือไม่

ผู้วิจัยได้นำคุณลักษณะที่ได้จากการสำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย มากำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อคำถาม เพื่อสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผลที่ได้ คือ การตอบตามความปรารถนาของสังคมประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกกลวงตนเอง และการจัดการความประทับใจ ซึ่งข้อคำถามการหลอกกลวงตนเองพัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า คนที่ชอบหลอกกลวงตนเองมีความโน้มเอียงที่จะปฏิเสธการมีความคิด ความรู้สึกที่ถูกต้องใจ สำหรับข้อคำถามการจัดการความประทับใจพัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบจะรายงาน การกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม และผู้วิจัยยังได้พิจารณานำข้อคำถามจากแบบวัดต่างประเทศ ซึ่งมีเนื้อหาเหมาะสมกับบริบทของไทยมาใช้บางส่วน โดยแต่ละคุณลักษณะและแต่ละพฤติกรรมสร้างข้อคำถามอย่างน้อย 1 ข้อคำถาม

การสร้างข้อคำถามมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามจากคุณลักษณะ พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึกที่พึงปรารถนา และไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาที่ได้จากการสำรวจ โดยสร้างข้อคำถามให้ครบทุกกลุ่มคุณลักษณะ และแต่ละพฤติกรรมสร้างข้อคำถามอย่างน้อย 1 ข้อ และเริ่มสร้างข้อความเป็นเชิงบวกก่อน ในการสร้างครั้งนี้ ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 112 ข้อ จากนั้นนำมาพิจารณาภาษาให้เป็นภาษาเขียน และตัดข้อคำถามที่ใกล้เคียงหรือซ้ำกันทิ้ง ทำให้เหลือข้อคำถาม 91 ข้อ (ภาคผนวก ค) หลังจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจารย์ได้แนะนำว่าข้อคำถามยังไม่เกินจริง ไม่สุดโต่งพอที่จะทำให้หลอกลวงตนเองได้

2. ผู้วิจัยนำคำแนะนำมาปรับปรุงข้อคำถาม และแยกตามองค์ประกอบคือ การหลอกลวงตนเอง และการจัดการความประทับใจ และสร้างข้อคำถามที่เป็นทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ (นิเสธ) ให้มีความเกินจริงและสุดโต่งยิ่งขึ้น โดยฉบับนี้ยังไม่ได้ใส่ลำดับข้อ (ภาคผนวก ค) จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง หลังจากนั้นนำข้อคำถามมาพิจารณาคัดเลือกก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยข้อคำถามทางบวก พิจารณาคัดเลือกข้อความที่มีความเกินจริงและสุดโต่งเป็นอย่างมาก แต่ข้อคำถามทางลบพิจารณาคัดเลือกข้อความที่อาจจะเกิดขึ้นได้ หรืออาจจะโดยไม่ได้ตั้งใจ โดยรายละเอียดการเขียนข้อคำถามจะนำเสนอในคู่มือการประเมิน (ภาคผนวก ข)

3. หลังจากสร้างข้อคำถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ก่อนที่นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำข้อคำถามไปให้นิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ่านพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษา และระดับข้อคำถามว่าเหมาะสมกับช่วงอายุของพวกเขาหรือไม่ พบว่ามีข้อคำถามบางข้อที่ไม่เหมาะสมกับช่วงอายุของเขา เช่น “ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น” ซึ่งนิสิตนักศึกษาบางคนยังมีอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อความนี้ออกไป จากนั้นปรับผลการสร้างข้อคำถามแสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4. 4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 1 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น			
1.1 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม	47. ฉันปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางสังคม		10. ฉันปฏิบัติตนต่อเพื่อนสนิท และเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นปีเหมือนกันทุกคน 99. ฉันทำดีเฉพาะกับคนที่ฐานะดีเท่านั้น (นิเสธ) 34. ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยไม่เท่าเทียมกันในบางครั้ง(นิเสธ)
1.2 ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น	56. ฉันไม่เคียดดูถูกคนที่ด้อยกว่า	65. ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่เลย 109. ฉันเคียดดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ (นิเสธ)	
1.3 ไม่ข่มเหงรังแกคนอื่น	63. บางครั้งฉันรังแกคนที่อ่อนแอกว่าโดยไม่ตั้งใจ	113. ฉันรังแกคนที่อ่อนแอกว่าฉันในบางครั้ง(นิเสธ)	12. ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแอกว่า
1.4 ไม่ก้าวท้าวเรื่องที่เพื่อนไม่สะดวกเว้นช่องว่างให้เพื่อน	85. ฉันไม่เคยอยากรู้เรื่องส่วนตัวของเพื่อนเลย	11. ฉันไม่เคยอยากรู้อยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม	81. ฉันไม่เคยรบกวนเรื่องส่วนตัวหรือความลับที่เพื่อนไม่อยากบอกเลยสักครั้ง 35. บางครั้งถึงแม้จะรู้แต่ฉันก็ถามในเรื่องที่เพื่อนลำบากใจที่จะตอบ (นิเสธ)

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการศึกษาสร้างข้อคำถามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 2 คุณลักษณะเกี่ยวกับความซื่อสัตย์			
2.1 ตรงต่อเวลา	31. ฉันไม่เคยพลาดนัดกับใครเลยและไปก่อนเวลานัดทุกครั้ง		98. ฉันไปทันเวลานัดทุกครั้ง ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว 114. ฉันพลาดนัดกับเพื่อนเป็นบางครั้ง (นิเสธ)
2.2 ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดี	79. ฉันทำหน้าที่ของฉันได้ดีเสมอทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม		38. ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุกบทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเต็มความสามารถทุกครั้ง 178. ฉันไม่เคยบกพร่องในหน้าที่ของตนเองเลยสักครั้ง 116. บางครั้งฉันก็ไม่ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ (นิเสธ)
2.3 ประกอบอาชีพสุจริต	45. ฉันตั้งใจจะประกอบอาชีพที่สุจริต ถึงแม้จะได้คำตอบแบบทวนบ่อยก็ตาม	82. ฉันตั้งใจไปแล้วว่าจะไม่ทำงานที่ไม่สุจริตเด็ดขาด ถึงแม้ว่างานสุจริตที่ทำอยู่จะได้ค่าตอบแทนน้อยแค่ไหนก็ตาม 100. ฉันไม่เคยคิดที่จะทำอาชีพที่ไม่สุจริตเลย 115. บางครั้งฉันคิดจะทำอาชีพที่ไม่สุจริต (นิเสธ)	
2.4 ไม่โกหก	86. ฉันเคยลาป่วย ถึงแม้ว่าฉันไม่ได้ป่วยจริงๆ 89. ถ้าจำเป็นบางครั้งฉันก็พูดโกหก	37. ฉันไม่เคยคิดที่จะโกหกเลย ถึงแม้จะจำเป็นแค่ไหนก็ตาม	86. ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น 36. ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น ไม่ว่าในสถานการณ์ใด 83. แม้ว่าฉันทำความผิดร้ายแรงแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ไม่เคยโกหกเพื่อให้พ้นจากความผิดนั้นเลย

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การถอดกลางตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
2.4 ไม่โกหก (ต่อ)			85. ถ้าจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก (นิเสธ) 136. ฉันจะพูดโกหกก็ต่อเมื่อจำเป็นเท่านั้น
2.5 ไม่ขโมยของ	51. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉกฉวยของใครมาเป็นของตนเอง	144. ฉันไม่เคยคิดอยากได้ของที่ไม่ใช่ของฉันเลย	161. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉกฉวยของคนอื่นมาเป็นของฉันเลย 177. ฉันไม่เคยหยิบของมีค่าของใคร ถึงแม้จะไม่มีใครเห็นก็ตาม 87. ฉันเคยฉกฉวยของคนอื่นมาเป็นของตนเอง เมื่อมีโอกาส(นิเสธ)
2.6 ไม่ทุจริตในการสอบ	55. ฉันไม่เคยคิดที่จะทุจริตในการสอบ เพราะฉันรู้สึกว่ามันไม่ถูกต้อง 61. ฉันใช้ความสามารถของตนเองในการสอบเสมอ ถึงแม้ต้องสอบตกก็ตาม	138. ถึงแม้รู้ว่าต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย	39. ฉันเลือกที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อน ดีกว่าที่จะต้องสอบตก (นิเสธ) 145. ตอนเด็กๆ ฉันเคยลอกข้อสอบเพื่อน (นิเสธ)
กลุ่ม 3 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น			
3.1 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบเพื่อนเลย	117. บางครั้งฉันก็ตั้งใจที่จะเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)	2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ไม่ว่าจะเป็นอย่างก็ตาม 40. บางครั้งสิ่งที่ฉันทำก็เป็นการเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)
3.2 ปลอดภัยนเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์	46. ฉันพูดให้กำลังใจเพื่อนได้อย่างดีเสมอ เมื่อเพื่อนท้อแท้หรือมีปัญหา		84. ฉันทราบดีดีที่จะเห็นเพื่อนคนใดมีความทุกข์ จึงต้องรีบเข้าไปปลอดภัยเพื่อนคลายทุกข์ใจในทันที

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลจากการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดกิจกรรมประทับใจ
3.2 ปลอดภัยกับเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ (ต่อ)			101. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ปลอดภัยกับเพื่อนในเวลาที่มีเพื่อนมีความทุกข์ (นิเสธ) 137. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (นิเสธ)
3.3 เอาใจเขามาใส่ใจเรา	8. ฉันเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนทำเสมอว่าทำไมเขาต้องทำอย่างนั้น 102. ฉันรู้สึกหงุดหงิดทุกครั้ง เมื่อรู้ว่ามีคนกำลังตลกทุกที่ได้ยาก (ผ่านแล้ว) 104. ฉันไม่เคยพูดในสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของผู้อื่น (ผ่านแล้ว)	88. ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร 110. บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบล้มเหลว (นิเสธ)	
กลุ่ม 4 คุณลักษณะเกี่ยวกับการนิเทศ			
4.1 ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของเพื่อนไปเปิดเผย	43. ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือชื่อเสียงของเพื่อนไปเปิดเผยเลย (ผ่านแล้ว)		111. บางครั้งฉันเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเพื่อนทุกคนที่ฉันรู้ เมื่ออยู่ลับพวกเขา (นิเสธ) 139. ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง (นิเสธ)
4.2 ไม่เอาชื่อเสียงเพื่อนมาพูด	17. ฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา	103. ฉันเคยคิดที่จะเปิดเผยเรื่องไม่ดีของเพื่อนเวลาที่เขาทำให้ฉันรู้สึกไม่พอใจ (นิเสธ)	118. ถึงแม้จะอยู่ลับหลังเพื่อน ฉันก็ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา 162. บางครั้งฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีหรือชื่อเสียงของเพื่อนทุกคน ตอนที่อยู่ลับพวกเขา (นิเสธ) 42. ฉันอาจจะพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 5 คุณลักษณะเกี่ยวกับความมีน้ำใจ			
5.1 ช่วยเหลือคนอื่น	15. ฉันรู้สึกอับอายใจทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือคนอื่น 57. ฉันไม่เคยนิ่งเฉย เมื่อมีโอกาสช่วยเหลือคนอื่น 67. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพียงเพราะต้องการบางอย่างตอบแทน 77. ฉันไม่เคยลังเลที่ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน		112. ฉันไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ เลยจากการช่วยเหลือคนอื่น 119. ฉันไม่เคยนิ่งเฉยดูตายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย และเต็มใจช่วยเหลือทุกคนทุกครั้ง 140. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน (นิเสธ)
5.2 ไม่เห็นแก่ตัว	176. ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ(ผ่านแล้ว)	45. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะคิดถึงคนอื่น (นิเสธ)	
5.3 จักการแบ่งปัน	48. ฉันไม่เคยรู้สึกเสียตายเลย ที่จะต้องบริจาคของรักของตนเอง 14. ฉันคิดว่าฉันยังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันคนรอบข้าง เพราะฉันยังไม่รวยเลย	147. ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้ 163. ฉันรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้แบ่งปันสิ่งของให้ผู้ที่ยากจนกว่าเสมอ 67. บางครั้งฉันไม่ยอมแบ่งปันอะไรให้คนอื่นเลย (นิเสธ)	108. ฉันแบ่งของที่ฉันซื้อมาให้เพื่อนด้วยทุกครั้ง

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การทลกลางตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
5.4 ช่วยเหลือเพื่อนเวลาเพื่อนมีปัญหา	66. ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา (ผ่านแล้ว) 107. ฉันมองปัญหาของเพื่อนทุกคนเป็นเหมือนปัญหาของตัวเอง (ผ่านแล้ว)		141. ฉันจะช่วยเหลือเฉพาะเพื่อนสนิทของฉันเท่านั้น (นิเสธ) 164. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
5.5 ตักเตือนเพื่อนเวลาเพื่อนทำผิด	59. ฉันจะตักเตือนเพื่อนทันที เมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังทำในสิ่งที่ผิด		146. ฉันตักเตือนเพื่อนทุกคนเมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังทำในสิ่งที่ผิด 44. บางครั้งถึงแม้ว่าฉันจะเห็นเพื่อนทำผิด ฉันก็ไม่ได้ตักเตือนเพื่อนเลย (นิเสธ)
5.6 ไม่ทอดทิ้งเพื่อนเวลามีปัญหา	60. ฉันจะเป็นคนแรกที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา		142. ฉันเป็นคนแรกทุกครั้งที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหาและไม่เคยทอดทิ้งเพื่อนคนไหนเลย 168. บางครั้งถ้าจำเป็นฉันก็ทอดทิ้งเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
กลุ่ม 6 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ			
6.1 เสียสละเพื่อส่วนรวม	69. มีไม่กี่ครั้งที่ฉันทำ เพื่อประโยชน์ของตัวเอง	46. ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวมตลอดเวลา 165. ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง	148. ฉันทำ เพื่อประโยชน์ของตนเองเป็นเพียงบางครั้งเท่านั้น (นิเสธ)

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การทบทองตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
6.2 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	64. ฉันคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นอันดับหนึ่ง	143. ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของตัวเองเลย 69. ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของตนเองก่อนประโยชน์ของส่วนรวมทุกครั้ง 106. ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงไม่กี่ครั้ง (นิเสธ) 14. บางครั้งสำหรับฉันประโยชน์ของตนเองก็สำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวม (นิเสธ)	149. ฉันไม่ยอมทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด 3. ฉันไม่ยอมใช้กล่องโฟมหรือพลาสติก และนำภาชนะไปใส่เองทุกครั้ง
6.3 รักษาสิ่งแวดล้อม	35. บางครั้งฉันทิ้งขยะลงพื้น เมื่อไม่เจอลังขยะ 88.* ฉันตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติกอยู่ตลอดเวลา	166. บางครั้งฉันนึกอยากทิ้งขยะลงตรงไหน ฉันก็ทิ้งทันทีเลย (นิเสธ) 120. บางครั้งฉันรู้สึกยุ่งยากที่จะต้องพกถุงผ้าไปทุกที่ เพื่อใช้แทนถุงพลาสติก (นิเสธ)	149. ฉันไม่ยอมทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด 3. ฉันไม่ยอมใช้กล่องโฟมหรือพลาสติก และนำภาชนะไปใส่เองทุกครั้ง
6.4 รักษาทรัพย์สินส่วนรวม	87. ฉันใช้หนังสือที่ยืมจากห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เหมือนเป็นหนังสือของฉันเอง	150. บางครั้งฉันไม่ใส่ใจที่จะรักษาทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตนเอง (นิเสธ) 105. ฉันไม่เคยคิดว่าลายทรัพย์สินส่วนรวมเลยสักครั้ง	13. เมื่อฉันพบว่าหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุดมีรอยขีดเขียนด้วยดินสอ ฉันจะลบให้สะอาดทันที 47. ฉันทรมานใจที่ได้เห็นคนเปิดไฟทิ้งไว้ ฉันจะรีบไปปิดทันที 68. ฉันเคยทำหนังสือของห้องสมุดขาด แต่ก็ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ (นิเสธ)
6.5 ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	1. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท (ผ่านแล้ว)	48. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่ฉันชอบจริงๆ เท่านั้น (นิเสธ) 167. การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินไปสำหรับฉัน (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 7 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสำนึก			
7.1 มีความละเอียดอ่อนต่อการทำผิด	80. ฉันรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้ง ที่ทำในสิ่งที่ผิด 3. ฉันไม่เคยรู้สึกผิดเลย หลังจากทะเลาะกับเพื่อน	80. ฉันรู้สึกอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม 50. ฉันเสียใจมากทุกครั้ง ที่มีปัญหาต้องทะเลาะกับเพื่อนและรู้สึกว่ามันทำอย่างนั้นกับเพื่อนเลย 15. บางครั้งฉันก็ไม่ได้รู้สึกผิดอะไร ถึงแม้จะทำให้ในสิ่งที่ฉันถูกต้องก็ตาม (นิเสธ)	
กลุ่ม 8 คุณลักษณะเกี่ยวกับกาลเทศะ			
8.1 ปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม	62. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน 72. ฉันมักจะแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นเสมอเมื่อฉันรู้สึกไม่พอใจ	181. ฉันภาคภูมิใจที่จะบอกว่าเป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ เพราะไม่เคยประพฤติเสื่อมเสียเลยสักครั้ง	70. ฉันไม่เคยประพฤติตัวไม่เหมาะสมเลยสักครั้ง ไม่ว่าจะกับเพื่อนต่างเพศหรือคนรัก 49. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอนแม้แต่ครั้งเดียว 16. ฉันไม่เคยแสดงออกว่าไม่พอใจให้ผู้อื่นเห็นเลย 169. บางครั้งฉันจะแสดงออกให้เพื่อนรู้ เมื่อเขาทำสิ่งที่ฉันไม่พอใจ (นิเสธ) 17. บางครั้งฉันก็คุยกับเพื่อน ขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ (นิเสธ)

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทลากลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
8.2 แต่งตัวให้เหมาะสมฤดูกาลทะเล	34. ฉันแต่งกายอย่างเหมาะสมกับงานและสถานที่ไปเสมอ		151. ฉันไม่เคยแต่งตัวไม่ฤดูกาลทะเลเลยแม้แต่ครั้งเดียว 52. ฉันแต่งกายตามแฟชั่นและความชอบของฉันเท่านั้น ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ตาม (นิเสธ)
กลุ่ม 9 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีสัมมาคารวะ			
9.1 เคารพพ่อแม่ครูอาจารย์	38. ตอนเด็กๆ ฉันเคยเถียงพ่อแม่เป็นบางครั้ง	18. ถ้าฉันรู้สึกว่ามีพ่อแม่ทำอะไรไม่ถูกต้อง ฉันจะโต้แย้งในบางครั้ง(นิเสธ) 51. ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	72. แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลยสักครั้ง 121. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำในทำนองที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์ (นิเสธ)
9.2 การเคารพผู้อาวุโส	20. ฉันไม่เชื่อว่าสิ่งที่อยู่สูงบนจะถูกต้องเสมอไป ถึงแม้จะมีประสบการณ์มากกว่าก็ตาม	19. ฉันไม่สามารถยกมือไหว้ผู้ใหญ่ที่ฉันไม่ศรัทธาได้ (นิเสธ)	71. ฉันยกมือไหว้ผู้ใหญ่ทุกคนที่เดินผ่าน
กลุ่ม 10 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย			
10.1 เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด	43. ฉันมักจะปฏิบัติตามกฎหมายจราจรแม้ว่าจะไม่ถูกจับ 65. ฉันข้ามถนนตรงทางม้าลายเสมอแม้ว่าบริเวณนั้นจะไม่มีริ้วกั้น	124. ฉันถือเอาความสะอาด รวดเร็วของฉันเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ในบางครั้ง (นิเสธ)	122. ถ้าไม่เจอทางม้าลายหรือสัญญาณไฟให้คนข้าม ฉันจะไม่ยอมข้ามถนนเลยเด็ดขาด 89. ฉันไม่เคยทำผิดกฎจราจรใดๆ เลย แม้จะมองไม่เห็นตำรวจอยู่แถวนั้นก็ตาม

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
10.1 เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด (ต่อ)			53. บางครั้งฉันและเลยที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายจราจร (นิเสธ) 54. ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กน้อย ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว 73. บางครั้งฉันและเลยที่จะทำตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆ น้อยๆ (นิเสธ)
10.2 เคารพกฎระเบียบ	39. ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด	91. บางครั้งฉันมองข้ามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ เพราะเห็นว่ามันมีความสำคัญอะไร (นิเสธ)	
กลุ่ม 11 คุณลักษณะเกี่ยวกับกิจกรรมารยาท			
11.1 พุดจาสุภาพ	55. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว (ผ่านแล้ว)		20. บางครั้งฉันเผลอหลุดคำส่อเสียดที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด (นิเสธ)
11.2 มีมารยาท	19. ฉันรักษามารยาทเสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น	21. ใครก็ทึ่งว่าฉันเป็นคนมีมารยาทยอดเยี่ยม 74. ฉันไม่เคยเสียมารยาทต่อใครๆเลย	90. ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่ 125. บางครั้งถ้าฉันคิดอะไรได้ ฉันจะพูดแทรกขึ้นมาทันที (นิเสธ) 152. บางครั้งฉันทำกิจกรรมที่ไม่ดีกับคนอื่น (นิเสธ)
11.3 ไม่ใช่ความรุนแรง	74. บางครั้งการใช้เหตุผลอย่างเดียวอาจจะไม่พอ ถ้าจำเป็นก็ต้องใช้กำลังบ้าง	126. ฉันไม่เคยคิดจะใช้ความรุนแรงต่อผู้ใดเลย 153. ถ้าเหตุผลไม่ช่วยอะไรเลย บางครั้งการใช้กำลังหรือความรุนแรงก็เป็นทางเลือกที่นำเสนอใจ (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
11.4 ทำคิดแล้วรู้จักขอโทษ	41. ฉันกล่าวขอโทษทุกครั้งเมื่อทำผิด แม้ว่าบุคคลนั้นจะอายุน้อยกว่าก็ตาม		93. เมื่อฉันทำผิดต่อใครก็ตาม ฉันจะกล่าวคำขอโทษอย่างจริงใจทุกครั้ง 128. บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ ในเวลาที่ควรขอโทษ (นิเสธ)
11.5 ขอขอบคุณเมื่อมีคนทำดีด้วย	40. ฉันกล่าวขอขอบคุณทุกครั้ง เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น	23. คำว่า “ขอบคุณ” ที่ออกจากปากฉัน มีความหมายจากใจเสมอ ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดง่ายๆ ที่พูดกับใครก็ได้ 56. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะขอบคุณ คนที่ดีกับฉัน (นิเสธ)	
กลุ่ม 12 คุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมอารมณ์			
12.1 สามารถควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆได้	1. ฉันไม่เคยชักสีหน้า เมื่อไม่พอใจ 5. ฉันควบคุมอารมณ์ได้ทุกครั้งที่เมื่อถูกขี้ใจ	92. ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในทุกสถานการณ์ 57. มีบางสถานการณ์ ที่ยากเกินไปสำหรับฉันที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ (นิเสธ)	4. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ในทางลบออกมาให้คนอื่นเห็นเลยสักครั้งเดียว 22. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ 123. ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการในบางครั้ง(นิเสธ)
12.2 ไม่มีโทง่าย	5. ฉันไม่เคยโกรธใครเลย (ผ่านแล้ว) 81. ฉันทนได้ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน	127. ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยังไม่ให้อภัยก็ตาม 154. บางครั้งฉันยอมไม่ได้ เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยังไม่ให้อภัย (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 13 คุณลักษณะเกี่ยวกับความ กตัญญู			
13.1 ทำให้พ่อแม่มีความสุข	7. ฉันประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่รักใคร่ของพ่อแม่เสมอ		25. ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่โกรธเลยแม้แต่ครั้งเดียว 8. บางครั้งฉันทำในสิ่งที่พ่อแม่เคยห้าม (นิเสธ)
13.2 ไม่สร้างปัญหาให้พ่อแม่เป็นห่วง	36. ฉันไม่เคยทะเลาะกับพ่อแม่ถึงขั้นรุนแรง 71. ฉันไม่เคยเกรงหรือสร้างปัญหาให้พ่อแม่หนักใจ	7. ฉันไม่เคยรู้สึกขี้ใจกับพ่อแม่แม้ว่าในเรื่องใดๆ เลย	59. ตั้งแต่เลิกจนโต ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจเลย 76. บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ (นิเสธ)
13.3 เชื้อฟ้าพ่อแม่ครูอาจารย์	76. ฉันมักเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ โดยไม่มีข้อสงสัย 68. ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่และครูอาจารย์เสมอ	96. ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ โดยไม่เคยมีข้อสงสัยในคำสั่งสอนเลย 58. ฉันเชื่อว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)	24. ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกลุ่มอกทางเลยแม้แต่ครั้งเดียว 75. ฉันเคยประพฤติตัวออกนอกกลุ่มอกทางบ้างในบางครั้ง ซึ่งก็ได้เสียหยาอะไร (นิเสธ)
13.4 แบ่งเบาภาระพ่อแม่	9. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่อย่างเต็มใจเสมอ	155. ฉันเป็นกำลังสำคัญที่สุดในการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ 97. ฉันจำเป็นต้องช่วยเหลืองานของพ่อแม่ เพื่อให้ถูกทำโทษเท่านั้น (นิเสธ)	6. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง 129. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่เป็นครั้งคราวหลังจากเลิกเรียน (นิเสธ)
13.6 ไม่ลืมบุญคุณ	82. ฉันระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่อยู่เสมอ	27. ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา 78. บางครั้งฉันลืมที่จะให้ความสำคัญกับการสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทลออกกลางตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 14 คุณลักษณะเกี่ยวกับสามัคคี 14.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น 14.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคี	25. ฉันยอมรับผิดชอบที่ประมุขเสมอ แม้ว่าจะไม่เห็นด้วย 44. ฉันมักจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน 33. ฉันมักเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีเมื่อมีโอกาส	95. ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม 26. บางครั้งถ้าฉันรู้สึกว่าความคิดเห็นของคนอื่นใช้ไม่ได้ ฉันจะคำนึงอย่างเต็มที่ (นิเสธ) 130. บางครั้งฉันมองไม่ความจำเป็นของการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสามัคคีเลย (นิเสธ)	9. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมความสามัคคีในทุกกิจกรรม 60. ถ้าฉันสืบทราบว่าหน่วยงานใดมีกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคี ฉันจะไม่พลาดที่จะเข้าร่วมทุกกิจกรรม 94. ฉันเคยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเป็นบางครั้ง (นิเสธ)
กลุ่ม 15 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเมืองโลกในแง่ดี 15.1 การคิดบวก	24. ฉันไม่เคยน้อยใจโมโหอะไร เพราะเชื่อว่าทุกอย่างเราเป็นคนกำหนดเอง 53. อนาคตของฉันช่างมีดราม่าเหลือเกิน 63. ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ฉันจะคิดในทางที่ดีก่อนเสมอ 50. มั่นยากที่จะคิดบวกในวันที่ยากอย่างดูแย่	77. ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลยแม้แต่ น้อย 61. บางครั้งฉันรู้สึกกระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเหมือนกัน (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 16 คุณลักษณะเกี่ยวกับการให้อภัย			
16.1 รู้จักการให้อภัย	73. ถ้าเพื่อนทำผิดแล้วขอโทษ ฉันก็พร้อมที่จะให้อภัย 4. ฉันเลือกที่ลืมความผิดของเพื่อนมากกว่าที่จะให้อภัย	64. ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่ได้ตั้งใจเลย 173. มั่นใจมากขึ้นสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น (นิเสธ)	
กลุ่ม 17 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี			
17.1 อิมแพ้มแจ่มใส	52. ฉันมักจะยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอเพื่อเป็นการทักทายก่อน	180. ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย 157. ฉันไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไรกับฉัน (นิเสธ)	131. ฉันยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอ 28. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย ฉันอารมณ์ดีต่อทุกคนตลอดเวลา 156. บางครั้งฉันก็อารมณ์เสียใส่คนอื่น (นิเสธ)
กลุ่ม 18 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนรู้			
18.1 ตั้งใจเรียน	26. ฉันไม่เอาที่จะถามในสิ่งที่ฉันไม่รู้ 30. ฉันมักจะจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเสมอ	29. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ใส่ใจกับการเข้าเรียนหรือการส่งงานของวิชาใดๆ ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดเลย (นิเสธ)	62. ในชีวิตการเรียนของฉัน ฉันไม่เคยหยุดเรียนเลยสักครั้งเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่สบายมากแค่ไหนก็ตาม

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทดลองตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
18.2 ไม่เรียนรู้	<p>23. ฉันชอบศึกษาค้นคว้าในสิ่งแปลกใหม่ก่อนคนอื่นเสมอ</p> <p>58. ฉันมักปล่อยโอกาสให้ผ่านไป โดยเก็บข้อสงสัยเอาไว้</p>	<p>132. ไม่มีเรื่องใดเลยที่ฉันจะไม่ชวนชายหาความรู้ เพราะฉันชอบเรียนรู้ในทุกเรื่อง</p> <p>63. ฉันอยากเรียนรู้ในทุกเรื่องไม่ว่าจะยากแค่ไหนก็ตาม</p> <p>133. ฉันสนใจเฉพาะเรื่องในตำราที่จะออกข้อสอบเท่านั้น เรื่องอื่นยังไม่ถึงเวลาที่ต้องเรียนรู้มัน (นิเสธ)</p> <p>171. เรื่องที่อาจารย์สอนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่เห็นต้องเสียเวลาไปค้นคว้าเพิ่มเติมเลยสักนิด (นิเสธ)</p>	<p>79. ฉันอ่านหนังสือทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อาจารย์สอน</p> <p>31. ฉันอ่านหนังสือ เฉพาะที่อาจารย์กำหนดให้เท่านั้น เพราะแค่นี้ก็มากพออยู่แล้ว (นิเสธ)</p>
18.3 มีความกระตือรือร้น	<p>22. ฉันใคร่อยากจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา</p> <p>13. ฉันมักจะเปิดโอกาสให้ตนเองที่จะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ</p>	<p>159. ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม</p> <p>179. ตั้งใจเรียนในห้องเรียนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่จำเป็นต้องอ่านเพิ่มเติมที่บ้านอีกเลย เสียเวลาส่วนตัวเอง (นิเสธ)</p>	<p>135. ถ้าฉันลองได้สนใจเรื่องใดแล้ว จะศึกษาค้นคว้าให้ละเอียด จากทุกแหล่งเรียนรู้จนกว่าจะสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้</p>

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทลออกวางตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 19 คุณลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบ			
19.1 มีความรับผิดชอบ	16. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง แม้ว่าต้องใช้ความพยายามอย่างมาก 27. ฉันรับผิดชอบกับการกระทำของฉันเสมอ แม้ต้องเผชิญกับผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น	175. ฉันไม่เคยนึกเกี่ยวกับงานใดๆ ที่ทำเลย 30. ฉันแสดงความรับผิดชอบสูงสุดในงานที่ทำทุกชิ้น	
กลุ่ม 20 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง			
20.1 เห็นคุณค่าของตนเอง	12. พ่อแม่ของฉันรักฉันมากที่สุด 32. ฉันภูมิใจในตนเองที่สุด 42. ฉันมักได้รับความไว้วางใจให้ทำงานที่สำคัญเสมอ 18. ฉันมักจะรู้สึกว่ามีใครต้องการฉัน	134. ฉันสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้ 170. ฉันไม่เคยเลยที่จะดูถูกความสามารถของตนเอง 158. ฉันคงไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างคนอื่นเขาอย่างแน่นอน (นิเสธ) 174. ฉันรู้สึกว่ามีใครต้องการฉันเลย (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.4 แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความตามกรอบแนวคิด (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
<p>กลุ่ม 21 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง</p> <p>21.1 มีความเชื่อมั่นในตนเอง</p>	<p>4. ฉันไม่เคยตัดสินใจผิดพลาดเลย</p> <p>6. ถ้าฉันตั้งใจทำอะไรมันจะประสบความสำเร็จเสมอ</p> <p>11. ฉันเชื่อว่าผลงานของฉันดีเสมอเมื่อเทียบกับรุ่นเดียวกัน</p> <p>83. ฉันไม่เคยเสียใจในการตัดสินใจของฉัน</p>	<p>32. ไม่เคยมีค่าว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับฉัน</p> <p>172. ฉันคงไม่สามารถทำสิ่งยากๆ ได้อย่างแน่นอน (นิเสธ)</p>	
<p>กลุ่ม 22 คุณลักษณะเกี่ยวกับความอิจฉา ริษยา</p> <p>22.1 ไม่อิจฉา ริษยา</p>	<p>78. บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น</p>	<p>33. ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลยแม้แต่หน่อย</p> <p>160. บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น (นิเสธ)</p>	

โดยสรุปผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อความที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาได้ทั้งสิ้น 179 ข้อ แบ่งเป็นองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง 85 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 45 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือเนิสธ) 40 ข้อ องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 94 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 52 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือเนิสธ) 42 ข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4. 5 แสดงข้อความคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม

องค์ประกอบ	ข้อความคำถาม
การหลอกลวงตนเอง	1. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท
	5. ฉันไม่เคยโกรธใครเลย
	7. ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ไม่ว่าในเรื่องใดๆเลย
	11. ฉันไม่เคยอยากรู้อยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม
	14. บางครั้งสำหรับฉันประโยชน์ของตนเองก็สำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวม (เนิสธ)
	15. บางครั้งฉันก็ไม่ได้รู้สึกผิดอะไร ถึงแม้จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม (เนิสธ)
	18. ถ้าฉันรู้ว่าพ่อแม่ ทำอะไรไม่ถูกต้อง ฉันจะโต้แย้งในบางครั้ง(เนิสธ)
	19. ฉันไม่สามารถยกมือไหว้ผู้ใหญ่ที่ฉันไม่ศรัทธาได้ (เนิสธ)
	37. ฉันไม่เคยคิดที่จะโกหกเลย ถึงแม้จะจำเป็นแค่ไหนก็ตาม
	21. ใครๆก็ชมว่าฉันเป็นคนมีกิริยามารยาทดีเลิศ
	23. คำว่า “ขอบคุณ” ที่ออกจากปากฉัน มีความหมายจากใจเสมอ ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดง่ายๆที่พูดกับใครก็ได้
	26. บางครั้งถ้าฉันรู้สึกว่าคุณคิดเห็นของคนอื่นใช้ไม่ได้ ฉันจะค้านอย่างเต็มที่ (เนิสธ)
	27. ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา
	29. บางครั้งฉันก็ไม่ใส่ใจกับการเข้าเรียนหรือการส่งงานของวิชาใดๆ ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดเลย (เนิสธ)
	30. ฉันแสดงความรับผิดชอบสูงสุดในงานที่ทำทุกชิ้น
	32. ไม่เคยมีคำว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับฉัน
	33. ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลยแม้แต่หน่อย
	41. ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย
	45. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะคิดถึงคนอื่น (เนิสธ)
	46. ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวมตลอดเวลา
	48. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่ฉันชอบจริงๆ เท่านั้น (เนิสธ)
50. ฉันเสียใจมากทุกครั้งที่ มีปัญหาต้องทะเลาะกับเพื่อนและรู้สึกว่าไม่น่าทำอย่างนั้นกับเพื่อนเลย	
51. ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
การหลอกลวง ตนเอง	56. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะขอบคุณ คนที่ดีกับฉัน (นิเสธ)
	57. มีบางสถานการณ์ ที่ยากเกินไปสำหรับฉันที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ (นิเสธ)
	58. ฉันเชื่อว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)
	61. บางครั้งฉันรู้สึกระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเหมือนกัน (นิเสธ)
	63. ฉันอยากเรียนรู้ในทุกเรื่องไม่ว่าจะยากแค่ไหนก็ตาม
	64. ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่ตั้งใจใดๆ เลย
	65. ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่ในหัวเลย
	67. บางครั้งฉันไม่ยอมแบ่งปันอะไรให้คนอื่นเลย (นิเสธ)
	69. ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของตนเองก่อนประโยชน์ของส่วนรวมทุกครั้ง
	74. ฉันไม่เคยเสียมารยาทต่อใครๆเลย
	77. ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลยแม้แต่หน่อย
	78. บางครั้งฉันลืมที่จะให้ความสำคัญกับการสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ (นิเสธ)
	80. ฉันรู้สึกอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม
	82. ฉันตั้งใจไว้แล้วว่าจะไม่ทำงานที่ไม่สุจริตเด็ดขาด ถึงแม้ว่างานสุจริตที่ทำอยู่จะได้ค่าตอบแทนน้อยแค่ไหนก็ตาม
	88. ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร
	91. บางครั้งฉันมองข้ามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญอะไร (นิเสธ)
	92. ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในทุกสถานการณ์
	95. ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม
	96. ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ โดยไม่เคยมีข้อสงสัยในคำสอนนั้นเลย
	97. ฉันจำเป็นต้องช่วยเหลืองานของพ่อแม่ เพื่อไม่ให้ถูกทำโทษเท่านั้น (นิเสธ)
100. ฉันไม่เคยคิดที่จะทำอาชีพที่ไม่สุจริตเลย	
102. ฉันภาคภูมิใจที่จะบอกว่าเป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ เพราะไม่เคยประพฤติเสื่อมเสียเลยสักครั้ง	
103. ฉันเคยคิดที่จะเปิดเผยเรื่องไม่ดีของเพื่อน เวลาที่เขาทำให้ฉันรู้สึกไม่พอใจ (นิเสธ)	
105. ฉันไม่เคยคิดทำลายทรัพย์สินส่วนรวมเลยสักครั้ง	
106. ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงไม่กี่ครั้ง (นิเสธ)	
109. ฉันเคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ (นิเสธ)	
110. บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบล้มเหลว (นิเสธ)	
113. ฉันรังเกียจคนที่อ่อนแอกว่าฉันในบางครั้ง (นิเสธ)	
115. บางครั้งฉันคิดจะทำอาชีพที่ไม่สุจริต (นิเสธ)	
117. บางครั้งฉันก็ตั้งใจที่จะเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)	
120. บางครั้งฉันรู้สึกยุ่งยากที่จะต้องพกถุงผ้าไปทุกที่ เพื่อใช้แทนถุงพลาสติก (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
การหลอกลวงตนเอง	124. ฉันถือเอาความความสะดวก รวดเร็วของฉันเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ในบางครั้ง (นิเสธ)
	126. ฉันไม่เคยคิดจะใช้ความรุนแรงต่อผู้ใดเลย
	127. ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโหฉันอย่างไรก็ตาม
	130. บางครั้งฉันมองไม่ความจำเป็นของการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเลย (นิเสธ)
	132. ไม่มีเรื่องใดเลยที่ฉันจะไม่ชวนชายหาความรู้ เพราะฉันชอบเรียนรู้ในทุกเรื่อง
	133. ฉันสนใจเฉพาะเรื่องในตำราที่จะออกข้อสอบเท่านั้น เรื่องอื่นยังไม่ถึงเวลาที่ต้องเรียนรู้มัน (นิเสธ)
	134. ฉันสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้
	138. ถึงแม้รู้ว่าต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย
	143. ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของตัวเองเลย
	144. ฉันไม่เคยคิดอยากได้ของที่ไม่ใช่ของฉันเลย
	147. ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้
	150. บางครั้งฉันไม่ใส่ใจที่จะรักษาทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตนเอง (นิเสธ)
	153. ถ้าเหตุผลไม่ช่วยอะไรเลย บางครั้งการใช้กำลังหรือความรุนแรงก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจ (นิเสธ)
	154. บางครั้งฉันยอมไม่ได้ เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโหฉัน (นิเสธ)
	155. ฉันเป็นกำลังสำคัญที่สุดในการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่
	157. ฉันไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไรกับฉัน (นิเสธ)
	158. ฉันคงไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างคนอื่นเขาอย่างแน่นอน (นิเสธ)
	159. ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม
	160. บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น (นิเสธ)
	163. ฉันรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้แบ่งปันสิ่งของให้ผู้ที่ยากจนกว่าเสมอ
	165. ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง
	166. บางครั้งฉันนึกอยากทิ้งขยะลงตรงไหน ฉันก็ทิ้งทันทีเลย (นิเสธ)
	167. การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินไปสำหรับฉัน (นิเสธ)
	170. ฉันไม่เคยเลยที่จะดูถูกความสามารถของตนเอง
	171. เรื่องที่อาจารย์สอนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่เห็นต้องเสียเวลาไปค้นคว้าเพิ่มเติมเลยสักนิด (นิเสธ)
	172. ฉันคงไม่สามารถทำสิ่งยากๆ ได้อย่างแน่นอน (นิเสธ)
	173. มันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น (นิเสธ)
174. ฉันรู้สึกว่าในโลกใบนี้ไม่มีใครต้องการฉันเลย (นิเสธ)	
175. ฉันไม่เคยนึกเบื่อกับงานใดๆ ที่ทำเลย	
176. ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ	
179. ตั้งใจเรียนในห้องเรียนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่จำเป็นต้องอ่านเพิ่มเติมที่บ้านอีกเลย เสียเวลาส่วนตัวเปล่าๆ (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
การจัดการความ ประทับใจ	2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ไม่ว่าจะเป็นอย่างใ้ก็ตาม
	3. ฉันไม่ยอมใช้กล่องโฟมหรือพลาสติก และนำภาชนะไปใส่เองทุกครั้ง
	4. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ในทางลบออกมาให้คนอื่นเห็นเลยสักครั้งเดียว
	6. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง
	8. บางครั้งฉันทำในสิ่งที่พ่อแม่เคยห้าม (นิเสธ)
	9. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมความสามัคคีในทุกกิจกรรม
	10. ฉันปฏิบัติตนต่อเพื่อนสนิท และเพื่อนคนอื่นๆในชั้นปีเหมือนกันทุกคน
	12. ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแกว่า
	13. เมื่อฉันพบว่าหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุดมีรอยขีดเขียนด้วยดินสอ ฉันจะลบให้สะอาดทันที
	16. ฉันไม่เคยแสดงออกว่าไม่พอใจให้ผู้อื่นเห็นเลยไม่ว่าฉันจะไม่พอใจแค่ไหนก็ตาม
	17. บางครั้งฉันก็คุยกับเพื่อน ขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ (นิเสธ)
	20. บางครั้งฉันเผลอลืมค่าสภที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด (นิเสธ)
	22. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ
	24. ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกลุ่มนอกทางเลยแม้แต่ครั้งเดียว
	25. ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่โกรธเลยแม้แต่ครั้งเดียว
	28. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย ฉันอารมณ์ดีต่อทุกคนตลอดเวลา
	31. ฉันอ่านหนังสือ เฉพาะที่อาจารย์กำหนดให้เท่านั้น เพราะแค่นี้ก็มากพออยู่แล้ว (นิเสธ)
	34. ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยไม่เท่าเทียมกันในบางครั้ง (นิเสธ)
	35. บางครั้งถึงแม้จะรู้แต่ฉันก็ถามในเรื่องที่เพื่อนลำบากใจที่จะตอบ (นิเสธ)
	36. ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น ไม่ว่าจะในสถานการณ์ใด
	38. ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุกบทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเต็มความสามารถทุกครั้ง
	39. ฉันเลือกที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อน ดีกว่าที่จะต้องสอบตก (นิเสธ)
	40. บางครั้งสิ่งที่ฉันทำก็เป็นการเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)
	42. ฉันอาจจะพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)
	43. ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือชื่อเสียงของเพื่อนไปเปิดเผยเลย
44. บางครั้งถึงแม้ว่าฉันจะเห็นเพื่อนทำผิด ฉันก็ไม่ได้ตักเตือนเพื่อนเลย (นิเสธ)	
47. ฉันทนไม่ได้ที่เห็นคนเปิดไฟทิ้งไว้ ฉันจะรีบปรีเข้าไปปิดในทันที	
49. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอนแม้แต่ครั้งเดียว	
52. ฉันแต่งกายตามแฟชั่นและความชอบของฉันเท่านั้น ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ตาม (นิเสธ)	
53. บางครั้งฉันละเลยที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎจราจร (นิเสธ)	
54. ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว	
55. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว	

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อความคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อความคำถาม
การจัดการความ ประทับใจ	59. ตั้งแต่เล็กจนโต ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจเลย
	60. ถ้าฉันสืบทราบว่ามีกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคี ฉันจะไม่พลาดที่จะเข้าร่วมทุกกิจกรรม
	62. ในชีวิตการเรียนของฉัน ฉันไม่เคยหยุดเรียนเลยสักครั้งเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่สบายมากแค่ไหนก็ตาม
	66. ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา
	68. ฉันเคยทำหนังสือของห้องสมุดขาด แต่ก็ไม่ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ (นิเสธ)
	70. ฉันไม่เคยประพฤติตัวไม่เหมาะสมเลยแม้สักครั้ง ไม่ว่าจะกับเพื่อนต่างเพศหรือคนรัก
	71. ฉันยกมือไหว้ผู้ใหญ่ทุกคนที่เดินผ่าน
	72. แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลยสักครั้ง
	73. บางครั้งฉันละเลยที่จะทำตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆ น้อยๆ (นิเสธ)
	75. ฉันเคยประพฤติตัวออกนอกกรอบในบางครั้ง ซึ่งก็ไม่ได้เสียหายอะไร (นิเสธ)
	76. บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ (นิเสธ)
	79. ฉันอ่านหนังสือทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อาจารย์สอน
	81. ฉันไม่เคยบ่นหรือบ่นเรื่องส่วนตัวหรือความลับที่เพื่อนไม่อยากจะบอกเลยสักครั้ง
	83. แม้ว่าฉันทำความผิดร้ายแรงแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ไม่เคยโกหกเพื่อให้พ้นจากความผิดนั้นเลย
	84. ฉันทนไม่ได้ที่จะเห็นเพื่อนคนใดมีความทุกข์ จึงต้องรีบเข้าไปปลอบให้เพื่อนคลายทุกข์ใจในทันที
	85. ถ้าจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก (นิเสธ)
	86. ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น
	87. ฉันเคยฉกฉวยของคนอื่นมาเป็นของตนเอง เมื่อมีโอกาส(นิเสธ)
	89. ฉันไม่เคยทำผิดกฎจราจรใดๆ เลย แม้จะมองไม่เห็นตำรวจอยู่แถวนั้นก็ตาม
	90. ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่
93. เมื่อฉันทำผิดต่อใครก็ตาม ฉันจะกล่าวคำขอโทษอย่างจริงใจทุกครั้ง	
94. ฉันเคยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเป็นบางครั้ง (นิเสธ)	
98. ฉันไปทันเวลานัดทุกครั้ง ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว	
99. ฉันทำดีเฉพาะกับคนที่ฐานะดีเท่านั้น (นิเสธ)	
101. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ไปลอบโยนเพื่อนในเวลาที่มีเพื่อนมีความทุกข์ (นิเสธ)	
104. ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงไม่กี่ครั้ง (นิเสธ)	
107. ฉันมองปัญหาของเพื่อนทุกคนเป็นเหมือนปัญหาของตนเอง	
108. ฉันแบ่งของที่ฉันซื้อมาให้เพื่อนด้วยทุกครั้ง	
111. บางครั้งฉันเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเพื่อนทุกคนที่ฉันรู้ เมื่ออยู่ลับพวกเขา (นิเสธ)	
112. ฉันไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ เลยจากการช่วยเหลือคนอื่น	
114. ฉันพลาดนัดกับเพื่อนเป็นบางครั้ง (นิเสธ)	
116. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ (นิเสธ)	

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบของแบบวัดการตอบความปรารถนาของสังคม (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม
การจัดการความ ประทับใจ	118. ถึงแม้จะอยู่ลับหลังเพื่อน ฉันก็ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา
	119. ฉันไม่เคยนิ่งเฉยดูค้ายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย และเต็มใจช่วยเหลือทุกคนทุก ครั้ง
	121. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำในทำนองที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์ (นิเสธ)
	122. ถ้าไม่เจอทางม้าลายหรือสัญญาณไฟให้คนข้าม ฉันจะไม่ยอมข้ามถนนเลยเด็ดขาด
	123. ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการในบางครั้ง(นิเสธ)
	125. บางครั้งถ้าฉันคิดอะไรได้ ฉันจะพูดแทรกขึ้นมาทันที (นิเสธ)
	128. บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ ในเวลาที่ควรขอโทษ (นิเสธ)
	129. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่เป็นครั้งคราว หลังจากเลิกเรียน (นิเสธ)
	131. ฉันยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอ
	135. ถ้าฉันลองได้สนใจเรื่องใดแล้ว จะศึกษาค้นคว้าให้ละเอียด จากทุกแหล่งเรียนรู้จนกว่า จะสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้
	136. ฉันจะพูดโกหกก็ต่อเมื่อจำเป็นเท่านั้น
	137. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (นิเสธ)
	139. ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง (นิเสธ)
	140. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน (นิเสธ)
	141. ฉันจะช่วยเหลือเฉพาะเพื่อนสนิทของฉันเท่านั้น (นิเสธ)
	142. ฉันเป็นคนแรกทุกครั้งที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหาและไม่เคยทอดทิ้งเพื่อน คนไหนเลย
	145. ตอนเด็กๆ ฉันเคยลอกข้อสอบเพื่อน (นิเสธ)
	146. ฉันตักเตือนเพื่อนทุกคนเมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังจะทำในสิ่งที่ผิด
	148. ฉันทำ เพื่อประโยชน์ของตนเองเป็นเพียงบางครั้งเท่านั้น (นิเสธ)
	149. ฉันไม่ยอมทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด
	151. ฉันไม่เคยแต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะเลยแม้แต่ครั้งเดียว
	152. บางครั้งฉันก็ทำกิริยาที่ไม่ดีกับคนอื่น (นิเสธ)
	156. บางครั้งฉันก็อารมณ์เสียใส่คนอื่น (นิเสธ)
	161. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉกฉวยของคนอื่นมาเป็นของฉันเลย
	162. บางครั้งฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีหรือข้อเสียของเพื่อนทุกคน ตอนที่อยู่ลับพวกเขา (นิเสธ)
	164. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
	168. บางครั้งถ้าจำเป็นฉันก็ทอดทิ้งเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
169. บางครั้งฉันจะแสดงออกให้เพื่อนรู้ เมื่อเขาทำสิ่งที่ฉันไม่พอใจ (นิเสธ)	
177. ฉันไม่เคยหยิบของมีค่าของใคร ถึงแม้จะไม่มีใครเห็นก็ตาม	
178. ฉันไม่เคยบกร่องในหน้าที่ของตนเลยสักครั้ง	

3.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด

ผู้วิจัยนำแบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 179 ข้อ แบ่งเป็น การหลอกลวงตนเอง จำนวน 85 ข้อ (ข้อความทางบวก 45 ข้อ และข้อความลบ 40 ข้อ) และการจัดการความประทับใจ จำนวน 94 ข้อ (ข้อความทางบวก 52 ข้อ และข้อความลบ 42 ข้อ) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน เพื่อพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับนิยามองค์ประกอบของการติดตามความปรารถนาของสังคมหรือไม่ และข้อความสามารถใช้วัดการติดตามความปรารถนาของสังคมในแต่ละองค์ประกอบได้หรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องตามหลักภาษา จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .80 ขึ้นไป มีจำนวน 79 ข้อ จากทั้งหมด 179 ข้อ แบ่งเป็น การหลอกลวงตนเอง จำนวน 40 ข้อ (ข้อความทางบวก 30 ข้อ และข้อความลบ 10 ข้อ) และการจัดการความประทับใจ จำนวน 39 ข้อ (ข้อความทางบวก 25 ข้อ และข้อความลบ 14 ข้อ) โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .88 - 1.00 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการติดตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ
1.	.88	ผ่านเกณฑ์	41.	.88	ผ่านเกณฑ์	78.	.38	
5.	1.00	ผ่านเกณฑ์	45.	.88	ผ่านเกณฑ์	80.	.88	ผ่านเกณฑ์
7.	1.00	ผ่านเกณฑ์	46.	1.00	ผ่านเกณฑ์	82.	.00	
11.	1.00	ผ่านเกณฑ์	48.	.25		88.	1.00	ผ่านเกณฑ์
14.	1.00	ผ่านเกณฑ์	50.	.63		91.	.63	
15.	.75		51.	.88	ผ่านเกณฑ์	92.	1.00	ผ่านเกณฑ์
18.	.50		56.	.63		95.	.88	ผ่านเกณฑ์
19.	.38		57.	.75		96.	1.00	ผ่านเกณฑ์
21.	.50		58.	.88	ผ่านเกณฑ์	97.	.38	
23.	.63		61.	.63		100.	.38	
26.	.63		63.	.38		102.	.50	
27.	1.00	ผ่านเกณฑ์	64.	1.00	ผ่านเกณฑ์	103.	.50	
29.	.75		65.	1.00	ผ่านเกณฑ์	105.	.50	
30.	.75		67.	.63		106.	.50	
32.	.75		69.	1.00	ผ่านเกณฑ์	109.	.88	ผ่านเกณฑ์
33.	1.00	ผ่านเกณฑ์	74.	.63		110.	.88	ผ่านเกณฑ์
37.	1.00	ผ่านเกณฑ์	77.	1.00	ผ่านเกณฑ์	113.	.50	

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม
ของนิสิตนักศึกษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ
115.	.13		2.	.88	ผ่านเกณฑ์	62.	.75	
117.	.88	ผ่านเกณฑ์	3.	.75		66.	1.00	ผ่านเกณฑ์
120.	.38		4.	.75		68.	.50	
124.	.88	ผ่านเกณฑ์	6.	1.00	ผ่านเกณฑ์	70.	.75	
126.	.88	ผ่านเกณฑ์	8.	.75		71.	.50	
127.	.88	ผ่านเกณฑ์	9.	.88	ผ่านเกณฑ์	72.	.88	ผ่านเกณฑ์
130.	.75		10.	.88	ผ่านเกณฑ์	73.	.88	ผ่านเกณฑ์
132.	.63		12.	1.00	ผ่านเกณฑ์	75.	.75	
133.	.25		13.	.50		76.	1.00	ผ่านเกณฑ์
134.	.88	ผ่านเกณฑ์	16.	.63		79.	.75	
138.	.88	ผ่านเกณฑ์	17.	.75		81.	.88	ผ่านเกณฑ์
143.	.88	ผ่านเกณฑ์	20.	.88	ผ่านเกณฑ์	83.	1.00	ผ่านเกณฑ์
144.	.63		22.	.63		84.	.50	
147.	1.00	ผ่านเกณฑ์	24.	1.00	ผ่านเกณฑ์	85.	.88	ผ่านเกณฑ์
150.	.50		25.	1.00	ผ่านเกณฑ์	86.	.88	ผ่านเกณฑ์
153.	.50		28.	1.00	ผ่านเกณฑ์	87.	.50	
154.	.88	ผ่านเกณฑ์	31.	.38		89.	.63	
155.	.50		34.	.75		90.	1.00	ผ่านเกณฑ์
157.	.75		35.	.50		93.	.75	
158.	.63		36.	1.00	ผ่านเกณฑ์	94.	.13	
159.	.88	ผ่านเกณฑ์	38.	1.00	ผ่านเกณฑ์	98.	.75	
160.	.88	ผ่านเกณฑ์	39.	.75		99.	.25	
163.	.75		40.	.75		101.	.38	
165.	1.00	ผ่านเกณฑ์	42.	.88	ผ่านเกณฑ์	104.	.13	
166.	.50		43.	1.00	ผ่านเกณฑ์	107.	.75	
167.	.75		44.	.75		108.	.75	
170.	.88	ผ่านเกณฑ์	47.	.50		111.	.50	
171.	.63		49.	1.00	ผ่านเกณฑ์	112.	.75	
172.	.75		52.	.50		114.	.75	
173.	.88	ผ่านเกณฑ์	53.	.88	ผ่านเกณฑ์	116.	.88	ผ่านเกณฑ์
174.	.63		54.	1.00	ผ่านเกณฑ์	118.	.88	ผ่านเกณฑ์
175.	1.00	ผ่านเกณฑ์	55.	1.00	ผ่านเกณฑ์	119.	.75	
176.	1.00	ผ่านเกณฑ์	59.	.88	ผ่านเกณฑ์	121.	.88	ผ่านเกณฑ์
179.	.38		60.	.50		122.	.50	

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ	ข้อที่	IOC	หมายเหตุ
123.	.88	ผ่านเกณฑ์	140.	.88	ผ่านเกณฑ์	156.	.75	
125.	.75		141.	.75		161.	.50	
128.	.88	ผ่านเกณฑ์	142.	.75		162.	.50	
129.	.38		145.	.88	ผ่านเกณฑ์	164.	.75	
131.	1.00	ผ่านเกณฑ์	146.	.88	ผ่านเกณฑ์	168.	.50	
135.	.50		148.	.50		169.	.75	
136.	.75		149.	.88	ผ่านเกณฑ์	177.	.38	
137.	.88	ผ่านเกณฑ์	151.	.75		178.	.75	
139.	.88	ผ่านเกณฑ์	152.	.75				

จากการพิจารณาค่า IOC ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามไว้ทั้งหมด 79 ข้อ และก่อนนำไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิ (ภาคผนวก ข) โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในภาพรวมเพิ่มเติมจากคู่มือการประเมินของผู้วิจัย ดังนี้ คือ

1. ข้อความลักษณะนี้ถ้ามีจำนวนมากอาจจะมีปัญหาการขาด face validity ข้อความเหล่านี้จึงควรเป็นแค่บางส่วนของแบบวัดบุคลิกภาพอื่นๆ
2. ข้อความต้องสะท้อนความคิดความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่ดีแบบสุดโต่ง แต่สะท้อนสิ่งที่ไม่ดีที่เป็นเรื่องเล็กน้อยๆ ที่คนเรามีโอกาสกระทำได้ ไม่เช่นนั้นจะวัดความเป็นจริงได้ยากมาก
3. บางข้อความควรคำนึงถึงความเป็นจริงด้วย ถ้าหากสุดโต่งเกินไป และเป็นสิ่งที่ในความเป็นจริงคงไม่มีใครทำแน่ๆ ก็ไม่ควรใช้ ดังนั้นข้อความควรมีระดับของการมีโอกาสจะเกิดขึ้นได้บ้าง
4. ควรหลีกเลี่ยง ข้อความที่เป็นปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ และข้อความที่มีความหมาย 2 นัยยะใน 1 ข้อความ ควรมี 1 ประเด็นเท่านั้น

โดยนำเฉพาะข้อความที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC มาปรับปรุง รายละเอียด แสดงดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัย

ข้อเดิม	ข้อใหม่	ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับปรุง
การหลอกลวงตนเอง			
1	1	ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท	ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคมทุกประเภท
7	3	ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ไม่ว่าในเรื่องใดๆเลย	ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย
33	7	ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลยแม้แต่น้อย	ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลย

ตารางที่ 4.7 การปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัย (ต่อ)

ข้อเดิม	ข้อใหม่	ข้อความเดิม	ข้อความหลังปรับปรุง
การหลอกลวงตนเอง			
58	13	ฉันเชื่อว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)	ฉันคิดว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)
64	14	ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่ตั้งใจใดๆ เลย	ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่เคยตั้งใจใดๆ เลย
69	16	ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของตนเองก่อนประโยชน์ของส่วนรวมทุกครั้ง	ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองทุกครั้ง
77	17	ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลยแม้แต่น้อย	ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลย
110	24	บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบปล้มเหลว (นิเสธ)	บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบพบกับปล้มเหลว (นิเสธ)
127	28	ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยั่วโมโหฉันอย่างไรก็ตาม	ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยั่วโมโห
134	29	ฉันสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้	ฉันคิดว่าสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้
การจัดการความประทับใจ			
2	41	ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม	ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย
28	49	ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย ฉันอารมณ์ดีต่อทุกคนตลอดเวลา	ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย
42	52	ฉันอาจจะพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)	ฉันเคยพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)
49	54	ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน แม้แต่ครั้งเดียว	ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน แม้แต่ครั้งเดียว
81	63	ฉันไม่เคยรบเร้าถามเรื่องส่วนตัวหรือความลับที่เพื่อน ไม่อยากจะบอกเลยสักครั้ง	ฉันไม่เคยรบเร้าถามเรื่องส่วนตัวหรือความลับของเพื่อน
128	72	บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ ในเวลาที่เหมาะสม (นิเสธ)	บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ เมื่อฉันทำผิด (นิเสธ)

จากนั้นนำแบบวัดที่ผ่านการคัดเลือกข้อคำถามด้วยค่า IOC และปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จำนวน 79 ไปทดลองกับไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาจำนวน 590 คน จาก 2 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการศึกษาซึ่งผู้วิจัยขอเรียกว่า “กลุ่มทดลองใช้” ได้แก่ นิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 78 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 512 คน เพื่อนำมาหาคุณภาพของแบบวัด ได้แก่ ค่าความเที่ยง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และฟังก์ชันสารสนเทศ ก่อนนำไปเก็บข้อมูลกับตัวอย่างต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิต นักศึกษาไทย

1. ผลการทดลองใช้แบบวัดกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นการนำเสนอผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 590 คน จาก 2 มหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้ 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง 2) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย 3) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 4) ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ 5) ผลการวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ และ 6) ผลการจัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับสมบูรณ์ รายละเอียดมีดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์แจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง คือนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีจาก 2 มหาวิทยาลัย จำนวน 590 คน โดยที่ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา และมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.1 และ 33.7ตามลำดับ ผู้ตอบแบบวัดส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคืออายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 และอายุมากกว่า 22 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.9 รองลงมา คือระดับ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 22.9 ส่วนชั้นปีที่ 3 มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.7 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คิดเป็นร้อยละ 13.2 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4. 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	199	33.7
หญิง	384	65.1
ไม่ระบุ	7	1.2
รวม	590	100

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
18 ปี	33	5.6
19 ปี	118	20.0
20 ปี	161	27.3
21 ปี	131	22.2
22 ปี	93	15.8
มากกว่า 22 ปี	25	4.2
ไม่ระบุ	29	4.9
รวม	590	100
ระดับชั้นที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	135	22.9
ชั้นปีที่ 2	194	32.9
ชั้นปีที่ 3	128	21.7
ชั้นปีที่ 4	133	22.5
ไม่ระบุ	-	-
รวม	590	100
มหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	78	13.2
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	512	86.8
รวม	590	100

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากนิสิตนักศึกษา จำนวน 590 คน มาคำนวณเพื่อตรวจสอบลักษณะข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (SK) และค่าความโด่ง (Ku)

ผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบการทดลองตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 40 รายการคำถาม ซึ่งเป็นข้อความทางบวก 30 ข้อ และข้อความทางลบ 10 ข้อ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา ($M=5.91$, $SD=1.45$) รองลงมาคือ ฉันรู้สึกอายทุกครั้งที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม ($M=5.03$, $SD=1.50$) และ ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ($M=4.90$, $SD=1.33$)

รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันไม่เคยโกรธใครเลย ($M=3.41$, $SD=1.54$) รองลงมาคือ ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง ($M=3.45$, $SD=1.42$) และ บางครั้งฉันยอมไม่ได้เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโหฉัน ($M=3.51$, $SD=1.53$) เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) หรือขนาดความไม่สมมาตรของการแจกแจง พบว่า รายการคำถามส่วนใหญ่เป็นโค้งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นข้อ 2,4,5, 10,17,23,26 และ 40 เป็นโค้งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) หรือความสูงของการแจกแจง พบว่า แต่ละรายการคำถามมีโค้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน (ค่าความโด่งน้อยกว่า 0) แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก ยกเว้นข้อ 6 และข้อ 40 ที่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า 0) แสดงว่ามีการแจกแจงของข้อมูลน้อย

องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ซึ่งประกอบด้วย 39 รายการคำถาม ซึ่งเป็นข้อความทางบวก 25 ข้อ และข้อความทางลบ 14 ข้อ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง ($M=5.22$, $SD=1.48$) รองลงมาคือ ฉันยิ้มให้คนอื่นเสมอ ($M=4.99$, $SD=1.45$) และ ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น ($M=4.90$, $SD=1.69$) รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว ($M=3.14$, $SD=1.62$) รองลงมาคือ ถ้าฉันจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก ($M=3.30$, $SD=1.47$) และ บางครั้งฉันเผลอหลุดคำสบถที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด ($M=3.34$, $SD=1.43$) เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) หรือขนาดความไม่สมมาตรของการแจกแจง พบว่า รายการคำถามข้อ 46,52,54,55,57,60,61,62,64,66, 68,69, 70,71,72,74,75,76 และข้อ 77 เป็นโค้งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย ส่วนรายการคำถามข้อ 41,42,43,44,45,47,48,49, 50,51,53,56,58,59,63,66,67,73,78 และข้อ 79 เป็นโค้งลักษณะเบ้ขวา (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) หรือความสูงของการแจกแจง พบว่า แต่ละรายการคำถามมีโค้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน (ค่าความโด่งน้อยกว่า 0) แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก ยกเว้นข้อ 50 ที่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า 0) แสดงว่ามีการแจกแจงของข้อมูลน้อย รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4. 9 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ข้อ	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การทดลองตนเอง	1	ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคมทุกประเภท	4.42	1.28	-0.11	-0.33
	2	ฉันไม่เคยโกรธใครเลย	3.41	1.54	0.07	-0.68
	3	ฉันไม่เคยรู้สึกขี้ใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย	3.97	1.44	-0.07	-0.58
	4	ฉันไม่เคยยกยอหรือยกย่องคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม	4.00	1.40	0.03	-0.36
	5	บางครั้งสำหรับฉันประโยชน์ของตนเองก็สำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวม	4.15	1.36	0.06	-0.20
	6	ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา	5.91	1.45	-1.30	0.81
	7	ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลย	4.58	1.53	-0.02	-0.60
	8	ฉันไม่เคยคิดที่จะโกหกเลย ถึงแม้จะจำเป็นแค่ไหนก็ตาม	4.00	1.37	-0.19	-0.29
	9	ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย	4.22	1.39	-0.15	-0.25
	10	บางครั้งฉันก็ลืมที่จะคิดถึงคนอื่น	4.13	1.33	0.13	-0.28
	11	ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวมตลอดเวลา	4.49	1.21	-0.13	-0.18
	12	ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	4.79	1.54	-0.47	-0.51
	13	ฉันคิดว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป	4.71	1.75	-0.30	-0.91
	14	ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่เคยติดใจใดๆเลย	4.49	1.48	-0.13	-0.48
	15	ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่ทั่วเลย	4.67	1.52	-0.33	-0.55
	16	ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองทุกครั้ง	4.62	1.25	-0.09	-0.44

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การหลอกลวง	17	ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลย	4.27	1.31	0.03	-0.25
ตนเอง	18	ฉันรู้สึกละอายทุกครั้งที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม	5.03	1.50	-0.45	-0.41
	19	ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร	4.75	1.25	-0.18	-0.17
	20	ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในทุกสถานการณ์	4.53	1.36	-0.31	-0.15
	21	ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม	4.85	1.30	-0.31	-0.15
	22	ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ โดยไม่เคยมีข้อสงสัยในคำสอนนั้นเลย	4.89	1.32	-0.31	-0.35
	23	ฉันเคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ	4.19	1.49	0.17	-0.58
	24	บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ไม่ชอบพบกับ	4.47	1.62	-0.12	-0.77
	25	บางครั้งฉันก็ตั้งใจที่จะเอาเปรียบผู้อื่น	4.85	1.54	-0.28	-0.67
	26	ฉันถือเอาความความสะดวก รวดเร็วของฉันทนเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายในบางครั้ง	4.22	1.54	0.04	-0.61
	27	ฉันไม่เคยคิดจะใช้ความรุนแรงต่อผู้ใดเลย	4.40	1.74	-0.22	-0.88
	28	ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโห	3.96	1.52	-0.12	-0.47
	29	ฉันคิดว่าสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้	4.52	1.36	-0.321	-0.20
	30	ถึงแม้รู้ว่าต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย	4.33	1.60	-0.07	-0.64
	31	ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของตัวเองจนเลย	3.71	1.38	-0.15	-0.35
	32	ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้	4.35	1.27	-0.10	-0.08

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku	
การทดลอง ตนเอง	33	บางครั้งฉันยอมไม่ได้ เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือย่ำยีไม่พิน	3.51	1.53	0.22	-0.46	
	34	ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม	4.90	1.33	-0.17	-0.61	
	35	บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น	4.16	1.51	0.22	-0.53	
	36	ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง	3.45	1.42	0.05	-0.45	
	37	ฉันไม่เคยเลยที่จะดูถูกความสามารถของตนเอง	4.43	1.47	-0.22	-0.47	
	38	มันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้ผู้อื่น	4.69	1.62	-0.23	-0.76	
	39	ฉันไม่เคยนึกเกี่ยวกับงานใดๆ ที่ทำเลย	3.87	1.34	-0.07	-0.04	
	40	ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ	4.25	1.15	-0.13	0.18	
	การจัดกา รความ ประทับใจ	41	ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย	4.45	1.32	-0.12	-0.36
		42	ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง	5.22	1.48	-0.51	-0.51
	43	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมความสามัคคีในทุกกิจกรรม	4.57	1.28	-0.13	-0.22	
	44	ฉันปฏิบัติตนต่อเพื่อนสนิท และเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นปีเหมือนกันทุกคน	4.59	1.41	-0.29	-0.25	
	45	ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแอกว่า	4.52	1.31	-0.18	-0.27	
	46	บางครั้งฉันแกล้งพูดคำสบถที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด	3.34	1.43	0.23	-0.37	
	47	ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกฎเกณฑ์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	3.95	1.36	-0.18	-0.15	
	48	ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่โกรธเลยแม้แต่ครั้งเดียว	3.83	1.48	-0.13	-0.48	

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการค่าถามของแต่ละองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การจัดการ	49	ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใ้ใครๆเลย	3.72	1.49	-0.13	-0.61
ความประทับใจ	50	ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น ไม่ว่าในสถานการณ์ใด	4.10	1.36	-0.12	0.02
	51	ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุกบทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเพิ่มความสามารถ ทุกครั้ง	4.64	1.26	-0.04	-0.26
	52	ฉันเคยพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลำพังของเขา	4.06	1.35	0.12	-0.12
	53	ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือชื่อเสียงของเพื่อนไปเปิดเผยเลย	4.19	1.51	-0.06	-0.54
	54	ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอนแม่แต่ครั้งเดียว	3.42	1.52	0.05	-0.68
	55	บางครั้งฉันละเลยที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎจราจร	4.03	1.41	0.14	-0.14
	56	ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม่แต่ ข้อเดียว	3.83	1.42	-0.15	-0.34
	57	ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม่แต่ครั้งเดียว	3.14	1.62	0.14	-0.99
	58	ตั้งแต่เลิกจมน้ำ ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจเลย	3.88	1.55	-0.11	-0.56
	59	ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา	4.80	1.30	-0.15	-0.54
	60	แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลย สักครั้ง	4.35	1.41	0.01	-0.45
	61	บางครั้งฉันละเลยที่จะทำตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆ น้อยๆ	3.85	1.25	0.01	-0.08
	62	บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ	3.99	1.46	0.07	-0.37
	63	ฉันไม่เคยบร่ำถามเรื่องส่วนตัวหรือความลับของเพื่อน	4.29	1.45	-0.16	-0.35
	64	แม้ว่าฉันทำคามผิดร้ายแรงแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ไม่เคยโกหกเพื่อให้ พ้นจากความผิดนั้นเลย	4.33	1.30	0.05	-0.15

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติพื้นฐานจากตามรายการค่าถ้อยของแต่ละองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	รายการค่าถ้อย	M	SD	Sk	Ku
การจัดกร	65	ถ้าจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก	3.30	1.47	0.21	-0.36
ความประทับใจ	66	ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น	4.90	1.69	-0.37	-0.78
	67	ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่	4.15	1.34	-0.11	-0.03
	68	บางครั้งฉันก็ไม่ได้ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์	3.74	1.31	0.11	-0.20
	69	ถึงแม้จะอยู่ลี้ภัยแล้วเพื่อนฉันก็ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา	4.30	1.34	0.06	-0.33
	70	บางครั้งฉันก็พูดหรือทำในทำนองที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์	4.48	1.50	0.00	-0.58
	71	ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการในบางครั้ง	3.74	1.42	0.15	-0.28
	72	บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ เมื่อฉันทำผิด	4.09	1.51	0.05	-0.47
	73	ฉันยอมให้คนอื่นก่อนเสมอ	4.99	1.45	-0.19	-0.75
	74	บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น	3.76	1.36	0.16	-0.12
	75	ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง	3.92	1.43	0.10	-0.38
	76	บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน	4.42	1.55	0.03	-0.63
	77	ตอนเด็กๆ ฉันเคยลอกข้อสอบเพื่อน	3.41	1.62	0.31	-0.55
	78	ฉันตักเตือนเพื่อนทุกคนเมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังจะทำในสิ่งที่ผิด	4.77	1.35	-0.31	-0.42
	79	ฉันไม่ยอมทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด	4.16	1.56	-0.01	-0.48

1.3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยทั้งฉบับ และ 2 องค์ประกอบย่อยของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่าความเที่ยงทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการหลอกกลวงตนเองมีค่าเท่ากับ 0.85 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีค่าเท่ากับ 0.79 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4. 10 ความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยทั้งฉบับ และ 2 องค์ประกอบย่อยของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Cronbach's Alpha)
การหลอกกลวงตนเอง	40	0.85
การจัดการความประทับใจ	39	0.79
ความเที่ยงทั้งฉบับ	79	0.90

1.4 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ

การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบด้วยวิธีทางสถิติตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (item discrimination indices based on CTT) โดยใช้สถิติ t-test และพิจารณาจากค่า corrected item-total correlation และตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item discrimination indices based on IRT) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a รวม 3 วิธี ผลปรากฏดังนี้

1.4.1 การหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ใช้สถิติ t-test วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าข้อคำถามนั้นมีประสิทธิภาพในการจำแนกคำตอบระหว่างผู้ตอบกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.11

จากตารางที่ 4.11 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนรายข้อ พบว่า ค่า t-test รายข้อของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม จำนวน 79 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ -4.60 ถึง 19.02 ข้อที่มีค่า t สูงสุด คือ ข้อที่ 41 รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 16 และข้อที่ 60 มีค่า t เท่ากับ 15.18 และ 15.13 ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่า t ต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 61 โดยข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มี 64 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบการหลอกกลวงตนเอง จำนวน 35 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ จำนวน 29 ข้อ

ตารางที่ 4. 11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

องค์ประกอบ	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-test		ผลการพิจารณา
		M	SD	M	SD	t	Sig.	
การหลอกกลางตนเอง	1	3.80	1.29	5.00	1.20	8.29	0.00	ผ่านเกณฑ์
	2	2.73	1.49	4.18	1.46	8.45	0.00	ผ่านเกณฑ์
	3	3.10	1.26	4.64	1.43	9.76	0.00	ผ่านเกณฑ์
	4	3.37	1.28	4.77	1.50	8.55	0.00	ผ่านเกณฑ์
	5*	4.17	1.22	4.24	1.71	0.44	0.66	
	6	5.11	1.73	6.55	1.00	8.74	0.00	ผ่านเกณฑ์
	7	3.71	1.21	5.62	1.41	12.42	0.00	ผ่านเกณฑ์
	8	3.27	1.31	4.72	1.16	10.12	0.00	ผ่านเกณฑ์
	9	3.43	1.20	4.99	1.48	9.90	0.00	ผ่านเกณฑ์
	10*	4.18	1.20	4.34	1.67	0.94	0.35	
	11	3.69	1.22	5.26	1.07	11.75	0.00	ผ่านเกณฑ์
	12	3.99	1.43	5.69	1.38	10.40	0.00	ผ่านเกณฑ์
	13*	4.82	1.65	4.93	2.08	0.50	0.62	
	14	3.54	1.33	5.31	1.39	11.20	0.00	ผ่านเกณฑ์
	15	3.54	1.40	5.78	1.13	15.11	0.00	ผ่านเกณฑ์
	16	3.69	1.04	5.53	1.04	15.18	0.00	ผ่านเกณฑ์
	17	3.29	1.05	5.07	1.25	13.18	0.00	ผ่านเกณฑ์
	18	4.18	1.56	5.90	1.34	10.14	0.00	ผ่านเกณฑ์
	19	3.97	1.30	5.49	1.02	11.16	0.00	ผ่านเกณฑ์
	20	3.64	1.30	5.43	1.28	11.91	0.00	ผ่านเกณฑ์
	21	4.05	1.33	5.76	1.06	12.17	0.00	ผ่านเกณฑ์
	22	3.97	1.22	5.76	1.13	13.00	0.00	ผ่านเกณฑ์
	23*	4.17	1.29	4.45	1.84	1.51	1.32	
	24*	4.27	1.52	4.97	1.94	3.41	0.00	ผ่านเกณฑ์
	25*	4.58	1.34	5.42	1.73	4.64	0.00	ผ่านเกณฑ์
	26*	4.18	1.40	4.53	1.81	1.85	0.67	
	27	3.51	1.52	5.24	1.86	8.75	0.00	ผ่านเกณฑ์
	28	3.24	1.42	4.66	1.52	8.24	0.00	ผ่านเกณฑ์
	29	3.69	1.27	5.37	1.16	11.91	0.00	ผ่านเกณฑ์
	30	3.31	1.33	5.21	1.44	11.76	0.00	ผ่านเกณฑ์
	31	2.98	1.23	4.30	1.42	8.55	0.00	ผ่านเกณฑ์
	32	3.48	1.08	5.18	1.18	12.95	0.00	ผ่านเกณฑ์
	33*	3.77	1.58	3.24	1.68	-2.76	0.01	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-test		ผลการพิจารณา
		M	SD	M	SD	t	Sig.	
การหลอกกลางตนเอง	34	4.30	1.39	5.61	1.16	8.81	0.00	ผ่านเกณฑ์
	35*	3.90	1.28	4.76	1.81	4.65	0.00	ผ่านเกณฑ์
	36	3.03	1.22	3.55	1.71	3.00	0.00	ผ่านเกณฑ์
	37	3.71	1.40	5.14	1.54	8.28	0.00	ผ่านเกณฑ์
	38*	4.56	1.40	5.22	1.89	3.41	0.00	ผ่านเกณฑ์
	39	2.90	1.10	4.84	1.27	13.95	0.00	ผ่านเกณฑ์
	40	3.49	1.11	5.02	1.09	11.96	0.00	ผ่านเกณฑ์
การจัดการความประทับใจ	41	3.31	1.01	5.55	1.01	19.02	0.00	ผ่านเกณฑ์
	42	4.12	1.57	6.29	0.88	14.70	0.00	ผ่านเกณฑ์
	43	3.76	1.21	5.40	1.07	12.32	0.00	ผ่านเกณฑ์
	44	3.43	1.359	5.53	1.10	14.56	0.00	ผ่านเกณฑ์
	45	3.59	1.22	5.39	1.13	13.07	0.00	ผ่านเกณฑ์
	46*	3.54	1.56	3.20	1.53	-1.89	0.60	
	47	3.11	1.26	4.65	1.22	10.67	0.00	ผ่านเกณฑ์
	48	2.92	1.26	4.63	1.42	10.85	0.00	ผ่านเกณฑ์
	49	2.83	1.30	4.42	1.33	10.35	0.00	ผ่านเกณฑ์
	50	3.23	1.23	4.89	1.07	12.24	0.00	ผ่านเกณฑ์
	51	3.86	1.18	5.54	1.06	12.92	0.00	ผ่านเกณฑ์
	52*	4.06	1.28	4.16	1.70	0.58	0.56	
	53	3.56	1.23	4.53	1.86	5.25	0.00	ผ่านเกณฑ์
	54	2.69	1.34	3.84	1.49	6.98	0.00	ผ่านเกณฑ์
	55*	4.28	1.40	4.09	1.66	-1.07	0.29	
	56	3.00	1.40	4.53	1.39	9.44	0.00	ผ่านเกณฑ์
	57	2.62	1.50	3.55	1.67	5.02	0.00	ผ่านเกณฑ์
	58	2.96	1.36	4.70	1.45	10.61	0.00	ผ่านเกณฑ์
	59	4.08	1.35	5.72	1.00	11.73	0.00	ผ่านเกณฑ์
	60	3.45	1.19	5.52	1.16	15.13	0.00	ผ่านเกณฑ์
61*	4.23	1.32	3.51	1.36	-4.60	0.00	ผ่านเกณฑ์	
62*	4.03	1.46	4.12	1.72	0.47	0.64		
63	3.55	1.31	4.98	1.47	8.77	0.00	ผ่านเกณฑ์	
64	3.49	1.20	5.08	1.26	11.10	0.00	ผ่านเกณฑ์	
65*	3.59	1.65	2.98	1.48	-3.32	0.00	ผ่านเกณฑ์	
66	3.88	1.81	5.99	1.14	11.91	0.00	ผ่านเกณฑ์	

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t-test		ผลการพิจารณา
		M	SD	M	SD	t	Sig.	
การจัดการความประทับใจ	67	3.33	1.28	5.02	1.29	11.26	0.00	ผ่านเกณฑ์
	68*	4.02	1.46	3.52	1.43	-2.96	0.03	ผ่านเกณฑ์
	69	3.50	1.26	5.05	1.37	10.13	0.00	ผ่านเกณฑ์
	70*	4.67	1.25	4.93	1.84	1.38	0.17	
	71*	3.95	1.52	3.74	1.57	-1.19	0.23	
	72*	4.21	1.39	4.47	1.79	1.35	0.18	
	73	4.19	1.44	5.86	1.23	10.70	0.00	ผ่านเกณฑ์
	74*	3.79	1.35	4.01	1.54	1.30	0.20	
	75*	3.90	1.28	4.03	1.79	0.75	0.45	
	76*	3.34	1.33	4.95	1.72	3.41	0.00	ผ่านเกณฑ์
	77*	3.38	1.68	3.57	1.83	0.95	0.35	
	78	4.16	1.46	5.41	1.18	8.03	0.00	ผ่านเกณฑ์
	79	3.44	1.40	4.93	1.61	8.52	0.00	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

1.4.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า corrected item-total correlation ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบวัดที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (corrected item-total correlation) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป พบว่า องค์ประกอบการทดลองตนเองมีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 33 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 24 ข้อ รวมทั้งสิ้น 57 ข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4. 12 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า correlation item-total correlation

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (correlation item-total correlation)	ผลการพิจารณา
การทดลองตนเอง	1	0.27	ผ่านเกณฑ์
	2	0.34	ผ่านเกณฑ์
	3	0.38	ผ่านเกณฑ์
	4	0.34	ผ่านเกณฑ์
	5*	0.01	
	6	0.34	ผ่านเกณฑ์
	7	0.45	ผ่านเกณฑ์
	8	0.41	ผ่านเกณฑ์
	9	0.44	ผ่านเกณฑ์
	10*	0.09	
	11	0.49	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า correlation item-total correlation (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (correlation item-total correlation)	ผลการพิจารณา
การหลอกลวงตนเอง	12	0.43	ผ่านเกณฑ์
	13*	0.06	
	14	0.47	ผ่านเกณฑ์
	15	0.57	ผ่านเกณฑ์
	16	0.56	ผ่านเกณฑ์
	17	0.52	ผ่านเกณฑ์
	18	0.41	ผ่านเกณฑ์
	19	0.45	ผ่านเกณฑ์
	20	0.46	ผ่านเกณฑ์
	21	0.49	ผ่านเกณฑ์
	22	0.51	ผ่านเกณฑ์
	23*	0.12	
	24*	0.21	ผ่านเกณฑ์
	25*	0.22	ผ่านเกณฑ์
	26*	0.12	
	27	0.36	ผ่านเกณฑ์
	28	0.37	ผ่านเกณฑ์
	29	0.43	ผ่านเกณฑ์
	30	0.43	ผ่านเกณฑ์
	31	0.40	ผ่านเกณฑ์
	32	0.50	ผ่านเกณฑ์
	33*	-0.09	
	34	0.37	ผ่านเกณฑ์
	35*	0.25	ผ่านเกณฑ์
	36	0.08	
	37	0.36	ผ่านเกณฑ์
38*	0.20	ผ่านเกณฑ์	
39	0.55	ผ่านเกณฑ์	
40	0.51	ผ่านเกณฑ์	
การจัดการความประทับใจ	41	0.62	ผ่านเกณฑ์
	42	0.54	ผ่านเกณฑ์
	43	0.48	ผ่านเกณฑ์
	44	0.59	ผ่านเกณฑ์
	45	0.51	ผ่านเกณฑ์
	46*	-0.04	

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า correlation item-total correlation (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (correlation item-total correlation)	ผลการพิจารณา
การจัดการความประทับใจ	47	0.42	ผ่านเกณฑ์
	48	0.42	ผ่านเกณฑ์
	49	0.38	ผ่านเกณฑ์
	50	0.49	ผ่านเกณฑ์
	51	0.50	ผ่านเกณฑ์
	52*	0.03	
	53	0.18	
	54	0.27	ผ่านเกณฑ์
	55*	-0.82	
	56	0.45	ผ่านเกณฑ์
	57	0.20	ผ่านเกณฑ์
	58	0.42	ผ่านเกณฑ์
	59	0.46	ผ่านเกณฑ์
	60	0.57	ผ่านเกณฑ์
	61*	-0.22	
	62*	0.10	
	63	0.32	ผ่านเกณฑ์
	64	0.43	ผ่านเกณฑ์
	65*	-0.16	
	66	0.45	ผ่านเกณฑ์
	67	0.47	ผ่านเกณฑ์
	68*	-0.15	
	69	0.43	ผ่านเกณฑ์
	70*	0.12	
	71*	-0.12	
	72*	0.16	
	73	0.41	ผ่านเกณฑ์
	74*	0.05	
	75*	0.04	
76*	0.11		
77*	0.04		
78	0.34	ผ่านเกณฑ์	
79	0.33	ผ่านเกณฑ์	

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

1.4.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) ด้วยโปรแกรม MULTILOG แล้วพิจารณา ค่าพารามิเตอร์ a ของข้อคำถามที่มีค่าสถิติตามเกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001) คือ ค่าอำนาจจำแนก 0.01-0.34 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกต่ำมาก ค่าอำนาจจำแนก 0.35-0.64 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกต่ำ ค่าอำนาจจำแนก 0.65-1.34 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกปานกลาง ค่าอำนาจจำแนก 1.35-1.69 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกสูง ค่าอำนาจจำแนก 1.70 ขึ้นไป หมายถึงค่าอำนาจจำแนกสูงมาก โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามทางบวกจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.35 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง พบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มีค่า a อยู่ระหว่าง 1.37 ถึง 3.01 องค์ประกอบการหลอกหลวงตนเอง 25 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 21 ข้อ รวมทั้งสิ้น 46 ข้อ และมีข้อจำกัดว่าหากจะใช้เกณฑ์ดังกล่าวกับข้อคำถามทางลบจะเห็นว่าส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อคำถามทางลบ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกข้อคำถามทางลบจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35-0.64 ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับต่ำ แต่ก็สอดคล้องกับ Urry (1979 อ้างถึงในสภาวะ สันติเทวกุล, 2540 อ้างถึงในนิรัน ดะแซ, 2550) ที่กล่าวว่าในทางปฏิบัติค่าอำนาจจำแนกควรที่มีค่าตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป และพบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มีค่า a อยู่ระหว่าง 0.37 ถึง 0.55 องค์ประกอบการหลอกหลวงตนเอง 9 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 6 ข้อ รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การประมาณค่าพารามิเตอร์ของข้อความในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานประมาณค่า 7 ระดับ โดยใช้ Graded Response Model (GRM)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าพารามิเตอร์ a)	ผลการพิจารณา
การหลอกหลวงตนเอง	1	1.10	
	2	1.19	
	3	1.39	ผ่านเกณฑ์
	4	1.34	
	5*	0.51	ผ่านเกณฑ์
	6	1.45	ผ่านเกณฑ์
	7	1.72	ผ่านเกณฑ์
	8	1.16	
	9	1.76	ผ่านเกณฑ์
	10*	0.49	ผ่านเกณฑ์
	11	2.26	ผ่านเกณฑ์
	12	1.74	ผ่านเกณฑ์
	13*	0.46	ผ่านเกณฑ์
	14	1.91	ผ่านเกณฑ์
	15	2.44	ผ่านเกณฑ์
	16	2.69	ผ่านเกณฑ์
	17	2.30	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.13 การประมาณค่าพารามิเตอร์ของข้อความในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานค่า 7 ระดับ โดยใช้ Graded Response Model (GRM) (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าพารามิเตอร์ a)	ผลการพิจารณา
	18	1.99	ผ่านเกณฑ์
	19	2.07	ผ่านเกณฑ์
	20	2.00	ผ่านเกณฑ์
	21	2.35	ผ่านเกณฑ์
	22	2.32	ผ่านเกณฑ์
	23*	0.47	ผ่านเกณฑ์
	24*	0.50	ผ่านเกณฑ์
	25*	0.53	ผ่านเกณฑ์
	26*	0.50	ผ่านเกณฑ์
	27	1.66	ผ่านเกณฑ์
	28	1.48	ผ่านเกณฑ์
	29	1.97	ผ่านเกณฑ์
	30	1.47	ผ่านเกณฑ์
	31	1.41	ผ่านเกณฑ์
	32	2.16	ผ่านเกณฑ์
	33*	0.27	
	34	1.75	ผ่านเกณฑ์
	35*	0.51	ผ่านเกณฑ์
	36	0.69	
	37	1.64	ผ่านเกณฑ์
	38*	0.46	ผ่านเกณฑ์
	39	2.15	ผ่านเกณฑ์
	40	2.49	
การจัดการความประทับใจ	41	3.01	ผ่านเกณฑ์
	42	2.23	ผ่านเกณฑ์
	43	2.14	ผ่านเกณฑ์
	44	2.70	ผ่านเกณฑ์
	45	2.49	ผ่านเกณฑ์
	46*	0.32	
	47	1.54	ผ่านเกณฑ์
	48	1.39	ผ่านเกณฑ์
	49	1.35	ผ่านเกณฑ์
	50	1.80	ผ่านเกณฑ์
	51	2.17	ผ่านเกณฑ์
	52*	0.44	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.13 การประมาณค่าพารามิเตอร์ของข้อความในแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานค่า 7 ระดับ โดยใช้ Graded Response Model (GRM) (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (ค่าพารามิเตอร์ a)	ผลการพิจารณา
	53	1.24	
	54	0.81	
	55*	0.32	
	56	1.65	ผ่านเกณฑ์
	57	0.53	
	58	1.30	
	59	2.30	ผ่านเกณฑ์
	60	2.30	ผ่านเกณฑ์
	61*	0.33	
	62*	0.37	ผ่านเกณฑ์
	63	1.51	ผ่านเกณฑ์
	64	2.12	ผ่านเกณฑ์
	65*	0.28	
	66	1.94	ผ่านเกณฑ์
	67	2.21	ผ่านเกณฑ์
	68*	0.32	
	69	1.96	ผ่านเกณฑ์
	70*	0.55	ผ่านเกณฑ์
	71*	0.32	
	72*	0.47	ผ่านเกณฑ์
	73	1.84	ผ่านเกณฑ์
	74*	0.34	
	75*	0.41	ผ่านเกณฑ์
	76*	0.51	ผ่านเกณฑ์
	77*	0.29	
	78	1.85	ผ่านเกณฑ์
	79	1.37	ผ่านเกณฑ์

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

1.5 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ

ผลการวิเคราะห์ค่าฟังก์ชันสารสนเทศ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ และ 2) ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด แต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

1.5.1 ฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ

พิจารณาในภาพรวม พบว่า แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 (SD=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อสูงสุด คือข้อ 41, 16 และ 40 ตามลำดับ (M=1.66, 1.50 และ 1.41 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่มีค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อต่ำสุด คือข้อ 33 (M=0.02) รองลงมา คือข้อ 46,55,65,68,71 และ 77 (M=0.03) เมื่อพิจารณาตามความสามารถของผู้สอบ พบว่าค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ระดับความสามารถ -1.00 (M=0.78, SD=0.67) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ระดับความสามารถ 3.00 (M=0.21, SD=0.19) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4. 14 ผลการวิเคราะห์ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ข้อ	ฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ							M	SD
	-3.00	-2.00	-1.00	0	1.00	2.00	3.00		
1	0.37	0.36	0.37	0.38	0.37	0.36	0.33	0.36	0.03
2	0.17	0.34	0.44	0.45	0.45	0.44	0.42	0.39	0.10
3	0.39	0.58	0.61	0.61	0.61	0.56	0.52	0.55	0.08
4	0.43	0.54	0.56	0.56	0.56	0.54	0.45	0.52	0.06
5	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.00
6	0.64	0.67	0.68	0.61	0.35	0.11	0.03	0.44	0.28
7	0.51	0.90	0.94	0.94	0.91	0.60	0.18	0.71	0.29
8	0.35	0.42	0.42	0.42	0.42	0.41	0.39	0.40	0.03
9	0.44	0.90	0.98	0.96	0.96	0.87	0.43	0.79	0.25
10	0.07	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.00
11	0.93	1.43	1.55	1.52	1.47	1.27	0.32	1.21	0.45
12	0.51	0.92	0.96	0.96	0.89	0.61	0.18	0.72	0.30
13	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.06	0.07	0.00
14	0.48	1.07	1.15	1.14	1.13	0.72	0.17	0.84	0.39
15	0.27	1.46	1.87	1.87	1.73	0.65	0.07	1.13	0.78
16	1.00	1.96	2.12	2.17	2.01	1.14	0.11	1.50	0.78
17	0.57	1.49	1.60	1.57	1.60	1.21	0.24	1.18	0.56
18	0.61	1.20	1.24	1.25	1.10	0.39	0.07	0.84	0.48
19	0.94	1.30	1.28	1.30	1.27	0.86	0.19	1.02	0.41
20	0.47	1.16	1.24	1.23	1.17	0.97	0.28	0.93	0.39

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย (ต่อ)

ข้อ	ฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ								SD
	-3.00	-2.00	-1.00	0	1.00	2.00	3.00	M	
21	0.59	1.65	1.66	1.69	1.60	0.73	0.10	1.15	0.66
22	0.89	1.61	1.64	1.67	1.55	0.67	0.09	1.16	0.62
23	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.00
24	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.00
25	0.09	0.09	0.09	0.09	0.09	0.09	0.08	0.09	0.00
26	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.00
27	0.30	0.73	0.88	0.88	0.84	0.57	0.18	0.63	0.29
28	0.29	0.60	0.69	0.69	0.68	0.65	0.45	0.58	0.15
29	0.60	1.15	1.22	1.20	1.19	0.87	0.22	0.92	0.38
30	0.41	0.65	0.68	0.68	0.68	0.55	0.24	0.56	0.17
31	0.29	0.55	0.63	0.62	0.62	0.59	0.55	0.55	0.12
32	0.59	1.36	1.43	1.40	1.41	1.17	0.03	1.06	0.54
33	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.00
34	0.89	0.91	0.93	0.96	0.92	0.59	0.16	0.77	0.30
35	0.08	0.08	0.08	0.08	0.09	0.09	0.08	0.08	0.00
36	0.14	0.15	0.15	0.15	0.15	0.15	0.15	0.15	0.00
37	0.50	0.81	0.85	0.85	0.83	0.72	0.33	0.70	0.20
38	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.06	0.07	0.00
39	0.20	0.98	1.44	1.37	1.42	1.32	0.49	1.03	0.50
40	0.54	1.76	1.86	1.77	1.82	1.67	0.47	1.41	0.62
41	0.24	2.16	2.70	2.69	2.50	1.24	0.09	1.66	1.14
42	0.76	1.51	1.53	1.57	1.19	0.26	0.03	0.98	0.64
43	0.76	1.38	1.38	1.39	1.37	1.00	0.22	1.07	0.45
44	0.20	1.59	2.24	2.23	2.12	0.81	0.07	1.32	0.95
45	0.51	1.75	1.90	1.87	1.78	1.17	0.16	1.31	0.71
46	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
47	0.36	0.68	0.75	0.72	0.74	0.70	0.61	0.65	0.14
48	0.28	0.53	0.61	0.61	0.61	0.58	0.52	0.53	0.12
49	0.24	0.48	0.58	0.58	0.57	0.55	0.52	0.50	0.12
50	0.34	0.88	1.01	0.98	1.01	0.94	0.46	0.80	0.28

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย (ต่อ)

ข้อ	ฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ							M	SD
	-3.00	-2.00	-1.00	0	1.00	2.00	3.00		
51	0.77	1.41	1.35	1.43	1.40	0.93	0.18	1.07	0.47
52	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06	0.06	0.00
53	0.39	0.48	0.49	0.49	0.49	0.46	0.34	0.45	0.06
54	0.16	0.20	0.21	0.21	0.21	0.21	0.21	0.20	0.02
55	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
56	0.25	0.68	0.87	0.85	0.85	0.82	0.63	0.71	0.22
57	0.07	0.08	0.09	0.09	0.89	0.89	0.89	0.43	0.43
58	0.26	0.46	0.54	0.54	0.53	0.51	0.44	0.47	0.10
59	1.13	1.53	1.58	1.63	1.53	0.81	0.12	1.19	0.56
60	0.38	1.43	1.61	1.61	1.60	1.00	0.16	1.11	0.62
61	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.00
62	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.00
63	0.45	0.69	0.72	0.71	0.71	0.65	0.38	0.62	0.14
64	0.71	1.30	1.37	1.35	1.39	1.03	0.24	1.06	0.44
65	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
66	0.39	1.06	1.18	1.21	1.00	0.33	0.06	0.75	0.47
67	0.28	1.20	1.52	1.44	1.49	1.27	0.35	1.08	0.53
68	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
69	0.70	1.11	1.18	1.16	1.19	0.95	0.29	0.94	0.34
70	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	0.09	0.10	0.00
71	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
72	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.07	0.00
73	0.88	1.04	1.03	1.07	0.96	0.41	0.08	0.78	0.38
74	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.04	0.00
75	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.00
76	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.08	0.00
77	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.03	0.00
78	0.84	1.03	1.06	1.07	1.01	0.75	0.22	0.85	0.30
79	0.36	0.56	0.59	0.59	0.59	0.53	0.31	0.50	0.12
Max	1.13	2.16	2.70	2.69	2.50	1.67	0.89		
Min	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02	0.02		
Mean	0.36	0.71	0.78	0.77	0.76	0.53	0.21		
S.D.	0.29	0.59	0.67	0.66	0.63	0.42	0.19		

1.5.2 ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด

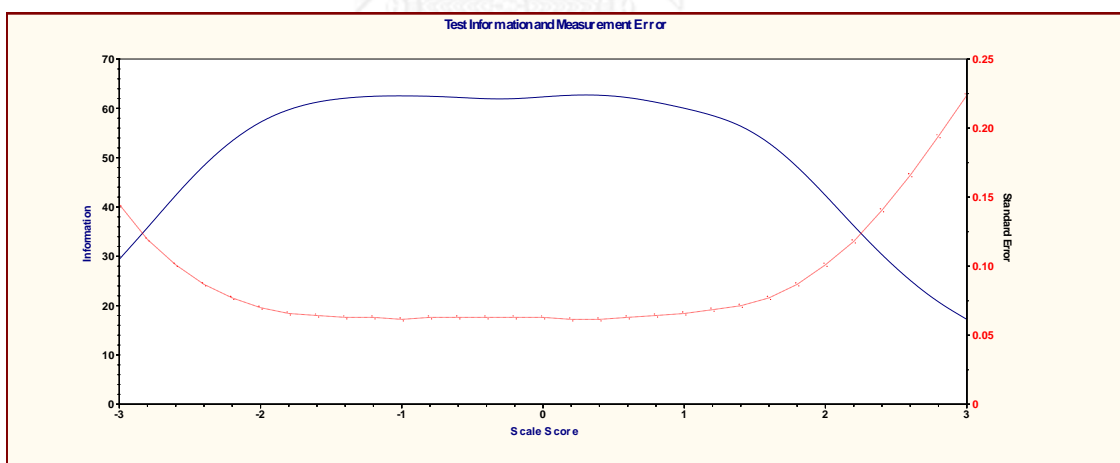
ผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่า มีค่าฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดสูงสุดที่ระดับความสามารถ -2.00 ถึง 1.00 แสดงว่าแบบวัดมีความแม่นยำสูงในการประมาณค่าผู้ตอบที่มีความสามารถในการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเกือบทุกกลุ่ม โดยมีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูงมาก (RELIABILITY = 0.9832) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.15 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4. 15 ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด (TIF) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE(θ))
จำแนกตามความสามารถของผู้สอบ และฟังก์ชันสารสนเทศเฉลี่ยของแบบวัด (AI)

แบบวัด		ระดับความสามารถ							AI
		-3.00	-2.00	-1.00	0	1.00	2.00	3.00	
SDR	TIF	29.37	57.17	62.52	62.30	60.00	42.32	17.20	42.27
	SE(θ)	0.19	0.13	0.13	0.13	0.13	0.15	0.24	

RELIABILITY = 0.9832

ภาพที่ 4. 1 ผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยรวมทั้งฉบับ

1.6 การจัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ฉบับ 79 ข้อ เพื่อพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามด้วยวิธีทางสถิติ 3 วิธี คือ การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) ด้วยการพิจารณาค่า a โดยใช้โปรแกรม Multilog และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001) และการ

พิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CTT) ด้วยการพิจารณาค่า corrected item-total correlation และการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

ผลการคัดเลือกข้อคำถามด้วยการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) ด้วยการพิจารณาค่า α โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001) คือ ค่าอำนาจจำแนก 0.01-0.34 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกต่ำมาก ค่าอำนาจจำแนก 0.35-0.64 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกต่ำ ค่าอำนาจจำแนก 0.65-1.34 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกปานกลาง ค่าอำนาจจำแนก 1.35-1.69 หมายถึงค่าอำนาจจำแนกสูง ค่าอำนาจจำแนก 1.70 ขึ้นไป หมายถึงค่าอำนาจจำแนกสูงมาก โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามทางบวกจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.35 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง พบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มีค่า α อยู่ระหว่าง 1.37 ถึง 3.01 องค์ประกอบการหลอกลวงตนเองข้อคำถามที่เลือกไว้ ได้แก่ข้อ 3,6,7,9,11, 12,14,15,16,17,18,19,20,21,22,27,28,29,30,31,32,34,37,39 และข้อ 40 องค์ประกอบการจัดการความประทับใจข้อคำถามที่เลือกไว้ ได้แก่ข้อ 41,42,43,44,45,47,48,49,50,51,56,59,60,63,64,66, 67,69,73,78 และข้อ79 รวมทั้งสิ้นจำนวน 46 ข้อ และมีข้อจำกัดว่าหากจะใช้เกณฑ์ดังกล่าวกับข้อคำถามทางลบจะเห็นว่าส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อคำถามทางลบ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกข้อคำถามทางลบจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35-0.64 ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับต่ำ แต่ก็สอดคล้องกับ Urry (1979 อ้างถึงในสภาวะ สันติเทวกุล, 2540 อ้างถึงในนรินทร์ ดะแซ, 2550) ที่กล่าวว่าในทางปฏิบัติค่าอำนาจจำแนกควรที่มีค่าตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป และพบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มีค่า α อยู่ระหว่าง 0.37 ถึง 0.55 องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ได้แก่ข้อ 5,10,13,23, 24,25,26,35 และข้อ 38 องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ได้แก่ข้อ 52,62,70,72,75 และข้อ 76 รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 ข้อ

ผลการคัดเลือกข้อคำถามด้วยการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CTT) ด้วยการพิจารณาค่า corrected item-total correlation พบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มีค่า corrected item-total correlation อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.62 องค์ประกอบการหลอกลวงตนเองข้อคำถามที่เลือกไว้ได้แก่ข้อ1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,22,24,24,27,28,29,30, 31,32,34,35,37,38,39 และข้อ 40 องค์ประกอบการจัดการความประทับใจข้อคำถามที่เลือกไว้ได้แก่ข้อ 41,42,43,44,45,47,48,49,51,51,54,56,57,58,59,60,63,64, 66,67,69,73,78 และข้อ 79 รวมทั้งสิ้นจำนวน 57 ข้อ และการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test โดยพิจารณาคัดเลือก ข้อคำถามที่ t-test มีนัยสำคัญ ซึ่งพิจารณาจากค่า sig.ที่มีค่าต่ำกว่า 0.05 พบว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ข้อคำถามที่เลือกไว้ ได้แก่ข้อ 1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,14,15,16,17,18,19,20,21,22,24,25,27,28,29,30, 31,32,33,34,35,36,37,38,39 และข้อ 40 องค์ประกอบการจัดการความประทับใจข้อคำถามที่เลือกไว้ ได้แก่ข้อ 41,42,43,44,45,47,48,49,50,51,53,54,56,57,58,59,60,61,63,64,65,66,67,68, 69,73,76,78 และข้อ 79 รวมทั้งสิ้นจำนวน 64 ข้อ รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4. 16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม		สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์		หมายเหตุ	
		t	Sig.	corrected item-total correlation	a corrected item-total correlation		
การทดลองตนเอง	1	8.29	0.00	1.10	0.27	✓	
	2	8.45	0.00	1.19	0.34	✓	
	3	9.76	0.00	1.39	0.38	✓	คัดเลือก
	4	8.55	0.00	1.34	0.34	✓	คัดเลือก
	5*	0.44	0.66	0.51	0.01		
	6	8.74	0.00	1.45	0.34	✓	
	7	12.42	0.00	1.72	0.45	✓	
	8	10.12	0.00	1.16	0.41	✓	
	9	9.90	0.00	1.76	0.44	✓	คัดเลือก
	10*	0.94	0.35	0.49	0.09		
	11	11.75	0.00	2.26	0.49	✓	คัดเลือก
	12	10.40	0.00	1.74	0.43	✓	คัดเลือก
	13*	0.50	0.62	0.46	0.06		

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนา
เป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม		สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถาม เพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์		หมายเหตุ		
		t	Sig.	a	corrected item-total correlation		a	corrected item-total correlation
การทดลองตนเอง	14	11.20	0.00	1.91	0.47	✓	✓	
	15	15.11	0.00	2.44	0.57	✓	✓	
	16	15.18	0.00	2.69	0.56	✓	✓	คัดเลือก
	17	13.18	0.00	2.30	0.52	✓	✓	
	18	10.14	0.00	1.99	0.41	✓	✓	คัดเลือก
	19	11.16	0.00	2.07	0.45	✓	✓	คัดเลือก
	20	11.91	0.00	2.00	0.46	✓	✓	คัดเลือก
	21	12.17	0.00	2.35	0.49	✓	✓	คัดเลือก
	22	13.00	0.00	2.32	0.51	✓	✓	
	23*	1.51	1.32	0.47	0.12	✓	✓	คัดเลือก
	24*	3.41	0.00	0.50	0.21	✓	✓	คัดเลือก
	25*	4.64	0.00	0.53	0.22	✓	✓	คัดเลือก
	26*	1.85	0.67	0.50	0.12	✓	✓	คัดเลือก

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม		สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์		หมายเหตุ
		t	Sig.	a	corrected item-total correlation	
การหลอกลวงตนเอง	27	8.75	0.00	1.66	0.36	✓
	28	8.24	0.00	1.48	0.37	✓
	29	11.91	0.00	1.97	0.43	✓
	30	11.76	0.00	1.47	0.43	✓
	31	8.55	0.00	1.41	0.40	✓
	32	12.95	0.00	2.16	0.50	✓
	33*	-2.76	0.01	0.27	-0.09	✓
	34	8.81	0.00	1.75	0.37	✓
	35*	4.65	0.00	0.51	0.25	✓
	36	3.00	0.00	0.69	0.08	✓
หมายเหตุ	37	8.28	0.00	1.64	0.36	✓
	38*	3.41	0.00	0.46	0.20	✓
	39	13.95	0.00	2.15	0.55	✓

หมายเหตุ ข้อที่ไม่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม		สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์		หมายเหตุ
		t	Sig.	a	corrected item-total correlation	
	40	11.96	0.00	2.49	0.51	✓ คัดเลือก
	41	19.02	0.00	3.01	0.62	✓ คัดเลือก
	42	14.70	0.00	2.23	0.54	✓ คัดเลือก
	43	12.32	0.00	2.14	0.48	✓ คัดเลือก
	44	14.56	0.00	2.70	0.59	✓ คัดเลือก
	45	13.07	0.00	2.49	0.51	✓ คัดเลือก
	46*	-1.89	0.60	0.32	-0.04	✓ คัดเลือก
	47	10.67	0.00	1.54	0.42	✓ คัดเลือก
	48	10.85	0.00	1.39	0.42	✓ คัดเลือก
	49	10.35	0.00	1.35	0.38	✓ คัดเลือก
	50	12.24	0.00	1.80	0.49	✓ คัดเลือก
	51	12.92	0.00	2.17	0.50	✓ คัดเลือก
	52*	0.58	0.56	0.44	0.03	✓ คัดเลือก

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม		สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์		หมายเหตุ		
		t	Sig.	corrected item-total correlation	a t-test		corrected item-total correlation	
การจัดความประทับใจ	53	5.25	0.00	1.24	0.18	✓		
	54	6.98	0.00	0.81	0.27	✓	✓	
	55*	-1.07	0.29	0.32	-0.82			
	56	9.44	0.00	1.65	0.45	✓	✓	คัดเลือก
	57	5.02	0.00	0.53	0.20	✓	✓	
	58	10.61	0.00	1.30	0.42	✓	✓	
	59	11.73	0.00	2.30	0.46	✓	✓	คัดเลือก
	60	15.13	0.00	2.30	0.57	✓	✓	คัดเลือก
	61*	-4.60	0.00	0.33	-0.22	✓		
	62*	0.47	0.64	0.37	0.10		✓	คัดเลือก
	63	8.77	0.00	1.51	0.32	✓	✓	
	64	11.10	0.00	2.12	0.43	✓	✓	
	65*	-3.32	0.00	0.28	-0.16	✓		คัดเลือก

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับ 79 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อคำถามพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ	ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อคำถาม			สรุปผลการคัดเลือกข้อคำถามเพื่อพัฒนาเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์			หมายเหตุ	
		t	Sig.	a	corrected item-total correlation	t-test	a		corrected item-total correlation
การจัดความประทับใจ	66	11.91	0.00	1.94	0.45	✓	✓	✓	คัดเลือก
	67	11.26	0.00	2.21	0.47	✓	✓	✓	คัดเลือก
	68*	-2.96	0.03	0.32	-0.15	✓			
	69	10.13	0.00	1.96	0.43	✓	✓	✓	คัดเลือก
	70*	1.38	0.17	0.55	0.12		✓		
	71*	-1.19	0.23	0.32	-0.02				
	72*	1.35	0.18	0.47	0.16		✓		คัดเลือก
	73	10.70	0.00	1.84	0.41	✓	✓	✓	
	74*	1.30	0.20	0.34	0.05				
	75*	0.75	0.45	0.41	0.04		✓		คัดเลือก
	76*	3.41	0.00	0.51	0.11	✓	✓		คัดเลือก
77*	0.95	0.35	0.29	0.04					
78	8.03	0.00	1.85	0.34	✓	✓	✓		
79	8.52	0.00	1.37	0.33	✓	✓	✓		

หมายเหตุ ข้อที่ไม่มีเครื่องหมาย * คือ ข้อความทางลบ

จากนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อคำถามเพื่อจัดแบบวัดฉบับสมบูรณ์ให้ครบตามจำนวนข้อคำถามที่ได้กำหนดไว้ตามแบบวัดมาตรฐาน คือ แบบวัดมีความยาว 40 ข้อคำถาม แบ่งเป็นองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง จำนวน 20 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ จำนวน 20 ข้อ โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่ผู้วิจัยเลือกใช้ คือ ต้องเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีทางสถิติอย่างน้อย 2 วิธี ผลปรากฏว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ได้แก่ข้อ 1,2,3,4,6,7,8,9,11,12,14,15,16,17,18,19,20,21,22,24*,25*,27,28, 29,30,31,32,34, 35*,37,38*,39 และข้อ 40 รวมทั้งสิ้น 33 ข้อ องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ได้แก่ข้อ 41,42,43,44,45,47, 48,49,50,51,54,56,57,58,59,60,63,64,66,67,69,73,76, 78 และข้อ 79 รวมทั้งสิ้น 25 ข้อ

จากการใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการคัดเลือกข้อคำถาม พบว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ 33 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ 25 ข้อ หากจะจัดชุดแบบวัดฉบับสมบูรณ์ก็สามารถทำได้ แต่แบบวัดฉบับดังกล่าวจะมีข้อคำถามทางลบไม่เพียงพอ เนื่องจากผ่านเกณฑ์เพียง 4 ข้อเท่านั้น คือ ข้อ 24,25,35 และข้อ 38 ซึ่งจะไม่เป็นไปตามหลักการในการสร้างมาตรวัดแบบ Summated rating ของ Likert คือ ข้อความที่เป็นคำถามควรมีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและข้อความที่เป็นทางลบ เพื่อไม่ให้ผู้ตอบเกิดความเคยชินในการตอบ ซึ่งแต่เดิมมีข้อกำหนดว่าควรมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่งานวิจัยในปัจจุบัน พบว่าสัดส่วนข้อความทางบวกและข้อความทางลบ ไม่ว่าจะ เป็น 50:50 หรือ 75:25 หรือ 25:75 ให้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่าในบางกรณีถ้าใช้ข้อความทางลบทั้งฉบับกลับทำให้ค่าความเที่ยง (reliability) สูงกว่าการใช้ข้อความทางบวกและข้อความทางลบในฉบับเดียวกัน (พิบูล กิจจนศิริ, 2543 อ้างถึงใน สุวิมล ติरणานนท์, 2551) และยังสามารถกล่าวอีกว่าในการสร้างข้อคำถามไม่ควรสร้างทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบในเนื้อหาเดียวกัน เพราะจะเป็นการถามซ้ำและทำให้ข้อความนี้มีคะแนนเป็น 2 เท่าของที่ควรจะเป็น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้สัดส่วนข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ 75:25 ดังนั้น สัดส่วนข้อคำถามจึงเป็นองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก 15 ข้อ ข้อคำถามทางลบ 5 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก 15 ข้อ ข้อคำถามทางลบ 5 ข้อ แต่เนื่องจากคัดเลือกเกณฑ์ที่ต้องเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีทางสถิติอย่างน้อย 2 วิธี พบว่า ข้อคำถามทางลบผ่านเกณฑ์น้อยกว่าจำนวนที่กำหนด จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยต้องคัดเลือกข้อคำถามทางลบเพิ่ม โดยพิจารณาจากเกณฑ์ว่า ต้องเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีทางสถิติอย่างน้อย 1 วิธี ซึ่งผลการคัดเลือกข้อคำถามรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4. 17 แสดงผลการคัดเลือกข้อคำถาม

องค์ประกอบ	ข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนก		รวม(ข้อ)
	ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ	
การหลอกลวงตนเอง	3,4,9,11,12,16,18,19,20,21, 28,29,30,32,40	23,24,25,35,38	20
การจัดการ ความประทับใจ	41,42,44,45,47,48,49,50,51, 56,59,60,66,67,69	52,62,72,75,76	20
รวม(ข้อ)	30	10	40

2. ผลการนำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่คัดเลือกข้อคำถามแล้วไปใช้วัดกับตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นการนำเสนอผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยกับตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 1,437 คน จาก 2 มหาวิทยาลัย โดยผู้วิจัยนำเสนอต่อไปนี้อย่างนี้

- 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่าง
- 2) ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
- 3) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
- 4) การวิเคราะห์หาความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (second order CFA)

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่าง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์แจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่าง คือนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีจาก 2 มหาวิทยาลัย จำนวน 1,437 คน โดยที่ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 73.2 และ 26.7 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบวัดส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคืออายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.3 และอายุมากกว่า 22 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.9 ตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมา คือระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 27.9 ส่วนชั้นปีที่ 4 มีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.0 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 48.2 โดยมีนักศึกษาคณะครุศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.4 และรองลงมาคือคณะศิลปกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.9 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4. 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	384	26.7
หญิง	1,051	73.1
ไม่ระบุ	2	0.1
รวม	1,437	100
อายุ		
18 ปี	105	7.3
19 ปี	342	23.8
20 ปี	401	27.9

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองใช้จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่ศึกษา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
21 ปี	378	26.3
22 ปี	165	11.5
มากกว่า 22 ปี	27	1.9
ไม่ระบุ	19	1.3
รวม	1,437	100
ระดับชั้นที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	401	27.9
ชั้นปีที่ 2	381	26.5
ชั้นปีที่ 3	425	29.6
ชั้นปีที่ 4	230	16.0
ไม่ระบุ	-	-
รวม	1,437	100
คณะวิชา		
เภสัชศาสตร์	107	7.4
วิทยาศาสตร์	119	8.3
ศิลปกรรมศาสตร์	228	15.9
ครุศาสตร์	279	19.4
รัฐศาสตร์	115	8.0
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	106	7.4
วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	110	7.7
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	120	8.4
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	132	9.2
วิทยาการจัดการ	121	8.4
ไม่ระบุ	-	-
รวม	1,437	100
มหาวิทยาลัย		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	693	48.2
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	744	51.8
รวม	1,437	100

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากนิสิตนักศึกษา จำนวน 1,437 คน มาคำนวณเพื่อตรวจสอบลักษณะข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku)

ผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 40 รายการคำถาม ซึ่งเป็นข้อความทางบวก 15 ข้อ และข้อความทางลบ 5 ข้อ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันรู้สึกอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม (M=5.45, SD=1.42) รองลงมาคือ ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม (M=5.23, SD=1.24) และ มั่นใจเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น (M=5.13, SD=1.55) รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันไม่เคยอยากรู้หรืออยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม (M=3.79, SD=1.39) รองลงมาคือ ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย (M=3.91, SD=1.49) และบางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น (M=3.99, SD=1.49) เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) หรือขนาดความไม่สมมาตรของการแจกแจง พบว่า รายการคำถามส่วนใหญ่เป็นโด่งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นข้อ 1,2,11,18 และ 20 เป็นโด่งลักษณะเบ้ขวา (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) หรือความสูงของการแจกแจง พบว่า แต่ละรายการคำถามมีโด่งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน (ค่าความโด่งน้อยกว่า 0) แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก ยกเว้นข้อ 7 ที่มีโด่งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะสูงกว่าโด่งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า 0) แสดงว่ามีการแจกแจงของข้อมูลน้อย

องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ประกอบด้วย 20 รายการคำถาม ซึ่งเป็นข้อความทางบวก 15 ข้อ และข้อความทางลบ 5 ข้อ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น (M=5.21, SD=1.60) รองลงมาคือ ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง (M=5.12, SD=1.39) และฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา (M=5.09, SD=1.24) รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆ เลย (M=3.53, SD=1.52) รองลงมาคือ ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว (M=3.65, SD=1.53) และฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง (M=3.74, SD=1.49) เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) หรือขนาดความไม่สมมาตรของการแจกแจง พบว่า รายการคำถามส่วนใหญ่เป็นโด่งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าคนส่วนใหญ่

มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย ยกเว้นข้อ 27,30,31 และ 34 เป็นโค้งลักษณะเบ้ขวา (ค่าความเบ้เป็นบวก) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโค้ง (Ku) หรือความสูงของการแจกแจง พบว่า แต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน (ค่าความโค้งน้อยกว่า 0) แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก ยกเว้นข้อ 32 ที่มีโค้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโค้งมากกว่า 0) แสดงว่ามีการแจกแจงของข้อมูลน้อย รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.19

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 4. 19 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถามของแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ข้อ	ข้อ เดิม	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การทดลอง ตนเอง	1	3	ฉันไม่เคยรู้สึกดีกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย	3.91	1.49	0.03	-0.65
	2	4	ฉันไม่เคยอยากถู้ออกเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม	3.79	1.39	0.07	-0.42
	3	9	ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย	4.07	1.36	-0.02	-0.51
	4	11	ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวมตลอดเวลา	4.47	1.26	-0.18	-0.18
	5	12	ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	4.85	1.60	-0.48	-0.68
	6	16	ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองทุกครั้ง	4.64	1.20	-0.11	-0.22
	7	18	ฉันรู้สึกละอายทุกครั้ง ที่จะทำอะไรในสิ่งที่ผิดศีลธรรม	5.45	1.42	-0.91	0.31
	8	19	ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร	4.99	1.25	-0.39	-0.18
	9	20	ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในทุกสถานการณ์	4.70	1.36	-0.33	-0.40
	10	21	ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม	5.23	1.24	-0.67	0.36
	11	23	ฉันเคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ	4.26	1.50	0.11	-0.76
	12	24	บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบพบกับล้มเหลว	4.55	1.62	-0.15	-0.86
	13	25	บางครั้งฉันก็ตั้งใจที่จะเอาเปรียบผู้อื่น	5.01	1.46	-0.32	-0.85

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการค่าถ้ามของแต่ละองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อ เดิม	ข้อ เดิม	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การทดลอง ตนเอง	14	28	ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วไม่โท	4.09	1.51	-0.14	-0.60
	15	29	ฉันคิดว่าสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้	4.66	1.36	-0.28	-0.29
	16	30	ถึงแม้รู้ว่าต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย	4.73	1.57	-0.25	-0.75
	17	32	ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้	4.26	1.42	-0.16	-0.30
	18	35	บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น	3.99	1.49	0.24	-0.63
	19	38	ฉันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น	5.13	1.55	-0.60	-0.48
	20	40	ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ	4.19	1.20	0.00	-0.01
	21	41	ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย	4.26	1.37	-0.08	-0.45
	22	42	ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง	5.12	1.39	-0.47	-0.34
	ความประทับใจ	23	44	ฉันปฏิบัติตนต่อเพื่อนสนิท และเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้นปีเหมือนกันทุกคน	4.40	1.49	-0.24
24		45	ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแอกว่า	4.62	1.31	-0.26	-0.32
25		47	ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกฎเกณฑ์ทางเลยแม้แต่ครั้งเดียว	4.03	1.56	-0.05	-0.74
26		48	ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่โกรธเลยแม้แต่ครั้งเดียว	3.77	1.56	-0.08	-0.80
27		49	ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย	3.53	1.52	0.05	-0.72
28		50	ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น ไม่ว่าจะในสถานการณ์ใด	4.11	1.41	-0.12	-0.41

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติพื้นฐานจำแนกตามรายการคำถ้อยแถลงองค์ประกอบ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ชื่อ	ชื่อเต็ม	รายการคำถาม	M	SD	Sk	Ku
การจัดกร ความประทับใจ	29	51	ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุกบทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเต็มความสามารถ ทุกครั้ง	4.73	1.30	-0.21	-0.27
	30	52	ฉันเคยพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา	3.85	1.36	0.31	-0.32
	31	56	ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ ข้อเดียว	3.65	1.53	0.05	-0.65
	32	59	ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา	5.09	1.24	-0.50	0.08
	33	60	แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลย สักครั้ง	4.14	1.53	-0.15	-0.64
	34	62	บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ	4.03	1.45	0.20	-0.62
	35	66	ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น	5.21	1.60	-0.63	-0.53
	36	67	ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่	4.21	1.37	-0.08	-0.37
	37	69	ถึงแม้จะอยู่ลับหลังเพื่อนฉันก็ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา	4.23	1.34	-0.13	-0.49
	38	72	บางครั้งฉันก็ได้กล่าวคำขอโทษ เมื่อฉันทำผิด	4.22	1.58	0.03	-0.77
	39	75	ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง	3.74	1.49	0.31	-0.53
	40	76	บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน	4.43	1.55	0.02	-0.86

2.3 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยทั้งฉบับ และ 2 องค์ประกอบย่อยของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่าความเที่ยงทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.89 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการหลอกกลวงตนเองมีค่าเท่ากับ 0.82 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีค่าเท่ากับ 0.81 รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4. 20 ความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยทั้งฉบับ และ 2 องค์ประกอบย่อยของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Cronbach's Alpha)
การหลอกกลวงตนเอง	20	0.82
การจัดการความประทับใจ	20	0.81
ความเที่ยงทั้งฉบับ	40	0.89

2.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อยืนยันองค์ประกอบการตอบตามความปรารถนาของสังคมของโมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การตรวจสอบว่าตัวแปรต่างๆ ของข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ โดยพิจารณาค่า Bartlett's test of sphericity มีค่าเท่ากับ 15829.556 ($p < .01$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่า Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.911 ซึ่งมีค่าสูงเข้าใกล้ 1 ผลการทดสอบนี้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่างๆ ของข้อมูลชุดนี้มีความสัมพันธ์กันมากพอ และมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4. 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ตัวแปร	sdr1	sdr2	sdr3	sdr4	sdr5	sdr6	sdr7	sdr8	sdr9	sdr10	sdr11	sdr12	sdr13	sdr14	sdr15	sdr16	sdr17
sdr1	1																
sdr2	0.401**	1															
sdr3	0.404**	0.379**	1														
sdr4	0.287**	0.212**	0.277**	1													
sdr5	0.375**	0.246**	0.350**	0.313**	1												
sdr6	0.232**	0.200**	0.262**	0.533**	0.294**	1											
sdr7	0.085**	0.058**	0.135**	0.180**	0.273**	0.272**	1										
sdr8	0.197**	0.102**	0.172**	0.239**	0.319**	0.384**	0.422**	1									
sdr9	0.260**	0.225**	0.248**	0.196**	0.295**	0.289**	0.239**	0.452**	1								
sdr10	0.136**	0.078**	0.136**	0.173**	0.238**	0.300**	0.374**	0.446**	0.446**	1							
sdr11	0.041	0.094**	0.071**	0.016**	0.075**	0.076**	0.025	0.068*	0.058*	0.045	1						
sdr12	0.079**	0.107**	0.106**	0.047**	0.126**	0.119**	0.086**	0.106**	0.091**	0.097**	0.426**	1					
sdr13	0.077**	0.088**	0.103**	0.103**	0.184**	0.166**	0.188**	0.196**	0.158**	0.175**	0.435**	0.543**	1				
sdr14	0.232**	0.204**	0.260**	0.208**	0.219**	0.239**	0.081**	0.215**	0.362**	0.188**	-0.010	0.048	-0.016	1			
sdr15	0.184**	0.174**	0.226**	0.341**	0.224**	0.334**	0.266**	0.234**	0.227**	0.230**	0.015	0.061*	0.096**	0.289**	1		
sdr16	0.124**	0.146**	0.167**	0.198**	0.220**	0.237**	0.250**	0.199**	0.146**	0.177**	0.010	0.094**	0.131**	0.197**	0.240**	1	
sdr17	0.235**	0.219**	0.284**	0.416**	0.212**	0.412**	0.147**	0.208**	0.185**	0.148**	0.059*	0.106**	0.096**	0.258**	0.499**	0.190**	1
sdr18	0.068**	0.129**	0.110**	-0.002	0.060*	0.066*	-0.021	-0.015	0.038	0.005	0.321**	0.338**	0.357**	-0.018	-0.003	0.009	0.059*
sdr19	-0.052*	-0.077**	-0.001	-0.002	0.080**	0.036	0.172**	0.178**	0.145**	0.265**	0.231**	0.355**	0.397**	0.001	0.066*	0.032	-0.045
sdr20	0.173**	0.165**	0.198**	0.377**	0.210**	0.486**	0.205**	0.362**	0.248**	0.249**	0.081**	0.090**	0.109**	0.259**	0.297**	0.176**	0.387**

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษไทย (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์																
	sdr1	sdr2	sdr3	sdr4	sdr5	sdr6	sdr7	sdr8	sdr9	sdr10	sdr11	sdr12	sdr13	sdr14	sdr15	sdr16	sdr17
sdr21	0.242**	0.238**	0.278**	0.238**	0.275**	0.337**	0.183**	0.267**	0.269**	0.169**	0.093**	0.083**	0.187**	0.228**	0.253**	0.246**	0.343**
sdr22	0.280**	0.160**	0.201**	0.256**	0.379**	0.335**	0.285**	0.317**	0.280**	0.316**	0.089**	0.182**	0.240**	0.176**	0.261**	0.277**	0.260**
sdr23	0.266**	0.200**	0.238**	0.322**	0.257**	0.357**	0.158**	0.270**	0.233**	0.199**	0.030	0.127**	0.101**	0.238**	0.319**	0.216**	0.342**
sdr24	0.154**	0.169**	0.206**	0.338**	0.203**	0.365**	0.251**	0.282**	0.226**	0.270**	0.026	0.048	0.085**	0.207**	0.381**	0.220**	0.350**
sdr25	0.252**	0.211**	0.230**	0.161**	0.246**	0.195**	0.176**	0.144**	0.167**	0.089**	0.014	0.036	0.006	0.232**	0.191**	0.244**	0.225**
sdr26	0.402**	0.222**	0.272**	0.163**	0.294**	0.181**	0.072**	0.148**	0.216**	0.074**	0.040	0.064**	0.007	0.240**	0.210**	0.192**	0.295**
sdr27	0.338**	0.238**	0.275**	0.196**	0.158**	0.193**	0.004	0.144**	0.286**	0.078**	0.042	0.063**	-0.042	0.348**	0.189**	0.118**	0.283**
sdr28	0.221**	0.230**	0.246**	0.241**	0.188**	0.249**	0.177**	0.168**	0.173**	0.101**	0.008	0.049	0.062**	0.218**	0.255**	0.278**	0.308**
sdr29	0.142**	0.120**	0.172**	0.263**	0.221**	0.312**	0.208**	0.269**	0.259**	0.271**	0.036	0.047	0.131**	0.181**	0.353**	0.214**	0.270**
sdr30	0.027	0.090**	0.067*	-0.055*	0.013	-0.034	-0.042	-0.049	-0.031	-0.019	0.233**	0.234**	0.264**	-0.040	-0.093**	-0.024	-0.034
sdr31	0.246**	0.270**	0.200**	0.180**	0.215**	0.201**	0.091**	0.112**	0.135**	-0.006	0.019	0.013	-0.009	0.232**	0.180**	0.231**	0.269**
sdr32	0.086**	0.071**	0.146**	0.274**	0.201**	0.331**	0.290**	0.286**	0.262**	0.338**	0.048	0.111**	0.206**	0.177**	0.306**	0.216**	0.259**
sdr33	0.337**	0.189**	0.207**	0.198**	0.332**	0.253**	0.107**	0.203**	0.256**	0.157**	0.023	0.083**	0.020	0.218**	0.180**	0.179**	0.277**
sdr34	0.133**	0.019	0.021	0.007	0.071**	-0.048	-0.044	0.032	0.076**	-0.002	0.215**	0.179**	0.207**	0.040	-0.011	0.009	0.007
sdr35	0.125**	0.078**	0.107**	0.195**	0.207**	0.240**	0.283**	0.224**	0.199**	0.262**	0.074**	0.129**	0.154**	0.133**	0.224**	0.263**	0.179**
sdr36	0.250**	0.246**	0.201**	0.227**	0.231**	0.293**	0.162**	0.256**	0.257**	0.169**	0.099**	0.075**	0.087**	0.224**	0.219**	0.224**	0.307**
sdr37	0.195**	0.214**	0.221**	0.186**	0.193**	0.216**	0.078**	0.134**	0.127**	0.091**	0.035	0.060*	0.048	0.172**	0.121**	0.148**	0.206**
sdr38	0.054*	0.029	0.007	0.025	0.088**	-0.002	0.027	0.113**	0.102**	0.119**	0.280**	0.212**	0.249**	0.050	0.009	0.038	0.001
sdr39	0.026	0.050	0.046	-0.036	0.056*	0.004	-0.006	0.015	0.028	-0.009	0.178**	0.152**	0.176**	-0.023	-0.107**	0.000	-0.035
sdr40	0.019	0.049	0.044	0.067*	0.126**	0.113**	0.115**	0.125**	0.145**	0.157**	0.304**	0.322**	0.392**	0.005	0.013	0.111**	0.050
M	3.913	3.787	4.068	4.471	4.847	4.639	5.449	4.994	4.703	5.234	4.255	4.550	5.014	4.092	4.662	4.729	4.260
SD	1.492	1.394	1.364	1.255	1.595	1.203	1.421	1.254	1.363	1.243	1.497	1.616	1.462	1.506	1.364	1.569	1.419
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = .911																	
Bartlett's Test of Sphericity= 15829.556																	
df=780																	
p= .000																	

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมนิสิตนักศึกษไทย (ต่อ)

		ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
ตัวแปร	sdr18	sdr19	sdr20	sdr21	sdr22	sdr23	sdr24	sdr25	sdr26	sdr27	sdr28	sdr29	sdr30	sdr31	sdr32	sdr33	sdr34																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr18	1																	sdr19	0.249**	1																sdr20	0.044	0.042	1															sdr21	0.088**	0.007	0.407**	1														sdr22	0.080**	0.143**	0.317**	0.339**	1													sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453
sdr19	0.249**	1																sdr20	0.044	0.042	1															sdr21	0.088**	0.007	0.407**	1														sdr22	0.080**	0.143**	0.317**	0.339**	1													sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																		
sdr20	0.044	0.042	1															sdr21	0.088**	0.007	0.407**	1														sdr22	0.080**	0.143**	0.317**	0.339**	1													sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																				
sdr21	0.088**	0.007	0.407**	1														sdr22	0.080**	0.143**	0.317**	0.339**	1													sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																						
sdr22	0.080**	0.143**	0.317**	0.339**	1													sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																								
sdr23	0.055*	0.014	0.341**	0.315**	0.388**	1												sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																										
sdr24	0.005	0.034	0.410**	0.337**	0.319**	0.437**	1											sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																												
sdr25	-0.005	-0.103**	0.227**	0.321**	0.195**	0.285**	0.233**	1										sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																														
sdr26	0.045	-0.086**	0.214**	0.316**	0.251**	0.300**	0.183**	0.527**	1									sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																
sdr27	0.043	-0.108**	0.253**	0.223**	0.128**	0.293**	0.185**	0.405**	0.527**	1								sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																		
sdr28	0.026	-0.090**	0.275**	0.303**	0.213**	0.291**	0.299**	0.361**	0.345**	0.369**	1							sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																				
sdr29	0.015	0.097**	0.290**	0.297**	0.402**	0.307**	0.366**	0.203**	0.217**	0.154**	0.317**	1						sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																						
sdr30	0.279**	0.136**	-0.044	0.007	0.013	-0.014	-0.055**	-0.070**	-0.031	-0.008	-0.028	-0.116**	1					sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																																								
sdr31	0.011	-0.155**	0.231**	0.287**	0.148**	0.266**	0.204**	0.412**	0.424**	0.391**	0.358**	0.193**	-0.015	1				sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																																																										
sdr32	0.014	0.190**	0.327**	0.267**	0.363**	0.283**	0.374**	0.139**	0.120**	0.070**	0.220**	0.435**	-0.053*	0.127**	1			sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																																																																												
sdr33	0.029	-0.033	0.242**	0.251**	0.380**	0.297**	0.201**	0.297**	0.490**	0.387**	0.323**	0.267**	0.010	0.332**	0.269**	1		sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1	sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044	sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*	sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008	sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**	sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**	sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**	M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033	SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																																																																																														
sdr34	0.194**	0.204**	-0.031	0.000	0.075	-0.015	-0.063*	0.043	0.189**	0.062**	-0.007	0.036	0.255**	0.011	-0.014	0.106**	1																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr35	0.044	0.171**	0.211**	0.203**	0.333**	0.201**	0.228**	0.179**	0.136**	0.069**	0.219**	0.323**	-0.031	0.138**	0.338**	0.194**	0.044																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr36	0.072**	-0.021	0.288**	0.318**	0.255**	0.282**	0.281**	0.334**	0.370**	0.351**	0.293**	0.261**	-0.010	0.339**	0.243**	0.368**	0.056*																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr37	0.085**	-0.019	0.228**	0.257**	0.245**	0.269**	0.245**	0.217**	0.251**	0.247**	0.277**	0.187**	0.153**	0.267**	0.182**	0.269**	-0.008																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr38	0.240**	0.302**	0.014	0.039	0.091**	0.007	0.017	0.013	0.041	0.023	-0.014	0.023	0.264**	0.008	0.059*	0.052*	0.275**																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr39	0.211**	0.076**	-0.018	0.009	0.054*	-0.001	-0.087**	0.009	0.038	0.003	-0.015	-0.082**	0.319**	0.008	-0.089**	0.030	0.170**																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
sdr40	0.328**	0.276**	0.058**	0.059**	0.184**	0.071**	0.035	-0.005	-0.010	-0.039	0.040	0.058*	0.313**	-0.020	0.134**	0.026	0.215**																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
M	3.985	5.129	4.191	4.258	5.119	4.395	4.617	4.027	3.775	3.528	4.109	4.727	3.845	3.655	5.088	4.144	4.033																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																
SD	1.490	1.552	1.196	1.369	1.391	1.490	1.314	1.556	1.557	1.522	1.405	1.298	1.357	1.530	1.240	1.528	1.453																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. = .911 Bartlett's Test of Sphericity= 15829.556 df=780 p=.000

หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรสังเกตได้โน้มน้าวผลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษไทย (ต่อ)

ตัวแปร	sdr35	sdr36	sdr37	sdr38	sdr39	sdr40	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	
sdr35	1							
sdr36	0.348**	1						
sdr37	0.196**	0.328**	1					
sdr38	0.067*	0.034	0.013	1				
sdr39	-0.064*	0.007	0.076**	0.169**	1			
sdr40	0.112**	0.068**	0.054*	0.345**	0.372**	1		
M	5.212	4.211	4.226	4.222	3.738	4.427		
SD	1.596	1.368	1.339	1.581	1.490	1.546		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .911							Bartlett's Test of Sphericity= 15829.556	df= 780
หมายเหตุ: * p < .05, ** p < .01								p=.000

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีพิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2=2.899.30$, $df=644$, $p =0.71$) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลสมมติฐานทางทฤษฎีสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืน (GFI =0.91) และดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI =0.88) มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR =0.15) และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA=0.049) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าเป็นบวก โดยมีค่าตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.66 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.22 และภาพที่ 4.2

ตารางที่ 4. 22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

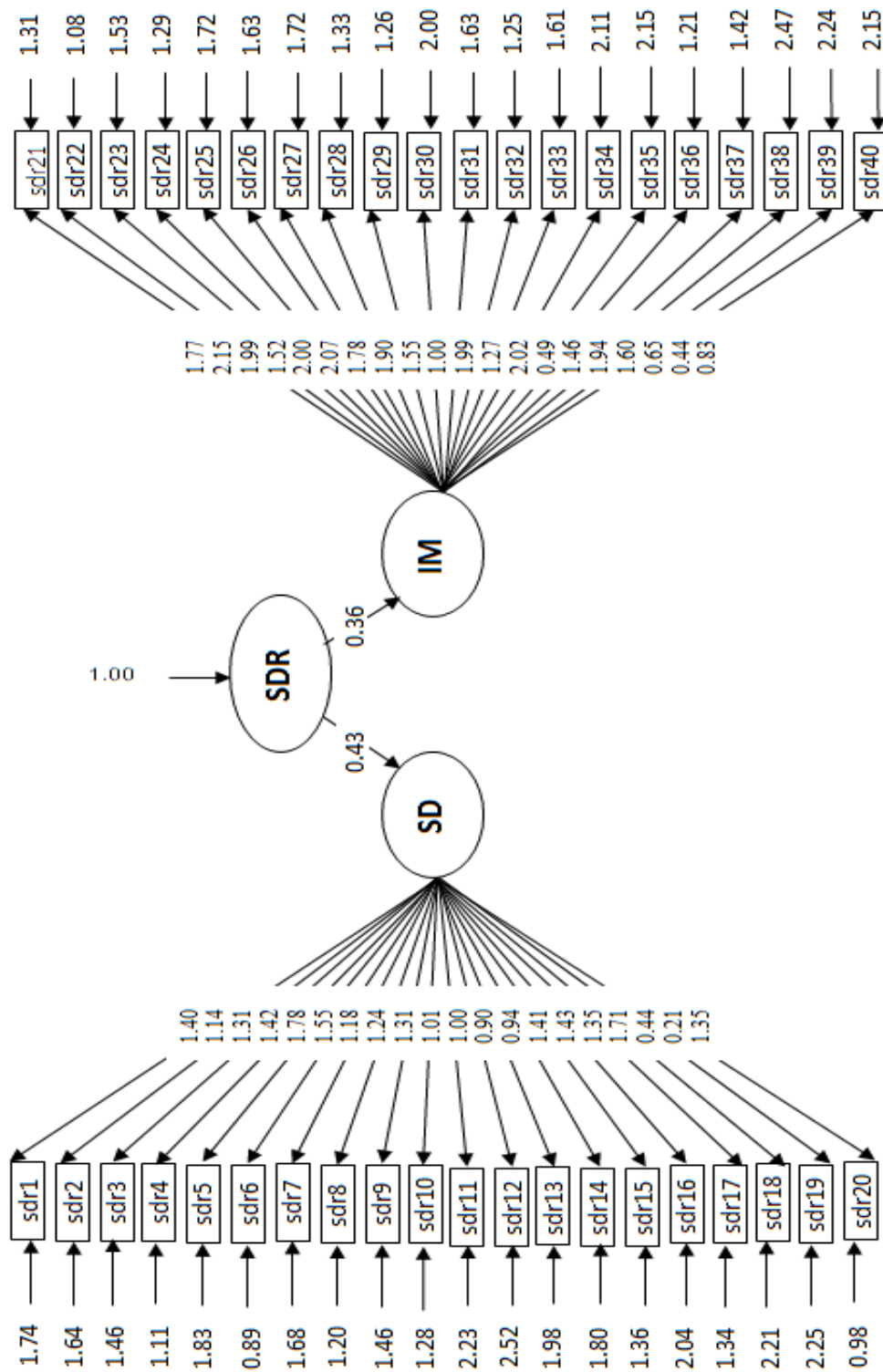
ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ (b)	ความ คลาดเคลื่อน (SE)	t	R ²
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับหนึ่ง				
<u>องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง</u>				
sdr1	1.40*	0.13	10.36	0.21
sdr2	1.14*	0.12	9.66	0.16
sdr3	1.31*	0.13	10.38	0.21
sdr4	1.42*	0.13	11.05	0.30
sdr5	1.78*	0.16	11.03	0.29
sdr6	1.55*	0.13	11.55	0.39
sdr7	1.18*	0.12	9.73	0.16
sdr8	1.24*	0.12	10.49	0.23
sdr9	1.31*	0.13	10.42	0.21
sdr10	1.01*	0.10	9.65	0.16
sdr11	1.00	-	-	0.09
sdr12	0.90*	0.09	9.46	0.07
sdr13	0.94*	0.09	10.54	0.09
sdr14	1.41*	0.14	10.32	0.20
sdr15	1.43*	0.13	10.85	0.26
sdr16	1.35*	0.14	9.93	0.17
sdr17	1.71*	0.15	11.27	0.34

หมายเหตุ : * $p < .05$

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของโมเดลการวัดของแบบวัด
การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ (b)	ความ คลาดเคลื่อน (SE)	t	R ²
<u>องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง (ต่อ)</u>				
sdr18	0.44*	0.09	5.07	0.02
sdr19	0.21*	0.09	2.35	0.00
sdr20	1.35*	0.12	11.15	0.30
<u>องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ</u>				
sdr21	1.77*	0.13	13.31	0.30
sdr22	2.15*	0.16	13.77	0.44
sdr23	1.99*	0.15	13.37	0.32
sdr24	1.52*	0.12	12.67	0.24
sdr25	2.00*	0.16	12.89	0.30
sdr26	2.07*	0.16	13.22	0.32
sdr27	1.78*	0.14	12.34	0.25
sdr28	1.90*	0.14	13.24	0.33
sdr29	1.55*	0.12	12.80	0.26
sdr30	1.00	-	-	0.08
sdr31	1.99*	0.15	13.02	0.30
sdr32	1.27*	0.11	11.74	0.19
sdr33	2.02*	0.15	13.40	0.31
sdr34	0.49*	0.09	5.31	0.02
sdr35	1.46*	0.13	10.99	0.15
sdr36	1.94*	0.14	13.48	0.36
sdr37	1.60*	0.12	13.37	0.24
sdr38	0.65*	0.10	6.32	0.03
sdr39	0.44*	0.09	4.68	0.02
sdr40	0.83*	0.10	8.17	0.06
<u>การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง</u>				
SD	0.43	0.04	9.89	
IM	0.36	0.03	11.21	
$\chi^2=2899.30$	df =644	p =0.71		
GFI =0.91	AGFI =0.88	RMR =0.15	RMSEA=0.049	

หมายเหตุ : * p< .05

ภาพที่ 4.2 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสัมพันธ์ขั้นต้นที่ทดสอบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตมหาวิทยาลัยไทย

ตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิต นักศึกษาไทย

การวิเคราะห์ในตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมาคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (percentile) แล้วเทียบหาค่าที่ปกติ (Normalized T-Score) สร้างเป็นตารางเกณฑ์ปกติในภาพรวมและแยกรายด้าน เพื่อใช้เป็นคะแนนบอกระดับ การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลปรากฏแสดงดังตารางที่ 4.2.3 - 4.2.5

ตารางที่ 4. 23 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ด้านการหลอกลวงตนเอง

คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ
140	99.97	84	92	55.92	51
134	99.90	81	91	52.89	51
131	99.83	79	90	49.69	50
130	99.76	78	89	46.38	49
127	99.69	77	88	43.49	48
126	99.58	76	87	40.19	48
125	99.41	75	86	36.71	47
124	99.16	74	85	33.96	46
123	98.82	73	84	31.35	45
122	98.47	72	83	28.64	44
121	98.19	71	82	25.89	44
120	97.81	70	81	23.45	43
119	97.46	70	80	21.19	42
118	97.08	69	79	19.14	41
117	96.69	68	78	17.33	41
116	96.28	68	77	15.34	40
115	95.79	67	76	13.40	39
114	95.41	67	75	11.48	38
113	94.78	66	74	9.85	37
112	93.70	65	73	8.73	36
111	92.66	65	72	7.90	36

ตารางที่ 4.23 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ด้านการหลอกลวงตนเอง (ต่อ)

คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ
110	91.79	64	71	6.68	35
109	90.88	63	70	5.29	34
108	89.94	63	69	4.35	33
107	88.24	62	68	3.90	32
106	86.53	61	67	3.48	32
105	85.35	61	66	2.99	31
104	83.92	60	65	2.40	30
103	82.32	59	64	1.91	29
102	80.48	59	63	1.70	29
101	78.18	58	62	1.43	28
100	75.64	57	61	1.11	27
99	73.56	56	60	0.90	26
98	71.75	56	59	0.63	25
97	69.62	55	58	0.35	23
96	67.29	54	56	0.24	22
95	64.79	54	54	0.17	21
94	61.30	53	50	0.10	19
93	58.94	52	47	0.03	16

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ด้านการหลอกลวงตนเอง นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 47 คะแนน ถึง 140 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 - T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 90 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50

สำหรับด้านการจัดการความประทับใจ นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 34 คะแนน ถึง 140 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 - T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 85 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50 รายละเอียดดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4. 24 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ด้านการจัดการความประทับใจ

คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ ปกติ
140	99.97	84	84	47.60	49
132	99.90	81	83	44.19	49
131	99.83	79	82	40.81	48
126	99.76	78	81	37.58	47
124	99.65	77	80	34.48	46
120	99.51	76	79	31.80	45
119	99.30	75	78	29.09	44
118	98.89	73	77	26.37	44
117	98.50	72	76	23.63	43
116	98.26	71	75	21.26	42
115	98.09	71	74	19.14	41
114	97.81	70	73	16.91	40
113	97.32	69	72	15.00	40
112	97.01	69	71	13.29	39
111	96.80	69	70	11.90	38
110	96.35	68	69	10.79	38
109	95.86	67	68	9.60	37
108	95.41	67	67	8.28	36
107	94.85	66	66	7.06	35
106	94.22	66	65	5.98	34
105	93.42	65	64	5.05	34
104	92.59	64	63	4.42	33
103	91.30	64	62	3.79	32
102	89.74	63	61	3.27	32
101	88.52	62	60	2.92	31
100	86.99	61	59	2.61	31
99	84.97	60	58	2.30	30
98	82.81	59	57	1.98	29
97	80.83	59	56	1.74	29
96	78.95	58	55	1.53	28

ตารางที่ 4.24 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ด้านการจัดการความประทับใจ (ต่อ)

คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ ไทล์	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	เปอร์เซ็นต์ไทล์	คะแนนที่ปกติ
95	77.11	57	54	1.36	28
94	75.05	57	53	1.22	27
93	72.83	56	52	1.08	27
92	70.32	55	51	0.87	26
91	67.75	55	50	0.73	26
90	65.45	54	49	0.63	25
89	62.87	53	46	0.49	24
88	59.99	53	45	0.31	23
87	57.17	52	43	0.17	21
86	54.18	51	35	0.10	19
85	50.80	50	34	0.03	16

สำหรับคะแนนรวมของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 88 คะแนน ถึง 271 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 -T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 175 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50 รายละเอียดดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4. 25 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ในภาพรวม

X	P	T	X	P	T	X	P	T
271	99.97	84	202	85.35	61	155	18.34	41
266	99.90	81	201	84.41	60	154	17.26	41
260	99.83	79	200	83.51	60	153	16.32	40
255	99.76	78	199	82.71	59	152	15.21	40
250	99.69	77	198	81.94	59	151	14.09	39
245	99.62	77	197	81.07	59	150	13.19	39
243	99.55	76	196	80.38	59	149	12.53	39
242	99.48	76	195	79.75	58	148	12.00	38

ตารางที่ 4.25 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ในภาพรวม (ต่อ)

X	P	T	X	P	T	X	P	T
241	99.34	75	194	78.88	58	147	11.34	38
240	99.16	74	193	77.70	58	146	10.51	37
239	99.03	73	192	76.51	57	145	9.67	37
238	98.92	73	191	75.12	57	144	9.01	37
237	98.78	73	190	73.52	56	143	8.42	36
236	98.43	72	189	71.96	56	142	7.90	36
235	98.16	71	188	70.35	55	141	7.34	35
234	98.09	71	187	68.86	55	140	6.68	35
233	98.02	71	186	67.54	55	139	6.12	35
232	97.95	70	185	66.32	54	138	5.57	34
231	97.88	70	184	64.68	54	137	5.01	34
230	97.81	70	183	62.94	53	136	4.59	33
229	97.67	70	182	61.59	53	135	4.21	33
228	97.49	70	181	59.99	53	134	3.86	32
227	97.39	69	180	57.93	52	133	3.62	32
226	97.22	69	179	56.16	52	132	3.44	32
225	97.01	69	178	54.87	51	131	3.27	32
224	96.90	69	177	53.44	51	130	3.13	31
223	96.83	69	176	51.67	50	129	2.92	31
222	96.66	68	175	49.51	50	128	2.68	31
221	96.42	68	174	47.39	49	127	2.44	30
220	96.10	68	173	45.82	49	126	2.23	30
219	95.62	67	172	44.40	49	125	2.05	30
218	95.16	67	171	42.97	48	124	1.91	29
217	94.82	66	170	41.54	48	123	1.77	29
216	94.47	66	169	39.98	47	122	1.57	28
215	94.05	66	168	38.27	47	121	1.39	28
214	93.56	65	167	36.67	47	119	1.25	28
213	93.04	65	166	34.97	46	118	1.08	27

ตารางที่ 4.25 เกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
ในภาพรวม (ต่อ)

X	P	T	X	P	T	X	P	T
212	92.52	64	165	33.26	46	117	0.87	26
211	92.10	64	164	31.77	45	116	0.73	26
210	91.65	64	163	30.27	45	113	0.59	25
209	91.16	64	162	28.74	44	112	0.45	24
208	90.54	63	161	27.07	44	109	0.38	23
207	89.84	63	160	25.71	43	105	0.31	23
206	89.28	62	159	24.36	43	103	0.24	22
205	88.45	62	158	22.89	43	102	0.17	21
204	87.30	61	157	21.22	42	94	0.10	19
203	86.29	61	156	19.55	41	88	0.03	16

ผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์การแปลผลการตอบตามความปรารถนาของสังคม ออกเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของ ดร.นิค อริชชาร์ท ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งคะแนนที่ปกติเป็น 5 ระดับของชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล มปป อ่างถึงในวราพร เอราวรรณ, 2553) กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนที่ปกติสูงกว่า 65 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมาก นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนที่ปกติระหว่าง 55 คะแนน ถึง 65 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูง ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนที่ปกติระหว่าง 45 คะแนน ถึง 54 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนที่ปกติระหว่าง 35 คะแนน ถึง 44 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำ และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนที่ปกติต่ำกว่า 35 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งในการเทียบระดับการตอบตามความปรารถนาของสังคมนั้นสามารถนำคะแนนดิบในแต่ละด้านมาเทียบกับคะแนนที่ปกติดังกล่าว รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4. 26 การแปลผล คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) และคะแนนดิบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

การแปลผล	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ		
		ด้าน SD	ด้าน IM	รวม
สูงมาก	>65	>112	>105	>214
สูง	55-65	97-112	91-105	186-214
ปานกลาง	45-54	84-112	79-90	163-185
ต่ำ	35-44	71-83	66-78	141-162
ต่ำมาก	<35	<71	<66	<141
	T50	90	85	175
	ช่วงคะแนน	47-140	34-140	88-271
	ช่วงคะแนน T	T16-T84	T16-T84	T16-T84

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ด้านการหลอกลวงตนเอง (SD) นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบมากกว่า 112 คะแนน แสดงว่ามีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับสูงมาก นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 97 คะแนน ถึง 112 คะแนน แสดงว่ามีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับสูง ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 84 คะแนน ถึง 96 คะแนน แสดงว่ามีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 71 คะแนน ถึง 83 คะแนน แสดงว่ามีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับต่ำ และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบน้อยกว่า 71 คะแนน แสดงว่ามีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับต่ำมาก

ด้านการจัดการความประทับใจ (IM) นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบมากกว่า 105 คะแนน แสดงว่ามีการจัดการความประทับใจในระดับสูงมาก นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 91 คะแนน ถึง 105 คะแนน แสดงว่ามีการจัดการความประทับใจในระดับสูง ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 79 คะแนน ถึง 90 คะแนน แสดงว่ามีการจัดการความประทับใจในระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 66 คะแนน ถึง 78 คะแนน แสดงว่ามีการจัดการความประทับใจในระดับต่ำ และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบน้อยกว่า 66 คะแนน แสดงว่ามีการจัดการความประทับใจในระดับต่ำมาก

ขณะที่คะแนนรวมทั้งฉบับของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) จำนวน 40 ข้อ นั้น หากนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบมากกว่า 214 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมาก นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 186 คะแนน ถึง 214 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูง ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 163 คะแนน ถึง 185 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 141 คะแนน ถึง 162 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำ และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบน้อยกว่า 141 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

จากนั้นสร้างเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของผู้ตอบแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย เพื่อใช้บอกระดับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใดของกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยสร้างเกณฑ์ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

1) การแปลความหมายคะแนนในภาพรวม (ข้อ 1-ข้อ 40)

คะแนนดิบ	ระดับ SDR	ความหมาย
>214 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมาก
186-214 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูง
163-185 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง
141-162 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำ
<141 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

2) การแปลความหมายคะแนนด้านการหลอกลวงตนเอง (ข้อ 1-ข้อ 20)

คะแนนดิบ	ระดับ SD	ความหมาย
>112 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับสูงมาก
97-112 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับสูง
84-96 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
71-83 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับต่ำ
<71 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเองอยู่ในระดับต่ำมาก

3) การแปลความหมายคะแนนด้านการจัดการความประทับใจ (ข้อ 21-ข้อ 40)

คะแนนดิบ	ระดับ IM	ความหมาย
>105 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจ อยู่ในระดับสูงมาก
91-105 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจ อยู่ในระดับสูง
79-90 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจ อยู่ในระดับปานกลาง
66-78 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจ อยู่ในระดับต่ำ
<66 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจ อยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของ สังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย แบบวัดบุคลิกภาพที่วิจัยเลือกใช้คือ แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนังค์ มณีศรี มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การเปิดตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness) ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness)

พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม พบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.08$) กับการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$

บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.09$) กับการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$

บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r=-.11$) กับการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.01$

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการหลอกหลวงตนเอง พบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.06$) กับการหลอกหลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05$ แสดงว่าคนที่มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูงก็จะหลอกหลวงตนเองสูง คนที่มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์ต่ำก็จะหลอกหลวงตนเองต่ำ

บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.09$) กับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r=-.13$) กับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการจัดการความประทับใจ พบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.09$) กับการจัดการความประทับใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r=.08$) กับการจัดการความประทับใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r=-.08$) กับการจัดการความประทับใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4. 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

องค์ประกอบ	บุคลิกภาพ ห้าองค์ประกอบ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
การตอบตามความ ปรารถนาของสังคม	NEU	0.08**	ต่ำ
	EXT	0.04	ต่ำ
	OPEN	0.09**	ต่ำ
	AGR	-0.11**	ต่ำ
	CON	0.03	ต่ำ
การหลอกลวงตนเอง	NEU	0.06*	ต่ำ
	EXT	0.05	ต่ำ
	OPEN	0.09**	ต่ำ
	AGR	-0.13**	ต่ำ
	CON	0.02	ต่ำ
การจัดการ ความประทับใจ	NEU	0.09**	ต่ำ
	EXT	0.02	ต่ำ
	OPEN	0.08**	ต่ำ
	AGR	-0.08**	ต่ำ
	CON	0.04	ต่ำ

หมายเหตุ: * $p < .05$, ** $p < .01$

NEU หมายถึง บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ EXT หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเปิดตัว
OPEN หมายถึง บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ AGR หมายถึง บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร
CON หมายถึง บุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมและคุณลักษณะทางจิตวิทยาทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้น ก่อนนำข้อมูลไปประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและนิยามองค์ประกอบ ซึ่งการกำหนดองค์ประกอบผู้วิจัยได้นำข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้จากการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding) ของผู้วิจัยเอง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์องค์ประกอบและคุณลักษณะเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย ด้วยการสนทนากลุ่มสมมติ (Nominal group technique) เพื่อให้ได้เนื้อหาข้อคำถาม และเมื่อได้กรอบแนวคิด รวมทั้งพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนามาแล้ว จึงได้สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด และเมื่อได้ข้อคำถามตรงตามลักษณะขององค์ประกอบและครบตามจำนวนที่ต้องการแล้ว จึงนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อวิเคราะห์ค่า IOC และปรับแก้

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อได้แบบวัดที่ผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วผู้วิจัยได้นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 590 คน และนำมาตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด โดยวิเคราะห์ค่าความเที่ยง วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถาม การวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด จากนั้นจัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์คุณภาพแบบวัด โดยตรวจสอบความเที่ยง ความตรงเชิงโครงสร้าง ขั้นตอนที่ 3 สร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัด จากนั้นสร้างคู่มือแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและนำแบบวัดนี้ไปใช้ประโยชน์ และขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วย นิสิตจาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 693 คน และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 744 คน รวมทั้งสิ้น 1,437 คน โดยแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สร้างโดยใช้แนวคิดของ Paulhus (1984) เป็นฐานในการพัฒนาแบบวัดรูปแบบของแบบวัดเป็นมาตรฐานค่าของ ลิเคิร์ต (rating scale) แบบ 7 ระดับ และเป็นแบบวัดที่ไม่อิงเนื้อหาวิชา (content free) ลักษณะของแบบวัดที่สร้างขึ้นเป็นแบบวัดที่ให้ผู้ตอบ ตอบโดยใช้วิธีการรายงานตนเอง (self-report) โดยบริบทของข้อคำถามเป็นบริบทตามสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนิสิตนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows โปรแกรม LISREL โปรแกรม MULTILOG และโปรแกรม Microsoft Office Excel

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

1. การพัฒนารอบแนวคิดของการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

1.1 ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ตลอดจนศึกษาการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของต่างประเทศ และสรุปองค์ประกอบการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเบื้องต้นได้เป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และ 2) การจัดการความประทับใจ (impression management)

1.2 ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคมดังกล่าวมาสัมภาษณ์เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบจากการที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน (รายชื่อดังปรากฏในภาคผนวก ก) พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่างค์ประกอบ และนิยามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นโดยรวมมีความเหมาะสม ยกเว้นในประเด็นความเหมาะสมของตัวอย่างข้อคำถามที่ เห็นด้วยเพียง 2 ใน 6 หรือร้อยละ 33 เท่านั้น โดย Lynn (1986) เสนอว่า การพิจารณาความตรงตามเนื้อหานั้น ควรมีส่วนจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นด้วยอย่างน้อย ร้อยละ 80 แต่ก็ได้ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้องค์ประกอบและนิยามมีความชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งได้ปรับสำนวน ภาษาให้มีความครอบคลุม กระชับและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้จากการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม (Socially Desirable Responding) ของผู้วิจัยเอง และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาสังเคราะห์องค์ประกอบเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคม ปรากฏว่า การตอบการตอบตามความปรารถนาของสังคม ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ 1) การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และ 2) การจัดการความประทับใจ

1.4 การสำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิต นักศึกษาไทย โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มสมมุติ (Nominal group technique) พบว่าผลการสำรวจมีทั้งคุณลักษณะ พฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบของคุณลักษณะที่พึงปรารถนา และนำเสนอพฤติกรรม ความคิดและความรู้สึกในเชิงบวก ซึ่งผู้วิจัยได้นำผลการสำรวจดังกล่าวไปเป็นฐานในการสร้างข้อคำถามโดยสรุปรวมได้เป็นกลุ่มคุณลักษณะ 21 กลุ่ม 55 คุณลักษณะย่อย

2. การพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด

การสร้างข้อคำถามของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ผู้เริ่มจากการสร้างให้ครบทุกกลุ่มคุณลักษณะ และแต่ละพฤติกรรมสร้างข้อคำถามอย่างน้อย 1 ข้อ และเริ่มสร้างข้อความที่เป็นเชิงบวกก่อน ในการสร้างครั้งนี้ ได้ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 112 ข้อ จากนั้นนำมาพิจารณาภาษาให้เป็นภาษาเขียน และตัดข้อคำถามที่ใกล้เคียงหรือซ้ำกันทิ้ง ทำให้เหลือข้อคำถาม 91 ข้อ หลังจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจารย์ได้แนะนำว่าข้อคำถามยังไม่เกินจริง ไม่สุดโต่งพอที่จะทำให้หลงงมงายตัวเองได้

ต่อมาผู้วิจัยนำคำแนะนำมาปรับปรุงข้อคำถาม และแยกตามองค์ประกอบคือ การหลงงมงายตัวเอง และการจัดการความประทับใจ และสร้างข้อคำถามที่เป็นทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ (นิเสธ) ให้มีความเกินจริงและสุดโต่งยิ่งขึ้น โดยฉบับนี้ยังไม่ได้ใส่ลำดับข้อ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง หลังจากนั้นนำข้อคำถามมาพิจารณาคัดเลือกก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยข้อคำถามทางบวก พิจารณาคัดเลือกข้อความที่มีความเกินจริงและสุดโต่งเป็นอย่างมาก แต่ข้อคำถามทางลบพิจารณาคัดเลือกข้อความที่อาจจะเกิดขึ้นได้ หรืออาจจะโดยไม่ได้ตั้งใจ โดยรายละเอียดการเขียนข้อคำถามจะนำเสนอในคู่มือการประเมิน

ซึ่งหลังจากสร้างข้อคำถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ก่อนที่นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำข้อคำถามไปให้นิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ่านพิจารณาถึงความเหมาะสมของภาษา และระดับข้อคำถามว่าเหมาะสมกับช่วงอายุของพวกเขาหรือไม่ พบว่ามีข้อคำถามบางข้อที่ไม่เหมาะสมกับช่วงอายุของเขา เช่น “ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น” ซึ่งนิสิตนักศึกษาบางคนยังมีอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อความนี้ออกไป

โดยสรุปผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อความที่จะนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาได้ทั้งสิ้น 179 ข้อ แบ่งเป็นองค์ประกอบการหลงงมงายตัวเอง 85 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 45 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 40 ข้อ องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 94 ข้อ ประกอบด้วย ข้อความที่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 52 ข้อ ข้อความที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 42 ข้อ

2.2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำนวน 179 ข้อ พบว่า แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .80 ขึ้นไป มีจำนวน 79 ข้อ จากทั้งหมด 179 ข้อ แบ่งเป็น การลือกกลางตนเอง จำนวน 40 ข้อ (ข้อความทางบวก 30 ข้อ และข้อความลบ 10 ข้อ) และการจัดการความประทับใจ จำนวน 39 ข้อ (ข้อความทางบวก 25 ข้อ และข้อความลบ 14 ข้อ) โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .88 - 1.00

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

1. ผลการทดลองใช้แบบวัดกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเพื่อตรวจสอบลักษณะข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่าง จำนวน 590 คน โดยภาพรวมพบว่า องค์ประกอบการลือกกลางตนเอง รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา รองลงมาคือ ฉันรู้สึกอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม และฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ขณะที่รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันไม่เคยโกรธใครเลย รองลงมาคือ ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง และบางครั้งฉันยอมไม่ได้เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยั่วโมโหฉัน ซึ่งรายการคำถามส่วนใหญ่เป็นโคล้งลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย แต่ละรายการคำถามมีโคล้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก

องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง รองลงมาคือ ฉันยิ้มให้คนอื่นเสมอ และฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น ขณะที่รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว รองลงมาคือ ถ้าฉันจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก และบางครั้งฉันเผลอหลุดคำสบถที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด ซึ่งรายการคำถามเป็นโคล้งลักษณะเบ้ซ้ายและเป็นโคล้งลักษณะเบ้ขวามีจำนวนข้อใกล้เคียงกัน คือ 19 ข้อ และ 20 ข้อตามลำดับ และแต่ละรายการคำถามมีโคล้งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก

1.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ฉบับ 79 ข้อ พบว่า ความเที่ยงทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการลือกกลางตนเองมีค่าเท่ากับ 0.85 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีค่าเท่ากับ 0.79

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ

1.3.1 การหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ใช้สถิติ t-test วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ หากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าข้อคำถามนั้นมีประสิทธิภาพในการจำแนกคำตอบระหว่างผู้ตอบกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยพิจารณาข้อที่มีค่า t แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า ข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 64 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง จำนวน 35 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ จำนวน 29 ข้อ

1.3.2 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกจากการหาค่า corrected item-total correlation

พบว่า มีข้อคำถามที่มีค่า corrected item-total correlation ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป รวมทั้งสิ้น 57 ข้อ องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง จำนวน 33 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ จำนวน 24 ข้อ

1.3.3 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) ด้วยโปรแกรม MULTILOG แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามทางบวกจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.35 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง พบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มี 46 ข้อ องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง 25 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 21 ข้อ และคัดเลือกข้อคำถามทางลบจากข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.35-0.64 ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับต่ำ แต่ก็สอดคล้องกับ Urry (1979 อ้างถึงในสกว สันติเทวกุล, 2540 อ้างถึงในนิรัน ดะแซ, 2550) ที่กล่าวว่าในทางปฏิบัติค่าอำนาจจำแนกควรที่มีค่าตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป และพบว่า ข้อคำถามที่เลือกไว้มี 15 ข้อ องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง 9 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 6 ข้อ

1.4 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 2 ส่วน คือฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อ และฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัด ซึ่งแต่ละส่วนผลปรากฏดังนี้

หากพิจารณาในภาพรวม พบว่า แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 เมื่อพิจารณาตามความสามารถของผู้สอบ พบว่าค่าฟังก์ชันสารสนเทศรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ระดับความสามารถ -1.00 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ระดับความสามารถ 3.00

ผลการวิเคราะห์ฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่า มีค่าฟังก์ชันสารสนเทศของแบบวัดสูงสุดที่ระดับความสามารถ -2.00 ถึง 1.00 แสดงว่าแบบวัดมีความแม่นยำสูงในการประมาณค่าผู้ตอบที่มีความสามารถในการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเกือบทุกกลุ่ม โดยมีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูงมาก (RELIABILITY = 0.9832)

1.5 ผลการทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามด้วยวิธีทางสถิติ 3 วิธี คือ การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) ด้วยการพิจารณาค่า a โดยใช้โปรแกรม MULTILOG

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าอำนาจจำแนกของ Baker (1985,2001) และการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (CTT) ด้วยการพิจารณาค่า corrected item-total correlation และการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สถิติ t-test

ผลปรากฏว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก 15 ข้อ คือข้อ 3,4,9,11,12,16,18,19,20,21,28,29,30,32 และข้อ 40 ข้อคำถามทางลบ 5 ข้อ คือข้อ 23,24,25,35 และข้อ 38 องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวก 15 ข้อ คือข้อ 41,42,44, 45,47,48,49,50,51,56,59,60,66,67 และข้อ 69 ข้อคำถามทางลบ 5 ข้อ คือข้อ 52,62,72,75 และข้อ 76 จากนั้นนำมาจัดชุดเป็นแบบวัดฉบับสมบูรณ์ โดยใส่หมายเลขลำดับข้อใหม่ เป็นข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 40 ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับตัวอย่างต่อไป

2. ผลการนำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่คัดเลือกข้อคำถามแล้วไปใช้วัดกับตัวอย่าง

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานเพื่อตรวจสอบลักษณะข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 1,437 คน โดยภาพรวมพบว่า องค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันรู้สึกอายทุกครั้งที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม รองลงมาคือ ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม และมันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น ขณะที่รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉันไม่เคยอยากรู้อยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม รองลงมาคือ ฉันไม่เคยรู้สึกชดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย และบางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น ซึ่งรายการคำถามส่วนใหญ่เป็นไค่งลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย และแต่ละรายการคำถามมีไค่งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก

องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น รองลงมาคือ ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง และฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา ขณะที่รายการคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆ เลย รองลงมาคือ ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว และฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งรายการคำถามส่วนใหญ่เป็นไค่งลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีคะแนนในแต่ละรายการคำถามสูงกว่าค่าเฉลี่ย และแต่ละรายการคำถามมีไค่งการแจกแจงของข้อมูลอยู่ในลักษณะเตี้ยแบน แสดงว่าแต่ละรายการคำถามมีการแจกแจงข้อมูลมาก

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ฉบับ 40 ข้อ พบว่า ความเที่ยงทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.89 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการหลอกลวงตนเองมีค่าเท่ากับ 0.82 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีค่าเท่ากับ 0.81

2.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองพบว่า โมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ($\chi^2=2.899.30$, $df=644$, $p =0.71$) ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็นมากกว่า .05 แสดงว่าไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า โมเดลสมมติฐานทางทฤษฎี

สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืน (GFI =0.91) และดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI =0.88) มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษในรูปคะแนนมาตรฐาน (RMR =0.15) และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือมาตรฐาน (RMSEA=0.049) มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ ค่าสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโมเดลการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาว่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรในโมเดล พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่าเป็นบวก โดยมีค่าตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.66

ตอนที่ 3 ผลการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มาคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (percentile) แล้วเทียบหาค่าที่ปกติ (Normalized T-Score) สร้างเป็นตารางเกณฑ์ปกติในภาพรวมและแยกรายด้าน เพื่อใช้เป็นคะแนนบอกระดับ การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต ผลปรากฏว่า ด้านการหลอกลวงตนเอง นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 47 คะแนน ถึง 140 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 – T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 90 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50 สำหรับด้านการจัดการความประทับใจ นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 34 คะแนน ถึง 140 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 – T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 85 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50 และคะแนนรวมของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย นิสิตนักศึกษามีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 88 คะแนน ถึง 271 คะแนน มีคะแนนที่ปกติระหว่าง T16 – T84 โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบ 175 คะแนน จะได้คะแนนที่เป็น T50

ขณะเดียวกันยังได้แบ่งคะแนนที่ปกติออกเป็น 5 ระดับ โดยคะแนนรวมทั้งฉบับของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) จำนวน 40 ข้อ นั้น หากนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบมากกว่า 214 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูงมาก นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 186 คะแนน ถึง 214 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับสูง ส่วนนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 163 คะแนน ถึง 185 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่นิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบระหว่าง 141 คะแนน ถึง 162 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำ และนิสิตนักศึกษาที่ได้คะแนนดิบน้อยกว่า 141 คะแนน แสดงว่ามีการตอบตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม พบว่าบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการหลอกลวงตนเอง พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และระดับ .01 ตามลำดับ บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการจัดการความประทับใจ พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการความประทับใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการจัดการความประทับใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลการพัฒนาแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. กรอบแนวคิดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การกำหนดโครงสร้างของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ซึ่งพบว่าในระยะแรก Wiggins (1964) ได้ศึกษาองค์ประกอบของ SDR และได้แบ่ง SDR ออกเป็น 2 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่หนึ่ง เรียกว่า Alpha factor และองค์ประกอบที่สอง เรียกว่า Gamma factor และจากการวิเคราะห์องค์ประกอบของ Wiggins (1964) นี้ นักวิจัยจึงได้พยายามศึกษาและอธิบายตีความลักษณะขององค์ประกอบ Alpha และ Gamma ซึ่งในปี 1965 Damarin and Messick ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ autistic bias in self-regard และ propagandistic bias ในปี 1978 Sackeim และ Gur ได้นำเสนอว่า SDR ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ other-deception จากนั้นในปี 1984 Paulhus ได้พัฒนาแบบวัด BIDR และแบ่งองค์ประกอบของ SDR โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Sackeim และ Gur ออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ impression management โดยผู้วิจัยเลือกใช้องค์ประกอบตามแนวคิดของ Paulhus (1984) และ Paulhus เองได้พัฒนาแบบวัด Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) ซึ่งวัดใน 2 องค์ประกอบ คือ self-deception และ impression management เช่นเดียวกัน โดยแบบวัดฉบับนี้ยังได้รับความนิยมในการนำไปวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมจนถึงปัจจุบัน และผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและนิยามจากหลายท่านที่ได้นิยามไว้ (Edwards, 1957; Crowne and Marlowe, 1960; Jackson, 1984; Paulhus, 1991; Holden, 2001; Johnson and Fendrich, 2002; Stober, 1999, 2001 อ้างถึงใน Blake et al., 2006; บุญศิริ สุวรรณเพ็ชร, 2538; พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2550; พิระพงษ์ วงศ์อุปราช, 2550; วิชญญา วัฒนโธ, 2553) เพื่อกำหนดนิยามขององค์ประกอบ

จากการนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและนิยามองค์ประกอบ ซึ่งพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าองค์ประกอบ และนิยามที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นโดยรวมมีความเหมาะสม แต่ก็ได้ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้องค์ประกอบและนิยามมีความชัดเจน และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งได้ปรับสำนวน ภาษาให้มีความครอบคลุม กระชับ และชัดเจนมากยิ่งขึ้น และจากการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า โมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี ดังนั้นกรอบแนวคิดการตอบตามความปรารถนาของสังคมจึงมีความเหมาะสมในการสร้างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

2. ข้อคำถามของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

เนื่องจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมเป็นรูปแบบหรือความโน้มเอียงในการตอบ ทำให้ไม่สามารถสร้างข้อคำถามได้จากนิยามเชิงปฏิบัติการ และไม่สามารถสร้างข้อคำถามที่วัดจากพฤติกรรมหรือตัวแปรสังเกตได้ได้โดยตรง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาไทย แล้วนำคุณลักษณะเหล่านั้นมาสร้างเป็นข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ไม่ได้ต้องการวัดว่าผู้ตอบมีลักษณะตามคุณลักษณะเหล่านั้นหรือไม่ แต่ดูความโน้มเอียงในการตอบว่าจะตอบตามความปรารถนาของสังคม คือตอบแบบหลอกลวงตนเอง หรือจัดการความประทับใจหรือไม่

การสร้างข้อคำถามผู้พัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมฉบับของต่างประเทศ มีวิธีการสร้างข้อคำถามหลายวิธีด้วยกัน เช่น สร้างข้อคำถามที่น่าจะวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมได้ โดยการคัดเลือกคำคุณศัพท์ หรือจากข้อคำถามของแบบวัดทัศนคติและแบบวัดบุคลิกภาพ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Edwards (1957) ที่ใช้วิธีการเปรียบเทียบจับคู่ระหว่างวิธีช่วงลำดับเวลา (successive intervals) และวิธีเท่ากับ-ปรากฏช่วงเวลา (equal-appearing intervals) เพื่อให้ได้ข้อคำถามทางบุคลิกภาพที่เกี่ยวกับความปรารถนาของสังคม ซึ่งนักวิจัยจำนวนมากใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อวัดระดับของความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ และเพื่อวัดระดับความปรารถนาและความไม่ปรารถนาของสังคมของข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ซึ่ง Edwards ได้คัดเลือกข้อคำถามจาก แบบวัด the F scale แบบวัด the L scale และแบบวัด the K scale ซึ่งแบบวัดทั้ง 3 ฉบับนี้รวมอยู่ในแบบวัด MMPI ที่พัฒนาโดย Meehl และ Hathaway (1946) แบบวัดดังกล่าวเป็นแบบวัดความวิตกกังวล ซึ่ง Meehl และ Hathaway ระบุว่าแบบวัดทั้ง 3 ฉบับ มีความตรง สามารถวัดได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของแบบวัด โดยเชื่อว่าความวิตกกังวลเป็นคุณลักษณะที่คลุมเครือไม่ชัดเจน และเครื่องมืออีกอย่างที่ใช้วัดความวิตกกังวลมีชื่อว่า the Biographical Inventory (Taylor, 1953) โดยถามกลุ่มของผู้ตอบเพื่อตัดสินระดับของความปรารถนาหรือความไม่ปรารถนาของสังคม (social desirability or undesirability) ของพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่แสดงผ่านแต่ละข้อคำถาม ทำนองเดียวกันกับ Schuessler และคณะ คัดเลือกข้อคำถามจากแบบวัดทัศนคติจำนวนมาก จำนวนมากกว่า 1,000 ข้อ ที่ปรากฏในการทดสอบเกี่ยวกับศีลธรรม มาก 100 การทดสอบ ซึ่งเขียนขึ้นในปี 1935-1970 จากนั้นให้ตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักบิน และตัวอย่างที่ผู้ที่อยู่อาศัยในรัฐอินเดียนาในสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ให้คะแนนหรือประเมินความ

ปรารถนาหรือความไม่ปรารถนาของสังคมของข้อคำถามที่เกี่ยวกับตนเอง หรือเกี่ยวกับบุคคลอื่น และเกี่ยวกับชีวิตประจำวันทั่วไป Schuessler และคณะ นำผลนี้มาใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงสำหรับความเป็นไปได้ของการวัดการตอบตามความปรารถนา โดยหมายถึงการแสดงออกของข้อคำถามจากการเฝ้าเย้ยหรือความเห็นถากถางดูถูก (cynicism) การมองโลกในแง่ร้าย (pessimism) ความเชื่อเรื่องพรหมลิขิตหรือการยอมรับเหตุการณ์ต่างๆ ว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (fatalism) และอื่นๆ เป็นต้น

การสร้างข้อคำถามอีกวิธี คือการพัฒนาแบบวัดจากการนำข้อคำถามจากแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาฉบับอื่นมาปรับปรุง เช่น แบบวัด Children's Social Desirability Scale (CSD) ซึ่งเป็นแบบวัดที่วัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมในเด็ก ได้นำข้อคำถามมาจากแบบวัด Crowne-Marlowe scale ถึง 20 ข้อ แล้วนำมาปรับเปลี่ยนภาษาให้เป็นภาษาง่ายๆ ให้เหมาะสำหรับเด็ก

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า การพัฒนาข้อคำถามของแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมในต่างประเทศ จะพัฒนาข้อคำถามจากแบบวัดฉบับอื่น หรือคัดเลือกข้อคำถามที่มีอยู่แล้วทั้งในแบบวัดทัศนคติหรือแบบวัดบุคลิกภาพ แล้วนำมาประเมินความระดับความปรารถนาและความไม่ปรารถนาของสังคมของข้อคำถาม อาจจะโดยตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป หรือแม้กระทั่งคณะกรรมการที่ผู้พัฒนาแบบวัดเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งอาจจะได้เนื้อหาของข้อคำถามที่ไม่ครอบคลุมและไม่ได้มาจากความคิดเห็นที่แท้จริงของผู้ประเมิน เพียงแต่ประเมินจากข้อคำถามที่ผู้พัฒนากำหนดไว้ให้แล้วเท่านั้น อีกประการหนึ่ง คือ ลักษณะของข้อคำถามของแบบวัดในต่างประเทศจะถามตรงๆ เป็นข้อคำถามที่มีลักษณะของการถามตรงไปตรงมา (straight-forward) ซึ่งอาจจะไม่เหมาะกับบริบทของสังคมไทย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย โดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มสมมุติ (Nominal group technique) เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่แท้จริงของตัวอย่าง และเปิดโอกาสให้ตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ซึ่งจากการใช้เทคนิคการสนทนากลุ่มสมมุติในการสำรวจครั้งนี้ทำให้ได้ข้อคำถามที่มีลักษณะที่ลุ่มลึก มีระดับการตามข้อคำถามที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย วิธีการนี้มีข้อดีคือทำให้การประชุมกลุ่มกระชับมากขึ้น ไม่เสียเวลากับการเสนอประเด็นที่ซ้ำกัน กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในกระบวนการของกลุ่ม และทุกคนมีโอกาสและเวลาในการเสนอความคิดเห็นของตนเท่าเทียมกัน ทั้งยังใช้เวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ น้อยกว่าการประชุมโดยทั่วไป (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

จากการศึกษาแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมในต่างประเทศพบว่าแบบวัดประกอบด้วยข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ ในสัดส่วน 50:50 (Crowne & Marlowe, 1960; Paulhus, 1984) แต่จากการพัฒนาแบบวัดในครั้งนี้ พบว่าข้อคำถามทางลบมีค่าอำนาจจำแนกไม่ดีเท่ากับข้อคำถามทางบวก อาจกล่าวได้ว่าข้อคำถามทางลบอาจจะไม่เหมาะกับคนไทย ซึ่งมักหลีกเลี่ยงการตอบในทางที่เป็นลบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วันชัย อริยะพุทธิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบเครื่องมือวัดความพอใจในงานที่มีประโยชน์เชิงลบกับประโยชน์เชิงบวก โดยทดสอบการใช้แบบสอบถามที่มีคำถามในเชิงลบเปรียบเทียบกับแบบสอบถามที่คำถามในเชิงบวก เพื่อศึกษาว่าประโยชน์ในเชิงลบเหมาะที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างคนไทยหรือไม่ พบว่า เมื่อทดลองเอาคำถามเชิงลบของการทดสอบครั้งแรกออก ปรากฏว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสูงขึ้น และเมื่อทดลองเอาคำถามเชิงบวกของการทดสอบครั้งที่สองออก ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามลดลง จากการทดสอบนี้

ชี้ให้เห็นว่า ประโยคเชิงลบอาจไม่เหมาะที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างคนไทย ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ Riemer & Shavitt (2011) พบว่า บุคคลกลุ่มนิยม (collectivistic people) หรือผู้ที่มาจากวัฒนธรรมตะวันออก จะให้คำตอบที่เหมาะสมได้ง่ายกว่า บุคคลที่มีอิสระทางความคิด (individualists) หรือผู้มาจากวัฒนธรรมตะวันตก กล่าวคือจัดการกับความประทับใจได้ดีกว่ากันนั่นเอง

3. คุณภาพของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

3.1 คุณภาพของแบบวัดด้านอำนาจจำแนก

จากการศึกษาการพัฒนาแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมในต่างประเทศ พบว่ายังไม่มี การหาค่าอำนาจจำแนก ขณะที่ในการพัฒนาแบบวัดครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ ด้วยวิธีทางสถิติถึง 3 วิธี ด้วยกัน คือ 1) ตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (item discrimination indices based on CTT) โดยใช้สถิติ t-test และ 2) พิจารณาจากค่า corrected item-total correlation ซึ่งวิธีการนี้ผู้วิจัยได้หาค่าความสัมพันธ์ภายในระหว่างข้อคำถามกับแบบวัดทั้งฉบับ เนื่องจากทั้ง 2 องค์ประกอบ คือการหลอกกลวงตนเองและการจัดการความประทับใจจัดเป็นองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม และ 3) ตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item discrimination indices based on IRT) โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) และได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมากำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม โดยเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามที่ผู้วิจัยเลือกใช้ คือ ต้องเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีทางสถิติอย่างน้อย 2 วิธี พบว่า องค์ประกอบการหลอกกลวงตนเองมีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ 30 ข้อ และองค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ 21 ข้อ หากจะจัดชุดแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่กำหนดให้ประกอบด้วยข้อคำถามองค์ประกอบละ 20 ข้อ ก็ไม่สามารถทำได้ แต่แบบวัดฉบับดังกล่าวจะไม่มีข้อคำถามทางลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการในการสร้างมาตรวัดแบบ Summated rating ของ Likert จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยต้องคัดเลือกข้อคำถามทางลบเพิ่ม โดยพิจารณาจากเกณฑ์ว่า ต้องเป็นข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีทางสถิติอย่างน้อย 1 วิธี ซึ่งแตกต่างจากการคัดเลือกข้อคำถามของผู้พัฒนาแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมในต่างประเทศ (Edwards, 1957; Crowne and Marlowe, 1960; Schuessler, Hittle, & Cardesca, 1978) ที่เพียงแคให้ตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป แม้กระทั่งคณะกรรมการ ที่ผู้พัฒนาแบบวัดแต่งตั้งขึ้นพิจารณาความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้ที่ข้อคำถามนั้นจะสามารถวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมได้เท่านั้น

3.2 คุณภาพของแบบวัดด้านความตรง

จากผลการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า โมเดลการวัดของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่อยู่ในองค์ประกอบการจัดการความประทับใจ

ส่วนใหญ่สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ดีกว่าข้อคำถามที่อยู่ในองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง สาเหตุอาจเนื่องมาจากว่า เนื้อหาข้อคำถามขององค์ประกอบการหลอกลวงตนเองเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก แต่เนื้อหาข้อคำถามขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจเกี่ยวกับพฤติกรรม (Paulhus, 1984) ทำให้วัดได้ง่ายกว่า

3.3 คุณภาพของแบบวัดด้านความเที่ยง

จากผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พบว่า ความเที่ยงจากการสอบวัดกับตัวอย่างที่ทดลองสอบครั้งแรก จำนวน 590 คน ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการหลอกลวงตนเองมีค่าเท่ากับ 0.85 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประทับใจมีค่าเท่ากับ 0.79 และจากการสอบวัดกับตัวอย่าง จำนวน 1,437 คน ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.89 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการหลอกลวงตนเองมีค่าเท่ากับ 0.82 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบการจัดการความประมาทใจมีค่าเท่ากับ 0.81 ซึ่งอนุมานได้ว่าจำนวนข้อคำถามมีจำนวนมากพอสมควร จำนวนข้อคำถามที่เป็นตัวแทนของมวลเนื้อหา โครงสร้างของสิ่งที่ต้องการวัดต้องมีจำนวนมากและครอบคลุม จึงทำให้ค่าเที่ยงของแบบวัดทั้งฉบับมีค่าสูง สอดคล้องกับ Legree, Martin และ Psotka (2000 อ้างถึงในวัชรภรณ์ จิตรมาศ, 2550) ที่กล่าวว่า นอกจากจำนวนตัวอย่างที่เพียงพอแล้ว สิ่งที่จะส่งผลต่อความเที่ยงของแบบวัด คือจำนวนข้อของแบบวัด เพราะถ้าจำนวนข้อยิ่งมาก ความเที่ยงของแบบวัดยิ่งสูง แสดงว่าแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้เชื่อถือได้ในผลการวัดได้จริงตามเกณฑ์ในการพิจารณาว่าสัมประสิทธิ์ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่มีมาตรฐานทั่วไป ควรมีค่าเท่ากับ 0.8 แต่ถ้าเป็นเครื่องมือที่สร้างและพัฒนาขึ้นควรมีค่าน้อยกว่า 0.70 และในเครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติ ความรู้สึก ควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Burns and Grove, 1997 อ้างถึงในสมชาย วรภิเกษมสกุล, 2553) สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมถึงระดับความเที่ยงที่ George และ Mallery (2003 อ้างถึงใน บุรทิน ขำภีรัฐ, 2549 และ วราพร เอรารวรรณ์, 2553) เสนอไว้ คือ สัมประสิทธิ์แอลฟาที่มีค่ามากกว่า 0.8 ถือว่าอยู่ในระดับดี และมีค่ามากกว่า 0.9 ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับคุณภาพของแบบวัด จะสังเกตได้ว่าผู้พัฒนาแบบวัดเกี่ยวกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมในต่างประเทศ วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory: CTT) เท่านั้น ซึ่งการวิเคราะห์ตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมมีข้อจำกัด คือ ค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณค่าได้มีลักษณะแปรเปลี่ยนไปตามตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ทำให้ค่าที่ได้ไม่คงที่ยากแก่การพิจารณาคุณภาพของแบบวัด (สุวิมล ติรกานันท์, 2551) ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทั้งตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (Item Response Theory: IRT) เพื่อให้แบบวัดมีคุณภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการวิเคราะห์ตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบค่าพารามิเตอร์จะไม่แปรเปลี่ยนไปตามตัวอย่าง (ศิริชัย กาญจนวาสิ, 2550) ทำให้การคัดเลือกข้อคำถามแต่ละข้อเพื่อสร้างแบบวัดสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย แบบวัดบุคลิกภาพที่วิจัยเลือกใช้คือ แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักนาค มณีศรี มีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) การเปิดตัว (Extraversion) การเปิดรับประสบการณ์ (Openness) ความเป็นมิตร (Agreeableness) และการมีจิตสำนึก (Conscientiousness)

พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีระดับความสัมพันธ์ในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการหลอกลวงตนเอง พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และระดับ .01 ตามลำดับ บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการหลอกลวงตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับการจัดการความประทับใจ พบว่า บุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการความประทับใจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 บุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับการจัดการความประทับใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ บุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ และบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตรกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ทั้งในภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนบุคลิกภาพด้านการเปิดตัวและบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึกไม่มีความสัมพันธ์กับการตอบตามความปรารถนาของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pauls และ Stemmler (2003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการหลอกลวงตนเอง (SDE) และการจัดการความประทับใจ (IM) กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ด้วยแบบวัด BIDR และแบบวัด the NEO Personality Inventory โดยใช้การรายงานตนเอง (self-reports) และการให้คะแนนโดยผู้สังเกตการณ์ (observer ratings) ในกรณีการรายงานตนเอง พบว่า องค์ประกอบของการหลอกลวงตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการเปิดตัว (Extraversion) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ (Openness) องค์ประกอบของการจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร (Agreeableness) และบุคลิกภาพด้านการมีจิตสำนึก (Conscientiousness) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งพบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

เช่นเดียวกัน แต่ได้ศึกษาในบริบทที่แตกต่างกัน จึงทำให้ขนาดและทิศทางความสัมพันธ์แตกต่างกัน เช่น ในการศึกษาของ Pauls และ Stemmler ที่ศึกษากับกลุ่มนักศึกษาสาขาจิตวิทยาในประเทศเยอรมนี พบว่าการจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นมิตร และเมื่อศึกษากับบริบทของคนไทย การจัดการความประทับใจมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเป็นมิตร

อย่างไรก็ตาม ถึงว่าการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมกับบุคลิกภาพทำองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าความสัมพันธ์ยังอยู่ในระดับต่ำหรือไม่มีความสัมพันธ์เลย แสดงว่ารูปแบบการตอบอาจจะไม่ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพทั้งทำองค์ประกอบ หรืออาจเนื่องจากการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมเป็นความโน้มเอียงในการตอบเมื่อถูกสถานการณ์บีบบังคับ บุคคลจะให้การบรรยายตนเองในทางบวกมากเกินไป จึงทำให้มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพต่ำหรือไม่มีความสัมพันธ์ ตัวอย่างเช่น ผู้สมัครงานอาจจะมีแรงจูงใจเพื่อให้ได้งาน จึงให้คำตอบที่มุ่งเน้นคุณสมบัติเฉพาะของตำแหน่งงาน ซึ่งผู้สมัครงานอาจจะบอกเล่าข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเกินจริง เหตุการณ์ดังกล่าวอาจจะสร้างความบั่นทอนสำหรับการนำเสนอตนเอง (self-presentation) (Paulhus & Vazire, 2007) จากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพโดย Jackson และ St. John (Jackson, 1999 อ้างถึงใน Murphy & Davidshofer, 2001) กล่าวว่า ชุดการตอบซึ่งมีเจตนาเพื่อนำเสนอความประทับใจที่เป็นที่ชื่นชอบ อาจจะไม่มียุติพลต่อคะแนนที่สังเกตเห็นได้เหมือนอย่างคะแนนที่ได้บนรูปแบบการวิจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพ (Paulhus, 1991) Jackson and Messick (1958) กล่าวว่า รูปแบบการตอบ (response styles) เป็นความลำเอียงซึ่งสม่ำเสมอข้ามเวลาและแบบสอบถาม จากชุดการตอบ (response sets) ซึ่งก็คือความลำเอียงในช่วงสั้นๆ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากแรงจูงใจ สิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ หรือสิ่งรบกวนชั่วคราวบางอย่าง Murphy และ Davidshofer (2001) กล่าวถึง ชุดการตอบในการวัดบุคลิกภาพว่ามี 3 รูปแบบ คือ ความปรารถนาของสังคม (social desirability) ชุดการตอบอย่างสุ่ม (random responding) และชุดการตอบการปิดบังอำพราง (dissimulation)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยและเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนในการวิจัยครั้งนี้พัฒนาสำหรับกลุ่มนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนั้นผู้ที่ต้องการนำแบบวัดฉบับนี้ไปใช้กับตัวอย่างอื่นๆ ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมของข้อรายการสำนวนภาษาและระดับภาษา และองค์ประกอบของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ว่าเหมาะสมกับตัวอย่างอื่นๆ ที่จะนำไปใช้หรือไม่

2. การนำแบบวัดการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยฉบับนี้ไปใช้วัดประเมินในกลุ่มนิสิตนักศึกษานั้นควรศึกษาคู่มือของแบบวัดให้เข้าใจทั้งด้านการดำเนินการสอบและเกณฑ์การตรวจให้คะแนน เพื่อเป็นพื้นฐานแก่ผู้ดำเนินการสอบในการทำความเข้าใจกับตัวอย่างให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวัด และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

3. ควรใช้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมควบคู่ไปกับเครื่องมือหรือแบบวัดที่ใช้ในการวิจัย โดยแยกเป็นคนละฉบับเพราะหากเอาเข้าไปรวมไว้ในฉบับเดียวกัน จะทำให้แบบวัดมีความยาวมากเกินไป ทำให้ผู้ตอบเกิดความเบื่อหน่ายในการตอบ ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวัดขาดคุณภาพ ไม่มีความเที่ยงหรือไม่มีความน่าเชื่อถือ

4. เกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นสามารถใช้ได้กับนิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรที่ทำการศึกษาคือการพัฒนาแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมฉบับนี้เป็น นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 44 แห่ง

5. ปัจจุบันการวัด SDR มีความสำคัญขึ้นมาก เพราะนอกจาก SDR จะทำให้การศึกษาวิจัยที่ใช้การรายงานตนเองเป็นเครื่องมือมีความตรงลดลง (Huang et al., 1998) ซึ่งส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้แล้ว ในขั้นตอนการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ยังส่งผลต่อค่าความตรงในการตีความผลการวิจัย เนื่องจาก SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์ลวงหรือปลอมระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (Ganster et al. 1983; King and Brunner, 2000) ทำให้ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอีกด้วย ดังนั้นในการศึกษาวิจัยจึงควรมีการวัด SDR ด้วย เนื่องจากการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) มีประโยชน์ คือ ทำให้ผลการวัดมีความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) และเชื่อมั่นได้ว่าเนื้อหาของแบบวัดและผลการวัดจะไม่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมรวมอยู่ด้วย

6. ผลการวัดที่ได้จากแบบวัด SDR นำไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณาการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนที่ได้จากแบบวัด SDR แล้ว ปรากฏว่าบุคคลมีแนวโน้มตอบตามความปรารถนาของสังคมสูง ก็ต้องระมัดระวังในการแปลผลความหมายคะแนนจากการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะหลัก โดยอาจจะต้องพิจารณาใช้วิธีอื่นประกอบการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะหลัก เช่น การสังเกต หรือการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีความจริงมากที่สุดในเรื่องที่ศึกษา ไม่ได้เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมของผู้ตอบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไป อาจจะพัฒนาเป็นแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของกลุ่มอื่นๆ บ้าง เช่น สำหรับอาชีพต่างๆ หรือในงานบริหารงานบุคคล เช่น สำหรับผู้สมัครงาน เป็นต้น โดยสามารถนำแนวทางในพัฒนาแบบวัดครั้งนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไปได้ หรืออาจจะพัฒนาเป็นแบบวัดมาตรฐานที่มีสามารถใช้ได้กับทุกกลุ่มก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

2. การพัฒนาแบบวัดในครั้งนี้ ได้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) การวิจัยครั้งต่อไป อาจจะใช้วิธีการตรวจสอบความตรงด้วยวิธีอื่นๆ เช่น ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) และความตรงเชิงโครงสร้าง (construct Validity) ด้วยวิธีวิเคราะห์เมตริกซ์พหุลักษณะ-พหุวิธี (Multitrait-Multimethod: MTMM)

3. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบสนองต่อความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจใช้แบบวัดบุคลิกภาพฉบับอื่น เช่น แบบวัดบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง (narcissistic) หรือแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) เพื่อศึกษาว่าบุคลิกภาพดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อความปรารถนาของสังคมมากน้อยแค่ไหน

4. ควรมีการพัฒนาเกณฑ์ปกติเมื่อเวลาผ่านไป เพราะสภาพสังคม วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนไปมีผลทำให้เกณฑ์ปกติเปลี่ยนแปลงได้

5. ควรมีการพัฒนาแบบวัดให้มีรูปแบบต่างๆ ที่นอกเหนือจากแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) เช่น แบบสถานการณ์ เพื่อให้แบบวัดมีความหลากหลายและวัดได้หลายมิติมากขึ้น แล้วเปรียบเทียบคุณภาพของแบบวัดระหว่าง 2 รูปแบบดังกล่าว เพื่อให้ได้สารสนเทศมากขึ้น

6. การวิจัยครั้งต่อไป อาจจะศึกษาการหาจุดตัดด้วยวิธีอื่น นอกเหนือจากการหาเกณฑ์ปกติ เช่น การกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยวิธีแองกอฟ (Angoff method) และวิธีบุ๊กมาร์ค (Bookmark method) เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กอบแก้ว ภูติธรรักษ์ (2537). *ผลของเทคนิคการเตือนและการติดตามและการติดตามที่มีต่ออัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- เกื้อ กระแสโสม (2538). *ความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยใช้มาตรวัดความเท็จ*. ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- ชยการ ศิริรัตน์ (2543). *การเปรียบเทียบอัตราการตอบกลับและความจริงใจในการตอบกลับแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตที่มีวิธีการส่ง เทคนิคการติดตาม และเนื้อหาที่แตกต่างกัน*. สาขาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
- ชิตศุภางค์ รังสีสมบัติศิริ (2550). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองต่อพินินัยในการให้อภัยและการให้อภัยเฉพาะเหตุการณ์*. สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2546). *การประเมินจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง (2548). *การวัดและประเมินผลการศึกษา เอกสารประกอบการสอนวิชา 2702303*. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง and ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ (2553). *รายงานการพัฒนาแบบวัดจิตวิญญาณความเป็นครู*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน (2550). *"Pro และ Cons ในการวัดด้วยมาตรประเมินรวมค่า โดยให้ผู้ตอบรายงานตนเอง"*. วารสารพัฒนาสังคม ปีที่: 9 ฉบับที่: 2 94-117.
- ไตรรงค์ เฉวียงหงส์ (2544). *การพัฒนาแบบวัดจิตสำนึกต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบทสำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542). *โมเดลลิสม์: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ ตะแซ (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดวิจารณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร (2530). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีระพงษ์ วงศ์อุปราช (2550). *"ความคลาดเคลื่อนจากอคติที่อาจมีนัยสำคัญในการวิจัยด้านอาชญาวิทยา"*. วารสารสหศาสตร์ ปีที่ : 7 95-112.
- ล้วน สายยศ and อังคณา สายยศ (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพมหานคร, สุวีริยาสาส์น.
- วราพร เอรารวรรณ์ (2553). *การพัฒนาแบบวัดภูมิทัศน์ทางอารมณ์และจิตใจเชิงสถานการณ์สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยใช้เทคนิคแผนผังกลุ่มเชื่อมโยง การสัมภาษณ์แบบ MMI และ การ*

- วิเคราะห์พหุลักษณะ-พหุวิธี 2 ระดับ. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
- วัชรภรณ์ จิตรมาศ (2550). *การพัฒนาแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์โดยประยุกต์แนวคิดทางพุทธศาสนา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
- วันชัย อริยะพุทธิพงศ์ (2549). "การเปรียบเทียบเครื่องมือวัดความพอใจในงานที่มีประโยชน์เชิงลบกับ ประโยชน์เชิงบวก." BU Academic Review ปีที่: 5 (ฉบับที่: 1 มกราคม-มิถุนายน.).
- วันวิสาข์ ฤกษ์ทวี (2549). *ผลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเองการเปรียบเทียบทางสังคมและผลป้อนกลับต่อการเพิ่มคุณค่าให้ตนเอง*. สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- วิธัญญา วัฒนโธ (2553). "การจัดการความประทับใจ: กลยุทธ์ในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของบุคคล." วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีที่: 20 (ฉบับที่: 3): 657-671.
- ศิริชัย กาญจนวาสี (2550). *ทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่*. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี (2552). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย วรภิเษมสกุล (2553). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุดรธานี, อักษรศิลป์การพิมพ์.
- สมพร สุทัศน์ย์, ม. ร. ว. (2545). *การทดสอบทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายฤดี วรภิเษมการ (2544). *การศึกษาเชิงคุณภาพ : เทคนิคการวิจัยภาคสนาม*. มหาวิทยาลัยมหิดล, โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.
- สิกันต์ เอี้ยวเล็ก (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ การสนับสนุนจากองค์การกับความผูกพันในงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร*. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
- สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล (2552). *การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการสูบบุหรี่/ดื่มสุราในวัยรุ่นและการศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลระหว่างอายุ*. สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต.
- สุทิดา บุญยงค์ (2540). *การศึกษาความจริงใจในการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย*. โดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีโมเดล. สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
- สุวิมล ติรกันันท์ (2551). *การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หยกฟ้า อิศรานนท์ (2551). *อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง และความไม่สอดคล้องระหว่างการเห็นคุณค่าแห่งตนโดยนัยและการเห็นคุณค่าแห่งตนที่รับรู้ ต่อสุขภาวะทางจิต: การวิเคราะห์อิทธิพล*

- ของตัวแปรกำกับและตัวแปรส่งผ่าน. สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- อนันต์ บัวบาน (2525). *การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการตอบจากแบบสอบถาม ซึ่งใช้วิธีตั้งใจและวิธีตรวจสอบความตั้งใจที่ต่างกัน*. ภาควิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
- อรพรรณ ภารพบ (2546). *รูปแบบความผูกพันกับการอนุมานสาเหตุการกระทำ ของตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์ทางลบ*. สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- ภาษาอังกฤษ
- Allison, J. and D. E. Hunt (1959). "Social desirability and the expression of aggression under varying conditions of frustration." *Journal of Consulting Psychology* 23: 528-532.
- Ballard, R. and M. D. Crino (1988). "Social desirability response bias the Marlowe-Crowne Social Desirability Scale." *Psychological Reports* 63: 227-237.
- Barker, C., Pistrang, N. & Elliot, R. (2002). *Research methods in clinical psychology : an introduction for students and practitioners*. West Sussex John Wiley.
- Beck, A. T., et al. (1974). "The measurement of pessimism: The Hopelessness scale." *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 42: 861-865.
- Becker, G. and S. Cherny (1992). "A five-factor nuclear model of socially desirablesponding." *Social Behavior and Personality* 20: 163-192.
- Bernard, L. C., et al. (2008). "Measuring Motivation Multidimensionally: Development of the Assessment of Individual Motives-Questionnaire (AIM-Q)." *journal citation reports® (thomson reuters 2013)* 5: 16-35.
- Bernardi, R. (2006). "Associations between Hofstede's cultural constructs and social desirability response bias." *Journal of Business Ethics* 65: 43-53.
- Blake, B. F., et al. (2006). "Validity of the SDS-17 measure of social desirability in the American context." *Personality and Individual Differences* 40: 1625-1636.
- Brace, I. (2004). *Questionnaire design: how to plan, structure and write survey material for effective market research*. London.
- Cervellione, K. L., et al. (2009). "Rasch Modeling of the Self-Deception Scale of the Balanced Inventory of Desirable Responding." *Educational and Psychological Measurement* 69: 438-458.
- Cohen, J. (1983). "The cost of dichotomization." *Applied Psychological Measurement* 7: 249-253.
- Cohen, R. J. (2010). *Psychological testing and assessment: an introduction to tests and measurement*. Boston, McGraw-Hill Higher Education.

- Crandall, V. C., et al. (1965). "A children's social desirability questionnaire." *Journal of Consulting Psychology* 29: 27-36.
- Crowne, D. P. and D. Marlowe (1960). "A new scale of social of social desirability independent of psychopathology." *Journal of Consulting Psychology* 24: 349-354.
- Davidson, K. and M. W. MacGregor (1998). "A Critical Appraisal of Self-Report Defense Mechanism Measures." *Journal of Personality* 66: 965-992.
- Dunning, D., et al. (2004). "Flawed self-assessment: Implications for education, and the workplace." *Psychological Science in the Public Interest* 5: 69-106.
- Edwards, A. L. (1957). *The Social Desirability Variable in Personality Assessment and Research*. New York, Holt, Rinehart, and Winston.
- Edwards, A. L. (1990). "Construct Validity and Social Desirability." *American Psychologist* 45: 287-289.
- Edwards, A. L. and R. D. Abbott (1973). *Measurement of personality traits: Theory and Technique*. Annual Review of Psychology. California, Annual Reviews, Inc: 241-278
- Edwards, A. L., et al. (1962). "Response sets and factor loadings on sixty-one personality scales." *Journal of Applied Psychology* 46: 220-225.
- Fordyce, W. E. (1956). "Social desirability in the MMPI." *Journal of Consulting Psychology* 20: 171-175.
- Foxcroft, C. (2005). *Developing a psychological measure*. Oxford, Oxford University Press.
- Ganster, D. C., et al. (1983). "Social Desirability Response Effects: Three Alternative Models." *Academy of Management Journal* 26: 321-331.
- Gosling, S. D., et al. (2003). "A very brief measure of the Big-Five personality domains." *Journal of Research in Personality* 37: 504-528.
- Gove, W. R. and M. R. Geerken (1977). "Response biases in surveys of mental health: An empirical investigation." *American Journal of Sociology* 82: 1289-1317.
- Gulliksen, H. (1950). *Theory of mental tests*. New York, Wiley.
- Gur and Sackeim (1979). "Self-Deception: A concept in search of a phenomenon." *Journal of Personality and Social Psychology* 37: 147-169.
- Himmelfarb, F. (2008). "The Multi-Item Randomized Response Technique." *Sociological Methods Research* 36: 495-514.
- Holden, R. R. (2007). "Socially Desirable Responding Does Moderate Personality Scale Validity Both in Experimental and in Nonexperimental Contexts." *Canadian Journal of Behavioral Science* 39: 184-201.
- Huang, C., et al. (1998). "Social Desirability and the Clinical Self-Report Inventory: Methodological Reconsideration." *Journal of clinical psychology* 54: 517-528.

- Jackson, D. N. and S. Messick (1958). "*Content and style in personality assessment.*" Psychological Bulletin 55: 243-252.
- Jackson, D. N. and S. Messick (1962). "*Response styles on the MMPI: Comparison of clinical and normal sample.*" Journal of Abnormal and Social Psychology 65: 285-299.
- Jan-Erik and Lönnqvist (2008). *Issues in socially desirable responding and personality research.* Department of Psychology Finland, University of Helsinki.
- Johnson, T. and M. Fendrich (2002). *A validation of the Crowne-Marlowe Social Desirability Scale* [Online]. <http://www.srl.uic.edu/publist/Conference/crownemarlowe.pdf>.
- King, M. and G. Bruner (2000). "*Social desirability bias: a neglected aspect of validity testing.*" Psychology and Marketing 17: 79–103.
- Knowles, E. S. and K. T. Nathan (1997). "*Acquiescent Responding in Self-Reports: Cognitive Style or Social Concern.*" Journal of Research in Personality 31: 293-301.
- Kozma, A. and M. J. Stones (1988). "*social desirability and measures of subjective well-being: Age comparisons.*" Social Indicators Research 20: 1-40.
- Lanyon, R. I. and A. C. Carle (2007). "*Internal and External Validity of Scores on the Balanced Inventory of Desirable Responding and the Paulhus Deception Scales.*" Educational and Psychological Measurement 67: 859-876.
- Leary, M. R. and R. H. Hoyle (2009). *Handbook of Individual Differences in social Behavior.* NewYork, THE Guilford Press A Division of Guilford Publication, Inc.
- Li, A. and J. Bagger (2006). "*Using the BIDR to distinguish the effects of impression management and self-deception on the criterion validity of personality measures: a meta-analysis.*" International Journal of Selection and Assessment 14: 131-141.
- Li, A. and J. Bagger (2007). "*The Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR): Reliability Generalization Study.*" Educational and Psychological Measurement 67: 525-544.
- Li, A. and J. Reb (2009). "*A Cross-Nation, Cross-Cultures, and Cross-Conditions Analysis on the Equivalence of the Balanced Inventory of Desirable Responding.*" Journal of Cross-Cultural Psychology 40: 214-233.
- Lord, F. M. and M. R. Novick (1968). *Statistical theories of mental test scores.* Reading, MA, Addison-Wesley.
- Lynn (1986). *MR. Determination and quantification of content validity,* Nurs Research.
- Marlowe, D. and D. P. Crowne (1961). "*Social desirability and response to perceived situational demands.*" Journal of Consulting Psychology 25: 109-115.
- Matthews, G., et al. (2009). *Personality Traits.* Cambridge, Cambridge University Press.

- McCrae, R. R. and P. T. Costa (1983). "Social desirability scales: More substance than style." *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 51: 882-888.
- Mckinley, J. C., et al. (1948). "The Minnesota Multiphasic Personality Inventory: VI. The K Scale." *Journal of Consulting Psychology* 12: 20-31.
- Meehl, P. E. and S. R. Hathaway (1946). "The K factor as a suppressor variable in the Minnesota Multiphasic Personality Inventory." *Journal of Applied Psychology* 30: 525-564.
- Meston, C. M., et al. (1998). "Socially desirable responding and sexuality self-reports." *Journal of Sex Research* 35: 148-157.
- Miner, M. H. and B. Center (2008). "Improving the Measurement of Criminal Sexual Behavior: The Application of Randomized Responding Technique." *Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment* 20: 88-101.
- Mortel, T. v. d. (2008). "Faking it: social desirability response bias in self-report research." *Australian Journal of Advanced Nursing* 25: 40-48.
- Murphy, K. R. and C. O. Davidshofer (2001). *Psychological testing: principles and applications*. New Jersey, Prentice-Hall, Inc.
- Nevid, J. S. (1983). "Hopelessness, social desirability, and construct validity." *Journal of Consulting and Clinical Psychology* 51: 139-140.
- Ones, D. S., et al. (1996). "Role of social desirability in personality testing for personnel selection: The red herring." *Journal of Applied Psychology* 81: 660-679.
- Ostapczuk, M., et al. (2009). "Assessing Sensitive Attributes Using the Randomized Response Technique: Evidence for the Importance of Response Symmetry." *Journal of Educational and Behavioral Statistics* 34: 267-287.
- Paulhus, D. L. (1984). "Two-component models of socially desirable responding." *Journal of Personality and Social Psychology* 46: 598-609.
- Paulhus, D. L. (1991). *Measurement and control of response bias*. New York, Academic Press.
- Paulhus, D. L. (1999). BIDR Self-Deceptive Denial (SDD).
- Paulhus, D. L. (2002). *Socially desirable responding: The evolution of a construct*. The role of constructs in psychological and educational measurement In H. I. Braun, D. N. Jackson, & D. E. Wiley (Eds.), Mahwah, NJ: Erlbaum: (pp. 49-69).
- Paulhus, D. L. (2010). *Overclaiming on Personality Questionnaires*. New perspectives on faking in personality assessments. C. In M. Ziegler and R. D. R. E. MacCann. New York, Oxford University Press.
- Paulhus, D. L. and R. R. Holden (2009). *Self-enhancement: From self-report to behavior*. Then a miracle occurs: Focusing on behavior in social psychological theory and

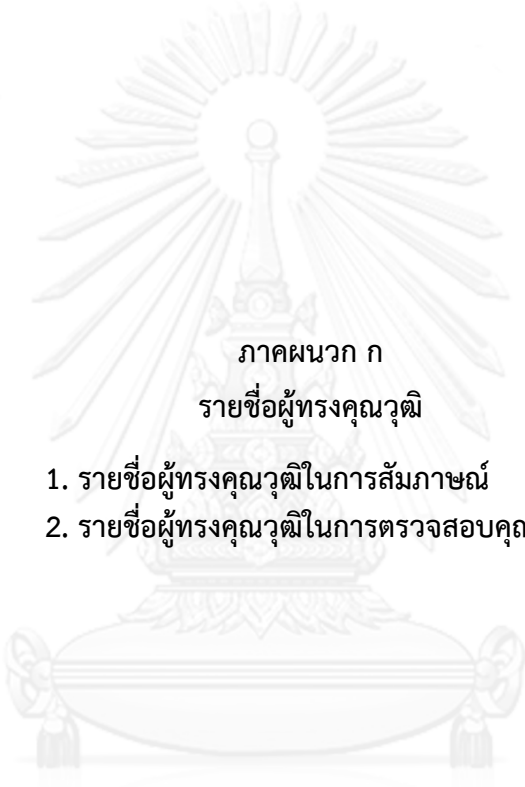
- research. D. E. In C.R. Agnew, Carlston, D. E., W. G. Graziano, & J.R. Kelly (Eds.). New York, Oxford University Press.
- Paulhus, D. L. and O. P. John (1998). "*Egoistic and moralistic bias in self-perceptions: the interplay of self-deceptive styles with basic traits and motives.*" *Journal of Personality and Individual Differences* 66: 1024-1060.
- Paulhus, D. L. and D. B. Reid (1991). "*Enhancement and denial in socially desirable responding.*" *Journal of Personality and Social Psychology* 60: 307-317.
- Paulhus, D. L. and V. S (2007). *The Self-Report Method*. New York, Guilford.
- Pauls, C. A. and G. Stemmler (2003). "*Substance and bias in social desirability responding.*" *Personality and Individual Differences* 35: 263-275.
- Phillips, D. L. and B. F. Segal (1969). "*Sexual Status and Psychiatric Symptoms.*" *American Sociological Review* 34: 58-72.
- Riemer, H. and S. Shavitt (2011). "*Impression management in survey responding: Easier for collectivists or individualists?*" *Journal of Consumer Psychology* 21: 157-168.
- Robins, R. W., et al. (2001). "*Measuring Global Self-Esteem: Construct Validation of a Single-Item Measure and the Rosenberg.*" *Personality and Social Psychology Bulletin* 27: 151-161.
- Rogers, T. B., et al. (1977). "*Self-reference and the encoding of personal information.*" *Journal of Personality and Social Psychology and Marketing* 35: 677-688.
- Rorer, L. G. (1965). "*The great response-style myth.*" *Psychological Bulletin* 63: 129-159.
- Saucier, G. (1994). "*Separating description and evaluation in the structure of personality attributes.*" *Journal of Personality and Social Psychology* 66: 141-154.
- Schuessler, K., et al. (1978). "*Measuring Responding Desirably with Attitude-Opinion Items.*" *Social Psychology* 41: 221-235.
- Stöber, J. (2001). "*The Social Desirability Scale-17 (SDS-17): Convergent validity, discriminant validity, and relationship with age.*" *European Journal of Psychological Assessment* 17: 222-232.
- Stöber, J., Dette, D. E., & Musch, J. (2002). "*Comparing continuous and dichotomous scoring of the Balanced Inventory of Desirable Responding.*" *Journal of Personality Assessment* 78: 370-389.
- Taylor, J. A. (1953). "*A personality scale of manifest anxiety.*" *J. abnorm. Soc. Psychological Bulletin* 48: 285-290.
- Taylor, J. B. (1961). "*What do attitude scales measure: The problem of social desirability.*" *Journal of Abnormal and Social Psychology* 62: 386-390.

- Verardi and etal (2010). "*Psychometric Properties of the Marlowe-Crowne Social Desirability Scale in Eight African Countries and Switzerland.*" *Journal of Cross-Cultural Psychology* 41: 19-34.
- Welt, J. W. and M. Russell (1993). "*Influence of Socially Desirable Responding in a Study of Stress and Substance Abuse.*" *Alcoholism: Clinical and Experimental Research* 17: 758-761.
- Whyte, S., et al. (2006). "*Reporting of personality disorder symptoms in a forensic inpatient sample: Effects of mode of assessment and response style.*" *The Journal of Forensic Psychiatry & Psychology* 17: 431 – 441.
- Wiggins, J. S. (1964). "*Convergences among stylistic response measures from objective personality tests.*" *Educational and Psychological Measurement* 24: 551-562.
- Wiggins, J. S. (1968). "*Personality structure.*"
- Wiggins, J. S. and Rumrill (1959). "*C. Social desirability in the MMPI and Welsh's factor scales*" A and R. J. consult. *Psychol* 23: 100-106.
- Woods, S. A. and S. E. Hampson (2005). "*Measuring the Big Five with Single Items using a Bipolar Response Scale.*" *European Journal of Personality* 19: 373–390.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์
2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์

1.1 รศ.ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์	อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.2 ผศ. ชูพงศ์ ปัญจมะวัต	อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.3 ผศ.ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.4 ผศ.ดร.ชุตินา พงศ์วรินทร์	อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.5 ผศ.วิธัญญา วัฒนโณ	อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.6 ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ	อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 รศ.ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์	อาจารย์พิเศษประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.2 ผศ. ชูพงศ์ ปัญจมะวัต	อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.3 ผศ.ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.4 ผศ.ดร.ชุตินา พงศ์วรินทร์	อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.5 ผศ.วิธัญญา วัฒนโณ	อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2.6 ดร.ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ	อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยาการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.7 ผศ. เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว	อดีตอาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.8 ดร.สุวิมล กฤษศยาสน์	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยสารบรรณ สำนักงานเลขาธิการคณะ คณะจิตวิทยา โทร. 218-9913 โทรสาร 218-9923

ที่ ศธ 0512.7/ ๒4๐๗

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน 2555

เรื่อง อนุญาตให้ใช้มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

เรียน ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

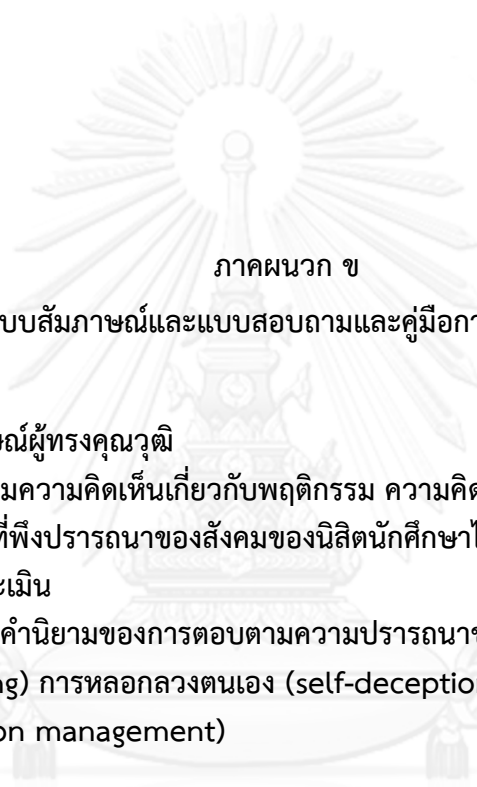
ตามที่ นางสาวสุกัญญา จันทวาลย์ นิสิตระดับคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์ ขอใช้มาตรวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Inventory: BFI) ฉบับภาษาไทย ซึ่งพัฒนาขึ้น โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณางค์ มณีศรี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อดำเนินการจัดทำ วิทยานิพนธ์ให้สำเร็จตามที่หลักสูตรกำหนด นั้น

คณะจิตวิทยาพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และอนุญาตให้ใช้มาตรวัดบุคลิกภาพดังกล่าวได้ เพื่อ ประโยชน์ในการศึกษา และค้นคว้า ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณางค์ มณีศรี)

คณบดีคณะจิตวิทยา

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามและคู่มือการประเมิน

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนา และไม่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย
3. คู่มือการประเมิน
4. ตารางแสดงค่านิยมของการตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) การหลอกลวงตนเอง (self-deception) การจัดการความประทับใจ (impression management)

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เรื่อง การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding: SDR)

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
2. ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน
3. วันที่สัมภาษณ์ เดือน พ.ศ.เวลา สถานที่

ประเด็นสัมภาษณ์

1. ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของการตอบตามความปรารถนาของสังคม ตามแนวคิดของ Paulhus (1984) โดย Paulhus (1984) กำหนดให้การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) มี 2 องค์ประกอบ คือ การหลอกลวงตนเอง (self-deception) และการจัดการความประทับใจ (impression management) ท่านคิดว่าเหมาะสม หรือไม่อย่างไร

ความเหมาะสมในประเด็น

- 1.1 เรื่องความครอบคลุมเนื้อหา
- 1.2 ความเหมาะสมกับบริบทของไทย
- 1.3 ความสามารถในการจำแนกองค์ประกอบ

2. ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามของการตอบตามความปรารถนาของสังคม การหลอกลวงตนเอง และการจัดการความประทับใจ จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา ดังนี้

“การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพ ความคิด ความรู้สึกทัศนคติ หรือพฤติกรรมของตนเอง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ชื่นชอบและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม โดยปฏิเสธข้อความหรือรายการที่สังคมไม่ปรารถนา”

“การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การสร้าง อคติโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง ถือเป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ถือเป็นความลำเอียงในการตอบที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (unconscious bias)”

“การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งการตอบนี้เป็นไปอย่างรู้สึกตัวหรือมี

จิตสำนึก (conscious bias) บุคคลมีแนวโน้มดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนามากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา”

2.1 ท่านคิดว่าการให้คำจำกัดความของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2.2 ท่านคิดว่าการให้คำจำกัดความของการหลอกลวงตนเอง เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

2.3 ท่านคิดว่าการให้คำจำกัดความของการจัดการความประทับใจ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

3. ตารางแสดงตัวอย่างข้อคำถาม

องค์ประกอบ	ตัวอย่างข้อคำถาม
การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสมและคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง ถือเป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ถือเป็นความลำเอียงในการตอบที่เกิดขึ้นในจิตใต้สำนึก (unconscious bias)”	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันรู้สึกยินดีกับเพื่อนเสมอ เมื่อเพื่อนได้รับรางวัล - ฉันชอบดูแลคนที่อ่อนแอกว่า - ฉันเป็นคนมองโลกในแง่ดีเสมอ - ฉันคิดว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน - ฉันคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นอันดับหนึ่ง
การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจบิดเบือนคำตอบโดยการให้ข้อมูลเกินจริงซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ซึ่งการตอบนี้เป็นไปอย่างรู้สึกตัวหรือมีจิตสำนึก (conscious bias) บุคคลมีแนวโน้มดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนามากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา”	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลย - ฉันเป็นคนมีระเบียบวินัย - ฉันรับผิดชอบกับการกระทำของฉันเสมอ - ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา - ฉันไม่เคยปกปิดความผิดของตนเองเลย - ฉันไม่เคยรังแกคนที่อ่อนแอกว่า

ท่านคิดว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

4. หากใช้แบบวัดมาตรฐานประมาณค่าของลิเคิร์ต (rating scale) วัดระดับของการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ท่านคิดว่าเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ขอขอบพระคุณสำหรับข้อคิดเห็นอันมีคุณค่า
สุกัญญา จันทวาลย์

คู่มือการประเมิน

ความหมายและนิยามที่ผู้วิจัยปรับและแก้ไขให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
<p>“การตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยเลือกตอบในลักษณะที่เป็นความคิด ความรู้สึกที่ดีที่สังคมปรารถนา แต่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ขณะเดียวกันก็เลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม โดยตั้งใจให้ข้อมูลเกินจริง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม”</p>	<p>“การหลอกลวงตนเอง (self-deception) คือ การให้คำตอบโดยการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และเชื่อว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง”</p> <p>“การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ การตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง บุคคลมีแนวโน้มที่จะดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่า การกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม”</p>

จากนิยามดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม ไม่ใช่คุณลักษณะที่เป็นบุคลิกภาพ จึงไม่สามารถสร้างข้อความที่วัดจากพฤติกรรมหรือตัวแปรสังเกตได้ได้โดยตรง เพราะการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมเป็นรูปแบบในการตอบ หรือความโน้มเอียงในการตอบ ทำให้ไม่สามารถสร้างข้อความได้จากนิยามเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษไทย แล้วนำคุณลักษณะเหล่านั้นมาสร้างเป็นข้อความ และวัตถุประสงค์ไม่ได้ต้องการวัดว่าผู้ตอบมีลักษณะตามคุณลักษณะเหล่านั้นหรือไม่ แต่ดูความโน้มเอียงในการตอบว่าจะตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม คือตอบแบบหลอกลวงตนเอง หรือจัดการความประทับใจหรือไม่

ข้อแตกต่างระหว่างการหลอกลวงตนเองและการจัดการความประทับใจ คือ การหลอกลวงตนเอง เป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก เป้าหมายในการตอบเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเอง และการจัดการความประทับใจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรม เป้าหมายในการตอบเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของคนอื่น โดยทั้ง 2 องค์ประกอบอยู่บนบรรทัดฐานของสังคม ว่าคุณลักษณะ พฤติกรรม รวมทั้ง ความคิด ความรู้สึก อย่างไรที่สังคมปรารถนา หรือคาดหวังให้เป็น

ข้อสังเกตในการเขียนข้อความ

การนับคะแนน

1-----2-----3-----4-----5-----6-----7

ไม่จริงเลย

บางครั้งจริง

จริงอย่างมาก

ข้อความที่เป็นทางบวก ถ้าตอบ 6-7 มีความโน้มเอียงในการตอบตามสังคม (ตอบบวกเกิน)

นับ 1 คะแนน

ข้อความที่เป็นทางลบ ถ้าตอบ 1-2 มีความโน้มเอียงในการตอบตามสังคม (ปฏิเสธข้อความลบ)

นับ 1 คะแนน

การเขียนข้อความ

การเขียนข้อความผู้วิจัยเขียนจากสมมติฐานดังต่อไปนี้ ข้อความการหลอกลวงตนเอง พัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า คนที่ชอบหลอกลวงตนเองมีความโน้มเอียงที่จะปฏิเสธการมีความคิด ความรู้สึกที่คุกคามจิตใจ และเนื้อหาข้อความเป็นเรื่องของคุณลักษณะหรือลักษณะนิสัยส่วนตัว ซึ่งไม่ส่งผลต่อผู้อื่น ดังนั้นเป้าหมายในการตอบก็เพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง เช่น ฉันไม่สนใจว่าคนอื่นจะคิดกับฉันอย่างไร สำหรับข้อความการจัดการความประทับใจพัฒนาขึ้นจากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบจะรายงาน การกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม และเนื้อหาข้อความจึงเป็นเรื่องคุณธรรม ศีลธรรม การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบที่วางไว้ ซึ่งแสดงออกว่าเป็นคนดีของสังคมตามที่สังคมปรารถนา ดังนั้นเป้าหมายในการตอบก็เพื่อสนองความพึงพอใจของผู้อื่น เช่น ฉันไม่เคยทิ้งขยะลงบนถนน เป็นต้น กล่าวคือ ผู้ตอบที่มีความโน้มเอียงตอบตามความปรารถนาของสังคม จะเลือกตอบข้อความที่เป็นพฤติกรรม และความคิดความรู้สึก ที่เป็นบวก (ตอบ 6-7) และปฏิเสธข้อความที่เป็นพฤติกรรม และความคิดความรู้สึก ที่เป็นลบ (ตอบ 1-2)

ดังนั้น ข้อความจึงมีลักษณะดังต่อไปนี้

ข้อความทางบวก

ในข้อที่เป็นคุณลักษณะทางบวก (เช่น ช่วยเหลือคนอื่น) จะเขียนข้อความให้เป็นบวกมากๆ แบบสุดโต่ง ทำตลอด ทำทุกครั้ง คิดตลอด คิดทุกครั้ง ถ้าผู้ตอบเลือก 6-7 ตอบสุดโต่ง นับ 1 คะแนน เช่น ฉันไม่เคยนิ่งเฉยดูตายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย และเต็มใจช่วยเหลือทุกคนทุกครั้ง

ในข้อที่เป็นคุณลักษณะทางลบ (เช่น ดูถูกคนอื่น) จะเขียนข้อความให้เป็นบวกมากๆ แบบสุดโต่ง คือ ไม่เคยทำ/คิดอย่างนั้นเลยจริงๆ ในชีวิตไม่เคยทำ/คิดเลย ถ้าผู้ตอบเลือก 1-2 ตอบสุดโต่ง นับ 1 คะแนน เช่น ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่ในหัวเลย

ข้อความทางลบหรือนิเสธ ทั้งในคุณลักษณะทางบวก และคุณลักษณะทางลบ ในความเป็นจริงต้องทำอย่างนั้นบ้าง เพราะในชีวิตอาจจะเกิดขึ้นได้ หรืออาจจะโดยไม่ได้ตั้งใจ เพราะถ้าตั้งข้อความลบสุดโต่งเป็นฉันทูถูกทุกคน ทั้งกลุ่มที่ไม่ตอบตามความปรารถนาของสังคมและกลุ่มที่ตอบตามความปรารถนาของสังคม ก็จะต้องเลือก 1-2 เพราะกลุ่มที่ไม่ตอบตามความปรารถนาของสังคมคงไม่เลือกตอบ 3-7 เพราะว่าเขาคงไม่มีพฤติกรรมเช่นนั้นจริงแต่ถ้าความถี่ เปลี่ยนเป็นเคยหรือบางครั้ง กลุ่มที่ไม่ตอบตามความปรารถนาของสังคมก็จะตอบตามความจริงที่ตนเองเคยทำ แต่ถ้าเป็นคนที่มีความโน้มเอียงจะตอบตามความปรารถนาของสังคม ถึงจะถามเคย หรือบางครั้ง ก็ต้องเลือก 1-2 เพราะเขาจะปฏิเสธ ข้อความที่เป็นลบ ว่าเขาไม่เคยทำเช่นนั้นเลย เพื่อให้ดูดีนั่นเอง

โดยข้อความมีทั้งสิ้น 179 ข้อ แบ่งเป็น

การหลอกลวงตนเอง 85 ข้อ

ประกอบด้วย ข้อความที่ฟังปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 45 ข้อ

ข้อความที่ไม่ฟังปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 40 ข้อ

การจัดการความประทับใจ 94 ข้อ

ประกอบด้วย ข้อความที่ฟังปรารถนาของสังคม (ข้อความทางบวก) 52 ข้อ

ข้อความที่ไม่ฟังปรารถนาของสังคม (ข้อความทางลบหรือนิเสธ) 42 ข้อ

ตารางแสดงค่านิยมของการตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding)
การหลอกลวงตนเอง (self-deception) การจัดการความประทับใจ (impression management)

ค่านิยม	คำแปล
<p>การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding)</p> <p>Edwards (1957) defined the concept as the tendency of individuals to endorse personality self-statements with socially desirable scale values and to reject self-statements with socially undesirable scale values.</p> <p>Crowne and Marlowe (1960) indicated that social desirability reflects people's need to gain approval by appearing in a culturally appropriate and acceptable manner.</p> <p>Jackson (1984) defined the term as the description of the self in terms judged as desirable or as favorable self-presentation.</p> <p>Paulhus (1991) has viewed social desirability as the tendency to give responses that make the individual look good.</p> <p>Stober (1999, 2001), "social desirability" is a readiness to give biased, distorted self-descriptions that portray oneself in a manner that can make a favorable impression on others.</p> <p>Johnson and Fendrich (2002) Social desirability is commonly thought of as the tendency of individuals to project favorable images of themselves during social interaction.</p>	<p>Edwards (1957) ให้ค่านิยม " การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) " ว่าเป็นความโน้มเอียงของแต่ละบุคคลในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยใช้ความปรารถนาของสังคมเพื่อปฏิเสธข้อคำถามหรือรายการที่สังคมไม่ปรารถนา</p> <p>Crowne and Marlowe (1960) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นการสะท้อนความต้องการของบุคคลที่จะได้รับการยอมรับ โดยลักษณะท่าทางที่เหมาะสมและเป็นที่น่าพอใจ</p> <p>Jackson (1984) ได้ให้คำจำกัดความ คำว่า " การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) " ว่าเป็นลักษณะของบุคคลในการตัดสินหรือลงความเห็นในการนำเสนอตนเอง (self-presentation)</p> <p>Paulhus (1991) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นความโน้มเอียงในการตอบเพื่อให้บุคคลดูดี</p> <p>Stober (1999,2001 อ้างถึงใน Blake et al., 2006) กล่าวว่า "การตอบตามความปรารถนาของสังคม" เป็นความตั้งใจที่จะลำเอียงในการตอบ โดยการบิดเบือนการบรรยายตนเอง ในลักษณะที่สามารถสร้างความประทับใจที่ดีกับคนอื่น ๆ</p> <p>Johnson and Fendrich (2002) กล่าวว่า การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) เป็นความโน้มเอียงที่ผู้ตอบนำเสนอตนเองในภาพลักษณ์ที่เป็นที่ชื่นชอบ</p>

คำนิยาม	คำแปล
<p>การตอบตามความปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) (ต่อ)</p> <p>Holden (2001) Social desirability is the tendency for people to present themselves in a generally favorable fashion.</p> <p>พีระพงษ์ วงศ์อุปราช (2550) การสร้างตอบให้เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม (socially desirable responding) หมายความว่าได้ถึงการตอบคำถามหรือตอบแบบสอบถามให้คำตอบของตนดูเป็นที่น่าพึงปรารถนาหรือสร้างตอบให้คำตอบเป็นที่พึงปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยผู้ตอบมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม</p>	<p>Holden (2001) ความปรารถนาของสังคม คือ ความโน้มเอียงที่จะนำเสนอคุณสมบัติของพวกเขาในรูปแบบที่ดี</p>
<p>การหลอกลวงตนเอง (self-deception)</p> <p>Self-deception refers to an unconscious tendency to see oneself in a positive light and is manifested in self-descriptions that are socially desirable, biased, and believed to be true by the respondent</p> <p>พีระพงษ์ วงศ์อุปราช (2550) การหลอกตัวเอง (self-deception) ถือเป็นกระบวนการที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังให้คำตอบเพื่อให้ดูเหมาะสม โดยตนคิดว่านี่คือตัวตนหรือความคิดความเชื่อที่แท้จริงของตนเอง</p> <p>บุญลิริ สุวรรณเพ็ชร พจนานุกรมจิตวิทยาฉบับสมบูรณ์ (2538) self-deception การหลอกตนเอง ดู rationalization = การสร้างหลักฐานโดยใช้เหตุผลเข้าข้างตนเองหลังจาก เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว เป็นกลไกป้องกันตนเองอย่างหนึ่ง เพื่อป้องกันความผิดต่อตนเองหรือป้องกันความรู้สึกที่ว่าตนเองได้กระทำความผิด ; self-deception ดู sour grapes reaction = ปฏิกริยาองุ่นเปรี้ยว การทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองว่า สิ่งที่คุณไม่สามารถจะเอามาได้นั้นเป็นสิ่งที่ไม่มีคุณค่าอะไรสำหรับตน ; ในทางจิตวิทยาคลินิก เรียกว่า rationalization ในทางจิตวิทยาสังคม จะเห็นได้จากความพยายามที่จะทำให้ cognitive dissonance ลดลง หรือทำให้หมดสิ้นไป</p>	<p>การหลอกลวงตนเอง หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมองเห็นตนเองในทางบวก และแสดงออกในการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเองในสิ่งซึ่งสังคมปรารถนาและเชื่อว่าเป็นความจริง ซึ่งเป็นไปโดยไม่รู้ตัว</p>

คำนิยาม	คำแปล
<p>การหลอกลวงตนเอง (self-deception) (ต่อ) พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2550) self-deception อุตมโนทัศน์ลวง: การหลอกลวงตนเองหรือความสามารถที่จะเห็นจุดบกพร่องของตนเอง เป็นการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง</p>	
<p>การจัดการความประทับใจ (impression management) impression management refers to a conscious presentation of a false front, manifested by deliberately falsifying test responses to create a positive impression</p> <p>พีระพงษ์ วงศ์อุปราช (2550) การบิดเบือนคำตอบให้หน้าประทับใจ (impression management) คือ กระบวนการตั้งใจบิดเบือนคำตอบเพื่อให้ดูดีได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างซึ่งเป็นไปโดยรู้สีกตัวโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้รับบางสิ่งตอบแทนจากสังคม</p> <p>วิรัชญา วัฒนโธ (2553) การจัดการความประทับใจ (impression management) คือ การควบคุมสารสนเทศเพื่อทำให้ตนเองมีอิทธิพลต่อความประทับใจ ทศนคติหรือความความคิดของบุคคลเป้าหมาย การจัดการความประทับใจมักจะเกิดขึ้นจากความตั้งใจของบุคคล</p> <p>บุญสิริ สุวรรณเพ็ชร พจนานุกรมจิตวิทยาฉบับสมบูรณ์ (2538) impression management ศัพท์บัญญัติโดยนักสังคมวิทยาชาวแคนาดา ชื่อ Erving Goffman หมายถึง การที่บุคคลพยายามเสนอตนเองต่อบุคคลอื่น โดยให้บุคคลเหล่านั้นมีปฏิกริยาตอบสนองในทางที่ตนสามารถควบคุมได้ และให้ปฏิบัติตามแผนที่ตนเองได้วางไว้</p>	<p>การจัดการความประทับใจ หมายถึง การตั้งใจตอบแบบทดสอบเพื่อสร้างความประทับใจในเชิงบวก โดยเป็นไปอย่างรู้ตัว</p>

More recently, Paulhus (1984) contended that the scale contains, and fails to differentiate between, two distinct factors: self-deception and impression management. Self-deception refers to an unconscious tendency to see oneself in a positive light and is manifested in self-descriptions that are socially desirable, biased, and believed to be true by the respondent (Zerbe and Paulhus, 1987). In self-reporting behavior, the respondent is assumed to be motivated to protect self-beliefs, including self-esteem (Paulhus, 1986). Conversely, impression management refers to a conscious presentation of a false front, manifested by deliberately falsifying test responses to create a positive impression (Zerbe and Paulhus, 1987). The respondent's behavior is assumed to be instrumental (Paulhus, 1986).

Panhus (1984, 1988) developed the Balanced Inventory of Desirable Responding (BIDR) scale which contains two distinct subscales for self-deception and impression management. The BIDR is a descendant of the Self-and Other-Deception Questionnaires developed by Sackeim and Gur (1978). While the original self-deception items were developed under the assumption that individuals with a propensity for self-deception tend to deny having psychologically threatening thoughts or feelings, the most recent version of the scale (Paulhus, 1988) emphasizes exaggerated claims of positive cognitive attributes. The impression management items were selected under the assumption that some respondents consciously tend to over-report performance of desirable behaviors and under-report undesirable behaviors. Because the claims involve overt behaviors (e.g., I have never dropped litter on the street), any distortion can be presumed to be a conscious lie (Paulhus, 1989). It is assumed that self-deception is minimized because the questions are concerned with the behavior of the respondent rather than the respondent's thoughts.

ตารางแสดงตัวอย่างข้อคำถาม

ข้อคำถามจากแบบวัด BIDR	คำแปล	ข้อคำถามที่ผู้วิจัยทดลองสร้าง
(self-deception)		
1. My first impressions of people usually turn out to be right.	1. ความประทับใจแรกของฉันเกี่ยวกับผู้คน มักจะถูกต้อง	- ฉันรู้สึกยินดีกับเพื่อนเสมอ เมื่อเพื่อนได้รับรางวัล - ฉันชอบดูแลคนที่อ่อนแอกว่า
*2. It would be hard for me to break any of my bad habits.	*2. มันยากสำหรับฉันที่จะเลิกนิสัยที่ไม่ดี	- ฉันเป็นคนมองโลกในแง่ดีเสมอ - ฉันคิดว่าฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน
3. I don't care to know what other people really think of me.	3. ฉันไม่สนใจจะรู้ว่าผู้คนคิดอะไรเกี่ยวกับฉัน	- ฉันคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นอันดับหนึ่ง
*4. I have not always been honest with myself.	*4. ฉันมักจะไม่ใช่สัตย์กับตนเองเสมอ	
(impression management)		
*21. I sometimes tell lies if I have to.	*21. บางครั้งฉันพูดโกหกถ้าจำเป็น	- ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลย - ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา
22. I never cover up my mistakes.	22. ฉันไม่เคยปกปิดความผิดของตนเอง	- ฉันไม่เคยปกปิดความผิดของตนเองเลย
*23. There have been occasions when I have taken advantage of someone.	*23. เมื่อมีโอกาสฉันมักจะฉกฉวยประโยชน์จากคนอื่น	- ฉันไม่เคยรังแกคนที่อ่อนแอกว่า
24. I never swear.	24. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบ	

Factors of SDR. Early factor analyses had suggested that socially desirable responding was not a uniform unidimensional construct (Edwards, 1970; Wiggins, 1959). Some coherence was brought to the field by Paulhus's (1984) comprehensive factor analyses. He found that extant SDR measures could be arrayed in a two-factor space framed by axes labeled Self-Deception and Impression Management. The label, Impression Management, was based on the rationale argued by Sackeim and Gur (1978): Exaggerated claims for desirable behaviors that are public must be consciously tailored: After all, such responses such as "I always pick up my litter" must be made with full awareness of distorting the truth. Items on the Self-Deception scale, by contrast, concern more ambiguous internal events ("My first impressions about people always turn out to be right.'). Such claims are more easily rationalized without blatant awareness. These two sets of items were incorporated into early versions of the Balanced Inventory of Desirable Responding (Paulhus, 1986). The correlation between the two subscales was positive but only modest in size. The Self Deception scale was later subdivided into Self-Deceptive Enhancement and Self-Deceptive Denial (Paulhus & Reid, 1991).

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องและผลการสร้างข้อคำถาม

1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบ
2. แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ฉบับที่เริ่มสร้างจากข้อความที่เป็นทางบวก)
3. แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด (ฉบับที่สร้างให้มีความเกินจริงและสุดโต่งและยังไม่ได้ใส่ลำดับข้อ)

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบ

1. การหลอกลวงตนเอง คือ การให้คำตอบโดยการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และเชื่อว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง โดยมีข้อความให้ท่านพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
1. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท	.88		ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมช่วยเหลือสังคมทุกประเภท
5. ฉันไม่เคยโกรธใครเลย	1.00		
7. ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ไม่ว่าในเรื่องใดๆเลย	1.00		ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย
11. ฉันไม่เคยอยากรู้อยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลยไม่ว่าใครก็ตาม	1.00		
14. บางครั้งสำหรับฉันประโยชน์ของตนเองก็สำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวม (นิเสธ)	1.00		
15. บางครั้งฉันก็ไม่ได้รู้สึกผิดอะไรถึงแม้จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม (นิเสธ)	.75	ประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	
18. ถ้าฉันรู้สึกว่าพ่อแม่ ทำอะไรไม่ถูกต้อง ฉันจะโต้แย้งในบางครั้ง (นิเสธ)	.50	ขึ้นกับความกล้าในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกด้วย	
19. ฉันไม่สามารถยกมือไหว้ผู้ใหญ่ที่ฉันไม่ศรัทธาได้ (นิเสธ)	.38	- ตามคู่มือระบุว่า self-deception เป็นเรื่องของความคิดความรู้สึก แต่ข้อความนี้เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกเลย จึงน่าจะเป็นการจัดการความประทับใจมากกว่า - น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจมากกว่า เพราะเกี่ยวข้องกับมารยาททางสังคม	

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
21. ใครๆก็ชมว่าฉันเป็นคนมี กิจกรรมรายทึ่เลิศ	.50	-มันเป็นมุมมองของคนอื่นที่มี ต่อเรา จึงไม่ใช่การรายงาน เกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง -ขึ้นกับปัจจัยภายนอก ซึ่งบาง คนอาจจะไม่มี	
23. คำว่า “ขอบคุณ” ที่ออกจาก ปากฉัน มีความหมายจากใจเสมอ ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดง่ายๆ ที่พูดกับ ใครก็ได้	.63		
26. บางครั้งถ้าฉันรู้สึกว่าคุณ คิดเห็นของคนอื่นใช้ไม่ได้ ฉันจะคำ อย่างเต็มที่ (นิเสธ)	.63	-ขึ้นกับความกล้าในการ แสดงออก	
27. ฉันสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ อยู่ตลอดเวลา	1.00		
29. บางครั้งฉันก็ไม่ใส่ใจกับการเข้า เรียนหรือการส่งงานของวิชาใดๆ ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดเลย (นิเสธ)	.75	มี 2 ประเด็นในข้อความ เดียวกัน แต่ละข้อความควรจะมี ประเด็นเดียว	
30. ฉันแสดงความรับผิดชอบสูงสุด ในงานที่ทำทุกชิ้น	.75	“แสดง” เป็นพฤติกรรมจึง น่าจะเป็นเรื่องของการจัดการ ความประทับใจ	
32. ไม่เคยมีคำว่าเป็นไปได้สำหรับ ฉัน	.75	อาจเป็นบุคลิกภาพของคนคน นั้นที่มีความมั่นใจในตนเองสูง	
33. ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดี ของคนอื่นเลยแม้แต่น้อย	1.00		ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความ โชคดีของคนอื่นเลย
37. ฉันไม่เคยคิดที่จะโกหกเลย ถึงแม้จะจำเป็นแค่ไหนก็ตาม	1.00		
41. ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดี เลย	.88		
45. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะคิดถึงคนอื่น (นิเสธ)	.88		
46. ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่าง เพื่อส่วนรวมตลอดเวลา	1.00		
48. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่ฉันชอบ จริงๆ เท่านั้น (นิเสธ)	.25	-เป็นพฤติกรรม IM - ควรมีตัวแปรแทรกซ้อนเรื่อง ความสนใจ	

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
50. ฉันเสียใจมากทุกครั้ง ที่มีปัญหาต้องทะเลาะกับเพื่อนและรู้สึกที่น่าทำอย่างนั้นกับเพื่อนเลย	.63	มี 2 ประเด็นในข้อความเดียว	
51. ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว	.88		
56. บางครั้งฉันก็ลืมที่จะขอบคุณคนที่ดีกับฉัน (นิเสธ)	.63	เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นได้กับทุกคน	
57. มีบางสถานการณ์ ที่ยากเกินไปสำหรับฉันที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ (นิเสธ)	.75		
58. ฉันเชื่อว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)	.88	เป็นเรื่องของความเชื่อ	ฉันคิดว่าคำสั่งสอนของพ่อแม่ไม่ได้ถูกต้องเสมอไป (นิเสธ)
61. บางครั้งฉันรู้สึกระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเหมือนกัน (นิเสธ)	.63		
63. ฉันอยากเรียนรู้ในทุกอย่างไม่ว่าจะยากแค่ไหนก็ตาม	.38		
64. ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่ตั้งใจใดๆ เลย	1.00		ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่เคยตั้งใจใดๆ เลย
65. ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่ในหัวเลย	1.00		
67. บางครั้งฉันไม่ยอมแบ่งปันอะไรให้คนอื่นเลย (นิเสธ)	.63		
69. ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของตนเองก่อนประโยชน์ของส่วนรวมทุกครั้ง	1.00	ความหมายน่าจะเป็นนิเสธหรือไม่	ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อนประโยชน์ของตนเองทุกครั้ง
74. ฉันไม่เคยเสียมารยาทต่อใครๆ เลย	.63	-น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจ - คำว่าเสียมารยาท แต่ละคนอาจมีความเข้าใจไม่เหมือนกัน	
77. ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลยแม้แต่หน่อย	1.00		ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลย
78. บางครั้งฉันลืมที่จะให้ความสำคัญกับการสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ (นิเสธ)	.38	คำว่าสำนึกในบุญคุณของพ่อแม่ แต่ละคนอาจมีความเข้าใจไม่เหมือนกัน	

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
80. ฉันรู้สึกอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม	.88		
82. ฉันตั้งใจไว้แล้วว่าจะไม่ทำงานที่ไม่สุจริตเด็ดขาด ถึงแม้ว่างานสุจริตที่ทำอยู่จะได้ค่าตอบแทนน้อยแค่ไหนก็ตาม	.00		
88. ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร	1.00	ดี	
91. บางครั้งฉันมองข้ามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญอะไร (นิเสธ)	.63		
92. ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในทุกสถานการณ์	1.00		
95. ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม	.88		
96. ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ โดยไม่เคยมีข้อสงสัยในคำสั่งสอนนั้นเลย	1.00		
97. ฉันจำเป็นต้องช่วยเหลืองานของพ่อแม่ เพื่อไม่ให้ถูกทำโทษเท่านั้น (นิเสธ)	.38	น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจ	
100. ฉันไม่เคยคิดที่จะทำอาชีพที่ไม่สุจริตเลย	.38		
102. ฉันภาคภูมิใจที่จะบอกว่าเป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ เพราะไม่เคยประพาศเสื่อมเสียเลยสักครั้ง	.50		
103. ฉันเคยคิดที่จะเปิดเผยเรื่องไม่ดีของเพื่อน เวลาที่เขาทำให้ฉันรู้สึกไม่พอใจ (นิเสธ)	.50	เป็นสถานการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจไม่เกิดกับบางคน	

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
105. ฉันไม่เคยคิดทำลายทรัพย์สินส่วนรวมเลยสักครั้ง	.50		
106. ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงไม่กี่ครั้ง (นิเสธ)	.50	ควรปรับภาษาให้ชัดเจนกว่านี้	
109. ฉันเคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ (นิเสธ)	.88		
110. บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบบลิ้มเหลว (นิเสธ)	.88		บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบพบกับล้มเหลว (นิเสธ)
113. ฉันรังแกคนที่อ่อนแอกว่าฉันในบางครั้ง (นิเสธ)	.50	น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจ	
115. บางครั้งฉันคิดจะทำอาชีพที่ไม่สุจริต (นิเสธ)	.13		
117. บางครั้งฉันก็ตั้งใจที่จะเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)	.88		
120. บางครั้งฉันรู้สึกยุ่งยากที่จะต้องพกถุงผ้าไปทุกที่ เพื่อใช้แทนถุงพลาสติก (นิเสธ)	.38		
124. ฉันถือเอาความความสะดวกรวดเร็วของฉันเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ในบางครั้ง (นิเสธ)	.88		
126. ฉันไม่เคยคิดจะใช้ความรุนแรงต่อผู้ใดเลย	.88		
127. ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโหฉันอย่างไรก็ตาม	.88		ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโห
130. บางครั้งฉันมองไม่ความจำเป็นของการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเลย (นิเสธ)	.75		
132. ไม่มีเรื่องใดเลยที่ฉันจะไม่ชวนขวหายหาความรู้ เพราะฉันชอบเรียนรู้ในทุกเรื่อง	.63	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	
133. ฉันสนใจเฉพาะเรื่องในตำราที่จะออกข้อสอบเท่านั้น เรื่องอื่นยังไม่ถึงเวลาที่ต้องเรียนรู้มัน (นิเสธ)	.25		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
134. ฉันสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้	.88	-ดูเกินความจริงไป -น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจ	ฉันคิดว่าสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้
138. ถึงแม้รู้ตัวว่าต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย	.88		
143. ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของตัวเองเลย	.88	ดูเกินความจริงไป	
144. ฉันไม่เคยคิดอยากได้ของที่ไม่ใช่ของฉันเลย	.63	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	
147. ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้	1.00		
150. บางครั้งฉันไม่ใส่ใจที่จะรักษาทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตนเอง (นิเสธ)	.50	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	
153. ถ้าเหตุผลไม่ช่วยอะไรเลย บางครั้งการใช้กำลังหรือความรุนแรงก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจ (นิเสธ)	.50		
154. บางครั้งฉันยอมไม่ได้ เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกิน หรือยั่วโมโหฉัน (นิเสธ)	.88		
155. ฉันเป็นกำลังสำคัญที่สุดในการแบ่งเบาภาระของพ่อแม่	.50		
157. ฉันไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไรกับฉัน (นิเสธ)	.75	- อาจจะแตกต่างกันในผู้ตอบที่มีลักษณะครอบครัวที่ต่างกัน	
158. ฉันคงไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างคนอื่นเขาอย่างแน่นอน (นิเสธ)	.63		
159. ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม	.88		
160. บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น (นิเสธ)	.88		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
163. ฉันรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้แบ่งปันสิ่งของให้ผู้ที่ยากจนกว่าเสมอ	.75		
165. ฉันไม่เคยคิดทำอะไรเพื่อประโยชน์ของตนเองเลยสักครั้ง	1.00	ดี	
166. บางครั้งฉันนึกอยากทิ้งขยะลงตรงไหน ฉันก็ทิ้งทันทีเลย (นิเสธ)	.50	น่าจะเป็นการจัดการความประทับใจ	บางครั้งฉันนึกอยากทิ้งขยะลงตรงไหน ฉันก็ทิ้งทันที (นิเสธ)
167. การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากเกินไปสำหรับฉัน (นิเสธ)	.75		
170. ฉันไม่เคยเลยที่จะดูถูกความสามารถของตนเอง	.88		
171. เรื่องที่อาจารย์สอนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่เห็นต้องเสียเวลาไปค้นคว้าเพิ่มเติมเลยสักนิด (นิเสธ)	.63		
172. ฉันคงไม่สามารถทำสิ่งยากๆ ได้อย่างแน่นอน (นิเสธ)	.75		
173. มันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่น (นิเสธ)	.88		
174. ฉันรู้สึกว่ามีโลกใบนี้ไม่มีใครต้องการฉันเลย (นิเสธ)	.63		
175. ฉันไม่เคยนึกเกี่ยวกับงานใดๆ ที่ทำเลย	1.00		
176. ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ	1.00	ดี	
179. ตั้งใจเรียนในห้องเรียนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่จำเป็นต้องอ่านเพิ่มเติมที่บ้านอีกเลย เสียเวลาส่วนตัวเปล่าๆ (นิเสธ)	.38	ประโยคควรจะกระชับมากกว่านี้	

2. การจัดการความประทับใจ คือ การตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง บุคคลมีแนวโน้มที่จะดึงดูความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม โดยมีข้อความให้ท่านพิจารณาถึงความสอดคล้องระหว่างข้อความกับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ไม่ ว่าจะเป็นใครก็ตาม	.88	ปฏิเสธข้อปฏิเสธ	ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่น เลย
3. ฉันไม่ยอมใช้กล่องโฟมหรือพลาสติก และนำภาชนะไปใส่เองทุกครั้ง	.75		
4. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ในทางลบ ออกมาให้คนอื่นเห็นเลย สักครั้ง เดียว	.75		ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ ในทางลบออกมาให้คนอื่น เห็นเลย
6. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความ เต็มใจทุกครั้ง	1.00		
8. บางครั้งฉันทำในสิ่งที่พ่อแม่เคย ห้าม (นิเสธ)	.75		
9. ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุน ส่งเสริมความสามัคคีในทุกกิจกรรม	.88		
10. ฉันปฏิบัติตนต่อเพื่อนสนิท และ เพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นปีเหมือนกันทุก คน	.88		
12. ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแอกว่า	1.00		
13. เมื่อฉันพบว่าหนังสือที่ยืมมาจาก ห้องสมุดมีรอยขีดเขียนด้วยดินสอ ฉันจะลบให้สะอาดทันที	.50	-ไม่ค่อยปกติ -เป็นสถานการณ์ที่เฉพาะ เกินไป อาจไม่เคยเกิดกับบาง คน	
16. ฉันไม่เคยแสดงออกว่าไม่พอใจ ให้ผู้อื่นเห็นเลยไม่ว่าฉันจะไม่พอใจ แค่ไหนก็ตาม	.63	ปฏิเสธข้อปฏิเสธ	
17. บางครั้งฉันก็คุยกับเพื่อน ขณะที่ อาจารย์กำลังสอนอยู่ (นิเสธ)	.75		
20. บางครั้งฉันเผลอหลุดคำสบถที่ หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด (นิเสธ)	.88		
22. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ทางสี หน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ	.63		
24. ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกฎ นอกทางเลยแม้แต่ครั้งเดียว	1.00		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
25. ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่โกรธเลย แม้แต่ครั้งเดียว	1.00		
28. ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ ใครๆเลย ฉันอารมณ์ดีต่อทุกคน ตลอดเวลา	1.00	-แยกออกมาได้เป็น 2 ข้อ -เลือกไว้ 1 ข้อ	ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสีย ใส่ใครๆเลย
31. ฉันอ่านหนังสือ เฉพาะที่ อาจารย์กำหนดให้เท่านั้น เพราะแค่นี้ ก็มากพออยู่แล้ว (นิเสธ)	.38	ไม่น่าจะเกี่ยวกับการจัดการ ความประทับใจ เพราะเป็น เรื่องที่ปฏิบัติกับตนเอง	
34. ฉันปฏิบัติต่อผู้อื่นโดยไม่เท่า เทียมกันในบางครั้ง (นิเสธ)	.75		
35. บางครั้งถึงแม้จะรู้แต่ฉันก็ถามใน เรื่องที่เพื่อนลำบากใจที่จะตอบ (นิเสธ)	.50		
36. ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น ไม่ ว่าในสถานการณ์ใด	1.00	หรืออาจจะใช้ว่า ฉันไม่เคย โกหกเลย	
38. ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุก บทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเต็ม ความสามารถทุกครั้ง	1.00		
39. ฉันเลือกที่จะลอกข้อสอบจาก เพื่อน ดีกว่าที่จะต้องสอบตก (นิเสธ)	.75		
40. บางครั้งสิ่งที่ฉันทำก็เป็นการเอา เปรียบผู้อื่น (นิเสธ)	.75		
42. ฉันอาจจะพูดถึงสิ่งไม่ดีของ เพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)	.88	ดี	ฉันเคยพูดถึงสิ่งไม่ดีของ เพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)
43. ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือ ข้อเสียของเพื่อนไปเปิดเผยเลย	1.00	ดี	
44. บางครั้งถึงแม้ว่าฉันจะเห็นเพื่อน ทำผิด ฉันก็ไม่ได้ตักเตือนเพื่อนเลย (นิเสธ)	.75		
47. ฉันทนไม่ได้ที่เห็นคนเปิดไฟทิ้งไว้ ฉันจะรีบปรีเข้าไปปิดในทันที	.50		ฉันทนไม่ได้ที่เห็นคนเปิดไฟ ทิ้งไว้ ฉันจะรีบเข้าไปปิด ในทันที
49. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลย ระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน แม้แต่ครั้งเดียว	1.00		ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อน ระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลัง สอนแม้แต่ครั้งเดียว

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
52. ฉันแต่งกายตามแฟชั่นและความชอบของฉันเท่านั้น ไม่ว่าจะไปไหนก็ตาม (นิเสธ)	.50	การแต่งกายตามแฟชั่นบางทีอาจเป็นการแต่งกายที่ดูกาลเทศะก็ได้	ฉันแต่งกายตามแฟชั่นและความชอบของฉันเท่านั้น
53. บางครั้งฉันละเอียดที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย (นิเสธ)	.88	ดี	
54. ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว	1.00	ดี	
55. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว	1.00		
59. ตั้งแต่เล็กจนโต ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจเลย	.88		
60. ถ้าฉันสืบทราบว่าหน่วยงานใดมีกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคี ฉันจะไม่พลาดที่จะเข้าร่วมทุกกิจกรรม	.50	เกินความเป็นจริง	ถ้าฉันทราบว่าหน่วยงานใดมีกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคี ฉันจะไม่พลาดที่จะเข้าร่วมทุกกิจกรรม
62. ในชีวิตการเรียนของฉัน ฉันไม่เคยหยุดเรียนเลยสักครั้งเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่สบายมากแค่ไหนก็ตาม	.75	การหยุดเรียนเพราะไม่สบายไม่ใช่ความผิด หรือสังคมจะไม่ยอมรับ	
66. ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา	1.00		
68. ฉันเคยทำหนังสือของห้องสมุดขาด แต่ก็ไม่ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ (นิเสธ)	.50	เป็นสถานการณ์เฉพาะ ซึ่งอาจไม่เคยเกิดกับบางคน	
70. ฉันไม่เคยประพฤติตัวไม่เหมาะสมเลยแม้สักครั้ง ไม่ว่าจะกับเพื่อนต่างเพศหรือคนรัก	.75		ฉันไม่เคยประพฤติตัวไม่เหมาะสมเลยแม้สักครั้ง
71. ฉันยกมือไหว้ผู้ใหญ่ทุกคนที่เดินผ่าน	.50	-กว้างเกินไปคนที่มิได้ลักษณะเช่นนี้อาจจะไม่ปกติ -เกินความจริงไป -ควรกำหนดขอบเขตขอคำว่าผู้ใหญ่ทุกคน	
72. แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลยสักครั้ง	.88		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
73. บางครั้งฉันละเอียดจะทำตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆ น้อยๆ (นิเสธ)	.88		
75. ฉันเคยประพฤติตัวออกนอกคอกนอกทางบ้างในบางครั้ง ซึ่งก็ไม่ได้เสียหายอะไร (นิเสธ)	.75	เป็นการรับรู้ซึ่งแต่ละคนอาจมีการตีความที่ไม่เหมือนกัน	ฉันเคยประพฤติตัวออกนอกคอกนอกทางบ้างในบางครั้ง
76. บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ (นิเสธ)	1.00		
79. ฉันอ่านหนังสือทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อาจารย์สอน	.75		
81. ฉันไม่เคยบเร้าถามเรื่องส่วนตัวหรือความลับที่เพื่อนไม่อยากจะคุยเลยสักครั้ง	.88		ฉันไม่เคยบเร้าถามเรื่องส่วนตัวหรือความลับของเพื่อน
83. แม้ว่าฉันทำความผิดร้ายแรงแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ไม่เคยโกหกเพื่อให้พ้นจากความผิดนั้นเลย	1.00		
84. ฉันทนไม่ได้ที่จะเห็นเพื่อนคนใดมีความทุกข์ จึงต้องรีบเข้าไปปลอบให้เพื่อนคลายทุกข์ใจในทันที	.50		
85. ถ้าจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก (นิเสธ)	.88		
86. ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น	.88		
87. ฉันเคยฉกฉวยของคนอื่นมาเป็นของตนเอง เมื่อมีโอกาส(นิเสธ)	.50		ฉันไม่เคยหยิบของของคนอื่นมาใช้ โดยไม่ได้รับอนุญาตเลย
89. ฉันไม่เคยทำผิดกฎจราจรใดๆ เลย แม้จะมองไม่เห็นตำรวจอยู่แถวนั้นก็ตาม	.63		
90. ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่	1.00		
93. เมื่อฉันทำผิดต่อใครก็ตาม ฉันจะกล่าวคำขอโทษอย่างจริงจังทุกครั้ง	.75		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
94. ฉันเคยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเป็นบางครั้ง (นิเสธ)	.13	ฉันไม่ค่อยเข้าร่วม...	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสามัคคีเป็นบางครั้งเท่านั้น (นิเสธ)
98. ฉันไปทันเวลานัดทุกครั้ง ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว	.75		ฉันไปทันเวลานัดเพื่อนทุกครั้ง ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว
99. ฉันทำดีเฉพาะกับคนที่ฐานะดีเท่านั้น (นิเสธ)	.25	คนที่มีประโยชน์กับฉัน	
101. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ปลอบโยนเพื่อนในเวลาที่เพื่อนมีความทุกข์ (นิเสธ)	.38		
104. ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตนเองเพียงไม่กี่ครั้ง (นิเสธ)	.13	-ประโยชน์ก้ำกวม -เป็นความคิด ไม่ใช่พฤติกรรม	
107. ฉันมองปัญหาของเพื่อนทุกคนเป็นเหมือนปัญหาของตัวเอง	.75	ยังไม่ใช้พฤติกรรมที่แสดงออกมา	
108. ฉันแบ่งของที่ฉันซื้อมาให้เพื่อนด้วยทุกครั้ง	.75		
111. บางครั้งฉันเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเพื่อนทุกคนที่ฉันรู้ เมื่ออยู่ลับหลังพวกเขา (นิเสธ)	.50		บางครั้งฉันเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเพื่อน เมื่ออยู่ลับหลังพวกเขา (นิเสธ)
112. ฉันไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ เลยจากการช่วยเหลือคนอื่น	.75		
114. ฉันพลาดนัดกับเพื่อนเป็นบางครั้ง (นิเสธ)	.75	ประโยชน์ก้ำกวม	ฉันผิดนัดกับเพื่อนเป็นบางครั้ง (นิเสธ)
116. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ (นิเสธ)	.88		
118. ถึงแม้จะอยู่ลับหลังเพื่อน ฉันก็ไม่เคยเลยสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา	.88		
119. ฉันไม่เคยนิ่งเฉยดูตายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย และเต็มใจช่วยเหลือทุกคนทุกครั้ง	.75	มีความหมาย 2 นัยยะ	ฉันไม่เคยนิ่งเฉยดูตายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย
121. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำในทำนองที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์ (นิเสธ)	.88		

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
122. ถ้าไม่เจอทางม้าลายหรือสัญญาณไฟให้คนข้าม ฉันจะไม่ยอมข้ามถนนเลยเด็ดขาด	.50	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	ถ้าไม่เจอทางม้าลายหรือสัญญาณไฟให้คนข้าม ฉันจะไม่ยอมข้ามถนนเด็ดขาด
123. ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้าเมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการในบางครั้ง(นิเสธ)	.88		
125. บางครั้งถ้าฉันคิดอะไรได้ ฉันจะพูดแทรกขึ้นมาทันที (นิเสธ)	.75		
128. บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ ในเวลาที่เหมาะสม (นิเสธ)	.88		บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ เมื่อฉันทำผิด (นิเสธ)
129. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ เป็นครั้งคราว หลังจากเลิกเรียน (นิเสธ)	.38	ประโยคกำกวม	
131. ฉันยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอ	1.00		
135. ถ้าฉันลองได้สนใจเรื่องใดแล้ว จะศึกษาค้นคว้าให้ละเอียด จากทุกแหล่งเรียนรู้จนกว่าจะสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้	.50	ยาวมาก ควรปรับให้กระชับกว่านี้	
136. ฉันจะพูดโกหกก็ต่อเมื่อจำเป็นเท่านั้น	.75	น่าจะเป็นนิเสธหรือไม่	
137. บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (นิเสธ)	.88		
139. ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง (นิเสธ)	.88		
140. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน (นิเสธ)	.88		
141. ฉันจะช่วยเหลือเฉพาะเพื่อนสนิทของฉันเท่านั้น (นิเสธ)	.75		
142. ฉันเป็นคนแรกทุกครั้งที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหาและไม่เคยทอดทิ้งเพื่อนคนไหนเลย	.75	มีความหมาย 2 นัยยะ	

ข้อความ(เดิม)	IOC	ข้อเสนอแนะ	ข้อความ(ใหม่)
145. ตอนเด็กๆ ฉันเคยลอกข้อสอบเพื่อน (นิเสธ)	.88		
146. ฉันตักเตือนเพื่อนทุกคนเมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังจะทำในสิ่งที่ผิด	.88		
148. ฉันทำ เพื่อประโยชน์ของตนเองเป็นเพียงบางครั้งเท่านั้น (นิเสธ)	.50	ประโยคกำกวม	
149. ฉันไม่ยอมทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด	.88		
151. ฉันไม่เคยแต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะเลยแม้แต่ครั้งเดียว	.75		
152. บางครั้งฉันก็ทำกริยาที่ไม่ดีกับคนอื่น (นิเสธ)	.75		
156. บางครั้งฉันก็อารมณ์เสียใส่คนอื่น (นิเสธ)	.75		
161. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉวยของของคนอื่นมาเป็นของฉันเลย	.50		
162. บางครั้งฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีหรือข้อเสียของเพื่อนทุกคน ตอนที่อยู่ลับหลังพวกเขา (นิเสธ)	.50		บางครั้งฉันพูดถึงข้อเสียของเพื่อนทุกคน เมื่ออยู่ลับหลังพวกเขา (นิเสธ)
164. บางครั้งฉันก็ไม่ได้ช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)	.75		
168. บางครั้งถ้าจำเป็นฉันก็ทอดทิ้งเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)	.50		-บางครั้งฉันก็ทอดทิ้งเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ) -บางครั้งถ้าจำเป็นฉันก็ไม่ได้ใส่ใจในปัญหาของเพื่อน
169. บางครั้งฉันจะแสดงออกให้เพื่อนรู้ เมื่อเขาทำสิ่งที่ฉันไม่พอใจ (นิเสธ)	.75		
177. ฉันไม่เคยหยิบของมีค่าของใครถึงแม้จะไม่มีใครเห็นก็ตาม	.38	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	
178. ฉันไม่เคยบกร่องในหน้าที่ของตนเลยสักครั้ง	.75		

แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด
(ฉบับที่เริ่มสร้างจากข้อความที่เป็นทางบวก)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
กลุ่ม 1 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น	
1.1 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม	47. ฉันปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางสังคม
1.2 ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น	56.* ฉันไม่เคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่า
1.3 ไม่ข่มเหงรังแกคนอื่น	63. บางครั้งฉันก็รังแกคนที่อ่อนแอกว่าโดยไม่ตั้งใจ
1.4 ไม่ก้าวร้าวเรื่องที่เพื่อนไม่สะดวก เว้นช่องว่างให้เพื่อน	85.* ฉันไม่เคยอยากรู้เรื่องส่วนตัวของเพื่อนเลย
กลุ่ม 2 คุณลักษณะเกี่ยวกับความซื่อสัตย์	
2.1 ตรงต่อเวลา	31. ฉันไม่เคยพลาดนัดกับใครเลย และไปก่อนเวลานัดทุกครั้ง
2.2 ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างดี	79. ฉันทำหน้าที่ของฉันได้ดีเสมอ ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
2.3 ประกอบอาชีพสุจริต	45.* ฉันตั้งใจจะประกอบอาชีพที่สุจริตถึงแม้จะได้ค่าตอบแทนน้อยกว่าก็ตาม
2.4 ไม่โกหก	86. ฉันเคยลาป่วย ถึงแม้ว่าฉันไม่ได้ป่วยจริงๆ 89. ถ้าจำเป็นบางครั้งฉันก็พูดโกหก
2.5 ไม่ขโมยของ	51. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉกฉวยของใครมาเป็นของตนเอง
2.6 ไม่ทุจริตในการสอบ	55.* ฉันไม่เคยคิดที่จะทุจริตในการสอบ เพราะฉันรู้สึกว่ามันไม่น่าภูมิใจ 61. ฉันใช้ความสามารถของตนเองในการสอบเสมอ ถึงแม้ต้องสอบตกก็ตาม
กลุ่ม 3 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	
3.1 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบเพื่อนเลย
3.2 ปลอดภัยกับเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์	46. ฉันพูดให้กำลังใจเพื่อนได้อย่างดีเสมอ เมื่อเพื่อนท้อแท้หรือมีปัญหา

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
3.3 เอาใจเขามาใส่ใจเรา	8.* ฉันเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนทำเสมอ ว่าทำไมเขาต้องทำอย่างนั้น 29.* ฉันรู้สึกหดหู่ทุกครั้ง เมื่อรู้ว่ามีคนกำลังตกทุกข์ได้ยาก 37. ฉันไม่เคยตั้งใจพูดในสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของผู้อื่น
กลุ่ม 4 คุณลักษณะเกี่ยวกับการนิทา	
4.1 ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของเพื่อน ไปเปิดเผย	10. ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือข้อเสียของเพื่อน ไปเปิดเผย
4.2 ไม่เอาข้อเสียเพื่อนมาพูด	17. ฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้างเมื่ออยู่ลับหลังเขา
กลุ่ม 5 คุณลักษณะเกี่ยวกับความมีน้ำใจ	
5.1 ช่วยเหลือคนอื่น	15.* ฉันรู้สึกอึดอัดใจทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือคนอื่น 57. ฉันไม่เคยนิ่งเฉย เมื่อมีโอกาสช่วยเหลือคนอื่น 67. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพียงเพราะต้องการบางอย่างตอบแทน 77.* ฉันไม่เคยลังเลที่ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน
5.2 ไม่เห็นแก่ตัว	28.* ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ
5.3 จักรการแบ่งปัน	48.* ฉันไม่เคยรู้สึกเสียขายเลย ที่จะต้องบริจาคของรักของตนเอง 14.* ฉันคิดว่าฉันยังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันคนรอบข้าง เพราะฉันยังไม่รวยเลย
5.4 ช่วยเหลือเพื่อนเวลาเพื่อนมีปัญหา	66. ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา 75. ฉันมองปัญหาของเพื่อนเป็นเหมือนปัญหาของฉันเอง
5.5 ตักเตือนเพื่อนเวลาเพื่อนทำผิด	59. ฉันจะตักเตือนเพื่อนทันที เมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังทำในสิ่งที่ผิด
5.6 ไม่ทอดทิ้งเพื่อนเวลามีปัญหา	60. ฉันจะเป็นคนแรกที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
กลุ่ม 6 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ	
6.1 เสียสละเพื่อส่วนรวม	69. มีไม่กี่ครั้งที่ฉันทำ เพื่อประโยชน์ของตนเอง
6.2 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	64.* ฉันคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมมาเป็นอันดับหนึ่ง
6.3 รักษาสิ่งแวดล้อม	35. บางครั้งฉันทิ้งขยะลงพื้น เมื่อไม่เจอดังขยะ 88.* ฉันตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ถุงผ้า แทนการใช้ถุงพลาสติกอยู่ตลอดเวลา
6.4 รักษาทรัพย์สินส่วนรวม	87. ฉันใช้หนังสือที่ยืมจากห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เหมือนเป็นหนังสือของตัวเอง
6.5 ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	21.* ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท
กลุ่ม 7 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสำนึก	
7.1 มีความละเอียดต่อการทำผิด	80.* ฉันรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้ง ที่ทำในสิ่งที่ผิด 3.* ฉันไม่เคยรู้สึกผิดเลย หลังจากทะเลาะกับเพื่อน
กลุ่ม 8 คุณลักษณะเกี่ยวกับกาลเทศะ	
8.1 ปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม	62. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน
8.2 รู้จักการวางตัวอย่างเหมาะสม	72. ฉันมักจะแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นเสมอเมื่อฉันรู้สึกไม่พอใจ
8.4 แต่งตัวให้เหมาะสมถูกกาลเทศะ	34. ฉันแต่งกายอย่างเหมาะสมกับงานและสถานที่ไปเสมอ
กลุ่ม 9 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีสัมมาคารวะ	
9.1 เคารพพ่อแม่ครูอาจารย์	38. ตอนเด็กๆ ฉันเคยเถียงพ่อแม่เป็นบางครั้ง
9.2 การเคารพผู้อาวุโส	20.* ฉันไม่เชื่อว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่สอนจะถูกต้องเสมอไป ถึงแม้จะมีประสบการณ์มากกว่าก็ตาม
กลุ่ม 10 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย	
10.1 เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด	43. ฉันมักจะปฏิบัติตามกฎจราจรแม้ว่าจะไม่ถูกจับ 65. ฉันข้ามถนนตรงทางม้าลายเสมอ แม้ว่าบริเวณนั้นจะไม่มีรถวิ่งผ่าน

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
10.2 เคารพกฎหมาย	54. ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น
10.3 เคารพกฎระเบียบ	39. ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
10.4 แต่งกายถูกระเบียบ	84. ฉันแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
กลุ่ม 11 คุณลักษณะเกี่ยวกับกิจกรรมารยาท	
11.1 พูดจาสุภาพ	70. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว
11.2 มีมารยาท	19. ฉันรักษามารยาทเสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น
11.3 ไม่ใช่ความรุนแรง	74*. บางครั้งการใช้เหตุผลอย่างดีอาจจะไม่พอ ถ้าจำเป็นก็ต้องใช้กำลังบ้าง
11.4 ทำผิดแล้วรู้จักขอโทษ	41. ฉันกล่าวขอโทษทุกครั้งเมื่อทำผิด แม้ว่าบุคคลนั้นจะอายุน้อยกว่าก็ตาม
11.5 ขอบคุนเมื่อมีคนทำดีด้วย	40. ฉันกล่าวขอบคุณทุกครั้ง เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น
กลุ่ม 12 คุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมอารมณ์	
12.1 สามารถควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆ ได้	1. ฉันไม่เคยชกสีหน้า เมื่อไม่พอใจ 5.* ฉันควบคุมอารมณ์ได้ทุกครั้งเมื่อถูกขัดใจ
12.2 ไม่โมโหง่าย	49.* ฉันไม่เคยโกรธใคร อย่างไม่มีเหตุผล 81.* ฉันทนได้ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน
กลุ่ม 13 คุณลักษณะเกี่ยวกับความกตัญญู	
13.1 ทำให้พ่อแม่มีความสุข	7. ฉันประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่รักใคร่ของพ่อแม่เสมอ
13.2 ไม่สร้างปัญหาให้พ่อแม่เป็นห่วง	36. ฉันไม่เคยทะเลาะกับพ่อแม่ถึงขั้นรุนแรง 71. ฉันไม่เคยเกรงหรือสร้างปัญหาให้พ่อแม่หนักใจ
13.3 เชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์	76.* ฉันมักเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์โดยไม่มีข้อสงสัย 68. ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่และครูอาจารย์เสมอ

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
13.4 แบ่งเบาภาระพ่อแม่	9. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่อย่างเต็มใจเสมอ
13.6 ไม่ลืมนบุญคุณ	82.* ฉันระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่อยู่เสมอ
กลุ่ม 14 คุณลักษณะเกี่ยวกับสามัคคี	
14.1 ขอมรับฟังความคิดเห็นคนอื่น	25. ฉันยอมรับมติของที่ประชุมเสมอ แม้ว่าจะไม่เห็นด้วย 44. ฉันมักจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน
14.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคี	33. ฉันมักเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีเมื่อมีโอกาส
กลุ่ม 15 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี	
15.1 การคิดบวก	24.* ฉันไม่เคยน้อยใจในโชคชะตา เพราะเชื่อว่าทุกอย่างเราเป็นคนกำหนดเอง 53.* อนาคตของฉันช่างมีดมนเหลือเกิน 63.* ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ฉันจะคิดในทางที่ดีก่อนเสมอ 50.* มันยากที่จะคิดบวกในวันที่ทุกอย่างดูแย่
กลุ่ม 16 คุณลักษณะเกี่ยวกับการให้อภัย	73.* ถ้าเพื่อนทำผิดแล้วขอโทษ ฉันก็พร้อมที่จะให้อภัย 4.* ฉันเลือกที่ลืมความผิดของเพื่อนมากกว่าที่จะให้อภัย
กลุ่ม 17 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	
17.1 ยิ้มแย้มแจ่มใส	52. ฉันมักจะยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอ เพื่อเป็นการทักทายก่อน
กลุ่ม 18 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนรู้	
18.1 ตั้งใจเรียน	26.* ฉันไม่อายที่จะถามในสิ่งที่ไม่รู้ 30.* ฉันมักจะจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเสมอ
18.2 ใฝ่เรียนรู้	23.* ฉันชอบศึกษาค้นคว้าในสิ่งแปลกใหม่ก่อนคนอื่นเสมอ 58. ฉันมักปล่อยโอกาสให้ผ่านไป โดยเก็บข้อสงสัยเอาไว้

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม
18.3 มีความกระตือรือร้น	22.* ฉันใฝ่อยากที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา 13. ฉันมักจะเปิดโอกาสให้ตนเอง ที่จะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ
กลุ่ม 19 คุณลักษณะเกี่ยวกับความรับผิดชอบ	16. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง แม้ว่าต้องใช้ความพยายามอย่างมาก 27. ฉันรับผิดชอบต่อภาระกระทำของฉันเสมอ แม้ต้องเผชิญกับผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น
กลุ่ม 20 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง	12.* พ่อแม่ของฉันรักฉันมากที่สุด 32.* ฉันภูมิใจในตนเองที่สุด 42.* ฉันมักได้รับความไว้วางใจให้ทำงานที่สำคัญเสมอ 18.* ฉันมักจะรู้สึกว่ามีใครต้องการฉัน
กลุ่ม 21 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง	4.* ฉันไม่เคยตัดสินใจผิดพลาดเลย 6.* ถ้าฉันตั้งใจทำอะไรมันจะประสบความสำเร็จเสมอ 11.* ฉันเชื่อว่าผลงานของฉันดีเสมอ เมื่อเทียบกับรุ่นเดียวกัน 83.* ฉันไม่เคยเสียใจในการตัดสินใจของฉัน
กลุ่ม 22 คุณลักษณะเกี่ยวกับความอิจฉา ริษยา	78.* บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น

แสดงคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของสังคมและผลการสร้างข้อความจริงและสุตโตงและยังไม่ได้ใส่ลำดับข้อ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่)	ข้อคำถาม(ใหม่)	การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 1 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น				
1.1 ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียม	47. ฉันปฏิบัติตามต่อผู้อื่นอย่างเท่าเทียมโดยไม่คำนึงถึงฐานะทางสังคม		ฉันปฏิบัติตามต่อเพื่อนสนิท และเพื่อนคนอื่นๆในชั้นปีเหมือนกันทุกคน - ฉันไม่เคยเลยที่จะปฏิบัติตนต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน (นิเสธ) เข้ม - ฉันทำดีเฉพาะกับคนที่ฐานะดีเท่านั้น (นิเสธ) - บางครั้งฉันก็ปฏิบัติต่อผู้โดยไม่ได้เหมือนกัน (นิเสธ)	
1.2 ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น	56.* ฉันไม่เคยคิดดูถูกคนที่ด้อยกว่า	ฉันไม่เคยมีความคิดที่จะดูถูกคนอื่นอยู่ในหัวใจเลย - ฉันดูถูกทุกคนที่ด้อยกว่าฉัน ไม่ว่าด้านใดก็ตาม (นิเสธ) เข้ม - ฉันเคยดูถูกคนที่ด้อยกว่าฉัน โดยไม่ตั้งใจ (นิเสธ)		
1.3 ไม่ชมเชยรังแกคนอื่น	63. บางครั้งฉันก็รังแกคนที่อ่อนแอกว่าโดยไม่ตั้งใจ	ฉันรังแกทุกคนที่อ่อนแอกว่าฉัน (นิเสธ) เข้ม - ฉันเคยรังแกคนอื่น (นิเสธ)		ฉันปกป้องทุกคนที่อ่อนแอกว่า
1.4 ไม่ก้าวร้าวเรื่องเพื่อนไม่สะดวก เว้นช่องว่างให้เพื่อน	85.* ฉันไม่เคยอยากรู้เรื่องส่วนตัวของเพื่อนเลย	ฉันไม่เคยอยากรู้เรื่องส่วนตัวของใครก็ตาม	ฉันไม่เคยรับทราบเรื่องส่วนตัวหรือความลับที่เพื่อนไม่บอกบอกเลยสักครั้ง - ทั่วๆที่รู้ฉันก็ถามในเรื่องที่เพื่อนลำบากใจที่จะตอบ (นิเสธ) เข้ม - ทั่วๆที่รู้บางครั้งฉันก็ถามในเรื่องที่เพื่อนลำบากใจที่จะตอบ (นิเสธ)	

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหากลองตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 2 คุณลักษณะเกี่ยวกับชื่อเสียง			
2.1 ตรงต่อเวลา	3.1. ฉันไม่เคยพลาดนัดกับใครเลย และไปก่อนเวลานัดทุกครั้ง		<ul style="list-style-type: none"> - ฉันไปทันเวลานัดทุกครั้ง ไม่เคยพลาดเลยแม้แต่ครั้งเดียว - ฉันไม่เคยไปทันเวลานัดเลยแม้แต่ครั้งเดียว (นิเสธ) เข้ม - ฉันเคยพลาดนัดกับเพื่อนบ้างเป็นบางครั้ง (นิเสธ) - ฉันเคยไปไม่ทันเวลานัด (นิเสธ)
2.2 ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองดี	7.9. ฉันทำหน้าที่ของฉันได้ดีเสมอ ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม		<ul style="list-style-type: none"> - ฉันทำหน้าที่ของฉันในทุกบทบาทได้อย่างสมบูรณ์ และเต็มความสามารถทุกครั้ง - ฉันไม่เคยตั้งใจทำอะไรเลยจริงๆ (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็ไม่ได้ตั้งใจทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ (นิเสธ)
2.3 ประกอบอาชีพสุจริต	45.* ฉันตั้งใจจะประกอบอาชีพที่สุจริต ถึงแม้จะได้ค่าตอบแทนน้อยก็ตาม	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันตั้งใจไว้แล้วว่าจะไม่ทำงานที่ไม่สุจริตเด็ดขาด ถึงแม้ว่างานที่ได้อยู่จะได้ค่าตอบแทนน้อยแค่ไหนก็ตาม - ฉันไม่เคยไปถึงค่าตอบแทนเลยในการเลือกอาชีพ - ฉันไม่สนใจว่าอาชีพที่ทำงานจะเป็นอาชีพที่สุจริตหรือไม่ (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งอาชีพที่ฉันคิดจะทำก็ไม่ใช่อาชีพที่สุจริต (นิเสธ) 	

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
2.4 ไม่โกหก	<p>86. ฉันเคยลาป่วย ถึงแม้ว่าฉันไม่ได้ป่วยจริงๆ</p> <p>89. ถ้าจำเป็นบางครั้งฉันก็พูดโกหก</p>	<p>-ฉันไม่เคยคิดที่จะโกหกเลย ถึงแม้จะจำเป็นแค่ไหนก็ตาม</p>	<p>-ฉันลาป่วยก็ต่อเมื่อฉันป่วยจริงๆ เท่านั้น</p> <p>-ไม่ว่าในสถานการณ์ใด ฉันจะพูดแต่ความจริงเท่านั้น</p> <p>-แม้ว่าฉันทำความผิดร้ายแรงแค่ไหนก็ตาม ฉันก็ไม่เคยโกหกเพื่อให้พ้นจากความผิดนั้นเลย</p> <p>- ฉันโกหกทุกเรื่อง จนเป็นนิสัยไปแล้ว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>-ฉันเลือกที่จะโกหก เพื่อให้คนอื่นสบายใจ (นิเสธ)</p> <p>- ถ้าจำเป็นจริงๆ บางครั้งฉันก็พูดโกหก (นิเสธ)</p> <p>- แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉวยโอกาสมาเป็นของฉันเลย</p> <p>- แม้มีของมีค่าที่คนอื่นวางทิ้งไว้ ฉันก็ไม่เคยหยิบฉวยมาเป็นของตนเอง ถึงจะไม่มีใครเห็นก็ตาม</p> <p>- ทุกครั้งที่มีโอกาสฉันจะฉวยของคนอื่นมาเป็นของฉันทันที (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- เมื่อมีโอกาสฉันเคยฉวยของคนอื่นมาเป็นของตนเอง (นิเสธ)</p>
2.5 ไม่ขโมยของ	<p>51. แม้จะมีโอกาสแต่ฉันก็ไม่เคยฉวยของใครมาขโมยเป็นของฉันเอง</p>	<p>-ฉันไม่เคยคิดอยากได้ของที่ไม่ใช่ของฉันเลย</p>	
2.6 ไม่ทุจริตในการสอบ	<p>55.* ฉันไม่เคยคิดที่จะทุจริตในการสอบ เพราะฉันรู้สึกว่ามันไม่น่าภูมิใจ</p> <p>61. ฉันใช้ความสามารถของตนเองในการสอบเสมอ ถึงแม้ต้องสอบตกก็ตาม</p>	<p>- ถึงแม้ว่าฉันจะต้องสอบตก ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อนเลย</p>	<p>-ไม่ว่าสอบวิชาอะไร ฉันก็ลอกข้อสอบเพื่อนทุกครั้ง (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันเลือกที่จะลอกข้อสอบจากเพื่อน ดีกว่าที่จะต้องสอบตก (นิเสธ)</p> <p>- ตอนเด็กๆ ฉันเคยลอกข้อสอบเพื่อน (นิเสธ)</p>

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ชื่อคำถาม(เดิม)	ชื่อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ชื่อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 3 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น	3.1 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น	2. ฉันไม่เคยเอาเปรียบเพื่อนเลย	- ฉันไม่เคยเอาเปรียบคนอื่นเลย ถึงแม้ว่าจะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน - ฉันเอาเปรียบทุกคน เท่าที่มีโอกาส (นิเสธ) เข้ม - ฉันเอาเปรียบคนอื่นอยู่เสมอ (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งสิ่งที่ฉันทำก็เป็นการเอาเปรียบผู้อื่น (นิเสธ)
3.2 ปลอดภัยกับเพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์	46. ฉันพูดให้กำลังใจเพื่อนได้อย่างดีเสมอเมื่อเพื่อนท้อแท้หรือมีปัญห	46. ฉันพูดให้กำลังใจเพื่อนได้อย่างดีเสมอ	- ฉันท้อไม่ได้ที่จะเห็นเพื่อนคนใดมีความทุกข์ เลยต้องรีบเข้าไปลอบให้เพื่อนคลายทุกข์ไปในทันที - ฉันไม่เคยลอบโยนเพื่อนคนไหนเลย แม้เพื่อนมีความทุกข์มากแค่ไหนก็ตาม (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็ได้ลอบโยนเพื่อนในเวลาที่ไม่พร้อมความทุกข์ (นิเสธ)
3.3 เอาใจเขามาใส่ใจเรา	8.* ฉันเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนทำเสมอว่าทำไมเขาต้องทำอย่างนั้น	8.* ฉันเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนทำเสมอว่าทำไมเขาต้องทำอย่างนั้น	- บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (นิเสธ) - บางครั้งฉันก็พูดหรือทำอะไรลงไป โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น (นิเสธ)
29.* ฉันรู้สึกดีทุกครั้งเมื่อรู้ว่ามีคนกำลังตกทุกข์ได้ยาก (ผ่านแล้ว)	29.* ฉันรู้สึกดีทุกครั้ง เมื่อรู้ว่ามีคนกำลังตกทุกข์ได้ยาก (ผ่านแล้ว)	29.* ฉันรู้สึกดีทุกครั้ง เห็นคนที่ฉันไม่ชอบล้มเหลว (นิเสธ) เข้ม	- ฉันรู้สึกดีทุกครั้ง เห็นคนที่ฉันไม่ชอบล้มเหลว (นิเสธ) เข้ม
37. ฉันไม่เคยพูดในสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของผู้อื่น (ผ่านแล้ว)	37. ฉันไม่เคยพูดในสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของผู้อื่น (ผ่านแล้ว)	37. ฉันไม่เคยพูดในสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของผู้อื่น (ผ่านแล้ว)	- บางครั้งฉันรู้สึกดี ที่เห็นคนที่ฉันไม่ชอบล้มเหลว (นิเสธ) - ฉันไม่สนใจว่าสิ่งที่พูดหรือทำไปจะกระทบจิตใจของใคร (นิเสธ)
กลุ่ม 4 คุณลักษณะเกี่ยวกับกานินทา	4.1 ไม่เอาเรื่องส่วนตัวของเพื่อนไปเปิดเผย	10. ฉันไม่เคยเอาเรื่องส่วนตัวหรือชื่อเสียงของเพื่อนไปเปิดเผยเลย (ผ่านแล้ว)	- ฉันเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของเพื่อนทุกคนที่ฉันรู้เมื่ออยู่ลับพวงเขา (นิเสธ) เข้ม - ฉันเคยเล่าเรื่องส่วนตัวของเพื่อนให้เพื่อนคนอื่นฟังบ้างเป็นบางครั้ง (นิเสธ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
4.2 ไม่เอาชื่อเสียงเพื่อนมาพูด	17. ฉันพูดถึงสิ่งไม่มีดีของเพื่อนบ้างเมื่ออยู่ลับหลังเขา	- ฉันไม่เคยคิดที่จะเปิดเผยเรื่องไม่ดีของเพื่อนเวลาที่เขาทำให้ฉันรู้สึกไม่พอใจ (นิเสธ)	- ถึงแม้จะอยู่ลับหลังเพื่อน ฉันก็ไม่เคยเลวเลวสักครั้งที่จะพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของเขา - ฉันพูดถึงสิ่งไม่ดีหรือข้อเสียของเพื่อนทุกคนตอนที่อยู่ลับพวกเขา (นิเสธ) เข้ม - ฉันอาจจะพูดถึงสิ่งไม่ดีของเพื่อนบ้าง เมื่ออยู่ลับหลังเขา (นิเสธ)
กลุ่ม 5 คุณลักษณะเกี่ยวกับความมีน้ำใจ			
5.1 ช่วยเหลือคนอื่น	15.* ฉันรู้สึกอึดใจทุกครั้งที่ได้ช่วยเหลือคนอื่น 57. ฉันไม่เคยนั่งเฉย เมื่อมีโอกาสช่วยเหลือคนอื่น 67. บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพียงเพราะต้องการบางอย่างตอบแทน 77.* ฉันไม่เคยลังเลที่จะช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน		- ฉันไม่เคยหวังสิ่งตอบแทนใดๆ เลยจากการช่วยเหลือคนอื่น - ฉันช่วยเหลือทุกคน โดยไม่เคยหวังผลตอบแทนใดๆ เลย - ฉันไม่เคยนั่งเฉยตายกับความเดือดร้อนของคนอื่นเลย และเต็มใจช่วยเหลือทุกคนทุกครั้ง - ทุกครั้งที่ฉันช่วยเหลือคนอื่น ฉันจะคิดเสมอว่า จะทำอะไรตอบแทน (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันช่วยเหลือคนอื่น เพราะอยากได้บางอย่างเป็นการตอบแทน (นิเสธ)
5.2 ไม่เห็นแก่ตัว	28.* ฉันมักจะนึกถึงคนอื่นก่อนตนเองเสมอ(ผ่านแล้ว)	- ฉันคิดถึงแต่เรื่องของตัวเองเท่านั้น (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็ลืมที่จะคิดถึงคนอื่น (นิเสธ)	
5.3 จักการแบ่งปัน	48.* ฉันไม่เคยรู้สึกเสียใจเลย ที่จะต้องบริจาคของรักของตนเอง 14.* ฉันคิดว่าฉันยังไม่พร้อมที่จะแบ่งปันคนรอบข้าง เพราะฉันยังไม่รวยเลย	- ฉันพร้อมที่จะแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันมีให้กับทุกคนในโลกใบนี้ - ฉันรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้แบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่นมากกว่าเสมอ - บางครั้งฉันไม่ยอมแบ่งปันอะไรให้คนอื่นเลย (นิเสธ)	- ฉันแบ่งของที่ฉันชื่นชอบให้เพื่อนด้วยทุกครั้ง - ฉันไม่เคยแบ่งปันอะไรให้ใครมาก่อนเลยในชีวิต (นิเสธ) เข้ม

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
5.4 ช่วยเหลือเพื่อนเวลาเพื่อนมีปัญหา	66. ฉันให้ความช่วยเหลือเพื่อนทุกคนอย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา (ผ่านแล้ว)	- ฉันไม่เคยคิดจะช่วยเหลือเพื่อนคนไหนเลย (นิเสธ) เข้ม - ฉันไม่เคยช่วยเหลือเพื่อนที่มีปัญหาแม้แต่คนเดียว (นิเสธ) เข้ม	- ฉันจะช่วยเหลือเฉพาะเพื่อนสนิทของฉันเท่านั้น (นิเสธ) - บางครั้งฉันก็ไม่ได้ช่วยเหลือเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
5.5 ตักเตือนเพื่อนเวลาเพื่อนทำผิด	59. ฉันจะตักเตือนเพื่อนทันทีเมื่อเห็นเพื่อนกำลังทำผิด	- ฉันไม่เคยคิดจะตักเตือนเพื่อนที่ทำความผิดเลยแม้แต่คนเดียว (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็ไม่กล้าที่จะตักเตือนเพื่อนที่ทำความผิด (นิเสธ)	- ฉันตักเตือนเพื่อนทุกคนเมื่อเห็นว่าเพื่อนกำลังจะทำผิด - บางครั้งถึงแม้ว่าฉันจะเห็นเพื่อนทำผิด ฉันก็ไม่ได้ตักเตือนเพื่อนเลย (นิเสธ)
5.6 ไม่ทอดทิ้งเพื่อนเวลามีปัญหา	60. ฉันจะเป็นคนแรกที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่มีปัญหา	- เวลาที่เพื่อนมีปัญหา แต่ส่งกำลังใจให้ก็จะพอแล้วไม่จำเป็นต้องอยู่เคียงข้างก็ได้ (นิเสธ) - เวลาที่เพื่อนมีปัญหา ฉันจะไม่ทอดทิ้งเพื่อนเลย	- ฉันเป็นคนแรกทุกครั้งที่อยู่เคียงข้างเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหาและไม่เคยทอดทิ้งเพื่อนคนไหนเลย - ฉันทอดทิ้งเพื่อนทุกคนได้เสมอ ถึงแม้ว่าเพื่อนจะมีปัญหาอยู่ก็ตาม (นิเสธ) เข้ม - ถ้าจำเป็นบางครั้งฉันก็ทอดทิ้งเพื่อนเวลาที่เพื่อนมีปัญหา (นิเสธ)
กลุ่ม 6 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะ			
6.1 เสียสละเพื่อส่วนรวม	69. มีไม่ครั้งที่ฉันทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง	- ไม่เคยมีครั้งไหนเลยที่ฉันทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง - เท่าที่จำได้ ฉันไม่เคยทำเพื่อประโยชน์ของตนเองเลย (แล้วที่จำไม่ได้ ไม่ได้นับคะแนนเลย) (นิเสธ) (แล้วที่จำไม่ได้ ไม่ได้นับคะแนนเลย) (นิเสธ)	- ฉันไม่เคยเสียสละเพื่อส่วนรวมเลยสักครั้ง (นิเสธ) เข้ม - มีไม่ครั้งที่ฉันทำเพื่อประโยชน์ของตนเองเป็นสัก (นิเสธ)
6.2 เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	64.* ฉันคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นอันดับหนึ่ง	- ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของตัวเองเลย - ไม่มีครั้งไหนเลยที่ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของคนก่อนประโยชน์ของตัวเอง - ฉันไม่เคยนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวม แม้แต่ครั้งเดียว (นิเสธ) เข้ม - มีไม่ครั้งที่ฉันนึกถึงแต่ประโยชน์ของตัวเอง (นิเสธ) - สำหรับฉันประโยชน์ของตัวเองสำคัญกว่าประโยชน์ของส่วนรวมเสมอ (นิเสธ)	

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทดลองตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
6.3 รักษาสีเงาตลอดมา	ข้อคำถาม(เดิม) 35. บางครั้งฉันทิ้งขยะลงพื้น เมื่อไม่เจอลังขยะ 88.* ฉันตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติกอยู่ตลอดเวลา	ฉันนึกอยากทิ้งขยะลงตรงไหน ฉันก็ทิ้งทันทีเลย (นิเสธ) เข้ม ฉันรู้สึกยุ่งยากที่จะต้องพกถุงผ้าไปทุกที่เพื่อใช้แทนถุงพลาสติก (นิเสธ) ฉันคิดว่าเป็นไปได้ที่จะไม่ใช้ถุงพลาสติกเลย (นิเสธ)	ฉันไม่เคยทิ้งขยะลงพื้นเด็ดขาด ฉันไม่เคยโยนไฟหรือพลาสติก และนำขยะไปใส่เองทุกครั้ง เพื่อความสะอาด ฉันจึงใช้เฉพาะถุงพลาสติกเท่านั้น (นิเสธ) เข้ม ปกติเวลาไปซื้อของฉันก็ใช้ถุงพลาสติก เพราะใครๆ ก็ใช้กัน (นิเสธ)
6.4 รักษาทรัพย์สินส่วนรวม	87. ฉันใช้หนังสือที่ยืมจากห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เหมือนเป็นหนังสือของฉันเอง	ฉันไม่ใส่ใจที่จะรักษาทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตนเองเลยสักนิด (นิเสธ) เข้ม	เมื่อฉันพบว่าหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุดมีรอยขีดเขียนด้วยดินสอ ฉันจะลบให้สะอาดทันที ฉันทนไม่ได้ที่เห็นคนเปิดไฟทิ้งไว้ ฉันจะรีบไปเข้าไปปิดในทันที ฉันเคยทำหนังสือของห้องสมุดขาด แต่ก็ไม่ได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ (นิเสธ) ถึงแม้จะเห็นใครเปิดไฟทิ้งไว้ ฉันก็ไม่เข้าไปปิด เพราะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเรื่องนี้อยู่แล้ว (นิเสธ)
6.5 ทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	21.* ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยเหลือสังคมทุกประเภท (ผ่านแล้ว)	ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่ฉันชอบจริงๆ เท่านั้น (นิเสธ) การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มันยิ่งใหญ่เกินไปสำหรับฉัน (นิเสธ)	ฉันไม่เคยทำตัวให้เป็นประโยชน์ใดๆ ต่อส่วนรวมเลย (นิเสธ) เข้ม ฉันไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเลย (นิเสธ) เข้ม
กลุ่ม 7 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีจิตสำนึก			
7.1 มีความละเอียดอ่อนต่อการทำผิด	80.* ฉันรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้ง ที่ทำในสิ่งที่ผิด 3.* ฉันไม่เคยรู้สึกผิดเลย หลังจากทะเลาะกับเพื่อน	ฉันรู้สึกละเอียดอ่อนทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิดคือธรรม ฉันเสียใจมากทุกครั้ง ที่มีปัญหาต้องทะเลาะกับเพื่อนและรู้สึกว่ามันทำร้ายกับเพื่อนเลย	

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อความ(เดิม)	ข้อความ(ใหม่) การถอดกลางตนเอง	ข้อความ(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
		<ul style="list-style-type: none"> - ฉันไม่รู้สักอะไรเลย ถึงแม้จะทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม (นิเสธ) เข้ม - ฉันไม่เคยรู้สึกไม่ดีเลย หลังจากทำสิ่งไม่ถูกต้องลงไป (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็ไม่ได้รู้สึกผิดอะไร ถึงแม้จะทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม (นิเสธ) 	
กลุ่ม 8 คุณลักษณะเกี่ยวกับกาลเทศะ			
8.1 ปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม	<p>62. ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอน</p> <p>72. ฉันมักจะแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นเสมอเมื่อฉันรู้สึกไม่พอใจ</p>	<p>- ฉันคิดว่าฉันสามารถบอกใครๆว่าเป็นนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ได้ยังไงเพิ่มภาคภูมิใจ เพราะไม่เคยประพฤติชั่วเสื่อมเสียเลย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันไม่เคยประพฤติชั่วเกินเลยแม้สักครั้ง ไม่ว่าจะกับเพื่อนหรือคนรัก - ฉันไม่เคยคุยกับเพื่อนเลยระหว่างเวลาที่อาจารย์กำลังสอนแม่แต่ครั้งเดียว - ฉันไม่เคยแสดงออกให้ผู้อื่นเห็นเลยไม่ว่าฉันไม่พอใจแค่ไหนก็ตาม - ฉันจะแสดงออกให้เพื่อนรู้ทันที เมื่อเขาทำให้สิ่งที่ฉันไม่พอใจ (นิเสธ) เข้ม - ฉันคุยกับเพื่อนตลอดเวลาขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันก็คุยกับเพื่อนบ้าง ขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่ (นิเสธ)
8.2 แต่งตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	34. ฉันแต่งกายอย่างเหมาะสมกับงานและสถานที่ไปเสมอ		<ul style="list-style-type: none"> - ฉันไม่เคยแต่งตัวไม่ถูกกาลเทศะเลยแม้แต่ครั้งเดียว - ฉันไม่เคยแต่งตัวได้ถูกกาลเทศะเลยแม้แต่ครั้งเดียว (นิเสธ) เข้ม - ฉันแต่งกายตามแฟชั่นและความชอบของฉันเท่านั้น ไม่ว่าจะไปที่ไหนก็ตาม (นิเสธ)

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่)	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
<p>กลุ่ม 9 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีสัมมาคารวะ</p> <p>9.1 เคารพพ่อแม่ครูอาจารย์</p>	<p>38. ตอนเด็กๆ ฉันเคยเถียงพ่อแม่เป็นบางครั้ง</p>	<p>- ถ้าฉันรู้สึกว่าคุณทำอะไรบางอย่างที่ไม่ถูกต้องฉันจะโต้แย้งทันที (นิเสธ) เข้ม</p>	<p>- แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วย แต่ฉันก็ไม่เคยเถียงหรือขึ้นเสียงกับพ่อแม่เลยสักครั้ง</p> <p>- ฉันไม่แสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- บางครั้งฉันก็พูดหรือทำในทำนองที่แสดงถึงการไม่เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์ (นิเสธ)</p>
<p>9.2 การเคารพผู้อาวุโส</p>	<p>20.* ฉันไม่เชื่อว่าสิ่งผู้ใหญ่สอนจะถูกต้องเสมอไป ถึงแม้จะมีประสบการณ์มากกว่าก็ตาม</p>	<p>- ฉันไม่เชื่อว่าสิ่งผู้ใหญ่สอนจะถูกต้องเสมอไป ถึงแม้จะมีประสบการณ์มากกว่าก็ตาม (นิเสธ) เข้ม</p>	<p>- ฉันยกมือไหว้ผู้ใหญ่ทุกคนที่เดินผ่าน</p> <p>- ฉันไม่เคยยกมือไหว้ผู้ใหญ่คนใดเลยแม้แต่คนเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่สามารถยกมือไหว้ผู้ใหญ่ที่ฉันไม่ศรัทธาได้ (นิเสธ)</p>
<p>กลุ่ม 10 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย</p> <p>10.1 เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด</p>	<p>43. ฉันมักจะปฏิบัติตามกฎจราจรแม้ว่าจะไม่ถูกจับ</p> <p>65. ฉันข้ามถนนตรงทางม้าลายเสมอ แม้ว่าบริเวณนั้นจะไม่มาถึงผ่าน</p>	<p>- ฉันถือเอาความความสะดวก รวดเร็วของฉันเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ใดๆ (นิเสธ)</p>	<p>- ถ้าไม่เจอทางม้าลายหรือสัญญาณไฟให้คนข้ามฉันจะไม่ยอมข้ามถนนเลยเด็ดขาด</p> <p>- ฉันไม่เคยทำผิดกฎจราจรใดๆ เลย แม้จะมองไม่เห็นตำรวจอยู่แถวนั้นก็ตาม</p> <p>- แม้ฉันจะรีบร้อนสักเท่าไร ฉันก็จะหยุดรถตามสัญญาณไฟทุกครั้ง</p> <p>- ฉันไม่เคยปฏิบัติตามกฎจราจรข้อใดๆ เลย (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- บางครั้งฉันและเลยที่จะปฏิบัติตามกฎจราจร (นิเสธ)</p>

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหากลวดตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
10.2 เคารพกฎหมาย	54. ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น	- ฉันคิดว่าถ้าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่จำเป็น เพราะฉันไม่เคยคิดที่จะลงคะแนนอยู่แล้ว (นิเสธ)	- ฉันไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง ถึงแม้จะเป็นการเลือกตั้งที่ไม่เคยสำคัญ - ฉันไม่เคยไปใช้สิทธิเลือกตั้งใดๆ เลย ในชีวิต (นิเสธ) เข้ม - ฉันเคยพลาดการเลือกตั้งในบางครั้งเท่านั้น (นิเสธ)
10.3 เคารพกฎระเบียบ	39. ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด	- ฉันมองข้ามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กน้อย เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญอะไร (นิเสธ)	- ถึงแม้จะเป็นกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กน้อย ฉันก็ไม่เคยที่จะฝ่าฝืนแม้แต่ข้อเดียว - ฉันไม่เคยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆน้อยๆ แม้แต่ข้อเดียว (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันจะเลยที่จะทำตามกฎเกณฑ์ข้อห้ามเล็กๆ น้อยๆ (นิเสธ)
กลุ่ม 11 คุณลักษณะเกี่ยวกับกิจกรรมการยา	11.1 พุดจาสุภาพ	70. ฉันไม่เคยพูดคำหยาบเลยแม้แต่ครั้งเดียว (ผ่านแล้ว)	- ฉันพูดคำหยาบอยู่ตลอดเวลาจนคิดเป็นนิสัยไปแล้ว (นิเสธ) เข้ม - บางครั้งฉันเผลอหลุดคำสบถที่หยาบคายออกมาโดยไม่ทันคิด (นิเสธ)
11.2 มีมารยาท	19. ฉันรักษามารยาทเสมอ เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น	- ใครก็ตามว่าฉันเป็นคนมีมารยาทที่ดีเลิศ - ฉันไม่เคยเสียมารยาทต่อใครๆเลย - ฉันไม่เคยรักษามารยาทต่อใครๆเลย แม้แต่คนเดียว (นิเสธ) เข้ม	- ฉันไม่เคยพูดแทรกขึ้นมาเลยสักครั้ง ในขณะที่คนอื่นกำลังพูดอยู่ - ฉันพูดแทรกคนอื่นอยู่ตลอดเวลา (นิเสธ) เข้ม - ถ้าฉันคิดอะไรได้ ฉันจะพูดแทรกขึ้นมาทันที ถ้าไม่อย่างนั้นจะลืม (นิเสธ) - บางครั้งฉันก็ทำกริยาที่ไม่ดีกับคนอื่น (นิเสธ)
11.3 ไม่ใช้ความรุนแรง	74*. บางครั้งการใช้เหตุผลอย่างเดียว อาจจะไม่พอ ถ้าจำเป็นก็ต้องใช้กำลังบ้าง	- ฉันไม่เคยคิดจะใช้ความรุนแรงผู้ใดเลย - ถ้าเหตุผลไม่ช่วยอะไรเลย บางครั้งการใช้กำลังหรือความรุนแรงก็เป็นทางเลือกที่นำสนใจ (นิเสธ)	- ฉันใช้ความรุนแรงกับทุกคน (นิเสธ) เข้ม

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
11.4 ทำผิดแล้วรู้จักขอโทษ	41. ฉันกล่าวขอโทษทุกครั้งเมื่อทำผิด แม้ว่าบุคคลนั้นจะอายุน้อยกว่าก็ตาม	- ฉันไม่เคยคิดจะขอโทษใครเลย ไม่ว่าในเรื่องใดๆ (นิสธ) เพิ่ม - ถ้าฉันคิดว่าฉันไม่ได้ทำอะไรผิด ฉันจะไม่ขอโทษเด็ดขาด (นิสธ)	- เมื่อฉันทำผิดต่อใครก็ตาม ฉันจะกล่าวคำขอโทษอย่างจริงใจทุกครั้ง - ฉันไม่เคยขอโทษใครเลย (นิสธ) เพิ่ม - บางครั้งฉันก็ไม่ได้กล่าวคำขอโทษ ในเวลาที่ควรขอโทษ (นิสธ)
11.5 ขอขอบคุณเมื่อมีคนทำดีด้วย	40. ฉันกล่าวขอบคุณทุกครั้ง เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่น	- คำว่า “ขอบคุณ” ที่ออกจากรากฉัน มีความหมายจากใจเสมอ ไม่ได้เป็นเพียงคำพูดง่าย ๆ ที่พูดกับใครก็ได้ - บางครั้งคำว่า “ขอบคุณ” ก็ไม่จำเป็นต้องพูด เพราะเป็นหน้าที่ของเขที่ต้องให้บริการเราอยู่แล้ว (นิสธ)	- ฉันไม่เคยขอบคุณใครเลย ตั้งแต่เกิดมา (นิสธ) เพิ่ม - บางครั้งฉันก็ลืมที่จะขอบคุณ คนที่ดีกับฉัน (นิสธ)
กลุ่ม 12 คุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุมอารมณ์			
12.1 สามารถควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ต่างๆได้	1. ฉันไม่เคยซีซหน้า เมื่อไม่พอใจ 5.* ฉันควบคุมอารมณ์ได้ทุกครั้งที่เมื่อถูกขัดใจ	- ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดีในสถานการณ์ - ฉันไม่เคยควบคุมอารมณ์ของตนเองเลย คิดอย่างไรก็แสดงออกไปอย่างนั้น (นิสธ) เพิ่ม - ในบางสถานการณ์ มันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ (นิสธ)	- ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ในทางลบออกมาให้คนอื่นเห็นเลยสักครั้งเดียว - ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ - ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้าทุกครั้ง เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ (นิสธ) เพิ่ม - มีบ้างในบางครั้งที่ฉันแสดงอารมณ์ทางสีหน้า เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการ (นิสธ)
12.2 ไม่โมโหง่าย	49.* ฉันไม่เคยโกรธใครเลย (ผ่านแล้ว) 81.* ฉันทนได้ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกิน	- ฉันทนได้เสมอ แม้ว่าจะมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยังไม่เห็นด้วยก็ตาม - ฉันยอมไม่ได้เด็ดขาด เมื่อมีคนมาพูดล่วงเกินหรือยังไม่พอใจ (นิสธ) เพิ่ม - ฉันโกรธทุกคนที่ทำให้ฉันไม่พอใจ (นิสธ) เพิ่ม	

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
<p>กลุ่ม 13 คุณลักษณะเกี่ยวกับความดีญา</p> <p>13.1 ทำให้พ่อแม่มีความสุข</p>	<p>ข้อคำถาม(เดิม)</p> <p>7. ฉันประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่รักใคร่ของพ่อแม่เสมอ</p>	<p>ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ</p> <p>- ฉันทำทุกอย่างที่พ่อแม่ไม่ชอบ (นิเสศ) เพิ่ม</p> <p>- บางครั้งฉันทำในสิ่งที่พ่อแม่เคยห้ามไม่ให้ทำแบบนั้น (นิเสศ)</p>
<p>13.2 ไม่สร้างปัญหาให้พ่อแม่เป็นห่วง</p>	<p>36. ฉันไม่เคยทะเลาะกับพ่อแม่ถึงขั้นรุนแรง</p> <p>71. ฉันไม่เคยเกรงหรือสร้างปัญหาให้พ่อแม่หนักใจ</p>	<p>- ตั้งแต่เลิกจนโต ฉันไม่เคยทำให้พ่อแม่เสียใจเลย</p> <p>- ฉันสร้างปัญหาให้พ่อแม่ได้ทุกเรื่อง (นิเสศ) เพิ่ม</p> <p>- บางครั้งฉันก็ทำให้พ่อแม่เสียใจ (นิเสศ)</p> <p>- ฉันแสดงอาการเป็นปิ้งหรือมีปฏิกิริยาตอบกลับในทันที ถ้าพ่อแม่ขัดใจฉัน (นิเสศ)</p>
<p>13.3 เชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์</p>	<p>76.* ฉันมักเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ครูอาจารย์ โดยไม่มีข้อสงสัย</p> <p>68. ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพ่อแม่และครูอาจารย์เสมอ</p>	<p>- ฉันไม่เคยประพฤติตัวออกนอกกลุ่มออกทางเลยแม้แต่ครั้งเดียว</p> <p>- ฉันประพฤติตัวออกนอกกลุ่มออกทางอยู่เป็นประจำในเรื่องจริงๆ (นิเสศ) เพิ่ม</p> <p>- ฉันเคยประพฤติตัวออกนอกกลุ่มออกทางบ้างในบางครั้ง ซึ่งก็ไม่ได้เสียหายอะไร (นิเสศ)</p>
<p>13.4 แบ่งเบาภาระพ่อแม่</p>	<p>9. ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่อย่างเต็มใจเสมอ</p>	<p>- ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่ด้วยความเต็มใจทุกครั้ง</p> <p>- ตั้งแต่เลิกจนโต ฉันไม่เคยช่วยเหลืองานใดๆ ของพ่อแม่เลย (นิเสศ) เพิ่ม</p> <p>- ฉันช่วยเหลืองานของพ่อแม่เป็นครั้งคราวหลังจากเลิกเรียน (นิเสศ)</p>

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การทดลองตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
13.6 ไม่ลืมบุญคุณ	82.* ฉันระลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่อยู่เสมอ	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันรู้สึกในบุญคุณของพ่อแม่อยู่ตลอดเวลา - ฉันไม่เคยล้ากันในบุญคุณของพ่อแม่เลย (นิเสธ) เข้ม - ฉันคิดว่าพ่อแม่มีหน้าที่ต้องดูแลเลี้ยงดูเราอยู่แล้ว ไม่ใช่เรื่องบุญคุณอะไรเลย (นิเสธ) 	
กลุ่ม 14 คุณลักษณะเกี่ยวกับสามัคคี			
14.1 ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น	25. ฉันยอมรับมติของที่ประชุมเสมอแม้ว่าจะไม่เห็นด้วย	<ul style="list-style-type: none"> - ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ตาม - ฉันไม่เคยรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นเลยแม้แต่ครั้งเดียว (นิเสธ) เข้ม - ไม้ว่าความคิดเห็นของคนอื่นจะดีแค่ไหน ฉันก็ไม่สนใจ (นิเสธ) - ถ้าฉันรู้สึกว่าคุณคิดเห็นของคนอื่นไม่ได้ฉันจะค้านอย่างเต็มที่ (นิเสธ) 	
	44. ฉันมักจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน		
14.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมสามัคคี	33. ฉันมักเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมสามัคคีเมื่อมีโอกาส		<ul style="list-style-type: none"> - ฉันเข้าร่วมกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมสามัคคีในทุกกิจกรรม - ถ้าฉันเห็นว่าหน่วยงานใดมีกิจกรรมส่งเสริมสามัคคี ฉันจะไม่พลาดที่จะเข้าร่วมทุกกิจกรรม - ฉันไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสามัคคี (นิเสธ) เข้ม

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
<p>กลุ่ม 15 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี</p> <p>15.1 การคิดบวก</p>	<p>24.* ฉันไม่เคยย่อใจในโชคชะตา เพราะเชื่อว่าทุกอย่างเราเป็นคนกำหนดเอง</p> <p>53.* อนาคตของฉันช่างมีลมหายใจเกิน</p> <p>63.* ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ฉันจะคิดในทางที่ดีก่อนเสมอ</p> <p>50.* มันยากที่จะคิดบวกในวันทั่วๆไป</p>	<p>- ฉันไม่เคยระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเลยแม้แต่น้อย</p> <p>- ฉันไม่เคยวิ่งใจใครคนใดเลย (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- บางครั้งฉันรู้สึกระแวงสงสัยในตัวเพื่อนเหมือนกัน (นิเสธ)</p> <p>- อนาคตของฉันช่างมีลมหายใจออกไม่เจอเลย (นิเสธ) เข้ม</p>	
<p>กลุ่ม 16 คุณลักษณะเกี่ยวกับการให้อภัย</p>	<p>73.* ถ้าเพื่อนทำผิดแล้วขอโทษ ฉันก็พร้อมที่จะให้อภัย</p> <p>4.* ฉันเลือกที่ลืมความผิดของเพื่อนมากกว่าที่จะให้อภัย</p>	<p>- ฉันให้อภัยเพื่อนทุกคนโดยไม่คิดใจใด ๆ เลย</p> <p>- ฉันไม่เคยคิดจะให้อภัยใครคนใดเลย แม้แต่คนเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- มันยากเกินไปสำหรับฉันที่จะให้อภัยคนอื่นและมันคงเป็นไปได้ (นิเสธ)</p>	
<p>กลุ่ม 17 คุณลักษณะเกี่ยวกับการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี</p>	<p>52. ฉันมักจะยิ้มให้คนอื่นก่อนเสมอ เพื่อเป็นการทักทายก่อน</p>	<p>- ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย</p> <p>- ฉันไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไรกับฉัน (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่เคยแสดงอารมณ์เสียใส่ใครๆเลย ฉันอารมณ์ดีต่อทุกคนตลอดเวลา</p> <p>- บางครั้งฉันก็อารมณ์เสียใส่คนอื่น (นิเสธ)</p>	
<p>กลุ่ม 18 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเรียนรู้</p> <p>18.1 ตั้งใจเรียน</p>	<p>26.* ฉันไม่ายที่จะถามในสิ่งที่ฉันไม่รู้</p> <p>30.* ฉันมักจะจดจ่อกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเสมอ</p>	<p>- ฉันไม่ตั้งใจเรียนในทุกวิชา (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่เคยตั้งใจเรียนเลย แม้แต่วิชาเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่เคยใส่ใจกับการเข้าเรียนหรือการส่งงานของวิชาใดๆ ให้ตรงตามเวลาที่กำหนดเลย (นิเสธ)</p>	<p>- ในชีวิตการเรียนของฉัน ฉันไม่เคยหยุดเรียนเลยสักครั้งเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่สบายมากแค่ไหนก็ตาม</p>

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
18.2 ไม่เรียนรู้	<p>23.* ฉันชอบศึกษาค้นคว้าในสิ่งแปลกใหม่ ก่อนคนอื่นเสมอ</p> <p>58. ฉันมักปล่อยโอกาสให้ผ่านไป โดยเก็บข้อสงสัยเอาไว้</p>	<p>- ไม่มีเรื่องใดเลยที่ฉันจะไม่ชวนหาความรู้ เพราะฉันชอบเรียนรู้ในทุกเรื่อง</p> <p>- ฉันอยากเรียนรู้ในทุกเรื่องไม่ว่าจะยากแค่ไหนก็ตาม</p> <p>- ฉันไม่เคยชวนหาความรู้ในเรื่องใดๆ เลยแม้แต่เรื่องเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่เคยอยากรู้เรื่องที่ยากๆ เลยแม้แต่เรื่องเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันสนใจเฉพาะเรื่องในตำราที่จะออกข้อสอบเท่านั้น เรื่องอื่นยังไม่ถึงเวลาที่ต้องเรียนรู้มัน (นิเสธ)</p> <p>- เรื่องที่อาจารย์สอนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่เห็นต้องเสียเวลาไปค้นคว้าเพิ่มเติมเลยสักนิด (นิเสธ)</p>	<p>- ฉันอ่านหนังสือทุกเล่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อาจารยคอน</p> <p>- ฉันตั้งใจใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ที่จะเรียนรู้ในเรื่องที่ยาก แต่นั่นก็ไม่สามารถทำให้ฉันอยากหยุดเรียนรู้เลยสักครั้ง</p> <p>- ฉันไม่เคยอ่านหนังสือเลยแม้แต่เล่มเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันไม่เคยพยายามทำความเข้าใจในเรื่องใดๆ เลย แม้แต่เรื่องเดียว (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันอ่านหนังสือ เฉพาะที่อาจารย์กำหนดให้เท่านั้น เพราะแค่นี้ก็มากพออยู่แล้ว (นิเสธ)</p>
18.3 มีความกระตือรือร้น	<p>22.* ฉันใฝ่ใคร่อยากจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา</p> <p>13. ฉันมักจะเปิดโอกาสให้ตนเองที่จะเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ</p>	<p>- ฉันรู้สึกกระตือรือร้นตลอดเวลาในการเสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองสนใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม</p> <p>- เวลาเรียนในห้องเรียนก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่จำเป็นต้องอ่านเพิ่มเติมที่บ้านอีกเลยเสียเวลาส่วนตัวเปล่าๆ (นิเสธ)</p>	<p>- ถ้าฉันลองได้สนใจเรื่องใดแล้ว จะศึกษาค้นคว้าให้ละเอียด จากทุกแหล่งเรียนรู้จนกว่าจะสร้างองค์ความรู้ของตนเองได้</p> <p>- ฉันไม่เคยกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ในเรื่องใดๆ เลยแม้แต่เรื่องเดียว (นิเสธ) เข้ม</p>
กลุ่ม 19 คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	<p>16. ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง แม้ว่าต้องใช้ความพยายามอย่างมาก</p> <p>27. ฉันรับผิดชอบกับการกระทำของฉันเสมอ แม้ต้องเผชิญกับผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น</p>	<p>- ฉันไม่เคยนึกเบื่องานใดๆ ที่ทำเลย</p> <p>- ฉันแสดงความรับผิดชอบสูงสุดในงานที่ทำการขึ้น</p> <p>- ฉันไม่เคยแสดงความรับผิดชอบต่องานขึ้นใดๆ เลย (นิเสธ) เข้ม</p>	<p>- ฉันไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจโดยไม่รู้จำเห็นแต่เพียง งานกว้างงานจะสำเร็จ และไม่มีความหมายที่ฉันทั้งงานกลางคืน</p> <p>- ถึงงานที่ได้รับมอบหมายจะยังไม่เสร็จ แต่ถ้าหมดเวลาเรียน ฉันก็จะกลับบ้านทันที (นิเสธ)</p>

คุณลักษณะที่พึงปรารถนา	ข้อคำถาม(เดิม)	ข้อคำถาม(ใหม่) การหลอกลวงตนเอง	ข้อคำถาม(ใหม่) การจัดการความประทับใจ
กลุ่ม 20 คุณลักษณะเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของตนเอง	<p>12.* พ่อแม่ของฉันรักฉันมากที่สุด</p> <p>32.* ฉันภูมิใจในตนเองที่สุด</p> <p>42.* ฉันมักได้รับความไว้วางใจให้ทำงานที่สำคัญเสมอ</p> <p>18.* ฉันมักจะรู้สึกว่ามีใครต้องการฉัน</p>	<p>- ฉันสามารถทำประโยชน์ให้กับทุกคนในโลกใบนี้</p> <p>- ฉันไม่เคยเสียที่จะดูถูกความสามารถของตนเอง</p> <p>- ฉันคงไม่สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างคนอื่นเขาอย่างแน่นอน (นิเสธ)</p> <p>- ฉันรู้สึกว่าเป็นโลกใบนี้ไม่มีใครต้องการฉันเลย (นิเสธ) เข้ม</p>	
กลุ่ม 21 คุณลักษณะเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง	<p>4.* ฉันไม่เคยตัดสินใจผิดพลาดเลย</p> <p>6.* ถ้าฉันตั้งใจทำอะไรมันจะประสบความสำเร็จเสมอ</p> <p>11.* ฉันเชื่อว่าผลงานของฉันดีเสมอ เมื่อเทียบกับรุ่นเดียวกัน</p> <p>83.* ฉันไม่เคยเสียใจในการตัดสินใจของฉัน</p>	<p>- ฉันเคยมีคำว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับฉัน</p> <p>- ฉันขาดความมั่นใจในตนเองเสมอ ในทุกๆเรื่อง (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันคงไม่สามารถทำสิ่งยากๆ ได้อย่างแน่นอนที่สุด (นิเสธ)</p>	
กลุ่ม 22 คุณลักษณะเกี่ยวกับความอิจฉา ริษยาคนอื่น	<p>78.* บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น</p>	<p>- ฉันไม่เคยรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นเลยแม้แต่ิน้อย</p> <p>- ฉันอิจฉาทุกคนที่ได้ดีกว่าฉัน (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- ฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่นในหลายๆเรื่อง (นิเสธ) เข้ม</p> <p>- บางครั้งฉันรู้สึกอิจฉาความโชคดีของคนอื่น (นิเสธ)</p>	

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับลักษณะของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยการเลือกตอบมีเกณฑ์ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
- 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
- 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอ ๆ กัน
- 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย
- 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก
- 7 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1. ฉันไม่เคยรู้สึกขัดใจกับพ่อแม่ในเรื่องใดๆเลย							
2. ฉันไม่เคยอยากรู้อยากเห็นเรื่องของคนอื่นเลย ไม่ว่าใครก็ตาม							
3. ฉันไม่เคยคิดถึงใครในทางที่ไม่ดีเลย							
4. ฉันพร้อมที่จะเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวม ตลอดเวลา							
5. ฉันไม่เคยคิดแสดงกิริยาใดๆ ที่แสดงถึงการไม่ เคารพพ่อแม่หรือครูอาจารย์เลยแม้แต่ครั้งเดียว							
6. ฉันจะนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวมก่อน ประโยชน์ของตนเองทุกครั้ง							
7. ฉันรู้สึกละอายทุกครั้ง ที่จะต้องทำในสิ่งที่ผิด ศีลธรรม							
8. ฉันจะคำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าฉันจะพูดหรือทำอะไร							
9. ฉันคิดว่าฉันสามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็น อย่างดีในทุกสถานการณ์							
10. ฉันเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง จากฉันเสมอ แม้ว่าฉันจะไม่เห็นด้วยกับเขาเลยก็ ตาม							

หมายเหตุ แบบวัดฉบับสมบูรณ์ประกอบด้วยข้อคำถาม 40 ข้อ

ภาคผนวก จ

คู่มือการใช้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คู่มือการใช้แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

ความหมายของการตอบตามความปรารถนาของสังคม

การตอบตามความปรารถนาของสังคม หมายถึง ความโน้มเอียงในการให้คำตอบของบุคคล ในการรายงานเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตนเอง โดยเลือกตอบข้อความที่เป็นความคิด ความรู้สึกที่ดีที่สังคมปรารถนา แต่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ขณะเดียวกันก็เลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม โดยตั้งใจให้ข้อมูลเกินจริง เพื่อให้ตนเองมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งในการตอบบุคคลมักคำนึงถึงบรรทัดฐานการยอมรับของคนในสังคม

การหลอกลวงตนเอง หมายถึง การให้คำตอบโดยการสร้างอัตมโนทัศน์ที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง โดยการสร้างหลักฐานและใช้เหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อให้ดูเหมาะสม และเชื่อว่านี่คือตัวตนหรือความคิด ความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง

การจัดการความประทับใจ หมายถึง การตั้งใจบิดเบือนคำตอบ โดยการให้ข้อมูลเกินจริง ซึ่งผู้ตอบจะให้คำตอบที่เหมาะสมที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางสังคม ให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง บุคคลมีแนวโน้มที่จะดึงดูดความสนใจโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมมากกว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของสังคม

การรายงานตนเอง (self-reports) หมายถึง วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือการทดสอบชนิดหนึ่ง ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือการทดสอบโดยให้บุคคล ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวของเขาเอง เพื่อให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

1) วัตถุประสงค์

แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดระดับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยว่าอยู่ในระดับใด ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการประเมินหรือศึกษาวิจัย โดยมีกลุ่มนิสิตนักศึกษาไทยเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้ทราบถึงข้อมูลสารสนเทศที่แท้จริง

2) การสร้างแบบวัด

ลักษณะของแบบวัด

แบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มีรูปแบบข้อความถามเป็นแบบวัดมาตรฐานค่าของ ลิเคิร์ต (rating scale) แบบ 7 ระดับ และรูปแบบการให้คะแนนเป็นแบบต่อเนื่อง (Continuous Scoring) โดยให้ผู้ตอบรายงานตนเองว่าข้อความนั้นตรงกับลักษณะของตนเองอยู่ในระดับใด ซึ่งกำหนดให้ 1 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง 2 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก 3 หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอ ๆ กัน 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก 7 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง แบบวัดมีความยาว 40 ข้อ ประกอบด้วยองค์ประกอบการหลอกลวงตนเอง 20 ข้อ องค์ประกอบการจัดการความประทับใจ 20 ข้อ ใช้เวลาในการตอบประมาณ 5 นาที

การพัฒนาแบบวัด

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัด

1 การพัฒนารอบแนวคิด

- 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตอบตามความปรารถนาของสังคม
- 1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้เกิดความกระจ่างในประเด็นนิยามขององค์ประกอบการตอบตามความปรารถนาของสังคม
- 1.3 กำหนดองค์ประกอบ
- 1.4 สสำรวจพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนาของนิสิตนักศึกษาไทย ด้วยการสนทนากลุ่มสมมุติ (Nominal group technique)

2. การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาแบบวัด

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบวัด
2. จัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการจะวัด ตามกรอบแนวคิด
3. รูปแบบของแบบวัด ผู้วิจัยได้เลือกการสร้างข้อคำถามแบบวัดมาตรฐานค่าของลิเคิร์ต (rating scale) แบบ 7 ระดับ
4. สร้างข้อคำถามตามกรอบแนวคิด
5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดโดยผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ค่า IOC

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

1. ทดลองใช้แบบวัดกับกลุ่มที่ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดแบบความสอดคล้องภายในด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

1.2 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกข้อคำถามรายข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบด้วยวิธีทางสถิติตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (item discrimination indices based on CTT) โดยใช้สถิติ t-test และพิจารณาจากค่า correlation item-total correlation และตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item discrimination indices based on IRT) โดยการใช้การวิเคราะห์แบบ Graded-Response Model (GRM) แล้วพิจารณาค่าพารามิเตอร์ a รวม 3 วิธี

1.3 วิเคราะห์เพื่อหาค่าฟังก์ชันสารสนเทศ

1.4. จัดทำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

2. นำแบบวัดฉบับสมบูรณ์ที่คัดเลือกข้อคำถามแล้วไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด ตรวจสอบความเที่ยง ความตรงเชิงโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม

ขั้นตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย

3) การดำเนินการสอบ

การนำแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยไปใช้ควรดำเนินการดังนี้

1. กำหนดวัน เวลา สถานที่สอบล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้สอบทราบวัตถุประสงค์ของการสอบ
2. ผู้ดำเนินการสอบ จะต้องศึกษาคำชี้แจง วิธีดำเนินการสอบให้เข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อที่จะได้ดำเนินการสอบอย่างถูกต้อง
3. ผู้ดำเนินการสอบ จะต้องศึกษาคำชี้แจง วิธีดำเนินการสอบให้เข้าใจ และกระตุ้นให้มีความกระตือรือร้น ตั้งใจที่จะทำการสอบอย่างเต็มกำลังความสามารถและจริงใจมากที่สุด
4. ควรให้ผู้สอบทุกคนลงมือทำแบบวัดพร้อมกันทุกคนแล้วเริ่มจับเวลา
5. เมื่อหมดเวลา เก็บรวบรวมแบบวัด และผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวแสดงความชื่นชมที่ผู้สอบตั้งใจในการสอบทุกคน เพื่อให้ผู้สอบมีความภาคภูมิใจ

4) การตรวจให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน สำหรับแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทยนี้มี 2 ลักษณะ ดังนี้

		ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	7
ข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	2	6
ข้อความข้อความนั้นไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย	ให้คะแนน	3	5
ข้อความนั้นตรงและไม่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านพอๆ กัน	ให้คะแนน	4	4
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านเล็กน้อย	ให้คะแนน	5	3
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	6	2
ข้อความนั้นตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรมของท่านอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	7	1

5) วิธีการแปลความหมายคะแนน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มาคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (percentile) แล้วเทียบหาค่าที่ปกติ (Normalized T-Score) สร้างเป็นตารางเกณฑ์ปกติในภาพรวมและแยกรายด้าน เพื่อใช้เป็นคะแนนบอกระดับ การตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต ผลปรากฏดังนี้

ตารางแสดงการแปลผล คะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) และคะแนนดิบของแบบวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย จำแนกเป็นรายด้านและภาพรวม

การแปลผล	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ		
		ด้าน SD	ด้าน IM	รวม
สูงมาก	>65	>112	>105	>214
สูง	55-65	97-112	91-105	186-214
ปานกลาง	45-54	84-112	79-90	163-185
ต่ำ	35-44	71-83	66-78	141-162
ต่ำมาก	<35	<71	<66	<141
	T50	90	85	175
	ช่วงคะแนน	47-140	34-140	88-271
	ช่วงคะแนน T	T16-T84	T16-T84	T16-T84

ความปรารถนาของสังคมของนิสิตนักศึกษาไทย มาเทียบกับเกณฑ์ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ดังต่อไปนี้

1) การแปลความหมายคะแนนในภาพรวม (ข้อ 1-ข้อ 40)

คะแนนดิบ	ระดับ SDR	ความหมาย
>214 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม อยู่ในระดับสูงมาก
186-214 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม อยู่ในระดับสูง
163-185 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม อยู่ในระดับปานกลาง
141-162 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคม อยู่ในระดับต่ำ
<141 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการตอบสนองตามความปรารถนาของสังคมอยู่ในระดับต่ำมาก

2) การแปลความหมายคะแนนด้านการหลอกลวงตนเอง (ข้อ 1-ข้อ 20)

คะแนนดิบ	ระดับ SD	ความหมาย
>112 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเอง อยู่ในระดับสูงมาก
97-112 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเอง อยู่ในระดับสูง
84-96 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง
71-83 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเอง อยู่ในระดับต่ำ
<71 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการหลอกลวงตนเอง อยู่ในระดับต่ำมาก

3) การแปลความหมายคะแนนด้านการจัดการความประทับใจ (ข้อ 21-ข้อ 40)

คะแนนดิบ	ระดับ IM	ความหมาย
>105 คะแนน	สูงมาก	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจอยู่ในระดับสูงมาก
91-105 คะแนน	สูง	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจอยู่ในระดับสูง
79-90 คะแนน	ปานกลาง	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจอยู่ในระดับปานกลาง
66-78 คะแนน	ต่ำ	เป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจอยู่ในระดับต่ำ
<66 คะแนน	ต่ำมาก	มีเป็นบุคคลที่มีการจัดการความประทับใจอยู่ในระดับต่ำมาก

6) วิธีการนำผลการวัดไปใช้

ปัจจุบันการวัด SDR มีความสำคัญขึ้นมาก เพราะนอกจาก SDR จะทำให้การศึกษาวิจัยที่ใช้การรายงานตนเองเป็นเครื่องมือมีความตรงลดลง (Huang et al., 1998) ซึ่งส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้แล้ว ในขั้นตอนการแปลผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ยังส่งผลต่อค่าความตรงในการตีความผลการวิจัย เนื่องจาก SDR ทำให้เกิดความสัมพันธ์วงหรือป้อมระหว่าง ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (Ganster et al. 1983; King and Brunner, 2000) ทำให้ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอีกด้วย ดังนั้นในการศึกษาวิจัยจึงควรมีการวัด SDR ด้วย เนื่องจากการวัดการตอบตามความปรารถนาของสังคม (SDR) มีประโยชน์ คือ ทำให้ผลการวัดมีความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) และเชื่อมั่นได้ว่าเนื้อหาของแบบวัดและผลการวัดจะไม่มีการตอบตามความปรารถนาของสังคมรวมอยู่ด้วย

ดังนั้น ควรนำผลการวัดที่ได้จากแบบวัด SDR ไปใช้ประโยชน์เพื่อประกอบการพิจารณาการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนที่ได้จากแบบวัด SDR แล้ว ปรากฏว่าบุคคลมีแนวโน้มตอบตามความปรารถนาของสังคมสูง ก็ต้องระมัดระวังในการแปลผลความหมายคะแนนจากการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะหลัก โดยอาจจะต้องพิจารณาใช้วิธีอื่นประกอบการวัดตัวแปรหรือคุณลักษณะหลัก เช่น การสังเกต หรือการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีความจริงมากที่สุดในเรื่องที่ศึกษา ไม่ได้เกิดจากการตอบตามความปรารถนาของสังคมของผู้ตอบ

ภาคผนวก ฉ

คำสั่งการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองและผลการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม

MULTILOG

1. คำสั่งการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง
2. ผลการวิเคราะห์คำอำนาจจำแนกข้อความรายชื่อและคำฟังก์ชันสารสนเทศ
ด้วยโปรแกรม MULTILOG

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

คำสั่งวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง

TI
 DA NI=40 NO=1437 MA=CM
 LA
 a1 a2 a3 a4 a5 a6 a7 a8 a9 a10 a11 a12 a13 a14
 a15 a16 a17 a18 a19 a20 b21 b22 b23 b24 b25 b26 b27 b28
 b29 b30 b31 b32 b33 b34 b35 b36 b37 b38 b39 b40
 KM
 1.000
 0.401 1.000
 0.404 0.379 1.000
 0.287 0.212 0.277 1.000
 0.375 0.246 0.350 0.313 1.000
 0.232 0.200 0.262 0.533 0.294 1.000
 0.085 0.058 0.135 0.180 0.273 0.272 1.000
 0.197 0.102 0.172 0.239 0.319 0.384 0.422 1.000
 0.260 0.225 0.248 0.196 0.295 0.289 0.239 0.452 1.000
 0.136 0.078 0.136 0.173 0.238 0.300 0.374 0.446 0.446 1.000
 0.041 0.094 0.071 0.016 0.075 0.076 0.025 0.068 0.058 0.045 1.000
 0.079 0.107 0.106 0.047 0.126 0.119 0.086 0.106 0.091 0.097 0.426
 1.000
 0.077 0.088 0.103 0.103 0.184 0.166 0.188 0.196 0.158 0.175 0.435
 0.543 1.000
 0.232 0.204 0.260 0.208 0.219 0.239 0.081 0.215 0.362 0.188 -0.010
 0.048 -0.016 1.000
 0.184 0.174 0.226 0.341 0.224 0.334 0.266 0.234 0.227 0.230 0.015
 0.061 0.096 0.289 1.000
 0.124 0.146 0.167 0.198 0.220 0.237 0.250 0.199 0.146 0.177 0.010
 0.094 0.131 0.197 0.240 1.000
 0.235 0.219 0.284 0.416 0.212 0.412 0.147 0.208 0.185 0.148 0.059
 0.106 0.096 0.258 0.499 0.190 1.000
 0.068 0.129 0.110 -0.002 0.060 0.066 -0.021 -0.015 0.038 0.005 0.321
 0.338 0.357 -0.018 -0.003 0.009 0.059 1.000
 -0.052 -0.077 -0.001 -0.002 0.080 0.036 0.172 0.178 0.145 0.265
 0.231 0.355 0.397 0.001 0.066 0.032 -0.045 0.249 1.000
 0.173 0.165 0.198 0.377 0.210 0.486 0.205 0.362 0.248 0.249 0.081
 0.090 0.109 0.259 0.297 0.176 0.387 0.044 0.042 1.000
 0.242 0.238 0.278 0.238 0.275 0.337 0.183 0.267 0.269 0.169 0.093
 0.083 0.187 0.228 0.253 0.246 0.343 0.088 0.007 0.407 1.000
 0.280 0.160 0.201 0.256 0.379 0.335 0.285 0.317 0.280 0.316 0.089
 0.182 0.240 0.176 0.261 0.277 0.260 0.080 0.143 0.317 0.339 1.000
 0.266 0.200 0.238 0.322 0.257 0.357 0.158 0.270 0.233 0.199 0.030
 0.127 0.101 0.238 0.319 0.216 0.342 0.055 0.014 0.341 0.315 0.388
 1.000
 0.154 0.169 0.206 0.338 0.203 0.365 0.251 0.282 0.226 0.270 0.026
 0.048 0.085 0.207 0.381 0.220 0.350 0.005 0.034 0.410 0.337 0.319
 0.437 1.000
 0.252 0.211 0.230 0.161 0.246 0.195 0.176 0.144 0.167 0.089 0.014
 0.036 0.006 0.232 0.191 0.244 0.225 -0.005 -0.103 0.227 0.321 0.195
 0.285 0.233 1.000
 0.402 0.222 0.272 0.163 0.294 0.181 0.072 0.148 0.216 0.074 0.040
 0.064 0.007 0.240 0.210 0.192 0.295 0.045 -0.086 0.214 0.316 0.251
 0.300 0.183 0.527 1.000
 0.338 0.238 0.275 0.196 0.158 0.193 0.004 0.144 0.286 0.078 0.042
 0.063 -0.042 0.348 0.189 0.118 0.283 0.043 -0.108 0.253 0.223 0.128
 0.293 0.185 0.405 0.527 1.000

0.221 0.230 0.246 0.241 0.188 0.249 0.177 0.168 0.173 0.101 0.008
 0.049 0.062 0.218 0.255 0.278 0.308 0.026 -0.090 0.275 0.303 0.213
 0.291 0.299 0.361 0.345 0.369 1.000
 0.142 0.120 0.172 0.263 0.221 0.312 0.208 0.269 0.259 0.271 0.036
 0.047 0.131 0.181 0.353 0.214 0.270 0.015 0.097 0.290 0.297 0.402
 0.307 0.366 0.203 0.217 0.154 0.317 1.000
 0.027 0.090 0.067 -0.055 0.013 -0.034 -0.042 -0.049 -0.031 -0.019
 0.233 0.234 0.264 -0.040 -0.093 -0.024 -0.034 0.279 0.136 -0.044
 0.007 0.013 -0.014 -0.055 -0.070 -0.031 -0.008 -0.028 -0.116 1.000
 0.246 0.270 0.200 0.180 0.215 0.201 0.091 0.112 0.135 -0.006 0.019
 0.013 -0.009 0.232 0.180 0.231 0.269 0.011 -0.155 0.231 0.287 0.148
 0.266 0.204 0.412 0.424 0.391 0.358 0.193 -0.015 1.000
 0.086 0.071 0.146 0.274 0.201 0.331 0.290 0.286 0.262 0.338 0.048
 0.111 0.206 0.177 0.306 0.216 0.259 0.014 0.190 0.327 0.267 0.363
 0.283 0.374 0.139 0.120 0.070 0.220 0.435 -0.053 0.127 1.000
 0.337 0.189 0.207 0.198 0.332 0.253 0.107 0.203 0.256 0.157 0.023
 0.083 0.020 0.218 0.180 0.179 0.277 0.029 -0.033 0.242 0.251 0.380
 0.297 0.201 0.297 0.490 0.387 0.323 0.267 0.010 0.332 0.269 1.000
 0.133 0.019 0.021 0.007 0.071 -0.048 -0.044 0.032 0.076 -0.002 0.215
 0.179 0.207 0.040 -0.011 0.009 0.007 0.194 0.204 -0.031 0.000 0.075 -
 0.015 -0.063 0.043 0.189 0.062 -0.007 0.036 0.255 0.011 -0.014 0.106
 1.000
 0.125 0.078 0.107 0.195 0.207 0.240 0.283 0.224 0.199 0.262 0.074
 0.129 0.154 0.133 0.224 0.263 0.179 0.044 0.171 0.211 0.203 0.333
 0.201 0.228 0.179 0.136 0.069 0.219 0.323 -0.031 0.138 0.338 0.194
 0.044 1.000
 0.250 0.246 0.201 0.227 0.231 0.293 0.162 0.256 0.257 0.169 0.099
 0.075 0.087 0.224 0.219 0.224 0.307 0.072 -0.021 0.288 0.318 0.255
 0.282 0.281 0.334 0.370 0.351 0.293 0.261 -0.010 0.339 0.243 0.368
 0.056 0.348 1.000
 0.195 0.214 0.221 0.186 0.193 0.216 0.078 0.134 0.127 0.091 0.035
 0.060 0.048 0.172 0.121 0.148 0.206 0.085 -0.019 0.228 0.257 0.245
 0.269 0.245 0.217 0.251 0.247 0.277 0.187 0.153 0.267 0.182 0.269 -
 0.008 0.196 0.328 1.000
 0.054 0.029 0.007 0.025 0.088 -0.002 0.027 0.113 0.102 0.119 0.280
 0.212 0.249 0.050 0.009 0.038 0.001 0.240 0.302 0.014 0.039 0.091
 0.007 0.017 0.013 0.041 0.023 -0.014 0.023 0.264 0.008 0.059 0.052
 0.275 0.067 0.034 0.013 1.000
 0.026 0.050 0.046 -0.036 0.056 0.004 -0.006 0.015 0.028 -0.009 0.178
 0.152 0.176 -0.023 -0.107 0.000 -0.035 0.211 0.076 -0.018 0.009 0.054
 -0.001 -0.087 0.009 0.038 0.003 -0.015 -0.082 0.319 0.008 -0.089
 0.030 0.170 -0.064 0.007 0.076 0.169 1.000
 0.019 0.049 0.044 0.067 0.126 0.113 0.115 0.125 0.145 0.157 0.304
 0.322 0.392 0.005 0.013 0.111 0.050 0.328 0.276 0.058 0.059 0.184
 0.071 0.035 -0.005 -0.010 -0.039 0.040 0.058 0.313 -0.020 0.134 0.026
 0.215 0.112 0.068 0.054 0.345 0.372 1.000

ME

3.91 3.79 4.07 4.47 4.85 4.64 5.45 4.99 4.70 5.23 4.26 4.55 5.01
 4.09 4.66 4.73 4.26 3.99 5.13 4.19 4.26 5.12 4.40 4.62 4.03 3.77 3.53
 4.11 4.73 3.85 3.65 5.09 4.14 4.03 5.21 4.21 4.23 4.22 3.74 4.43

SD

1.492 1.394 1.364 1.255 1.595 1.203 1.421 1.254 1.363 1.243 1.497
 1.616 1.462 1.506 1.364 1.569 1.419 1.490 1.552 1.196 1.369 1.391
 1.490 1.314 1.556 1.557 1.522 1.405 1.298 1.357 1.530 1.240 1.528
 1.453 1.596 1.368 1.339 1.581 1.490 1.546

MO NY=40 NK=1 NE=2 BE=FU GA=FI PS=SY TE=SY

LE
 SD IM
 LK
 SDR
 FR LY(1,1)LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,1) LY(7,1) LY(8,1)
 LY(9,1) LY(10,1)
 FR LY(11,1) LY(12,1) LY(13,1) LY(14,1) LY(15,1) LY(16,1) LY(17,1)
 LY(18,1) LY(19,1)
 FR LY(20,1) LY(21,2) LY(22,2) LY(23,2) LY(24,2) LY(25,2) LY(26,2)
 LY(27,2) LY(28,2)
 FR LY(29,2) LY(30,2) LY(31,2) LY(32,2) LY(33,2) LY(34,2) LY(35,2)
 LY(36,2) LY(37,2)
 FR LY(38,2) LY(39,2) LY(40,2) GA(1,1) GA(2,1)
 FR TE(13,12) TE(40,39) TE(27,26) TE(18,11) TE(38,19) TE(40,38)
 TE(17,15) TE(26,25)
 FR TE(6,4) TE(2,1) TE(10,9) TE(33,26) TE(34,30) TE(40,19) TE(8,7)
 TE(32,29) TE(27,25)
 FR TE(27,14) TE(31,22) TE(39,30) TE(19,10) TE(40,30) TE(9,8)
 TE(10,8) TE(10,7) TE(20,6)
 FR TE(34,26) TE(24,23) TE(13,11) TE(12,11) TE(18,13) TE(18,12)
 TE(3,2) TE(33,27)
 FR TE(3,1) TE(19,13) TE(37,30) TE(19,12) TE(28,22) TE(38,30)
 TE(14,9) TE(38,34) TE(36,22)
 FR TE(40,13) TE(5,1) TE(27,9) TE(34,19) TE(29,15) TE(32,24)
 TE(40,34) TE(35,32)
 FR TE(36,35) TE(35,29) TE(21,20) TE(19,18) TE(19,11) TE(35,7)
 TE(26,1) TE(34,1)
 FR TE(39,38) TE(39,34) TE(27,5) TE(5,3) TE(24,20) TE(31,10)
 TE(31,19) TE(24,15)
 FR TE(29,24) TE(17,4) TE(27,22) TE(27,7) TE(14,7) TE(17,5) TE(21,13)
 TE(32,15)
 FR TE(40,12) TE(31,1) TE(40,18) TE(40,11) TE(33,1) TE(27,1) TE(33,5)
 TE(20,8)
 FR TE(8,6) TE(28,27) TE(19,7) TE(38,11) TE(19,8) TE(19,9) TE(35,16)
 TE(25,22)
 FR TE(14,13) TE(26,22) TE(22,5) TE(33,32) TE(28,16)
 FI PS(1,1) PS(2,2) LY(30,2) LY(11,1)
 VA 0.05 PS(1,1) PS(2,2)
 ST 1 LY(30,2) LY(11,1)
 PD
 OU AD=OFF MI

FINISHED CYCLE 25
 MAXIMUM INTERCYCLE PARAMETER CHANGE= 0.28305 P(359)

ITEM SUMMARY

MULTILOG for Windows 7.00.2327.2

ITEM 1: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	1	1.10	(0.18)
B(1)	2	-4.01	(0.76)
B(2)	3	-2.69	(0.47)
B(3)	4	-1.06	(0.21)
B(4)	5	0.15	(0.11)
B(5)	6	1.36	(0.24)
B(6)	7	3.05	(0.54)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.367	0.367	0.367	0.366	0.365	0.364	0.364	0.364	0.365
-1.4 - 0.0	0.367	0.369	0.371	0.373	0.375	0.376	0.376	0.376	0.377
0.2 - 1.6	0.377	0.376	0.376	0.375	0.373	0.371	0.368	0.368	0.365
1.8 - 3.0	0.362	0.359	0.356	0.353	0.348	0.342	0.333		

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	8	24	110	164	157	99	26
OBS. PROP.	0.0136	0.0408	0.1871	0.2789	0.2670	0.1684	0.0442
EXP. PROP.	0.0212	0.0561	0.2038	0.2517	0.2383	0.1738	0.0550

ITEM 2: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	8	1.19	(0.18)
B(1)	9	-1.49	(0.26)
B(2)	10	-0.82	(0.17)
B(3)	11	0.07	(0.10)
B(4)	12	1.15	(0.19)
B(5)	13	2.08	(0.32)
B(6)	14	3.68	(0.68)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.174	0.206	0.240	0.275	0.310	0.343	0.372	0.397
-1.4 - 0.0	0.417	0.431	0.441	0.448	0.451	0.453	0.453	0.453
0.2 - 1.6	0.452	0.452	0.451	0.451	0.451	0.450	0.449	0.447
1.8 - 3.0	0.444	0.440	0.436	0.431	0.426	0.421	0.417	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	90	73	134	153	80	48	10
OBS. PROP.	0.1531	0.1241	0.2279	0.2602	0.1361	0.0816	0.0170
EXP. PROP.	0.1956	0.1212	0.2001	0.2291	0.1354	0.0954	0.0232

ITEM 3: 7 GRADED CATEGORIES

0.2 - 1.6	0.082	0.082	0.082	0.082	0.082	0.083	0.083	0.083
1.8 - 3.0	0.083	0.083	0.083	0.083	0.083	0.083	0.083	0.083

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	15	49	107	204	110	67	31
OBS. PROP.	0.0257	0.0840	0.1835	0.3499	0.1887	0.1149	0.0532
EXP. PROP.	0.0356	0.0913	0.1798	0.3283	0.1846	0.1195	0.0608

ITEM 6: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	36	1.45	(0.19)
B(1)	37	-3.32	(0.56)
B(2)	38	-2.61	(0.39)
B(3)	39	-1.67	(0.23)
B(4)	40	-1.03	(0.15)
B(5)	41	-0.70	(0.12)
B(6)	42	0.07	(0.08)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.642	0.655	0.661	0.664	0.666	0.668	0.671	0.674
-1.4 - 0.0	0.677	0.679	0.679	0.676	0.669	0.658	0.640	0.614
0.2 - 1.6	0.578	0.531	0.474	0.413	0.350	0.290	0.235	0.187
1.8 - 3.0	0.147	0.114	0.088	0.067	0.051	0.039	0.029	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	6	10	39	60	43	133	296
OBS. PROP.	0.0102	0.0170	0.0664	0.1022	0.0733	0.2266	0.5043
EXP. PROP.	0.0204	0.0296	0.0914	0.1112	0.0711	0.1953	0.4810

ITEM 7: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	43	1.72	(0.19)
B(1)	44	-2.26	(0.32)
B(2)	45	-1.52	(0.20)
B(3)	46	-0.76	(0.11)
B(4)	47	0.01	(0.07)
B(5)	48	0.61	(0.10)
B(6)	49	1.43	(0.16)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.514	0.618	0.716	0.797	0.856	0.895	0.917	0.928
-1.4 - 0.0	0.933	0.935	0.936	0.937	0.937	0.939	0.941	0.943
0.2 - 1.6	0.943	0.941	0.936	0.926	0.910	0.885	0.845	0.784
1.8 - 3.0	0.701	0.604	0.500	0.400	0.310	0.236	0.176	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	16	35	90	148	118	111	70
OBS. PROP.	0.0272	0.0595	0.1531	0.2517	0.2007	0.1888	0.1190
EXP. PROP.	0.0583	0.0836	0.1528	0.2069	0.1654	0.1768	0.1561

ITEM 8: 7 GRADED CATEGORIES

P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
------	----------	--------

0.2 - 1.6	0.075	0.075	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076
1.8 - 3.0	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076	0.076	0.075	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	12	43	132	190	110	72	26
OBS. PROP.	0.0205	0.0735	0.2256	0.3248	0.1880	0.1231	0.0444
EXP. PROP.	0.0288	0.0806	0.2228	0.3048	0.1845	0.1279	0.0507

ITEM 11: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	71	2.26	(0.20)
B(1)	72	-2.48	(0.36)
B(2)	73	-1.47	(0.15)
B(3)	74	-0.79	(0.09)
B(4)	75	0.13	(0.06)
B(5)	76	0.80	(0.09)
B(6)	77	1.83	(0.19)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.925	1.141	1.307	1.395	1.421	1.428	1.452	1.493
-1.4 - 0.0	1.529	1.547	1.549	1.535	1.511	1.492	1.496	1.519
0.2 - 1.6	1.543	1.552	1.544	1.517	1.473	1.433	1.417	1.412
1.8 - 3.0	1.377	1.271	1.090	0.869	0.649	0.461	0.316	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	4	29	72	204	150	105	23
OBS. PROP.	0.0068	0.0494	0.1227	0.3475	0.2555	0.1789	0.0392
EXP. PROP.	0.0271	0.0968	0.1426	0.2747	0.1950	0.1883	0.0755

ITEM 12: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	78	1.74	(0.20)
B(1)	79	-2.24	(0.35)
B(2)	80	-1.61	(0.22)
B(3)	81	-0.85	(0.12)
B(4)	82	-0.17	(0.08)
B(5)	83	0.34	(0.07)
B(6)	84	1.44	(0.17)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.510	0.618	0.721	0.808	0.874	0.916	0.940	0.951
-1.4 - 0.0	0.955	0.957	0.959	0.961	0.963	0.965	0.964	0.960
0.2 - 1.6	0.950	0.935	0.918	0.902	0.888	0.870	0.839	0.786
1.8 - 3.0	0.708	0.611	0.506	0.404	0.313	0.237	0.176	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	17	28	80	121	104	170	70
OBS. PROP.	0.0288	0.0475	0.1356	0.2051	0.1763	0.2881	0.1186
EXP. PROP.	0.0590	0.0681	0.1445	0.1800	0.1444	0.2496	0.1544

ITEM 13: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	85	0.46	(0.20)

B(1) 86 -6.59 (2.59)
 B(2) 87 -3.97 (1.64)
 B(3) 88 -2.33 (1.02)
 B(4) 89 -0.34 (0.32)
 B(5) 90 1.08 (0.46)
 B(6) 91 2.90 (1.07)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068
 -1.4 - 0.0 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068 0.068
 0.2 - 1.6 0.068 0.068 0.067 0.067 0.067 0.067 0.066 0.066
 1.8 - 3.0 0.065 0.065 0.064 0.063 0.062 0.061 0.060

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 23 54 70 124 94 98 125
 OBS. PROP. 0.0391 0.0918 0.1190 0.2109 0.1599 0.1667 0.2126
 EXP. PROP. 0.0509 0.0978 0.1163 0.1983 0.1527 0.1650 0.2190

ITEM 14: 7 GRADED CATEGORIES

P(#) ESTIMATE (S.E.)
 A 92 1.91 (0.21)
 B(1) 93 -2.11 (0.29)
 B(2) 94 -1.40 (0.18)
 B(3) 95 -0.70 (0.11)
 B(4) 96 0.13 (0.07)
 B(5) 97 0.72 (0.10)
 B(6) 98 1.46 (0.16)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.482 0.619 0.761 0.893 0.998 1.070 1.112 1.134
 -1.4 - 0.0 1.144 1.147 1.146 1.143 1.139 1.136 1.138 1.144
 0.2 - 1.6 1.151 1.155 1.154 1.147 1.131 1.102 1.052 0.971
 1.8 - 3.0 0.857 0.721 0.578 0.446 0.332 0.242 0.172

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 16 36 89 170 120 99 60
 OBS. PROP. 0.0271 0.0610 0.1508 0.2881 0.2034 0.1678 0.1017
 EXP. PROP. 0.0612 0.0889 0.1522 0.2371 0.1657 0.1540 0.1410

ITEM 15: 7 GRADED CATEGORIES

P(#) ESTIMATE (S.E.)
 A 99 2.44 (0.22)
 B(1) 100 -1.78 (0.21)
 B(2) 101 -1.18 (0.12)
 B(3) 102 -0.66 (0.08)
 B(4) 103 -0.01 (0.06)
 B(5) 104 0.43 (0.06)
 B(6) 105 1.20 (0.11)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.274 0.421 0.626 0.888 1.181 1.456 1.660 1.778
 -1.4 - 0.0 1.835 1.861 1.870 1.868 1.857 1.849 1.854 1.867

0.2 - 1.6	1.869	1.848	1.810	1.771	1.728	1.641	1.464	1.205
1.8 - 3.0	0.916	0.650	0.440	0.287	0.183	0.115	0.072	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	16	35	73	148	106	140	66
OBS. PROP.	0.0274	0.0599	0.1250	0.2534	0.1815	0.2397	0.1130
EXP. PROP.	0.0754	0.0930	0.1269	0.2030	0.1393	0.1976	0.1649

ITEM 16: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	106	2.69	(0.23)
B(1)	107	-2.40	(0.39)
B(2)	108	-1.48	(0.16)
B(3)	109	-0.74	(0.08)
B(4)	110	0.04	(0.05)
B(5)	111	0.59	(0.07)
B(6)	112	1.47	(0.13)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	1.002	1.380	1.721	1.925	1.974	1.961	1.988	2.057
-1.4 - 0.0	2.105	2.113	2.121	2.132	2.121	2.104	2.124	2.171
0.2 - 1.6	2.201	2.196	2.149	2.071	2.011	2.000	1.972	1.819
1.8 - 3.0	1.513	1.135	0.782	0.507	0.315	0.191	0.114	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	3	21	79	184	142	125	34
OBS. PROP.	0.0051	0.0357	0.1344	0.3129	0.2415	0.2126	0.0578
EXP. PROP.	0.0237	0.0854	0.1591	0.2446	0.1772	0.2001	0.1100

ITEM 17: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	113	2.30	(0.22)
B(1)	114	-2.14	(0.29)
B(2)	115	-1.24	(0.13)
B(3)	116	-0.55	(0.08)
B(4)	117	0.31	(0.05)
B(5)	118	0.89	(0.09)
B(6)	119	1.70	(0.17)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.567	0.785	1.025	1.245	1.404	1.485	1.515	1.536
-1.4 - 0.0	1.564	1.590	1.603	1.605	1.596	1.578	1.563	1.569
0.2 - 1.6	1.594	1.619	1.630	1.623	1.602	1.575	1.546	1.497
1.8 - 3.0	1.390	1.211	0.979	0.740	0.530	0.364	0.243	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	9	42	100	208	119	82	28
OBS. PROP.	0.0153	0.0714	0.1701	0.3537	0.2024	0.1395	0.0476
EXP. PROP.	0.0460	0.1153	0.1679	0.2684	0.1640	0.1495	0.0889

ITEM 18: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	120	1.99	(0.20)
B(1)	121	-2.26	(0.32)
B(2)	122	-1.67	(0.21)
B(3)	123	-0.99	(0.12)
B(4)	124	-0.28	(0.07)
B(5)	125	0.27	(0.07)
B(6)	126	0.95	(0.11)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.607	0.767	0.922	1.053	1.147	1.203	1.231	1.241
-1.4 - 0.0	1.243	1.242	1.241	1.241	1.242	1.247	1.251	1.253
0.2 - 1.6	1.248	1.236	1.213	1.169	1.095	0.982	0.838	0.678
1.8 - 3.0	0.524	0.390	0.282	0.199	0.138	0.095	0.065	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	11	20	59	126	124	132	116
OBS. PROP.	0.0187	0.0340	0.1003	0.2143	0.2109	0.2245	0.1973
EXP. PROP.	0.0469	0.0587	0.1214	0.1892	0.1642	0.1832	0.2364

ITEM 19: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	127	2.07	(0.21)
B(1)	128	-2.62	(0.39)
B(2)	129	-1.82	(0.21)
B(3)	130	-1.02	(0.12)
B(4)	131	-0.06	(0.06)
B(5)	132	0.63	(0.08)
B(6)	133	1.53	(0.16)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.942	1.090	1.194	1.253	1.282	1.296	1.302	1.300
-1.4 - 0.0	1.297	1.292	1.283	1.269	1.260	1.266	1.283	1.301
0.2 - 1.6	1.312	1.313	1.304	1.288	1.269	1.248	1.213	1.142
1.8 - 3.0	1.022	0.863	0.687	0.521	0.379	0.268	0.186	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	5	16	58	180	155	125	47
OBS. PROP.	0.0085	0.0273	0.0990	0.3072	0.2645	0.2133	0.0802
EXP. PROP.	0.0251	0.0582	0.1337	0.2657	0.2022	0.1930	0.1222

ITEM 20: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	134	2.00	(0.21)
B(1)	135	-2.07	(0.28)
B(2)	136	-1.49	(0.18)
B(3)	137	-0.85	(0.11)
B(4)	138	0.06	(0.07)
B(5)	139	0.69	(0.09)
B(6)	140	1.75	(0.18)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.469	0.619	0.781	0.938	1.069	1.162	1.217	1.244
-1.4 - 0.0	1.252	1.250	1.241	1.228	1.214	1.208	1.213	1.225
0.2 - 1.6	1.234	1.234	1.221	1.198	1.171	1.151	1.137	1.116
1.8 - 3.0	1.064	0.967	0.830	0.673	0.520	0.386	0.279	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	15	27	71	184	131	124	35
OBS. PROP.	0.0256	0.0460	0.1210	0.3135	0.2232	0.2112	0.0596
EXP. PROP.	0.0613	0.0703	0.1293	0.2588	0.1795	0.2054	0.0955

ITEM 21: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	141	2.35	(0.21)
B(1)	142	-2.16	(0.30)
B(2)	143	-1.71	(0.19)
B(3)	144	-0.98	(0.10)
B(4)	145	-0.12	(0.06)
B(5)	146	0.45	(0.06)
B(6)	147	1.28	(0.12)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.593	0.829	1.092	1.343	1.538	1.653	1.697	1.697
-1.4 - 0.0	1.683	1.671	1.657	1.636	1.623	1.634	1.665	1.692
0.2 - 1.6	1.700	1.687	1.657	1.625	1.597	1.547	1.432	1.234
1.8 - 3.0	0.984	0.732	0.515	0.349	0.229	0.148	0.095	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	8	12	57	167	141	145	59
OBS. PROP.	0.0136	0.0204	0.0968	0.2835	0.2394	0.2462	0.1002
EXP. PROP.	0.0435	0.0432	0.1281	0.2467	0.1794	0.2072	0.1520

ITEM 22: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	148	2.32	(0.22)
B(1)	149	-2.42	(0.38)
B(2)	150	-1.65	(0.18)
B(3)	151	-0.95	(0.11)
B(4)	152	-0.18	(0.06)
B(5)	153	0.38	(0.06)
B(6)	154	1.23	(0.12)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.887	1.135	1.351	1.497	1.571	1.605	1.626	1.639
-1.4 - 0.0	1.643	1.643	1.641	1.633	1.629	1.638	1.656	1.668
0.2 - 1.6	1.664	1.642	1.609	1.579	1.550	1.489	1.357	1.150
1.8 - 3.0	0.904	0.666	0.467	0.315	0.208	0.134	0.086	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	5	18	58	152	141	149	65
OBS. PROP.	0.0085	0.0306	0.0986	0.2585	0.2398	0.2534	0.1105
EXP. PROP.	0.0287	0.0663	0.1286	0.2199	0.1774	0.2163	0.1628

ITEM 23: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	155	0.47	(0.16)
B(1)	156	-7.50	(2.59)
B(2)	157	-3.79	(1.32)
B(3)	158	-1.57	(0.56)
B(4)	159	1.11	(0.41)
B(5)	160	2.76	(0.82)
B(6)	161	4.93	(1.43)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071
-1.4 - 0.0	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071	0.072	0.072
0.2 - 1.6	0.072	0.072	0.072	0.072	0.072	0.072	0.072	0.072	0.072
1.8 - 3.0	0.072	0.072	0.072	0.072	0.071	0.071	0.071	0.071	0.071

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	12	66	108	183	93	72	51
OBS. PROP.	0.0205	0.1128	0.1846	0.3128	0.1590	0.1231	0.0872
EXP. PROP.	0.0308	0.1210	0.1786	0.2916	0.1549	0.1275	0.0956

ITEM 24: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	162	0.50	(0.15)
B(1)	163	-6.28	(2.13)
B(2)	164	-4.04	(1.37)
B(3)	165	-1.83	(0.66)
B(4)	166	0.25	(0.52)
B(5)	167	1.65	(0.52)
B(6)	168	3.84	(1.13)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.079	0.079	0.079	0.079	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080
-1.4 - 0.0	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080
0.2 - 1.6	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.080	0.079	0.079
1.8 - 3.0	0.079	0.079	0.078	0.078	0.077	0.076	0.076	0.076	0.076

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	22	44	100	145	95	102	77
OBS. PROP.	0.0376	0.0752	0.1709	0.2479	0.1624	0.1744	0.1316
EXP. PROP.	0.0467	0.0808	0.1694	0.2330	0.1555	0.1757	0.1389

ITEM 25: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	169	0.53	(0.17)
B(1)	170	-7.19	(2.51)
B(2)	171	-5.17	(1.83)
B(3)	172	-2.69	(0.99)
B(4)	173	-0.51	(0.31)
B(5)	174	0.88	(0.33)
B(6)	175	2.99	(0.92)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.089 0.089 0.089 0.089 0.089 0.089 0.089 0.090
 -1.4 - 0.0 0.090 0.090 0.090 0.090 0.090 0.090 0.090 0.090
 0.2 - 1.6 0.090 0.090 0.090 0.089 0.089 0.089 0.088 0.088
 1.8 - 3.0 0.087 0.086 0.085 0.084 0.083 0.082 0.080

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 12 23 79 140 103 122 102
 OBS. PROP. 0.0207 0.0396 0.1360 0.2410 0.1773 0.2100 0.1756
 EXP. PROP. 0.0248 0.0434 0.1385 0.2310 0.1701 0.2098 0.1825

ITEM 26: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	176	0.50	(0.15)
B(1)	177	-6.28	(2.06)
B(2)	178	-3.48	(1.19)
B(3)	179	-1.56	(0.60)
B(4)	180	0.94	(0.33)
B(5)	181	2.37	(0.71)
B(6)	182	4.70	(1.38)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.080 0.080 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081
 -1.4 - 0.0 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081
 0.2 - 1.6 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081 0.081
 1.8 - 3.0 0.081 0.081 0.081 0.080 0.080 0.080 0.079

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 20 62 99 181 89 86 50
 OBS. PROP. 0.0341 0.1056 0.1687 0.3083 0.1516 0.1465 0.0852
 EXP. PROP. 0.0455 0.1133 0.1640 0.2865 0.1462 0.1502 0.0943

ITEM 27: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	183	1.66	(0.20)
B(1)	184	-1.82	(0.29)
B(2)	185	-1.14	(0.17)
B(3)	186	-0.59	(0.11)
B(4)	187	0.11	(0.08)
B(5)	188	0.57	(0.10)
B(6)	189	1.44	(0.17)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.299 0.380 0.470 0.564 0.653 0.730 0.789 0.830
 -1.4 - 0.0 0.856 0.871 0.879 0.883 0.884 0.884 0.884 0.883
 0.2 - 1.6 0.882 0.878 0.870 0.859 0.844 0.820 0.784 0.730
 1.8 - 3.0 0.658 0.572 0.480 0.389 0.307 0.237 0.179

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 37 58 82 133 87 118 73
 OBS. PROP. 0.0629 0.0986 0.1395 0.2262 0.1480 0.2007 0.1241
 EXP. PROP. 0.1057 0.1091 0.1264 0.1893 0.1252 0.1849 0.1594

ITEM 28: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	190	1.48	(0.19)
B(1)	191	-1.87	(0.29)
B(2)	192	-1.10	(0.18)
B(3)	193	-0.49	(0.11)
B(4)	194	0.50	(0.10)
B(5)	195	1.34	(0.18)
B(6)	196	2.37	(0.33)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.293	0.356	0.422	0.487	0.546	0.595	0.633	0.660
-1.4 -	0.0	0.677	0.687	0.692	0.694	0.692	0.690	0.687	0.685
0.2 -	1.6	0.684	0.684	0.685	0.685	0.684	0.682	0.678	0.672
1.8 -	3.0	0.664	0.652	0.634	0.606	0.566	0.514	0.453	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	42	65	91	180	114	66	26
OBS. PROP.	0.0719	0.1113	0.1558	0.3082	0.1952	0.1130	0.0445
EXP. PROP.	0.1132	0.1226	0.1383	0.2543	0.1800	0.1271	0.0645

ITEM 29: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	197	1.97	(0.20)
B(1)	198	-2.26	(0.31)
B(2)	199	-1.43	(0.16)
B(3)	200	-0.81	(0.10)
B(4)	201	0.06	(0.07)
B(5)	202	0.80	(0.09)
B(6)	203	1.61	(0.17)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.602	0.756	0.903	1.023	1.105	1.152	1.179	1.197
-1.4 -	0.0	1.210	1.217	1.216	1.208	1.197	1.190	1.191	1.197
0.2 -	1.6	1.202	1.205	1.205	1.201	1.192	1.175	1.145	1.090
1.8 -	3.0	0.998	0.868	0.717	0.564	0.426	0.311	0.222	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	11	35	70	178	152	97	44
OBS. PROP.	0.0187	0.0596	0.1193	0.3032	0.2589	0.1652	0.0750
EXP. PROP.	0.0473	0.0954	0.1274	0.2480	0.2082	0.1593	0.1143

ITEM 30: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	204	1.47	(0.20)
B(1)	205	-2.26	(0.37)
B(2)	206	-1.41	(0.22)
B(3)	207	-0.68	(0.13)
B(4)	208	0.33	(0.09)
B(5)	209	0.88	(0.13)
B(6)	210	1.70	(0.24)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.414	0.478	0.536	0.584	0.621	0.647	0.664	0.674
-1.4 - 0.0	0.680	0.683	0.683	0.682	0.680	0.678	0.677	0.679
0.2 - 1.6	0.682	0.684	0.686	0.684	0.679	0.670	0.654	0.629
1.8 - 3.0	0.594	0.547	0.491	0.428	0.363	0.301	0.244	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	26	51	90	177	89	93	64
OBS. PROP.	0.0441	0.0864	0.1525	0.3000	0.1508	0.1576	0.1085
EXP. PROP.	0.0744	0.1055	0.1473	0.2584	0.1312	0.1475	0.1356

ITEM 31: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	211	1.41	(0.20)
B(1)	212	-1.89	(0.32)
B(2)	213	-1.11	(0.19)
B(3)	214	-0.33	(0.11)
B(4)	215	0.86	(0.14)
B(5)	216	1.81	(0.25)
B(6)	217	3.45	(0.59)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.287	0.343	0.400	0.456	0.506	0.548	0.580	0.603
-1.4 - 0.0	0.617	0.625	0.629	0.629	0.627	0.624	0.619	0.615
0.2 - 1.6	0.612	0.611	0.613	0.614	0.616	0.615	0.613	0.607
1.8 - 3.0	0.598	0.587	0.575	0.565	0.558	0.555	0.554	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	46	68	116	204	98	50	7
OBS. PROP.	0.0781	0.1154	0.1969	0.3463	0.1664	0.0849	0.0119
EXP. PROP.	0.1169	0.1228	0.1752	0.2941	0.1647	0.1075	0.0188

ITEM 32: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	218	2.16	(0.24)
B(1)	219	-2.19	(0.31)
B(2)	220	-1.41	(0.17)
B(3)	221	-0.68	(0.09)
B(4)	222	0.20	(0.06)
B(5)	223	0.94	(0.10)
B(6)	224	1.80	(0.19)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.593	0.787	0.988	1.165	1.291	1.362	1.398	1.416
-1.4 - 0.0	1.426	1.428	1.426	1.420	1.410	1.397	1.393	1.401
0.2 - 1.6	1.414	1.421	1.423	1.420	1.410	1.393	1.374	1.345
1.8 - 3.0	1.284	1.167	0.996	0.797	0.603	0.436	0.305	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 10 32 91 198 149 82 27
 OBS. PROP. 0.0170 0.0543 0.1545 0.3362 0.2530 0.1392 0.0458
 EXP. PROP. 0.0462 0.0902 0.1621 0.2638 0.2056 0.1503 0.0818

ITEM 33: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	225	0.27	(0.15)
B(1)	226	-7.64	(4.25)
B(2)	227	-3.48	(2.02)
B(3)	228	-0.25	(0.51)
B(4)	229	4.00	(2.18)
B(5)	230	7.85	(4.18)
B(6)	231	11.18	(5.92)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024
-1.4 -	0.0	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024
0.2 -	1.6	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024
1.8 -	3.0	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024	0.024

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 62 100 122 159 86 34 23
 OBS. PROP. 0.1058 0.1706 0.2082 0.2713 0.1468 0.0580 0.0392
 EXP. PROP. 0.1133 0.1689 0.2008 0.2626 0.1469 0.0610 0.0466

ITEM 34: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	232	1.75	(0.18)
B(1)	233	-3.28	(0.60)
B(2)	234	-2.21	(0.30)
B(3)	235	-1.11	(0.14)
B(4)	236	-0.17	(0.08)
B(5)	237	0.49	(0.08)
B(6)	238	1.39	(0.16)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.885	0.899	0.907	0.912	0.914	0.911	0.908	0.909
-1.4 -	0.0	0.914	0.922	0.929	0.934	0.940	0.946	0.954	0.959
0.2 -	1.6	0.960	0.957	0.949	0.938	0.921	0.895	0.853	0.787
1.8 -	3.0	0.698	0.594	0.487	0.385	0.295	0.222	0.164	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 3 14 70 153 137 139 74
 OBS. PROP. 0.0051 0.0237 0.1186 0.2593 0.2322 0.2356 0.1254
 EXP. PROP. 0.0129 0.0477 0.1542 0.2354 0.1857 0.2029 0.1612

ITEM 35: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	239	0.51	(0.17)
B(1)	240	-6.81	(2.29)
B(2)	241	-3.61	(1.22)
B(3)	242	-1.31	(0.51)

B(4) 243 1.16 (0.39)
 B(5) 244 2.69 (0.79)
 B(6) 245 4.42 (1.25)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.083 0.083 0.083 0.084 0.084 0.084 0.084 0.084
 -1.4 - 0.0 0.084 0.084 0.084 0.084 0.084 0.084 0.084 0.084
 0.2 - 1.6 0.084 0.084 0.085 0.085 0.085 0.085 0.085 0.085
 1.8 - 3.0 0.085 0.085 0.085 0.084 0.084 0.084 0.084 0.083

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 15 62 120 181 89 62 56
 OBS. PROP. 0.0256 0.1060 0.2051 0.3094 0.1521 0.1060 0.0957
 EXP. PROP. 0.0329 0.1131 0.2001 0.2914 0.1501 0.1102 0.1023

ITEM 36: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	246	0.69	(0.19)
B(1)	247	-3.05	(0.91)
B(2)	248	-1.56	(0.49)
B(3)	249	-0.08	(0.18)
B(4)	250	1.97	(0.52)
B(5)	251	3.78	(0.97)
B(6)	252	6.20	(1.77)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.138 0.141 0.144 0.146 0.148 0.150 0.151 0.151
 -1.4 - 0.0 0.152 0.152 0.152 0.153 0.152 0.152 0.152 0.152
 0.2 - 1.6 0.152 0.151 0.151 0.151 0.151 0.151 0.151 0.151
 1.8 - 3.0 0.151 0.151 0.151 0.151 0.151 0.150 0.150

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 65 86 134 177 81 35 9
 OBS. PROP. 0.1107 0.1465 0.2283 0.3015 0.1380 0.0596 0.0153
 EXP. PROP. 0.1258 0.1470 0.2150 0.2882 0.1425 0.0646 0.0169

ITEM 37: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	253	1.64	(0.20)
B(1)	254	-2.30	(0.36)
B(2)	255	-1.45	(0.21)
B(3)	256	-0.78	(0.13)
B(4)	257	0.16	(0.08)
B(5)	258	0.78	(0.11)
B(6)	259	1.90	(0.24)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.502 0.591 0.671 0.736 0.783 0.814 0.833 0.845
 -1.4 - 0.0 0.852 0.854 0.854 0.851 0.847 0.844 0.845 0.847
 0.2 - 1.6 0.850 0.850 0.846 0.837 0.825 0.813 0.801 0.786
 1.8 - 3.0 0.762 0.722 0.662 0.585 0.498 0.410 0.327

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7

OBS. FREQ.	18	44	79	176	111	119	41
OBS. PROP.	0.0306	0.0748	0.1344	0.2993	0.1888	0.2024	0.0697
EXP. PROP.	0.0595	0.0999	0.1337	0.2507	0.1618	0.1970	0.0974

ITEM 38: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	260	0.46	(0.15)
B(1)	261	-7.64	(2.56)
B(2)	262	-4.74	(1.66)
B(3)	263	-2.70	(0.97)
B(4)	264	-0.21	(0.26)
B(5)	265	1.28	(0.41)
B(6)	266	3.48	(1.03)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068
-1.4 -	0.0	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068
0.2 -	1.6	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.068	0.067
1.8 -	3.0	0.067	0.067	0.066	0.065	0.065	0.064	0.063	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	16	43	74	150	97	109	101
OBS. PROP.	0.0271	0.0729	0.1254	0.2542	0.1644	0.1847	0.1712
EXP. PROP.	0.0315	0.0772	0.1247	0.2433	0.1601	0.1866	0.1767

ITEM 39: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	267	2.15	(0.23)
B(1)	268	-1.58	(0.19)
B(2)	269	-0.97	(0.12)
B(3)	270	-0.35	(0.07)
B(4)	271	0.59	(0.08)
B(5)	272	1.30	(0.13)
B(6)	273	2.08	(0.23)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.199	0.292	0.419	0.582	0.774	0.976	1.159	1.298
-1.4 -	0.0	1.383	1.426	1.443	1.445	1.436	1.417	1.391	1.370
0.2 -	1.6	1.366	1.380	1.400	1.415	1.421	1.421	1.413	1.397
1.8 -	3.0	1.371	1.318	1.217	1.062	0.870	0.672	0.494	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	31	58	115	217	106	47	16
OBS. PROP.	0.0525	0.0983	0.1949	0.3678	0.1797	0.0797	0.0271
EXP. PROP.	0.1107	0.1140	0.1676	0.2853	0.1652	0.1021	0.0552

ITEM 40: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	274	2.49	(0.22)
B(1)	275	-2.10	(0.29)
B(2)	276	-1.33	(0.14)
B(3)	277	-0.61	(0.08)
B(4)	278	0.30	(0.05)
B(5)	279	1.03	(0.10)

B(6) 280 2.03 (0.22)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.536 0.785 1.083 1.383 1.620 1.755 1.810 1.836
 -1.4 - 0.0 1.856 1.862 1.857 1.849 1.829 1.789 1.759 1.771
 0.2 - 1.6 1.810 1.838 1.843 1.838 1.816 1.764 1.705 1.684
 1.8 - 3.0 1.694 1.665 1.526 1.275 0.974 0.692 0.465

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 8 29 93 229 149 69 12
 OBS. PROP. 0.0136 0.0492 0.1579 0.3888 0.2530 0.1171 0.0204
 EXP. PROP. 0.0447 0.0935 0.1696 0.2890 0.2039 0.1492 0.0501

ITEM 41: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	281	3.01	(0.25)
B(1)	282	-1.81	(0.22)
B(2)	283	-1.17	(0.11)
B(3)	284	-0.55	(0.06)
B(4)	285	0.14	(0.05)
B(5)	286	0.65	(0.06)
B(6)	287	1.45	(0.12)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.237 0.414 0.699 1.119 1.645 2.155 2.492 2.625
 -1.4 - 0.0 2.673 2.703 2.701 2.694 2.695 2.668 2.650 2.690
 0.2 - 1.6 2.743 2.752 2.707 2.600 2.502 2.488 2.459 2.226
 1.8 - 3.0 1.765 1.235 0.786 0.470 0.271 0.152 0.085

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 9 30 95 183 131 112 30
 OBS. PROP. 0.0153 0.0508 0.1610 0.3102 0.2220 0.1898 0.0508
 EXP. PROP. 0.0604 0.0964 0.1617 0.2286 0.1654 0.1821 0.1053

ITEM 42: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	288	2.23	(0.21)
B(1)	289	-2.33	(0.33)
B(2)	290	-1.72	(0.19)
B(3)	291	-0.97	(0.11)
B(4)	292	-0.31	(0.07)
B(5)	293	0.15	(0.06)
B(6)	294	0.73	(0.08)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)
 -3.0 - -1.6 0.755 0.978 1.189 1.354 1.458 1.508 1.525 1.523
 -1.4 - 0.0 1.519 1.520 1.529 1.538 1.547 1.559 1.569 1.571
 0.2 - 1.6 1.559 1.529 1.469 1.358 1.189 0.975 0.752 0.550
 1.8 - 3.0 0.386 0.263 0.175 0.115 0.075 0.049 0.031

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN
 CATEGORY (K): 1 2 3 4 5 6 7
 OBS. FREQ. 7 15 58 114 111 137 147

OBS. PROP.	0.0119	0.0255	0.0985	0.1935	0.1885	0.2326	0.2496
EXP. PROP.	0.0352	0.0544	0.1333	0.1801	0.1438	0.1714	0.2818

ITEM 43: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	295	2.14	(0.21)
B(1)	296	-2.37	(0.32)
B(2)	297	-1.63	(0.19)
B(3)	298	-0.81	(0.10)
B(4)	299	0.07	(0.06)
B(5)	300	0.73	(0.09)
B(6)	301	1.63	(0.16)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.757	0.954	1.130	1.261	1.338	1.375	1.390	1.392
-1.4 - 0.0	1.386	1.381	1.380	1.377	1.371	1.368	1.376	1.391
0.2 - 1.6	1.405	1.409	1.403	1.387	1.365	1.344	1.318	1.265
1.8 - 3.0	1.160	1.001	0.811	0.620	0.452	0.319	0.219	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	7	21	80	186	148	110	38
OBS. PROP.	0.0119	0.0356	0.1356	0.3153	0.2508	0.1864	0.0644
EXP. PROP.	0.0353	0.0690	0.1609	0.2572	0.1934	0.1795	0.1047

ITEM 44: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	302	2.70	(0.25)
B(1)	303	-1.69	(0.19)
B(2)	304	-1.25	(0.13)
B(3)	305	-0.64	(0.08)
B(4)	306	0.05	(0.05)
B(5)	307	0.56	(0.06)
B(6)	308	1.29	(0.11)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.200	0.330	0.530	0.818	1.188	1.589	1.933	2.151
-1.4 - 0.0	2.243	2.257	2.241	2.228	2.214	2.197	2.202	2.231
0.2 - 1.6	2.254	2.249	2.215	2.166	2.123	2.057	1.880	1.564
1.8 - 3.0	1.175	0.811	0.525	0.327	0.198	0.118	0.070	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	16	24	79	165	134	120	49
OBS. PROP.	0.0273	0.0409	0.1346	0.2811	0.2283	0.2044	0.0835
EXP. PROP.	0.0793	0.0690	0.1483	0.2199	0.1639	0.1788	0.1409

ITEM 45: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	309	2.49	(0.22)
B(1)	310	-2.07	(0.25)
B(2)	311	-1.31	(0.14)
B(3)	312	-0.69	(0.08)
B(4)	313	0.13	(0.05)
B(5)	314	0.66	(0.07)
B(6)	315	1.55	(0.14)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.509	0.750	1.045	1.350	1.600	1.749	1.813	1.846
-1.4 - 0.0	1.876	1.897	1.902	1.891	1.864	1.835	1.835	1.867
0.2 - 1.6	1.902	1.912	1.888	1.836	1.783	1.756	1.735	1.650
1.8 - 3.0	1.453	1.169	0.866	0.600	0.397	0.255	0.160	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	8	30	75	192	132	117	32
OBS. PROP.	0.0137	0.0512	0.1280	0.3276	0.2253	0.1997	0.0546
EXP. PROP.	0.0466	0.0958	0.1428	0.2563	0.1647	0.1911	0.1027

ITEM 46: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	316	0.32	(0.17)
B(1)	317	-6.41	(3.80)
B(2)	318	-2.77	(1.84)
B(3)	319	0.50	(0.33)
B(4)	320	4.54	(2.63)
B(5)	321	7.65	(4.25)
B(6)	322	11.87	(6.60)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
-1.4 - 0.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
0.2 - 1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
1.8 - 3.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	66	105	147	161	66	34	10
OBS. PROP.	0.1121	0.1783	0.2496	0.2733	0.1121	0.0577	0.0170
EXP. PROP.	0.1201	0.1777	0.2410	0.2643	0.1122	0.0608	0.0239

ITEM 47: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	323	1.54	(0.21)
B(1)	324	-2.03	(0.30)
B(2)	325	-1.22	(0.19)
B(3)	326	-0.56	(0.11)
B(4)	327	0.65	(0.11)
B(5)	328	1.47	(0.19)
B(6)	329	2.80	(0.42)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.358	0.432	0.506	0.576	0.634	0.680	0.711	0.732
-1.4 - 0.0	0.743	0.749	0.750	0.746	0.740	0.731	0.723	0.719
0.2 - 1.6	0.719	0.723	0.729	0.734	0.736	0.733	0.726	0.716
1.8 - 3.0	0.705	0.695	0.687	0.680	0.669	0.647	0.610	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	31	58	94	223	106	64	13
OBS. PROP.	0.0526	0.0985	0.1596	0.3786	0.1800	0.1087	0.0221
EXP. PROP.	0.0906	0.1159	0.1475	0.3150	0.1671	0.1291	0.0349

ITEM 48: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	330	1.39	(0.20)
B(1)	331	-1.86	(0.30)
B(2)	332	-1.13	(0.20)
B(3)	333	-0.40	(0.11)
B(4)	334	0.65	(0.12)
B(5)	335	1.55	(0.22)
B(6)	336	2.93	(0.45)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.276	0.330	0.385	0.439	0.488	0.530	0.562	0.585
-1.4 - 0.0	0.601	0.610	0.614	0.615	0.615	0.612	0.610	0.608
0.2 - 1.6	0.607	0.606	0.607	0.606	0.605	0.602	0.598	0.592
1.8 - 3.0	0.585	0.578	0.571	0.565	0.557	0.543	0.522	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	48	64	108	180	109	64	15
OBS. PROP.	0.0816	0.1088	0.1837	0.3061	0.1854	0.1088	0.0255
EXP. PROP.	0.1219	0.1153	0.1628	0.2595	0.1761	0.1271	0.0373

ITEM 49: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	337	1.35	(0.20)
B(1)	338	-1.75	(0.29)
B(2)	339	-1.05	(0.19)
B(3)	340	-0.25	(0.11)
B(4)	341	0.70	(0.13)
B(5)	342	1.74	(0.25)
B(6)	343	3.23	(0.52)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.243	0.291	0.341	0.392	0.439	0.481	0.516	0.541
-1.4 - 0.0	0.559	0.571	0.577	0.580	0.581	0.581	0.580	0.578
0.2 - 1.6	0.577	0.575	0.574	0.572	0.570	0.567	0.563	0.559
1.8 - 3.0	0.553	0.546	0.540	0.534	0.529	0.524	0.515	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	58	67	119	159	117	56	11
OBS. PROP.	0.0988	0.1141	0.2027	0.2709	0.1993	0.0954	0.0187
EXP. PROP.	0.1398	0.1172	0.1802	0.2323	0.1894	0.1133	0.0280

ITEM 50: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	344	1.80	(0.22)
B(1)	345	-1.88	(0.26)
B(2)	346	-1.31	(0.17)
B(3)	347	-0.54	(0.09)
B(4)	348	0.47	(0.08)
B(5)	349	1.26	(0.15)
B(6)	350	2.12	(0.27)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.337	0.440	0.555	0.676	0.788	0.882	0.949	0.990
-1.4 - 0.0	1.010	1.016	1.014	1.009	1.001	0.992	0.984	0.982
0.2 - 1.6	0.986	0.993	1.001	1.005	1.006	1.005	0.999	0.989
1.8 - 3.0	0.971	0.938	0.883	0.802	0.697	0.580	0.464	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	27	37	106	208	123	61	24
OBS. PROP.	0.0461	0.0631	0.1809	0.3549	0.2099	0.1041	0.0410
EXP. PROP.	0.0896	0.0824	0.1761	0.2850	0.1849	0.1167	0.0653

ITEM 51: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	351	2.17	(0.21)
B(1)	352	-2.37	(0.32)
B(2)	353	-1.96	(0.23)
B(3)	354	-0.85	(0.10)
B(4)	355	0.07	(0.06)
B(5)	356	0.66	(0.08)
B(6)	357	1.53	(0.15)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.770	0.980	1.172	1.316	1.393	1.407	1.376	1.333
-1.4 - 0.0	1.311	1.322	1.350	1.372	1.378	1.383	1.400	1.427
0.2 - 1.6	1.449	1.457	1.449	1.428	1.403	1.379	1.339	1.257
1.8 - 3.0	1.116	0.927	0.724	0.536	0.381	0.263	0.178	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	7	8	84	194	135	118	43
OBS. PROP.	0.0119	0.0136	0.1426	0.3294	0.2292	0.2003	0.0730
EXP. PROP.	0.0347	0.0308	0.1873	0.2700	0.1746	0.1847	0.1180

ITEM 52: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	358	0.44	(0.20)
B(1)	359	-7.51	(3.66)
B(2)	360	-4.62	(2.36)
B(3)	361	-1.68	(0.92)
B(4)	362	1.62	(0.78)
B(5)	363	3.88	(1.70)
B(6)	364	6.69	(2.94)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	0.060	0.060	0.060
-1.4 - 0.0	0.060	0.060	0.060	0.060	0.060	0.060	0.060	0.060
0.2 - 1.6	0.060	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061
1.8 - 3.0	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	0.061	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	17	48	125	206	103	61	28
OBS. PROP.	0.0289	0.0816	0.2126	0.3503	0.1752	0.1037	0.0476
EXP. PROP.	0.0389	0.0852	0.2062	0.3335	0.1739	0.1077	0.0546

ITEM 53: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	365	1.24	(0.18)
B(1)	366	-2.62	(0.51)
B(2)	367	-1.64	(0.31)
B(3)	368	-0.67	(0.16)
B(4)	369	0.36	(0.10)
B(5)	370	1.16	(0.18)
B(6)	371	2.36	(0.35)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.387	0.416	0.439	0.457	0.469	0.477	0.482	0.485
-1.4 - 0.0	0.487	0.488	0.488	0.488	0.488	0.488	0.488	0.489
0.2 - 1.6	0.489	0.490	0.490	0.489	0.487	0.484	0.480	0.475
1.8 - 3.0	0.468	0.459	0.446	0.428	0.404	0.374	0.339	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	26	52	110	165	109	88	39
OBS. PROP.	0.0441	0.0883	0.1868	0.2801	0.1851	0.1494	0.0662
EXP. PROP.	0.0660	0.1019	0.1762	0.2417	0.1690	0.1587	0.0866

ITEM 54: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	372	0.81	(0.20)
B(1)	373	-2.25	(0.59)
B(2)	374	-1.12	(0.32)
B(3)	375	-0.04	(0.15)
B(4)	376	1.58	(0.38)
B(5)	377	3.01	(0.71)
B(6)	378	5.19	(1.28)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.159	0.169	0.178	0.185	0.192	0.197	0.202	0.205
-1.4 - 0.0	0.208	0.209	0.211	0.212	0.212	0.212	0.212	0.212
0.2 - 1.6	0.211	0.211	0.211	0.210	0.210	0.210	0.210	0.210
1.8 - 3.0	0.210	0.209	0.209	0.208	0.208	0.207	0.206	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	84	86	116	166	84	43	10
OBS. PROP.	0.1426	0.1460	0.1969	0.2818	0.1426	0.0730	0.0170
EXP. PROP.	0.1647	0.1448	0.1836	0.2635	0.1435	0.0802	0.0197

ITEM 55: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	379	0.32	(0.16)
B(1)	380	-9.42	(4.48)
B(2)	381	-5.71	(2.79)
B(3)	382	-2.06	(1.06)
B(4)	383	2.30	(1.09)
B(5)	384	5.28	(2.39)
B(6)	385	8.32	(3.78)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033
-1.4 - 0.0	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033
0.2 - 1.6	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033
1.8 - 3.0	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033	0.033

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	22	53	121	201	99	52	35
OBS. PROP.	0.0377	0.0909	0.2075	0.3448	0.1698	0.0892	0.0600
EXP. PROP.	0.0473	0.0930	0.2022	0.3314	0.1681	0.0919	0.0660

ITEM 56: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	386	1.65	(0.19)
B(1)	387	-1.68	(0.22)
B(2)	388	-1.04	(0.15)
B(3)	389	-0.36	(0.09)
B(4)	390	0.61	(0.10)
B(5)	391	1.50	(0.18)
B(6)	392	2.60	(0.35)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.250	0.322	0.406	0.498	0.591	0.676	0.748	0.800
-1.4 - 0.0	0.835	0.855	0.865	0.867	0.865	0.860	0.854	0.849
0.2 - 1.6	0.846	0.846	0.847	0.847	0.846	0.844	0.840	0.833
1.8 - 3.0	0.824	0.815	0.804	0.786	0.754	0.704	0.633	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	44	61	111	189	116	53	14
OBS. PROP.	0.0748	0.1037	0.1888	0.3214	0.1973	0.0901	0.0238
EXP. PROP.	0.1237	0.1121	0.1650	0.2630	0.1853	0.1112	0.0397

ITEM 57: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	393	0.53	(0.13)
B(1)	394	-2.18	(0.62)
B(2)	395	-0.97	(0.33)
B(3)	396	0.29	(0.17)
B(4)	397	2.66	(0.64)
B(5)	398	4.80	(1.16)
B(6)	399	8.85	(2.27)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.071	0.074	0.076	0.078	0.080	0.081	0.083	0.084
-1.4 - 0.0	0.085	0.086	0.087	0.087	0.088	0.088	0.088	0.088
0.2 - 1.6	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088
1.8 - 3.0	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	0.088	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	141	78	94	152	73	40	6
OBS. PROP.	0.2414	0.1336	0.1610	0.2603	0.1250	0.0685	0.0103
EXP. PROP.	0.2530	0.1289	0.1533	0.2547	0.1278	0.0716	0.0108

ITEM 58: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	400	1.30	(0.20)
B(1)	401	-1.85	(0.33)
B(2)	402	-1.27	(0.23)
B(3)	403	-0.36	(0.12)
B(4)	404	0.58	(0.12)
B(5)	405	1.48	(0.22)
B(6)	406	2.73	(0.44)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.255	0.300	0.346	0.390	0.430	0.464	0.491	0.511
-1.4 - 0.0	0.524	0.532	0.536	0.538	0.538	0.538	0.538	0.538
0.2 - 1.6	0.538	0.537	0.537	0.536	0.534	0.532	0.529	0.525
1.8 - 3.0	0.520	0.514	0.507	0.498	0.484	0.464	0.436	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	56	49	123	154	112	70	23
OBS. PROP.	0.0954	0.0835	0.2095	0.2624	0.1908	0.1193	0.0392
EXP. PROP.	0.1330	0.0878	0.1911	0.2263	0.1766	0.1314	0.0537

ITEM 59: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	407	2.30	(0.21)
B(1)	408	-2.63	(0.44)
B(2)	409	-1.69	(0.19)
B(3)	410	-0.91	(0.10)
B(4)	411	-0.05	(0.06)
B(5)	412	0.47	(0.06)
B(6)	413	1.36	(0.13)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	1.128	1.325	1.446	1.493	1.508	1.528	1.556	1.574
-1.4 - 0.0	1.579	1.582	1.584	1.579	1.569	1.575	1.599	1.626
0.2 - 1.6	1.637	1.624	1.591	1.554	1.528	1.498	1.423	1.271
1.8 - 3.0	1.053	0.812	0.590	0.410	0.275	0.181	0.117	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	3	17	66	171	127	143	54
OBS. PROP.	0.0052	0.0293	0.1136	0.2943	0.2186	0.2461	0.0929
EXP. PROP.	0.0201	0.0697	0.1454	0.2483	0.1640	0.2133	0.1392

ITEM 60: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	414	2.30	(0.22)
B(1)	415	-1.92	(0.23)
B(2)	416	-1.29	(0.15)
B(3)	417	-0.53	(0.07)
B(4)	418	0.26	(0.06)
B(5)	419	0.73	(0.08)
B(6)	420	1.51	(0.14)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.380	0.551	0.768	1.012	1.248	1.433	1.548	1.603
-------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

-1.4 -	0.0	1.620	1.617	1.607	1.602	1.603	1.600	1.598	1.610
0.2 -	1.6	1.633	1.650	1.649	1.628	1.598	1.565	1.513	1.407
1.8 -	3.0	1.228	0.996	0.755	0.541	0.372	0.248	0.163	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	14	33	111	189	99	100	42
OBS. PROP.	0.0238	0.0561	0.1888	0.3214	0.1684	0.1701	0.0714
EXP. PROP.	0.0643	0.0878	0.1831	0.2456	0.1392	0.1651	0.1148

ITEM 61: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	421	0.33	(0.18)
B(1)	422	-9.85	(4.46)
B(2)	423	-5.01	(2.34)
B(3)	424	-1.66	(0.92)
B(4)	425	2.74	(1.28)
B(5)	426	6.89	(3.02)
B(6)	427	10.77	(4.62)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035
-1.4 -	0.0	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035
0.2 -	1.6	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035
1.8 -	3.0	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035	0.035

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	17	71	124	210	117	37	12
OBS. PROP.	0.0289	0.1207	0.2109	0.3571	0.1990	0.0629	0.0204
EXP. PROP.	0.0381	0.1253	0.2054	0.3399	0.1960	0.0670	0.0283

ITEM 62: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	428	0.37	(0.24)
B(1)	429	-7.62	(5.20)
B(2)	430	-4.76	(3.56)
B(3)	431	-1.46	(1.42)
B(4)	432	1.77	(1.23)
B(5)	433	4.32	(2.78)
B(6)	434	7.60	(4.88)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044
-1.4 -	0.0	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044
0.2 -	1.6	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044
1.8 -	3.0	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044	0.044

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	29	54	134	173	102	65	31
OBS. PROP.	0.0493	0.0918	0.2279	0.2942	0.1735	0.1105	0.0527
EXP. PROP.	0.0594	0.0931	0.2198	0.2811	0.1721	0.1146	0.0598

ITEM 63: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	435	1.51	(0.19)
B(1)	436	-2.31	(0.36)
B(2)	437	-1.57	(0.24)
B(3)	438	-0.74	(0.13)
B(4)	439	0.29	(0.08)
B(5)	440	1.00	(0.14)
B(6)	441	2.11	(0.27)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.449	0.518	0.580	0.630	0.667	0.692	0.707	0.715
-1.4 - 0.0	0.718	0.718	0.717	0.714	0.711	0.709	0.709	0.711
0.2 - 1.6	0.714	0.716	0.717	0.714	0.709	0.702	0.694	0.684
1.8 - 3.0	0.670	0.650	0.617	0.572	0.514	0.448	0.379	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	23	39	95	184	113	97	35
OBS. PROP.	0.0392	0.0666	0.1621	0.3140	0.1928	0.1655	0.0597
EXP. PROP.	0.0672	0.0839	0.1611	0.2656	0.1681	0.1698	0.0843

ITEM 64: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	442	2.12	(0.21)
B(1)	443	-2.33	(0.36)
B(2)	444	-1.39	(0.16)
B(3)	445	-0.63	(0.09)
B(4)	446	0.28	(0.06)
B(5)	447	0.96	(0.10)
B(6)	448	1.67	(0.18)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.705	0.894	1.067	1.196	1.268	1.300	1.318	1.337
-1.4 - 0.0	1.354	1.364	1.367	1.365	1.357	1.345	1.338	1.346
0.2 - 1.6	1.363	1.380	1.390	1.394	1.390	1.377	1.348	1.289
1.8 - 3.0	1.185	1.030	0.844	0.653	0.482	0.343	0.238	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	8	36	96	207	135	73	35
OBS. PROP.	0.0136	0.0610	0.1627	0.3508	0.2288	0.1237	0.0593
EXP. PROP.	0.0385	0.1026	0.1718	0.2742	0.1840	0.1288	0.1000

ITEM 65: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	449	0.28	(0.14)
B(1)	450	-6.25	(3.26)
B(2)	451	-2.88	(1.51)
B(3)	452	0.34	(0.44)
B(4)	453	5.21	(2.72)
B(5)	454	8.60	(4.41)
B(6)	455	12.15	(6.27)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.026
-1.4 - 0.0	0.026	0.026	0.026	0.026	0.026	0.026	0.026	0.025	0.025
0.2 - 1.6	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025
1.8 - 3.0	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	0.025	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	83	96	131	175	63	28	14
OBS. PROP.	0.1407	0.1627	0.2220	0.2966	0.1068	0.0475	0.0237
EXP. PROP.	0.1493	0.1606	0.2136	0.2860	0.1071	0.0509	0.0324

ITEM 66: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	456	1.94	(0.19)
B(1)	457	-1.96	(0.24)
B(2)	458	-1.46	(0.17)
B(3)	459	-0.72	(0.10)
B(4)	460	-0.07	(0.07)
B(5)	461	0.33	(0.07)
B(6)	462	0.85	(0.10)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.390	0.518	0.664	0.813	0.950	1.056	1.126	1.163
-1.4 - 0.0	1.177	1.180	1.181	1.184	1.189	1.195	1.201	1.206
0.2 - 1.6	1.204	1.190	1.157	1.098	1.004	0.878	0.732	0.582
1.8 - 3.0	0.445	0.329	0.237	0.168	0.118	0.081	0.056	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	20	25	84	124	88	108	141
OBS. PROP.	0.0339	0.0424	0.1424	0.2102	0.1492	0.1831	0.2390
EXP. PROP.	0.0744	0.0641	0.1577	0.1839	0.1175	0.1391	0.2633

ITEM 67: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	463	2.21	(0.21)
B(1)	464	-1.77	(0.22)
B(2)	465	-1.17	(0.14)
B(3)	466	-0.54	(0.08)
B(4)	467	0.39	(0.06)
B(5)	468	1.02	(0.11)
B(6)	469	1.87	(0.20)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.282	0.410	0.579	0.782	1.001	1.203	1.357	1.452
-1.4 - 0.0	1.499	1.517	1.517	1.508	1.489	1.462	1.439	1.436
0.2 - 1.6	1.454	1.480	1.497	1.500	1.490	1.469	1.446	1.419
1.8 - 3.0	1.370	1.267	1.102	0.895	0.683	0.496	0.346	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	21	40	97	218	115	73	23
OBS. PROP.	0.0358	0.0681	0.1652	0.3714	0.1959	0.1244	0.0392
EXP. PROP.	0.0843	0.0947	0.1570	0.2840	0.1694	0.1382	0.0724

ITEM 68: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	470	0.32	(0.16)
B(1)	471	-9.57	(4.86)
B(2)	472	-4.71	(2.63)
B(3)	473	-1.11	(0.84)
B(4)	474	3.33	(1.76)
B(5)	475	6.85	(3.58)
B(6)	476	11.37	(5.98)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
-1.4 - 0.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
0.2 - 1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
1.8 - 3.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	23	80	136	196	92	44	12
OBS. PROP.	0.0395	0.1372	0.2333	0.3362	0.1578	0.0755	0.0206
EXP. PROP.	0.0481	0.1405	0.2263	0.3225	0.1564	0.0785	0.0278

ITEM 69: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	477	1.96	(0.20)
B(1)	478	-2.41	(0.32)
B(2)	479	-1.38	(0.17)
B(3)	480	-0.63	(0.09)
B(4)	481	0.33	(0.07)
B(5)	482	0.91	(0.11)
B(6)	483	1.76	(0.19)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.703	0.847	0.968	1.049	1.091	1.110	1.124	1.142
-1.4 - 0.0	1.160	1.173	1.178	1.177	1.170	1.161	1.156	1.161
0.2 - 1.6	1.175	1.190	1.198	1.196	1.185	1.169	1.147	1.113
1.8 - 3.0	1.052	0.954	0.823	0.673	0.526	0.395	0.288	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	9	42	98	207	109	87	34
OBS. PROP.	0.0154	0.0717	0.1672	0.3532	0.1860	0.1485	0.0580
EXP. PROP.	0.0387	0.1131	0.1675	0.2775	0.1548	0.1534	0.0950

ITEM 70: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	484	0.55	(0.25)
B(1)	485	-6.70	(2.70)
B(2)	486	-3.93	(1.77)
B(3)	487	-2.09	(1.00)
B(4)	488	0.32	(0.24)
B(5)	489	1.89	(0.69)
B(6)	490	3.57	(1.29)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096
-1.4 - 0.0	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096
0.2 - 1.6	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096	0.096
1.8 - 3.0	0.096	0.095	0.095	0.094	0.093	0.092	0.091		

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	11	46	83	183	113	79	74
OBS. PROP.	0.0187	0.0781	0.1409	0.3107	0.1919	0.1341	0.1256
EXP. PROP.	0.0284	0.0865	0.1392	0.2868	0.1849	0.1387	0.1354

ITEM 71: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	491	0.32	(0.14)
B(1)	492	-8.32	(4.03)
B(2)	493	-4.40	(2.23)
B(3)	494	-0.92	(0.68)
B(4)	495	3.16	(1.51)
B(5)	496	6.09	(2.85)
B(6)	497	10.03	(4.62)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
-1.4 - 0.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
0.2 - 1.6	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032
1.8 - 3.0	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032	0.032

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	35	77	137	182	84	50	20
OBS. PROP.	0.0598	0.1316	0.2342	0.3111	0.1436	0.0855	0.0342
EXP. PROP.	0.0685	0.1333	0.2271	0.2992	0.1425	0.0884	0.0410

ITEM 72: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	498	0.47	(0.17)
B(1)	499	-6.22	(2.29)
B(2)	500	-3.61	(1.53)
B(3)	501	-1.44	(2.51)
B(4)	502	1.21	(0.44)
B(5)	503	3.08	(1.09)
B(6)	504	5.50	(1.87)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069
-1.4 - 0.0	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069
0.2 - 1.6	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069
1.8 - 3.0	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069	0.069

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	27	61	109	179	99	70	41
OBS. PROP.	0.0461	0.1041	0.1860	0.3055	0.1689	0.1195	0.0700
EXP. PROP.	0.0573	0.1091	0.1791	0.2855	0.1666	0.1245	0.0779

ITEM 73: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	505	1.84	(0.19)
B(1)	506	-2.83	(0.44)
B(2)	507	-2.01	(0.25)
B(3)	508	-1.10	(0.13)
B(4)	509	-0.14	(0.07)
B(5)	510	0.36	(0.07)
B(6)	511	1.00	(0.12)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.882	0.955	1.000	1.024	1.035	1.037	1.036	1.033
-1.4 - 0.0	1.032	1.031	1.029	1.027	1.030	1.039	1.052	1.065
0.2 - 1.6	1.070	1.067	1.051	1.019	0.964	0.881	0.773	0.648
1.8 - 3.0	0.522	0.405	0.305	0.224	0.162	0.116	0.082	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	5	16	63	162	107	117	118
OBS. PROP.	0.0085	0.0272	0.1071	0.2755	0.1820	0.1990	0.2007
EXP. PROP.	0.0229	0.0515	0.1363	0.2489	0.1458	0.1629	0.2318

ITEM 74: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	512	0.34	(0.13)
B(1)	513	-8.41	(3.53)
B(2)	514	-4.42	(1.82)
B(3)	515	-1.05	(0.49)
B(4)	516	3.11	(1.27)
B(5)	517	6.10	(2.42)
B(6)	518	9.71	(3.80)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037
-1.4 - 0.0	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037
0.2 - 1.6	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037
1.8 - 3.0	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	0.037	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	28	75	138	198	87	44	18
OBS. PROP.	0.0476	0.1276	0.2347	0.3367	0.1480	0.0748	0.0306
EXP. PROP.	0.0553	0.1297	0.2285	0.3253	0.1474	0.0776	0.0363

ITEM 75: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	519	0.41	(0.19)
B(1)	520	-7.31	(3.54)
B(2)	521	-3.94	(2.05)
B(3)	522	-1.25	(0.76)
B(4)	523	1.87	(0.91)
B(5)	524	4.20	(1.88)
B(6)	525	7.51	(3.37)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053
-1.4 -	0.0	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053
0.2 -	1.6	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053
1.8 -	3.0	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053	0.053

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	25	71	125	183	97	63	24
OBS. PROP.	0.0425	0.1207	0.2126	0.3112	0.1650	0.1071	0.0408
EXP. PROP.	0.0520	0.1231	0.2045	0.2960	0.1641	0.1123	0.0481

ITEM 76: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	526	0.51	(0.16)
B(1)	527	-6.54	(2.33)
B(2)	528	-4.28	(1.72)
B(3)	529	-1.91	(1.08)
B(4)	530	0.61	(0.24)
B(5)	531	1.94	(0.64)
B(6)	532	3.82	(1.27)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.083	0.083	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084
-1.4 -	0.0	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084
0.2 -	1.6	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084	0.084
1.8 -	3.0	0.084	0.084	0.083	0.083	0.082	0.081	0.081	0.081

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	17	39	103	180	89	85	74
OBS. PROP.	0.0290	0.0664	0.1755	0.3066	0.1516	0.1448	0.1261
EXP. PROP.	0.0379	0.0718	0.1736	0.2893	0.1467	0.1469	0.1338

ITEM 77: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	533	0.29	(0.18)
B(1)	534	-6.09	(3.23)
B(2)	535	-2.71	(1.44)
B(3)	536	0.33	(0.37)
B(4)	537	4.02	(2.15)
B(5)	538	6.89	(3.54)
B(6)	539	10.13	(5.14)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 -	-1.6	0.026	0.026	0.026	0.026	0.027	0.027	0.027	0.027
-1.4 -	0.0	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027
0.2 -	1.6	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027
1.8 -	3.0	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027	0.027

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	84	99	126	143	70	40	27
OBS. PROP.	0.1426	0.1681	0.2139	0.2428	0.1188	0.0679	0.0458
EXP. PROP.	0.1511	0.1663	0.2058	0.2342	0.1187	0.0710	0.0530

ITEM 78: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	540	1.85	(0.18)
B(1)	541	-2.73	(0.40)
B(2)	542	-1.75	(0.20)
B(3)	543	-0.92	(0.12)
B(4)	544	-0.12	(0.07)
B(5)	545	0.54	(0.08)
B(6)	546	1.58	(0.17)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.836	0.919	0.970	0.998	1.014	1.026	1.037	1.045
-1.4 - 0.0	1.050	1.054	1.057	1.059	1.061	1.064	1.067	1.068
0.2 - 1.6	1.065	1.056	1.042	1.024	1.008	0.993	0.971	0.929
1.8 - 3.0	0.857	0.754	0.633	0.508	0.393	0.295	0.216	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	6	25	72	145	144	146	52
OBS. PROP.	0.0102	0.0424	0.1220	0.2458	0.2441	0.2475	0.0881
EXP. PROP.	0.0263	0.0768	0.1468	0.2141	0.1891	0.2215	0.1254

ITEM 79: 7 GRADED CATEGORIES

	P(#)	ESTIMATE	(S.E.)
A	547	1.37	(0.19)
B(1)	548	-2.19	(0.37)
B(2)	549	-1.48	(0.25)
B(3)	550	-0.58	(0.13)
B(4)	551	0.48	(0.10)
B(5)	552	1.12	(0.17)
B(6)	553	2.02	(0.28)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	0.356	0.408	0.456	0.498	0.532	0.557	0.573	0.583
-1.4 - 0.0	0.588	0.590	0.590	0.589	0.588	0.587	0.587	0.587
0.2 - 1.6	0.589	0.591	0.593	0.594	0.593	0.589	0.583	0.572
1.8 - 3.0	0.556	0.532	0.501	0.460	0.413	0.362	0.310	

OBSERVED AND EXPECTED COUNTS/PROPORTIONS IN

CATEGORY (K):	1	2	3	4	5	6	7
OBS. FREQ.	34	45	111	181	92	78	49
OBS. PROP.	0.0576	0.0763	0.1881	0.3068	0.1559	0.1322	0.0831
EXP. PROP.	0.0892	0.0893	0.1785	0.2616	0.1404	0.1343	0.1066

ITEM 80: GRP1, N[MU: 0.00 SIGMA: 1.00]
P(#); (S.E.): 555; (0.00) 556; (0.00)

@THETA: INFORMATION: (Theta values increase in steps of 0.2)

-3.0 - -1.6	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
-1.4 - 0.0	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
0.2 - 1.6	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000
1.8 - 3.0	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	

TOTAL TEST INFORMATION

@THETA: INFORMATION:

-3.0 -	-1.6	29.365	35.791	42.340	48.374	53.392	57.166	59.708	61.226
-1.4 -	0.0	62.045	62.428	62.523	62.430	62.191	61.940	61.958	62.300
0.2 -	1.6	62.643	62.644	62.160	61.220	60.002	58.524	56.356	52.929
1.8 -	3.0	48.110	42.315	36.187	30.315	25.105	20.735	17.199	

@THETA:		POSTERIOR STANDARD DEVIATION:								
-3.0 -	-1.6	0.185	0.167	0.154	0.144	0.137	0.132	0.129	0.128	
-1.4 -	0.0	0.127	0.127	0.126	0.127	0.127	0.127	0.127	0.127	
0.2 -	1.6	0.126	0.126	0.127	0.128	0.129	0.131	0.133	0.137	
1.8 -	3.0	0.144	0.154	0.166	0.182	0.200	0.220	0.241		

MARGINAL RELIABILITY: 0.9832

NEGATIVE TWICE THE LOGLIKELIHOOD= 0.0
 (CHI-SQUARE FOR SEVERAL TIMES MORE EXAMINEES THAN CELLS)

NORMAL PROGRAM TERMINATION

START DATE: 04-21-2014
 START TIME: 09:14:56
 END TIME: 09:14:59

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุกัญญา จันทวาลย์ เกิดเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดอุดรธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์-เคมี จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. 2544 และการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อปีพ.ศ. 2546 ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันทำงานเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY